V.H.II

I.D.R.C. 393
R.R. NO. 36.4.1902.

திருக்கோவையார் புராணம்

Q23:38.21137K
NO2
11891

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
14 ... 902
MADRAS

கணபதி துணை.

தெய்வீகபுராணம் என்னும்

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்.

இது

சண்பகக்கொல்லை

ம-ள-ள-ஸ்ரீ

வேங்கடாசல உடையாரவர்கள்

குமாரர்

சௌந்தரராஜ உடையாரால்

பரிசோதித்து

ஆங்காங்கு வேண்டிய செய்யுள்களையுஞ் சேர்த்து

பார்க்கவகுலத்தவர்கள்

பொருளுதவியால்

கும்பகோணம்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ

ஜி. வெ. பத்துருசாமி செட்டியாரவர்கள்

"லார்ட் ரிப்பன் யந்திரசாலையில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1901.

[Copy Right Registered.]

O23:3B.2113K
N08

118913

சிவமயம்.

திருக்கோவலூர்ப்புராணச்

சிறப்புப் பாயிரம்.

சிதம்பரம் சித்தாந்த சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை
அதிபதியாகிய பண்டித

ஸ்ரீ தர்க்கசூடாமணி உபாத்தியாயரவர்களின்

மாணாக்கருள் ஒருவராகிய ஆலங்குடி

கோபாலையர் அவர்களால்

இயற்றிய

ஏழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருவுறு ஞானக் குரவனை யுளத்துத் தெளிவிலே முய
தாற் பொருட்டா, மருவுறு மதுப வப்பய ஞரும் விநாயு
ரகவலை வகுத்த, பொருவறு மவ்வை வாக்கினு டையபா
மதியினைப் பொருந்திய பெண்ணை, யொருங்கு டுநாட்
டிற்குநேத் திரமாப் பிறங்கியுள் ளதுதிருக் கோவல். (க)

அத்தகு திருக்கோ வற்கணந் தகனை யட்டிடு வீரட்டே
சன்ற, னுத்தம மான மான்மிய மதனை யுயர்கள கூபரன்
றனக்கிய், கத்தமார்ந் திருல் வாமல கம்போ லறிந்திட்
வருளினிற் சூதன், வித்தக மாக வுரைவட மொழிமுன்
மேலவர் தமிழினின் விரித்தே. (உ)

சொற்றமற் றதனிற் சிற்சில விடயந் தொகுத்திடப் பட்
டவா மதனைற், கற்றிடு புலவர் வியப்புற வவற்றைக் கரு
தருஞ் செய்யுளான் விரித்துக், குற்றமங் கணுகா வகை
யிடை யிடையே கோத்தனை தருகெனக் குறித்துப், பெற்
றம துயர்த்தோன் சமயமே மெய்மைச் சமயமாப் பேணி
னன் கொண்டோன். (ங)

அறிவினால் வாக்காற் றனத்தினாற் கொடையா லழகினால்
வாய்மையா லான்ற, பொறுமையா லறத்தின் புத்திர னரிச்
சந்திரன்புக ழுங்கசன் பொருவி, னெறியினு விலங்கு கூனா
சிக் கிழவ னிகழ்சுரா சாரிய னனந்த, னுறுமிவர்ரெழுவ
ரொருரு வெடுத்தா லெனவனி யுலகினிற் றிகழ்வோன். (ச)

வேட்டுவ வூத்தின் ஜமீன் சக்ரவர்த்தி விளங்குபண் டாரி யே முதலா, நாட்டு மெய்ப்பிருகு குலத்தவ ரனேகர் நனிபொரு ளீய்ந்துவேண் டுறவுட், கோட்டமி னல்லாப் பிள்ளைமுன் வில்லி கூறுபா ரதத்திறுக் கிடையே, நீட்டி நற் செய்யுள் சேர்த்தமை போலச் சிறப்புறு செய்யுளா னமைத்தே. (௫)

குன்றிடக் கூறன் மிசைப்பட்டுக் கூறல் கூறிய கூறலே முத லாத், துன்றுதோ டங்க ளொருசிறி தின்றிச் சுருங்குறக் கூறனற் பொருளை, மன்றவே விளங்க வைத்திட லாதிவ ணபீபுக ளிணையுற வைற்று, ணின்றினி திலங்க விண்டியி டை சேர்த்து நிலவுல கத்திவை ருவந்தே. (௬)

எத்திடச் சோணாட் டெங்கினை ருடைத்தா யின்னறிர் பொ ன்னியின் றென்பால், நீ[illegible]ர் துதிக்க விறுவதாய் வா னோர் நிலவிடு மிவிகொளும் வ[illegible]த்தாய், ஆத்தர்க ளுரைக் கு[illegible]கமங் களைக்கின் ளைகளுங் கேட் டறையுநீர் மைத் தாய்ப் [illegible]என்ற சண்பகக் கொல்லை மன்னிவாழ் து ணிந்து மதியோன். (௭)

மன்னியாழ்ப் பாணச் சுன்னைமா நகரின் வந்துய ரிலக்க ணங் தீருக்க, மென்னுமிவ் விருநேத் திரங்கொடு சித்தாந் தத்தினை யெளிதினி னோர்ந்து, புன்னிடு சிவோகம் பாவனை யதனைப் பணுமுரு கேசபண் டிதன்பா, லன்னவ னுளம் வேட் டுரைத்திட வேண்டு மவைகளை யன்பொடு கற்றோன்.

வேதநற் பசுவா விளங்குமா கமங்கள் விரவுபா லாளயப் புறமதூ, கோதறு நால்வ ரோதிய தமிழே கூறுசெய் யா ருயர் தவத்த, ரோதுமெய் கண்டா னுரைசிவ ஞான போ தமங் குறுசுவை யாகத், தீதற வுணர்ந்து கற்றுயர் சிலர்ச் சேர்ந்துசெய் திருப்பணி யுடையான். (௯)

குகமுனி வரன்சிர்க் கோத்திரத் துதித்த கோதறு வேங் கடா சலனைச், சயநனி வியக்க வுதித்திடு தநயன் சங்கரன் றிருவுரு வதனை, மிகமதிற் பேணு குணத்தின னிகை யம் பவி தைபின்சொலென் றின்ன, வகமென விரவு சௌந்தரா ரா ணச்சினின் மருவுவித் தனனே. (௧௦)

திருவிடைமருதூர் வித்துவான்
கோவிந்தசாமிப்பிள்ளையென்கிற
சுந்தரமூர்த்திப்பிள்ளையவர்களியற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தருக்கேழுவு மனந்தனையார் தருக்கோவச் சயனமதாய்த் தீரித்த கோவுங், குருக்கோவின் சிறையுறுத்த மறைக்கோவு முபனிடதக் குலமி யாவு, மிருக்கோவ லாகமமு மினுக்கேரு தேரலமிடு மிறைவ ரூர்ந்த, திருக்கோவன் மான்மியத்தின் றிறங்கண்டாங் கன்னதனிற் றிக்கதைகூர்ந்தே. (௧)

யாப்பிலுறுஞ் சிறைதவிர்த்தன் றெய்ப்பதிகஞ் செய்யுள்களா யமை த்துச் சேர்த்தம், பூப்பவருஞ் சிசனமும் புகுவித்துப் பொன்னுப் போற்றுந் தெய்வ, மாப்பதுமை திகவொளவை வாய்ப்பனுவல் மூன்றும் மற்றுஞ் சேர்த்துக், கோப்பமையக் கொடுத் தளித்து முன்னோரைக் கூறுவேனல். (௨)

தண்டமிழ்தே ரணியுடையான் சங்கரன்பாற் பணிவுடையான் றக்கோர் வாய்மை, கொண்டருள் சண்பகக் கொல்லைத் தலைவுதல மாவுடையான் கொடையானுரு, மெண்டருமா தவமுடையான் வேங்கடா சலவுடையா னீன்ற பீடான், சண்டகவித் தலைவர்புகழ் சௌந்தரரா ஜப்பெயர் கொடைக்கோ னுமால். (௩)

இந்நூலைச் செவ்வனே யுளங்கொண்டு பரிசோதித் தினிது ணர்ந்த, வன்னவன்யா ரெனிலறைது மகத்தை யொழித் தகத்திலுறுமகத்து வான, தன்னிகரில் பரசிவமே பதிப்பொருளா வகத்துறுத்த தகைமை யானன், பொன்னேபோற் றவப்பேறும் புனிதனயிட் டிகவிரதம் பூண்டி னானே. (௪)

சந்தமுறு மியாழ்ப்பாண நல்லூர்வந் தோன்றருக்கா மிர்தப்பேர் தந்த, தந்தலிலா னான்முதலாப் பன்னூலு நவின்றளித்தோ னுறை செய்யி, வந்தவட மொழிக்கடலுந் தமிழ்க்கடலு முண்டமைந்த மனோ வல்லோன், பந்தமறு திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளை யெனும் பாவலோனே. (௫)

உ

அம்மையப்பன் கருப்பூர் வசிக்கும்

ஸ்ரீமத் பராவரப்ராசாத

முருகானந்தஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்த

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பூணியவர் ஸ்ரீமிறுதாரப் பங்கஜமந் தரத்தி லாக்குஞ்
சண்பகக் கொல்லை வைகுஞ் சௌந்தர ராஜ னென்பான்
விண்பகர் வீட் டேசன் வியன்கதை யியல்வி ளக்கி
நண்பம னவர்க்கு மீந்தா † னலாப்பிள்ளை கவியின் மாதோ.

உ

கும்பகோணம்

பேட்டைப் புதுத்தெருச்

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தலைமையுபாத்தியாயர்

அருணாசலச்செட்டியாரவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

சீர்பூத் தலவு திருவீ ரட்ட
மேர்பூத் தலவு மெட்டினிற் சிறந்த
விந்தையார் கோவலூர் மேவெம் பிரான்சீர்
நந்தலி லாநள கூபரன் கேட்ப
பண்டிறை திருமா லுக்குப் பகரக்
கொண்டவன் முண்டகக் கோவுக் குரைப்ப
வக்கோ சனற்கு மரற்கே யுரைப்பவம்
மிக்கோன் வியாத னுக்கு விளம்பக்
கேட்ட வன்மகிழ் சூதற்குக் கிளத்த
வேட்டவப் பதினெண் புராணத் துண்மிக்க
காந்தத் தந்தரர் காண்டத் திற்சொல்
லேந்தற் கதையை யெடுத்தச் சூதன்
சொற்ற வண்ணமும் பிறவுந் துலங்க
நற்றமி ழிலங்கு நானிலந் தன்னின்

† நல்லாப்பிள்ளை=நலாப்பிள்ளை-எனவாயது.

சிறப்புப்பாயிரம்.

முச்சங் கத்தின் முதிர்தமிழ் தன்னை
விச்சகத் துள்ளோ ரீடேற் றிற்கு
முன்னோ ரியற்றிய முந்நூ லினெஞ்சிய
பன்னருஞ் சரிதம் புலநூலிற் சொல்ல
தமிழ்த்திம்பர் நாற்பொருட் பயன்பெறற் காகவுஞ்
செறிந்தவெம் மிறைசீர் திகழ்தற் காகவும்
வெள்ளி குலத்தியல் விளங்குற் காகவுந்
தெள்ளிதி னாய்ந்துமுற் செய்யுளி னிடையிடை
யொன்றுற விருத்தமா யுரைத்துச் சேர்த்துத்
துன்றுசீர் வேட்ட வலந்துறை முதலோர்
பரவசங் கொளவெம் பரமனு லயத்தில்
வரவிரா யகன்வாழ் வசந்தமண் டபத்திருந்
தற்புதக் கவியை யாயிரத் தெண்டில்
விற்பனர் துதிக்க விளம்பிமுன் றண்டி
லெழுதா வெழுத்தி னிசைவித் தெவருந்
தொழுதாட் பான்சீர் நூலக்குதெய்
புராணமென் னுந்திருக் கோவலூர்ப் புராண
மாவனை மானமிழ் தளித்தவி னலரு
நிம்பரு ளோர்பே ரின்பிரு வழியா
னும்பரின் மேலா யுண்டு களிக்க
தந்தனை னன்பாற் சண்பகக் கொல்லை
யிந்தனன் வேங்கடா சலனெனு மேந்தல்
முன்னமாற் றந்தவ முதிர்ச்சி யான்மைந்த
னின்னில முய்யப் பிறந்தவ னென்னெடும்
பன்னருங் கலையையாழ்ப் பாணச் சுன்னாக
மன்னுமா ழுநகே சபண்டித வான்பால்
கல்லூர் செய்தற் றவத்துதித் திருதிசைச்
சொல்லூர் புலமைச் சகுணா சில
மிக்க மயிட்டி கவிரதந் தவிராத்
தர்க்க குடார தாலூதாரி யின்பால்
கற்றவன் மெய்த்தசீர் கனத்து
ற்றவச் சௌந்தர ராஜ நாவலனே.

ஆக்கியோன் பெயர்முதலிய பதினொரு சிறப்பும்
இந்நேரிசையாசிரியப்பாவிற்காண்க.

௧

வேடம்பூர்

உபாத்தியாயர்

பஞ்சாக்ஷரப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திண்ணகன் ஞாலமொரு கழற்கமைத்த கடவுண்முன் கடலினின்றெடுத்துப், பண்ணவற் கிறைமயாக் கண்ணவர்க் கமிழ்தம் பகர்மறையுந்தரு பண்பின், மன்னவர் மேம்பட் டுய்யமேற் கதியின் வாக்கொடு செவிக்கினி தாக, நண்ணிய வழிவாற்கூறுக வென்றே நோற்றநீ யாற்றலும் புகழும். (௧)

மேல்வரு மற்றை விஷயங்க ளெவைக்கு மேலென வுரிமைற் பெயரா, வேல்வரும் வேட்ட[illegible] சக்கரவர்த்தி யியலேந்தல் கேட்டசொற் படிமுன், னூல்வழக் கறி[illegible] கோவன் மான்மியநூ னுவன்றனன் சண்பகக் கொல்லைப், பால்[illegible]ரியலோ டிசையறி பண்பார் சௌந்தர ராஜ பாவலனே. (௨)

௨

ஷை உபாத்தியாயர் பிரதமமாணாக்கரும்

அரிச்சந்திர வெண்பாவியற்றிய

வேங்கடாசலப்பிள்ளையவர்கள் குமாரரும் ஆகிய கண்டியூர்

சோணாசலப்பிள்ளையவர்களியற்றிய.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

வையகந் தழைப்பவான் முகில்பொழிந் தன்ன
செய்ய் போதினுஞ் செழுங்கொழுங் கனியினுந்
தண்டலை வண்டொடு தான்சொரி தேறல்
வண்டலை புரள வாக்கண்டோ ரிதுவு
முண்டோ வவ்வையா ருரைவெண் பாவிலென்
றெண்டிசை புகவு வேற்கும் பெண்ணை
நதியுலா வகன்பணை கனியுலா நெடுஞ்சேண்
மதியுலாம் வான்பாய்ந் தெய்துகான் மாளிகை
மாதர்நோக் கைக்கண் டிலமென மருவியாங்

சிறப்புப்பாயிரம்.

காதரம் வெள்கி யவனெரீஇக் கமலவிச்
சேக்கை யன்னந் திகழ்கம்பீளிரீதர
பூக்க ளலைதரப் புக்குலாம் பொய்கையும்
பாவருங் கல்வியர் பழிச்சிப் பராவு
நாவலூ ரார்முத லவிற்றுயில் பண்கூர்ந்
தேவர்தம் மூவிற் சிறந்தவென் றுரையுங்
கோவலூ ரென்னுங் கோநகர்ப் பாலே
பாட்டு மிசையும் பணிய வருள்புரி
வீரட்டா காச விமலன் மான்மியம்
வேத மாதியில் விரிஞ்சனன் குறைந்தபோழ
சூத னளகூப ரற்குச் சொற்றி நற்
றாமா வாரியீ சுரமொழி பேர்வதீஇ
தேமா வாதிய திகழ்சம்புத் தீவில்
குமரிவேங் கடங்குழ குருணா கடல்சுலா
வமருந் தமிணிலத் தின்பின் முன்னோர்
பல்வகைச் சீர்தழீஇத் திராவிடப் பாவிற்
சொல்வகை யறிந்தோர் சோதிக் குமைக்கு
மத்தனு மாமனு மாம்வரை யரசன்
மத்தனு நன்னெறி வரப்புவி யுதித்த
தைவீக வேந்தன் றன்மை வன்மைகளு
மூழ்வினீர்த்தந் தலத்தி னுயர்வு
மண்ணுல்வீ ரட்டத் தருளொன் றுன்றோர்
றுண்ணரிய வறிவா னுவன்றநூல் பற்பல
சரிதஞ் சான்றுப்ச் சாற்றின விருப்ப
விரிதக மொழியா தேன்விடுந் தனதொன்
றக்குறு திரம்ப வுறைந்து தருகென
திக்கெலாம் புகழுஞ் ஸ்ரீ சிம்ம புரிமே
வைந்துபண் டாரிய ராதிய ராகச்
செங்கிரு வாதிமுச் சீர்மகளா ருறைந்
தடல் கலைசெல்வ மகலா தருளு

ஸ்ரீ சிம்மபுரி—வேட்டவலம்.

மிடல்பார்க் கவருல மேம்படு ஜமீனாய்
வாய்ந்த சக்கர வர்த்திபண் டாரியும்
ஆய்ந்த வழிவோ டலகில் செல்வமுந்
தோய்ந்த புகழுஞ் சுத்தந் தாழ்வு
மேய்ந்த காமு மினிய வசனமோ
டேய்ந்த சாந்தமு மெதுத்தவர் தம்மைக்
காய்ந்த வலியுங் கண்ணுத லடியனை
யிறைவனென் றெண்ணி யேற்று மொழுக்கமு
முறைமுறை கொண்ட முளரியா னீங்காப்
பழைய னூரிற் பண்டா ரியர்களுந்
மழையூ ரச்சுத மங்கல முதலுளார்
கேட்டசொற் படியருள் ளிளர்திருக் கோவலூர்
நாட்டுமுன் னாவென் னிம்பனார் சரிதஞ்
செவ்வனே விளக்கமுற் செய்யுள்க ளோடங்
கவ்வையார் முதலவான் றோர்கள்சொற் றமிழ்இ
சைவசித் தாந்தவே தாந்தசன் மார்க்கங்
கைவளர் கனியென வெளிதிற் காண
விளங்கு நற்பொருள் வழாஅது வியப்புடன்
களங்கமின் மணித்தார் காட்டுந் தன்மையி
னாக்கொள் செய்யுளாய் நவின்றநி லம்மின்
கிரங்கொண் மதுவின் கேண்மையி னளித்தன
னானுடைப் பிள்ளையா ரருள்திருப் பண்கொளுங்
கிளநடை யானுடை யான்கிளர் சேறை
நாலூர் மயானத் தலங்களி னணித்தாய்
மாலூர் மனத்தர் வதின்மா லாக்குஞ்
சண்பகக் கொல்லையிற் றவக்குக முனிக்குல
விண்புகர் புகழுண்ட வேங்கடா சலமா
லருந்தவத் துதித்தங் கமலைவர்க் கினிமை
பொருந்திய கவல்லி புரியரு ளாற்கலை
யிலக்கண விலக்கியத் தியல்பா விசையொடு
துலக்கும் வன்மையன் றேமிலெண் குணத்தனே

முழுமுத விறையென மொழிந்தரு ளரிகர
தாரதம் மியத்தைச் சமைத்துத் தந்தவன்
பாரதந் தனைப்பதி னாறுசெய் யுளாட்
டிலக்குத லொடுநிறைத் தொளபதை சந்நிதி
யிலக்கு முறையென் றோர்நா விசைத்தவன்
ஆகமமத்து விதநெறி யகத்தவன்
மோகமுற் றவர்தாண் முடிக்கணி யாக்குவ
னிடம்பொரு ளேவலு மேற்றவ னடைவோர்
மடந்தணந் திடக்கலை வன்கயிற் புகல்வோருன்
குலமுறை விளக்கவந் துதித்த
நலமுறை சௌந்தர ராஜநா வலனே.

வையூர்-கொ. நாராயணப்பிள்ளையவர்கள் குமாரரும்
பஞ்சாக்ஷரப்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்களிலொருவரும் ஆகிய
சோமசுந்தரப்பிள்ளையவர்களியற்றிய
எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தொண்டர்கண் படைத்தர் தண்டலை சூழ்ந்த கோவலூர் வீரட்டப்
பெருமா, னண்டர்கள் போற்று மான்மியங் கனைமுன் னருந்தவச்
சூதமா முனிவன், மண்டலத் தவர்க ளுய்ந்திட நவகூ பாற்குறை
வடமொழிப் பெயர்ப்பைத்; தண்டமிழ்ப் பாவைந் நூற்றின் மேன்
மூன்றோர் சாற்றின ரவையுமோம் மான்றன். (௧)

என்னருஞ்சரித மிலதவை சொலிச் சேர்த் தியுதி யென்று பல்
லோர்க, ளுன்னெனிழ் னுனாத்த வகையின்மூ வகையாலுளங்கொடு
நற்பொருட் பயனு, நண்ணுற வெளிதினே வருங் களிப்பாகுஞ்சி
னன் சண்பகக் கொல்லைக், கண்ணுறை புலமைச் சௌந்தர ராஜன்
கவிசதஞ் சதத்தின்மேற் சேர்த்தே. (௨)

சிறப்புப்பாயிரங்கள் முற்றிற்று.

ஆக பாக்கள்-௨௨.

உ

கணபதி துணை.

திருக்கோவலூர்ப்புராண

முகவுரை.

சீர்சால் எண்ணிறந்த உலகங்களிலுள்ள சகல வான்மாக்களுங்
கருமங்களை நிவர்த்திக்கவருந் தன்மைத்தாகிய, இப்பூலோகத்தில்
மூர்த்தி தலதீர்த்தவிசேடங்களையுடையனவாய் விளங்கும் பலக்ஷே
த்திரங்களுள், முற்றறிவும் முற்றுத்தொழிலும் உடைய அநாதிமல
ரகிதராகிய சிவபெருமான் திருவருள்கொண்டு துஷ்டர்களையடக்கிச்
சிஷ்டர்களைப்பரிபாலித்து ஆதிகாலந்தொட்டு விளங்கிவரும் வீரட்டஸ்
ஸ்தலம் எட்டனுள்,

அந்தகாசுரனைவதைத்து ஹரிப்ரமேந்த்ராதியர்களை யிரட்சித்
தன் முதல் அனந்தவிசேடங்களை நாளுந்தங்கொண்டு எப்பெருமான்
வீற்றிருக்குந் திருக்கோவலூர் ஸ்தலப்புராணத்தை அச்சிட்டு வெளிப்
படுத்தப்புல்லறிவுள்ள எளியேன் துணிந்தவகை யாதோவெனில்,

சிறியேன் ஒருசிறியன் அற்பத்துக்கற்பமாகிய கல்வியுடையேன்
ஆயினும் இச்சனனமெடுத்த குலத்தோற்றமும் பெரியோர் வழக்
கப்படித் தெரிந்துகொள்ளக் கொஞ்சம் பிரியமுற்று விசாரிக்குங்
கால், பிரப்படியென்னுங் கிராமாதிபதியும் மலையமன்னர் குலதிலக
ரும் ஆகிய பொன்னுச்சாமியுடையாரிடஞ் சில நூற்களிருப்பதாய்த்
தெரிந்து அவர்கள்பாற்சென்று கேட்க வெகுபிரியத்தோடு திருக்
கோவலூர்ப்புராணம் இறைவாசநல்லூர்ப்புராணம் அச்சிட்ட அண்
ணாமலைசதகம் இம்மூன்று நூற்களையும் கொடுத்தார்கள்.

அம்மூன்று நூற்களையும் பார்க்குங்கால் அவை யொன்றுக்கொ
ன்று சிலவிஷயந்தழுவியுந் தழுவாது இருந்ததால் முன்னறியாமை
யாலிருந்த சந்தேகத்துக்குப் பதின்மடங்கதிகமாய்ச் சந்தேகமு
ண்டாக அதை எந்தவிதமேனும் நிவர்த்திசெய்து நிச்சயந்தெரிந்
துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற துணிவுண்டாகித் திருக்கோவலூருக்
கடைந்து ஸ்ரீ வீரட்டேசுரரையும் பெரியநாயகியம்மையாரையும்
தரிசித்து அங்கு நூல்விசாரிக்குங்கால் கிடைக்காது வருந்தி யெம்
பெருமான் அம்மை சந்நிதியின் முறையிட்டு வாரமொன்றுவரை

யங்கிருக்குங்காலை குலவிசேடந்தெரிய விரும்பிய எளியேன் உள்ள
ம் நான்நான் வள்ளல்மான்மிய தலவிசேடங்களினுஞ் சிக்குண்டது.

அங்கு சிதேவிக்கிராமாதிபதிகளாகிய விசுவநாதநயினார் பொன்
னம்பலநயினார் இருவரும் வந்தகாரியத்தை விசாரித்து இவ்விடத்
துள் பிரதமஸ்தானமாகிய வேட்டவலம் ஜமீந்தார்களன்றிக் குறித்த
காரியத்தைச் சரிசெய்யக் கூடியவர்களில்லையென்று ஜமீந்தாரவர்களு
ருக்கொருகடிதங்கொடுத்து போகும்படிச் சொல்லினார்கள்.

அப்படியே ஸ்ரீவீரட்டப்பெருமானை வந்தித்து விடைபெற்றுக்
கொண்டு வேட்டவலம் அடைந்து ஜமீந்தாரவர்கள்பால் கடிதத்
தைக்கொடுத்துக் காரியத்தைச்சொல்லிக் காத்திருக்க, அவ்விடத்து
வழக்கப்படிப் பரிசோதித்த விஷயமனைத்தும் பிறகு உண்மையென்று
தெரிந்து ஜமீந்தார்கள் மாகேசர் முதலானோர்களுங் கையிலிருந்த
நூற்களைப்படிக்கக்கேட்டு யாருங்களிப்படைவதோடு நூற்களொன்
றுக்கொன்று வித்தியாசமாயிருப்பதையுங் கண்டுபிடித்து இப்படி
யொன்றுடனொன்று முரணியிருப்பது சரியன்று கிரமத்தைக்கண்டு
பிடித்தல்லவோ நூலைச்சீர்ப்படுத்தவேண்டுமென்றும் முன்னான் இங்
கிருந்த ஜமீந்தார்களும் இதுவிஷயப்பிரயத்தினம் அளவிலாது செய்
தும் பூர்த்தியடையாது போய்விட்டதென்றும் அதுபோலாது சீக்கி
ரம் நூலைச்சீர்ப்படுத்து வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்றும் சொல்லி
முற்காலத்துள்ளோர்கள் திருக்கோவலூர்ப்புராணத்தைத் திருத்திக்
கொடுக்கும்படிச் சிட்டிலிங்கஞ் சிவானந்தஸ்வாமிகளிடங்கொடுக்க
அவர்கள் மடத்துத்தங்கியிருந்த புராணத்தையும் வரவழைத்துக்
கொடுத்துக் கூடியசீக்கிரத்தில் நூலையொருவழியாய்த்திருத்தி முடி
த்துக்கொண்டும் அவ்விடத்துள்ளோர்களிடத்தும் இவ்விஷயத்தை
யறிவித்து ஒப்பம் பெற்றுக்கொண்டுந் தெரிவித்தால் வருவோருந்
தொகைபோகப் பாக்கித் தொகையை நாமேபோட்டு அச்சிடுவோ
மென்று திடமாயுத்தரவளித்தார்கள். என்னவுத்தரவளித்தும் மனஞ்
செய்யுள்களைப் பேதித்துத் திருத்தப்பயந்து வீரட்டப்பெருமானை
வந்தித்து ஊர்வந்து சேர்ந்தேன்.

இங்குள்ள பழயனூர்ப் பண்டாரத்தாரவர்களிடத்தும் * தண்
ணீர்க்குன்றம், அச்சுதமங்கலம், மழையூர் முதலியவூர்களில் உள்ள
உடையாரவர்களிடத்தும் வேட்டவலந் துரையவர்கள் சொன்ன
விஷயங்களைச்சொல்ல யாவரும் களிப்போடு அவசியம் செய்யவே
ண்டியதென்றே யுத்தரவளித்தார்கள்.

* தண்ணீர்க்குன்றம் = தண்ணீர்க்குடமென்று வழங்குகிறது.

ஸ்ரீவீரட்டேசருடைய மான்மியத்தோடு கலந்திருக்குங் குலத் தோற்றத்தை யெல்லோருந் தெளிப்படுத்தவுந்தக வளித்திருக்கி றார்களே நாமும் அப்படியே முடிப்பதாயொப்புக்கொண்டோமே, கிராம் சொற்பப்படிப்புடையோம் ஆனாலோ பலவகைப்பட்டிருக்கிற தே யென்னசெய்கிறதென்று பெருமான் திருவடியை நம்பி நூற்க ளாராயுங்கால் திருக்கோவலூர்ப்புராணம் பாயிரமுதல் கன்னு வச்சருக்கமுடிவுவரை யெழுத்துப்பிழைதவிரச் செய்யுளொருவகை யாகவே யிருந்தமையால் அதுவரையில் எழுதிவருவோம் அதற்கு மேல் பெருமான் அருள்விட்டபடி செய்வோமென்றுத்தேசித்து கன்னுவச்சருக்கமுடிவுவரையில் புல்லறிவுக்கெட்டியமட்டிற் சோ தித்துக்கையப்பிசெய்து வந்தேம்.

அக்கால் பெண்ணைநதிப்புராண அச்சுக்காப்பிபொன்று கிடை த்துப்பார்க்குங்கால் அதுவுந்தெய்வீகராஜன் உற்பவச்சருக்கமுதலுள் ள சரித்திரங்கள் சிலதழுவியும் பலதழுவாதும் இருந்ததுகண்டு மிகு தியுங் கிலேசங்கொண்டு மேலெழுதுவதற்குக் கூடாமையால் திருக் கோவலூருக்கடைந்து என்னையாளாயுடையானே நிச்சயங்காட்டி யருள்வாயென்று வீரட்டத்தெந்தையை வணங்கிப்பரவுந்தறுவாய் அங்கிருக்குங்கால் எம்மான் அருளாலேயத்தேசோ ஞானியார் மடத்தி லிருந்து முன்னிஷ்டாநுபூதியருளிச்செய்த ஸ்ரீ [illegible] சுவாமிகள் சமாதி மடாதிபர்களைத் தரிசித்து யாவத்துவிஷயங்களையுந் தெரிவித்தேன். சுவாமிகள் கொஞ்சம் புன்னகைகொண்டு வந்தாயாவென்று சமேலான் தெழுந்து தெய்வீகராஜன் அங்கவை சங்கவை வதுவைச்சருக்கமெ ன்ற பழய ஏட்டுப்பிரதியொன்றெடுத்துக் கொடுத்தார்கள். அதிலுருக்க ளாய் தெய்வீகராஜனுற்பவமுதல் அங்கவை சங்கவை கலியாணம் வரையில் வசனமும் ஔவையார் சொல்லிய திருப்பாடல்களும் எழுதியிருந்தமை பார்த்தேன் பிறகு ஆலயத்துக்கும் சுவாமிகள் என் னையழைத்துக்கொண்டுபோய் அங்கு அடிகுறியாயுள்ள சிலபிம்பங்க ளையும் எழுத்துக்களையுங்காட்டி இத்தலப்புராணஞ் சொன்னவரோ யனந்த ஐதிகங்களைவிட்டு ஏதோ சொல்லிவிட்டார். விட்டுப்போன சரித்திரங்களை பழயநூற்களுக்கிணங்கப்பாடிச்சேர்க்கலாம் யாதொரு தோஷமுமில்லை. ஸ்ரீவீரட்டப்பெருமானும் அப்படியே யருள்செய் வார் பயப்படாதே செய்யென்று உத்தரவளித்தார்கள்.

பிறகு எம்வள்ளலை வந்தித்துக்கொண்டு குஞ்சரம் சபாபதி யுடையாரால் வாங்கிக்கொடுக்கப்பட்ட இறைவாசநல்லூர்ப்புராண

உப்பிரதியும் பெற்றுக்கொண்டு இறைவாசநல்லூருக்கு அவர்கள் அனுமதியாலடைந்து தேவஸ்தான மணியம் நரசிங்கவையரால் ஏகா மண்ணிநாதர் தரிசனஞ் செய்விக்கப்பெற்று அவ்வாலயத்தும் அடி குறிகளாகிய பிம்பங்களினாலும் எழுத்துக்களினாலும் பலசரித்திரங் காட்டத் தெரிந்துகொண்டு ஊர்வந்து சேர்ந்தேன்.

பழய செய்யுளிடத்துச் சொல்லாதசரித்திரங்களும் பலபிரமாண ங்களாலறிந்தும் துணிவுபூரணமாயடையாது பாரதம், பெரியபுரா ணம், கந்தபுராணம், முதலிய பெருங்காவியங்களையு மாராயுங்கா லத்தில் புதிதாய்க்கண்டுபிடித்த விஷயங்களுக்கு ஒற்றுமையாகவே சில பிரமாணங்கள் அகப்பட்டன.

பழயதிருக்கோவலூர்ப்புராணத்தில் தெய்வீகராஜனுற்பவச்சரு க்கமுதல் முடிவுவரையில் சொல்லப்பட்டுள்ள சரித்திரங்களையும் பிறநூற்கள் முதலிய மேற்கண்ட பிரமாணங்களால் தெரிந்தசரித் திரங்களையும் ஆக்கிப் பார்க்குங்கால் அநேகவிஷயங்களாலும் பின் சண்டதேமேம்பட்டு ஸ்ரீவீரட்டேசருடைய கிருபாசாமார்த்தியங் கள் விசேஷமாய் விளங்குகின்றன.

அவையெல்லாம் இங்குகாட்ட வடங்குவன அல்ல ஆயினுஞ் சிறிது காட்டாநின்றேன்.

தெய்வீகராஜன் அங்கவை சங்கவை யென்னுங் கன்னியரைச் சிங்களதேசத்தரசனாகிய பாரிசாலனால் விவாகஞ்செய்து கொடுக்கப் பெற்றானென்று பழயசெய்யுளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அச்சரித்திரத்தைப் பிரமாணங்களோடு கண்டுகொள்ளப்பட்ட தாவது.

திரிலோகப் பிரசித்திபெற்ற அவ்வையாரால் அக்கன்னியரை யும் பாரிசாலனையும் வியந்து ஒருவெண்பாவும் கலியாணவோலையெழு த விநாயகமூர்த்தி குமாரக்கடவுள் வர இரண்டு வெண்பாக்களும் சேரசோழ பாண்டியர்கள் கலியாண ஏதுக்களோடு வர மூன்றுவெ ண்பாக்களும் பொன்மாரிபெய்யப் பருத்தியாடையாய்க்காய்க்க வயல் அரிசியாய்விளைய பெண்ணைநதியில் நெய்பால்தயிர்வாகான்ஞூவெண் பாக்களும் வெட்டுப்பட்ட பனைமரத்துண்டம் தழைத்துக்காய்த்துப் பழந்தரவொரு கவித்துறையும் வணங்கிய மணமகளையும் பெண்க ளையும் ஊழையும் வாழ்த்தி இரண்டுவெண்பாக்களும் ஆகப்பதின்மூன்

றசெய்யுள்களை யருளிச்செய்து திருக்கலியாணஞ் செய்வித்தாரென்று வதுவைச்சருக்கத்திலும் பெண்ணைநதிப் புராணத்திலும் அவ்வையார்கூறிய பாசுரங்களோடு விளங்குகின்றன. தனிப்பாடற்றிரட்டிலும் எவர்களும் அறிய அவையுள் பத்துப்பாசுரங்களும் விளங்குகின்றன. (இவையன்றிப் பாரதத்தில்,)

அவ்வைபாடலுக்குத் ததிநெய்போல் பெருகி யருந்தமிழறிவினாற் சிறந்து,
(என்றும்.)

உருத்துங்கமிழ்நெய்பா யிருப்பவுங் கரையொற்றுப் பெருகுந்துறையே யேழுபிறப்புங் கெட
(என்றும்.)

பெண்ணைநதிப்புராணத்தில்.

ஒருபுறத்தி லமுதமன்ன பாலுமோர் புறத்திலே
தருதலுற்ற நெய்யுமோர் புறத்திலே சாச்சகி
பொருவலுற்ற நதியுமாய்ப் பொருந்தியே விரிந்தலை
திரிதலுற்று நீரிலாது திகழும்வந்த பெண்ணையே. (என்றும்)

அண்ணாமலைசதகத்தில்.

சிங்களமெனுந் தேசமுழுதாளு மன்னன் சிறந்தபேர் பாரிசாலன், செய்மெய்த் தவத்தானுதித்து நற்குணமேவு சிறுமியுங்கவை சங்கவை, மங்கையோ ரிருவரை வளர்த்தெடுத் தவ்வையார் மாமுகக்கணபதி கையான், மணவோலை யெழுதி மும்மன்னரைக் கோவலூர் வரவழைத்தருகிடற்கே, தங்கிப் பூனித்துண்ட மரமாகியே பழந்தர நதிப்பெண்ணை நெய்பால் தான்வரப்பாடியப் பெண்களைத் தெய்விகத் தலைவன் மணம் புணரவே, யுங்குதவு மவ்வைதொழு மைங்கரன் றந்தையே யருள்பெறு வசந்தராயர், அண்ணாவி னிற்றுதிசெய் யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. (என்றும்)

விளங்குகின்றன. அக்கலியாணத்துநடந்த மான்மியங்களோடு பிறவுஞ்சேர,

இறைவாசநல்லூர்ப்புராணத்தில்.

அவ்வைதிரு வாக்கால் வெட்டுண்டபனை பழமும்முன் னளித்ததன்றி, யெவ்வமற வயற்சென்ன னுடன்முளைத்தங் கரிசிவிளை வித்தநாடு, சவ்வைவினை யகற்றியவியன் கதியுதவும் பெண்ணைநதி கலந்துநெய்பால், பவ்வமுறப் பெருகு மிசை திசைபுனைந்த திருமுனையப் பாடிநாடு.

பொன்மாரி பொழிநாடு பருத்திகளை காய்த்தருளும் புங்கநாடு, சொன்மாண் புக்கடங்காத வெம்மிறைவன் றேட்கோப்புச் சுமந்தநாடு, தன்மாண்பு தெரியாவத் தனிமுதலார்ப் பாதிகொள்ளூர் தரித்தநாடு, நன்மாவெனுன் றெழிற் சிங்கந்தனை மருட்டடியக்குவித்த நத்தநாடு.

(இங்கே சிங்கம் என்றது தெய்வீகவேந்தனை.)

கந்தபுராணத்தில்.

மன்னுல கிறைவன்செய்த மணந்தனை விலக்கியெண்டேர ளென்னவோர் விருத்தன்போல் வந்தவண வோலைகாட்டித் தன்னனைவழக்கில் வென்று சுந்தரன் றனையாட்கொள்ளும் பெண்ணையம் புனல்சூழ் வெண்ணெய்ப் பெரும்பதி தனையுங் கண்டான்.

(இங்கே மன்னுலகிறைவனென்றது நரசிங்கமுனையரை.)

என்று விளங்குகின்றயாவும் பிறவும் தெரிந்தாலோசிக்கத் தோன்றியவிடமாவது இப்படிப் பிறநூற்களெல்லாம் வியந்து வியந்து சொல்லப்பட்டுள்ளவையாவும் எம்பெருமான் ஸ்ரீவீரட்டேசுரருடைய திருவாவிசேஷமல்லவா. அச்சரித்திரங்களை யெல்லாம்விட்டு நூலாசிரியர் யாதுகாரணஞ் சொல்லினரோ? நாமும் அச்செய்யுட்களையே திருத்தியச்சிடுவோமானால் நூலுக்கும் எம்மிறைவனுக்கும் என்ன பெருமையிருக்கிறது. என்றவைமுதலிய பலவேதுக்களால் எளியேனுள்ளந்துணிந்து எப்பெருமான் திருவுருவங்களை நீங்காது தியானித்துக்கொண்டு தெய்வீகராஜன் உற்பவச்சருக்கமுதல் மேற்கூறிய விஷயங்களாலறிந்த சரித்திரங்களை எந்தெந்த இடங்களில் அவசியமாய்ச்சேர்க்கக்கூடியதோ அந்த அந்த இடங்களில் பழயசெய்யுளுக்கிணங்க என் அற்ப அறிவுக்கெட்டியவரைகூடக் கற்பனைகூறுத்

வெளியடையிற் செய்யுளாயமைத்துச்சேர்த்து மூதறிவாளர்களிடத்துக் கூடியவரைபரிசோதிப்பித்து நூதனச்செய்யுள்களுக்கு முதலில் * இச்சார்மார்க்கை யடையாளமாகவைத்து.

செய்யுள்களில் உள்ள அரும்பதங்களுக்கு மார்க்குடன் அந்தந்தப்பக்கங்களில் கீழ் அர்த்தமும் நூலுள் அடங்கியவிஷயங்கள் இன்னின்ன இடத்திருக்கின்றனவென்பதை யாரும் எளிது அறியும்படி விசேஷகுறிப்பும் பிறநூலில் அகப்பட்டவரையில் நந்நாட்டின் விசேஷங்களுக்குச் செய்யுள்களும், மூர்த்திதலதீர்த்தங்களுக்கும், அத்தலத்து உற்பவித்த தெய்வீகராஜன் முதலோர்களுக்கும், அகப்பட்டவரையில் பரியாய நாமங்களும், அத்தெய்வீகராஜன் முதலிய சிலர்கள் உற்பவபதவித் திருநக்ஷத்திரங்களும், அவையடக்கச்செய்யுள்களும், அகப்பட்டவரையிற் பிழைத்திருத்தங்களும், சமயகுரவர்களாகிய மூவர்களால் அருளிச்செய்த ஸ்தலத்தேவாரப்பண்களும் சேர்த்துப் பிற்குறிக்கப்படும் ஜாப்தாவிற் காணப்பட்ட பார்க்கவகுலத்தவர்களின் பொருளுதவியால் ஸ்ரீ வீரட்டேசுரர் கிருபாகடாக்ஷத்தாலும் பெரியோர்கள் ஆசீர்வதிப்பாலும் அச்சிட்டுமுடிந்தது.

திருவண்ணாமலையில் உடையார்களின் மடபரிபாலனர் அப்பாசாமி பிள்ளையவர்களால் கல்லக்குறிச்சியில் வாங்கிக் கொண்டுவந்துகொடுத்த திருக்கோவலூர்ப் புராணபிரதியில் தெய்வீகபுராணமென்னும் திருக்கோவலூர்ப் புராணமென்று எழுதியிருந்தமையாலும் தெய்வீகராஜனுடைய. சரித்திரங்கள் நூலுள் மிகுதிப்பட்டிருந்தமையாலும் தெய்வீகமென்ற வாக்கியார்த்தமுமிக்க விசேஷமுடைத்தாயிருந்தமையாலும் நூலின் முதல் டைட்டில் பேஜிலும் கடையிலும் தெய்வீகபுராணமென்னும் திருக்கோவலூர்ப்புராணமென்று போடப்பட்டது.

முன்பாடிய நூலாசிரியர் பெயர் கூடியவரையில் விசாரித்துந் தெரியவில்லை. இந்நூலாசிரியர் பாயிரத்தில்,

முன்னம் சத்தமாதங்கனீகண்டன் மான்மியம் மொழிந்தேம்,
(என்றார்.)

இங்கே சத்தமாதங்கனீகண்டன் மான்மியம் என்றது சத்தகானீகண்டபுரம் என்னும் பெயரை உடைய திரிசூலகிரிப்புராணம் ஆம் அப்புராணத்திலும் நூலாசிரியர் பெயர்போடாதால் அதை அச்

சிட்டவர்களைக்கேட்டும் அவர்களும் எம்போலியர்களாய்த் தெரியவில்லையென்றார்கள். ஆதலால் டயிட்டில்பேஜின் நூலாசிரியர்பெயர் போடவில்லை.

முதல் அந்தகாசுரன் வதைச்சருக்கத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸ்தலவழிபாடுள்ளோர்களில் சுவேதமுனிவர் குண்டியிவ்விருவர்களுடைய வழிபாடுகள் பின் நூலினாலும் வேறு நூல்களாலும் தெரியவில்லை.

எந்தவிதமேனும் இந்நூல் அச்சிட்டு வெளிப்படவேண்டுமென்று பொருள் அளித்து முயற்சித்தவர்களில் விடாமுயற்சியோடு என்னை அடிக்கடி ஜாக்கிரதை செய்துகொண்டிருந்த மன்னார்குடி தாலூக்கா பழையனூரில் வசிக்கும் பாரம்பரியவீரபுகுலதிலகக் கல்லூராதிபதிப் பண்டாரியார்களில் ஒருவராகிய அம்மையப்பன் கருப்பூரானி சந்தானகோபாலசாமி அய்யா அவர்களை நிமிடமேனுமறக்கற்பாலதோ.

எப்போதும் என்னைவிட்டு நீங்காது பலகஷ்டங்களைத் தாமும் பிரயத்தோடு தொண்டு அனுபவித்த சண்பகக்கொல்லை கா. கிருஷ்ணசாமிப்படையாரவர்கள் நன்றியை ஒருக்காலும் நினையாதிருக்கத்தக்கதோ.

முகவுரை முற்றிற்று.

வே. சௌந்தரராஜன்,
சண்பகக்கொல்லை.

உ

சிவமயம்.

திருக்கோவலூர்ப்புராண

[illegible] தொ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் தொ.
1	பெரியபுராணமுதலிய நூற்களிற் சொல்லப்பட்ட நடுநாட்டின் விசேஷங்களுக்கு செய்யுள்கள் ...	1
2	1. நடுநாட்டின் பெயர்கள். ...	3
3	2. திருக்கோவலூரின் பெயர்கள். ...	,,
4	3. பெண்ணையாற்றின் பெயர்கள். ...	,,
5	4. ஸ்ரீ வீரட்டேசுவரர் திருநாமங்கள். ...	,,
6	5. சுகமுனிவர் பெயர்களும் பதவிகளும். ...	4
7	6. தெய்வீகராஜன் பெயர்கள் அவ்வரசனுக்குரியனவாகிய. ...	,,
8	பன்னிரண்டு மலர்மாலைகள். ...	,,
9	பன்னிரண்டு மணிமாலைகள். ...	,,
10	பன்னிரண்டு மனைவியர்கள். ...	,,
11	அவ்வேந்தன் உற்பவ பதவிமாத நாள்கள். ...	,,
12	7. குலசேகரவேந்தன் பெயர்களும் உற்பவபதவி மாதநாள்களும். ...	,,
13	8. நரசிங்கமுனையரையர் பெயர்களும் உற்பவ பதவி மாதநாள்களும். ...	,,
14	9. மெய்பொருணாயனார் பெயர்களும் உற்பவ பதவி மாத நாள்களும். ...	6
15	அவையடக்கச்செய்யுள்கள். ...	7
16	அட்டவணை. ...	9
17	பிழைதிருத்தம். ...	10
18	திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரப்பண்கள் ...	13
19	திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரப்பண்கள் ..	14
20	சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரப்பண்கள் ...	16
21	புராண ஆரம்பம் பாயிரம் ...	17
22	சிவபெருமான் அருளால் நடக்கப்படும் பஞ்சகிருத்தியங்களுள் மூன்று கிருத்திய விஷயம். ...	24
23	எண்ணிறந்த சீவர்களுள் உத்தமசீவர்களால் அனுசரிக்கப்படும் விஷயம். ...	,,

தொ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் தொ.
24	சரியை கிரியை யோக ஞானங்கள். ...	,,
25	குருலிங்கசங்கமங்கள் ...	,,
26	பிரத்தியக்ஷ அனுமானப் பிரமாணங்கள். ...	,,
27	கரும உபாசன ஞானகாண்டங்கள். ...	,,
28	உபாசனாகாண்ட விசேஷமும் விதியும். ...	,,
29	சிவபூசைசெய்வதற்கும், சிவபுராணங்கேட்பதற்கும், தக்கவர், தகாதவர்கள் இன்னாரின்னாரென்று உபமானங்களுடன். ...	25
30	சிவபெருமான் வீரட்டம் எட்டின் ஐதிகங்களும் ஸ்தலப்பெயர்களும். ...	27
31	சோமசூரியர்கள் வசிக்குமிடம். ...	28
32	சரீரத்திற்கு மூன்மை இன்னதென்பது. ...	29
33	சிவபெருமானுக்கு கணக்கிலம் தேவர்களுக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டென்பது. ...	30
34	அந்தகாசுரன் உற்பவம். ...	31
35	மகாவிஷ்ணுவின் சயனமாகிய திருப்பாற்கடல் வைபவம். ...	32
36	ஸ்ரீவீரட்டேசுரர் திருவருட்டோத்திரம். ...	34
37	சிவகணங்களின் பெயர்கள். ...	37
38	ஸ்ரீவீரட்டேசுரர் அந்தகாசுரனைச் சூலத்தேந்திநின்றது ...	41
39	அந்தகாசுரன் சூலத்திருந்து ஸ்ரீவீரட்டேசுரரை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தது ...	42
40	நான்கு கடல்களின் உற்பவம். ...	53
41	தவஞ்செய்யும் விதிகள். ...	58
42	சுற்றந்துறந்து தவம்புரியும் முனிவர்கள் யாதேனுமொரு பொருளைக் கருதுவாரானால் பஞ்சபாதகத் தலைவராவர்கள் என்பது. ...	59
43	பஞ்சபாதகமுங் குருநிந்தையுஞ் சிவலிங்கத்தையருச்சிக்க நிவர்த்தியாம் என்பது. ...	,,
44	ஸ்ரீவீரட்டேசுரர் உருவத்தியானம். ..	61
45	காரண்டவல்லூரர் உற்பவம். ..	63
46	பிரமதேவர் ஸ்தோத்திரம். ...	64
47	தானேவரங்கொடுத்து அழித்தல் கூடாதென்பது. ...	65
48	கைலைமலைச் சிறப்புஞ் சிவபிரான் தோத்திரமும். ...	66
49	நானாதியான அரக்கர்குலத்தை விருத்திசெய்து தேவர்களுக்கிடையூறுசெய்வித்த சுக்கிரபகவானுக்குப் பிருகுமுனிவர் சாபங்கொடுத்தது. ...	69

	விசேஷத்தறிப்புகள்.	
50	சுக்கிரபகவான் மேகயோகநிவர்த்தியும் வெள்ளியென்ற பெயரும் ஓர் புத்திரனும் பெற்றது.	...71
51	அப்புத்திரன் குமாரக்கடவுளை வேண்டிக் குகமுனிவென்ற பெயர்பெற்றது.	...72
52	குமாரக்கடவுள் வேலேவியது.	...75
53	வேல்வரும் சிறப்பும் அது சங்கியதும்.	..
54	பெண்ணைநதியுண்டாகிய காரணம்.	...77
55	நசமுனிவர் புத்திரகாமேட்டியாகஞ் செய்தது.	...79
56	குமாரக்கடவுள் யாகங்காணவந்தது.	...80
57	இறைவாசநல்லூர்ப் பெருமைகளை குமாரகடவுள் கூறியது.	... ,,
58	யாகத்தில் தெய்வீகனென்ற புத்திரன் பிறந்த வைபவங்களும் புகழ்ச்சியும்.	..81
59	தெய்வீகன் முற்சென்மத்துப் பருவதராஜனயிருந்து சாபம் பெற்றது.	...84
60	திருக்கோவலூரில் அதனைக்கொண்டு காசிக்கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து தீர்த்தங்கொண்டு சேதுவிலுள்ள சிவபெருமானுக்கபிஷேகித்தும் த்தியானத்தில் சிதம்பரஞ்சபாநாதர் தரிசனமும் ஓர் நாளிற்செய்வாரடையும் பயன்.	...90
61	தெய்வீகராஜன்மேற் கண்டவிதம் நாடோறும் ஸ்நானபிஷேக தரிசனஞ்செய்தது.	...91
62	நடராஜப்பெருமானுநவவிசித்திரமுந்தோத்திரமும்	...92
63	தெய்வீகராஜன் எறிநடாத்தும் பச்சைக்குதிரையைவேண்டி சேரசோழ பாடியர்கள் தில்லையில் புரிந்தயுத்தம்.	...94
64	அபசயப்பட்ட மூவரசரும் சபாநாதர்முன் தங்கள் மூன்றுகிரீடமும் நாநிக்கொடுத்தது.	...97
65	பச்சைபிபுரவியிற் றெய்வீகராஜன் வலம் வந்ததும் நடுநாட்டின் எல்லையும்.	..98
66	அம்மூவரசரும் தங்கள் புத்திரிகள் மூவரைத் தெய்வீகராஜனுக்கு மணஞ்செய்வித்தது.	..100
67	ஈற்றடி யொரேவிதமான ஸ்ரீவீரட்டேசுரர் தோத்திரங்கள்.	...119
68	தெய்வீகராஜன்முன்னர் சிவபெருமான் ஒருமாறனய் வந்து செய்தவிசித்திரம்.	...125

	விசேஷக்தறிப்புகள்.	
69	அரசனுக்கும் சைனியங்களுக்கும், இறைவாசநல்லூர் எம்பெருமான் வயோதிக மறையவனய் வந்து ஜலமுங்கட்டமுதும் அளித்து மறைந்தது.	...128
70	அரசன் இறைவாசநல்லூரிச் சிகாசிகாமணிநாதனைக்கண்டு தரிசித்துக் காரண்டவல்லூரனைச் சயிக்க உத்திரவுபெற்றது.	...130
71	சிகாசிகாமணிநாதரும் நந்திகேசப்பெருமானும் யுத்தங்காண மேற்றூமுகந் திரும்பியது.	... ,,
72	காரண்டன் பக்கல் அரசன் தூதனுப்பல்.	...131
73	மூர்க்கருக்கு தன்னையடையானது தண்டிக்காதவரையில் வாராதென்பது பிரமாணத்தோடுகூறியது.	...132
74	சிவனடியார்களுக்கு யாதேனுந் தீங்குசெய்வார் கெடுவார்கள் என்பது.	...136
75	அரசனுக்கும் காரண்டனுக்குஞ் சம்வாதம்.	... ,,
76	காரண்டன் அரசனேடு யுத்தஞ்செய்ததைமறுத்து வல்லூரன் எதிர்த்தல்.	...137
77	வல்லூரனை அபசயப்படுத்தி யரசன் சங்கந் தொனித்ததும் தேவர்கள் நகைத்ததும்.	...138
78	அரசனுக்கும் வல்லூரனுக்கும் சம்வாதம்.	...139
79	வல்லூரன் அரசனேடு கதாயுத்தம் செய்தது.	...140
80	அரசன் அக்கினியாஸ்திரம் பெற்றது.	... ,,
81	வல்லூரன் அரசன் மார்பில் கதாயுதம் வீசியது	...141
82	மூர்ச்சையடைந்த அரசனை இறந்தானென்று வல்லூரன் களியாடல் செய்தது.	... ,,
83	உயிர்ப்படங்கச் சோகித்த அண்ணலுக்கு தேர்ப்பாகன் இரங்கல்.	...142
84	கடவுள் பெரியோர் முதலானோர்கள் சொல்லியபடி நடத்தும் விஷயத்தில் வெற்றி அன்றியூறடைவதைப் பார்க்கினும் அவமதிப்பில்லாமல் உயிர்நீக்குதல் நன்மையென்பது.	...143
85	நல்லோர்களுக்கடைந்த தீமையும் கெட்டோர்களுக்கடைந்த நன்மையும் சீக்கிரங்கெடுமென்பது.	... ,,
86	இறக்க உத்தேசிக்கும் அரசன் கனவில் சிவபெருமான் அளித்த உத்தரவு.	... ,,
87	சிவபிரான் மறையவனய்வந்து மடிந்தசேனைகளை யெழுப்பிக் கட்டமுதளித்தது.	...144
88	அரசனேடு சம்ப குசம்பர் விசித்திர யுத்தமும் அவர்கள் மரணமும்.	...147

தொ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் தொ.
89	வல்லூரன் கொடியயுத்தஞ் செய்தல். ...	148
90	வல்லூரன் மாயையால் யுத்தம் புரிதல் ...	151
91	சிவபிரானை இறை அல்லவென்று நினைப்போர்கள் உள்ளத்துள்ள இருளும் இறையென்று கண்டுகாலந்து உள்ளத்துள்ள வொளியும். ...	152
92	அரசன் முதுகு வெயர்த்தமையால் அந்த ஊருக்கு முதுவேர்த்த ஊரென்று பெயரெய்தியது. ...	153
93	அசுரன் மறைந்து அரசன் சிரத்தைப்போட்டமலையை அசரீரிவாக்கால் கண்டு வெட்டியது. ...	154
94	ஓர் மலையின் மறைந்த வல்லூரனை அரசன் மலையோடு வெட்டியது. ...	155
95	அம்மலைக்குக் கவர்த்தியென்று பெயருண்டாயது. ...	,,
96	அங்காரசித்தனென்னும் காரண்டன் படைத்தலைவனை அனகசுந்தரனென்னும் அரசன்மந்திரி கொன்றது ...	158
97	காரண்டனுடைய எண்ணிறந்த சயினியங்களை நிமிஷத்துள் அரசன கொன்றது. ...	160
98	காரண்டனுக்கும் தெய்வீகராஜனுக்கும் சம்வாதமும் யுத்தமும். ...	161
99	காரண்டன்விடும் பிரமாஸ்திரத்தை அரசன் அகோராஸ்திரத்தால் வென்றது. ...	162
100	தெய்வீகராஜன் சொல்லிய நீதிகளுக்குக் காரண்டன் மானங்கெட இவ்வுடலுடன் வாழேன் என்றது ...	163
101	அரசனோடு காரண்டன் கதை, வாள், யுத்தஞ்செய்து நான்குகரங்கள் அறுபட்டது. ...	165
102	அசுரனை கொல்லும் உபாயத்தை அரசனுக்கு நந்திகேசப்பெருமான் ஆகாயத்தினின்று கூறியது. ...	166
103	காரண்டன் முச்சிரத்தை அரசன் அறுத்தது. ...	167
104	தெய்வீகராஜன் வெற்றியைக்கண்டதே வேந்திரன் அரசனுக்கு வாகைமாலை தரித்தது. ...	168
	தெய்வீகவேந்தைப்பிரமஹத்திபற்றியதும்அதன்சிறப்பும்	169
105	சிவபிரான் அருளிருக்கின் யாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டிய தில்லையென்பது. ...	,,
106	காசிப்பிராமணரை அரசன் கோவலூருக்கழைவித்ததும் அவர்கட்கு வீடுகளமைத்துவைத்ததும். ...	171
107	மிருகண்டுமகாரிஷி சொல்லிய ஆரியர் எண்ணிக்கையில் நானூற்றுமறைக்ததற்கரசன் இரங்கல். ...	172

தொ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் தொ.
108	மறந்த நானூறுமறையோர்கட்கமைந்த இல்லைச் சிகாசிகாமணிநாதர் வைதீகமறையவராய் வாங்கவரும் விதம். ...	173
109	அரசன் வேதியர் ஆசைக்கு அளவில்லையென்றது. ...	174
110	வாங்கிய நானூறில்லங்களுக்கும் கணக்கை மாயமாய்த் தடிபுகச் சிவபெருமான் வைத்தது. ...	,,
111	ஞானயோக கிரியை சரியை விதங்கள். ...	175
112	சிவாகமங்களின் துணிவுகூறியது. ...	,,
113	ஒருபொருளை யொருவற்கு தத்தமன்றிக் கொடுக்கின் பயனில்லையென்பதுங் கொடுக்கும் விதியும். ...	176
114	சிவபெருமான் தனது அருளைப்பலவிதப் பெற்றோரனும் அவர்களையும் சோதிப்பார் என்றது. ...	,,
115	அரசன் பெருமான்முன் தனக்கு அடைந்ததைகூறி வாளால் தன் கழுத்தையறுத்துக் கொண்டது. ...	177
116	அரசன்கையைச்சிவபிரான் பிடித்தலும் மறைதலும் ...	178
117	பெருமான் இறைவாசநல்லூரின் மூர்த்திதல தீர்த்தப் பெருமை கூறியது. ...	,,
118	அரசன் பிரம்ஹத்தி நிவர்த்தியும் திருப்பணிசெய்ததும்.	179
119	சிகாசிகாமணிநாதர் ஊர்ப்பாதி கொண்டாரென்னும் பெயர்கொண்டது. ...	,,
120	அரசன்இறைவாசநல்லூரைத் திருக்கோவலூராகக்காணப்பட்டதும் திருகோவலூருக்கடைந்ததும் ...	180
121	அற்பசெந்துக்களுக் கிடையூறுசெய்யினும் பாதகமுண்டென்பது. ...	181
122	செய்நன்றிமறத்தலைப் பார்க்கினும் வேறுதீங்கில்லையென்றது. ...	,,
123	தெய்வீகராஜன் சிவபூசை செய்தது. ...	182
124	பூசாவிலிங்கங்களுக்கு அரசன் பெயரமைத்தலின்யுக்தி.	,,
125	சிவபிரான் பிரத்தியக்ஷமாய் அரசன்முன்றோன்றி சப்தபுரிசெல்லும்படி யுத்தரவும் பூசித்த இலிங்கங்களின் மேன்மையுங்கூறியது. ...	183
126	தெய்வீகராஜன் அயோத்திமுதலிய சப்தபுரிகளுக்குஞ்சென்று ஸ்நான தரிசனஞ்செய்து அந்தந்நகர அரசர்கன்னியரெழுவரை மணம்புரிந்து கோவலூரை அடைந்தது. ...	184
127	ஈழநாட்டின் பெருமைகள். ...	186
128	சிவாகமம் போதிப்போர் மடத்தியல்பு. ...	187

	விசேஷத்திறிப்புகள்.	பக்கம்
129	சிவஞான நிட்டையுறுமவர் மடத்தியல்பு. ...	187
130	சிவபெருமானைத்தவிர முத்திவீவார் இல்லையென்பார்கள் மடத்தியல்பு. ...	,,
131	காசினீ கருதாவையுடைத்தென்போர் மடத்தியல்பு. ...	,,
132	ஈசனுளன் என்னுஞ் சித்தாந்த மடத்தியல்பு ...	,,
133	பாரிசாலவேந்தன் பத்திமார்க்கங்கள். ...	188
134	அவ்வரசன் அரசாளுந்தகுதிகள். ...	,,
135	அரசன் மனைவியின் குணவிஷயங்கள் ...	,,
136	புத்திரர் இல்லாதவர்க்கு இருவகையின்பமும் இல்லையென்பது. ...	189
137	புத்திரன் இல்லாமனைவியின் சுகம்பிரயோசனம் இல்லையென்பது. ...	,,
138	தவஞ்செய்து முத்தியடையுமே விதம். ...	,,
139	உலகவிர்த்தியையும் முத்தியையும் எளிதில் அடையும் விதம். ...	190
140	சதிர்காமவேலவன்பால் பாரிசாலவேந்தன் புரிந்தசெபமுந் தோத்திரமும். ...	191
141	அப்பெருமான் அரசன்கனவிற்றோன்றிய உருவவிசித்திரங்கள். ...	192
142	வேலவர் அரசனுக்குப் புத்திரிகள் இருவர் அனுக்கிரகஞ்செய்தது. ...	193
143	அனுக்கிரகப்படி பிறந்தபுத்திரிகளிருக்கில் நாட்டுக்காகாதென்று சோதிடர்கள் சொன்னது. ...	194
144	எல்லாவற்றையும் பெறலாம் மகவினைப்பெறுதல் அரிதாமென்று அரசன்கூறியது. ...	,,
145	வீரசேனனென்னுமொருவன் பாரிசால அரசன் நாட்டைக்கவர்ந்தது. ...	195
146	பாரிசாலவேந்தன் அந்நாட்டைநீங்குதல். ...	,,
147	சேரநாட்டில் கன்னையாற்றின்பக்கம் சிறுகுடிசையில் அரசன் இருந்தது ...	196
148	ஔவையார் பெருமைகளும் மழையில் நனைந்துவந்து அரசன் குடிசையிற்புகுந்ததும். ...	,,
149	அரசபுத்திரியிருவரும் அம்மையாரையுபசரித்து நீலச்சிற்றாடையளித்ததும் குளிர்நீக்கியதும். ...	197
150	அரசன் அம்மையாரையுபசரித்துக் கீரமூலம் அருத்திவித்ததும் அம்மையார் பாரியென்றோர் பாக்கூறியதும்	,,
151	அரசன் வரலாற்றை யம்மைகேட்டுத் தெய்வீக அரச	

	விசேஷத்திறிப்புகள்.	பக்கம்
	னுக்கு இக்கன்னியர்களை யடைவிப்பேனென்றது. ...	198
152	அரசன் ஒப்பிவித்த கன்னியரிருவரோடு அம்மையார் திருக்கோவலூருக்கடைந்தது. ...	199
153	தெய்வீகராஜன் அம்மையாரை யுபசரித்தது. ...	200
154	கன்னியர் வரலாறுசொல்லி அரசனை மணம்புரியும்படி அம்மையார் சொல்லியது. ...	,,
155	அரசன் பத்துமனைவியர்களை யுடையேனுக் கிவ்விருவரும் வேண்டுமோ. வேண்டினும் மூவரசர்கள் சம்மதிப் படாரேயென்றதற்கு அம்மையார் அம்மூவரசர்களை யிம்மணம்புரிவிக்கவழைப்பேன் என்றது. ...	201
156	மணவோலையெழுத அம்மையார் விநாயகமூர்த்தியை அழைத்த வெண்பா. ...	,,
157	குமாரக்கடவுளை யழைத்தவெண்பா. ...	202
158	குகமுனிவர் குமாரக்கடவுள் இடத்தில் தன்னையுலகத்தில் புத்திராபேக்ஷையடையும்படி விட்டவிஷயத்துக் கிரங்கல். ...	203
159	எவ்விதசித்திபெற்றோரும் உலகில் தாரபுத்திராதிகளையடைந்து கருமநிவர்த்தியடைவார் என்றும் உன்போலெளிதில் அளவிலாமேன்மைபெற்றோர் இல்லையென்றும் குகமுனிவருக்குக் குமாரக்கடவுள் கூறிப்பின்னுஞ் சிலஞாயஞ்சொல்லியது. ...	,,
160	அம்மையார் சேரசோழபாண்டியர் மூவரும் கலியாணத்திற்கு வரச்சொல்லியருளிய மூன்றுவெண்பாக்கள். ...	204
161	உலகிற்குப்பொன்னே முதற்பொருளென்றது. ...	205
162	அம்மையார் பொன்மாரி பெய்யச்சொல்லிய வெண்பா.	,,
163	வருணராஜன் புட்கலா வர்த்தமேகத்தைப் பொன்மாரி பெய்யும்படி சொல்லியவிதம் பெய்த தன்மை. ...	,,
164	திருக்கோவலூர் அலங்காரவிதங்கள். ...	206
165	வயல் அரிசியாய்விளைய அம்மையார்சொல்லியவெண்பா	209
166	பருத்திச்செடிகள் கலைகளாய் காய்க்கும்படி அம்மையார் சொல்லிய வெண்பா. ...	,,
167	மூவரசருங் கலியாணத்திற்கானவைகள் கொண்டு திருக்கோவலூருக்கடைந்தது. ...	210
168	அம்மையார் பெண்ணைநதியில் நெய், பால், தயிர் வரப்பாடிய வெண்பா. ...	211
169	நெய், பால், தயிர்ப்பிரவாகங்களின் கற்பனைவிசேஷங்கள்	,,

அடங்கல் தொ.	விசேஷத்திறப்புகள்.	பக்கம் தொ.
170	வெட்டுப்பட்ட பனந்துண்டந் தழைத்துக்காய்த்துப் பழுத்துப் பழம்விழ அம்மையார் அருளிய கலித்துறை	215
171	அங்குள்ளோர் அம்மையாரைப் புகழ்ந்தது. ...	,,
172	அங்கவை சங்கவையென்னுங் கன்னியரை அரசன் மணம் புரிந்தது. ...	216
173	வணங்கிய தம்பதிகளை அம்மையார் வாழ்த்தியவெண்பா	217
174	குகமுனிவர் மூவரசரைச் சிவலிங்கபூசை செய்யச்சொல்லியபடி யவர்கள் பூசித்தது. ...	218
175	பாரிசாலன் வேண்டுகோளின்படி அம்மையார் தெய்வீக அரசனைப் பதினெண்புவிகளை வென்றிகொள்ள வாக்களித்தது. ...	219
176	அம்மையார் திருக்கோவலூரைபுகழ்ந்துபரீடிய வெண்பா	,,
177	தெய்வீகராஜன் சிங்களதேசமடைந்தது. ...	220
178	அரசன் பகைவனைச் சயித்து பாரிசாலவேந்தனுக்குச் சிங்களதேசத்தை மகுடாபிஷேகஞ் செய்வித்தது. ..	221
179	தெய்வீகவேந்தனைச் சிங்களதேசத்தார் புகழ்ந்தது. ...	222
180	சிங்களதேசத்துள்ள ஸ்தலங்களை அரசன் தரிசித்தது ...	223
181	தமிழ்நாடு சிங்களநாடொழியப் பதினெண்நாட்டை அரசன் வெற்றிகொண்டது. ...	224
182	பதினெண்புவிகளின் பெயர்கள். ...	225
183	பதினெண் புவிகளுக்கரசன் தெய்வீகராஜனென முடிதரித்தது. ...	227
184	சிங்காதனத்திருந்த தெய்வீகவேந்தனை யரசர்கள் குமாரக்கடவுள் திருமால் முதலான கடவுளர்களே இவனும் என்ற சிலேடை கூறியது. ...	,,
185	பிருகுமகாருஷி அரசர் சொற்களை மறுத்துத் தெய்வீகவேந்தன் இது வரைக்கும் நடத்தியவிஷயங்கள் ஸ்ரீ வீரட்டேசுரர் கிருபாசாமர்த்தியமென்று ஒவ்வொரு விஷயங்களையுங்கூறி யேற்றபடி தெய்வீக நரசிங்கராஜ உடையாணெனப்பெயர் தந்தது.	229
186	தெய்வீகராஜன் பதினெண்புவிபுரக்கும் நீதிகள். ...	232
187	தெய்வீகராஜன் மனைவியர்கள் மூவர்கள் கருப்பத்துக்கேற்பட்ட புஞ்சவன சீமந்தம். ...	233
188	அதற்கேற்பட்ட தருமங்கள். ...	,,
189	சுருதிமன்னவர்கள் பிரதம பிதாவாகிய குலசேகரப்பெருமான் உற்பவகாலம். ...	,,
190	மலைமன்னவர்கள் பிரதம பிதாவாகிய நரசிங்கமுனையரையர் உற்பவகாலம். ...	234

அடங்கல் தொ.	விசேஷத்திறப்புகள்.	பக்கம் தொ.
191	நத்தமன்னவர்கள் பிரதம பிதாவாகிய மெய்பொருளனார் உற்பவகாலம். ...	234
192	சாதகன்ம ஜாதக உத்தாபன விதிகள். ...	,,
193	முப்புத்திரர்களுக்குங் காரணங்கருதிய நாமகரணங்கள்	235
194	உபநிட்டானம் கன்னவேதனம் அன்னப்பிராசனம் பிண்டவர்த்தனம் இவைகளின் விதிகள். ...	,,
195	சௌள, உபநயன விதிகள். ...	236
196	சமையதீட்சை கல்விப்பயிற்சிவிதிகள். ...	,,
197	தீக்ஷையில்லாரின் இழிவு. ...	,,
198	பிள்ளைகள் விளையாடல் காலத்தில் செய்யும் நற்செய்கைகள். ...	237
199	பிதா பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படுத்திய விசாரணைகள். ...	238
200	பிள்ளைகளுக்கு மணப்பெண் பார்க்கும் விதிகள். ...	239
201	மணப்பெண் கொடுப்போர்கள் கொள்வோர்கள் உள்ளத்தில் கொள்ளவேண்டிய நிதானம். ...	241
202	மணப்பெண் கொடுக்கவருவோர்கள் முறையும் அவர்களை யெதிர்கொள்ளவரும் கொள்வார்கள் செய்யும் மரியாதையும். ...	243
203	மூன்றுபுத்திரர்களுக்கும் மூன்றுகன்னியர்களைக் குகமுனிவர் ஏற்றபடி வைத்துத் திருமணநடத்தியது. ...	244
204	சிவபெருமான் அருளைத்தவிர மற்றைய நோக்குவது அருவருப்புடையதென்பது. ...	245
205	உலகிற் சனனமரணங்களுக்கேதுவாய் மூன்றாசையைக்கொள்ளாது முத்தியை விரும்பல். ...	246
206	குகமுனிவர் கபடமாய் உலகவின்பங்களே சிறந்தனவென்று சொன்னது. ...	,,
207	பூர்வகாலப் புண்ணியத்தால் நரசனனமும் மிகுசெல்வமும்பெற்றும் நித்தியபதம்விரும்பாதென்னேவென்றது	,,
208	செல்வமுடையோர்கள் மேன்மையான சாஸ்திரங்களைத் தாமறியாதால் மனோவாக்குக் காயங்களால் ஏற்படுங்கெடுதியும் அடையுந்துன்பமும்.	247
209	உலகத்தில் அநேகர்கள் முத்தியை அடையவேண்டுமென்று எளிதாய்ச்சொல்வதைத்தவிர அடைவதற்கான யோகஞானங்களை விதிப்படியறிந்து நிற்றல் அரிதாகுமென்றது.	248
210	தத்துவ இலக்கணமுணர்தல். ...	,,
211	யோகநிஷ்டை விதிகளும் அடையும் பயன்களும். ...	,,
212	ஞானநிஷ்டை விதிகளும் அடையும் பயன்களும். ...	249

தொடர் எ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் எ.
213	பெரியோர்களைச் சமாதிசெய்விக்கவேண்டிய காரணகாரியம். ...	250
214	அவர்கள் சரீரத்தை சமாதிசெய்யாது கெடுத்தவர் அடையுந்துன்பம். ...	,,
215	யோகஞானங்களைச் சுயவல்லமையால் மாயைநீக்கி வெளியிலடையப்படமாட்டாதென்பது. ...	251
216	சைவசித்தாந்த நூல்களையும் அந்நூல்களின் விதிப்படி நடப்பவர்களையும், தூஷிப்போர்கள் அடையுந்துன்பத்தையும கூறியது	,,
217	உபாசனை விசேஷத்தாலன்றி வெளியில் யோகஞானத்தையடைதல் முடியாதென்பது. ...	,,
218	வினைவுள்ளவர்களுக்கு கதியிலட்சியம் யாதொன்றுந் தெரியாதென்பது. ...	,,
219	உலகத்தில் அவதரிக்கும் சீவர்களில் உத்தம சீவர்கள் அவதரிக்கும் விதிகூறியது. ...	,,
220	இல்லறத்தினின்று சமையாதி முத்திட்சை விதிப்படி பெற்று நடப்பார் எளிதில் முத்தியடைவாரென்றது.	252
221	சைவாகமத்திற்கூறிய உலகவிர்த்திப்படியாயும் நடக்கவேண்டுமென்றது. ...	,,
222	கருப்பாதான முகூர்த்தவிதி. ...	,,
223	நாயகன் நாயகியும தனியேயோரிடத்திருந்தும் அந்த நாயகி புணர்ச்சியை நாயகன் வெறுத்திருந்த அருமை கூறியது.	253
224	மன்மதன் பஞ்சபாணங்களை மாறிமாறிவிடினும் பயன்படாதவிசித்திரம். ...	,,
225	புருடர் உள்ளநெகிழ மன்மதன் செய்யும் விசித்திரங்களுக்கேற்றபடி நாயகன் நாயகிசெய்யுங் கலவிக்குரிய வண்மைகள்.	,,
226	நாயகனுடைய ஆசையெனுங்காற்று வீசாவரையில் காமாக்கினி யவிந்துபோமென்றது. ...	254
227	குருலிங்கவிதியும் அவ்விரண்டை நிலைபடுத்துஞ் சங்கமவிதியுங் கூறியது. ...	,,
228	சிவசின்னங்கள் ஆவன. ...	,,
229	சித்தசுத்தியொன்று போதாதா வென்றதற்கு, சிவபெருமான் அருளன்றிச் சித்தசுத்தி அடைவதெளிதல்லவென்றது.	255
230	சிவசின்னந் தரித்தோர்களுடைய தவறுதலைச் சொ-	

தொடர் எ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் எ.
	ல்லித் தூஷிப்பாரடையுந் துன்பம் ...	255
231	சைவசமயத்தாரெவரும் விபூதியருத்திராக்கம்பஞ்சாக்கரத்தியானமில்லாதிருப்பாரேயாயின்சைவசமயத்தினின்று விலக்கப்பட்டவராவார்கள்.	,,
232	சிவபூசை சிவாலயதெரிசனம் சிவனடியார் தொண்டு ..	,,
233	தெய்வீக அரசன் மைந்தர்களிடத்தமகிழ்ச்சியும் பயமும் அடைந்து மகுடாபிஷேகஞ்செய்ய எத்தனித்தது ...	,,
234	தெய்வீகராஜன் எழுதுநகருக்கும் அரசாண்டமுறைகள்	256
235	இகத்தின்பங்கள் உச்சிட்டம் உண்டவகையாம் என்றது	,,
236	அறிவுசொல்லியபடி நடவாது இவ்விடலை மசானத்திலெரிக்குங் கொடும்பேறென்றது. ...	,,
237	உலகவின்பத்தால் அடையும் பயன்யாது. ...	,,
238	சதிகோசரர்கள் முறைநமைகள். ...	,,
239	தன்னைசொல் மறுத்தனக்கள் தாழ்போர்களைவர். ...	257
240	குகமுனிவர்விதிப்படித்தெய்வீகராஜன் மூன்றுபுத்திரர்களுக்கும், மகுடாபிஷேகஞ் செய்வித்து ஞானதிக்ஷை பெற்றிருந்தது	,,
241	தெய்வீகராஜன் அரியபாவனை செய்திருந்தவிதம் ...	258
242	குகமுனிவர் குமாரக்கடவுளைத் தியானித்தல் ...	,,
243	குமாரக்கடவுள் அனுப்பிய விமானத்தில் குகமுனிவர் புத்திரன் குலத்தனைக்க ஆசிர்வதித்தெழுந்து பின் ஆகமுப்பெருமானிடமிருந்தலப்பாகமிருக்கப்பெற்றது.	,,
244	குகமுனிவர் பதவிபெற்றதன் ...	259
245	பச்சைக்குதிரை வீரட்டேஸ்பரரைத் தியானித்தது. ...	,,
246	ஸ்ரீவீரட்டேஸ்பரர் திருவருளால் பச்சைவடிவி பதவிபெறும் விதம். ...	,,
247	தெய்வீகராஜன் பச்சைக்குதிரையின் முற்சென்மவரலாறு கூறியது ...	260
248	கழுதை கோவேறுகழுதை வரலாறு. ...	,,
249	தெய்வீகராஜன் ஸ்ரீவீரட்டேஸ்வரரைத் தோத்தரித்தல்.	262
250	ஸ்ரீவீரட்டேஸ்பரர் இடபவாகனமுடையராய் அரசன்முன் ஆகாயத்துத் தோன்றல். ...	,,
251	தெய்வீகராஜன் மலைபாசனுமெனும் பருப்பதஞ் சார்ந்தது. ...	,,
252	தெய்வீகராஜன் இகபாக்களின் அடைந்த விசேஷங்களை பல்லோர்கள் அறிதற்களித்தல் ...	263
253	தெய்வீகராஜன் பிறந்தகாரண பதவிபெற்றதாரும். ...	264

[illegible]	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் தொ.
254	குலசேகரப்பெருமான் உலகத்துள்ள மூத்தொடர்ச்சிக் கருண்டு யாத்திரைக்கெழுக்கண்ட மனைவிதடுக்க மறுத்து மன்னன் சென்றது. ...	265
255	புருஷனுக்கு மதங்கமானி சாபங்கொடுத்தது. ...	266
256	மதங்கமானி ஸ்ரீ பெரியநாயகியம்மையைத் துதித்துப் பதம் பெற்றது. ...	,,
257	குலசேகரப்பெருமான் தம்பிமார்களுக்குத் தனது நாடு தன் ஆறையுங்கொடுத்தது. ...	267
258	குலசேகரப்பெருமான் ஞானதீக்ஷைபெற்று சோழன் மாளிகைக்கணிருந்தது. ...	,,
259	அம்மாளிகையிற் புருடனை வேண்டாது ஒடுக்கத்திருந்த சோழன் வர்க்கத்துளொரு கன்னியைப் பெருமான் சந்தித்தது.	,,
260	புருடனோடு மாதர்கலத்தல் கருமமென்றது. ...	,,
261	புருடசம்பந்தமின்றி மாதர்கள் கருமம் நீங்காதென்றது. ...	,,
262	உமை சேவிப்பார் தொண்டால் கருமமெளிது நீக்குமேவென்றது. ...	268
263	சோழன் அம்மைக்குப் புருடன் உண்டோவென்றது.	,,
264	உலகவிர்த்தியின் பொருட்டு புருடன் வேண்டுமென்றது. ...	,,
265	எவ்வகையேனும் புருடனைவேண்டிய அம்மையாருக்கு நீமென்மையுறவளா தாழ்மையுற்றவளா என்றது. ...	,,
266	புருஷர்கள் மாதரை நீக்கலாமோவென்றது. ...	,,
267	புருஷர் மாதர் அல்லாதிருக்கலாம் புருஷர்கள் அல்லாது ஒருநாளு மாதர்களிருக்கப்படாதென்று திரௌபதை சாவித்ரி முதலிய பதிவிரதைகள் வழக்கங்கள் கூறியது...	,,
268	ஆகையால் நீயதிவிரைவில் சன்மார்க்கம் உள்ளபுருஷனைச் சேரவேண்டுமென்று அரசன்கூறியது ...	,,
269	நின்னையன்றி வேறுபுருஷன் உளவோவென்றது. ...	,,
270	அரசன் முன்னொருத்தியைவெறுத்துவிட்டு இப்போதுன்னை வேண்டேன் என்றதற்கு அரிவை நீர்மறுக்கின் எரியிடைபுகுவேனென்றது. ...	269
271	இருவர் சொல்லியவைகேட்டிருந்தசோழன் அவ்விருவர்களுக்கும் பெயர்தந்து மாதின் பூர்வவரலாறுகூறி மணஞ்செய்வித்தது. ...	,,
272	குலசேகரப்பெருமான் அம்மங்கையோடுசிலநாள்வசித்	

[illegible]	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் தொ.
	து நீங்கித்திருக்கோவலூரின் கிடைப்புரிந்தது. ...	271
273	பெருமானிருவருமன்பாகக் கூடிக்கொண்டிருந்த மூப்பியென்ற அம்மாது ஓர் புத்திரன் பெற்றது அப்புத்திரனுக்கு மூப்பநம்பியென்ற பெயர் வைத்தது. ...	,,
274	அம்மூப்பநம்பியென்ற புத்திரன் சோழராஜனிடத்து மந்திரியாயிருந்து நடத்திய விசேஷம். ...	,,
275	குலசேகரப்பெருமான் பதம்பெற்றதாம். ...	272
276	மூப்பநம்பியை சோழராஜன் மந்திரியாய்க்கொண்டது மெய்ப்பொருள் நாயனார் இரங்கல். ...	273
277	மூப்பநம்பிக்கு சோழன் தன்புத்திரியை மணஞ்செய்வித்தது. ...	,,
278	திருக்கோவலூர் வந்த மூப்பநம்பியைச் சோழனழைக்க ஸ்ரீ வீரட்டப்பெருமான் சேவையைவிட்டு வருவதில்லையென்றது. ...	,,
279	மெய்ப்பொருளனார் புதல்வனைச் சோழன்பால்போகச்சொல்லச் சிவபெருமான்றரிசனம் விடலாம் தந்தைசொல் விடலாகாதென்று மைந்தன் சோழநாட்டையடைந்தது. ...	274
280	மூப்பநம்பியவைநீதியோடு புரக்குந்தன்மை ...	,,
281	நரசிங்கமுனையர் அடியார்களை சிவபெருமானென்றுட்கொண்டு அரசுபுரிந்தது. ...	275
282	நரசிங்கமுனையர் தன்னெறியுள்ள வொருபுத்திரன் எவ்வகையிலாயினுங் கிடைத்தால் அவன்வசம் அரசையொப்பிவித்து வீண்காலமின்றி அடியார்தொண்டு புரியலாமே யென்றது. ...	,,
283	சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவவதாரம் ...	276
284	நரசிங்கமுனையர் சுவாமிகள் பாலியதிருவருளைக்கண்டு தன் அரசுக்கிவர்உரியரென்று அவர்பிதாவைக்கேட்டல்	,,
285	பிதாமறுப்பும் அரசன்சொல்லும் ஞாயமும் ...	,,
286	அரசனிடம் சுவாமிகள் வளருந்தன்மை. ...	277
287	அரசனுக்கு நம்பியாரூ தம்பியென்ற வொருபுத்திரன் பிறந்தது. ...	,,
288	இன்னுமெத்தனை சுதர்கள் பிறந்தாலும் சமதரசு ஆரூராக்கேயென்றே அரசன் கொண்டதுரைத்தது. ...	278
289	சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குக் கலியாணவைத்தனிப்பு	,,
290	சிவபெருமான் வயோதிகப் பிராமணரையெழுந்தருளிக் கலியாணத்தைத்தடுத்து அனேக அற்புதங்காட்டித் தக்	

	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம்
	ராஜராஜசுவாமிகளைத் தடுத்தாட்கொண்டது. ...	278
291	சுவாமிகள் பித்தா பிறைசூடி யென்ற பதிகமெடுத்துப் பாடியது. ...	281
292	நரசிங்கமுனையரிவ்வற்புதங்களைவிட்டுநீங்கேனென்றது	282
293	சுவாமிகள் அரசனை அடியார் தொண்டாற்றும்படியுத் தாவலித்து வியந்த திருநாவலூர்ப் பதிகத்திற் கூறியது	,,
294	அரசன் சுவாமிகள் சொல்லை மறுத்தற்கஞ்சித் திருக்கோவலூர் அடைந்து இராசாங்கமும் அடியார் தொண்டும் ஆளுதற்றொண்டும் நடத்தியது. ...	283
295	அரசன் இரண்டாவது புத்திரனுக்கு மூட்கொண்டானென்ற பெயரிட்டது ...	,,
296	அரசன்புத்திரர்கள்வசம் அரசையொப்பித்தது. ...	284
297	அரசன் ஒரு திருவாதிரைத்தினத்து மானசகேடின்ற கொடியவியாதி கொண்டவரொருவர் வெண்ணீறணிந்தங்கு வரக்கண்டமற்றைய அடியார்கள் இகழ முனையர் அவர்களைமறுத்து உவந்த அடியவரையுபசரித்தல். ...	,,
298	திருநீற்றையணிந்தவர்களை யவமதித்திகழ்வார்கள் இகழ்ந்தவிதம் அடையுந்துன்பம் ...	285
299	எத்தன்மையுடையாராகினும் திருவெண்ணீறணிந்தாரேல் அவர்களைச் சிவபெருமானெனக்கொள்ளவேண்டுமென்றது. ...	,,
300	தூஷித்த அடியார்க்கு முனையர் சிவசின்னத்தோர்கள்மகிமையைப் பிரமாணத்தோடுகாட்டியது.	,,
301	தருமியாய்வந்த அடியாருக்கு இருநூறுபொன் கொடுத்து முனையர் போற்றினமையால் இனியுலகில் அடியார் இறுதியெண்ணுதுபோற்ற ஒருசாட்சியாய்விட்டதென்றது....	,,
302	நரசிங்கமுனையர் பதவிபெற்ற விசமுநாளும்.	,,
303	முனையர் விசேஷப் பெருமைகுலப்பெருமை. ...	286
304	பரதம்பாடுவித்தவர் அக்குலத்தாரென்றது. ...	,,
305	முனையர் புத்திரவர்க்கங்களுக்கேற்பட்ட குலஞ்சாதிப் பெயர்களுஞ் சிறப்புப்பெயர்களும்.	,,
306	அவர்கள் வர்க்கமலேமன்னர்கள் வல்லமையுஞ்செல்வமுஞ் செளரியமுஞ் சொன்னபடி கூறியது. ...	,,
307	முனையர் மரபிற்கு மலேமன்னனென்பது மூவகையால் பாண்டியராசனாலும் சோழனாலும் ஆண்டநகரத்தாலும் உண்டாயின. ...	,,
308	மெய்ப்பொருள்வேந்தனுக்கு மலேயநத்தமன்னனெனப்பெய	

	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம்
	ரர்த்தகாரணம். ..	28[illegible]
309	திருக்கையிற் சப்பாணி [illegible] செலவிடுமியல்பு.	,,
310	அப்பெருமையுடையார் பின்னோர்கள் மூவகைக்குப் பெயர் வைத்த வழக்கம் ..	288
311	முன் இறப்பிசாரதக்கு வெற்றிகொள்ளப் புத்திரர்கள் [illegible] புத்திரனதன் மெய்ப்பொருளையுறவோடு யுத்தத்துக்கு வைக்க. ..	,,
312	நாயனார் வீரசைவநாகர்கள் பூண்டு உயுத்தஞ் செய்து புத்திரனதனை தோற்றி கொண்டது.	289
313	[illegible] முத்திநாதனென்றோர் போர்பூண்டு இவ் [illegible] ..	,,
314	மெய்ப்பொருள் [illegible] ..	290
315	வேடத்தான் மறைத்துச் செல்லுமத்தன் சிந்தியலிசம்..	,,
316	அந்தப்புரத்து மனைவியுடன் திருக்கச்சயனஞ் செய்திருந்த நாயனார்பால் சென்றபொய்வேடத்தானை மனைவி கண்டு நாயகனையெழுப்பிப் பணிவிற்றலும் நாயனார் கொண்ட சாந்தகுணமும். ..	,,
317	பொய்வேடத்தான் நாயனாருக்குத் தான்வந்த காரியங் கூறுதல். ..	291
318	நாயனார் மனைவிசொன்ன ஞாயமறுப்பு ..	,,
319	பொய்வேடத்தான் [illegible] நாயனார் உட்கொண்ட ஞாயங்கள் ...	,,
320	பொய்வேடத்தான் தான்கருதிவந்த விதமுடித்தும் நாயனாரே வெற்றியடைந்தாரென்றது. ...	,,
321	கோபங்கண்ட தத்தன் பொய்வேடத்தானை வெட்ட வருவதைத் தடுத்து நாயனார்சொல்லும் ஞாயங்கள். ...	292
322	பொய்வேடத்தானை யாதொருத்தருந் தீங்கு செய்யாது விட்டுவரும்படி நாயனார் தத்தனுக்குச் சொல்லல். ..	,,
323	தத்தன் அப்பொய்வேடத்தானையழைத்துப் போங்காலையவனை கொல்லவந்தோர்க்கு அரசன் உத்தரவுசொல்லக் கேட்டவர்கள் சொல்லும் ஞாயங்கள். ...	293
324	பொய்வேடத்தானைவிட்டுவரும் வார்த்தைகேட்டு நாயனார் ஆன்மாவை விடுத்தவிதம். ...	294
325	அதிசயப்பட்ட தத்தனுடன்வந்த மனைவி மைந்தர் முதலோர்களுக்கு நாயனார் சொல்லிய சமாதானம். ...	295
326	நாயனார்தம் உள்ளத்துள்ளவைகளை வெளியிட்டு வீர	

	விசேஷத்திறிப்புகள்.	பக்கம்.
	டேஸ்பரனைத்துதித்தல் ...	295
327	வீரட்டேஸ்பரரெழுந்தருளி நாயனர்தொண்டைவியந்து கபடிசதல். ...	296
328	அண்ணுமலை நின்றி நவழிசொழுந்தொண்டன்றி வேறென்றும் வேண்டேனென்று நாயனர்சொல்லுதல். ...	282 ,,
329	நாயனர்நீர் என்று மொருசாட்சியனிவொன்று சன்பதத்தைபென்றுங் கும்பிடுவரதத்தை ஸ்ரீவீரட்டேஸ்பரர் அளித்து ...	297
330	சிவவேடமே மெய்ப் பொருளெனக்கொண்ட நாயனர் பெருமைகள். ...	,,
331	சுந்தரமூர்த்திஸ்வாமிகள் நாயனரையுபசரித்த விசமும் மெய்ப்பொருளென்றேற்பட்ட பெயருக்கேற்றபடி நடந்து பதவிபெற்றவிதமும். ...	,,
332	நாயனருத்தரவின்படி காமாரிக்கு முடிசூட்ட அரசாளுந்தகைமை. ...	298
333	நாயனர்வம்சம் அதிகவிர்த்தியடைய வேறபட்ட வாக்கின் விசேஷம். ...	,,
334	நாயனர் வம்சத்தார்களுக்கேற்பட்ட குலப்பெயரும் சாதிப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயரும் வல்லமையும். ...	,,
335	நரசிங்கமுனையர் மெய்ப்பொருளுயனர் இருவர்களின் வம்சத்தார்களுக்கு உலகத்துள்ளோர் முனிபாவம்சத்தார்களை மலைமன்னரொன்றும் நாயனர்வம்சத்தார்களை நத்தமன்னரொன்றும் அழைத்தபான்மை. ...	,,
336	மூன்றுமரபினர்கள் விசேஷங்களெல்லாம் வீரட்டேஸ்பரர் திருவருளேயென்றது. ...	299
337	அடியார் தொண்டால் முத்திபெற்றோர்கள் இவ்வினவென்று சிவபெருமானைத்தவிரச் சொல்லவல்லனரில்லையென்றது. ...	,,
338	திருக்கோவலூருக்குச் சிவபுரமென்ற காரணம். ...	300
339	திருக்கைவேலூரென்ற காரணம். ...	,,
340	திருக்கோவலூரென்றபெயர் ஏற்பட்டதற்குக் காரணங்கள். ...	,,
341	கண்ணுவபுரம், கபிலபுரம், காமபுரம், கணேசபுரம், திருட்டிஞாணியம், உருத்திரபுரம் என்னும் பெயர்கள் உண்டானவகை. ...	301
342	திருக்கோவலூரின்கண் ஒவ்வொருவர்கள் இருந்து பூசித்த காலங்கள். ...	,,

	விசேஷத்திறிப்புகள்.	பக்கம்.
343	திருக்கோவலூரில் இருந்து பதவிபெற்றபேர்கள். ...	302
344	திருக்கோவலூரில் அடைந்தபேர்கட்கு அடையும்பயன்.	
345	சிவபுரமென்னுங் கோவலூருக்கு நாற்பக்கமுள்ளநான்கடையாளங்கள். ...	,,
346	க்ஷேத்திரத்தின் யோசனை தூரத்துள்ளோர்களும் அங்கு அடைந்தோர்களும் அடையும் விசேஷங்கள். ...	,,
347	க்ஷேத்திரத்தில் ஒருதவாபஞ்சாட்சரத்தியானஞ் செய்தோர்களும் அருச்சனைபுரிந்தோர்களும் அடையும்பயன்கள்	,,
348	ஸ்நானதரிசன ஸ்தலவிசேஷம் விரும்பாது கெட்டகாரியத்தை விரும்பியாயினும் ஓரிரவுவசிப்பாரேல் அவர்கள் அடையும் பயன். ...	303
349	சைவபுரத்தில் அற்பபுண்ணியஞ்செய்தாலும் அதிகவிர்த்தியாகிச்சிவலோகத்தையடைவிக்குமென்றது. ...	,,
350	எவர்கள் அக்கோவலத்துப் பிரியத்தொடு வசிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அடையும்பயனைப் பற்றிபுதுமைசொல்லவேண்டுமோ வென்றது. ...	
351	கோவலத்தெம்மானைத்தரிசித்துப்பெண்ணைநதியில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்கள் தேவர்களாவார்கள் என்றது. ...	,,
352	ஸ்தலதரிசனஞ்செய்தவர்களுக்குவேறொருதலத்திலாசையும் பாவங்களும் கொடிய உலகங்களுமில்லை யென்றது.	,,
353	அத்திருக்கோவலூரின்கண் ணடையும் பயனைப்போல எவ்வெவ்விடத்துங்கோவலூரென்றபெயரிட்டு எம்மிறைவனைஸ்தாபித்துப் பூசிப்பார்களும் இஷ்டசித்திகளை யடைவார்களென்றது. ...	304
354	முன்சொற்ற மூப்பநம்பி மெய்ப்பொருளுயனர் உத்தரப்படி சோழநாட்டில் கோவலூரென்றோர் க்ஷேத்திரப்பெயரிட்டாலயமமைத்து சிவபெருமானை ஸ்தாபித்து பூசித்த முத்தியடைந்தான் அந்நகருக்கு மூப்புகோவில் என்றபெயரெய்திய தென்றது. ...	,,
355	காரணங்கருதியபடி மூப்பனர்கட்கேற்பட்ட பெயர்கள்.	,,
356	இன்னும் அனேகம்பேர்கள் இப்படிவேறுவேறுஸ்தலங்களினுங் கோவலென்றபெயரிட்டு பூசித்துமுத்தியடைந்திருக்கிறார்களென்றது. ...	305
357	கோவலென்றபெயர் உலகிற்றிரிந்து கோயிலென்றாயது	306
358	பெண்ணைநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து வீரட்டேஸ்பரரைத் தரிசிப்போரடையும்பலன்கள். ...	,,
359	சிவபெருமான், விஷ்ணு, பிரமதேவன், உமாதேவி, ஸ்ரீமா	

[illegible] நெ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் நெ.
	ரக்கடவுள், தெய்வீகராஜன் இவர்களாகவும் அமுதமாகவும் பெண்ணைநதி விளங்குகின்றதென்றது. ...	307
360	கங்கையாதி நதிகள் அப்பெண்ணை நதியில் வசிக்கின்றதென்றது. ...	,,
361	உருத்திர தீர்த்த விசேடம். ...	,,
362	உத்தரவாகினிப் பெண்ணைநதி ஸ்நானபலன். ...	309
363	அக்கினி திக்கில் கபிலதட ஸ்நானபலன். ...	,,
364	வடக்குக் கண்ணுவதீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	,,
365	மேற்கு இராகவதீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	,,
366	மேற்கு பரசிராமதீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	310
367	தெற்கு தருமதீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	,,
368	வடக்குப் பத்ரசங்கமத்துப் பிதிர்தீர்த்தஸ்நானபலன். ...	,,
369	கிழக்குச் சூத்தவிருடியர்தீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	,,
370	கிழக்குச் சூரியதீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	,,
371	தெற்கு அக்கினிதீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	,,
372	பத்ரசங்கமதீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	311
273	தன்மப்பிரகலாதனின் ஆசாரிய சுதனைக்கொன்ற தோஷ நீக்குதல். ...	312
374	கங்கையாதிநதிகளின் பாவம் நீக்குதல். ...	,,
375	எசுவையர் பசுங்கன்றின்கொலை நீக்குதல். ...	,,
376	பதுமயோனியன் வேதாளத்துரு நீக்குதல். ...	,,
377	சுதவன்மன் பராமுகத்தாலடைந்த சோகத்தி நீக்குதல்.	313
378	அசுத்தன் சிவலோகமடைதல். ...	314
379	குச்சகௌசிகமுனிவர்கள் சூவர்திட நிச்சயித்தல். ...	,,
380	மண்டுகன் பிரமராக்ஷதனுதல் நீக்குதல். ...	315
381	விநாயகக்கடவுள் மகோதர நீக்குதல். ...	,,
382	நின்மலின் குஷ்டரோக நீக்குதல். ...	,,
383	அனகன் குஷ்டரோக நீக்குதல். ...	,,
384	பெண்ணைநதி மகிமையை வசிட்டமுனிவர் நிமிச்சக்கரவர்த்திக்குச் சொல்லினரென்றது. ...	316
385	அந்நதிமகிமையைப் பிரமாண்ட புராணத்திலுஞ் சொல்லியிருக்கின்றதென்றது. ...	,,
386	இவையெல்லாஞ் சூதர்சொல்லக்கேட்ட நைமிசமுனிவர்கள் அந்நதியில் ஸ்நானமாடி இஷ்டசித்தி பெற்றார்களென்றது.	,,
387	அந்நதிப்பெருமையெல்லாம் ஸ்ரீ வீரட்டேசுரர் கிருபாவிசேடத்தாலென்றது. ...	,,

[illegible] நெ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் நெ.
388	பூலோகத்துள்ளதீர்த்தங்கள் யாவும் பெண்ணைநதியிற் படிந்து விசேஷம் பெறுங்கால் அப்பூலோகநதிகளை மேன்மைமேன்மையென்றார்களுக்கு என்னசொல்லுகிறதென்றது.	,,
389	பெண்ணைநதியின் உற்பத்திமகிமைகளை யார்சொல்லவடங்குமென்றது. ...	317
390	பெண்ணைநதியின் பரியாயநாமங்கூறியது. ...	,,
391	அந்நதியுற்பத்திமுதல் எவ்விடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்யினும் இஷ்டசித்தி பெறலாமென்றாலும் ஸ்ரீவீரட்டேசுரரைத் தியானித்து ஸ்நானஞ்செய்து அவரவர்க்கியன்றவரை அன்னமாதி கொடுப்பாராகின் ஒன்றுகோடியாய் புண்ணியவிருத்தியடைந்து எளிதில் பரகதியடைவரென்றது.	,,
392	ஸ்ரீ வீரட்டேசுரரை யருச்சித்தவர்கள் கைலையடைவதற்குச் சந்தேகமில்லையென்றது. ...	,,
393	பெண்ணையில் ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீவீரட்டேசுரரை யருச்சித்து ஒருநாள் வசித்தவர் சிவபெருமான் உருவத்தை யடைவார்களென்பதற்கு யாதொருசந்தேகமும் இல்லையென்றது.	318
394	திருக்கோவலூருக்குச் சுற்றிலும் ஐந்து நாழிகைதூரவரையிலுள்ள ஜலமெல்லாம் கங்காஜலம் என்றது. ...	,,
395	திருக்கோவலூருக்குச் சுற்றிலுமைந்துநாழிகை தூரத்துக்குள் ளிறந்தவர்கள் சிவவடிவத்தைப்பெறுவார்களென்றது.	,,
396	புராணஞ்சொன்ன சூதமகாருஷியுங் கேட்ட நைமிசரானுந் தென்றிசைநோக்கி ஆனந்தபரவசத்தர்களாய் ஸ்ரீ வீரட்டேசுரர் திருவருளைப்பெற்றார்களென்றது.	,,
397	கொடுந்தீன்மையுடையேனை ஸ்ரீவீரட்டேஸ்பரர் மன்னித்து ஆண்டவிஷயத்துக்கு அவர்பாதங்களில் நீங்காத ஆசையடைவதைத்தவிர, யான்வேறு என்னசெய்யத்தகுமென்றது.	,,
398	ஸ்ரீ வீரட்டேஸ்பரர் என்னுள்ளத்திலுள்ளே நீங்காதிருக்கின்றாரென்றது. ...	319
399	திருக்கோவலூர்ப்புராணத்தை யெவ்விதமேனும் அனுசரிப்பார் அடையும் பயன் ...	,,
400	திருநீறு முதலிய வாழியும் செய்யுட்டொகையும். ...	320
	திருக்கோவலூர்ப்புராண விசேஷக்குறிப்புமுற்றிற்று	

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
பின்னத்தூர் மகா-ௗ-ௗ-ஸ்ரீ
அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்களால்
இயற்றியது.

பொன்மேவத் துறைகடெற்றும் புலமேவ வலைகொழிக்கும் பொன்னியாற்றின், சொன்மேவு முனியாய முடிகொண்டா னதிக்கரையின் சூழ லோங்கி, விண்மேவுவ மணிமாட மிடைதருசன் பகக்கொல்லை யெனும்பேர் மேய, மன்மேவு வளம்பதியின் வயிறுதித்தோன் பலகலைதேர் மாண்புமிக்கோன். (க)

வேறு.

கடம்படச் செருக்கு நால்வாய்க் கடுங்களிற் றெருத்தல் வன்றோற்
படம்பெற வுடுஇய நங்கள் பரம்பரன் கழற்காற் கன்பன்
றிடம்பெறு மறிவின் மிக்க சௌந்தர ராஜ னென்னுந்
திடம்பெறு பெயரோன் சீர்சால் சிறப்பொருங் கமைந்தவள்ளல்.

நற்றவப் பிருகு மைந்த னவனமை கவியென் பானுடன்
பெற்றதொல் குலத்திற் றோன்றிப் பிறங்குமக் கவிக்குப் பின்னர்ச்
சொற்றசெந் தமிழிற் பாடுங் கவிபுலவு னென்று சொல்ல
வுற்றவ னெடுத்த தோற்றத் தூறுதியி னதன்னை யன்று. (௩)

ஆடலஞ் செருவிற் றன்போ லாகவந் தகனைக் காய்ந்த
நீடலம் விளைய குலமேந்திய கோவ னித்த
ஞநகன் புராணம் பண்டே நவின்றது சுருங்கிற் றென்ன
ஆங்ஙன காதை யாவு மொருங்குறப் பாடிச் சேர்த்து. (௪)

ஏனுறு மியலூற் றென்று விலக்கிய மிஃதொன் றென்ன
வாணியி றன்ற கல்வி வல்லராய்ந் தோகை மல்க
நீணிலவ வரைப்பில் யாண்டு நிலவுற வச்சிற் சேர்த்திப்
பேணியா ரருளி னீந்து பெரும்புகழ் கொண்டான் மாதோ. (௫)

ஆக முன் பாக்களுள்பட-உஎ.

சிவமயம்.

நடுநாட்டின் விசேஷங்கள்.

பெரியபுராணத்துள்.

கங்கையுமதியும் பாம்புங் கடுக்கையுமுடிமேல் வைத்த
அங்கண ரோலைகாட்டி யாண்டவர் திருமங்குநாடு
மங்கையர் வதனசீத மதியிரு மருங்குமோடிச்
செங்கயல் குழைகளீநந் திருமு...டிநாடு. (க)

பார்தப்பாயிரத்துள்.

அவ்வைபாடலுக்குத் §ததிநெய்பால் பெருகியருந் தமிழறிவினாற்சிறந்து, பௌவ நீராடைத் தரணிமான் மார்பிற்பயிலு முத்தரியமும்போன்று, மொய்வரால்கெ... சேன் மலங்குமுதலி யசனமெதிர் கொள்ளத், தெய்வமாநதிநீர் பாக்குநாடந்தத் திருமுலைப்பாடி நன்றுடு. (௩)

பாவருந் தமிழாற் பேர்பெறு பனுவற்பாவலர் பாதிநாளிரவின், மூவருநெருக்கி மொழிவிளக்கேற்றி முகுந்தனைத் தொழுதநன்றுடு, தேவருமறையு மின்னமுங்காணுச் செஞ்சடைக் கடவுளைப்பாடி, யாவருமதித்தோர் மூவரிலிருவர் பிறந்தநா டிந்தநன்றுடு. (௨)

இறைவாசநல்லூர்ப்புராணத்துள்.

குருகுலமன் னவர்தம்மிற் குலநிருப னருச்சுனன் றன்குமரன்றந்த, பருவரவிலாத நெறிப்பரீட்சித்து கண்டுகந்த பழனநாடு, பொருவரிய புகட்போகப் பூமியினும் போதவ...ம் பொலிந்துநாளும், பெருகுமிசை நந்திமால் வரைச்சாரல் பெண்ணைநதி பெருகுநாடு. (க)

§ ததிநெய்பால்-என்று-ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருக்கின்றது.

தருமநெறி யுதிட்டிரன்றன் றம்பிதிறல் வீமனுக்குத் தவமே
பூண்ட, புருடமிருகந் தனைக்கும் பொருளுரைத்து நெறி
பூண்ட புநிதநாடு, கருமுகில்கள் பொழிமுத்துங் கமலங்க
டருந்தரளங் கன்னலீன்ற, பெருகொளி நித்திலக்குழுமி
யெப்போது நிலவெறிக்கும் பெண்ணைநாடு. (௨)

பந்தவினைச் சூலைநோய் பணிக்கநாவுக்கரசர் பரவியன்றேய்
சிந்தவுமை யிடத்தானைச் செந்தமிழ் மாலைகள் புனைந்த தெ
ய்வநாடு, முந்தையடி ...னிவனென் றுவணமுங் காட்டிய
வைமூன்னேயேறிச், ...ரனைப் பசுஞ்சோதி தொடர்ந்தடி
மைகொண்டருளு ... (௩)

இவ்விதரு திருமதலைக் கிரானைருள் வாய்மைநெறி யீந்த
நாடு, பரவுமொரு பாதிரிபங்கயங்கழுநீர் பலமலரும் பயந்த
நாடு, மரபுரிமை வேளாளர் மகிழ்ந்துகுல விளக்கெடுத்த
... பிரசமலர்ச் சோலைமது நதிக்கடலி னிடைப்
பெருக்கும் பெ...ணைநாடு. (௪)

பொய்கைபேய் பூதமெனும் புலவரொரு மூவர்களும் பொ
ருந்திச்சங்கம், கைகொள் நாரணன் றனக்குக் கங்குலிடை
சொற்றீபங் காட்டுநாடு, மைகொண்மர் மனத்துரி யோத
னன்புரிந்தவஞ்சகத் தால்வந்து ஞானச், செய்கையார் தரு
மன்முத லைவர்களுந் திருந்துதவஞ் செய்நாடு. (௫)

சேரன் பாண்டியன் சோழன் கன்னியரைத் தெய்வீகன்
திருக்கல்யாண, மாரன்போற் புரிந்து சத்தபுரியரசர் மகா
ராமணந் தருளுநாடு, விரிஞ்சா ரிருநூற்றி யிருபத்தெண்
மைந்தருக்கு மேவுநாடு, சேரவரும் பிறவியகற்றிடு முது
குன்றினையுடைய தெய்வநாடு. (௬)

சொற்ற இத்தன்மையும் பிறவுமாயுள்ள
பலவிசேடங்களைப்படைத்த

1. நடுநாட்டின் பேயர்கள்.

திருமுனைப்பாடிநாடு, சேதிநாடு, ...த்தநாடு, மாவலநாடு, பெண்ணைநாடு, கோவலநாடு, தெய்வீகநாடு, இவ்வேழு நாமங்களும் பிறவுமாம்.

அந்நடுநாட்டின்கண் சமயகுரவர்கள் முதல் ஆன்றோரால்
பாடல்பெற்றுள்ள இருபத்திரண்டு சிவக்ஷேத்திரத்துள்
தெய்வீகம்பெற்ற

2. திருக்கோவலூரின் பெயர்கள்.

சிவபுரம், சைவபுரம், வி... புரம், திருக்கைவேலூர், கண்ணுவபுரம், கபிலமாபதி, காமபுரம், கணேசபுரம், திருட்டிஞாரணியம், உருத்திரபுரம், வேள்விபுரி, குகேச்சுரம், வினைவெல்புரி, தெய்விகபுரி, திருவிக்ரமம், கோவலம், கோவல், கைவலக்ஷேத்திரம், எமவருடநிலையம், இப்பத்தொன்பது நாமங்களும்பிறவுமாம்.

அத்திருக்கோவலூருக்கணித்...யும் எ...ணிலாத விசேட
ங்களையுடைத்த...ய் விளங்கும்

3. பெண்ணையாற்றின் பெயர்கள்.

பினாகிநதி, கங்கை, வேகவதி, பாறதிரேயதரங்கிணி, நந்திநீத்தம், வாநதி, ஔவைவாக்கனுசாரி, அகண்டகுடிலை, சருவதீரகருணி, இவ்வொன்பது நாமங்களும் பிறவுமாம்.

அப்பெண்ணையாற்றின் வலப்பாகத்து மேற்கபிமுகத்தராய்த்
திருக்கோயில் கொண்ட

4. ஸ்ரீ வீரட்டேசுரர் திருநாமங்கள்.

வினைவென்றன், அந்தகாந்தகன், இருட்கூடறுத்தான், திரிசூலன், பச்சிமாபிமுகத்தன், திருக்கோவலத்தன், பெண்ணைவலத்தன், வீரட்டாகாயன், இவ்வெட்டுநாமங்களும் பிறவுமாம்.

அப்பெருமான் சந்நிதிமுன்னர் குமாரக்கடவுள் வேல்குறித்த
இடத்துப் புத்திரகாமேட்டி யாகஞ்செய்த

5. துகளீனிவன் பெயர்கள்.

வேள்வியுதித்தான், சானவிக்கரையன், புகர்மைந்தன், பிருகுகொட்பேரன், கவிநற்பேரன், குமரனருள்பேரான், மாதவன், அந்தணன், வீரன், யோகி, அமலன், விமலன், வேற்றெடர்பன், தெய்வீகனத்தன், மகம்புரிமான், நித்தியன், குமாரவலத்தன், சமரசி, விமானம்பெற்றோன், பேராசிரியன்.

இம்முனிவர் பங்குனிமாதம் குருவாரம் அவிட்டநக்ஷத்திரத்தில் பதவி[illegible]னர்.

அக்குகமுனிவர் செய்தயாகத்தில் ஸ்ரீ வீரட்டேசுரர் திரு
வருளால் பிறந்து எண்ணிலாத விசேஷங்கள் நாட்டிய

6. தேய்வீகராஜன் பெயர்கள்.

மகத்தழலுற்பவன், ஆபிசாரன், அயோனியன், இமயவேந்து, உமை[illegible]ம்பரியன், நந்திப்பொருப்பன், நீத்தநாட்டேந்தல், பைம்[illegible]பொற்கிரீடி, பதினெண்பதாகையன், §பன்னிருமணிமலாமாலையன், மேழியன், உபவீதன், பெண்ணைத்துறைவன், காரசிங்கன், நரசிங்கன், நான்முடியோன், அனலரணன், சேதிநாடன், ¶ பன்னிருமாதான், காரண்டவயிரி, வல்லூராரி, குகமுனிமைந்தன், முதுவேர்த்தான், வெள்ளிகுலோத்தமன், இறையாபுரியன், ஊர்ப்பிரதியீந்தான், தோட்கோப்புண்டான், பதினென்புவியன், வாகைமலையான், பொன்மாரிகொண்டோன், மாவலநாடன், கோவல்வேந்து, வீரட்டேசுரனுமி, பிருகுபசாரன், [illegible]லாரித்துதியன், தெய்வீகரசிங்கராஜஉடையான், வாரிகடந்தான், முக்குலக்காரணன், ஔவைவாக்கன், சத்தபுரிவேட்டான், முப்பெருக்கன், துறவோன், பதினெண்பாடையன், வில்வாளன், சாமளவருணன், கோமளகஞ்சுகன், யௌவனன், கவசகுண்டலன், அரும்பதன், பரித்தியாகி, முக்கொற்றன், கவர்த்தி. ஆக-ருறு. நாமங்களும் பிறவுமாம்.

§ பன்னிரண்டு மலர்மாலைகளாவன:—

கொன்றை, மல்லிகை, மகிழ், கோங்கு, சண்பகம், துளவம், மந்தாரம், புன்னை, தும்பை, செங்கழுநீர், நொச்சி, வாகை.

பன்னிரண்டு பூணிமாலைகளாவன:—

வெள்ளி, பொன், அபரஞ்சி, மரகதம், பவளம், நீலம், கோமேதகம், மாணிக்கம், வைடூரியம், வயிரம், புட்பராகம், முத்து.

¶ பன்னிரண்டு மனைவியர்களாவன:—

பத்மாவதி, காஞ்சனமாலை, சண்பகமாலை, கனகை, கலாவதி, உற்பலமாலை, கமலக்கண்ணி, உற்பலலோசனை, அன்னப்பிரபை, கமலாவதி, அங்கவை, சங்கவை.

இவ்வேந்தன் தைமாதம் திருவோணநக்ஷத்திரத்து யாகத்துப்பிறந்து எழுநூற்றறுபதாண்டு பூவுலகாண்டு ஆவணிமாதம் அவிட்டநக்ஷத்திரத்து இமோத்பருவதராஜனும் பதவிபெற்றனன்.

அத்தெய்வீகராஜன் பட்டத்திற்குரிய நாயகிமார்கள் மூவ
ருக்கும் புத்திரர்களாயுற்பவித்த சைவசித்தாந்தவேதாந்த
ஸ்தாபனர்கள் மூவருள்

மெய்ஞ்ஞான நிஷ்டாநுபூதி பெற்ற முதலாவது புத்திரனாகிய

7. குலசேகரவேந்தன் பெயர்கள்.

நரசிங்கன்மைந்தன், சண்பகமாலைசேயன், கிள்ளிமகண்மகன், உலகருணுமன், மத[illegible]கமாணிகொழுனன், சுருதிமன், விரதன், வாரணவாரி[illegible]மானினிமணாளன், அருநாட்டேந்தல், முப்பர்பிரமகன், வேதமுணர்ந்தோன், சீமந்தன், குணபாகத்தன், ஞானதீட்சிதன். ஆக-கரு.

இவ்வேந்தர் பங்குனிமதாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை அவிட்டநக்ஷத்திரத்துப்பிறந்து சித்திரைமாதம் ஞாயிற்றுக்கிழமை புனர்பூசநக்ஷத்திரத்துச் சமாதியடைந்தனர்.

எத்தன்மை யிழிவுடையராயினுந் திருவெண்ணீறணிவாரைச் சிவபெருமானெனக் கொள்ளார்க்கிழிவுங் கொள்வார்க்கு மேன்மையுங்கூறிய இரண்டாவது புத்திரனாகிய

8. நரசிங்கமுனையரையர் பெயர்கள்.

தெய்வீகன்புதல்வன், பத்மாவதிசுதன், சோன்மகண்மகன், கோமளாங்கிகொழுநன், திருமுனைப்பாடிநாடன்,

மலைமன்னன், மேனாட்டான், நவநாட்டான், கொங்குராயன், கொங்கர்கோன், மலாடன், ஆரூடைவேங்கையரசுக்கமைத்தான், தடுத்தாட்கொண்டார் சாற்றுநெறி நின்றான், ஆதிரைகோற்றான், பூதியன், சிவாகமக்கரியன், அடியார்பூசிதன். ஆக-கஎ.

இந்நாயனார் மாசிமாதம் புதவாரம் உரோகணிநக்ஷத்திரத்துப்பிறந்து புரட்டாசிமாதம் சதையநக்ஷத்திரத்து அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராய் ஸ்ரீவீரட்டேசரர் திருவடிபெற்றனர்.

திருவெண்ணீறுடையார் தன்னைக்கொல்லினும் அவர்க்கொரு தீங்குஞ்செய்யக்கூடாதென்று மூன்றுவகையானுங்காட்டிய மூன்றாவது புத்திரனாகிய

9. மெய்ப்பொருணயனார் பெயர்கள்.

சத்தியமர்த்தன், தெய்வீகன்மைந்தன், காஞ்சனமாலைசுதன், வழுதிமகண்மகன், மதனசிந்தாமணிகொண்கன், குகமுனிசுதசெனன், சேதிநாடன், கோவலூராளி, மலையநத்தன், நத்தநாடன், ஒன்பானுடன், புத்திராதன்றெவ், பூதிசாதனி, நீற்றின்வெற்றியன், அடியாரையரனெனக்கொண்டோன், ஆகமி, அவிதி, வைராங்கி, வெள்ளிசூலன், சித்தாந்தசிரன், நத்தமன்னன். ஆக-உக.

இந்நாயனார் ஆடிமாதம் சுக்கிரவாரம் அஸ்தநக்ஷத்திரத்துப்பிறந்து கார்த்திகைமாதம் உத்திரநக்ஷத்திரத்து அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்களில் ஒருவராய் ஸ்ரீவீரட்டேசரர் திருவடிபெற்றனர்.

* எம்மிறை சொற்றவாறே யிருவினைத் துரியற்றின்றுங்
கைம்முகிழ்த் தீசன்பாங்கர் கைலையி னுறையநின்றார்
செம்மைசே$ரூர்ச்சத்திங்கட் ‡செங்கதிர்பிறந்தநாட்டொட்
டெம்மையாட்கொளுஞ்சீத்யார்த்தநாயனொனுமேவிநாந்தல்

இச்செய்யுள் மெய்ப்பொருணயனார் சருக்கத்தில் எழுபத்தொன்றாஞ் செய்யுளாயிருக்கவேண்டியது தவறிப்போய்விட்டமையால் பின்னங்கு சேரும்படிக்கு இவிடத்துச் சேர்க்கப்பட்டது.

$ ஊர்ச்சத்திங்கள்=கார்த்திகைமாதம்.
‡ செங்கதிர் பிறந்தநாள்=உத்திரநக்ஷத்திரம்.

சிவமயம்.

திருக்கோவலூர்ப்புராண

அவையடக்கம்.

முன்னந்தென் மொழிப்பாவை மொழிந்தவரோ காந்தத்தினகர்காண்டஞ், சொன்னமுறை யும்பிறவு மறிந்தவகை சொற்றிடுவா மென்றுசொன்னார், அன்னவகை யராரயே னவ்வைதிருப் பரிவாதி யனேகந் தேர்ந்து, பன்னும்வகை துணிந்தேனிவ்வவையத்தோ ரென்னவிதம் பகருவாரோ. ()

அலகில்வலித் தைவிகவேள் தைக்குறித்தெழும் மவ்வை சொற்பா வாகினாக, வுலகிலெங்க ணும்பரவு மைதிகங்கள் சைவபுரத் தாலிறையெம்மான்ற, னிவுகருளை யன்றியுண்டோ வவ்வருளைச் செவ்வனிசைக் காமல்விட்ட, நிலைமைபிறாப் புயசெய்யு ளிடையிடைப்பா சேர்க்கவென் னெஞ்சமுந் துணிந்த. (உ)

கலஞ்சிறக்குந் திருக்கோவலெம்பெருமான்றனிப்புகழை நவையில்குதன், பொலஞ்சிறக்க வுரைத்தவட மொழியிட னெழுவிருக்கும் புகல்வதோர்ந்து, நிலஞ்சிறக் கவுரைத்த தமிழ்ப் பாக்களொடு மறிவிலிபா நிகழ்த்திச் சேர்த்தல், கலஞ்சிறக்க மணிக்கோவை யிடைநொய்ய கரியமணி கலந்த நேய்க்கும். (ஙா)

இனியபுகழ் மலிந்ததிருக் கோவலூ ரெம்மிறைதா ளிச்சையாலே; நனிவருந்தாழ் வென்றறியா தெழிலுடைச்செய் யுளினிடைப்பா நவிற்றிச்சேர்த்தல், பனிவருமாழ் தடத்தெண்ணில் பங்கயச்செம் மலர்க்கிடைமேற் பான்மையில்லாத், தொனிவருநொய்யரக்காம்பல் கொட்டிமலர் பூத்தனந்தஞ் சூழ்தல்போலாம். (ச)

அவையடக்கம்.

இருளிருக்கி னெல்லொளிக்குப் பெருமையுண்டா மாந்
தருளத் தியல்பு நீக்கு, மருளிருக்கி னன்றோர்க ளருளினு
க்கோர் வலியுண்டாம் வண்மை போலத், தெருளிருக்கு மு
னித்தேன்புன் செய்யுளிருந் திடின்மேன்மை திகழாநின்ற,
பொருளிருக்கும் பழயசெய்யுட் கிணிமேலுண் டாமென்று
மிபுகன்றே னம்மா. (ரு)

மலிந்தபுகழ்த் திருக்கோவ விறைமலர்ச்சே வடியருளை
மருவ நாயேன், சொலிந்தவகை யல்லாது மற்றெந்த வகை
யானுந் துன்னற் குண்டோ, மெலிந்தநூர் மலர்சார்ந்தும்
விணர்பெரி யரைச்சார்ந்து மிடியா ளன்றே, நலிந்தவர்செல்
வரைச்சார்ந்தும் பயன்பெறுவ தன்றியுண்டோ நானிலத்தே.

எழுத்தாதி யிலக்கணமைந் திலக்கியமோர்ந் தெழினடை
கொண் டியலிசைக்கு, முழுத்தான மாவரண்முன் னசை
வெட்க மறியாமு டன்பூற் பாக்கள், வழுத்தாநின் றதுநாம்
சூழ் பொறியரவ முனமாடும் வகையுங் காரி, செழிப்பா
யந்தணர் முன்னர் வேதம்வை கற்புகல் வகையுஞ் சிவனு
னாதோ. (எ)

இந்தவே தக்களன்றி யிச்சென்மங் கெஞ்சித்தீ டேறு
தற்குச், சந்தமா தியபிறழ்ந்த முகமன் சொல் கல்பிலத்தி
சூரும மர்க்க, முந்துகொண்டா வீறுகொள்வா னவின்றெ
ழும்போ ருங்கொள்வா னென்றுமுன்னிக், கந்தவோ ளைத்த
ந்த கண்ணுதல்வார் கழற்றொழும்பாங் காதை சொற்றும். ()

வண்டிதம்பா டும்பொழில்சூழ் யாழ்ப்பாண நல்லூரான்
வானீர் திங்கட், டுண்டிதழி முடித்தான்குஞ் சிதவடிநெஞ்
சிடைகொள்குறி சுலவுஞ் ஞான, பண்டிததாக் ககுடார
தானுதா ரிப்பெயர்கொள் பாவல் லோனுட், கொண்டிதமா
யிந்நூலை யாய்ந்துதந்த நன்றியென்று கூறற் பாற்றே.

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

திருக்கோவலூர்ப்புராண அட்டவணை.

சருக்கத் தொகை	சருக்கங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	விருத்தத் தொகை
க	பாயிரம். ...	கஎ	சரு
உ	புராணவரலாறு. ...	உஉ	உச
ங	அந்தகாசூரன் வதைச்சருக்கம். ...	உஎ	கூங
ச	திருமுருகச்சருக்கம். ...	சரு	எ
ரு	கிருஷ்ணச்சருக்கம். ...	சகூ	சா
சா	இந்திராதியர் சருக்கம். ...	சஅ	கரு
எ	கபிலச்சருக்கம். ...	ருக	கஅ
அ	இராகவச்சருக்கம். ...	ருரு	ரு
கூ	பரசுராமச்சருக்கம். ...	ருசா	அ
க0	கண்ணுவச்சருக்கம். ...	ருஎ	உஉ
கக	தெய்வீகராஜன் உற்பவச்சருக்கம். ...	சாக	கசஅ
கஉ	தெய்வீகராஜன் நாடுகொண்டசருக்கம். ...	கூ0	ருக
கங	தெய்வீகராஜன் மும்மணச்சருக்கம். ...	க00	...
...	க-வது பரூவதிமணம். ...	...	உஅ
...	உ-வது காஞ்சனமாலைமணம். ...	க0ரு	சச
...	ங-வது சண்பகமாலைமணம். ...	கக உ	சக
கச	காரண்டவல்லூரார் வதைச்சருக்கம். ...	ககங	கூ0எ
...	முதீனாட்போர். ...	கஙங	...
...	இரண்டாநாட்போர். ...	கசரு	...
...	மூன்றாநாட்போர். ...	கருசா	...
கரு	தெய்வீகராஜன் பிரமஹத்திநீங்கியசருக்கம்	கஎ0	எக
கசா	தெய்வீகராஜன் சத்தபுரிசென்றசருக்கம்...	கஅக	ங0
கஎ	தெய்வீகராஜன் அங்கவை சங்கவை மணச்சருக்கம்.	கஅசா	கஅஎ
...	ஷெ சருக்கத்திலௌவையார் திருப்பாடல்.	...	கங
கஅ	தெய்வீகராஜன் அரசாட்சிச்சருக்கம். ...	உஉ0	எரு
ககூ	தெய்வீகராஜன் புத்திரபேற்றுச்சருக்கம்...	உஙங	எஅ
உ0	குகமுனிவன் உபதேசச்சருக்கம். ...	உசரு	எச
உக	பதவிச்சருக்கம், க-வது குகமுனிவன். ...	உருஅ	சா
...	உ-வது பச்சைக்கிளி..	உருகூ	கங
...	ங-வது தெய்வீகராஜன்..	உசாக	ககூ
உஉ	குலசேகரச்சருக்கம். ...	உகூரு	சா0
உங	நரசிங்கமுனையரையர் சருக்கம். ...	உஎரு	எஉ
உச	மெய்ப்பொருணயனார் சருக்கம். ...	உஅஎ	அஉ
உரு	தானவிசேடச்சருக்கம். ...	ங00	சக
உசா	தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம். ...	ங0எ	எஉ
	ஆக சருக்கம், உசா-க்கு செய்யுள்.	...	கூஎஉரு

சிவமயம்.

திருக்கோவலூர்ப்புராணப் பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨0	௮	௪	௧௮	௮
[illegible]	௯	௪	௧௯	௯
௨௪	௯	௩	இருந்தாளும்	இருத்தாளும்
௨௯	௧௨	௧	கமலங்களுக்குக்	கமலங்களுக்
௩௨	௩௪	௪	வெதீதிறஞ்	வெத்திறஞ்
௩௫	௫௧	௧	புரிந்தங்கீந்தகனை	புரிந்தங்கந்தனை
௩௮	...	௨௬	*விவிதம்=பலவிதம் †சபலே=மின்னல்.	*பலே=மின்னல் †விதம்=பலவிதம்
௩௯	...	௨௭	பெற்றது மடுக்க	பெற்றது+மடுக்க
௪௩	௮௭	௭	கொளுந்தின	கொளுத்தின
௫௧	௧	௪	மறுத்துரைீபான்	மறுத்துரைப்பான்
௫௪	...	௨௨	கோசம்	oகோச
௫௭	௮	௩	இருடகடல்	இருட்கடல்
...	...	௫	மைந்தகேளுரைக்கு	மைந்த[illegible]களுரைக்கு
...	௧	௧	மணளன்	மன்னன்
௬௧	௪	௧	நுதலி	+நுதல்
௬௭	...	௨௮	பிரணயர்=அன்புள்ளோர், சாதி=பிரம்பு.	சாதி=பிரம்பு பிரணயர்=அன்புள்ளோர்
௭0	௪௪	௩	காலமீ	காலமி

பக்கம்.	பாடல்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭௬	௯௯	௩	காண்குது	காண்குவ
௭௮	௮௪	௪	செப்பிட	செப்பவு
௭௯	௮௫	௨	உரைப்பநாமம	உரைப்பர்நாமம்
...	௮0	௧	அந்தவேளையிற்	அந்தவேளையில்
௮0	௯௪	௨	முன்னம்	முன்னர்
௮௧	௯௬	௪	சளித்தோங்கு	களியோங்கு
௮௩	௧௧௧	௧	வின்மணீ	விண்மணி
௮௬	௧௨௯	[illegible]	வீழுந்	வீழ்ந்
௮௭	௧௩௯	[illegible]	பிற்பாயே	பிறப்பாயே
௯௪	௨௩	௧	கடலதிர்ந்தெழுது	கடலதிர்ந்தெழுந்து
...	...	௩	றரிசனளுசெய்யுந்	றரிசனஞ்செய்யுந்
௯௫	௨௬	௫	குறித்தறிகுது	குறித்தறிவா
[illegible]	...	...	ஆக ௪௯௨	ஆக ௪௯௨
௧௧௪	௯௧	௨	சிறப்பினேடுற்றி	சிறப்பினேடுடற்றி
௧௨௪	௩௩	௧	அயன்முதற	அயன்முதற்
௧௩0	௬௯	௨	பொற்றி	போற்றி
௧௪௨	௧௪	௩	குலவும்	குலவுவம்
௧௪௪	௧௬௧	௩	வேந்தற்கிதயீதிற்	வேந்தற்கிதயத்திற்
௧௫0	௧௯௭	௪	வன்றிறற்கொள்	வன்றிறற்கோள்

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௯௧	௨௭	௩	நேக்கி	நோக்கி
௧௯௩	௪௨	௧	குறைந்து	குறைத்து
௧௯௭	௯௭	௪	புதல்யியர்	புதல்வியர்
௧௯௯	௭௮	௪	இறைத்ததரணி	இறைத்ததாரணி
...	...	௨௮		ழ் மந்தி=வண்டு
௨0௩	௯௭	௩	தவசி	தவசி
...	௧0௧	௫	றுருக்காதனனல்	றுருக்காந்தனனல்
௨௧௧	௧௪0	௪	கடறேர	அடறேர
௨௧௫	௧௯௫	௧	ந்த	நந்த
௨௩௬	௨௨	௨	புரணங்கள்	புராணங்கள்
௨௩௭	௩0	௨	லுன்	தொழுன
௨௩௮	...	௩	தொழி	
௨௪0	௪௭	௧	இராச்சூடா	இராசசூடா
௨௪௫	௨	௫	நெறியை	நெறியை
௨௪௭	௮	௧	இரங்கிதாமே	இரங்கித்தாமே
௨௪௮	...	௩0	என்பவையிற்று	என்பவையீற்று
௨௫0	௩0	௩	உடலினுக்குரவு	உடலினுக்குறவு
௨௫௧	௩௬	௧	கரிவி	கருவி
௨௯௭	...	௨௮	மிகவில்ல	மிகவல்ல
௩௧௨	௩௮	௧	அலகில்	அலகில்
...	...	...	சாரூராரூரில்	சாரோரூரில்

திருக்கோவல் வீரட்டம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவிராகம்; பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படைகொள் கூற்றம்வந்து மெய்ப்பூபாசம் விட்டபோதின்கு
ணிடைகொள் வாரெமக் கிலையெழுக போதுநெஞ்சமே
குடைகொள் வேந்தன் மூதாதைகுழகன் கோவலூர்தனுள்
விடையதேறுங் கொடியினன் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (௧)

நாவலர்ள் தம்மினைக் கிடைகடோறுங் கானிமிர்த்
திவல்லாழி நெஞ்சமே யினியதெய்த வேண்டினீர்
குரவ்மேறி வண்டினங் குழலோடியாழ்செய் கோவலூர்
விரவிநாறு கொன்றையான் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (௨)

உள்ளத்திரோ போதுமின் னுறுதியான தறிதிரோ
லள்ளற் சேற்றிற்காலிட்டங் கவலத்துள் ளழுந்தாதே
கொள்ளப்பாடு கீதத்தான் குழகன்கோவ லூர்தனில்
வெள்ளந்தாங்கு சடையினன் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. ()

கனைகொளிருமல் சூலைநோய் கம்பதாளி குன்மமு
மினையபலவு மூப்பினோ டெய்திவந்து நலியாமுன்
பனைகளுலவு பைம்பொழிற் பழனஞ்சூழ்ந்த கோவலூர்
வினையைவென்ற வேடத்தான் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. ()

உளங்கொள் போகமுய்த்திடா ருடம்பிறந்த போதின்கட்
டுளங்கிநின்று நாடோறுந் துயராலாழி நெஞ்சமே
வளங்கொள் பெண்ணைவந்துலா வயற்கள்சூழ்ந்தகோவலூர்
விளங்கு கோவணத்தினன் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (௫)

கேடுமூப்பு சாக்காடு கெழுமிவந்து நாடொறு
மாடுபோ னனையவா யாக்கைபோக்க தன்றியும்
கூடிநின்று பைம்பொழிற் குழகன்கோவ லூர்தனுள்
வீடுகாட்டு நெறியினன் வீரட்டான்ஞ் சேர்துமே. (௬)

உரையும் பாட்டுந்தளர்வெய்தி யுடம்புமூத்த போதின்க
ணரையுந்திரையுங் கண்டெள்கி நகுவர்நமர்க ளாதலால்

ஸ்ரீ பெரியநாயகியம்மையார் துதி.

செங்கமலைக் கிலமடந்தை திருமாறன் முகன் னெண்ணிற்
றுங்கமலை யிறையுருத்தான் சுரன்பர் † சிரநாக்க
ணங்கமலை மறையங்கம் சேவியகந் திருக்கோவற்
பொங்கமலை பெரியநாயகி பொற்றாண் மலர்தொழுவாம். ()

பெரியானை விநாயகர் துதி.

வேறு.

மடியாத பெரும்பாச வலையறுத்துப் பவக்கடலைத் தூள்
பொடியாகச் சுவற்றியெமைப் பொருகாலன் படைதுரந்து
குடியாகத் திருக்கோவற் பூங்குலவும் பணிக்குன்றப்
பிடியானை யளித்தருளும் ‡ பெரியானை யடிபோற்றி. (௪)

---

† சிரம், நா, கண், அங்கம், அலைமறை, அங்கம், சேவி, அகம், (அததற்குரியதொழில்களால்) வழிபடும் இடம்-முன் அங்கம் சரீரம் பின் அங்கம் சாஸ்திரம் அலைமறை (தேடி அலைந்தவேதம் என்றும் அல்லது(நான்கு)கடல்(போன்ற) வேதமென்றும் அமையும்.

நிஷ்டானுபூதியிலும்.

அரியானை யரன்மாலுக் ககண்டமய ரொளியானைத்
தெரியானை யன்பிலர்தந் தேகமனம் வாக்கதனுக்
குரியானை யன்பர்தமக் குயர்பெரியா னின்றெடுத்த
பெரியானைக் கணபதியின் பிறங்கிய பொற்பதம் பணிவாம்.

‡ பெரியயானை—என்பது–பெரியானை-யெனமருவியது.

இப்பெரியயானைக்கணபதியை ஆதிகாலம் ஔவையார் உபாசித்து சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்கு முன்னே கைலையிற்கொண்டுபோய் விடுக்க எடுத்தவிக்கிரம உருவத்தரென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள்.

சண்முகப்பெருமான் துதி.

¶ பாயும் அணிவடமால் பலநாளும் பகையவுணர்க்
கேயூரன் பனத்தனொடு மிடைக்தோடா திளைப்பாற்றுங்
கேயூர மீராறுகிளர் தோளன் திருக்கோவன்
மாயூரன் திருச்சரணஞ் சிரமேற் மன்னுவாம். (ரு)

கலைமகள் துதி.

எம்பெருமான் திருக்கோவலிறை சீர்த்தியைத் தமிழால்
[illegible] முறைத்துஉதனுக் கனிமதுர மினிதளிப்பா
டம்பெருமான் சரிதமெனத் தானிமகிழ்ந்து வணங்காமுன்
னும்பரெலாந் தொழுதேத்து முயர்ஞானக் கலைமகளே. ()

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் துதி.

அஞ்ஞானத் துவராடை யமண்முகர் முதலான
விஞ்ஞாலத் திழிசமய விருங்கடலி னிடைப்படாஅ
மெய்ஞ்ஞானத் தாறுவிக்கும் வியன்காழிக் கவுணியர்கோன்
றன்ஞானச் சரண்டொழுவார் சரணெமக்குச் சரணமே. ()

¶ ஊர் அம்பணிவடம் பாய் மால்-ஊருந் (தொழிலையுடைய அம்-அழகிய பணி-சர்ப்பத்தையும் வடம்-ஆல் (இலையையும்) பாய் பாயாயுடைய மால்-விட்டுணுவும்-ஊரி அன்பு அனத்தன்-அன்பு-பிரியத்தோடு-ஊர்-(ஏறி)நடத்துகின்ற அனத்தன்-அன்ன (வாகனத்தையுடைய) பிரமதேவனும் - பலநாளும் பகையவுணர்க்கே இடைந்து ஓடாது இளைப்பு ஆற்றும்-கேயூரம்-வாகுவலயம்-திருக்கோவன்-மாயூரன் திருக்கோவலூரின்கண் (யாகங்காணவெழுந்தருளிய) மயில் வாகனத்தையுடைய சண்முகப்பெருமான்.

அப்பர்சுவாமிகள் துதி.

வினைக்கடலும் பவக்கடலும் வெறுஞ்சமயச் சுழிக்கடலு
மனைத்துலகும் புகுஞ்சரியை கிரியையிற வருங்கடலுந்
தனித்தகல்வான்றிரைக்கடற்கற்புணை தரித்துக்கரையேறுங்
கனித்தவருட் கடலுவக் கூரசடியே கருதுவாம். (௧௮)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

மூன்றொண்டைக்கனிச்செவ்வாய் மொழிப்பரவை மணம்புணர்ந்து
மென்றுண்டக் குளிர்நிலவு விரவுசடை யெம்பெருமான்
றன்றொண்ட ரினத்துறவு தரித்ததவக் கிழமைப் புலவ
வன்றொண்ட ரடிக்கமல மறவாது மனங்கொள்வாம். (௧௯)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

பெருந்துறையி னிருங்கணங்கள் புடைபிறங்கச் சிவஞானக்
குருந்தடியினெழுந்தருளுங்குரவனருட்கொள்ளை கொண்ட
திருந்துமருந் தவனெனது சிறுபிறவிப் பிணியினுக்கு
மருந்தனைய கழற்கமல மலரிதையத் திடங்கொள்வாம். (௨௰)

திருநந்திதேவர்முதலாய அடியார்கள் துதி.

மையடருங் களத்தண்ண றிருவாணை வழிசெலுத்துங்
கையடரு மணிச்சூரற் றிருநந்திக் காரொழுது
செய்யவட னிழலிருந்தார் செழுஞ்சரணம் பணிந்தவர்தம்
மெய்யடியார் தமதடிகள் விழைந்து விழுந்திறைஞ்சுவாம்.

சண்டேசுரர் துதி.

† தந்தைசெலு மிருபதமுந் தனதுவினை யிருபதமுஞ்
சிந்துவினை முடித்தானைச் சிந்துவினை முடித்தானைச்
சுந்தரஞ் சேரவனடிக்குந் தொழுமிதய மவனடிக்குச்
சந்ததம்பூண்மணித்தொழுவார்தலைவனிருசரண்டொழுவாம்.

---

† தனது தந்தைபாதங்களையும் இருவினைக்குரிய மேல்கீழ்பதங்களையும் கெடுந்தொழிலை முடித்தானும் அழகியசீரைச் சிரமுடித்த

மற்றையடியார்கள் துதி.

பத்தராய்ப் பரமனையே பணிவார்கள் பதமிறைஞ்சி
யித்தனார் சரணுணர்வா லருச்சிப்பார் கழற்றாழ்ந்து
நித்தமாஞ் சிவயோக நேர்ந்தவத்து விதசுத்த
முத்தரா னவர்க்கெல்லா முழுதடிமை புகுவாமே. (௧௫)

அவையடக்கம்.

கரும்பிரதந் தெரிந்தயில்வார் கணுவளவைக் குறியார்போல்
விரும்ப[illegible]ப்பயன்கொள்வார் விரியு§மெழுத்தாதியைந்தில்
[illegible]ரனிற் குறைபாடு மதியாரெம் பெருமானார்
திருந்துபுகழ்நாமமிதிற்செறிபொருளாந்திறத்தன்றே. (௧௪)

வேறு.

முன்னஞ் ‡சத்தமா கறைக்கண்டன் மான்மிய மொழிந்தேம்
பின்னஞ் சொற்களைக் குறித்திடா திசைந்தனர் பெரியோர்
பொன்னங் கற்சிலை யாளனும் புனைந்தன னென்றே
யின்னஞ் சிற்பரன் கோவன்மான் மியமினி திசைப்பாம். ()

---

§ எழுத்தாதி ஐந்தாவன=எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம்-என்னும் இலக்கணங்கள்.

‡ சத்தமாகறைக்கண்டன்மான்மிய மென்றது=சத்தகாளகண்டபுரமென்னுந் திருகுலகிரிப்புராணம் ஆம்.

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்

பாயிரம் முற்றிற்று.

வனும். அதிநுட்ப எழிலைப்பொருந்தினவனும் ஆகிய சிவபிரானுடைய நடிக்கும்பாதங்களுக்கு எப்போழுதும்வணங்கும் உள்ளத்தையுடையானும், மணிகள்பூண்ட நிறைந்த பசுக்கூட்டங்களுக்குத் தலைமையையுடையானும் ஆகிய சண்டேசுரநாயனாருடைய இரண்டுபாதங்களையும் யாம் வணங்குவாம்.

ஸ்ரீ உ

திருக்கோவலூர்ப்

புராணவரலாறு.

வேறு.

§பிரமம்பதுமம் வைணவஞ்சீர்ச்சைவம் பாகவதம்பெரியோர்
பரவும் பவுடிகந்நாரதம்மார்க் கண்டம் பாகைனாற்
பிரமகை வர்த்தம் லிலிங்கம் வராகங்காந்தம் பெருவாம
னிரியிகூர்ம மச்சங்கா ருடம் பிரமாண்டத்தொகை யீரொன்பதே. ( )

இன்ன தொன்னூற் பதினெட்டி னினியவிமல காந்தத்தின்
மன்னு முப்பரி பாகத்தின் வழிவி ளுநர் காண்டத்தி
னுன்னற் கரிய திருக்கோவ லூர்வீ ரட்ட மான்மியத்தைச்
சொன்ன முறையும் பிறவுந் தேர்ந் தறிந்த வாறு சொற்றிடுவாம். (௨)

இறைவன் முன்னாட் டிருமாலுக் கிசைப்ப வவனற் றுசன்
கேட்ட, மறைமன் னுரைப்பச் சனற்குமாற் கவனும் வழு
த்தவியாதனுக்கு, முறைமுன்றெரிந்த வியாதமுனி சூதன்
றனக்கு மொழியவவ, னெறியானளகூ பரற்கறைந்த வடதா
ற்றமிழி னிசைத்துவாம். (௩)

வேறு.

யாதேனு மொருதலத்திற் கதிகமிசைத் திடிலிசைந்த மூர்
த்தி தானம், போதாரும் புனற்றீர்த்தந் தனைக்குறித்துப் ப

§ பதினெண்புராணங்களும் அவைகளுக்கு உரியவர்களும்-ஆக்கி
னேயம் க-ம் அக்கினிபுராணம், பிரமகைவர்த்தம்க-ம் சூரியபுராணம்,
பிரமம் பதுமம் உ-ம் பிரமபுராணங்கள், நாரதியம் பாகவதம் காரு
டம் வைணவம் ச-ம் விட்டுணுபுராணங்கள், சைவம் ஸ்காந்தம் இலிங்
கம் கூர்மம் வாமனம் வராகம் பௌடிகம் மச்சியம் மார்க்கண்டே
யம் பிரமாண்டம் இப்பத்தும் சிவபுராணங்கள்.

யன்மகிமை புகல்வ ராங்குத், தீதாராப் பொருள்கடமைத்,
தொருத்திதனின் மூர்த்திதலந் தீர்த்த மென்னு, மாதேவ
விசேடமெனப் பெயர்வனைந்து வல்லவா. வழுத்துவாமே. ( )

விமல * கேவலஞானப் §பவித்திரவெண் பொடியணிந்து
விளங்கு மெய்ய, னமுதநில்விட்டகலா மதிவேணி யீசனடி
கலந்த வன்பின், றிமிரமக லிருதயன்முச் செயிர்திரொன்
சூதமுனி யளகைச் செல்வன், குமரன்மகி ழிமைக்கர்புடை
சூழ்கவிருந் தருட்டானங் குறுகி னைல். (௫)

சூதமுனி மருவுதலு மவணிருந்த வியக்கரொடு மெழுந்து
தாயோன், பாதமலர் விழுந்திறைஞ்சி யாதனமு மருக்கிய
மும் பாலித் தன்பால், யாறுதவ மெமதிடத்தி ன்னயினே
டியான்வருந்தி யலையா முன்னம், போதரப்பெற் றேனெ
ன்று னளகூப ரனுமினிதிற் புகன்றானன்றே. (௬)

வேறு.

இனிதின்முகமனுரைத்தவழிவருந்தமாற்றியிருந்ததற்பின்
றனதன்றனையனனிவணங்கித் தவபுங்கவனேமுனமுரைத்த
முனிவன்வலியத் தகற்செற்ற மூர்த்திவைப்பாம் வீரட்டப்
புனிதவிபவமின மொருக்காற்புகல் வீரடியேன் † றெறு
மாறே.

பொது ஞானத்தைக் கடந்திலிய பொருண் ஞானத்திற்
றிகழ்ந்திலங்குங், கதிமாமுனிவ யரிட்டமெலாங் கழிந்து
மேலாம் புண்ணியங்க, ணிறைந்தாய்மருவு முத்திதரு நிமலத
லத்தின் றிறமுரைப்பாய, விதியாலென வங்கவன்கேட்ப
மிகவு மகிழ்ந்து முனியுரைப்பான். (௮)

* கேவலம் = மோக்ஷம். § பவித்திரம் = தூய்மை.
† தேறுமாறு = தெறுமாறென்றுயிற்று.

நிலவும் புனலும் புறத்தகத்து நிகழ விளங்கு மனற்சிகை
போற், பொலியுஞ் சடைக்கு நுதல்விழியும் புயங்கவிடகண்
டமும்வெண்ணீ, றிலகுமுருவுந் திருந்தாளு மெண்ணற்
கரியபெருமானை, மலியுமறிவிற் றியானித்துமகிழ்வீரட்டத்
திறநினைந்தான். (கூ)

நினைந்து நினைந்து சைவபுர நிலையின் மகிமைதனை யெல்லாங்
கனிந்து கனிந்து மெய்புளகங் கவினவுரோமஞ் சிலிர்ப்ப
மகிழ்ந்து வனைந்துவனைந்து முககமல மலர்ந்து மனத்தால் வீ
ரட்டங், குனிந்து குனிந்து பணிந்துணர்ந்து நளகூபரனுக்
கிவைகூறும். (க0)

இறைவன் றொழிலின் றினுக்கிடையே யிறந்தும் பிறந்து
முயிர்களெல்லா, மறியுந்துயர்க ணீங்குமற வழிகள் பல
வுண்டவைசரியை, நிறையுங் கிரியையோகமென நிகழுமி
வற்றின் மெய்ஞ்ஞான, முறு மங்கதுவுங் குருலிங்க சங்க
மத்தா லென்றுணர்வாய். (கக)

வழுத்துமூன்று தானத்தும் வனையும்பத்தி பிறபத்தி
முழுத்தஞானமெனமூன்றுமுறைமையாகு மம்முறையாற்
செழித்தகருணைச் சிவலிங்கத் திடையிற் புரியக்கதிசேர்வர்
குழுக்கொண்டவத்தின் முன்னோர் நவிழைத்ததுண்டோ
வெனிற்கூறும். (கஉ)

கூறுமிதற்குப் பிரமாணங் காண்டலனுமா னங்குரவோர்
தேறும்வியனு கமமாகு மவற்றிற் சிறந்தவாகமத்தின்
வீறுங்கரும முபாசனம்பின் மேவுஞான காண்டமென
வீறின்மூன்று பகுதியினு ளிடை ‡ யுபாச காண்டத்தின்.

‡ உபாசனு=உபாச-எனவந்தது.

மூன்றுங்காட்டு முறைமையதா முன்னோர்சொன்ன விதி
முறையே, தோன்றுமிலிங்க மூர்த்திதனிற் றொக்கபயனும்
பெற்றுரு, மான்றவுரைப்ப னதிற்குரியு ரல்லாரினையுங்
கூறிடுவ, னூன்றுங்கருத்தீற் கேட்டருள்க வுணர்மா நள
கூபர வென்றே. (கச)

பிள்ளைபிணியன் பேய்பித்தன் பெரிதும்விடமீன் பெருந்
துஞ்சிக், கள்ளஞ்சலியன் றனைமேற்கொள் கர்மக்குரோ
தன் லோபத்தன், றெள்ளியடக்க மிலியிவரே சிறியதவஞ்
சார்ந்தாலுந, வள்ளன்மதிய முடித்தபிரான் மகிமைநூற்
குப் பிறராவார். (கரு)

அட்டையூன முண்ணிடத்தை யடுத்தாற்போலக் கேட்பாரு
மட்டிற்கிளிபோற் சொல்லிற்றே சொல்லுமவரு மனை ‡ வெ
ருகு, துட்டமிலிபோ லிருந்துயிர்கள் வவ்விப்புசிக்குஞ்
சூட்சிபோற், சிட்டர்போல வுயிர்க்கின்னா செய்வாருகருந்
திறத்தாரும். (கசா)

மேடமெல்லாக் || குளகினையு முண்பபோல வியன்கலைக
ளாடுங்கடவுளனுவகில மெனவே யவையைப்பகுத்தறியா
மூடராவரு மேதிதெண்ணீர் பருகாததின் மூழ்கிக் கலக்கிக்
கேடுபடுத்தல் போற்பரம னூற்குங்குற்றங் கிளர்ப்பாரும்.

சிறைநீவல்லூகம் பற்றினதை விடாதுபோலச் செறிந்தகிலை
முறுமன்னுயிர்நீத் துயர்பரமே யுறுதியாக மதியாம, லிற்
திவரினும் பற்றிற்று விடேனென் றிருக்கு மூஞ்ஞனனும்,
பொறிகொளரவப் பணியானூற் புகலற்குரியா ரல்லாரே.

இல்லிக்குடம் பைம்புனல் கொள்ளா வியல்போ லிறைவ
னறங்கேட்டுப், புல்லிக்கொள்ளாச் சூனியரும் புகலு ¶ மு
பல நெடுநாட்கள், செல்லப்புனலிற் கிடந்தாலுஞ் சிறிது

‡ வெருகு=பூனை. || குளகு=இலை. § வல்லூகம்=குரங்கு.
¶ உபலம்=சிறுகல்.

மெத்தெ னுபோலச், சொல்லச்சொல்லச் சிவதருமந் தோ
ன்றுவிருள்வன் சிந்தையரும். (௧௯)

மண்ணீர்கண்டக் கானெக்குக்கூனுக்காலம் வலித்ததுபோற்
றெண்ணீர் முடியானறங் கேட்பிற் சிந்தைநைந்து பின்வலி
க்கு; முண்ணீரவரு நெய்யரிநெய் யொழித்துப்பிற கொள்
வதுபோல; விண்ணேரெவர்க்கு மருஞ்சிவநூல் விடுத்துச்
சிறிய கொள்வாரும். (௨0)

பொருவிலிறைவன் றிருச்சரிதம் புகலக்கேட்ப வின்னருக்
குரிதென்று மற்றெவரா னுரைப்பக்கேட்பப் படுமெனூன்
மருவுமனம்பா னீர்பருந்து வெவ்வுமதுபோற் பிறதணந்து
பரமன்றரும நெறியினவும் பான்மையுஞ்சீயா ராமன்றே.

பின்னுமிதனுக் குரியார்கள் பெரியோர் வழிபாடுடையார்
கண், மன்னும் பொறியின் வழிபோகார் வலியசாந்தம் பொ
றையுடையார், தன்னுமழுக்கா றவாவில்லார் குடசியிகவுந்
தேர்ந்துணர்வார், பொன்னங்குன்ற வரிவில்லான் புகழே
விரும்புந் தொண்டுளரே. (௨௨)

இனையநெறியின் மிருத்துள்ளா ரீசனடியர்ச் சனைசெய்யுங்
கனிவுபெருகுஞ்சிந்தையுளாய்நினக்கேதகுமிக்கதைகேட்ப
தெனநன்குணர்ந்த சூதமுனி யிசைத்துமறித்தி தறைகின்
றான், றனதிளகூ பானென்னுந்தனிமாமதலைதனக்கன்றே.

பூதிகாலப்புண்ணியத்தாற் பூதகாலச்சிவகதையை, யோதக்
கேட்ப நிகழ்காலத் துறுங்கான் முத்திபயன்றருமா, லீதுக
மீக்கு முற்காலத் திலகும்புனுய் நிறைதலினூற், றீதில்பனு
வல் விரும்பினருக் கென்றேகுறையாஞ் செப்புதற்கே. ( )

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்—௩௧.

ஸ்ரீ பசுபதேநம:

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்

அந்தகாசுரன் வதைச்சருக்கம்.

பிரமன் சிரத்தைக் கடிந்தானெம் பெருமான் றிருக்கண்டி
யிலியம்மன், புரமங்கினைறு புறவுதைத்தான் புகழ்சேர் கட
வூர் தனிற்புரங்க, ளெரிய நகைத்தா னதிகையினில் யானை
யுரித்தான் வழுவூரிற், சரமைந் துடைய கழைத்தனுவோ
றனுவை யெரித்தான் கொறுக்கையிலே. (௧)

திருவிற் குடியிற் சலந்தரனைச் சிதைத்தான் பறிய றனிற்
§ சிறிய, பிரமன் மகத்தைத் தவிர்த்தலொடு பிழைசெய்
தனுறப்பிறங்கிருளே, யுருவமாமந்தகனை யட்டுமுயர்ந்தான்
சைவ புரந்தன்னி, லரியவன்னகோவலத்தி லருச்சித் தானை
யறைகுவாம். (௨)

வலவனெடுமாலிராகவன் பொன் வசிகொள் பரசுராமனயன்
புலவன் குருவா தவன்கந்தன் புயங்கத் தலைவன் சுவேண
முனிவேள், மலைமாதிபமா முகன்காளி வைவச்சுதன்வாணன்
மிருகண்டன், புலியின் காலன் பதஞ்சலிசீர் புரியுங்கபிலன்
கண்ணுவனால். (௩)

வாணன் காமசுரபி தருமகிழ்வச் சிரரோ மசன்குண்டி
மாணந் தவத்துக் குகன்றனதின வருமாவலிசீ ருருத்திரன்
சீர், பூணுந் தெய்வீகன் சோழன் வழுதி பொருன் னரசிங்
கன், பேணுங் குலசேகர னெடுமெய்ப் பொருள் வீரட்டப்
பேறுற்றார். (௪)

§ சிறியபிரமன்—தக்கன்.

இன்னவாறு முனியுரைப்ப வியக்கர் கோன்கான் முனை
கேட்டுச், சொன்ன சூதனடிவணங்கித் துதித்து மகிழ்ந்து
வாஞ்சிதனுய்ப், பொன்னினி[illegible]னிச் செல்வம் வறியார்புக்
கமகிழ் புகுந்து, கன்ன லமுதி னமுதாகிக் கனிந்த கதை
யின் றிறமுன்னி. (௫)

வேறு.

கொன்றைவேணிய னந்தகற் றொலைத்ததுங் கோதின்
மன்றலந் துழாய்த் தொடையனே முதலிய வல்லோர்
சென்ற வண்சிவ புரத்திறைக் கருச்சனை செய்து
பொன்றிலா வரம் பெற்றதும் விரித்துநீர் புகல்வீர். (௬)

என்னவே நளகூபர னிசைத்தலு மியைந்து
மன்னு மாதவச் சூதனும் வாண்முக மலர்ந்து
முன்ன மாடிறை யந்தகன் றனைமுடித் ததனை
யின்ன வாறுகே ளெனவிரித் துரைத்தன னம்மா. (௭)

கணங் குழுக்கொடு நிரம்பிய கைலைமால் வரையி
னிணங்குதற் கரிதா யிசைந் துறுமந்தப் புரத்தின்
வணங்கி னர்க்கெளி யான்மது மாமலர்ச் சயனத்
தணங்கி னோடிருந் தமருமவ் வரியதோர் வேலை. (௮)

இமய மாமலை மகளெழுந் திறையடி வணங்கி
விமலனே யுலகினி லிருள் விலக்கிய சுடர்க
ளமது காரண மெமக்குநீ சாற்றுதி யென்னு
மமைதி யெம்பிரா னகமகிழ்ந் திவ்வண மறைந்தான். (௯)

பவள வட்டிலி னித்திலஞ் செறித்தன பான்மைத்
துவரிதழ்க் கடிமூ ரலின் சொல்லமு தனையா
ளிவரொளிக் கதிர் மதியன லென்னுமுச் சுடர்கள்
கவி னெமக்குமுக் கண்ணெனக் கழறின னம்மா. (௧௦)

பரம னிவ்வண மிசைத்தலும் பார்ப்பதி மகிழ்ந்தே
யுரைசெ யித்திற மறிகுதூ மெனவுயர் கரத்தாற்
றிருமுகத் தொளிர் முக்கணும் புதைத்தனள் சிறிதின்
விரியுமா புவனங்களி னிருண்மிடைந் துறவே. (௧௧)

மங்கை கைக்கம லங்களுக் குஞ்சிவாண் மதனை
யங்க நீறெழக் கொளுத்திய வம்பக முதலாய்ப்
பொங்கு முக்கணம் புயங்களு மொளித்தன போன்ற
செங்கை யிற்றிரு நயனங்கண் மூடிய திறமே. (௧௨)

அக்கணத் தினி லுலகிட மெங்கணு மாழப்
புக்கு நீடிருண் மயமதாய்ப் பொலிந்தன வண்ட
மெக்க ணுற்றினி நாடுவ தென்றுயி ரொல்லாந்
துக்க முற்றன துறக்கவா யதிபரு மன்றே. (௧௩)

உடலி னிற்சிர மதிகமச் சிரத்தினி லுயர்ந்த
படிவிலைம் பொறிய வற்றினுக் கதிகமென் பனவுங்
கட்டவு டன்விழி பிறவினுக் கறிவிக்குங் கடனுந்
திடமெனும்படி யுமைகரஞ் செலுத்திய தன்றே. (௧௪)

வெள்ளி வெண்பிறை கரும்பிறை யாயின வேணி
புள்ளி லங்குநீர் தனிளைந் திடுமழ லொப்ப
வள்ளல் பூண்பணி வாயுமிழ் மாமணி நீலங்
கொள்ளு மோர்மணி யாயின கோலங்க ளன்றே. (௧௫)

¶கஞ்சுகக் கரியுரி யன்றிக் கவின்மலி யுடையு
மஞ்சு நேர்புலி யுரிகரி யுரியென வயங்கு
மஞ்சனம் பொரு பாதிமெய் யன்றியொண் டுகிர்போல்
விஞ்சு மெய்யுமஞ் சனமென விளங்கிய விறைக்கே. (௧௬)

திருவுருத் தழல் போன்றன வத்திரு வுருவிற்
பொருவி[illegible]ண் ணீறழற் பொடியெனத் திகழ்ந்தன பொடி
பரவி மூடு கரும்புகை யெனப்பர வியதால் [மேற்
விரி ‡துணங்கறற் படலங்கள் கலந்தவவ் விதமே. (௧௭)

¶கஞ்சுகம்=சட்டை. ‡துணங்கறல்=இருள்.

வேறு.

மலையின்மாமகள்செங் கையான் மறைத்தநேத்திரங் களாலே
நிலவுவெண் ணீற்றின் மேனி நீலஞ்செய் மேனியாகி
வலியுறு மழுமா னேந்தி வதிந்தருள் கடவுட் டேவை
யலைபுனற்கடலிற் றுஞ்சு மரியென்கோ வரனென் கேனே.

சீரார்முத லுயிர்க ளெல்லாந் தொழிலின்றி நடையு மின்றி
விரவிய விருளால் வாடி மெலிந்துடல் கிடத்தலானும்
பரிதியு மதியு மெங்கும் பரந்துநின் றுலவலானு
மிருள்படு மிக்கா லத்தை யிரவென்கோ பகலென் கேனே.

கயிலையும் வெளுமை மாறிக் கருநிறங் கொண்டு நீலச்
சயிலமா யிற்றியாண்டுந் தங்கவல் லிருளாற் றத்தம்
வயி §னனுவ றக்க மன்னிக் கிடத்தலான் வழுவி லெந்தை
செயலுறு திறமிலா முற்றிதியென்கோ முடிவென்கேனே.

இத்திறந் ¶துவாந்த மீண்டி யெங்கணும் புதைந்து பூசப்
பத்துநா ளுண்டு தேவ மானத்திற் படர்ந்து சென்ற
வெத்தலத் துயிரு மின்ன லியைந்துடல் தளரும்போது
முத்தொழில் புரியு மூர்த்தி முடிவிலா வருளையுற்றான். ()

உற்றுமை தன்னை நோக்கி யுரைசெய்வா னுமையே யென்
னற்றிரு விளையாட் டெற்றாய் நல்லுயிர்த் தொகுதி வீய [னே
நிற்கொரு கணக்கா லம்பின் னிகழ்சுரர்க் காயிரஞ் சூழ்
பற்பல வாண்டு சென்ற தென்கொனின் பரிவ தென்றான்.

என்றலு மிறைவி கேட்டே யிதைய மாறுறவெரீஇயக்
கொன்றையங் கண்ணிமாலைக் குளிர்மதி வேணி யண்ண
னன்றிசெய் நயனத் தூற்ற கரங்களை விடுத்து ஞாங்கர்
நின்றன ளேற்பின் பெம்மா னிகழ்த்தரு ணிகழ்த்துவாமே.

வேறு.

இப்பா லிறைவன் றிருமுன் னயனத் திகழ் விற்சோதி
தப்பாத விருஞ் சுடர்சே ணிடையிற் றயங்கலோடு

§ அணுவதுக்கம்=ஆன்மாக்கள் பயம். ¶ துவாந்தம்=இருள்.

மெப்பாலு மீண்டிப் புவனம் புதைத்த விருட்படாமவ்
வெப்பாலொதுங்கித்திரண்டோரீ ருருங்கின்விளங்கியதால்,

விளங்குந் துவாந்தப் படலந் திரண்டு விண்ணவர்க
ளுளங்குங் கடுமா விடம்போற் பொலிந்து தொல்லுயிர்கள்
வளங்குன் றகஞ்செய் வினைபோல் வளர்ந்து மைமலைபோற்
களங்கஞ் செறிந்த களத்தா னருளிற் கவின்றதுவே. (௨௫)

வேறு.

மாவிமல னைந்தெழுத்து மன்றாத மனத்திருள்போன் மீளிந்
துலோகக், காவியல்மையவத்தாக்கிக் கமலனொடு மாலிந்த
யங் கலங்கநீண்ட, மூவுலகுக் கொருதாம கேதுவெனத்திய
வினை முளைத்தனு மானத், தாவிலீரு டனிவிறைவ னுணையி
னாற் றயித்தியனங் குதித்தா னன்றே. (௨௬)

உதித்தகொடுந் தயித்தியனு மிருள்வடிவா லந்தகனென்
றாருமா மத்தான், கொதித்தசின மறத்தினொடுங் குலவயிர
மெனவளர்ந்து கொன்றை வேய்ந்த, மதிச்சடிலன் றனை
யுன்னி வானவர்க்கு மாக்கருக்கும் வாய்க்க வொண்ணாக்
கதத்தழலிற் செய்யவருங் கடியதவங் கலைப்புரிந் தான்கால
மம்மா. (௨௭)

புரிந்ததவ முணர்ந்திறைவ னெழுந்தருளி வரமேது புகலு
கென்ன, வருந்தியருந் தவம்பெருக்கு மந்தகனங் கடியிணையு
ஞ்சிவழுத்துவானல், விரிந்தபுவனங்கடொறு மிருந்த†விரு
திணையுயிரான் மெலிந்துவீயா, முரண்டனொடு மெக்காலு
மழியாத முதியவர மருள்க வென்றான். (௨௮)

அருளவெனு மவ்வாறே யந்தகனுக் கிறையருளி யகன்றான்
பின்னர்க், கருதுமுளந் துளக்குவிறற் கடியநிசா சரர்கணங்
கள் புடையிற் சூழப், பிரமனொடு சதமகனே முதலானோர்
திறைகொணரப் பெற்றுச்செல்வத்,திருவினொடு மலிந்தமா
நாடிங்க வவருலகுஞ் சூறை செய்தான். (௨௯)

† இருதிணையாவன—மக்கள், தேவர், நரகர், உயர்திணை.
மற்று, உயிருள்ளன, இல்லன—அஃறிணை.

வேறு.

மந்தர முறழ்புய வரைவலி வயிரம தெனவளர்வா
னந்தகன் வெருவருமுருமென வெடிபடு மதிர் குரலான்
மைந்தரு நிழன்முத லமருல கிறுதொழில் பயிறருவா
னந்தக னெனுமொரு பெயருடை யவுணர்த மதிபதியே. ()

சதமக முயறரு பயனரு டாவரு தட‡வயிரன்
பதவியு முயிர்கவர் வினை ¶மற லரிதியை பதவியு *மின்
மூதிர்தவ னிடைவரு மகனிரு பதவியு முழுவளமன்
னிதிபதிபதவியு மெளிதினி லிவனிடை நிகழ்வனவே. (௩௧)

அறைதரு மிவரிவர் பதவியு நிலையமு மதிகமுமே
யறவலி யமர்பொரு தனிகழு மிறவலி யடைவிலராய்
முறையொடு மிடைபட லிவனனி கவர்கொடு முழுதமரர்
திறையிட நிசிசரர் குழுவொடு மவிதரு செயலினனே. ()

வேறு.

அந்தகனிப்படி தங்கள்பதத்தினை யஞ்சமரிற்கவரச், சிந்தை தவித்தொளி சந்தமிருத்தவெள் சிந்துரன் † முற்புலவோர், கந்தமலர்க் கதிபன் சரணத்திடை கண்டுறுதித் தடியேம், வந்தமுறைக் கினிதஞ்ச லெனப்பணி வண்கர மெட்டவனே. (௩௩)

வேறு.

இத்திறஞ் சுரண்புகு மிமைப்பி லார்களை
யத்திற மெதிர்மொழிந் தய்னு மந்தகன்
முத்திறங் களையுமான் முறிக்க லாகுமோ
வித்திறஞ் செய்வதென் றெண்ணி னனரோ. (௩௪)

எண்ணியெண் கணனிமை யவர்க ளீட்டமோ
டண்ணலங் கடலிடை யனந்தன் பாயலிற்
றண்ணகைத் திருவொடு [illegible]லுந் தாமரைக்
கண்ணனைச் சரணமாய்க் கடிதின் மேவினான். (௩௫)

‡வயிரன்—வச்சிராயுதன். ¶மறல்—எமன். *மின்மூதிர்தவன்—திருமால் † முதற்புலவோர்-என்பது—முற்புலவரென விகாரமாயிற்று.

பாற்கட லுதித்தவண் பாவை யாளொடு
மாற்கட லிடத்துமா சுணத்தின் வைகுதல்
நாற்கட லுடுத்தவிஞ் ஞாலத் தாய்ந்தக
னூற்கடற் புலவரா னுவலும் பான்மைத்தோ. (௩௬)

சேரவா ரிதிநிரை கிளர்க்குஞ் சீகரங்
கூரனீள் புயங்கமேற் குலவு மாதவ
னாரனே ருடுக்கண மடர்ந் திலங்குவான்
காருறுந் தன்மைபோற் கவினத் தோன்றினான். (௩௭)

அனந்தநற் பணாமுடி யாயிரத் தினும்
வனந்திகழ் மணித்துழாய் மருவு மாதவ
னின்ம்படர் நீலமா லெழிலி யிந்திரன்
கனம்படர் தனுவொடு கவினலோத் தனன். (௩௮)

அனையதோர் வேலைமின் னடை பொன்னம்பரந்
தனைவனைந் திலங்குத றடங்கட் கேசவன்
வனமுறு நீலமால் வரையைச் செஞ்சுட
ரினமுறச் சூழ்ந்ததோ ரியல்பு மானுமே. (௩௯)

பாற்றிரைக் கவரிகா லசைப்பப் பான்மணி
[illegible]ற்றணி வலம்புரி தொனிப்ப மீனினம்
வேற்றினம் வெருவர நடிப்ப மேம்படு
மாற்றிரு மார்பினன் வைகி னனரோ. (௪௦)

வைகுபூந் தாமனை வனச னாதியோர்
பெய்துபூ மாரியின் பெட்பி னேடிரு
கைகுவித் தெளியரோங் காவ லாளனே
யுய்குமா றருளென வொருங்கு போற்றினார். (௪௧)

போற்றலு மரிது[illegible] புனிதன் வெண்ண[illegible]
தோற்றப [illegible]கத்தனு யருள் சு[illegible]நல்
லாற்றியை [illegible]லர்விழி யுவந்து நோக்கியே
யாற்றரும் வா[illegible]கினி தறைந்திட் டானரோ. (௪௨)

றையீ நளின் றிறணிணைந்தங் குமர்ந்து நின்றான், முக்கணன்
றன் கணத்தலையுண் மூயென் றுசென்ற சதக்கிருது முதல்வன்
றானே. (௫௩)

வேறு.

இடுக்கிட வமர்த்தலை சுசுத்திரள்க ளெல்லா
முடுக்கைப்பணை யம்பறை யொலித்த னுமைபேரி
தடத்தவின் முதற்பல தனிக்குர லெழுப்பும்
விடக்கொடி யரக்கர்கள் விரிந்தனர்க ளன்றே. (௫௪)

விரைந்தவர் முழங்கிசை விளங்கு பலவுண்ட
முரிந்திட வதிர்ந்தன முழங்கு கடலூழி
பரிந்தன திறங்கொடுரு மேறதிர் பரபேரி
யெரிந்த சிங்கவன் கணுயபோற்றன ராக்கர். (௫௫)

சம்பன்முத லாயின தயித்தியர்க ளெல்லாங்
கும்பதர ளேடுறு குழக்குழுவ தாகி
யிம்பர்முத லும்பரையு மின்றுகொலு மென்ன
வம்பிளே டிரும்பயி லணிந்தனர்க ளன்றே. (௫௬)

கோபநகை யாரசனி நாணவுறை கூறுந்
தாபமனை யாரொருப தாமருவு கோடி
தூபமொடு தியனைய நீடுவச தேரிற்
பாபசமு தாயமுறழ் பாமர ரடைந்தார். (௫௭)

வீறுபதி னாறணுகு கோடியிர தம்மே
லேறிய நிசாசரரோர் பாலினி லெதிர்ந்தார்
கூறிரத மேலிரத ராயபல கோடி
யாறுபடு மாலையணி தானவ ரடைந்தார். (௫௮)

இரண்டு பதினைந்துபெரு கோடி யிரதத்தார்
திரண்டொரு மேதுங்கி சினத்தினி லெதிர்ந்தார்
பெருங்கிரிக ளோடுவரு பேரிமய மென்னக்
கருங்கிரி பொரும்படை கலந்திரத மீதே. (௫௯)

வேறு.

மருவுதேர் களணி யலகில் கோடிமலை வலிநிலை கலை
வடிம ருவவே, விரவுமாரிமுகி லுறழுமாகமத மிருவிபாசமுக
மலியவே, யுரகநாதனெளி படநடாவுபரி யுலகுறுககனமிவர
வே, யிருளெலா முருவுபடு நிசாசரனு மிணையிறுனையொடு
குறுகினான். (௬0)

குறுகுபோ தமரர் வெருவுறு தருள்கொள் குணதயா
மணிமுன் முனிவரர், மறுகியே வுபடு கடகடகரியை
வதைசெய்நா யகனுமி ணையிலா, நெறியினு ணைவழி கயிலை
கா வல்புரி நிலைமையினை விரிகணமொடே, கறுவுதீர னவ
ர்க ளிகல்களோ டிறுதி கறுவி ... ()

வேறு

ஏவலயர் சிவகணத்திற் றலைமைபெறு மாகாள
னர்தியெற்றந்
தாவில்குகன் விநாயகன்குண் டோதரன்சாத் தனிகும்பன்
றண்ட பாணி
வீவில்விறல் வயிரவன்மா வீரபத்ரன் வக்ரமுகன்
சுறுசி விண்ணிற்
றேவர்புகழ் களத்தொனிகேத் திரபதியா மிக்கணங்கள்
சென்ற வன்றே (௬௨)

வேறு.

இனையர்சங்கமொடு மதிரநந்தியெனு மிறைவன் மண்டு
நிசிசரர்கண்மே, லனிகசிந்துவொடு மலையுமங்கணயி லயில்
பெறும்பரசுகடகம்வா, னுனிசிவந்துவருகழுமுடண்டமணி
துவலருந்திகிரி வரிவிலான், முனியுமம்புபல படைகடங்க
ளொளி முருடர்கொண்டவிரு ளுகந்மே. (௬௩)

நமதவேடமணி யவுணர் நடுவே தருமிராவினிடை
துரிதமாய்த், தியர ஞாறுக நிர்விரவுமாயிரமதுடையசேயிரவி

குழுவெனு, விமலனேவுபடை டிடைகளுடுவெ ரவெருவியேம னடிபடியுமா, வமலசோதியெனு வுதையமாயினன் முன்னவ னதாணைவழி புரிகுவான். (௬௪)

உதயசூரியர்கள் கரமெனுமருவி யுலகம்யாவுமொளிர் *சபலைநேர், பொதிசடாமகுட முடியுமாகிலவு பொழியுநாதன்விழி மணியுமூர், மதியராவணியு மிறைதியானமிறை மனனுமேவலர்கள் பணிகொளு, மதிகுலமொடு திகழ்வர்நாள்கடொறு மழிவிலாதசிவகணமரோ. (௬௫)

அடிகள் பேரவெழு கிரிகள் பேருமுல களவுமேருவடிவேயுமே, விடிகள்பேருமொரு மொழிகள்பேரில்விழியிமைகள் போகமுயிர்ப்புநூ, வுடல்கள் பேருமிவர் முனியுமிலெழுலகு முறுதிபேருமுர னகேடயரார், குடிகள்பேருமெழு கூடல்கள் பேருமதி கொடியாகாகிலை பெய்ருமே. ()

சகடமீதுமத கரியின்மீதுமுனை தமையமீதுலகு பயமுறுகைசெய் வான்†விவித புரவிமீதுறுதன யனுளர்படையுமவுணரும், விகடமாகியிக லொருவர்மீ தொருவர் விருதுபேசி யமர்பெர்ருதுமா, மகுடமீதுமணி கவசமீதுமணிமருமமீதுமுறு கணைகளே. (௬௭)

கணைகள்கோடிபட வளைகள்கோடிபுரை களகிராசரர்கள் குழுவிலே, மணிகள் கோடிபடு கரிகள்கோடிபரி வகைகள்கோடியிரதமுமுளோ, ரணிகள்கோடியவர் தவமதீன்மருவுமயில்கள்கோடிகுடை கொடியுமே, அணிகள்கோடிபடவடரமேனுலகு சுடரினிடு பொதுவி படருமே. (௬௮)

வேறு.

இருவர் மாறுகொள் படையி னுலெழு மிணையி லாவிறல் கதுவவே, திசைக ளெழ்புகலுமுற வானெடு சிதற

வானவர் பதறவே, விரிய புகை புவன் மீதெழுவொளியுமூடுற மலியவே, முரிய ன்வனமெரியு மாறெனமுதிய தானவர் கருவினர். (௬௯)

வலிய தானவர் நெடிய தானையு மருவி னர்தமை யருளுமா, பலிகொ ளையகர் படையுமூடுதல் பரமசோதியுமிருளுமே, மலிய மேல்வரு பங்கயி னலமர் மருவு மாறெனுவளையவே, கலிகொ டானவ ரிறைவர் தானைகள் கீறுவினர் விதி குறுகினர். (௭0)

கொடிய தானவர் கடலெ லாமிரு *சூரக தானன வடைவபோன், † மடுகவீரனெனுமுரிய வாய்கொடு மதியு லாமுடி யுவனரு, ணைந்த தானைகள் கனக னுதிப் நிருப ரான்முழு தவுணரா, ரடலும் வாளையு மொழிய வேபல ரரியகானன மருவினர். (௭௧)

இறைவ னந்திதன் மலிக ணம்பொர விகலு றும்படையிரியவே, பொறைத ணந்தரி வெகுளி பொங்கிய புலவுவெண்பிறை யெயிறினன், மறமொ டுந்தட வதரமென்றமர் வருக வென்றறை கொளுவியே, நெறிக டந்துறு சகடு யார்த்துட னெடிய வந்தகன் மருவினன். (௭௨)

மருவ லுஞ்செரு முரச றைந்திட மலிக றங்கொலி திசையெலாம், விரிய வம்பர முகடு விண்டிட வெழுப டுங்குர னகையினு, னானி ரும்படை பரிமு ரண்புய வட்டில் கொ ணர்ந்திய மமரினு, லொருவ ரும்பொர வரியவந்தக னுடல்கெ டும்படி முடுகினன். (௭௩)

வேறு.

சூல்முட னேமிகதை வாள்மழுகு ாரமயி
லுமர மகோர குணிகள்

வேலிவைக் ளானபல கோடிபடிட யாலிருவர்
மேகமெனு மாறு பொரவே
காலன்முத லானவர்களு மாபயமோ டோடினர்கள்
காணவிழி நாணி வெருவி
யோலமென வானவர்க ளுயகனை மேவினர்க
ளூழிவரு போதி லெனவே. (௭௪)

அந்தகனு மெந்தையெனு நந்தியு மொருங்கிருவ
ரண்டமுழு தம்புகை யவே
செந்தழலி னுங்கடிது சென்றுயிரு ளுங்கொடிய
செஞ்சரக ணங்கண் முறையா
லுந்திட மருங்குறுக ணங்களைவை யம்பொர
வொடிங்கினர் நெருங்க வுணரால்
வெந்தெரி நிறம்பொருது *கிஞ்சுக மலர்ந்தென
விளங்கினன்மெய் யந்த கனுமே. (௭௫)

தெருக்களி லெருத்தொடு பலிக்குழ விறைக்கொரு
செருச்செய்பட்ட யுற்று டையதோ
ருரித்தென நகைத்தவர் படைத்திர ளனைத்தையு
முறுக்கிவிற லிற்பொருதனன்
வெருக்கொடு புறத்திட வமர்த்தலை விடுத்திட
விளித்திறை வணக்கரு தவே
யரக்கர்க டுதித்தடி முறைப்பட மிகுத்துள
வகத்தொடு புரத்தி மிரனே. (௭௬)

அப்பொழுது முக்கணர வப்புடை மதிச்சடில
வப்பருள முட்கரு தியே
குப்பமுழு திற்பல சமர்த்தொழில் விளைத்தெழு
கொலைக்குண தயித்திய ரெலாந்
தப்பறு மழற்கணை முனைக்குளெரி யக்கொருவு
சட்சமய மெய்த்தலை [illegible]

*கிஞ்சுகமென்பது முண்முருங்கை.

வெப்புறு சிலைக்கட லெவிந்தகு மரக்கனே
வெருக்கொள வெவிரந்தனுனிஞர். (௭௭)

களத்திடை *கறுப்புறு கறைக்களனு முட்பொரு
கறுப்புடை யர்க்கர் பதியும்
விளைத்தனர் சமர்த்தொழில் கறுத்தனர் சமர்த்தனர்
வெறுத்தபிறை யிற்குனியவே
வளைத்தனர் வரிக்கொடு மரத்தினை யழற்கணை
மழைப்பொர விடுத்தனர் விடுந்
துளிப்பொரு மழற்கணை மறித்தனர் நெருக்கினர்
துணித்தனர் மணிக்கொடிகளே. (௭௮)

வேறு.

இவ்வண்ண மிதையும்பொல்லா வரக்கனுமெதிர்த்தபோரின்
செவ்வண்ண நுவலற்பாற்றே சிலைவண்ண நுவலற்பாற்றே
கைவண்ண நுவலற்பாற்றே கடவுளோ டெற்றப்பெற்றான்
மெய்வண்ண நுவலற் பாற்றே விசய மியார்க்குரைக்கற் பா
ற்றே. (௭௯)

இற்றுடற் பிசித வூனை யெதிர்த்திடும் போதி லெங்கை
செருவினை யாட்டி னின்ற செய்தியார் கூற வல்லார்
மருவலன் கணைக ளெல்லா மூர்த்தியோ டிகற்ற மல்லார்
திரள்புயாந் தகனைச் சூலச் சிகைதரித் தார்வ முற்றான். (அ0)

வேறு

சிரநீகையி லந்தகனை வெருவப்பொருது விறற்கழுமுட் [ர்
கோரநுனியிற் கோத்தெடுத்து மகிழ்வானடிக்குங் கோமானு
யாருமிறுதி பட்டமுடித்துக் காணநின்றங்கிரும்பூஉவத்
தாருமுயிர்க ட்மைச்சூலத் தேத்தியாடல் போன்றனவே.

கங்கை வேணிப் பெருமானார் காந்திற்சூலக் கடுநுதியிற்
றங்கவமரர் பதமெல்லாந் துறையாடு மவன்ப லைத்தல்
பொங்குமிருளாங் [illegible]க்காம்பேறிச் சுழனடஞ்செ
யங்கம்போலு மிருட்பட மகல்வான் பரந்தாற்போலுமே.

**கறுப்பு=கோபம்.

கழலூட்கடையி லந்தகனோர் காலமுருவத் துயர்கலந்து
குழுமிக்கணங்கள் கொண்டாடுமின் குணமாமணியைக்குணத்
தாலே, தொழுதுட் கனிவாற்சிறியனேன் றுயர்போமாறு
துணியென்ன, வழுதுட்கசிந்து நெக்குநெக்காமன்பினோடுந்
துதிக்கின்றான். (அங)

வேறு.

இராசதத்துச் சிருட்டித்துஞ் சாத்துவிகத் தினிதளித்து
மிணையி லாத
பரா*தமத்தத் தழித்துமதன் மேற்பரம வருட்குணமே
பூண்டாய் நின்ற
வராவணியும் பெருமானே யடைந்தார்கள்கொடுஞ்செய்கை
மறந்தன் பாகிச்
சராசரத்திற் பிறந்திறவாத் தனிவரமு முகந்தளிக்குந்
தயையி னானே. (அச)

அன்பிலார் தாம்புரியுஞ் செயல்கடந்து மெய்ஞ்ஞானத்
தவர்பா லேக
வின்புளாய் முத்தொழிலோர் வணங்குதிருத் தாளனே
யார்க்கு மெட்டா
முன்பிலாய் பின்பிலாய் நடுவிலா யளவிறந்த
முப்பத் தாறு
†மன்பதையாந் தத்துவங்கட் கதீதனேகலா தீத
வாமதேவே. (அரு)

அறிமடூறற் சிறியனிழை பிழைபொறுத்திங் கடியேனுக்
கருடந் தாள்வா
யிறையவநின்சினத்தினுக்கு மொருபொருளோ வஞ்ஞானத்
திடர்கூர் பொல்லா
நெறிபயின்று நன்குணர்வு வனீதனே னதுவன்றி
நின்னை யல்லாற்

*தாமதம் = சமதமென்றுகுறிக்கிறது.
†மன்பதை = மக்கட்பரப்பு.

பிறிதுண்டோ வெனக்குறுதி சகல†பிரேரகமுடிக்கும்
பெருமவென்றான். (அசா)

அந்தகனிவ் வணந்துதிக்க வறவாழிப் பெருமானு
ரகமகிழ்ந்து
சிந்தையயர் தவன்றுயரஞ் சிதைத்தவனைத் திருமுன்விடுந்
திவைகள்கூறும்
பந்தமுறு மந்தகநின் பவமெல்லாந் தொலைநனி
படர்ந்துநின்ற
வெந்தழலிற் கொளுந்தினவிங் கினியுனக்கு வரமேது
கூறுகென்றான். (அஎ)

அவ்வமை யியந்தகனும் விழுந்தெழுந் தடிபணிந்தெம்
மரனைவாழ்த்தி
யிவ்விடத்தி லடியனேன் புனிதவன்பி னினையிறைஞ்சு
மியல்பினைய
செவ்விய சிந்தையினு லென்னவ் விடந்திர் சிவஞானஞ்
செறியநல்கா
வெவ்வரத்து நாயேனுக் கிவ்வரமே யாகுமென
விசைத்தானன்றே. (அஅ)

இசைத்தமொழி செவிப்புகலுந் திருவுள்ளங்களிகூர்ந்தெம்
மிறைவன் றன்பால்
வசித்தவனைத் திரட்கெல்லா மதிபதியாம் படிவனைத்திற்
குகையிற் பண்ணிட்
பசித்தரிய தவம்புரிந்துங் கிடையாத பெருவரத்தைப்
பாலித்தாண்டு
நசித்தசிவ லிங்கத்திற் புக்கொளித்தான் வானோர்க
ளுயர்ந்துபோற்ற. (அகூ)

பின்னர் துழாய்த் [illegible] முதலானோ ரவ்விலிங்கப்
பெருமான் றன்னை

†பிரேரகம் = காரியப்படுத்தல்.

துன்னரிய வன்பினொடும் பலபொருளா லிராட்டிச்
 *சுமாலிப்போதா
லின்னலற வருச்சித்து வழிபட்டு மறைவிதியா
 லேத்தித் தத்தம்
பொன்னுலகி லினிதடைந்தா ரவ்விலிங்கம் பூசித்த
 புனிதத் தமமா. (௯௦)

முன்வணங்கு மான்முதலா மமரருமே முழுதடைந்த
 முதிய துன்பத்
தின்மடங்கா வினைக்குலமு மிகத்தூலாக் கிரத்தேற்ற
 விகலிற் றேற்றுப்
பின்வணங்கு மந்தகன்றன் னெடுவினையுங் களைந்தருளும்
 பெருமா னார்க்குப்
பொன்வணங்குஞ் சிவபுரத்தில் வினையைவென்ற னனு
 நாமம் பொலிந்த தன்றே. (௯௧)

மூவுலகுந் தனிவருத்து மந்தகனை யடலமரின்
 முனைந்து செறித்
தவிலசீர்வீ ரகைதனிற் சூலாக்கி ரத்திருத்த
 தகைமை யாலே
தேவர்தொழுஞ் சிவபுரத்தின் வீரட்ட மெனுநாமஞ்
 சிறந்த தென்ன
நாவலனற் சூதமுனி நளகூப ரனுக்கினிது
 நவின்ற னன்றே. (௯௨)

ஆவதறிந்து சொலற்பாலர் சதகோடி கற்பத்து
 மிதனை யென்னு
மிவ்வகையொடு சொலற்பாற்றோ வறிந்தமரர்த் திரமிஃதை
 யொருக்காற் கேட்டோர்
புவியிடையிற் சகலகா மியமுமணைந் திறுதியினிற்
 புராரி பாதத்
தவிர்கிழலிற் கைலையடைந் தரியமுத்தி யுறுவரா
 னருளா லாமால். (௯௩)

*அந்தகன்வதைச்சருக்கமுற்றுப்பெற்றது ஆ விருத்தம் ௯௩.

*சுமாலி — மதனை.

திருமுருகச்சருக்கம்.

மதியணி சடில மகுடபாண் டரங்கன் மாசறு கோவல்வீரட்டம், விதிமுறை யாரா தனைபுரிந் ததிக மேம்படு முத்தியை யடைந்தார், விதம்வித மாகப் பலர்சிலர் சரிதம் விருப்பொடு செவிக்குளைக் குதமென், றதிகவன் பியற்று மளகையான் புதல்வற் கருள்கொடு சூதனு மறைவான். ()

கடவுளர்க் கிடுக்கண் புரிந்தவர்பதத்தைக் கவர்ந்துகொண் டாயிரத் தெட்டா, மடைதரு மண்டங்களைத்தன தாணைவழிசெலுத் தரக்கர்கள் வணங்கும், படைமலிசூர பதுமனுஞ் சனமெய்ப் பகையெழிற் றாரகன் முதலாய், கொடியதந வரை வேட்டை யங்காடிச் சுரர்பத நிறுவினன் குமரன். (௨)

பிசிதவூ ணரக்கர் தமைக்கொலும் வீர பவத்திறலுடம்பிடி முருகன், அசனியே போலும் வீரட்டகாசத் தந்தகற் றொலைத்தவெம் பெருமான், முசிவிலாக் கோவல் மாபுரத் தெய்தி முன்னரும் பூசனை புரிந்து, வசையில் தன்பெயரா லவ்விடத் திலிங்க மறைமுறை பிரதிட்டைசெய் தனனால். (௩)

பிரதிட்டைசெய் தனைய குகேச்சுரன் றன்னைப் பெருகிய வன்பினு லலர்ந்த, மறுக்கடி யிணைமாற் புனிதவா னீரான் மந்திர விதியினுங் களங்க முறுத்திடா மனத்தா லங்கனற் சுதூர புகழுவந் தருச்சனை செய்தா, னதற்பினர் முருகன் பூசனைக்கிரங்கி யரனெதி ரடைந்தன னன்றே. (௪)

முன்புறுந் தாதை திருவடிக் கமல முடியுற முறை முறை யிறைஞ்சி, யன்புடன் றுதியாற் றுதித்தனனக்கா லரன்மகிழ்ந் தினிதுரை செய்வா னிவன்புடை யரக்கர் குழுவெலாந் தொலைக்க வரும்பவ மெவையுமிங் கொழித்தே, மின்புற வினியுன் வரமென்கொ லென்ன வீரறு புயத்தவ னிசைப்பான். (௫)

ஐயனே நின்றன் றிருவுளத் தகலா வருளெனக் கருளுதி யென்னத், தூய்யசோ தியனு மவ்வுரை மகிழ்ந்து தோமிலா வரம்பல வளித்துப், பையரா முடிமேற் பரந்தமண் ணுலகில்யாவரும் பணிசிவ புரத்திற், செய்யதா மிலிங்கத் திடையினிற் கலந்தான் சேவலங் கொடியினான் மகிழ. (௬)

மயிலவன் பின்னர்க் கோவலு யகன்றன் றிருவருட் பலத்தினான் மலிந்த, செயல்வினை செருத்துக் கைலையி னடைந்தான் சிவபுரத் தவன்பெய ரிலிங்க, மியல்பிறு வின்னுங் விளங்கிமின் றதுதான் யாவரும் வந்தனை புரிந்து, கயிலையின் மருவத் திருவரம் பலிக்குங் காரண வருள்புனைந் தம்மா. (௭)

திருமுருகச்சருக்க முற்றுப்பெற்றது ஆ ௬௰௬.

உ

சிவாயநம:

கிருஷ்ணச் சருக்கம்.

வேறு.

மற்று மன்ன சிவபுர வள்ளலை
யுற்றி ருச்சனை செய்தன் றுய்ந்திய
கொற்ற நேமிக் குணிலினாங் கன்றினான்
முற்றும் வெள்ளி வெறிந்த முதல்வனே.

பூசை யன்பிற் புரிந்து கிருட்டினன்
மாசின் முன்னர் வயங்கு மிலிங்கத்திற்
றேசொ டும்மெழுந் தான்சிவ நாயகன்
ஆசை யால்வல வங்கு பணிந் தானரோ.

பணிந்தவள் ளலைநோக்கிப்பரம்பரன்
றணிந்தவன் புடையாய் தருநிமலா
யிணங்கி வண்சொலு மேதெனக் கூறினான்
மணங்கொ ளுந்துள பத்தன் வழுத்துவான்.

விடபு ரத்தர் நடுங்க விளங்கிய
சடபு ரத்து வசித்த தயித்தியன்
விடபு ரத்தமல் வச்சிர நாப்பனை
கொடபு ரத்தொடுங் கோறவரு ளென்றான்.

அவ்வரம் பாலித்தை யலிங்கத்திற்
செவ்விதிற் புகுந்தான் பினற்றேவகிச்
செவ்வு லோகமு மேத்துங் குமாரனு
மௌவன் மாலையன் செய்திவழுத்துவாம்.

கோவலாதிப னல்லருள் கொண்டுமா
பாவிவச்சிர நாபன் படைபொரு
தாவி சிந்திய னந்த சயனனார்
தேவர் மாந்தர் பயனனி தீர்த்தனர்.

கிருஷ்ணச் சருக்க
முற்றிற்று.
கசரு.

—:*:—

ஸ்ரீபஞ்சாட்சரபதியேநம:

இந்திராதியர் சருக்கம்.

தேவேந்திரன்.

பின்னுங்கோவற் பெருமானார் தம்மைப் பூசைபோன்பாற்
பொன்னந் தலத்துப் புலோமசை யோடரியும்புகுந்து புக
லேந்த, மன்னுஞ் சதுரி யுகம்புரிந்து மழுமான்கரத்தர் திரு
வருளாலும், முன்னுமசுரன் விருத்திரனைக் கொலைத்தபாவந்
தொலைத்திட்டான். ௧

உரோமசமகாமுனி.

எண்ணங்கரிய வுரோமசன் முன்னிரண்டு சதுரியுகங்கோ
வல், வண்ணத்தினிய வருச்சனை செய்தயன் மான்முதலாம்
வானவர்கள், கொள்ளற்கரிய தனியாயுட்கொண்டான் வி
னைவென் றவனருளாற், றெள்ளித்தெளிந்த சிந்தையார்வ
ணங் காரியாரே சிவபுரத்தில். ௨

கற்பகதரு.

அசரந்தளர்ந்து சரமாகியன்பினாற் கற்பகத்தருமம், வ
ளசதிர் கோவல் புகுந்திறையை வழிபட்டருச்சித்தரனரு
ளான், முசியாதேவர்க்கும் பலவமுத முறையினளிக்குந்
திருவரத்தைத், நிசமாயடைந்து மகிழ்ந்தகல்வானிலத்தி னு
யர்ந்துசெறிந்ததுவே. ௩

காமதேனு.

காமதேனுமுன் னொருங்கருணைக்கோவல்வீரட்ட, வாம
தேவனி லிங்கத்து வழியா லருச்சித்தடிவணங்கி, யிமயத்
தார் திருவருளாற் கபிலையாவுந் தனதிடத்திற், றேமிலா
தற்பவுஞ் செய்யுந்தொலையா வரமங்கடைந்ததுவே. ௪

வேறு-தருமராஜன்.

குடவளை களடைத்தமலைத் திருப்பவெறி கயல்வயல்சூழ்
கோவன்மேவி, நடுவன் முன்னாட் சதுரியுக மூன்றளவுநட
ம்புரியிறு நாதன்றன்னைத், திடமுளசிந்தையனாகிப் பூசைபு
ரிந்தவனருளாற் றென்றிசைக்கு, மிடைபடுதென் புலத்த
வர்க்குங் குரிசிலாந் தனிவரத்தை மேவினானால். (௫)

வேறு-நபோன்

நின்றன்றுநை சிவபுரத்து நிமலவிலிங்கத்தருச்சனைசெய்
தென்றுந் தொலையா நவநிதியு ஸ்ரீயக்கர் பலகுய்யகர்களும்
பின், பொன்றி லட்சிகின்னர ரிவர்கள் வியங்கோள் புரியு
ம் பொருவில்வரமுங் குன்றங்குனித்து வினைவென்றான்குவே
ம நளர்வினி தடைந்தான். (௬)

வாணாசுரன்.

வலியவாணா சுரன்கோவன் மதிவேணியனைப் பூசித்துச்
சலனமில்லா திவிதுயர்ந்த நடங்கையோரா யிரத்துடனே,
மலியுந் திருவிக்கிரமமது வணங்கான் மிமிர படல நிறப்,
புலவுநாறும் பிறையெயிற்றன் றன்னைப் பொருதான் றிரு
வருளால். (௭)

வேறு. பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதன்.

பதஞ்சலியும் புலிப்பாதனுந்திருக்கோவற் பதியடை
ந்து பரனைப் பூசித், திதம்படுமெல் விறையருளா லிருவருந்
தம் பெயர்சூட்டி யிரண்டி லிங்கம், விதம்படுமந் திரமுறை
யாற் பதிட்டைசெய்திங் கருச்சித்த விமலன் றன்னை, னிதம்பர
மன் றிருநடனந் தொழுதேத்திக் கண்டிருப்ப தெடுத்து
பெற்றார். (௮)

ஆதிசேஷன்.

முன்னொருநாட் சதுரியுகம் புகழ்சேடன் முப்புரமு
னைத்து வென்ற, மன்னவன்றன் றிருக்கோவன் மாநகர
மடைந்திறையை வழிபட்டேத்தி, யன்னவன்றன் றிரு

குய்யகர் = தேவசாதியிலோர் பேதம்.

வருளின் லாயிரம்பைத் திருவுடையா லகன்ற ஞாலம், தன்
னைவிசப் பரித்திருக்கு மதனியன்மை யினிதடைந்தான்
தருமவன்றே. (௯)

மிருகண்டுமாமுனி

இருந்தவத்து மிருகண்ட னெடுங்கால மதவின்றி
விழியில் கோவற், புரத்தனின் வீரட்டத் திறையைப் பூச
னைசெய் தகமகிழ்ந்தப் புரத்திலிங்கம், திருந்துமுன்ற மை
யிற்பதிட்டை மிருகண்டே சுரனென்னச் செய்து நன்னீ,
ரரும்பவர்கொண் டாராதித் தியல்பினுல் வழிபட்டா னன்
பினுமால். (௧௰)

வேறு.

மெய்யன்பி னருச்சனையை மிருகண்டு மாமுனிவன்
பெய்யிலொரு சதுரியுகம் புரிந்திறைவ னருளாலே
வையமுழு தும்புகழ மார்க்கண்ட னெனுஞ்சுதனை
யையுமறப் பெற்றின்பவாழ்பயின் றானன்றே. (௧௧)

பார்ப்பதி.

இமையமகள் முன்காள வருணத்தாம் காளியென
வமைபவளெங் கோவலூ ரந்தகாந் தகன்றன்னைத்
திமிரமக வளத்தருச்சித் தொருசதுரி யுகஞ்செயிர்தீர்த்
தமர் கௌரவருண மடைந்தவிர் கௌரி யாகினாள். (௧௨)

சூரியன்.

ஆதவன் முன் சதுரியுக மைந்தளவுங் கோவலூர்
நாதனடி யருச்சனை செய்தன்பினொடு நவக்கிரகத்
தேதமறு முதற்றலைமை யெய்தினன் மன்னிக்
காதுநிழலில்லை வேற்கரத் தனிைணயிரு வருளால். (௧௩)

விக்கினேசுரன்

கயமுகன் முன்சிவ புரத்திற் கண்ணுதலை மாமலரா
லயர்வறவங் கொரு மூன்று சதுரியுக மருச்சித்து
விநாயகிலமுதலான புவன்மெல்லாம் விக்கினத்துக்
கியமென்ன வடிவணங்க வெழின்மௌலி புனையுற்றான். ()

* கௌரவருணம் = மஞ்சணிறங்கலந்த வடிவம்.

வேறு. விருத்தம்.

கோவனக திறைமையெய் சதுரியுகங் கொழுமலராற்
குருமுன் பூசை
யாவலொடும் புரிந்திறைவற் கியந்தாந் தகருளா
லமரர் போற்றுந்
தேவருக்காப் பிரவாகம் பொன்மலிந்த வெம்பிரானுஞ்
செறிந்த வாக்கைத்
தாவறுவங் கடைந்தன னின்றுபட்ட காரியமெல்லாந்
தீர்த்தானன்றே. (௩௰)

இந்திராதியர்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகூ ௩௰.

௨

சிவமயம்.

கபிலச் சருக்கம்.

பாவிறவக் கபிலமா விருடிமுன்னாட் டிருக்கோவற்
சருவத்தேவை, யாவலொடு மாராதித்ததி விரதத்திறொலை
த்தீ னென்றேதத், தேவர் புகழ்தனத கதன் மறுத்துமை
யாபான் செயிரின் மனக்கபிலன் கோறல், ஞானிலடைந்த
து வழங்கிதன்றுவு விரிதனெக்குப் புகல்வாயென்றான்.

வேறு.

என்றனு மகிழ்ந்து சூதனிருந் சிவபுரத் துளான்றன்
குன்றுதவிலாத செய்கை குறித்தவன் பதத்தை வாழ்த்தி
வென்றியம் புயக்குபோன் மிருகவப் பேற்றின் வந்த
மன்றல மிகழ்ந்தார் மாலை மைந்தனுக் கறையலுற்றான். ()

நிலமக ளணிபோற் றென்றிசை திருப்பாற் கவரவொன்று
லுலையகழ் மதில்குழ் மாடவியோத்தி மாநகரங் காப்பான்

மவிநினத்ததிபனுய வாட்சுடர்ப் பரிதித்தோன்மைக்
குலநெறி புரந்த வேந்தன் கொற்றவர் மதியமன்னன். (௩)

ஒன்னலர்க் கடந்தவொள்வே லூரன்புகு சகரனென்னு
மன்னவன் பரிமேதத்தை மறைவல்லோர் முறையிற்கூறத்
தன்னமர் மைந்தரோடுந் தரணியோர் வியப்ப வேண்டும்
பொன்முதற்பொருள்கள்கொண்டுபுகழ்பட வுஞற்றினனே

வேறு.

கண்டை நின்றுகறங்க நான்கு கழற்செறிந்த மணித்திரள், வெண்டயங்கள் சிலம்பநன்னுதல் மீதுவென்றி பொறித்த பொற், கொண்டயட்டமு மின்பரப்ப வெழுந்தலம் வரு கொய்யுளை, யண்டர்கண் கவருஞ் சிகந்த மலங்கரித் தும் விடுத்தனன். (௫)

விடுத்தநற் பரியைப் புரந்திட வென்றி மைந்தர்களாறுபா, னடுத்த வாயிர மங்க ணேவினனவர்கள் யாவருமறிவுற, தெடுத்தகன்றன விந்திரன் றனதிந்த்ர சாலவியற்கையா, லிமைக்கணின்றி யுருந்தவம் புரிகபிலர் பாலினிடத்திரோ. (௬)

இந்திரன் கவருந்துரங்க மியற்று பாதல மூடுபோய்த் தந்தவங் கொடிருந்த *காபிலர் தன்பினங்க லாமலே, பந்தனஞ் செய்த கன்றுவானிலை பாகசாதனன் மேவினு, னந்தவங் கெழுதெங்கினீர் படுதேனை யென்ன நவிற்றவே. (எ)

பாகசாதன னின்னவாறு பரித்தபின்பரி பாதுசெய், யேகவென்றி விளக்கு மூன்னவர் வேள்விக்காய்பரி காண்கிலார், மேகவூர்தியன் யாகவிக்கின னென்றுணர்ந் துமியாமன்மே, ளுகமும் படர் ஞாலமுங்கெடு மாறுவெஞ்சின நண்ணினர். (அ)

நண்ணி வெஞ்சின னக்பூமியை ஞாலமாக விழுத்துமோ, மண்ணி லந்தனை மாகமாக மறித்து மோவிரி பாத

*கபிலர் = காபிலவெ ன நீண்டது.

லங், துன்னெனும்படி மண்டுமோ வளைகுறை கொள்ளுதுமென்றுதா, மெண்ணிழ வுசூகும் படந்தரி தேடினுரிரை கூடினர். (௯)

நாடி நாகமு ஞாலமும் பினர்காக வேறுறழ் மன்னவர், கூடி மண்டல மங்கதழ்ந்துங் குலாய பாதல மேவியே, தேடி யெங்கு மொருங்கு மாதவ நீரனுங் கபிலனைப்பிற, கூடு நின்றருள் கிருதுமாவினை யுற்றடைந்தனர் பம்பினர். (௰)

வேள்வி வாசிதொணர்ந்த கள்வனென்றெண்ணியே மிகுமாதவக், காழ்விலாக் கபிலன்றனை பலசாடினர் சினதிடனர், ஊழ்னிருந் துயர்தன்னினு விடருற்ற மாமுனியோகமுன், போழவெந்துய ரால்கன்றனனீ பொருவின் ஞானதியானமே. (௧௧)

ஞான மாதவன் முனைமுனிந் தெழுசகர நந்தனர்தங்கள், வானமாதவ நெறியினுவிட மின் மாயையுடன்றனி, போனதீ வெகுளிக்கணம் பொங்கு வெங்கணி னேக்கினுன், வெனில்வேள்பட முக்கணெந்தை விழித்தகண்ணின் வியப்பவே. (௧௨)

கபிலநாயனும் வெஞ்சினத்தழல் கதுவசாகர முனிபடும், வினைசால மெரிந்து போயின மன்னர் செற்ற விறற்கொலைத், *தபுதன்மாமுனியைத் தொடர்ந்தனர் தன்மையரிஇடல் வெம்பியே, விபுதர் தாழ்கழலயனை நண்ணிமுன் விளைவிப்படி யுரைசெய்தாள். (௧௩)

வேறு.

தரனருளுறு பதினுயிரந்தனையர் தமைக்கோபத்தீழலாற் கொன்ற, மிகுகொடிய பாவமதை வீட்டுநெறி யெனக்குரைப்பா யென்ன வேதன், மகிழ்வினொடு மினிதுரைப்பான் மணிகண்டன் கைலையினு மகிழ்ந்து வாழும்,

*தபுதல் = கெடுதல்.

திகழ்புனித சிவபுரமாந் திருக்கோவ லினிதடைந்து சிவ
னைப் போற்றி. (௧௩)

திருவிலிங்க தாபனஞ்செய் தருச்சித்தா லிப்பாவந்
தீருமென்றுன், விளாவினெடு கபிலமுனி யத்தினமே மகி
ழ்ந் தடைந்தான் விளங்குங் கோவற், புரமதனிலான்று
றைவன் வீரட்டந் தொழுதேத்திப் பூசித்தன் பான், மரு
வுமிறை யிடத்திசையில் வருந்தெய்வப் பெண்ணைநதி மருவி
னுனல். (௧௫)

தம்பெயராற் கபிலதட மெனப்பூரித் தூழ்கியதிற்
றுவிலாத, நம்பன் மகிழ்லிங்கமொன்று பதிட்டை யிமை
த்தனை நாளுநயந்து கால, வம்பலரான்றும் புனலால்வ
ழிபட்டான் சதுராயுக மிரண்டு செல்ல, வம்பக முன்னுடை
ய பிரான்வ்வி லிங்கத்திடை யெழுந்தா னந்தவேலை. (௧௬)

விழுந்திறைதன் கழலிறைஞ்சி யெழுந்துபுகழ்ந் தக
மகிழ்ந்து விமலற்போற்றத், தழும்பிரண் டெய்மன்னே
யினுற்படைத்த பிரான் [illegible]கிழ்ந்து வாமே தென்னக்,
கொழுந்துபடுங் கதவழலிற் சுடுவீரக் கொலையினுந் தொன்
டபாவத், தழுந்துதுய ரொழிக்குனதின் னுருடருவா யெ
ன்வரனங்கதுவே யிந்தான். (௧௭)

சந்தபேரி லிங்கமதிற் கலந்தனன் பின்னவ்விலிங்க
மியல்பாற்றீது, நிர்ந்த கபிலேசரெனச் செலிந்தது மற்ற
து தொழுதார் திமைசிந்து, மாந்தப்புகழ்கபில முனிபாவ
விமோசனனுகி வதிந்தானிப்பாற், சாந்தகுணத் தூலகனி
த்து மிராகவனு ரருச்சனேயுஞ் சாற்றுவாமே. (௧௮)

கபிலச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

கபிலேசுரர் சேவடி வாழ்க.

ஆ-கஎஅ.

உ

சிவமயம்.

இராகவச்சருக்கம்.

அகன் ஞாலத் தொன்னலர் தம்முடி பிடுங்கிப் புகழ்
நாட்டு மரியேறன்னுன், பகைஞாலத் தினிதொழிக்குந் தசர
தன் றன் றவப் புதல்வன் பரவைதுஞ்சு, முகின்மேனி யிராக
வன் றன்கனிட்டனெடு மிலங்கையெனு மூதூர்புக்குப்,
பனைக்கொலிச் சூர்க்கிடர் செயிராவணனைக் குலத்தினெடும்
படுத்தானன்றே. (௧)

வேறு.

அவுணவனந்தி ராவணனுந் தருமத்தை யடிபறிய
விவிதமலர்க் கிளையொடு முடரதனி லீட்டியந்தக், கவிய தி
பனிகந்தாழ் கழற்கோமான் றெ[illegible]ப்பாவம், புவியகத்தி
ற் றான்டொழிப்பச் சி[illegible]ற் புக்கனனுல். (௨)

வேறு.

பக்கிரி லக்குமனெடு தவக்கோலம் புரிந்து சடைபுனைந்து
கோச, மிக்கபுனற்பிறுகி நதிகுடைந்தாடித் திருவெண்ணீ
றணிந்து மெய்யிற், றக்கதிரி புண்டரமுந் தலங்க நதுறணி
ந் சாத்திச் சைவமகிழ்த், தொக்கவி லிங்கமுந் தாபித்தி
ராமேசனெனு நாமஞ் சூட்டியம்மா. (௩)

அருச்சனை செய்தா னருளா லிராவணனைத் தொலைத்த
பழியகற்றி வாழ்ந்தான், றிருத்தகுமற் பொற்கிளைய
சிந்தை நாயகனு மைசெப்பக்கூடா, வருத்தமறு வையிர்
க்கொல்லா மரியுமுத்தி யெய்திஞருள் வான் விரட்ட,
னுருத்த திருக்கோவனகர் தனிலென்றுன் றுதனெனு முய
வொன்றுனே. (௪)

கோசம்=செல்வம்.

வேறு.

திருக்கோவ லூர்வாழி ராமேசுரன்றன்-திருசேவை
கண்டார் திருக்காறுகாணார், மருக்கா மலர்க்கொண் டருச்சி
த்த பேர்கள்-வாரா வரங்கொண்டு தீராத பாவக், கருக்கோ
ழி யீசன் கழற்கூடி யின்பக்-கடற்கூடி. மீளாக் கதிக்கூடி-
வாழ்வா, ரிருட்கூ டறுத்திட்ட வீரட்ட நாத-னியற்றேவ
ரெட்டா வருட்கூடி யம்மா. (௫)

இராகவச் சருக்கமுற்றிற்று.

இராமேசரன் றிருவடி வாழ்க.

ஆ ௧௮௩.

உ

சிவமயம்

பரசுராமச் சருக்கம்.

மறுவறு தவமே[illegible] மன்னிமாண்மிய
முறுசம தக்கினி யுள[illegible]ர்ந்தகரு
ளற மறைதனு மறையறிந்த மைந்தனந்
செறிபரசு ராமனுந் திகழ்ந்தெம்பிரனே.

திரர்க டரான் விற்செறிந்த தோளினன்
பாரின்மூ வேழிருபா னென்*றெல்லிசெ கால்
வீரமா லையடை மிடைந்த போரிடைக்
காரிய மொன்றினாற் காய்ந்திட் டானரோ.

காய்ந்தபின் றுதைதான் கழறு சொன்மறு
தாய்ந்தசீர்த் தாயையு மிரிதில் வீட்டினன்
மாய்ந்த மன்னவர் கொலைப்பவமுஞ் வாள்விழித்
தேய்ந்த நுண்ணிடை யனைக்கொலையுஞ் சேர்ந்தனன்.

சேர்ந்தவிக் கொலைகளாற் பிரமதேசு மெய்
கூர்ந்தநற் புயமலி கொற்றத்தேசும் போ

*எல்லி=சூரியன்; கால்=வழி.

யார்ந்த மெய்புலர் புரட்டனாகி வெந்துயர்
சார்ந்திவை போக்கு மாகோவல் சார்ந்தனன். (௪)

கோவன்மா நகரினிற் குறுகி யாங்குறை
தேவ தேவேசனைச் சிந்தை யன்பினாற்
பூவளர் பொருளினாற் பூசை செய்தனன்
மூவிலாவிரு சதுர்புகமுந் தாமரோ. (௫)

இத்திற மருச்சனை யியற்ற வங்கதை
சித்தனு முணர்ந்தெதிர் திகழ்ந்து நல்கினன்
பத்தியிற் பூசை செய்பரசு ராமனுக்
கத்தியால் வரும்பவ மகல வாங்கணே.

அரனருட் பேற்றினா லரியபாவம் போய்
பிரமதற்றேசு மன்பிறங்கு தேசுமெய்
மருவியங் கொளிர்ந்தனன் வானுடார்கள்
விரவிகின் றேத்திடும் வீரட்டானத்திதே.

வேறு.

சுந்தரமி லாதவுரு [illegible] பெறக்கருதா கண்டவு
நவந்தினி லுறு, மிந்திர பதத்தின்மிகு வண்சிவ புரத்தினி
டை யெண்டிசை நடுக்க மறவே, யந்தக னிருட்கட வுரர்
கெட வடுத்திடுமோரம்பர விடைப்பர மனே, வந்தனை முனி
க்கனுவன் முன்புரி விதந்தியல்பு மைந்தகே ளுரைக்குதா
ம[illegible]ரோ. (அ)

பரசுராமச் சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆ ௧௧௯.

உ

சிவாயநம:

கண்ணுவச்சருக்கம்.

விண்ணவர்க்கரு-மண்ணன் மாதவ
நண்ணு மாமுனிக்-கண்ணு வன்னரோ.

அன்ன கண்ணுவன்-மன்னு மாதவ
மின்ன வாறெனப்-பின்னுமான் மைந்தரா. (௨)

முதிர்ந்த வேனிலில்-விதந்தொர மடியினு
மதிர்ந்த கார்பனி-பொதிந்த சீரினும் (௩)

தரையுறி னோர்பெரு-விரலி னுனிலே
மருவி மீசிர-முருவு கையனாய். (௪)

முக்குறும் படை-னெக்க வைம்பொறி
தொக்க துன்பமு-முக்கவன் பினே. (௫)

புரியு மாதவ-மியாரி னூலே
கரிய சீடியர்-மருவ விடினன். (௬)

அசல மரிபுட-னிசியி னிடிய
வசையி லானசுடத்-துசித னிடினன். (௭)

நாடி னனட-மாடி னனடி
கூடி னன்பி[illegible]டி னனரோ. (௮)

உரைக்கு மாதவ-[illegible]னவன்
விரிப்ப தென்னெனச்-சுரத்தர்கா டினர். (௯)

வேறு.

நம்பதத்தைக் குறித்திசைந்தா னெனநெடுமா லெண்ணினன்பின் னன்கு சென்னி, நம்பதத்தைக் குறித்தானி னீங்கயர்ந்தான் சதக்கிருது தனியே நாடி, யெம்பதத் தைக் குறித்தானென் றுளத்துணர்ந்து வஞ்சகனு மெய்ந்நியன்னு, னம்பதத்தைக் குறித்திறைஞ்சி யவன் முனின் றின்மறவோ டேடத்தன்றே. (௧௦)

வேடவடிவுடைப்புலவன் கண்ணுவன்றன் றிருவடியில் வீழ்ந்து போற்றி, நீடுதவப் பெருமானே யானகன்று வருமளவும் நெறியிற் காத்துக், கேடுபடா தடியேற்குத் தரவேண்டு மென்றொருகை கிளர்க்கவானைத், தோடவிருந்த யனளித்துச் சுவர்க்கநிலை பெற்றிருந்தா னனிவி யம்மா. (௧௧)

பின்னற யவனளித்தருளுஞ் சுரிகையினைப் புரிந்தருளும் பெற்றியாலே, யன்றரிய கண்ணுவனு மங்கே யிங் ஙனயனுறி யமர்ந்தானந்தோ, வென்றிதரும் புயத்தனதன் றிருமகளா யாரேனு மிடைந்த வன்பி, னென்றை யடைக் கலமாகக் கொடுக்கவவர் வீடளிஞூய முறுவலொன்றே. (௧௨)

பின்னுமதைப் பரித்தருளும் பான்மையினா லறன்மீற ந்து வெரியகூர்வா, டன்னையெடுத் தங்கையினிற் றரித்தன னாற் றவத்தியல்பு தகர்ந்து நெஞ்சத், தின்னலுறுஞ் சினங் கொண்டுவி யுயிர்கள்பல வெறிந்தானங்கித யம்பாவ, மன்னி யுறு தவமொழிந்து பிறர்பழியை னலுங்கவர்ந்து மயங்கி னனே. (௧௩)

பொறிவழியின் மனம்புகுந்து காமமொடு வெகுளிமயக் கடர்ந்து பொங்கி, நெறிகடந்து பிறர்பிழை புரிந்தனிட்ட நிகழ்ந்து மதுநுகர்ந்து பொய்கூர்ந், தறிவழிந்து பல்லோ ர்தம் மகங்கவர்ந்து பித்தனைத் திரிந்தனன்கு, வெறிகனு ங்கொன்றைய னருளாற் பிடர்பிடி[illegible]தாழ்வினையுந் தவெறு க்கொண்டம்மா. (௧௪)

திருக்கோவன் மாககாத் தடைந்தாண்டு செறிந்திருந்த செயிர்தீர் மாண்ட, கருத்தாருந் தவமுனிவர் கணம்புகுந் [illegible]னிந்திறைஞ்சிக் கனிவாலென்றன், பெருப்பாவ பலத்தொலையு நெறியெமக்குப் புகலுமெனப் போற்றவன் னுர், விரித்தோது மனுமுறையி னறந்தேர்ந்து மாய்ந்தியி னை விரித்துச் சொல்வார். (௧௫)

கொலைகளவு கட்காமம் பொய்யென்னும் பஞ்சபாதகங் கொண்டோரு, மலியு *முதுக்குறைக் குரவோர்க்கிடை யூறு புரிந்தவரு மடிவில் பாவத், தலையுறினும் தமனியப் பூதாங் குனித்தான் சிவலிங்கத் தருச்சித்தேத்தத், தொலை யுமிது நிச்சயமாதலினா லீண்டிவைகீயுந் துணிவாயென்றார்.

*முதுக்குறை=போறிவு.

முனிவரரு ணெறிவழிபே திருக்கோவலீ ரட்ட முறைபிலாரா, தனைபுரிந்து தம்பெயராற் கண்ணுவேசுர னெனச் சங்கரனைத்தாபித், திஷிதிலிங்க மூர்த்தியை யர்ச் சனை புரிந்தான் சிலகால மியல்பின்பின்னர்க், கனிவிரெறி மெய்மிறைவ னங்கெழுந்துகருணைசெயக்கவின்றுனன்றே.

சிவபுரீத்து வீரட்ட மணிகண்டன் றிருவருளாற் செயிர் தீர்ந்தீண்டுக், தவமடைந்து முனிவனுப் பலகாலும் புரிந்தவினைச் *சகரநீந்திப், பயமகத்து மெய்ஞ்ஞானப் †பராவாரத்தடைந்து பனிவாய் மீண்ட, வவிரொளியுட் களங்கமிலாநிறைமதிபோ லொளிர்த்தினன் கண்ணுவனங் காமால். (௧அ)

வேறு.

சூதனிவ் வண்ணம் பலமுறை வழுத்தலுந் தொழுது
காதல்சேர் கருத்தொடு முககமலமு மலரத்
தீதி லாக்கா மங்களீ குவியமெய் சிலிர்த்த
வோத முங்களி யேரிழமிக வவ னுவந்தான். (௧௯)

வேனி லாதவன் சுடச்சுட மெய்யெலாங் கருகி
வான ளாவிய தேம்பொழின் மரியதண் வாவி
யான திம்புனற் கிடைத்தன வாவலிற் கோவற்
கான வேணியன் கருணையங் கதையமு துண்டான். (௨0)

னிந்து மாமதி கதையின்னும் விளவவும் முனிவன்
அீவாந்த சித்தசந் தாபமும் பாவமு மகற்றி
முனைந்த வொன்னலர் செகுத்ததெய் விகன்சீர் முன்னி
வினைந்த வின்பமே தருங்கதை கேளென வழுத்தும்; (௨௧)

அக்கு மின்பமுஞ் செல்வமு மாங்கலீ தான்று
போக்கு தீற்கரும் பாவமும் போக்குமெய் ஞியப்புந்
தெக்கு மிக்கதை சீர்கள கூபர வென்றே
சூக்கு மப்பொரு ளுணர்ந்தருள் சூதனுஞ் சொல்வான். ()

கண்ணுவச்சருக்க முற்றிற்று. ஆ உகக.

*சாகரம்=சரமெனக் குறுகியது. †பாராவாரம்=கரை.

சிவமயம்.

* தெய்வீகராஜன் உற்பவச்சருக்கம்.

பூக்கொன்றை மதிநதியும் புனைசடைசேர்திருமுடியும் பொருவின்மூன்று, நோக்குஞ்செம் பவளவிதழ்ச் சிறுமுறுவ றிகழ்முகமு நொய்தினஞ்சு, தேக்கின்ற மணிமிடறு மான்மழுசேர் திருக்கரமுஞ் செழும்புலித்தோ, லார்க்கின்ற விடையுஞ்சே வடியுமுனி யுளத்தெழுதி யறைவதானுன்.

இந்திரனை முதலான கடவுளரை யிடர்புகுத்தி யெரியிற்சீறி, யந்தகன்போ லுயிர்வவ்வி நிருதியமர் தொலைத்தலைகூர் வருணனுழிச், சிந்துவினைத் தனிகலக்கிச் சதாகதி போற் றிரிந்துநிதி செல்வங்கொண்டு, புந்தியிடை யீசனுக்குஞ் சினங்கொளுத்து மோரவுணன் பொருவிலாதான்.

கடுங்கால வேயர்குலத் துதித்தமறத் திறலான கறுத்த நெஞ்ச, னடுங்காளவிடமனையசூரியசக்கரனென் பானவனை யன்றோன், கொடுங்காமக் குடும்பிசுதன் றனைவேண்ட வஃதடையுங் குணத்தினாலே, நெடுங்காலந் தவம்புரிந்தான் றவயோனியைக் கருதிநிலத்தினன்றே. (௩)

இவனியற்று மரியதவந்தனை + நாதலிமகிழ்ந்தய னுவகைமாதோடுங், கவினெகின மிவர்ந்தடைந்தா னவ்வமையத் கடிதெழுந்து கழலிற்றாழ்ந்து, புவனமெலாம் படைத்தளிக்கும் பிதாமகநம் பெருமவெனப் போற்றவீண்டுன், றவகொடிது மகிழ்ந்தனமின் கிளியுனக்கு வரமேது சாற்றுகென்றான். (௪)

* தைவீகன் என்பது தெய்வீகன் என மருவியது. நாதலி—துதித்து.

போதனுரை சென்னிபுனைந் தசுரேச ஜிவைபுகலும்
பொருவிலாத, வேதமொழித் திசைமுகனே வியனடல்கூ
ரிருமதலை வேண்டுமென்ன, வாதரவி னவ்வசுரற் கவ்வுர
மே யனுக்கிரகித் தடைவவோர்ந்து, தாதுகமழ் மார்போய்
சொற்றிடு மனைவிக் கிருபுதல்வர் சாராவொன்று. (௫)

* அரசவனைத் திரவுனர் கன்னியர்கண் மிருகண்டனடி
யைப்போற்றி, யிருபுதல்வர் தங்களுக்குண்டாம் படிபெற்
றிருக்கின்ற வொழிலன்னுரைச், சரசமுட னிமணந்து குறி
த்தபடி மைந்தர்களுஞ் சார்வாரென்றே, பிரசமல ரவனுரை
த்துத் தன்னுலகிற் பெட்புடனே பேர்பினுனால். (௬)

* வஞ்சனைகோ வதையென்னு மேற்குறித்த கன்னியர்
பால் வனுவைவேண்டிக், கஞ்சனுரைத்தவைபுரைத்தகுரிய
சக்கர னிடத்திற் காதன்மீறி, விஞ்சுமலர்க் குழன்மாதர்
கடிமுறையிற் சேர்ந்திடவு மீனி செஞ்சன், பஞ்சமலர்க்
கணைதனக்கே யிலக்காகிச் சுரதவலை படிந்திட்டானே. (௭)

* இம்மாத ரிருவர்கண்முன் சிறுபருவ விளையாட்டி
லிருந்தவஞ்செய், செம்மாண்பு சேருமிரு கண்டுமுனி பூவ
னத்தைச் சிதைப்பவக்கா, ளன்மாதவன் பூசைக்கவெடுக்க
விரைவின் வனகண்ணும் வேதச், சொன்மாண்பு சேர்பிரம
சாரி யிருவருங்கண்டு துணுக்கமெய்தி. (௮)

* வேறுவனஞ் சென்றவர்கண் மலரெடுத்து வருமுன்
னேவி மலன் பூசை, கூறுமுனி முடித்திடவும் பின்வந்த
சீடர்முகங் கொதித்து நோக்கி, மாறுபடுஞ் செயலுணர்ந்
து நீவி ரந்தவரக்கியர்க்கே மைந்தராகி, வேறுபடக் கடவி
ரென் றுரைத்தனன்கா லனைவென்றோன் மெய்ப்பிதாவே.

* அச்சாபங் கேட்டுளுமெய் நடுங்கிமுனி யடிமுடக்கொ
ண் டைய யாங்க, ளிச்சாபந் தணந்தடைய வருள்கவென

விமயவண்ணி லுமையாள் பாகன், மெய்ச்சாபந் தரப்புவி
யில் வெளியிடை பசும்புரவி மிசையே வெற்றிக், கைச்
சாபத் துடன்றோன்றும் வீரனே றுமர்கள்வினை கடக்கு
மென்றான். (௧௦)

* அந்தவுரை கேட்டுமிரு பிரமசாரி யிருடியடியையுந்
தாழ்ந்து, சிந்தைநொந்து—விபினமடைந்தருந்தவத்தா லு
டலைவிடத் × திரணம் வென்றி, மந்தரனேர்புயத்தவுணன் ம
னைவியர்கள்வஞ்சனைகோவதையென்பார்தம், முந்தியிடைக்
கருவுருப்பெற் றிருந்தா வுறுமதிக + ளோவுங்காலை. (௧௧)

மலரவன் முன் சொற்படிக்குச் சூரிய சக்கரன் மனை
யார் வயிற்றினின்று, விலகொளி சேரிரு டிகலை யுலகட்
குஞ்சண்ட மாருதமு மின்னன், மவிபொழி யூழித் தீயும
ருவின போலங்குதித்தார் மதிபோழ்ந்தன்ன, வலகில்சுடர்
மழுங்கு நகைமறவியைய முயிர்கவருங்கட[illegible]ார். (௧௨)

அன்[illegible] இபு[illegible]நாமங் காரண்டன் வல்லூரனுகு
மன்னர், மன்னுணர்வி னிளம்பால வயதிலே மலரவனை
வந்தி[illegible]தத்தித், துன்னரிய பெருந்தவத்தைப் புரிந்தா
ரந்தவ[illegible] திறமை சொல்லுற் பாற்றே, முன்னிலரும் பொ
ன்னிலமுந் தங்கலமாம் படிமலரு முறையினோர். (௧௩)

× பதங்கன்வெங் கிரணத்தாலுருப்பமலிமுதிர்வேனில்படர்
ந்த நாளில், விதங்கொள்பஞ்சாக் கினியிடத்துஞ் சீதளத்
தா லுயிர்வவ்வும் வியன்கார் காலத், திதம்புகா + வழாறிடத்
து மிருந்துலர்ந்த சருகருந்தி நன்கு னேகா, மதம்படுமைம்
பொறியடக்கி யுறுசயனந் தனையாகி வருந்திச்செய்தார்.
(௧௪)

—விபினம்—வனம். × திரணம்—ஆன்மா. + ஒவும்—ஒழியும்.
× பதங்கன்—சூரியன். + வழாறு—நிறைபுனல்.

வருந்தியின்று செயற்கரிய வலியதவஞ் ஞனைப்புரிந்து மலரோன் றன்னை, யிருந்துயரந் தவிர்த்தருளக் கலைஞானத் திருமகளோ டினைத் தேகிப், பொருந்தியருள் வாமைய ன்றே யுன்னுதலு மவ்வமைதி பொருவில்லாத, வருந்தவஞ் செய் மாட்சிமையார்க் குருளுமவா வுடனடைந்தா னலரின் மேலோன். (௧௫)

அகத்தியுறு தியானத்தின் முறைமுன்ன ரினிதடைந்த வயனைக்கண்டு, மிகுத்த மகிழ்க் கடலாடி மலரடியில் வீழ்ந்து விழுந் திறைஞ்சி யன்பாற், பகைத்ததுயர்க் கணமெல்லாம் படர்ந்தரிக்குந் தவக்கிழமைப் பாலர் வேதந், தொகுத்துரைக்கு முபநிடதப் பொருளெறியாற் றெல்லையனைத் துதிக்கலுற்றார். (௧௬)

உருத்திரமா தவரிருவர் பூவாமுன் னென்செய்வா ரொன்னுவுன்னித் ‡தரித்திரியி லுயிரெல்லாம் படைத்தவர்கட் களிக்குமுதற் சதானந்தேச, வருத்தமுறீ யடைந்தவரைப் புரந்தருள வாங்கடையும் வானி கேள்வி, திருத்திருந் தபடிமுடிக்குங்கருணை *வருணாலயமேகமலத்தேவ. ௧௭

எனவிவர்க டுதித்ததுதிக் கயனுவந்து நீர்வேண்டிற் றென்கொ லென்ன, வனையவருந் தாழ்ந்திறைஞ்சிக் கேந்தருவ ரியக்கர்சித்த ரமரர்வென்றி, மனிதர் பலர் கின்னரர் கிம்புருடர்சா ரணரவுணர் மற்றையோனி, தனிலுடையா ரெவரினுந் +தபுவாதவரம்பெருகத்தருகவின்னும். (௧௮)

இகலுறநன் கியற்று பல வாயுதத்து மழியாத வாமுமெங்கட், ககமகிழ வருள்கவென வவ்வரமே யயன்பாலித் தகன்றான் பின்னர்ச், சகமுழுதுந் துயர்கூர வருந்தாம

‡ தரித்திரி—பூமி. * வருணாலயம்—சமுத்திரம். + தபுவாத—கெடாத.

கேதுவெனத் தாழ்விலாது, திகழ்வரத்தாற் காரண்ட வல்லூரர் கொடியதிறஞ் செயவிற்புக்கார். (௧௯)

பிரதிட்டை யகத்தனையுஞ் சாந்தையுஞ் *தாந்தையும் பெரிது வேள்வி, புரியுமுதல் வருணையும் பொடியாக்கி மகஞ்சூழை புரிந்துமாகச், சுரர்சுவர்க்க வூர்தமையுந் தடிந்துதுணைத் தயித்தியரைச் சூழ்ந்து பொல்லா வெரியனைய ரிவ்வண்ண மூவுலகுங் கடுங்குறும்பே யியற்றி நின்றார். (௨௦)

வேறு.

காரண்டனும் வல்லூரனு மிவ்வாறு கறுத்துப்
பாரண்ட நடுங்கும்படி புரியப்படர் துயரங்
கூரண்டர்தி ரண்டுங்கொரு குழுவாகி யடைந்தார்
பேரண்டம ளிக்கும்பிர மன்பாற்சரண் பெறவே. (௨௧)

சரணம்மல ரயனைப்பெருந் தருநீழலில் வாழும்
சுரர் நாயகன் முதலோர்பலர் துதிகூற மகிழ்ந்தே
யொருமின்னே வருமாமுகன் வரலாறது வினவி
யரணுமிமை யவர்தங்களுக் காமோருவா யறைவான். (௨௨)

*பன்னட்டபடுந் தவமாற்றிடும் பண்பாலவர் தம்பா
லென்னும்பல வரந்தந்திடு மியல்பாற் கொடு மிழல்பா
லின்றுவகை யான்வேறினியுன்றுவகை சென்று
முன்றுண்முறை போன்முன்னவன் முன்னேயிது மொழிவோம். (௨௩)

துளங்கிரொன ×வாதித்தர்க் டொகுதித்திர ளோடும்
விளங்கோதிமன் கைலாயம திடைமேவினன் வல்லை

* சாந்தர்—நவஞ்செய்வதா லுண்டாகுந் துன்பத்தைச் சகிப்பவர்களாகிய முனிவர்கள்.

× ஆதித்தர்கள்—தேவர்கள். [அதிதியின் புத்திரர்.]

களங்கூர்கெழு மணிமேனிய னெடும்போரிகல் கருது
தளங்காவலி யசுரேசனைச் சாய்க்குந்திறஞ் சமைந்தே. உச

வேறு.

அக்கைலை வங்கமலை யாதலாலோ வரனணிந்தபொடி
யினிற மலிர்தலாலோ, செக்கர்புனை யவன்சடிலஞ் சே
ர்ந்து சேணிற் றிகழ்மதியி னிலவுலவிச் செறிந்ததாலோ,
முக்கணுடை யவன்முழுத்தசீர்த்தி போல மூதண்ட கடா
கமெலாம் வெளுத்த நாளுட், புக்கும்வலி யுளதணங்க
னுறிதோன்றுது புராரிதிருவருளான்மேற் புகுந்தனன் கைம
த்தே. (உரு)

* இனையமலை தனிறைப்பணிரவி யாதி பிருஞ்சுடர்கா னெ
ளியுமொப்பி லெழில்சேருச்சி, தனினிலைகொள் கார்ப்புட
னே காப்புக்கொண்டு தாமமுலா மணிக்கற்றை தரித்தகோ
ளினைவினுக்கு நின்னையித்த விலதாய்த் தாமே நிகழ்ந்
தபில சுற[illegible]நின்றிலங்கும், தனிவினைமா சகன்றியாரு
ங் கொள்ளத்தாமே சூழ்ந்தமைந்த [illegible]யின் றுகை
சேர்மாடம். (உசா)

அன்னமணி மண்டபத்து ளன்மந்த சாம்பு[illegible]ததபீட
மிரசிதம்போ லவிர்ந்த வந்த, மன்னுமரி யாதனத்தி லிரு
ந்த வெம்மான்வனைந்தவிறற்கஞ்சுகமங் கியானை[illegible]லோ,
பொன்னவிர்பஞ் சானனத்தின் வடமோ வென்னப் பொலி
ந்தனவாங் கரன்பாங்கர்ப் பொருந்துதிதின், மின்னிடை
யாண் மலைமகளோ வாணிதானோ வேணியுறு புனன்மா
துற்றுளோ போலும். (உஎ)

வெண்புனல்போன் மலிகைலைத் தடத்தி[illegible]ளுதுவிரிந்
த கயி ரவநில மீண்டுமாங்கோர் தண்பொலியு ஞாலத்
தி லமருந்தோற்றத்தனைப்போலுந்தநிறத்துத் தடந்தொ
டன்றால், விண்புலந்தன் டளவுமதமேருக்கோலி வில்லாக

வ[illegible]தவனுமீனகோக்கான், மண்புலமே முதலான வண்ட
மெ[illegible]லா முடி[illegible]த்தவனுங் கைலைதனில் வதிந்ததம்மா. உஅ

ந[illegible]வலரிய காட்சியொடும் பொலிந்து சிற்ப நுனித்து
நுனித்[illegible]றிமயனுனுவலற்கெட்டாக், கவின்மலியம் மண்ட
பத்துள்மலங்க[illegible]ளர்த்த கணத்தெரிகுதி புடைசூழங் கை
லைக்காவல், விவிதமணி மௌலிநந்தி × சா[illegible]யோச்ச வியனீ
கொழுழு கொழுகவுமை சகிதனைத், தவிசிலிருந்தனன்பொ
லியுந் தவத்தோர்க் கெட்டாத் தானுவவ னவ்வகைமதி யம
ரர் சார்ந்தார். (உகூ)

உம்பர்புகுந் தணிவாயிலாளுங் கோத வுற்றவர லாறி
னையங் கவர்களைஇ, யெம்பெருமாற் கறிவிப்ப வருணி
றைந்த வெந்தைவர விடுகவெனா விமைப்பினெய்தி, யம்ப
ரனை விடவேகி யன்பினாலே யருஞ்சூதை கொளுமாபோ
லயன்முன் னோர்கள், வம்பவிழுந் தருமலர்க்கண் மழையி
ற் பெய்து வள்ளலடிக் கமலமதின் வணங்கினரே. (௩0)

வேறு.

அடியொழி மாமனை முறைமுறை தொழுதா ரழுது
ள் ருகுகினர் விழிதுளி கொளுமா, அடல்புள கெழுவினை
யு[illegible]ரக்கை குதறிகள் சுவறிட மகிழுத தியினர், டமது
மரு[illegible]னர் காழுயர் சிரமே னகைமுகிழ் சலசம தெனகனு
கி[illegible]விடறுக நிறையுறு துதிபலமொழிவார் விதிமுத
லமரர்கள் கணமினி துறவே. (௩௧)

† பிரணயர் வினைகெட மலிதிரு வருளே பிரசமதென
வடி யவர்புகு மலரோ, யிருள்படு மிதயம திருள்கெடு மௌ
ளியே யிமவரை மகள்மழலை புணர்மணி மலையே, மருமல
ரகெ[illegible]னுமனை[illegible]ல வழிபடு மகலைதன் னுயிர்பரி யர
னே, திருமலி [illegible]னிலையெழுசுடரே சிவசிவ ஹர
ஹர சிவசிவ சிவனே. (௩௨)

---

†பிரணயர் — அன்புள்ளோர். × சாதி — பிரப்பு.

மறலிதீ னுடல்கெட வுதைதரு சரண மருவலர் புர
மெரி யெழவெழ நகைபுரி, யறிபவ ரறிவினி லறிவினு
மறிவே யருமறை முடிவினி னடமிடு பரமே, விரியுல
கருள்புரி யழிவிலெண் குணனே நிருமல வொளி கண் மூ
ன் றுருளுமுக் கணனே, தெறுதிமிர சதமலை வசி மணி மலை
யே சிவசிவ ஹரஹர சிவசிவ சிவனே. (௧௩)

வழிவழி யெமர்களை யடிமைகொ ளிறையே வசிதெ
ளி துளநில தெனநிறை நிறையே, யழிவற நிலைபடு மூமு
முதலனை யகிலமு மிடனுடை கருவுருவெளியே, பிழை
யற வெமையினி நினதருள் புரிவாய் பிறிதொரு துணை
நெறி யறிகில மமுதே, செழுமதி முடிபுனை கைலைவி
ளிறவேசய் சிவசிவ ஹரஹர சிவசிவசிவனே. (௧௪)

இவ்வுண விமையவர் துதிகொடு பணிய விறையவ
னருளுட னவரொடு மொழிவான் செவ்விதி னுமர்குறை
தவிர்படும்வகையைச்செப்புவ மெனவயன் முதலியவிபுத,
ரவ்விய மறுமன துடனர னடியிலகமிக மகிழ்வுடன் முறை
முறை தொழுதே, தெவ்வர்கள் கெடும் வகை யெவ்வகை
யாமோ தெரித்தரு ளெனவிறை தெரித்திட லானான். (௧௫)

* கமலீர் யருள்சுதர் களிலொரு பிருகுக் கதிமுனி யுதவி
யகவிதரு சுதனும், விமலம துள §பிரசுரனரும் விஞ்சை
விதங்களு மறிந்தசு ரர்க்கினிதாக, வமலமி ஞெழிலபயிற்
றிடுமமைச் சனுமா யமைத்திட வமைந்தவர்க் கானசொற்றி
டவுந், தமருடன் குழுமி வின்னவர்க்கிடையூறு தாவிமை
யவரிடர்த் தவர்களைச் சதித்தார். (௧௬)

§இரசதமலை—கைலாசமலை. [இரசதம்—வெள்ளி.] §பிரசுரன்—
சுக்கிரன்.

* தானவர் குலஞ்சுரரான்மெலி வடைந்தே தபனன்
முனி விருமினன வொடுங்கவும் வெள்ளி, வானவ னமிந்தி
ரன் மமனத்துடனே மாயையென் றுரை யெழில்வனிதை
ய டைந்து, மீண்டுமே தனென்கலை முதலிய மாயாவிச்சைகள்
பயிற்றுவித் திச்சையின்படியே, கானகந் தவம்புரி காசிப
முனி பாற்கவருதிமருட்டிமெய்க் கல்வியையென்றான். ௧௭

* காசிபன் றனைவெள்ளி கழறிய படியே கலந்துசூரனை
முதற் காதலர்ப்பெற்று, டேசிக னுரையிலப் புதல்வர்க
ளிடும்பை செய்வது சேர்ந்தெவர் செல்வமுங்கொண்டே
காய்சினத் துடன்பலர்கடும்வினை புரியக் ககனமோ டவனி
யுங் கலங்கின்றுளைப்ப, மாசறு தவபிரு கந்தனை யிரங்கி
மகன்மகன் குட்சியென் றவன்றனை மதியா. (௧௮)

* உன்னனும் பார்க்கவன் பிருகுமுன் னடைவுற் றெ
ள்ளிய சிரடி பணிந்தெதிர் நிற்ப, வன்னவன் றுனையுறுத்
துலகினுக் கிடையூ றமைவுற வசுரருக் கருவினை யாமா,
லென்னையும் புகருமுன் னியமித்த படியே யியற்றினை யெ
னவிறு மாந்துரை செய்தான், சொன்னவச் சொன்முனி
கேட்டுளங் கொதித்துச் சுக்கிரன் விறாப்புறச் சொல்லுவ
னம்மா. (௧௯)

* ...ஞ்செறி வேதியர் குலத்துதி யுதித்துஞ் சாந்தம
து...யாற் கோளெனக் கதித்தும், பவஞ்செறி தானவர்
குலம்வலி பெறவே பண்ணவர் முதலினோர் செயுநன்மை
யிறவே, யவஞ்செயும் வினைசெயப் புகுந்தனை புனக்கியா
னறைந்தநல் லுரைமறுத் தவமதிப் புரைத்தாய், நவஞ்செ
யிந் நிடமுன் றன் வழியிலன் னவர்கண சித்திடு வடிவொ
நவிற்... ...னும். (௨௦)

* அலகில் வெம் பவம்பகத் தோலகொண்ட புலிபோ
லமர்ந்துபன்னுட்புரிந்தாயந்தப் பவத்தா, விலகுமெய்யொ

ழிகெடக் × கார்ப்பட ரடைவா யென்றன ளீரிரு முகத்
ன் மதலை, சலமுடன் ருதைசொற் புகரவன் கேட்டுத்
ர்ந்துள் நடுங்கிமுன் ருழ்ந்திவை சாற்று, மூலமினி
வுரு மாயவ னெடுக்க வுரைத்திடு மடிகளுக் கியா
பொருட்டோ.

* என்றுபல் லுரையெடுத் திசைத்தசல் லியனை யிந்தை
யமன் புறத் தழி யெழிலிக மாருத், துன்றிய முகிருகன்
றென்றிய சருரைத் தொலைத்திடக் காலுனைச் சுளித்திடு
மேற்றழின், மின்றிகழ் வரசதி படிந்துசெவ்வேள விருப்
பொடு தவம்புரிந்தவ னருளாலே, யுன்றன்மெய்வினைகெட
வொள்ளிய றுவா யுரைத்தவர் கெடுவிக்கு மொருகாதன்
பெறுவாய். (சஉ)

* அஞ்சலை யெனப் பிருகறைந்திடப் புகருமவணிரிந்த
ளைதுயரடைந் திருந்தனனாற், கஞ்சனும்பிருந்துயர் கெட
வுமுன் னருளுங் கந்தனுமாயை தன் மைந்தர்கள் செயுமா
ல், விஞசைவெம் போரதிந்திவ ளவுமிமையோர் மேவுறக்
கொளுத்தினன் வெள்ளியென் †றெள்ளி, வெஞ்சினங்கொ
ண்டுமோர சாபந்தந்திலன்முன் மெய்ப்பிரு குரைதுயர்
மேவினனென்றே. (சங)

* காசிபன் சுதர்வலிகெடப் புரிந்தெவருங் கைதொழ வீ
ருந்தனன் கடம்பனு மசுரர், தேசிகனுகிய புகரக்ஃதறிந்து
செப்பியகாலமீ §தொப்பியதென்றே, காசியினடைந்துமங்
கிரகினியாடிக் கந்தனை காடொறும் வந்தனைபுரிந்தே, மாசு
றுங் கவஞ்சுரரா யிரவுரண்டு வதிந்தினி திருந்தனன் மற்
றவை கேண்மோ. (சச)

× கார்ப்படர்—மேகரோகம். † எள்ளி—இகழ்ந்து.
§ஒப்பியது—பொருந்தியது. |உளவிழைவினை—உள்ளவிருப்பத்தை.

* வெள்ளிசெய் தவத்தினை யறிந்தநங் குமரன் விருப்
பொடு மயிற்பரியிசைத் தெய்வயானை, வள்ளியோ டெழுந்
தவுன் றனக்கின்முன் னனுகமந்திரியறிந்தெழுந்த வனடி
வணங்கி, யொன்றெளியவ யிற்கீரவள் ளலைத்துதிக்க வுகந்தெ
ழிற்சேயும் புன்னகை கொடுவிருப்பை, வின்ளுக தருது
ன் றைறந்திடச் சுங்கன்மெய் புள்கெழ |வுளவிழை வி
னைவிரிப்பான். (சரு)

வேறு.

* ஐயனே யெனைமுந்தை நாளரக் கர்க்கமைச்சனுய் விதி
த்திடும் வகையாலே, வெய்யசானவர்க் காகிய வினையம் வி
ளம்பினே னன்றி மெய்யறியேனு, மையுலாவிய மனத்து
மானுடர்போல் வருந்துகின்றதோர் பெருந்துயர்வட்டித்
துய்யமெய் யெனக்கருளிவல் லசுரர் தொடக்ககற்றெனத்
துணையடி தொழுதான். (சசு)

* துட்டராகிய நிசரரொடுங்குஞ் சூட்சிமுற்றுமவனை
நிமித்து, மிட்டமாயவர் குலவிரதத்திக்கிதைய மெண்ணி
ச் செய்தனை யியல்பலாததனுற், கட்டமெய்யினி லெய்தி
யுமின்னுங் கருணைகொண் டோர்சொற் கரந்தனையவர்க,
ளாழிமெய்துரு வகையதுசுரர்க்கந் தாளமைந்தவா றெ
னச்சொலி நகைத்தே. (சஎ)

* தொழுபுகர்க் கறுமுகன் சொலுமிவணீதோ மிலோர்
மக மியற்றுதி யதனிற், பழுதிலோர்சுதன் வரும்பிருகு
முனிசாபப்படி செய்விக்கு மெய்படர்துயர் கெடவே,
வழுவி லொள்ளிய ஞகிமுன் போலவானவர்க்கு மாற்றல
ர்க ளாய்வருவோர்க், கொழுகுவாயுண்மைத் தீபம்போலெ
ன்றே யுரைத்துச்சென்றன னுடம்பிடி முருகன். (சஅ)

* பின்பநாவிலான் பிதாமகன் றன்பாற் பெட்புட னுடன் றனிர்த்திட வவனு, மன்புகொண்டுகாசிப்பதியடைந்தே யருமகக்கிரு துஞற்றிட வதனின், மூன்புகு கும்பசம்பவனுமிவ்வாறுய் முளைத்தனின் கொலோவெனக்கண்டோருரைப்ப, வின்புமீகதொளோக சுதனும் வந்தமுந் தானிரு விசும்புவனியு மெங்குங் களிப்ப. (௪௯)

* கண்டு காப்பிய ஞனந்தக் கடற்குககளையக் கன்டிலனு சிருகரத்திற், கொண்டெடுத்து மார்பணைத்து மோந்துச்சி *குமரன் றந்தி டென்குமரனே யென்று, பண்டொடுத்த வாரணமு தற்பயிற்றிப் பாவகி பதம்பர விடவிடுத்தான், என்டொடுத்தி டாவிருந் தவமுஞற்று மெழிற்சுதன் முனமெய்தினல் வேலே. (௫௦)

* மைந்தகே சிறுவயதினி லென்னை மனங்கொண்டியாவை மறந்தனையுனீபோல், நந்தலில் தவஞ்செய்த வருளோ ரொன்று காயகன விற்றிடக்கேட்டுச், சுந்தரப்பத மெழுந்தவன் வணங்கித் துதித்துநிற்க முன்விதித்தலை குட்டுங், கந்தனன்புடனேக்கி வேண்டுவதைக் கழற வீகுவன் கட்டுரை யெனவே. (௫௧)

* எந்தநாளினு முன்றனை நீங்கா திருந்துறத்தியற்றிட நின்பேர், தந்தெனக்குயிர்க்குயி ராங்குகனே சமயமீ தருளெனவு மையளித்த, மைந்தன்வெள்ளியின் மைந்தனைக்கருணை மாரியாட்டியே கினைமுன் யான்கவிக்குந், தந்ததாலு நோற்றிடுந் * தன்மையாலுஞ் சாரவென்பெயர் வேண்டியதாலும். (௫௨)

* குமரன்—சுப்பிரமணியக்கடவுள். 1. ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பவன். [கு—குற்சிதம், மரன்—கெடுப்பவன்.] 2. மரித்தல் இல்லாதவன். [கு—இல்லாமை, மரன்—இறப்பவன்.]

* அககிரம்பிய வன்புட னெனைநீ யழைத்திடும் பெயரோ யுனக்கணியாய்க், குகனென்றொ திடவென்று நீம்பாலுங் குவலயத்தினுங்குலவுகவென்றே, யிகலுறுஞ் *சிகிவாகனன் கூற விருந்தவக்குகமுனிவ னுளுங்கண், முகசரோருக மலர்ந்திடத் தெவ்வன்மொய்ம்பு நீக்கொளிச் சுதனருங் குவனுல். (௫௩)

* இனைய தன்மையினுற் கந்தன்பாலே யெய்திநங்கடன் றிசைத்திடுமென்று, கனைமணங் கமழ்கொன்றை வேணியனு நவிற்றத்தாழ்ந்து கேட்டயன் முதற்புலவோர், துனிகன்று நற்கைலையை யகன்று சூர்தடிந் தவன்றுன்னேமடங், தனையடைந்து வேடா டலைகுடிச் சரண்புக்கோர்களாச் சண்முகனேக்கி. (௫௪)

வேறு.

* அடைக்கலமாக நிரடைந்த பான்மையைத்
தடைப்படா துரையுமென் றருளிற் சாற்றலு
மடநீபடைச் சூர்முதலள விழுனவர்
கெடத்தொடு ×முடம்பிடி கௌருங் கையனே. (௫௫)

* ஏறிய மயிற்பரி யிறைவகான் மறை
கூறிய பரற்குபதேசங் கூறிடு
மாறுமா முகத்தகல் லடியர் தீவினை
நீறுசெய் வித்திடு நிமல சோதியே. (௫௬)

* எனப்பல துதியெடுத்தியம்பிப் பின்னரு
மனத்தலை களித்திடும யனையாதியோர்
மனத்துய ரளிக்கும் வல்லூர காரண்டர்
சினத்தலைத் துரும்பெனத் திரிந்து துன்புற்றே. (௫௭)

*சிகி—மயில். சிகை—குடு அதனையுடையது.
×உடம்பிடி=வேல்.

* கண்ணுதற் பரனிடங் கழறுநுங் கள்பா
னெண்ணு*தற் பதமறி ஞான கோன்புசே
ரொண்ணுதற் கருங்குக முனிவனுவிட
ரொண்ணுதற் கின்றியே யீய்குவீ ரென்றான். (௫௮)

* அவ்வுரை கேட்டவா னமையின்பதஞ்
செவ்வீதா யடைக்கலஞ் சேர்ந்தனங் கொடுங்
தெவ்வர்கள்கெடும் வகை சிந்தை செய்கென
வவ்வனர் குறைசொலி யடிவணங்கினர். (௫௯)

* மணங்கமழ் நீபமார் மாலைமார்பனும்
வணங்கிய வயனுடன் வலாரியைக் கூறித்
+தணங்கியற் றருவரை யழிவிப்பாம்வலி
யிணங்கிய மனத்துட னேகுமென்றனன். (௬௦)

* அந்தநல் லுரைசெவி யடையுமுன்னரே
சிந்தின பகையெனச் சிந்தை மீக்கொள
வுந்தின களிப்பொடு முந்திவந்தவ
னிந்திரன்முதற் சுரரிறைஞ்சியேகினர். (௬௧)

வேறு.

* அன்னவாரகன்றபின்ன ரறுமுகத் துடனேதோன்றி
முன்னவிர் சூரற்கொன்று முருகுந்தனை யாதியோனை
நன்னயத் துடன்புரந்த நவிலருந் தன்மைபோல
வுன்னின னகத்தி னேக்கு நகங்களி னுறையுங்கோவே. ()

* ஓர்ந்திந்த வாறு மென்பதுள்ங் கொடிமுருகன் பின்
னர்க், கூர்ந்திடுந் தவத்தின் மிக்க குகமுனி தனைவிளித்தே,

*தத்பதம் என்பது தற்பதம் என்றாயிற்று. அதுவென்னும் பதத்தான் உணர்த்தப்படும் கடவுள் என்பது இவ்விடத்து அர்த்தமென்க.
+ அணங்கு = துன்பம்.

யார்ந்திடோர் தகையியற்றற் காயிடங் குறியாயென்னத், தே
ர்ந்திடு முனிவன் செவ்வேள் சேவடி முடியிற்சூடி. (௬௨)

* அடிகட்குத் தோன்றுதுண்டோ வதனையான் சொல
லும் பாற்றோ, படிகட்கு மண்டலங்கட்கும் பரிவுள்ள தாயா
ய்வந்த, பிடிகட்கு நடையயிற்று மிமாசலப் பிராட்டிதந்த
கடிகட்குட் சிறந்த நின்கைக் கதிர்ச்சத்தி குறிக்குமென்
றான். (௬௩)

* குகமுனி யோதக்கேட்ட குழகனு மகிழ்ந்தவ்வாறே
குகமுனிக்கை வேலேவீச்சியருந் தவவிதுதுதித்த
நிகமநின் மகமகத்துறை யியற்றுதி காமன்கெய்திப்
புகழ்பெற முடிப்பாம் வேற்பின்பேகெனப் போக விட்
டான். (௬௪)

* விடைகொண்ட முனிதன்பாங்கர்மேவு வேலுமுட்டனெ
ழுந்தே, யடல்கொண்ட வையனேவு மயிற்பினர் விடாது
சென்றான், தடையொன் றிலாதவ் வேலுஞ் சண்டமா
ருதத்தோ டெழிக், கடைகொண்ட கனலை யொப்பச் செல்
றதுகாலன் றிக்கில். (௬௫)

வேறு.

* குமரன் கையினின் றெழுந்து தென்றிசை நீணக்குறி
த்துக் சமரவேல் விசும்பெழுந் தொளியுடன் செலுந்தகை
மை, விமலபானு கீழ்மேற் றிசைமேவற்குச்சலித்தே, யம
லபோ தின்றெழுந்து தெற்கடைதல் போலாகும். (௬௬)

* வீறுவேல் செலுந்த கைமையைக்கண்ட
க, ஞாலமா மகன் குலிசமோ மாயவனே, னீறுகாண
வே வாழியோ விதழிமா மதிய, மாறுதாங்கியோன் சூல
மோ வெனநனியயிர்த்தார். (௬௭)

* ஐயர்பின் செலக்காண்டலு மையம் விட்டவராய்,
வெய்யசூர் தடிந்தவ னமர்குறைகளை வீட்டக்
கையுடம்பிடி யேவினன் காண்குதுமென்றே
செய்யவானவர் துதித்தன ரீன்பினர்ச் சென்றார். (௬௯)

வேறு.

* அண்டங்க ணடுங்கப் பாதா ளத்தாரவெ[illegible]டுங்க வொன்
பான், கண்டங்கள் பிரெவெண் ணக்கதியினைக் கடித்துத்
தெவ்வைத், தண்டங்கள் செயவேண்மேவுந் தகையுணர்ந்தி
லரா யேதோ, *சண்டங்க ணோர்ந்தவென்றே யுலகுள்ளார்
தவிப்புற்றாரால். (௭௦)

*பண்டுபோ லரவொடுதைபகைகொண்டிற்றனை கொலேலன்
பார், மண்டிய கடலோ வூழித்தீகொலோவென்பார் வள்ள,
லுண்டவல் விடங்கொலென்பா ருடம்பிடியா மீதென்பார்,
கொண்டரங் குமரன் பாதம் யாவருங்குவிமினென்பார். ()

* மயிலவனயி லென்றோர் சொல்வழங்கிடச் செவியிற்
கேட்ட, குயிலன மொழியார்தத்தங் கொழுநரைக் கூவு
கின்றார், பயிலுறுமொளிபொருந்தப்பரந்தகாந் தட்கையா
லே, செயிரறு கண்புதைத்துத் தியங்கியே தேடித்தேடி ()

* அன்றரிற் சிலர்கங்கண்கட் கயிலெலாப்பா லெவ்வான்
றோர்கள், சொன்னோ யதனையிதிற் சோதிப்போ மென்று
நோக்கின், முன்னரும் விரவிடுக்கிற் பார்த்திட முனிந்த
காலை, மின்னொற்கண் ணொளிமழுங்கி வேல்காணார் வெருவி
யிழந்தார். (௭௧)

[illegible]யார் மெய்யுணடுக்கமுங் களிப்புநன்
மை, யின்மையும் கொடியார் மெய்யுளிறு மாப்பும் பய

*சண்டம்=திண்[illegible].

மு முன்பின் றன்மையாம் படியளித்துச் சண்முகனெஃ
கமென்றுரு, செம்மையா நடு நாட்டின்கட் சேர்ந்தனிற்
சேர்ந்ததன்றே. (௭௪)

* உலகினி லுள்ளதீர்த்தம் யாவுழ்வந் தொருங்காயாட்,
வலகிலாப் பழிகளைந்து புனிதமா யடையச்செய்யுந், தொ
லைவிலா மகிமைக்கெல்லை சொல்லொணாப் பிணகியாற்றி,
னிலகொளி பரப்பு மெஃகம் வரம்பினிலெய்திற்றம்மா. ௭௫

*என்றிந்த வாறுகூறுதனியம்ப*மந்திரிகால் கேட்டு, நன்
றுநன்றென்று போற்றிநவைதீரு முனிபேபெண்ணை, யெ
ன்றுமீதார் நதிக்கம் மேன்மை யெய்திய வகையுமற்றை,
யொன்றுறு யாமனுயேற் குரைமென வுரைக்கலுற்றான்.

* ஆதியைப்பணிவா னெண்ணிச் சனகர்கள் கயிலையண்
ணி, யோதியுத் தாம்பெறுதே யுட்புகத் தடுத்தநந்தி, மீது
கோபத்தாற் பூமிமேவெனச் சபித்தார் கேட்ட, பூதநாயக
னவ்வாறே போய்வரும் வகைபுகன்றான். (௭௭)

* கயிலையிற் காவனீங்கிச்சனகர்சொற் கடத்தவெம்மான்,
குயிலிய படியேநந்தி †கூவின்முன் கௌரிநோற்ற, சயிலமை
தலைந்தியாருஞ் சாருந் தவமுனுற்றக், குயிலனு மொழி
யாளோடுகோவலைத் திறையங்கெய்தி. (௭௮)

[illegible]ந்திதேவனை வியந்து நவிலருந் தலைமைநல்கித், +கந்
தி[illegible] கங்கைதன்னைக் கடுந்தவத் தழலடங்கச், சுந்தரமுடி
யின் மீது பிறைகத்தாற் சொரியப்பொங்கி, வந்திடப்பெண்
ணை யாற்றின் றென்கரை மாட்டேயுள்ள. (௭௯)

*மந்திரிகால்=குபேரன் புத்திரன். †கூ=பூமி. ரு நீண்டது.
+கம்—சிரம்.

*விக்தைபா ளாவிமேவு மெய்த்திருக்கோவலூரி, னந்த
கா சுரனைவாட்டி யரிமுத லோர்க்கெரு ளன்று, நந்தலில்
பதமளிக்கு நமதிறை வீரட்டேசன், சுந்தரி பெரியநாய
கியினொடு துலங்குகின்ற. (அ0)

* பெரின்னவிரும் பரிம்பர்ப் பொருவில *நிகேதனத்
தின், முன்னர்வந்திறைஞ்சியங்கு நின்றது முருகன்வைவே,
யன்னதன்பின்னர்வந்தமுனி வரண்டர்கடாங்கண்டு, தன்
னருள் வீரட்டேசன் றுணையடி துதித்துச்சூழ்ந்தாங்.(அக)

* அண்ணல் வேல் *பெண்ணையாடி யாலயம் வலம்வந்
தற்றுக், கண்ணொரு மூன்றோன்கோட்டமுன் ×வேதிருதி
த்திருக்காட்டிப், பெண்ணொரு பாகத்தானைப் பணிந்து
பெண்ணையைக் கடந்து, நண்ணியுத்தரத்தின் ஞாங்கர்க்
§குழகன்கை நண்ணிற்றம்மா. (அஉ)

* வேல்காட்டு மிடத்தின் பாங்கராகம விதிப்படிக்குச்,
சேல்காட்டுங் கண்ணிபாகச் செழுஞ்சுடர்தனைத்தாபித்து,
மால்காட்டுஞ் சிந்தைதீர்ந்து மாதவர் வானோருய்யச், சூல்
காட்டாச் சுதனளிக்கக்குக முனியெண்ணஞ் சூழ்ந்தான்.()

* மருக்கமழ் நீபமாலை வள்ளல்செங் கையாலேசுச,
முருக்கிளசவை வேனின்றகாரணத்துயர்வினாலே, திருக்
கைவேலூரா மென்றதிம்பரிற் றிரிந்து செய்ய, திருக்
கோவலூ ரென்றெங்குஞ் செப்பிட நின்றதன்றே. (அச)

* நந்திநோற்றதற் பின்கூறுங் கௌரிமாமலையை கல்
லொரா, நந்திமா மலையேயென்ப நளிர்கங்கை பிறகத்தா

---

*நிகேதனம்—தேவர் கோயில். ×வேதி—வேள்வி செய்தற்காம்
இடம். §குழகன்—குமரக்கடவுள்.

லே, சிந்தப நதிபினதி யெனக்கங்கை யெனச்சீர்வேகத்,
தாந்துகாரணத்தால் வேக வதியெனே வுரைப்பநாமம். ()

வேறு.

பின்னரத் தணருன மாதவப் பெருமையாலுயர் குக
முனி, மன்னுமைந்தனை வேண்டியே யருண் மருவுமாதிரு
க் கோவலூர்ப், பன்னுசெஞ்சடை யானை நோக்கியிலிங்க
மொன்று பதிட்டைசெய், தின்னதீர் கருணைக்கு கேசரனெ
னுநாம மியற்றியே. (அசு)

மகாமது காமலர்களானமலை மகிரப் படிபூசனை
திகழவிழை பொழுதிறைவ னங்கெழி லிடபமீதி லெழுந்
தன, ஙகசரோ ருகமலர மர்முனி யடிபணிந்தி யலுதினா
ற், புகல்வந்த கவலைதெசெ யெந்தையு ழுகமகிழ்ந்திவை புக
லுவான். (அஎ)

இனிய*சந்ததி காமவேள்வி யியற்றுவாயதி னட்டெழு
ழில், வனையுநமர் கணமகிழ மிமவிறையவனு மொருதிரு
மைந்தனுயக், கனிவின்வருமென வுரைசெய் வரமது கடி
களிதொருகணமதிற், சனனமரண மதிரியவேயுயர் |தாப
ரத்திறை சார்ந்தனன். (அஅ)

பூதகண மிருபாலு மிடைபடப் பொருவிலுமைமொரி
மிறையவன், றிதில்வர மஃதருளி மறைபொழு தடிபணி
ந்து செழுந்தவ, ஆதியம் பெறுகுகனு மகிழ்வுற காமகிரு
தேயு முற்றினன், கோதினெறி படர்பிருகு வாதிமுனிக்
குழாம்புடை சூழவே. (அகூ)

அந்தவேளையிற் குகமுனிப் பெயரந்தணன் றனகந்
தனிற், கந்தவேளை நினைத்தலு மஃதினையறிந் தொருகண

---

*சந்ததி காமவேள்வி=புத்திரகாமேஷ்டி. |தாபரம்—சிவலிங்கம்.

மதி, னெந்தவேளையி னடியரொங்க ளினைப்பரோ வவனை
ய்துறும், வந்தவேளை யெரித்தவன்மகன் மயிலின் மீதனில்
வந்தனன். (௯௦)

* வண்டுதங்கிய தொங்கன்மௌலி வயங்குமாறு முகங்க
ளும், * வண்டுதங் குள்ரஞ்சுபடை மலிமருவிராறு கைவா
குவும், கண்டுதங்கிய கிளவியாரொடு கதிர்கொள்சுமர் செய்
வடிவமுங், கண்டுதங்கிய வன்பொடுங்குக முனிபணிந்தருக
சிந்தனன். (௯௧)

* ஏவரும்பணி குமரனுங்குக முனியைநோக்கி யியம்பு
வான், நீவருந்தலி லாதுவேள்வி நிகழ்த்துவாய் வருவோ
மெனத், தேவரும்பணி § யரசவன மதைடையும் வள்ளல்
செழும்பதந், தூவருந்தவ மளவில்புரி மிருகண்டுமுடி
மிசை சூடினன். (௯௨)

** மற்றைமுனிவரு மெதிர்பணிந்திட வந்துசிகர சிகாம
ணிக், கற்றைவேணிய னலயத்திலடைந்து கைதொழு தவ
ணிருக், தற்றையத் திருநகரின்மேன்மைகண் முனைவர்கே
ட்ப வறைந்தனன், பொற்றைற் யெழுருவத்துளைத்திடு பொ
ருவயிற்படை முதல்வனே. (௯௩)

* பின்னூங்நகர் தன்னிலேயுறு பெருமையாவும் விரித்
தான், முன்னம் விடைகொடு குமரவேள் மிருகண்டுமுனி
முதலோரொடுஞ், செங்கெலென்றும ருதுதந்திடு செய
ருந் திருக்கோவலின், மன்னுமறை முறைவிதி யியற்றும்
க்ககத்திலில் வந்தனன். (௯௪)

* தனது பின்வரு வாரையுங் குகமுனி யொடேய்பிவர்

*வண்டுதங்குளர்=குற்றம்பொருந்திய உள்ளத்தை யுடையவர்.
§அரசவனம்=இறைவாசலலூர்.

தம்மையு, மனதுவப்புட னேக்கி மீண்டுவளர்க்க வோங்கு
மகவிடைக், குனிசிலைப்படை முடிதயங்குபுரகதத்தின்
மூவுலகரு, ளனிவிருப்புற ழதனுருக்கொடுநண்ணுவானெ
ரு நம்பியே. (௯௫)

* அந்தரம்பியு நாரசிங்கமதானபேர்கொடு தெவ்வராயுந்
நிந்தரங்களை வென்றனேக செழிப்புடன்திகழ்வானெனக்
கற்சீபுரை தந்துசென்றிடு காலமன்முத லோர்களு,
மைந்தனைம்மினி யென்றகங்களித் தோங்குவேள்வியுளுற்றி
னர். (௯௬)

வேறு.

குகமுனிதன் புத்திரனை யடைந்துமகிழ்வளங்கொளவுந்தொ
டிய சிறறத், தகமருவு காரண்ட வல்லூரார் வதம்படவும
பிசாரத்து, மகமதனை யுஞற்றினார் மறைமுறையாற் பிருகு
முதன் முனிவர்மாணத், திகழுகருனைக் குகேசுரனை முன்
னிடாக் கொண்டாங்குச் சிறப்பினன்றே. (௯௭)

பிருகுமுத விருடியர்கள் புடைசூழ மறையினொலி
பிறங்கச்செய்யுங், கிருதுவினிற்றிருக் கோவல்வீரட்டன்
திருவருளாற் கிளர்ந்தகாட்சிப், புனையின்மலர் மகளான்
பொருட்செல்வி காமுறுகோட் பொருப்பன் முந்நீர்த்,
திரை முழுகி யெழுவதுபோ லனலெழுந்தான் குகமுனி
வுஞ் சிறப்பவன்றே. (௯௮)

வேறு.

அன்னவன் வைபவ—மிந்நிலத்தோர்க்கிலை
யன்ன தறிந்தவை—பன்னுது மன்னே. (௯௯)

தாமோதரன்போற்—பூமிபுரப்பவன்
சாமவருணமோ—டோமத்தெழுந்தான். (௧௦௦)

காமர்கொன்பைம்பரி—யாமெழு வாசியி
ஞேமத்தில் வந்திடு—சாம்பபுரவியான்

வேறு.

பூமன்வந்தித—விமன் முன்பணி
தாமவுரிகர்—சாமகஞ்சிகன். (௧௦௨)

செழித்ததருகனி—கிழற்று புரந்தரன்
முழுத்தரு விசமும்—பழித்தவாளினன். (௧௦௩)

வேறு.

உலப்பிலாக் கணையூற்றசிர்-வலித்த தூணியன் வண்மைசேர்
சலித்திடாக் கவசத்தினன்-கலித்த*காள மோக்கரையினன்.
எட்டுறுண்டெனும் வயதினன்-சிட்டமார்க்கண்டன் சீர்மை [போல்
விட்டொளிர்நவ விண்மணி-கட்டுபொற்கடிகையினன். ()
குமகன் யௌவனங் கொண்டுளா-னமரர் அன்னரு மான் [மையா
னிமிரு முப்பத்திரண்டுசேர்-நிமிரிலக்கணநேர்மெய்யானே

வேறு.

* கவசகுண்டலந் திகழுங்காதினன்
றவசமருவு மேழிகை தரித்துளா
னவசமிலு ரத்தினு லமைந்துளான்
நவசமீரொன்பா னுடையதோன்றலான். (௧௦௭)

சிற்பானடிக்கணுறு சிந்தையான்
விற்புருவ நங்கையர்கண் விந்தையான்
கற்புவட ஓதன்கலை கதித்துளான்
பற்பல நெறியுளம் பதித்துளான். (௧௦௮)

*காளமோக்கரை=மேகம்போன்ற வில்.

கோடீரசர் யானையெனும் வன்குழா
மோடுவட லோடுமுழை யூடெழுந்
தோடரிய சாமநிற மங்குசி
நீடுமொரு சிங்கநிக ராகுவான்.

வேறு.

கொன்றைமல் லிகைமகிழ் கோங்குசண்பக
நன்றறுங்குள சிமந்தார நாகமோ
டொன்றிய தும்பைசெங் கழுநி ரோண்ஞெசி
லலம் வாகைபன் னிரண்டு மாலையான்.

* வெள்ளிசெம்பொன் னபரஞ்சி தின்மணி
யுற்றொளிர்மரகதம் மரகதநீலமோ
டொள்ளில் கோமேதக புஷ்பராகமாணிக்கம்
விள்ளுநம் வைடூரிய மின்கொள் வச்சிரம்.

* நாண்டரு புட்பராகங் கவின்கொளுஞ்
சேண்டரு நிலவிரி நித்திலஞ்செழித்
திண்டுபன்னிரு மணிமாலை யோடெழிற்
றண்டரு திருமரு மம்பொலிந்துளான.

* இயக்கொளியலர்மணித் தார்கொண்டோர்தரு
புயக்கிரி துலங்கிடப் புகன்றவன்னத்தன்
சயத்தினை மாபெருந் தரிப்பச்சாமமா
வியத்தகு புரவிமேல் விளங்கித்தோன்றினன்.

* அங்கனலெழுஞ்சுதன் றனைக் கண்டந்தணர்
சங்கினை கரத்தனோ வெள்கொல் சண்முகத்
தங்கணனோர்முகத் தடைந்தனன் கொலோ
விங்கிவன் யார்கொலென்றி தயம்பூரித்தார்.

மகத்திடை யுதித்தவம் மகனொமாண்பிறு
லகத்திடை மலிந்தெழ மன்பினுங்குஅங்

குகத்தவ முனிகரங் கொண்டங் குச்சிமோங்
கிகற்குறங் கூடுவைத் தினிது போற்றினன். (கக௫)

விரிந்தழுவுலகினும் விறல்கெழ் வேலிறை
னருந்திற லமைந்துளோ ரருமாதலாற்
றிருந்துகண் ணிலாதவர் திருட்டி பெற்றபோ
லிருந்துளங் குகன் மிகமகிழ்வை யீட்டினன். (கக௬)

* திகடிருக் கோவலூர்த் தேவன் மெய்யருண்
மிகையினிற் றெய்விக னென்னு மெய்யுரை
குகமுனி முதலிய குமரர்கள் கேட்டினி
தகமகிழ் வுறவினி னெழுந்த தன்றரோ. (ககஎ)

சான்றவும் பிருகுவே முதலருந்தவ
ரூன்றிய குகமுனி தனையுவந்தற
ரென்று மிப்புத்திரன் றென்மை வண்மைக
டான்றனி புகுந்தவா றென்கொல் சாற்றென்றார். (கக௮)

எனவுரை கூதன்ற னெழுந்து தாழ்ந்துநின்
றெனதுளத் தையம்போ லவர்க்கு மெய்திற்ற
லககயா னறிந்துய வறைதிகன் றெனத்
தனதனன் மகன்சொல முனிவன் சாற்றுவான். (கக௯)

வேறு.

* வினவினார்க்கு விளம்புங் குகமுனி
சனகனுதியர் நோற்புத் தடஞ்செறி
கனகமால்வரைக் காட்சியோ டாயதா
லனகனன்புமிகு மிமயம்மரோ. (க௨0)

* அம்மலைக்கிறை யானவன் முன்புதின்
கைம்மலைத் ‡தல்லி காதலி யாய்வர

‡தல்லி = தாய்.

விம்மலைக்கொண்டு மெய்த்தவஞ் செய்தானஞ்
செம்மலைத்தனி செய்து பெற்றனன்றே. (க௨க)

* பூத் பௌதிகத் திற்பொலி யண்டங்க
ளேதலின்றரு ளேறன்பியீர் கன்னிதன்
காதற்புத்திரியாய் வரக்கண்ணுதற்
கதாந்தின் மணஞ்செய் தளித்தனன். (க௨௨)

* கருது கண்டன்றன் காதலியைக்கொண்டு
மருகனாய் வந்தவண்மையினானந்தம்
பெருந்தவான்றனை விட்டுப்பிரிதலா
அருந்தையுடன் றவிராமலே. (க௨௩)

* வண்மைசேர் கயிலாய வரைக்கணே
திண்மையோடுறை செல்வியை யுயிர்
வெண்மைசேர் விடை யானையுங் கண்டுகண்
ணெண்மை யங்குவைத் தானுள்ளொருமித்தே. (க௨௪)

* அன்னவினி மாசலத் தண்ணலுங்
கன்னியைக்கொழு நன்றனைக் காணுற
வுன்னிமற்றவ ருற்றகைலையுண்
மின்னுநந்தி விடையின்றி மேவினன். (க௨௫)

* தென்றலங்கள் சிறப்பவுங் கோவலூ
ரென்றுமற்புத மேறவுந்தியவர்
பொன்றவுந் நந்தியுட் புகுவானரன்
மன்றன்மாதுல னென்றெண *மாழ்கினன். (க௨௬)

* எம்பிராட்டியோ டீசனு மேகமா
யன்புகாட்டிமே வந்தப்புரத்தினி
லம்பன் மாதுல னண்ணிக்கண்டே யுளம்
வெம்பிநிற்ப விமலனு நோக்கினன். (க௨எ)

* மாழ்கினன் = மயங்கினன்.

* நன்றுநன்று நீ நானில மாந்தர்போ
லென்றுங்கொண்டனை யேழைமைசேர்மதி
நின்றகாவலன் றன்னுட னேர்ந்துமே
யின்றிவண் சமயந் தெரிந்தெய்திலை. (௧௨௮)

* உமையோர் பாகனில் வாறுரைத்துப்புய
வீமையமாறு ளுடனாகவென் றேகிறை
னிமையமன்ன னிணையடி தாழ்ந்துவீழந்
தமையுமோவடி யேற்கென்றல முற்றான். (௧௨௯)

வேறு.

* அன்னவேலைநீ காணுமாலிசபி டருந்துதலா
லென்னவேன் காவல் வலி *யிடோ டுநீசமயங்
கன்னனுகன் ஞாலத்து நின்றான்கண் டென்பிறப்பதற்கு
நன்னுமுறை மாற்றிய ருளல்கென்று தோத்திரித்தான். ()

*அன்னதுகன் டபீமை யகநெகிழ் வெம் திறையின்
முன்னர்வந்து தாழ்ந்து முளரிநிகர் கைகுவித்தே
யென்னவியப் பெம்பெருமா னிற்காண வெய்தினான்
றன்னையுலகிற் பிறக்கச் சாற்றுகின்ற சாபமுமே. (௧௩௦)

* பொன் மாதான்வெண்மாதான் போற்றரிய நின்மலனைச்
சொன்மாண் புக்கெட்டாச் சுடரொளியை யானுவ
கின்மாறுவீனென்றோர் பேர்கொண்ட விக்கிருப
னம்மாநிலம் போய்ப்பிறப் பதழ காமோ. (௧௩௧)

* முன்னைய மில்லான் முடிதடிந்தாற் போலன்றே
நின்னையத்துற்றே னிலீத்திற் புகவுரைத்தல்
தன்னை ரில்லாத தனைவாத மியேன்மே
லென்னே நின்னைய மிருந்தவாறென்றுரைத்தான். (௧௩௨)

* என்றென்று பன்னி யெடுத்துரைப்பத் தான்கேட்டு
நன்றென்றுந் தீதென்று மில்லான கைசெய்தே

* நகு=பெருமை.

யொன்றென் றிரண்டென்றி லாப்பரையேயாழுரைத்த
தென்றுந்தவி ராதிமைய வினையு முதீன்றெடன். (௧௩௪)

* தொல்லைவினை யெத்தனையவாறுவதின் றுணர்த்தான்
மல்லல்[illegible]டார் பின் வந்து தொடர்ந்திடுமோ
வல்லமர்கண[illegible] மன்னிக்குஞ்
சொல்லருள வேறொருவ ருண்டோவென தொழுதான். ()

* இமையான் வெருளோ டிசைத்தமொழியும் புனையி
லுமையாள் பணித்தே யுரைத்தமொழியுங் கேட்டுச்
சமயாதி தங்கடந்தான் சாந்தமுடன் புன்முறுவ
லமையாவின் றேவர்த் தலைவன் றனைமொண்டே. ௧௩௫

* சொன்னவுரை மாறுத கோதையே யின்றேனுங்
கன்னியர்க ளூருநிக் கருக்கொண்டு வாராது
வன்னியிடை தோன்றி மகிமையனா யில்லகொண்டு
சென்னிட்கழித் திங்ஙன் சேர்வானென்றே யுரைத்தான். ()

* இவ்வா றிறைசொல்லக் கேட்டவிமை யத்தரசன்
செவ்வாய் புதைத்தேமுன் னின்று தேம் பித்தேம்பி
யெவ்வா றிவணிரிந்து பாரெய்தி மூவகையாந்
தெவ்வூறகெடாது திருவருளைச் சேர்வனென்றான். (௧௩௮)

* மன்னுநீயஞ்சற்க மாமகிமைப் பெண்ணேரும்
நன்னுடாஞ் செய்யதிருக் கோவலூர் நம்மருணிக்
கெந்நாளு மேவுமதி லெய்திக் குகமுனிவன்
றன்னு வியற்றுந் தழலிற் பிறப்பாயே. (௧௩௯)

* அக்கணத்தி லுன்னைம் யாமருளித் தீவினையிற்
புக்குவருந்தா தருள்வோம் போகம்பல துய்த்து
மிக்கபுகழ் கொண்டிங்ஙன் மேவுவா யென்றுரைத்தான்
முக்கோல்மான முடிவின் முழுச்சோதி. (௧௪௰)

* புற்கூட நீங்கப்பொருந்தாக் கைலையைவிட்
டெற்கூடுறுத்தே வெய்திற்றே யென்றுவரை
விற்கூடங் கையனை மீட்டுமீட்டும் பணிந்தே
தெற்கூடடைந்தான் திகம்பரியை யீன்றோனே. (கசக)

* அந்தவிமயத்தரசனுக்கு மிவதுமென்றே
விந்தையுடன் குகமாமுனிவன் விளம்பக்கேட்டே
சிந்தைகளித் தேமுனிவர் தெய்விகனைத்தழுவி
யந்தகனையாட்டுமிறை யன்புன்னியாசரிக்தார். (கசஉ)

வேறு.

*வேதி முற்றுற மேவிய மெய்ப்பிரு
காதி மாதவர் யாரும் வீரட்டன் சீர்ப்
பதத்தையேத்திப் பரவியருள் பெறீஇ
யாதரத் தொட வணைவ ணேகினார். (கசங)

* சவி குலத்துக் குகமுனி காதலோ
டவி ரழற் படி மண்ணலைக் கோவலிற்
* சவி யுறப் புரந்தங் கட்டரித் திட்டா
னவிகொள் வீரட்டத்தை யனைவந் திந்தே. (கசச)

* வேத மாதி விளங்கு பல் விஞ்சைகண்
மாதவன் சொலமைத் தனுட் கொண்டனன்
யாதுமோர் குறையின்றியும் யாறுகொள்
ளோத வாரிதித் தன்மையை யொப்பவே. (கசரு)

வேறு.

ஆண்மையு மாடலு மழகு மாய்ந்தவர்
கேண்மையும் வாய்மையுங் கீர்த்தியும் புகழ்
சேண்மை யினேனைய குணங்களுஞ் செறிந்
தேண்மையின் வேளென் னனியிலங்கினன். (கசசு)

---

* சவி = செவ்வை.

இத்திறமியல் பசும் புரவி யேறியே
யெத்தகை யுலகினுங் கணத்தி னெய்திவர்
நத்தனம் பரசிவ னடிவணங்கிப் பல்
வித்தகக் குமரரோ டினிது மேவினன். (கசஎ)

வேறு.

* சூதனிவ்வனந் தெய்விக னும்பவஞ் சொற்ற
போதவன் பதப்போதினை முடிக்கொடு புகல்வா
யோதவன் புவிகொண்டதை யெனாநிதிக் கொருவனீ
காதலன் செவிக்கமுதென முனிவனுங் கழறும். (கசஅ)

தெய்விகராஜன் உற்பவச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ ரு. சூக.

சிவமயம்.

தெய்வீகராஜன் நாடுகொண்ட சருக்கம்.

* குசமுனி தெய்வீகனெனும் பசும்புரவி வலியுடைகோர் குறித்துக் காண்பா, னகமதி லொன்றுவ்னி மகன்றனைத் தழுவி மடிமிசை வைத்தறையா நின்று, னிகலுடையர்க் கிடியேறே யிறைஞ்சுபவர் தஞ்சிரோ மென்னவாவே, புகழ் சுதனே மறைமுறையின் முதலான பணியொன்றுர் புகல் வன் கேண்மோ. (க)

* ஓர்தினத்திங் கனுஞ்ஞை கொடுகாசிநதி தோய்ந்தறல் கொண்டொப்பில் சேது, மாதெந்நுபா கனுக்காட்டி மூன் முதலோர் வணங்குதில்லை மன்றிற்சென் [illegible] போதவிர்ந்து சிதம்பரதந் தரிசித்து விதிமுறையிற் புரிந்தோர் முதசெ, யேதமெலாந்தவிர்ந்துல காண்டரனடிநீழலில் [illegible] ன்று [illegible] பர்மன்னே. (உ)

* இந்தமுதல் விழுப்பணியைச் செய்துபயன் பெற்றார்க ளில்லை நீயு, மிந்திவர் செஞ்சடை விரட்டேசனுயர் திரு வருளா லெய்து வாயென், றந்தனைன் கூறக்கேட்டு தெய் வீகனவ்வகை செய்தடைவே னென்று, ன்ந்தகனைப் புறமீ கண்டோ னருள்கொண்டோர்க் கிதியற்ற லரியதாமோ. ()

* அத்தனிடம் விடைதேர்ந்து மற்றைநாட் காலையெழுந்தணி விரட்டச், சித்தருவாந் சிவனடியைப் பரவிய [illegible]வன னுஞ்ஞைகொடு தேசியூர்ந்து, கொத்தலர் பூம்பொழிற் காசிப்பதியடைந்து கங்கைநீர் குடைந்து முக்கண், வித்தக மார் விசுவேசற்றொழுது கங்கைகொடுதுரங்கமீதினேறி.()

* இரவிகுலா திபன்கண்ட சேதுதனுக் கோடிமுத லிசைநீ ராடிப், பரசிவன்றன் திருமுடியிற் பண்டாட்டுந் தாசரதி

பண்பின் மேலா, விரவவபி டேகித்துக் கந்தைநேவந் திய மாதி விழைந்திந் தன்பிற், பரிவிகனி வணங்கிவிடை கொண்டுமென்டு வேகமிகு பரியினேறி. (ரு)

* அந்தமிலா முத்திதனை யுதிக்கிடினு மரிக்கிடினு மாண்டே யெய்திச், சிந்தைமகிழ் வுடன்றரிசிக் கிடினுநனி யளிக்கு மெழிற் றில்லை மன்றிற், சந்ததமு நடம்பயிலு மிந்துவளர் சடைமுடியா னடியைச் சார்ந்து, வந்துதரி சித்திடவே யுன்னியவ னெழுத்தைந்து மனத்தழுத்தி. (சா)

* மன்வேகத் தினிலுடைந்து * பரியிழிந்து கோபுரத்தினை வணங்கி வாழ்த்திக், கனிவினொடு புரம்புகுந்து பாலுரு வாஞ் சிவகங்கைக் * கமலமுழ்கி, முனிவிலாப் பொரு ளென்றுன் றேருளாக்கு நீற்றினையு மோக * [illegible] வ[illegible]யை யுறு [illegible] மாலையையுந் தரித்து யர்சிற் சபை யைச் சார்ந்தே. (எ)

* ஒருகோ[illegible] பருதிகடா மொருங்குதிரண் டாலன்ன வொளியு மோரும், பெருகார்வத் தடியர்தமை யென்று வந்தி னொனுங்குறிப்பிற் பேணுகின்ற, முருகாரு நனிக யரும்பு திருமுகமு நேத்திரமோர் மூன்றுமோத, மருகார சுரநதிநன் மதியிதழி யணிந்துமின்றும்ந் தசை § வேணி யும். (அ)

* † கோடுதோ டார்ந்தவல விடச்செவியுங் கொண்டனியா மிடறுங் கொற்றத், தோடளிக்கு மடிக்கரமு மோங்கு திதி செயுங்கரமுந் துன்பமோவப், பாடுசெய்தி யகவிருந்து இருங்கரமும் வீசுதிருக் கரமும் பாசம், வீடுறுவார் தமைப் புரிக்கு மெய்ஞ்ஞான நூலினிது விளங்கு மார்பும். (கூ)

* வேங்கையத ளுடுத்ததன்மேற் கச்சணிந்து நெறிப்புடைத் தாய் விளங்கித்தோன்று, மோங்குதிரு வரையுமுய ருருவு

---

* கமலம்=சலம். ‡ அக்கமாலை=உருத்திராக்ஷமாலை.
§ வேணி=சடை. † கோடு=சங்கக்குண்டலம்.

மம் முயலகன்மே லூன்று தாளுந், தேங்கின்ற ஞானியர்
பா லுளவருளான் மந்திரமாஞ் சிலம் பணிந்து, தாங்க
வெடுத் தருளியவோர் திருவடியுஞ் சிற்சபையிற் சால
வோங்க. (௰)

* சிவபிரானனந்தத் திருநிருத்தம் புரிவதனைத் தெரிசித்
தான்ற, வவமிலா வின்பசா கரத்தமிழ்ந்தி யுயிர்ப்பிலா
தயர்ந்த முனியைத், தவமதா னெஞ்சமெரி யிடைப்பட்ட
வெண்ணெயென வுருகத்தாவில், §புவனமாழ் மகிலின்று
புறப்படல்போ லேத்திரநீ ரொழியநின்றே. (கக)

*சீராரு முலகதனை மாயையினின் றுதிப்பித்துத்திதிப்பித்
தங்கு, ணேராக வொடுக்குவித்து மறைப்பித்துப் பின்ன
ருளை யியற்று வித்துப், பேராருஞ் பஞ்சகிருத் தியநிருத்
தம் புரிந்தடியேம் பிழைக்குமாறன்னால், காராரும் பொழி
றதில்லைச் சிற்சபையின் றருள்கருணைக் கடலே போற்றி.

* கடல்கடைந்த விண்டுமுண்ட காசனனிந் திரன்முத
லோர் கடுவைக் கண்டாங், கடல்புரியு மாற்றலின்றிக் கை
லாச வேதண்ட மடைந்து நின்றான், விடலரிய புகலென்று
மிகவேண்டிக் கோடலுமவ் விடத்தை யுண்டு, கடலெபெரி
தோட்டியிட மிடறதனி னடக்கிநடி நாத போற்றி. (கங)

* பெருமைபெறு சாங்கோங்கி யம்பிருக தாரணியம் பெரி
யோர், பேணு, மருமையுறு கைவல்லி யம்முதலாஞ் சுருதி
முடி வநேகஞ் சித்த, வொருமையுறத் தகரமெனுங் குகை
நடுவுட் டியானிக்க வோர்நுந் தேவு, மிருமையறச் செயு
நாமே யென்றுணர்த்தி நடமிடுநல் லீச போற்றி. (கச)

* அறக்கமதி லின்பையுறு பவித்தானு கிராமதிற் றுன்பை
யென்று, மிறக்கவுறு பவித்தானு மிச்சகத்தி லின்பத்துன்
பெய்தி னுலுஞ், சிறக்கவிது வதுதரித்த செல்வார்†வை வச்

§ புவனம்=சலம். † வைவச்சுவதன்=யமன்.

சுவதற் செற்றநின்றுன், மறக்கொணு வசமருள்க வி௸
தொன்றே யான்வேண்டும் வரமின் றாலே. (கரு)

* என்றின்ன வாறுதுதி யியற்றியா னருளாலி யிறைஞ்சிக்
கோவல், சென்றின்ன நீர்த்தவீ ரட்டேசன் றிருவடிக
டொழுதிற் சென்று, மன்றினட மனத்துன்னி நண்பகலிற்
பாயசத்தை மகிழ்வி னுண்டு, குன்றாச வென்றுமிவ்வா
றியற்றினனு லவன்பெருமை கூறற் பாற்றோ. (கசு)

* நசும்பனையில் வருந்தெய்வீ கத்தன்னன் மன்னுக்கந் தவி
ராவண்ணம், பசும்புரவி மீதிவர்ந்து பின்னலெனவுருந்
தகைமை பார்த்தோ ரன்று, னிசும்பரவு மனத்தினுக்கு
நேரிலா விவ்வெகு நிகராதாயின், விசும்பிரவி புரவிமருத்
தின்வேக மிகவொன்றல் வெறும்பொய் யென்பார். (கஎ)

* உலகினர் தெய்வீகனையு மன்னரும் பரியினையு முவந்து
கூறு, மலகின் மொழியாத்தி கிம்பத்தா லத்தாரவர்களா
கேட்டாசை மிக்கொண், டிலகு பசும்புரவியைத் தஞ்செ
ருக்காற் கொண்டுறும் படிக்கே யெவமைச்சர், விலகில்
வலிப் புயத்தண்ணல் பாற்கோவ லடைந்துபரி விரும்பிக்
கேட்டார். (கஅ)

* மன்னவர்மூ வருமனுப்பு *மமாத்தியர்க டனித்தனிவாம்
பரியைக் கேட்ட, வன்னபோ தனையுதித்தோன் புன்னகைநீ
புற் றியானங்க மடையே னென்றுந், தன்னிகரங் கிருநாடு
முதலாந்த சாங்கந்தாஞ் சார்ந்தோ மென்று, முன்னியாங்
காரத்தாற் பரிகொளவோ விடுத்தனனொன் றுரைத்துப்
பின்னும். (ககூ)

வேறு.

* வடவரைமீது தம்பெயர்பொறித்து மாசறுநிதிபல வீட்
டிப், புடவியாண்டவரும் வலியுளாரெனு ருவன் பொருந்து

* அமாத்தியர்=மந்திரிகள்.

முன் யாவையும் விடுத்தே, படவிசென்றுயவு மரியதாங் கைகமை யரசர்யன் றறப்பினுங் கலியின், விடம்விடா நீவிர் கனிகழறிடாது செப்புவாரன்றெனச் செயிர்த்தே ()

* வலத்தினிற் பெரியாரெனிலெனைச் செயித்து மாவினைக் கோளலன்றிவேறெந், நலத்தினுங் கொடேமென் றுரைத் திடுமுங் கணரபதி கட்கென வுரைத்தான், குலத்துய ரண்டக் குனைகன்முன் படைத்தகுமாவே னன்னையைப் பெற்ற, புலத்தனித்துகின வனைதனைந்திம்பர்ப் புராந்தகன் விதிப்படி போந்தோன். (௨௧)

* அறநெறிகோடாத் தெய்வீகனிவ்வா றறைந்திடக்கேட் டனு மமைச்சர், புறநெறித்தத்த மரசர்பாலுரைப்பப் பொருஞ்சூனவுருத்தன ரொருங்கே, யிறைவர்மூவர்களுங் குழு மிவெல்குட்சி யெண்ணி யிருபடை திரட்டி, நிறைகட னவென வடவனலூழி யியிர்ந்த வாறென நெறிக் கொண் டார். (௨௨)

* வல்லையில்யாமக் கடலதிர்ந்தெழுது வருதல்போலணியுடன் மன்னர், தில்லையிலடைந்து தினமுநண்பகலிற் றரிசனஞ்செய்யுந் தைவீகன், றொல்லைநாள்வினைபோற் சூழ்ந்தனர்நின்றார் தோன்றல்வந்தவ்வயி னிழுத்தா, னெல்லையில் புகழ்சேர் மூவரும் பொறையி னேந்தலை நோக்கியி திசைப்பார். (௨௩)

* உருக்கினர்மதனும் வெருக்கொளைலல்குவோ யுனக்குவேண்டிய செழுநாடுந், திருக்கிளர்நிதியு மனக்குடைமுந் சேனையின்றிரள்களுந் தருவாம், கருக்கிளர்முகிலை நிகர்த்தவிப்பரியைக் கனன்றிடா தெங்களுக்களித்து, மருக்கிளரலங்கன் மணிமுடிதரித்திவ் வசுந்தரை புரந்திடு வாயால். (௨௪)

* என்றுமூவேந்த ரிசைத்திடுமுன்ன ரிருதயங்குருகி வெய்துயிர்த்துத், தன்றுமோக்கெரியிற் சிவந்துருத்திறையிர்

* சூழ்சியின்றுணைவர்பாற்சொற்ற, தன்றனையுண்டோ வலியுளீராயி னமர்செய்திம்மாக் கொண்மினென்றான், மன்றீலைமலர்கண் மணிமுதவீரா றலங்கறும் மார்புடைவள்ளல்.

* கேட்டனுமிவரோர்துணையிலாச் சிறுவன் கெடிலெங் கிளத்திய கொள்ளா, திட்டமும் வலியுமுடையர்போற் பெருமை யிசைத்தன னென்னவே யுன்னி, வாட்டயில் பொரீஞ் னிபெருநை வைகைகளா மாநதித்தலைவர் தெய்வீக, கோட்டமி லானுவன்மையை யமரிற் குறித்தறிகுதுமெனக் கொதித்தார். (௨௫)

வேறு.

* மன்னர்தஞ்சினநிறைந்த சேனைகள் வளைந்து தெய்வீகனை மலையவே, யுன்னிமாமுரசறைந்துபல்படை யுடன் † றுணங் கறலெல் லுதயனோர், துன்னுமாறெதிர் டர்க்கவெள்ளிருலை தோன்றலேவுமொரு தொடையினும், சின்னபின்னமொ டிரிக்கொலித்தனர்கள் போனகுழ தெரியாமலே. (௨௬)

* தங்கள்சேனைபுற கிடுதல்கண்டரசர் தமனியத்திகிரி யூர்தனம், பொங்குகோபமுட னங்கியத்தவனை நோக்கிவெய்யவுனை புகலுவா, ரங்குமுள்ளமெத னென்னவந்தனலனங் கனுமமதை யடைவதை, யிங்குவல்லை யறிவாயெனச்சிலையெடுத்துவெங்கணை தொடுத்தனர். (௨௮)

* எடுத்துவெங்கணை தொடுக்குமுன்னருய ரிவுளிமேலிவருதிருபனுங், கடுத்துநங்கள்வலி நியிடமொன்றினனி கூனபலென்றுபல கணைகளைத், தொடுத்துவாசிகொடி குதனேடிறு முங்கொலைந்திட வுருற்றினன், விடுத்துவையமதை யாயமீதுவிளைவிற் குதித்தனர்கள் வேந்தரே. (௨௯)

* குதித்தமன்னவர்க ளிவனைமல்லமர் குறித்துவென்றிகொள லன்றியே, விதிக்குமெல்லவரி தாகும்வில்லமரி லென்று

---

* சூழ்ச்சியின்றுணைவர் = மந்திரிகள். † துணங்கறல் = இருள்

ளங்கருதி வின்றுமுன், மதித்தறிந்திடு தெய்வீகனும் பரியி
ழிந்துதுங்கன் மனநிகழ்ப்படி, கதித்தபோர்புரிய வம்பினை
ன்றொருகை கட்டிவாகுமிசை கொட்டினன். (௯௰)

* பொன்னிகாடனும் வெகுண்டுமல்லமர் பொருந்துமாறெ
திர் பொருந்தவும், வன்னிதன்னில்வரு வாயுமொய்யமர்
மடங்கலிற்செய மரீஇயினன், சென்னிவாகுமுத லாயவங்க
மவை மோதி*யத்தமவை சோவே,பின்னியாதுமுனா ராது
சாரினையின்றுவாகைபல பேசியே. (௯௧)

*இருவருக்கொருவர் பலவீதத்தும அடற்றுபோதபய னுள்
ளமெய், வெருவுறத்தகமை கண்டனோரளனும் மெலிவில்
+ சென்னியை விலக்கியே, கருவருத்தமடை யாதகானோ
டோடு நானுமல்லமர் கலந்தனன், இருவருக்குமுள வலி
யுரப்பினர்க ளிபமிரண்டுமெலி யற்றல்போல். (௯௨)

*பூழியன்சிறிது நேரமல்லமர் புரிந்துவெந்நிடவு மினவன்
பாழிவம்புய மலங்கநக்குழைவையிற் றைவிகனெதிர் பாயிந்த
னன், ஏழிரண்டுலகொ டெண்டிசாமுக நடுங்கவிந்திரனை
யாதியோர், சூழிகொல்லென வயிர்ப்பவெம்மையி னுடற்றி
னர்சம ரொருங்கரோ. (௯௩)

*அங்கயற்கணமையருள்வலிக் கொடுமினடைவுறுதிகல்செ
ய்தானலாற், சிங்கவேறனைய தெய்விகத்தலைவனைச் செயிக்
கும்வகை தேர்கிலான், அங்கநிம்பமலரணிகுவான்பிறொரு
சூட்சியுள்ளமதி லுன்னினு, னிங்கிவன்றனொடு பொருது
தாமுமவர் போவிரிந்திடுக வெய்தினே. (௯௪)

வேறு.

*கொழித்தமுன் றெழினுடு மிவன்கொள்ளு நம்பெருமை
குலையும்பாரிற், பழித்தல்வாரா நிற்குமெனத்தெய்விகனை
விளித்துப்பகர்வான் முன்னாட், செழித்தகனகனை வென்ற

---

* அத்தம்=கை. + சென்னி=சோழன்

சிங்கமெனப் புகழுறுமத்திறலோய் நீமல், லொழித்திடுதி
யென வேண்டினின்றனம்பிகை யுயிர்த்தவுயர்குலத்தோன்.

*அந்தவுரை கேட்டலுந் தென்கால்கண்ட புணரியைப்போ
லார்த்து வேள்வி, வந்தவனும் புன்னகையோ டொழிந்து
நின்று னதுகண்டமன்னர் மூவர், சந்தணியும் புயத்தோ
யுன் சாவலியுந் தோள்வலியுஞ் சார்ந்தறிந்தாம், நந்தவிலா
வுனக்கென்று நரசிங்கப் பேர்வழங்க வெனநவின்றார். ()

மூன்பிறப்பிலா நிலையுங்குகமுனி யாகத்தெழுந்த நிலையு
முந்த, மின்பிறப்பிலா நிலையுந் திருக்கோவற் பதிநிலவும
வீரட்டேச, னன்பிறப்பிலாநிலையுமட்டெழிற்பைம்பரிநிலையு
மரியுமேத்து , மூன்பிறப்பிலா நிலையுமிவ்வுலகத் தெம்
போல் வாருரைக்கற் பாற்றே. (௯௭)

*. என்றுமூ வேந்தர்களு மேனையரு மவன்றிறலை யெண்ணி
யேத்திப், பொன்றலிலா முகமனுரை புகன்றழைத்துக்
கொடுபோந்து பெருவின்ஞான, மன்றதனினடித்தபிரான்
திருமுன்னோர் + மந்திரத்தில் வனைந்த *மாழை, மின்றவிரு
ளிடைச்செறித்த மீளிதனை யிருத்திமன்னர் விளம்பாநின்
றார். (௯௮)

*பைங்குரக தத்திவர்ந்து நிமிடம்வலம்வரும்புலியைப்பரித்
தெழுந்தான்றுந், சங்கநிதியாதியுற வாழ்ந்திடுக விருவ
வகைவெஞ் சமரின்மன்னு, மெங்கண்முடி யளித்தருளுந்
தெய்விகவென்ற வன்றனெழின் முடிக்குத், தங்கண்முடி
யொளிருமணி முடியெடுத்துத் தனித்தனியே தரித்து
வந்தார். (௯௯)

*முவேந்தர் தரித்தமணி ✕முகுடமுன் றடனியல்போ முகு
டமொன்றுங், காவேந்தன் வியந்துரைக்குந் தெய்விகன்
திரு முடியிற் கவினக்கண்ட, பாவேந்தர் கோவேந்தர்

+ மந்திரம் = கோவில். *மாழை=பொன். ✕ முகுடம்=கிரீடம்.

பண்ணவர் பாற்கடலினிடைப் படுத்தோனுந்திப், பூவேந்த னன்குமுடி, யிவனுன்று மாமுடியைப் பொருமோவென் ருர். (௪௦)

*குமரன்வேல் காட்டிடத்துக்குகமுனியாகத் தனலங்குறித் தலாலத், திமிரவுருவந்தகனைவெல்வீரட்டேசனருள் சேர்த லாலோன், சமரர்வியப் புறுவலிசேர் மூவேந்தர் தந்தமுய ரடலாலதறுந், சமரில்வென்றி பெறலாலீங்கிவற்கு நர சிங்கப்பேர் தகுமென்ருர்கள். (௪௧)

* இவ்வண்ணம் பல்லோரும் வியந்துரைப்பத் தெய்வீக னின்ற வீரட்டத், செவ்வண்ண திருவருளி தென்றெழுந்து சபேசனடி சென்று தாழ்ந்து, முல்லுண்ணல் கரும்பிறரு மிமையவரி னிற்கவவன் முடியில் வேக, மைவண்ணப் பரியேறி வலம்வந்தா னொரு /விருத்த மயில்வே லோன் போல். (௪௨)

* நல்லதிரு வாத்துறையோர் வதிட்டருடி வெள்ளாறு வடிவ் தெற் காகக், கொல்லிமலை குடக்காகக் கடியாறு வடக்கா கக் குணதிக் காகச், சொல்லுகட லிவ்விருத்தங் கணத்தி னிரு பதின்காதஞ் சூழ்ந்துவந்தா, *னல்லுறமூங் கிரீவனை ருண் மருவிடினித் தானித்தனி னிறொன் றுண்டோ. ()

* கூறுமூ வேந்தர்திற்கு மிடமடைந்தங் கவர்களொடுங் கோவலூர்க்கு, வீறுநாலங்கங்கடனைச்சூழப் புறப்பட்டான் விரவா ரோத்தக், தேறும் துயர்ஞான திருட்டியினுற் குக முனியுந் தெரிந்தான் கோவ, வீறிலா வீரட்டத் தெம்மடிக ளடிருவருளை யெண்ணி யேத்தி. (௪௪)

* தென்ன கோளசோழ ரெனுமூவர் சூழவுயர் தில்லைநீங்கி, யுன்னுபெ ரிகைமுதலைங் கருவிகளி னேசைதிசை யுதிவுற, சென்று, மின்னுசிவ புரத்தடைந்தெம்வீரட்டன்+சினகரத்

/ விருத்தம்=வட்டம். * அல்லுறமூங் கிரீவன்=சிவபிரான். [கிரீவம், கழுத்து.] + சினகரம்=கோயில்.

தை வியந்து தாழ்ந்து, தன்னிகரில் குகமுனிவன் றனி னை வேந்தரொடுந் தகையாற் போற்றி. (௪௫)

* எம்பிரா னுலயத்துட் புக்குவிதி முறையிறைஞ்சி யிமையோரோத்து, கும்பமுனி யன்னகுக முனியைநடு வு யர்தவிசிற் குறித்திருத்தி, நிம்பமார் போந்தின்ருர் நிருப ரொடு பன்னிருதார் நிருபனுங்குச், செம்பொனுரியன்ற வரி யணைமீது வீற்றிருந்தான் றேவர் போற்ற. (௪௬)

* சிரிட்ட சதுர்முடிசே ரொருமுடியுஞ் செம்முகமுக் திக ழ்முந்நான்கு, தாரிட்ட மணிமார்ப முதலுந்துப்பு மொவ் வொன்றுயத் தமிழ்மூ வேந்தர், நேரிட்டுப் பார்த்தெழிலி னிலைகாணு துவப்புவரி நிலையுங் காணு, தேரிட்ட கனதன நம் மின்னுர்க்கே நிலக்குமென வெண்ணங் கொண்டார். ()

* கொண்டகுறிப் பினையகத்திற் குகமுனிவ னறிந்துமகிழ் கூர்ந்து நோக்கி, விண்டலத்தோர் விளம்புபுகழ் மூவேந்தர் காளிந்த விடலைக் கன்பாய், மண்டலத்தை மும்முடியை நரசிங்கப் பெயரையருள் வகைபோன் முன்னுட், கொண் டதவச் சிறுமியரை விதிமுறையின் மணம்புரிந்து கொடுப் பீ ரென்றுன். (௪௮)

* அம்மொழிகேட் டடல்வேந்த ரகமகிழ்வுற் றருந்தவத் தெரீ யகிலமீன்ற, செம்மொழிசேர் பெரியனை யகிபாக னருடானே சேர்கு மன்றி, நம்மொழியாற் பயனென்னை யாயினுநாங் குறித்தபடி நம்மூர் நண்ணி, வெம்மொழிய சிறுமியரை வேந்தனுக்கு வதுவைசெய்க விதியிதென்ருர்.

* பரியேறி வலம்வருமிந் நாட்டைநடு நாடென்று பகர மண்ணோர், கரியேறு மரியையிகர் தெய்வீக புரத்தியென்க் கழறி வில்லாக், கிரியேறு கரத்தண்ண லுடனுறைந்த ரவர் கிளர்ந் துயர்ந்த, வரியேறித் தந்நகர்ப் புகுந்தாரன் னவனை கொண்டிருந்தான். (௫௦)

வேறு.

* எனவுரைத்திடுஞ்சூனிணையடி
தனைதனற்சுதன்றாழ்ந்துதெய்விகனும்
வனிதைமாரைமணந்ததுமேயிதெனக்
கனிவினோடுமுனிவன்கழறுமால். (௯௧)

தெய்விகராஜன் நாடுகொண்டசருக்கம்
முற்றிற்று.
ஆ. ௪௯௨.

உ

சிவமயம்.

தெய்விகராஜன் மும்மணிச்சருக்கம்.

௧-வது-பதுமாவதி மணம்.

*அரசர்மூ வருமளித்த நடுநாட்டிற்றெய்விகனவனருக்கு, முரசறைவித் திறைகொடுத்தோர் தோத்திரிப்ப + முதத் தினோடு மோங்குகோவற், பிரசமலர் வேணியன் †கைங் கரியமதை யியற்றுவித்துப் பெட்பினோடுஞ், சுரசமுங்கம் வியக்கு*மாயரசியலையடைந்தரவோர்துதிக்க வாழ்ந்தான்.

* என்றிசையும் புகழ்ந்தேத்தத் திருக்கோவ லிறையருளா லிவனீண்டெய்த, மண்டுமலைக் கிறைவனாங் கனிகர்பாற் றைவிகற்றும் வரத்தாற் பெற்ற, வொண்டொடிபத் மாவதிக் கும்மணஞ்செயுநாட் குறித்துவப்பி னோலைநீட்டித், தென் றிசைகு மூலகனைத்துந் தூதுவர்பா லனுப்பிநனி தெரி வித்திட்டான். (௨)

* தன்னகரை யலங்கரிக்கப் பறையறைவித் தமைச்சர் தமைத் தானேகூழப், பொன்னகரைப் புறங்காணுங் கோவ லூர்தனக்கேகிப் புரையில்சிங்க, மன்னவனை மணக்கோலம்

+ முதம்=சந்தோஷம். † கைங்கரியம்=தொண்டு.
* அரசியல்ஆறு=படை,குடி,கூழ், அமைச்சு,நட்பு,அரண், என்பன.

புரிவித்துக் குகமுனியை மற்றுளோரை, யிந்நகர்க்கு முறையினொடு கொடுவருக வெனப்போக்க வேகினரோ. (௩)

* அன்னவன்மக டனக்குமண மென்றுபறை யறைந்திடு மவ் வமலைகேட்டோ, ரெண்ணரிய களிப்புடனே யந்நகர்ப் பொன் னகர்நாணு மெழிலைக்காட்டச், சுண்ணமதிளிர் சாந் தான்மா ளிகைபுதுக்கி யோவியங்க ளலங்கத்திட்டு, விண் ணவர்நா டுரிஞ்சுகின்ற கொடிகடமை வேற்றரசர் வியந்த வீக்கி. (௪)

* தோரணமெங் கணுநாட்டி விசித்திரகோ லங்கள்பல வ லங்கத்திட்டிப், பூரணகும் பங்கணிறைத் தெழிற்பசிய கார கிலின் புகைவிடுத்தங், கோணிபல் விதங்களினு *வொப்ப னைசெய் தொப்பனையி லெழிலங்காட்டோர், சிரணிகட் கழகிட்டுக் களிப்புவரி னொழுங்கிவரை தெரியாநின்றார்.

* கொங்கன்றன் வளமாடத் தணிக்கனிகள் குயிற்றுவித் தாந் † குணிக்கைநார, சிங்கன்ற னெழிற்கேற்ற திருமண மண் டபமமைப்பித் தெய்துவோர்க, டங்கண்மனந் துவப் பவறு ரசநான்கு வகையுண்டி தரச்செய்வித்துப், பங்கயிம் பைம் பரியோனைப் பார்த்திற்றை விசன்வரவு பார்த் திருந்தான். (௬)

வேறு.

* வென்றிமாறனு மிக்கவிற் சோழனு
நன்றிமிக்கபன் னனில வேந்தரு
மன்றலார்திரு பங்கண்டம் மாநகர்க்
கன்றுதந்த நகரைவிட் டண்ணினார். (௭)

* வண்மைசேர்திருக் கோவற்கு மந்திர
ரொண்மையோ டெய்திக் கோளனேவலா
லுண்மை சேர்குக மாமுனிக்குய்த்தன
ரொண்மை சேருமம் மாமணவோலையே. (௮)

* ஒப்பனை=அலங்காரம் † குணிக்கை=வில்லையுடைய கரம்.

* கண்டமாமுனி வீரட்டக் கன்னுத
லெண்டரும்மரு ளென்றுளத் தெண்ணினன்
வண்டுகிண்டுறு பன்னிரு மாலையான்
கொண்ட நோன்பெனக் கூறுங்கோவலார். (௯)

* எண்ணருங் களிப்போடங் நகரொழி
னண்ணவீற்றி ளிர்முலை யாரொடுந்
தண்ணஞ்சாந்த நறுமலர் தூவியே
யண்ணன் முன்றிற்குழுமின ராடவர். (௧0)

* ஒப்பிலாத் தெய்வீகனும் பெண்ணை தோய்ந்
தப்புலாஞ்சடை யண்ணலை வந்தித்தே
தப்பிலாவிடை கொண்டரண் சார்ந்தனி
னிப்புவிக்க ணிமையவர் போற்றவே. (௧௧)

* ஈறிலாதமுனிவர்க ளேந்தல் பான்
மாறிலாதமர் மன்னவர் கோவலின்
வீறியன்புடன் மேவின ரன்னவர்
தேறலுண்டி தெவிட்ட வுண்டாரரோ. (௧௨)

* வேந்தர் மைந்தரும் வேதியர்மைந்தரும்
வாய்ந்திடுஞ்சீர் மணத்தணி செய்திட
வாய்ந்தபோழ கோடு மவிர்ந்தன
னேந்துநான்கு முடியுடை யேந்தலே. (௧௩)

* வாரியேழ் மதங்கொளொண் மாக்களும்
மாரியேழு மருவி யொலித்தென
மூரி வாயிலினின்று முழங்கின
பேரிகைதுடி யாதிய +பேரியே. (௧௪)

* மங்கலத் துரைமாதர் சொலச்சுர
ரங்களின் னுறைவாரென வேத்திட
வங்கணற்றவ ராசி சொலநர
சிங்கன் றெய்வதத்தேசியி னேறினன். (௧௫)

+ பேரி=வாத்தியப்பொது.

* அவரவர்க் கியல்பாய நல்லூர்திமி
னிவர மெய்த்திருக் கோவலிகர்தவனு
கவர்தல் கொள்ளுளச் சேரன்கடி நகர்க்
கொருமேமத்தொ டண்ட வீழிக்கொண்டான். (௧௬)

* அஞ்சி லோதியுமாட வரும்புல
னஞ்சி லோதியறிந்த வரும்புயம்
வஞ்சி வேய்ந்தவருக்கு மீஇயண்மினர்
வஞ்சி வேந்தன் வளநகர்ப் பாங்கரின். (௧௭)

வேறு.

கேரள னுழையரால் வரவுகேட் டுயர்
பாரின் மெய்மறந்திடுங் களிப்பிற் பார்த்திப
ராரொடு மூரொடு மளப் பிலங்கலை
மாரொடு மெதிர்சென்று மன்னைக்கண்டனன். (௧௮)

மன்றலம் பன்னிரு மாலை மார்பினன்
வென்றியை யெழிலினை மிகவுங்கேட்டளா
ரன்றவற் காண்டலு மரிவைசெய்த நோன்
பென்றுமே லென்றுளத் தெண்ணி யேத்தினர். (௧௯)

விற்றொழின் முதலிய விளங்கத் தேர்ந்துள
தொற்ற நற்றைவிகக் குமரற்கன்பினு
லற்றமின்முக மனுங்கறைந்து கொண்டு புக்
குற்றனன் மலை யன் மாதவர்களோடரண். (௨0)

மடங்கலந் தவிசின் மேலிருத்தி மாதர்கண்
மிடைந்து வெண்கவரிகா லசைப்ப மேயபின்
விடும்பை தீர்த்திடுமப் பத்திரண்டிலக்கண
மடந்தையைப் பாங்கரோ விதியின் வைத்தரோ. (௨௧)

ஒன்னலராங் கரியொழிக்குஞ் சிங்கநேர்
மன்னவன்றன் மகள்வனப்புந் தைவிகன்
கன்னல்வே ளுனுறுங் கவினுமந்தர
மன்னும்வின் மற்புய வலியுநோக்கினன். (௨௨)

அற்பொடு நோக்கியே யனைத்துந் தூக்கியே
யுற்பன மிஃதரி தெணவுவந்துயர்
முப்பொழு தறிபிரு காதிமோனநான்
விற்பன முனிவர்கள் வேள்வியாற்றிட. (௨௩)

* ஐவகைக் கருவிதிக் கதிர்ப்ப வும்பர்நா
முய்வகைக் கிடமென வுளங்களிப்புறச்
செய்வகை திறம்புருச் செல்விதன்னையத்
தைவிகன் கரத்தினிற் சலத்தொடீந்தனன். (௨௪)

திருக்கோட் சிவனருடி கிரியங்கரன்
மருவின போற்செழும் வஞ்சி மன்னவ
னருள்பது மாவதி யணங்கை வேட்டனன்
சுருதியின் விதிநர சிங்கத்தோன்றலே. (௨௫)

தோன்றலுக் களித்தரு டோகைக்கன்பினு
லேன்றடி யேவல்செ யியற்கைமாதர்க
ளான்றவாலுல கணங்களைய ராயிர
மீன்றிகழ் விழியனா விருப்பி னீந்தனன் (௨௬)

வேறு.

* கங்கைகரந்த மௌலியுடை வீரட்டேசன் கழனினைந்து பொங்குகளிப் பாற்குகமுனிவன்முதலோராசிபுகன்றிடநல் லங்கிவலஞ்சூவந்/தமி மிதிப்பித்த கல்வான்சாவி §கரி காட்டி யெங்கும் வாழ்த்தினொலிகலிப்ப விருந்தாங்கன்னி யுடனேந்தல். (௨௭)

*வழுதிசேரன்களிப்புத்தைவிகன்மணக்கோலமுங்கண்டுள், ளிழுதை நிகர்த்தான் வளவன் முதலெலவரு மந்தத் தகையரனார், பழுதின்மூவேந்தர்கடமக்கு முதல்வனுகும் பனந்தாரூன், வழுவின் றுயசந்தொடு தாம்பூல மாதி வழங்கினனால். (௨௮)

/ அம்மியென்பது, அமியென இடைகுறைந்தது. § கரி=சாக்ஷி.

உ-வது காஞ்சனமாலைமணம்.

*எவருங்குழீஇய பேரவையி னிருந்த மாற னெழுந்துகுக னிருபதந்தைவணங்கமுனியருள்கொண்முகம னுரைந்திடனு, நின்மயி லெனதுசிறு மிக்குமகவி தனக்கு மணக்காலந், தவறிலாதாய குறிப்பென்னக் குறித்தான் காலந் தவத்தோனே. (௨௯)

* மொழிந்த வசனஞ் செவிவழியி னுளத்தி னிரம்பியம் மொழியே, வழிந்ததென்ன மாறனுயர் சபையைநோக்கி வனையனேயி, ரொழிந்த நீருமற்றெம்மூர்மணத்திற்குறுக வெனவுரைத்துப், பொழிந்த கருணை யங்கயற்கண் ணிறை யுமதுரா புக்கனனால். (௩௰)

* அடைந்துகூட லிறைவ னிணையடியை வணங்கிப்பாற் கடலைக், கடைந்துவருந் தாதமைந்த சுதைதனக்கு மிறைவன் கட்டளையின், மிடைந்துகருகா வுருவ னெனவிளங்கு மவற்கும் விளைமணத்தை, யடர்ந்த வுலகுக்கொற்றர்களா லாணிருபந்தம் மினறிவித்தான். (௩௧)

*பின்புமாற னெஞ்ஞான்று மாறுக்காமர் பிறங்குநக, ரன்பின் மேவு மலங்கரிப்பித் தவிருமணி மண்டபமதனைத், தன்பின்னுறு வோரதிசயிக்கச் செய்வித்தடிசிற் சாலைகளு மின்பு மலிய வியற்றித் தெய்விகன் வரவை யெதிர்பார்த்தான். (௩௨)

* அளவிலாத சிறப்புறுத்திச் செழியனவ் வாறிருப்ப விவண், வளமார்புயத்துத் தைவிக னிருந்தவாறு வசனிப்பாந், தளவமூறற் கிளவிபத்மா வதியோடவனுஞ் சலசையுடன், றுளவமார்ப னென்னும் வகைசுரதவின்பந் துய்த்தனனால். (௩௩)

* பிருகுமுதலாமுனிவர்களும் பிறங்குகோவனின்றேத்திக், குருகியுற்ற வெல்லோரு முயர்ந்த சேரனகருறுங்காற், பெருகுமுள்ளச் செழியன்முனர்ப் பேசும்படியே யுண

நிருப, மருகா நுறுதல் கண்டெவருந் தமிஞ டடையவார்
வமுற்ரூர். (௩௪)

வேறு.

* உற்றிட வார்வ மங்குவரி போன்றிடு
கொற்றவர் தம்மொடுங் குலவு தைவிகன்
பொற்றொடி யாளொடும் பொறையன் ருனைக
ளூற்றிட விருடிய ரொடுவழிக்கொண்டான். (௩௫)

* ஈண்டிய பல்லியஞ் செவியை யீர்க்கவுந்
தூண்டியதுகள்கவிளற் சூழ்ந்துபோர்க்கவும்
வேண்டியவின்பங்க டுய்த்து மேவினர்
பாண்டியன் வளஞ்செறி நகரின் பாங்கரே. (௩௬)

சேரலனுதிய ரொடுக்தை விகன்றன்
ஊர்புக வெழுந்தநல் லுரையைக் கேட்டுயர்
பார்புரி பாண்டியன் பழிப்பிலானையோ
டேர்பெறப் புகுந்தன னெதிர்கொ ளற்கரோ (௩௭)

உயர்ந்தவ ருருவரோ வுலகத்தோர்களில்
வியந்துகொளா ருண்டோ விருதினுய்புகழ்
பயந்தவை விகனைப் பரிவின்மாறனு
நயந்தெதிர் கொண்டன னகரத்தோடுமே. (௩௮)

ஒழுதிய மகிழ்வொடு வாகை மார்பனைத்
தழுவிநற் குருமுனி தவத்தைப்போற்றியே
விழுமிய சேரனை முதலவேந்தர்க்குக்
கெழுமிய முகமனைக் கிளத்தி னனரோ. (௩௯)

* எத்திசையினுந் தனக்கிணை யிலாததாய்ச்
சுத்தமா யுயர்ந்திடு துவாத சாந்தமாய்
சித்தனூர்க் குறையுளாய் நிமித்தமாயுள
வித்தக மதுரையிற் கொண்டுமேவினன். (௪0)

வேறு.

* திங்கடன்குலத் துதித்திடுஞ் சுந்தரச் செழியன்
பங்கயர்ப்படும் பரிமிசைச் சதுர்முடி படைத்த
சிங்கவேற்றினைப் பரிவொடு கொண்டுசெல் சீர்மை
யங்கண் மாநிலத் தறிஞரா லறைந்திடப் படுமோ. (௪௧)

* எந்தநாளினுஞ் சிறப்பிரியாத தோரிசைகொ
ளந்தமாநகர் § ஞெள்ளலிலன்று பைம்பரியின்
வந்தவை விகன்றனைக் கண்டோ ரகமுக மலர்ந்தா
ரெந்தையே யிந்தவாறும் வந்தனன் கொலோவென்று. ()

* உமையைச் செல்வியாய்ப் பெற்றுமன்னவ னுடனக்குலகந்
தமையளித்திட வுளித்திடா வகையினற் *சமழ்ப்புற்
றிமையவன்னை லிவ்வாறரு ளெய்தினன் கொல்லோ
வமைகொளங்கயற் கண்ணிபாலிந்நகர் காண்பான். (௪௩)

* அந்நாளிறை மருகனுய் வந்துநம் மரபின்
முந்துவேண்டிலன் முத்தன மிணமணி முடிந்து
விந்தையாற் செய்தவாசினைக்காணுவான் விரும்பி
யிந்தவாறிம வானெய்தினன் கொலோவென்பார். (௪௪)

* சோமசுந்தர னுமிறை தொன்னகர் வீதி
யேமமாய்த் தாரகதத் திவர்ந்தெய்திய வியற்கை
நேமமால் விஞ்சையாதலி னேருமோ வென்பார்
நாமமன்னுமிப் பரியின்மேலிவன் செல்தன்மைக்கே. ௪௫

* கங்கைவார்சடைக் கண்ணுதல் னம்முனோர் காண
வங்கையற்கனிதனை மன்றல் விதிமுறை யடைந்தான்
சிங்கவேற்றுந் தெய்விகனு நாமெலாந்தெரிய
விங்கதொத்த மன்றலுக் கெழுந்தன னெனவிசைப்பார். ௪௬

* தனித்த வேல்குறி யிடத்தியன் மகத்து மாதாங்கச்
சனித்ததன்மையும் பெயர்கொண்ட தன்மையுந் தாணிக்

§ ஞெள்ளல்=வீதி * சமழ்ப்பு=நாணம்.

இனித்தகுன்மையு முடிகள்சேர்தன்மையு மேம்ப
மனித்தருக் கிவைவாய்க்குமோ வெனமன மதிப்பார். ௪எ

* நான்முகத்தனோ பாற்றிரைத் துயிலுநாற் கடலிற்
றுன்முகத்த கார்வண்ணனோ விண்ணிறைதானோ
வேன்முகத்தனோ மாரனோ விவ்வுரு விரவி
யூன்முகத்த நாமுவப் பவந்தன னெனவுரைப்பார். (௪அ)

* கன்னிநாடு செய்தவங்கொ னற்கதிர் மதிமரபின்
மன்னிவந்தவர் தவங்கொலிக் காஞ்சனமாலை
தன்னை யீன்றவர் தவங்கொல் யாஞ்செய்த முன்றவங்கொ
லின்னகன்னிசெய் தவங்கொ லீண்டிவன் வந்ததென்பார்.

*பசுத்தமேகத்தின் மின்னைப்போலிவன் செலும்பான்மை,
நசித்தநுண்ணிடை நங்கையர் காண்டலு நலிவா, ரசைத்த
கொங்கைநற் கலையணி குழனெகிழ்ந்தலைய, நசைத்த சிந்
தைகொண் டோடிப்பின் றொடர்ந்துமெய்நலிவார்.

* மங்கலில் லவன் பரிமிசை வரச்சில மடவார்
தங்கண் மெய்மறந்தற் றனர்சாலவுஞ் சில்லோ
ரெங்கண் காண்டலு மெமைக்கவர்ந்தேகின னிதயம்
பொங்கு §கேயமோ *பூதரமோ வெனப்புகல்வார். (௫௧)

* கழுதருந்த வூனீய ரிக்காத்தனைக் காணும்
பழுதருஞ்சில மாதரார லட்சியம்பகர்ந்து
கெழுதரும் விழிக்கோலினாற் கிளர்புயத்தவன்றி
னெழுதருமுரு விதய †பித்திகை யெழுதுவரால். (௫௨)

*அண்ணல் வீதிவாய் வரும்வகை யறிந்துமுன்னடைந்தே
யண்ணஞ் சாந்தனன் மலர்சொரிந் தினியவை சொல்வார்
கண்ணுகாஞ்சன மாலையை நண்ணிவாழுதியென்
றெண்ணருந் திறையுவிரியு ளடங்குமேற்றிழையார். (௫௩)

§ கேயம்=செய். * பூதரம்=மலை. † பித்திகை=சுவர்.

* பிறந்தநாண்முதற் காணுருவிவனுருப் பெற்றி
மறந்தநாளொன்று வருங் கொலோ வராதுநாமண்ணி
லிறந்தநாளினு மாதலா லிவனுடனில்லறந்
துறந்துபோவதே துணிபென்பர் சிற்சிறேழையோ. (௫௪)

* ஓடிவா ரெதிர்கொள்ளுவா ரொதிரி னின்றுயர்கூத்
தாடுவார் வந்துசுகி யெனவிசை யுடனராகம்
பாடுவாருருப்பார்த்துப் பார்த்தொசி பசுங்கொடிபோல்
வாடுவாரவன் வரவறிந்திடும் பலமாதர். (௫௫)

* என்றிவ்வாற தாதி மதுரையுள்ளோர் களிப்பெய்த
மன்றற் பன்னிரு மாலைமார்பனைக் கொடுவந்தான்
வென்றிமீனவன் விருப்புளங் கொண்டுதான் மேவுந்
துன்றரண்டிகழ் கோபுரவாயிலின் சூழல். (௫௬)

வேறு.

* எங்குநல் லியங்களார்ப்ப விமையவர் மலர்கடூர்ப்பச்
சங்கையின் மகளிர் வாழ்த்தச்சரண்முடி சில்லோர்தாழ்த்த
மங்கையர் நடனமாட. + வண்டர்மங்கலங்கள் பாட
விங்கித மெங்குமுட வெவர்களும் புகழ்கொண்டாட. ௫௭

* வன்னியிற் பிறந்த தெய்வப் பரியினின் றிழிந்துவந்த
கன்னியருபசரிக்கக் கடிமனை யதனிற்புக்கான்
முன்னவள் சுதையாய்மேவ முதல்வனுக் களித்தவோங்கின்
மன்னவன் வேந்தர்போற்ற மதிக்குலத் துதித்தானேடும்.

* சேமசெம்பியனைச் சேரன்செல்வியைச்சேர்ந்தோர் தம்மை
ச்,சீர்பெறுங் குகனையாதிமுனிவரைச் செய்யகோவ
லூரிருந் தெய்தினோரை யுவப்பின்வந் திடமெற்றோரை
மாரனேர் மாறனேங்கு மணமனைக்கழைத்துச்சென்றான். ()

* அவ்வவர்க்கியைந்த செம்பொ னுதனத்திருப்பச்செய்தே
யெவ்வமில் பிருகைவேளா லெய்தருண் முனியையேத்தி

+ வண்டர் = மங்கலப்பாடகர்.

நவ்விநேர் நோக்கினாட்கு நரசிங்கன் றனக்குமன்றல்
செவ்விதிற் செய்கவென்று செழியனும் வணங்கிச்செப்பும்

* பிரசாபத்தியமணத்தை விதிப்படி பிருகேயாதி
சிரசான முனிவ ராற்றத் தெய்வீகனுனமாடி
முரசானகங்களார்ப்ப முதல்வனு லயமுன் னெய்திப்
பிரசார்கையண்ணலம்மை பதமலர் பரசிச்சார்ந்தான். ௬௧

* மதிக்குலக் கன்னிதன்னை மன்னு மஞ்சனத் தாட்டி
நிதிக்குலத்தி யற்றுவித்த நிகரில்பூணினங்கண் மாட்டிப்
பதிக்குலப் பிலதநயென்றும் வாழ்கவென் றுரைபாராட்டி
விதிக்குலப் பிலதாய் வேட்கும் வயின்வைத்தா ரியுஞ்சி
ராட்டி. (௬௨)

* தொழத்தகு நரசிங்கன் றோகைபால் வதுவைக்குற்று
ழிழைத்தநற் றவமுருக் கொண்டெய்தியவாற றேப்பத்
தழைத்தநற் றவத்தோர் மன்றற் சடங்கியற் றிடநல்லன்பு
குழைத்த வுள்ளத்தாராணுர் குவலயத்துள்ளாரெல்லாம். ( )

வேறு.

காஞ்சன மாலையாங்க விஞ்செய்தன் சுதைப்
பூஞ்சினைக் கொடியினைப் பொன்னொ டுந்தனன்
வாஞ்சையாரல் வைகையந்துறைவன் வாய்த்திடு
நாஞ்சிலம் புரிசைசூ ணகரத்தானுக்கே. (௬௪)

* ஓய்ந்திடு புலத்தர்செ யங்கி யோங்கவுஞ்
சாய்ந்திடா வமரர்தஞ் சீரம் வீங்கவுந்
தோய்ந்திடு செறுநர்கண் கண்ணியோங்கவுந்
தேய்ந்திடு நுசுப்பின் ×மா வுள்ளந்தேங்கவும். (௬௫)

* மங்கலதூர்த்துரி வாரி யார்க்கவு
மங்கைய ருண்ணிறை மறந்துநோக்கவு

× மா = இலக்குமி.

மங்கல னருளிதென் றையர்பார்க்கவு
மங்கணன்னி மித்தங்களனந்த மோக்கவும். (௬௬)

* மின்னிகர் வடிவினாள் வேய்மென் றோளினாள்
பொன்னின்மாலைப் பெயர்பொருந்தி னாள்களத்
துன்னிவீ ரட்டன்று றுயர்தை வீகனு
மன்னன் மங்கலத்தினாண் வயங்கப்பூட்டினான். (௬௭)

* சங்கணு மலர்மழை யிறைப்பவானவ
ரெங்கணும் வாழ்த்தொலி யிசைப்பவந்தண
ரெங்கணு மங்கல மிசைப்ப வேழையா
ரெங்கணு முகமனே யிசைப்பயாருமே. (௬௮)

* மின்னலோ டெழிலி*வித்துருமக் கானகந்
தன்னினித்தில மழைசொரியுந் தன்மையிற்
கன்னிகை டேந்தலுங் கடகக்கைகளால்
வன்னியிற்பூம் பொரிவழங்கி னனரோ. (௬௯)

* முருந்துறழ் நகையின் கான்முளரிப் போதினைத்
திருந்துகை முளரியி னேந்தநீண்டியே
கருஞ்சிலை யம்மிமேல் வைத்துக்காதலோ
டருந்ததி யந்தரத்தவட்குக் காட்டினான். (௭௦)

* இன்னண மணஞ்சிவா கமத்தியற்றிநற்
கன்னியொ டண்ணலுங் கவினல் காய்மழுத்
துன்னுக யிறைமுனந் தோகை தன்னைவேட்
டன்னபான்மைத் தெனவுறைவர் யாருமே. (௭௧)

* வழுதிநற் சோடச தானமாரிபோன்
முழுதுணர் வோர்க்குமுன்னவாவின் முன்னியீந்
திழுதுறு நாவுண வெவர்க்கு நல்கிப்பின்
பழுதறு குகமுனி பதம்பராவியே. (௭௨)

* வித்துருமம் = பவளம்.

கூ-வது சண்பகமாலை மணம்.

* ஐயவிவ் விருமண மமைந்தவாறுபோற்
செய்யபொன்னிச் செழுநாட்டின் செல்விக்குந்
துய்யவோர் மணத்தினஞ் சொல்லுகென்றனன்
வையயிலுக்கிரன் மரபின் மன்னனே. (எங)

* குகமுனி வதுவைநாள் குறித்துக் கூறக்கேட்
டகமகிழ் வுடன்மணிச் சோழனம் மன்றல்
புகுமெவர்களும் வரப்புகன்று நீங்கிமா
மகயிவர் குடந்தைபால் வந்து சார்ந்தனன். (எச)

வேறு.

*பொங்குறு களிப்பின் முன்னர்ப் புரிமண மிரண்டினுக்கு
மங்கவர் செய்தவாற்றிற் பதின்மடங் கதிகமாகத்
துங்கநாடனே வானிற் சூழ்மனை சிறப்பித்தியார்க்கு
மங்கலவோலைநீட்டி மாநிலத்துணர்த்தவெண்ணி. (எரு)

* ஒற்றர்களிடத்துப்போக்கி யுவப்புடன் கிளைகளோடு
செற்றமில் குணத்தின்மிக்க செம்பியன் றென்றலெய்து
மற்றநோக் †கிரதமென்ன விருந்தன னப்பாற்றென்று
டுற்றநன்னிரு பங்கண்டாரனை வருமுவகை பூத்தார். (எசு)

* குகமுனி பிருகேயாதி முனிவருங் கோவலூர்நின்
றகமகிழ் வுடனேவந்தோ ரனைவருங் குடகின்கோவு
நிகரிலங்கையற்கணம்மை நிமலன்றாள் பணிந்துவிண்ணை
நகுதரு பொன்னிநாட்டுக் கெழுந்திடு நன்மைபூண்டார். ( )

வேறு.

அரிதினிற் பாண்டிய னளித்தநங்கைக்கும்
பரிவுடன் மலையமான் பயந்தசெல் விக்குந்
தெரிவையர் முதற்பல் சீர்களுங்கொடுத்
தரிவையர் தம்மைக் *கஞ்சிகையிலாக்கியே. (எஅ)

---

† இரதம் = மாமரம்.
* கஞ்சிகை = இரத்தினச்சிவிகை.

* ஈரிரு மௌலியானெழிற் கெழிற்செய்து
சீரியல் பைம்பரி மிசையிற் சேர்த்துமேற்
பேரிகைமுதற்பல வியியார்ப்பிநற்
சாரிகொள் பரியினிற் றானுமேறினன். (எகூ)

*ஏவருமிறையிரு தாளையேத்திமேற்
றேவரும்பணி திருவாலவா யொரீஇ
யோவருங்களிப்புட னீண்டி யொன்றினர்
பூவரும்பெழிற் பொழிற் பொன்னிநாட்டரோ. (அ0)

* +கோதுக ளேழின்றிக் குனிறவில் செல்வமே
யாகியவா ×மறுவகை யமைதிநோக்கியே
காதல்கொ ளவரொடுங் காளைமேவுத
றாதுவரொடிமுன் சொல்லினர்களே. (அக)

* கேட்டலு மாலுளங் கிளர்ந்து தைவிக
ளுட்டிறு முன்னமே நணுகிக்கொண்டுபுக்
கிட்டுறு பரிசனர் சூழவெய்தினன்
றேட்டணி மகடவந் தோன்றிற் றின்றென்றே. (அஉ)

* தகறரு மிரண்டுமின் னனையர் தம்மொடும்
புகர்பௌத்திரன் றௌல் புகுதல் காண்டலு
நகருளோர் களிப்பலை கானமாடியே
புகழ்வன வெமானனி புகலற்பாலவோ. (அங)

* மாயனே குமரனே மாயன் மாமனச்
சேயனே வுந்தியிற் சேயனேவெனத்
தாயன கருணையோ டியாருஞ் சாற்றினர்
மேயசீர் நான்முடி வேந்தன் றன்னையே. (அச)

+கோதுகள் ஏழு = (நாட்டின்) குற்றங்கள் ஏழாவன; தோட்டியர், கள்வர், யானை, பன்றி, விட்டில், கிள்ளை, பெருமழை என்பனவாம்.
× அறுவகை அமைதி=(நாட்டின்) அமைதி, ஆறாவன; செல்வம், விளைநிலம், செங்கோல், நோயின்மை, வளம், குறும்பின்மை என்பனவாம்.

* கற்பினுக்கணிகல மாகுங்கன்னிய
ரற்புத வளம்பெரி தயர்ந்து தேவியிற்
பொற்புடை மற்றைய பூவைமார்பட்ட
விற்பனவேட்கையை விளம்பலாகுமோ. (அ௫)

* விடந்தைகண் டத்தன்சீர் மேவுவோனைக்கண்
டடந்தையை நாம்பெறு வோமென் றுன்னியே
குடந்தைமா நகரினிற் குலாவுகின்றபன்
மடந்தைய ராடவர் தொடர்ந்து மல்கினார். (அ௬)

* வாய்ந்தசீ ருடைமனிச் சோழன் மாமனைக்
கேய்ந்தசீர்த் தைவிக னொடுங்கொண் டெய்தினு
னாய்ந்தசீர்க் குகபிரு காதி மாதவர்
தோய்ந்தசீ ரிறைவர் தோகையர்மற் றியாரையும். (அ௭)

* அவரவர்க் கேய்ந்தபொன்னு தனத்தினி
லிவரமங் கலமனை யிருத்தி*சேரிய
னவமலி மணவிதி நடத்து மின்னென்றுன்
றவமலி முனிவரர் சடங்கியற்றினார். (அஅ)

நண்பகங்கொண் டிருமன்னர் நல்கிய
பூண்பெறுப் புலிக்கொடிப் பார்த்திபன்றவச்
சண்பகமாலையைத் தந்தனன் பொனோ
டெண்புகழ் வலிரா சிங்கவேந்தற்கே. (அ௯)

* கொண்டகோமங் கலநாணைக் கைக்கொடு
விண்டல மகிழ்விய வேழலின் முன்னரோ
டெண்டிசை யோருமேத் தெடுப்பவிக்கின
னொண்டொடிக் கெம்மிறை தாளையுன்னியே. (௯0)

* இருமணங் களுக்குமே லீரைந்தாம்வகை
யொருமணஞ் சிறப்பினோ டுற்றிச்செல்வியைக்

*சேரியன் = சோழன்.

கருமணந்தோய்வுறுக் காளையைக்கண்டே
மருமண மலர்ப்புய மால்களித்தனன். (௯க)

*செம்பியனற்றவச் சிறப்பின் வந்ததோர்
வம்பணி சண்பக மாலை தன்னையிங்
கும்பரில் வேட்டன னுயர்வுபூண்டன
னிம்பரி லெவனிக ரில்லையென்றரோ. (௯உ)

எம்முடி யரசரு மிறைஞ்சு தாளுடை
மும்முடி யரசரு முனிவன் முன்றருந்
தம்முடி மூன்றனுந் தந்துமேம்பட்டார்
செய்முடிச் சதுரீற்குச் செல்வியாரையும். (௯௩)

முத்தமி ழுடன்சதுர் முடிகொளுன்மறை
யத்தனோ டென்னமூ வரசர் தந்திடுந்
தத்தையர் தம்மொடு மௌலி தம்மொடும்
வித்தகத் தைவிகன் விளங்கினனரோ. (௯௪)

வான்முதல் வணங்கலால் ‡வசுதை போற்றலாற்
றேன்புரை சொல்லினுற் செறுநர்த் தேய்த்தலா
னான்முடி யரசனென் றகன்ற ஞாலமேற்
றான்முடி யாதுயர் சதுருற்றனரோ. (௯௫)

* இவ்விய லேந்தலு னெவரும் போற்றவே
செவ்விய குடந்தையிற் ×செல்லறீர்த்திருந்
தவ்வியந்தவிர் திருக்கோவ லண்ணுறத்
தெவ்விப நரசிங்கன் செப்பினனன்றே. (௯௬)

* சோழனுந் தன்றவத் தோகைக்குமிரு
மாழையுண் கண்ணியர் தமக்கும் வண்மையா
§ஈழமோ டணிகளு மேவன் மாதருந்
தாழ்விலா தளித்தனன் மேன்மை தங்கவே. (௯௭)

‡ வசுதை = பூமி.
× செல்லல் = துன்பம். § ஈழம்=பொன்.

* செகம்பணி தைவிகன் றெரிவைமா ரொடுங்
குகன்பிரு காதியாங் குரவரைப்பணிந்
துகந்துவீரட்டன்று ஞன்ன ஊமிசைத்
திகழ்ந்தனன் மாதருஞ் சிவிகைமேற் கொண்டார். (கூஅ)

* ஆனையிங் கடலுடன் றலைவர் மூவருஞ்
சோனையங் கடன்முகில் சொரிந்த பான்மையி
னேனையக் கிருதிதி யீய்ந்தெழுந்தன
ராஞக மதிரத்தை விகனையண்ணியே. (கூகூ)

* ஆரணன் றருபிரு காதி மாதவர்
வாரணி கொங்கை மங்கையர்க ளாடவ
ரோரணிகோவனின் றெய்திடு ரொலாஞ்
சீரணிந் தெழுந்தனர் + சேதியுட் கொண்டே. (க00)

* மடந்தையர் புலவர்த் தனர்கள் வாழ்த்தவுந்
தொடர்ந்து பல்லோரெதிர் துதைந்துபோற்றவுங்
கடந்துநற் குடந்தையை யெவருங்காதலோ
டடைந்து தில்லையி னிறையடியை யேத்தினர். (க0க)

அதுபொழு தங்கணின் றகன்று கோவலின்
மதகசத் தரசரோ டினிது மன்னினன்
சுதிர்கொளூஞ்சுத்த × சாமந்த ராதியோ
ரெதிர்கொள வஞ்சிய ரேய்ந்த வேந்தலே. (க0உ)

* மூவர சர்கட்கு மூன்று மாதரோ
டேவருஞ் சூழவந் தெய்துமேறனைக்
கோவலு ளோரெலாங் கோக்கன் றென்னவே
யாவலோ டெதிரடைந் தகங்குழைத்தனர். (க0ந)

வேறு.

* வணங்கினு ரெழுந்துமணங் கொண்டுபரிமேல்வருமிறை

\+ சேதி = சேதிநாடு. × சாமந்தர் = மந்திரிகள்.

யெழிற் கெழில்வாய்ந்த, வணங்கினர் மூவர்தம்மையுங் கண்டா ரகமகிழ்ததியுங்கண்டா, ரிணங்கிநா றுடலையுடன் வெறுத்தார் மூவேந்தல்போ லெய்திலமென்று, பிணங்கினர் களித்தார் கோவன் மாநகரிற் பிறந்திடு பெருமையை யெண்ணி. (க0ச)

* தப்பிலா தென்றுமுய ரிராமேசற் சானவி நீசிநுனுட்டி, யொப்பிலாத்தில்லை தரிசித்துக் கோவலுற்ற தாலொரு நரசிங்க, வப்பெய ருதீஇமும் முடியை மூவரச ரிவையர் மூவரைப்பெறலா, லிப்புவிக் கண்ணன் றியான்கடுமிங் கிலனே ரொருவருமிலையென் விசைத்தார். (க0ரு)

* எம்பிரா னெஃகம் வந்தது மகத்தி லெழிற்பரி மிசை வியப் புடனித், தம்பிரானெழுந்த வதுமுடிநான்கு தரிப்பதற் கேய்ந்ததன்மையது, மிம்பரின் முதன்மூவரசர் கன்னியரோ டெய்திய விதுங்காணியல்பா, லும்பர்கணம்போற் பெற்றிலர்நோக்கிற் குயர்வென்று ரக்கருள்ளார். (க0சு)

* இப்படியனந்தவித மெடுத்தியாரு மிசைத்தசொற் கேட்டகங்களித்தா, னெப்படி களினுமீடிலாவலியுஞ்செல்வமுமெய்து தைவிகன், மைப்படிகண்ணி பெரியநாயகியை வாமபாகத்தினில்வைத்த, வொப்பிலாவீரட்டேச னம்பால் வைத்திடு மருளீ தெனவுன்னி. (க0எ)

* பராவருங் களிப்போ டியாவருஞ்சூழப் பாவையர்மூவரோ டண்ணல், தராவரும் பெண்ணைசூழ் திருக்கோவற் றற்பரத்தெம் மிறையோடு, மிராவுருமைம் பாலம்மைதாள் பழிச்சி யிமையவர் புகழ்ந்திடப் புகுந்தான், விராவருந் தமிழ்மூ வேந்தர்கள் குழுவோ டெழிலரண் விழைவுட னமாதோ. (க0அ)

* புகுந்ததெய்வீக னேவருந் தேவர் மருந்தெனப்போனக மருந்த, வுகந்தளித் தரிவைமாரொடுங் களித்தா னொப்பில்

வீரட்டன்று னன்னி, யிருந்தபேரன் பான்மூவராருந் தம்மிட றருசதுர்விததளத்தைத், திகழ்ந்தநுண்மதி சேரனைச்சர் மூவரைநற்றிருமரு களுக்களித்தப்பின். (க0கூ)

* சிவபுரத்திறைவனிறைவிதாள் பணிந்துதிருவருள்பெற்று நற்குகமா, தவன்விடையுங் கொண்டவ ணெனி இத்தந்தனிநகர்சென்றுசார்ந்தனரால், றவனுகப்பேணுமூவர் தம்பெருந் தோன்றறைவிகன்மெய்ச் சீரு, நவமுறப்புகழ்த்த பெரியபுட் கருத்தைக்கருதிக்கும் கோவல்பானலி.

* ஆவலோடரசர் மூவிருமளித்தவ நகசுந்தரன் கருணைசை னேவலில் சமயதந்திரன்முதலா முயர்மதியமச்சர்கள்சூழ, மாவலங்கொண்ட தனிநடுநாட்டை வரிசையிற் புரந்துவந்தனனாற், கோவலெம் பெருமான் றிருவருள் கொண்டு குலவிய சதுர்முடி கொண்டோன். (ககக)

வேறு.

புவியமுதனையசீர் பொருந்துகோவலிற்
றவமுடை யவர்மறை யவர்மெய்ச்சைவரை
யவமறப் பரித்துநல களித்துவைகினன்
குவலயந்தொழ நரசிங்கன் கோவினால். (ககஉ)

வேறு.

அருணைகாந்திகொள் §போத்தெய் விகனுடரிய
கருணையார் திருக்கோவ லெங்கண்ணுத லருளாற்
செருவிற்காரண்ட சிற்றவல் லூரரைச் சிந்தை
வெருவவிட்டிய காதையும் விளம்புதுங் கேண்மோ. (ககங)

தெய்வீகராஜன் மும்மணச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக. இஉகி.

§ பேரம் = உடல்.

உ

சிவமயம்.

காரண்டவல்லூரார் வதைச்சருக்கம்.

* கோவன் மாநக ருறைந்துநல் லரசிறைகொண்டு
மேவலார் தொழப் பரமத மாழ்குற விரிந்த
பாவலார்புகழ் சைவம்வாழ் வுறச்சிவற் பரவிக்
காவல்செய்துவாழ்ந் தனனுயர்கவி பௌத்திரனே. (க)

* முன்னமே சொற்ற காண்டவல் லூரரான் முதிய
சொன்னநாட்டின்வீ ழிந்திரன் முதலிய சுரரு
மன்னருந்தவ மியற்றிடு மாதவர் குழாமு
மின்னலுற்றுயர் குமரவே ளனையுளத் தெண்ணி. (உ)

* அற்ற மீதெனவ ரக்கரை யருக்குழக் கால
நற்றவத்திற் றெளிந்துமால் கோவலை நண்ணிக்
கற்றுணர்ந்தவா றவிடு சிவபிரான் கழலை
யுற்றுவந்துநின் றிப்பரு முனிவரு மோர்ந்தே. (ங)

* அந்தகன்றனை யுருக்கிப் மருந்திய மாலம்
முந்துமுப்புர மெரித்துமுத் தெறிதிரைப் பாவை
வந்திடுஞ்சலந் தரற்கொன்று மெம்மனோர் வாணாட்
டந்திடும்பர சிவவெமைப் புரந்தரு டருவாய். (ச)

* கோரரூபங்க டரித்தெமர் பகைவர்தங் கொற்றம்
வீரமேடுதாக் கியுமுயர் மிருகண்டு புதல்வற்
சாருமந்தகற் சாடியுந் தமியர்க டமக்கா
தாரமாம்பர சிவவெமைப்புரந்தரு டருவாய். (ரு)

* கங்கைவேணிய திகம்பர பரசுறு கரத்த
மங்கையாமுமை பாகத்த மாதவற் கரியாய்
திங்கடங்குறு சிரத்தநற் றீர்த்தவீரட்ட
சங்கராபர சிவவெமைப் புரந்தரு டருவாய். (சா)

* சிங்கமாமுக னுதியாந் தெவ்வரைச் செருவிற்
பங்கமேபுரிந் தயன்முதற் பண்ணவர் தம்மைத்
துங்கமெய்திடப் புரந்தரு டுயவற்பெற்ற
சங்கரா பரசிவ வெமைப் புரந்தரு டருவாய். (எ)

* சங்கமேதிகழ் சக்கரந் தரித்திடு மரா
சிங்கமாயவற் சாபமாக்கிழித்தவன் செய்த
வங்கமீரொரிக் கவிர்விருந் திட்டவீ ரட்ட
சங்கராபர சிவவெமைப் புரந்தரு டருவாய். (அ)

* பொங்கராவகிரி புண்ணிய புண்ணியர்ப்போற்று
மூங்கணுவிறன் மேருவில் லவிருது காத்துத்
தங்கவேவகைத் திட்டவீ ரட்டநற் றகைசால்
சங்கராபர சிவவெமைப்புரந்தரு டருவாய். (கூ)

* துங்கமார்ந்திடு சுருதியை யருளியச்சுருதி
தங்கு முட்பொரு ளினைச்சிவ சமத்தினுக் கால
வெங்குளோர்கரு முணர்வுற விரித்தரு ளிரசெய்
சங்கராபர சிவவெமைப் புரந்தரு டருவாய். (க0)

தொற்றமார்ந்தவல் லூரகா ரண்டர்ந் கொடுமை
சற்றுந்தாங்கிலே மவரைநின் சொற்படி சாடிப்
பற்றுநின்கழற் குற்றிடு மெமைப்புரிந் தளியா
துற்றுவாழ்வையேல் வேறியா ருளரளிப்பவரே. (கக).

*என்றுவேண்டலும் வீரட்ட விறைதிரு வருளான்
மன்றல்வாகைத் தைவிக நாரியங்கத்தின் மாட்டே
நன்றுநீர்சென்று தீங்குறை நவின்றவற் கொடுநாட்
டின்றுதீம்பகை தடிந்திடு மினச் சொற்றான். (கஉ)

* சொற்றகாலையிற் பண்ணவர் விண்ணவர் துகடீர்
பொற்றை யண்ணற் றொழுதவன் விடைகொடு போந்து
கற்றையஞ்சடைக் குகமுனி யெம்பரற் கண்ணி
யுற்றவப்பெருங் கோலங்கண் டெப்புடன் றொழுதார். ()

* தொழுது நின்றவர் தூயவன் விழித்திடா மையினு
லழுத கண்ணின ராயிந்த முனிவனை யழைப்பிற்
பழுதுறுங்கொலென் றெண்ணியே பனித்தனர் நின்றார்
வழுவறுங் குகன் மனத்தினவர் வரவினை மதித்தான். (கச)

*மனத்தி லுன்னினன் விழித்தவர்ப் பார்த்துமாண் பினிர்
தும், மினத்தொ டண்டுவந் தெய்திய தேவன்கொலென்
றியம்பத், தனத்தினுய ரிந்திரன் முதலியோர் தாழ்ந்து,
சினத்தினீங்கிய முனிவர்க்கு நிகழ்ந்தன செப்பி. (கரு)

* அன்னவன்றனை யழைத்தனர் கொண்டுதெய்விக
மன்னவன்றிக ழவைக்கணுற்றுசிகள் வழங்க
மின்னுவேலினு னெழுந்தவர்ப் பரவிவெவ் வேறு
துன்னுமாசன மீந்துயர் தந்தையைத் தொழுதான் (கசு)

* இந்திரன்முத லந்தரத் தவருமிந் தணிந்த
சந்தவேணியன் றனையகத் திருத்தருந் தவரு
மேந்தை யட்டுவந் திடுதற்கே தியாதென் வினவச்
சந்ததந்தவர் வந்தனை செயுமுனி சாற்றும். (கஎ)

* பாவமேசெயுங் + கரண்டவல் லூரராற் படரை
யோவலின்றி யிண்டுற்றிடு கோவலி னுற்றெம்
மாவியன்னவற் புகழ்ந்திட வன்னவ னின்பான்
மேவியன்னரை வென்றிசெய் கென்றனன் விறலோய். கஅ.

வேறு.

* சிவபிரான் றிருவாக்கைச் சிரந்தரித்துச் செயவேண்
டு மெனுந்திறத்தாற், பவமியற்று வோரையழித் திடவிர
சர்க் கியைந்தவுயர் பண்பினனாற், றவமுடையா ரிட்டபணி
தனையுமவர் குறைநீக்கு தலையுஞ்செய்த, லவமிலா நின்
போல் வார்கடனுதலா னெழுந்தவ்வசுரர்க்கோல்வாய். (ககூ)

\+ காரண்டன் என்பது கரண்டன் எனக் குறுகியது.

* எனவுரைக்குந் தலைதுமிதாமனை முவப்பத் தைவிக ளி சைப்பான் யாருஞ், சிறவுரைக்கு நவிற்றிரிய மவ்வசுரர் வந்த வகைசெப்பு கென்றான், வினவுரைக்குச் சதக்கிருதீ வின்ளுவான் வள்ளன்முகம் விரும்பிநோக்கிக், கனவுரைக்கு ம் பூடின்ற கண்டகர்தம் வரலாற்றைக் கருத்திலுன்னி. ()

* வன்கால கேயர்குல சூரிய சக்கர னிரண்டு மதலைவே ண்டி, முன்காலந்தவம்புரிந்து முண்டகத்தோ னுனைப்படி மொய் பிரீண்டரக்கர், பின்கால விடமனை யகன்னியைக் கூடிதிருகண்டின் சாபப், பின்காலங் கழிக்கவரும் பிரம சாரிய ரிரண்டுபேர்கடம்மை (உக)

* முச்சிரத்தை யுடையவலிக் காரண்ட வசுரனென்று மூழுத்தவென்றீ, வச்சிரத்தை நிகர்த்தபுய வல்லூரனென் றுமிரு மைந்தர் தம்மை, நற்சிரத்தை யுடன்பெற்று னவ் விருவர் தம்வலியு நவிற்றக்கேண்மோ, கற்சிரத்தை வணக் கிவில்லாய்க் கையேற்றோன் செய்யேற்றங்கலந்திலாதோய்.

* அந்தவிரண் டசுரர் தவம் புரியவயன் வந்துவர மளித் த வாற்று, விந்தவுல கென்றனுல கெங்கணுந்தம் வலிநாட் டி யிடையூறாட்டி, விந்தையுள சிதியீட்டித் தம்மினத்தோ ர் களைக்கூட்டி விறைஞ்ஞண்டாட்டி, வந்தவிலா திருக்கின் றோர் கூடல்விடாறும் வடவனறு ரகேந்து ரார். (உங)

* அன்னூர்கள் செயுங்குறும்பால் வேள்வியொடு தவமி ரிந்தா ரீந்தனுளர், பொன்னுடென் றுமைபரப்பு மென்னுடு கன்றோடாய்ப் போகத்தேன, ரெங்காடு புகுவோமென் றெ ணக்கேட்பவித்துயர்போலைய்துந்தோறு, முன்னுடு மிட மைட்வோ மென்றயனே டிறைகைலை முந்திஜேமே.(உச)

* ஆங்கரனைப்பரவி யெங்கள் குறைகூறத் தயைகூர்ந் ததம் மணைல்கூறுங், நீங்குடைய வசுரகுல விருத்தியுங் களாற் பண்டுசிதைந்ததுன்னி, யோங்குவெள்ளி சூரபன்மா

முதலோருண்டாம் படிசெய்தொபியுன்னை, நீங்களடை யுட் புரிந்தகாலத்துப் பிருகுமுனி சென்றிரங்கி. (உரு)

* பார்க்கவனை நோக்கிடின்கால் வழியிலவர் நசித்திடுக படியோரும்ப, ரொக்கமுறப் பலநாண்முன் புரிவித்த பலு ங்கருக்கு னெழில்சேர் யேனித், தீர்க்கவொளி கெடப்பட ரை யெய்திடுக வென்றுசனி சிறிச்சொற்றுன், சீர்கொள் பொனனோகத்தென்னைக் குமரனிற்பஞ் சாக்காத்தைத் தெ ரியச்செய்தோன். (உசா)

* அவ்வுரைகேட் டிடுங்வெள்ளி நடுநடுங்கியவனடியை முடியிறைக்கிச், செவ்வுரையேத் துறமகிழ்ந்து *தன்பெயரு ×மகன்பெயருஞ் சிறப்பினீந்து, தெவ்விழிக்க வருங்கும ரன் றிருவருளான் மெய்த்துயரந் தீர்ந்தோர்மைந்த, னவ் வமறவனை லளித்திட்டவன் சுதனி லசுரர்கெட வியற்று விப்பாய் (உஎ)

* என்று பிருகுரைத்த படிபுகரவனுங் குமர னருளெ ய்தி மேனி, துன்று துயராறு தவிர்ந்தோர் சுதனளித்தங் கவனடியைச் சூழவிட்டான், குன்றுதனி லப்புதல்வன் குகன்பெயர்வாய்ந் தவன்பாலே குலவுகின்றுன், வென்றி யவனூற் பெறுகென் றெங்களையுங் குழகன் பான் மேவச் சொற்றுன். (உஅ)

* அரனுரைத்த படிவேளி னடிபணிந்தங் கறையவன் னலருள்வானுந்தம், +பார்கடனமைக்கெடுவிப்பேனென்று வேலோச்சி யருட்பாங்கிருந்த, வாகுகமாமுனியை யிது கரித்தவிடமகஞ்செயங்குவருவேனென்றான், செருநர்தனை த்தேய்ப்பதற்குச் சேனாபதியாகு மெங்கள் ○சேந்தன். (

* தன்பெயர்=பிருகு என்னும் பெயர்.
× மகன்பெயர்=கவி என்னும் பெயர்.
+ பார்=பகைவர். ○ சேந்தன்=சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

* வேல்தரித்த விபுணிந்தக் குகமுனியா முனதுபிதா விரும்பி நோக்கிற், சேல்தரித்த வுமைபாகத் திறைவீரட் டேசனருட் செயலும் பெற்று, மால்தரித்த சிந்தைதீர்ந் தியாங்களுயப் பிருகுவினல் வளர்த்தசெந்திக், கால்தரித்த வழிவனப்பு முடையனுய் நீதோன்றக் காணுற்றேமே. ()

* அன்றுமுதலிது காறு மிகழ்நீங்கும் புகழோங்கு மரசர் மூவர், வென்றிகணன் மௌலிக ளுடரிவைபர் கண்மூன்றுக விடலேசிய, னென்றுபெயர் கொண்டவைகண் டோர்ந்தகுவ ரிருவரைக்கொன் றெங்களுக்கு, நன்றிதந் துன்புய வாகை மிலேச் சிவரக்காண்புதற்கு நச்சினேமே.()

* இனையபல வுரையெடுத்துப் புரையில் சதக் கிருது வோப்ப வேந்தன்மேரு, வனையதோள் குலுங்கநக்கு வினை வென்றேனருள் வலியவ் வசுரர்த்தேய்த்துக், கனையளித் தா ரகலத்தோய் புரிந்தளிக்கும் யான்றுணைக்கா ரணனு மாவேன், றினையளவு மயிர்ப்பின்றி யேகுமென்றி னிகலி னர சிங்கமென்றான். (௯௨)

வேறு.

அயன்முதற சுரர்களங் ககன்றபின்னரு
மியல்பினி துள்ள பூவுலக மெங்கணும்
பயில்பவ ரெவரும் பயத்தின் வாடினர்
தயவறவ் வசுரர் கடனைப் பில்வாதையால். (௯௩)

மூனிவுரு மனித்தரு முடிவி றனவர்
நனிவருங் கொடுமையை நலிப்பத் தைவிகன்
றனிவளர் கோவலிற் சார்ந்தவன் முனங்
கனிவொடு முறைபல கிழறி னரரோ. (௯௪)

கூறும்மம் முறைகளுங் கொண்டுதைவிக
வறணி சடையினு னடியர்க் கன்புசெய்
தேறிய குணத்தினு னிகலி னர்களை
மீறிய சினத்தினன் விட்ட வுன்னினன். (௯௫)

வேறு.

தந்தை மாதவக் குகமுனி தாடொழு தவிரு
மிந்துவேணிய னேவலின் படியமர்க் கெழுந்தான்
சந்தனுசல மனையதோட் பன்னிரு தாரான்
முந்து காரண்ட வல்லூரர்க் கொல்லுற முனிந்தே. (௯௬)

முனிந்து தானையங் கடலெழ மொழிந்தமைச் சர்கட்குக்
கனிந்த கம்பிறை வீரட்டன் கழலருட் கலந்து
முனைந்த வொன்னலர் காணுற நாணுமொய்க் கோலம்
வனைந்தெழுந்தனன் பண்டுமை யைத்தரு மன்னன். (௯௭)

கார்மு ழங்கின வெள்வெணைக் கம்பரி பூண்ட
தேர்மு ழங்கின கடகரி முழங்கின செறிபெரும்
தூர்மு ழங்கின முழங்கின பல்லியங் × தண்டா
வூர்மு ழங்கின மங்கல வொலியொடு மம்மா. (௯௮)

நரம்பு தோன்மிட றெடுதுளை நன்கொலி கஞ்சத்
தரும்பு பேரிசைப் பஞ்சமாக் கருவியு மார்ப்ப
நிரம்ப வோசைகொ டானையோ டெழுந்தன னித்த
மருந்த னன்றவக் குகமுனி மகத்துதி மைந்தன். (௯௯)

* மைந்த னிவ்வணம்படைகளோடெழுந்துவன்மைகடோய்
சுத்த மாதியார் காரண்ட வனத்தினற் சாரல்
வந்து தங்கிய காலையி னவ்வன மருவு
மெந்தை விக்னையா னேருழை யவன்முனெய் தியதால்.()

* முன்னர் வந்தமா னிளமையை யெழிலினை முன்னி
பின்ன பான்மையிற் கண்டிலோ மெனவியந் திதனை
நன்ன கர்க்குயி ருடன்கொள்வா னவின்றெழுந் தனன்றம்
மன்னர் மான்களைத் தழீஇக்கொண்ட மாநில மன்னன். ()

* புள்ளி மானரு கெய்தியும் பொற்பினை நோக்கித்
தெள்ளி மான்முரு கப்பெரு மான்மூணஞ் செறிய

× தண்டா=கெடாத.

வள்ளி மான்றனைத் தரவொரு முனிதனை மருட்டு
மெள்ளின் மானிமானுகவெய்தினகொலென்றெண்ணும். ()

* பங்க யாசனத் திருந்தசா னகிமயல் படைக்கச்
சங்க யாசனத் தான்பற்றச் சார்தரு மானோ
கங்க யாசனத் தெம்பெரு மான்கர மானோ
லிங்க யாசனத் தாரறிவார் கொலோ விம்மான். (சங)

* திருகு கோட்டுமா தவனையின் றருளுஞ்செம் மானோ
முருகு கோட்டுமா மலர்முக வைவலா முன்னம்
பெருகு கோட்டுமா வதர்செலப் பெயர்த்தமா னோவீ
ருருகு கோட்டுள கொம்பிலா தாங்கொலென் றயிர்த்தே. ()

* காரங்கத் தினைப்பலவகையினும் வெற்றிகண்டோன்
வீராங்கத் தினைப்பற்ற நீட்டுறு மிரு தடக்கை
சிரங்கத் தினைச்சேரவும் வழுவிச் சென்றதுவேற்
றூரங்கத் தினையுள்ளிச் செல்லரிவைநோக. (சரு)

* கிட்டும் பற்றுதற் கெளிதென நின்றிடுங் கெழுமித்
தட்டுஞ் சார்வுறு செவியினை விரைப்பொடு தணவு
மொட்டு மோடுவா னிமிருறக்குப்புறு முலகத்
தெட்டு மாதிரம் யாவுமோர் நொடியதி னியங்கும். (சசா)

* இயங்கு காலுக்கு மனத்திற்கு மிலையிந்த விரைவென்
றயங்கு கின்றவன் முன்னிற்கும் பின்னிடா தோடி
மயங்கு கின்றவன் றனைக்கொடு செல்லுறு யாழ்கித்
தியங்கு கின்றவர் தமக்குமுண் டுகொறெளி சிந்தை. (சஎ)

* இன்ன பான்மையின் மருட்டிமா னெங்கணுஞ் சென்று
மன்னர் மூவர்தம் மருகனுய்ச் சதுர்முடி மருவுங்
கன்னல் வேளனை யானெடுங் காரண்ட வனத்தின்
மன்னி யெய்தலுமறைந்ததெம் பிரானருள் வழியின். (சஅ)

* மறைந்து நிற்றலுங் கதிர்வடி வேற்கான் வருந்தி
நிறைந்து காதலி னேடினேன் காண்கில னேரோ

பறந்த விந்திர சாலங்கொ லோவெனப் பதைப்புற்
றறைந்தி டற்கரி தாகிய × வனுர்க்கட லாழ்ந்தான். (சகூ)

* ஆய காலையிற் சேனையி *னளக்கரோ டமைச்சர்
சேய சாலைக டிரிந்தெங்குந் தேடியே திகைத்துத்
தாயை நேடுமான் கன்றெனச் சார்ந்தனர் + தாவ
வாயு மூலையி னோர்வட்டப் பாறையின் மன்னே. (ருo)

வேறு.

* அங்கண்மே வுறுதமன்னை யுடலஞ்சென் றுவிதன்னைப்
பொங்கவே கண்டாலென்னக்கண்டனர் பொற்றுள்வீழ்ந்து
மங்கவெங் கனைநீத்து மான்பினே வருதன்மாண்போ
சிங்கமே யெனக்கஅழ்ந்து புரண்டனர் தெருண்டாரம்மா.

* ஆயிடை யுறைந்தவண்ண லமைச்சர்க டம்மைநோக்கித்
தீயிடை யுற்றெழுந்தா லெனவிவண் சோர்ந்தேனென்றன்
வாயிடை நீரிலாது வறணுற்றேன் × வனமிருக்குஞ்
oசேயிடையெனினுஞ்சென்றுகொணர்குவீரென்றுசெப்ப.

* ஏவியவுடனெழுந்தோர் கிமிடத்தில்யான்முன்யான்முன்
றாவிநீர் கொணர்வே னென்றுதனித்தனி யெங்குந்தேடிக்
காவினீர் தத்தம்வாய்நீர் காணார்கண் ணீர்கலுழ்ந்தே
யாவியை யினிப்பெறோமென் றவணவ ணயர்ந்தாரந்தோ.

* இனையது தெரிந்தகாலை யெறழ்வலி யிடியேறன்னான்
றினையொன்றைத்தின்னவொண்ணாச்சிற்றெறும்பொன்றினு
பனையினீள் கரத்தியானை படுந்துயர் படுவனானல் [லே
வினைவென்று னருளிலாதார் படுந்துயர் விளம்பற்பாற்றோ.

* காரட்டா நின்றவந்த காசுரன் றுயர்க்கா டெய்த்த
விரட்டா காசனற்றுள் விழைந்தவர் தமக்கெஞ்ஞான்றும்
பாரட்ட திசையும் விண்ணும் பணிசெய வினைவென்றானும்
பேரொட்ட நின்றனங்க ணருளுருப் பெற்றுமேவும். (ருரு)

× அனுர்=துன்பம். * அளக்கர்=சமுத்திரம். + தாவம்=காடு.
× வனம்=நீர். o சேய்மை=தூரம்.

* எண்ணிய வனைத்துந்தோய வடியவர்க் கீயும்வான்றோய்
புண்ணிய காமதேனுப் புரந்திடும் புனிதன்றனே
மண்ணுறு * சிகாசிகா மணிநாத னெனப்பேர் வாய்ந்தவ்
வெண்ணிய னூல் பிறங்க விருசெவி குழையிலங்க. (ருக)

* கையன்முள்ளை யுறழ்ந்த கேசங்களுங் கொளுந்தளுஞ்
சென்னியு, மயமின்றித் திரைதோன் மெய்யும்வழி யின்
றித் ததிம்புகாலுஞ், சயமுண்டா மெனக்கனைத்துத் தண்
டூன்றித் தானே பேசி, நயமுண்டாம் பொதிசோறேந்தி
நராரிமு னணுகினனே. (ருஎ)

* கண்டனன் றைவிகன்றாய் காணுமச் சேயைமானக்
கொண்டனன் சென்னிமீது குவித்தனன் றிருக்கரங்கள்
விண்டனன் மெலிபுநோயை விகசித்தான் வதனமேலா
மூண்டர்நா யகன்றன்பாதம் வீழ்ந்திவை யறையலுற்றான்.

* எங்கிருந் திவண்வந்தீர்நும் பெயரியா தென்னவண்ண
லிங்குறை வோஞ் + சிகார சிகாமணி நாதனென்போ
மங்கிவந் தவனுந்தாப வங்கியைத் தவிர்த்தெனவி
தங்குற வாவியொன்று காட்டுமென் றடியிற்றாழ்ந்தான். ()

அங்குற வாகவந்த வண்ணறு னன்றன் சென்னிக், கங்
குறக் கைச்சூலத்தை யெறிந்தனன் கிழித்துக் × காண்டம்
பொங்குற வெழுந்தேயண்ட கடாகத்தைப் பொதுத்தப்
போதன், பங்குறமீண்டுசெங்கை மேவியேபதிந்ததன்றே.

* ஆயபோ தவனுஞ்சேறு வளக்கரு மாவிபுக்கு
மாயமாய் வந்ததீதற் பூதமென மருவியாடித்
தோயமூண் டெவருமுண்மெய் துளும்புறக் களிப்பினுற்றார்
தீயதி நரகத்துற்றோர் திகழ்முத்தி சேர்ந்ததேய்ப்ப. (சுக)

---

* சிகாமணியென்பது சீகாமணியென நீண்டது.
\+ சிகரவென்பது சிகாரவென நீண்டது.
× காண்டம் = சலம்.

* ஆய்ந்தசி[illegible] காரஙிங்க னலர்முக [illegible]ரக்கியெம்மா, னேயி
ந்தசீர்ப் பொதிசோறீ வோமுண்ணு மென் றிசைத்தான்,
வாய்ந்தசிரதிபன்யாருமவருந்தவஞ்சித்தென் × குக்கி, தோய்
ந்திட வனந் * துறுத்த றகையதோ வென்று சொற்றான். ()

* எவரும் புசிக்கவீவே னீயுமுன் னென்றனெம்மான்
றாவருந் தவவிச் சொற்பமெவருக்காமெ[illegible]ன் றேன்ற
னீவருந்தாதே நுட்பஞ் சயிலமாய் நேருமெ[illegible]ன
றேவருய்ந்திட வாலத்தை யுண்டமு தளித்த[illegible]மல். ()

* இலையெனல் வேண்டாமென்றேயெண்ணிலா விலை
யிலையென விலையென்றியார்க்குமெடுத்திடக்குறைவுறவ
மலையென வெவர்க்குமிட்ட துண்டிட வாரி வெள்ளி
மலையென வளித்தான் மேருமலைச்சிலை வாங்கும் வள்ளல்.

* பாலொடு தேன்கலந்த பாளிதமோ கற்கண்டோ
வேலையினமு தோவென்ன மிசைந்தனர்தாங் தேக்குற்றே
யாலவா யுடையான் வந்தி யாளென வமைந்தான் றந்த
சாலுறு முணவைப்போல வினிமையைச் சார்ந்தாரன்றே.

* இவ்வண நிகழ்ந்தபின்ன ரிறைமறை யவனாய்வந்த
செவ்வணத் துருக்கரந்து மறைதலுந்திகைப் புற்றேங்கிப்
பைவணப் பரியூர்ண்ணல் பரிவுடனே டுங்காலை
மெய்வணத் தரசார்கோவின் மேவுமோரி லிங்கங்கண்டான்.

வேறு.

* காண்டலுங் கண்கணீர் கலுழக்கை குவித்
தாண்டுற வீழ்ந்து தாழ்ந்தன்பு போர்க்கவே
பாண்ட ரங்கப்பெரும் பரமனேயெக
வேண்டினன் பன்முறை விருப்பமெய்தியே. (கூஎ)

வேறு.

* கன்றுறு மனத்த னுள்ளங் கனைந்தவ னாகி முன்னஞ்
சென்றுமெய் யடிய வர்க்குத் திருவமு தளித்தன்மான.

× குக்கி = வயிறு * துறுத்தல் = நிறைத்தல்.

வின்றுமிவ் வெளியோ னுக்கு மியாவர்க்கு மனித்தலாலே
யென்றுஞ் சீவர்க டயாள னென்பதை யிதனுற்றேர்ந்தேன்

* சங்கரா போற்றிவான தற்பரா போற்றிகங்கை
பொங்கரா வணிந்தவேணிப் புனிதனே பொற்றிமேருச்
செங்கரா வரசாரண்புசிவ்பாஞ் சுடரேபோற்றி
வெங்கரா சலத்தோல் போர்த்த விமலனேபோற்றிபோற்றி.

* நாவெலாம் வறண்டுதேற்றுநன் னுகண் ணீர்வறண்டு
பூவெலாம் வறண்டுதன்பப் புனியுபே புரண்டேயிந்தக்
காவெ லாங் திரிந்தேதய்த்திட்ட கனையனேற்கமுதாய்த்தாங்
யாவெலாம் புகழ்தரீகெட்டாப்பாதிவபோற்றிபோற்றி. ()

* எனப்பல துதிகளன்பா லெடுத்தெடுத்திசைக்குங்காலைக்
கனப்பருங் களத்தெங்கோமான் கருணையி னகமலர்ந்தே
யினப்பெருங் குழுவொடேகி யெறும்வலி யசுரர்க்கொல்
லீராய், வினைத்தொழில் யாமுங்காண்பாம் விரைவினிற் போ
தியென்றே. (எக)

* விண்ணினின் மொழிக்தமாற்றம் விமலையை யளித்தோன்
கேட்டுப், பண்ணக வேதநாதன் பதுமத்தா டனையு மாங்க,
ணண்ணுறு மிருகண்டென்பா னளினத்தா டனையும்போற்
றித், திண்ணகங் கசியச்சென்றுன் பச்சிமத் தெவ்வைநோ
க்கி. (எஉ)

* அன்னையர் சிறார்சடம்மை விளையாட்டி னகலவிட்டுப்,
பின்னிருந் துவர்துநோக்கும் பெற்றியி னெம்மானங்கி,
தன்னெடுகுடக்குநோக்கி யிருந்தனன் றவிப்போர்காண்
பா, வின்னமு மந்தமாறே யிருவருமிருக்கின்றுரே. (எங)

வேறு.

* நெடியகா ரண்டன்றவம் புரிந்ததினிந்த நெடும்பேர்
படியிலோ துமப்பழுவத் தையொருவியே பரம
குடிலோா தனைச்சிவாகந்த நாதனைக் குறையா
வடிசிறந்த நாதனை யகங்கொடு வடிதகன்றுன். (எச)

* பேயு நீங்கரும் வனத்தினைப் பிரிவுற லுற்றே
காயு மாரழ லதரெலாங் களிமலர் துளிர்ப்பப்
பாயு மாறொடு புலியுறழ்ந் தேயன்பு படர
வேயுங்காரண்டனுறைபுரை யூர்ப்பக்கலியைந்தான். (எரு)

* இருந்தங் கிரிரு முடிமன்ன னமைச்சரை யிருகண்
பொருந்த நோக்கியொற் றின்றிநாம் போர்புரிந் திடுதல்
பெருந் தகைகழ கன்றதாற் பெயர்சென விடுத்தான்
றிருந்து காரண்டன் பாற்செலச் சமயதந் திரனை. (எசு)

* மாவி யப்பினைச் சூட்சியி னுய்தரு மூதியோன்
றுவியப்புரை யூரிலூற் றவனிடஞ் சாரக்
கூவி யாரைநீ யென்னலுங் கோவலூர்க் கதிப
னேவு தூதனு னின்கண்வந் தனனென விசைத்தான். (எஎ)

* பயிரைத் தீய்க்குறுங் கதிர்நிகர் கொடுமைசேர் பதக
தயிரைத் தாக்குறு மத்தெனத் தேவரைத் தாக்குஞ்
செயிரை நீக்குதி யன்றெனிற் செருக்களத் துற்றுன்
னுயிரை நீக்குதி யென்றனன் கருணையி னுருவான். (எஅ)

* என்னக் கேட்டலு மிரக்கமி லரக்கனு மெளிதா
யுன்னைச் செல்கென வொற்றுவிட் டிடுமுன திறைவன்
றன்னைக் கொல்லுவ னையிப்போதுனைச்சமனூர்,
துன்னக்கொல்லுவன் செல்குதி முனையெனச்சொற்றுன்.

* சொற்ற கேட்டடன் சமயதந் திரன்முடி துளக்கி
யிற்றை நாள்வரை கேட்டிலேன் றாதரை யிகழ்ந்து
பற்றி லாதுகொல் லுதலிதை யுரைத்தனை பழுதாற்
கொற்ற முன்வயி னீங்குதற் கேதறி குறியாம். (அo)

* ஆயினும்முனு லாம்வகை புரிதியென் றறைந்தான்
காயிரும்பினிற் காரண்டன் கனன்றுமுன் னின்ற
பேயினுங்கொடி யார்கட்கிப் பேதையைக் கொண்டு
போயிரண்டுதுண் டாக்குமின் கடிதெனப் புகன்றுன். (அக)

* அந்தவெய்ய சொற்கேட்டலும் வெகுண்டெழுந் தவலச்
சிந்தையார்கையிற் சிக்கியான் மடிவனே தீயோய்
வந்தமர்க்களங் குறுகச்சொலு வாயென வருத்து
நந்தவில்லதோர் சமயதந் திரனுமுன் னடந்தான். (அஉ)

* சொற்றகட்டிடத் துன்னென நடந்தனர் துவன்றிச்
சிற்றெறும்பெலா மேருவைச் சாய்த்திடச் செலல்போற்
கற்றுளாரொடு மமர்செயக் கரத்தின்வாள் கொண்டே
முற்றுறத் தொலைத் தேகித்தன் மன்னன்பான் மொழிவான்.

* பார்க்கவன்மகன் முகனெனும் பூர்த்திய பகர்வான்
போர்க்குமால்பலா வாகுமோ வாயசம் புகல
வேற்குமேசவிழி நாயின்வா னேரிலெய் வுறுமோ
மூர்க்கர்தங்கட்கென் னறிவித்து மாவரோ மொழியின். ()

* ஆபதாற்பொன்னுங் துடியும்பாய் பரியுமக் கரும்பு
நேயமில்லதோர் மனைவிகட் செவியோடென் னீவ்வான்
றேறும்வெழுந்ற நெங்கின கீருந்துற் சனருஞ்
சாயுறும்படித் தண்டியார்க் கென்பயன் றருமோ. (அ௫)

* என்றமைச்சனிவ் வகைசொலக் கேட்டலு மிறைவ
னன்றுநன்றெனக் கண்ணெரி பறந்திட நகைத்துக்
குன்றுறழ்ந்திடும் ரதகச துரகமாட் குழுவோ
டன்றெழுந்தன னனந்தனு மிரம்படி யழுந்த. (அ௬)

* நன்மைநன்மையென் றமரர்கள் வாழ்த்தொலி நண்ணத்
தின்மையின்மையிற் கடவுலக கெங்கணுஞ் செழிப்பப்
புன்மைசெம்மையுய்க் குடிபுகுந் தாலன்ன புரையூர்
வன்மைசேரரண் கிட்டிசைப் பால்வந்து வதிந்தான். (அஎ)

* காரண்டன்முதலோர்கணம் போர்க்கெய்தக் கருதிப்
பாரண்டங்கய முள்ளவெண் டிக்குமென் பரம்பி
யோரண்டத்திலு மேலுள தாகியே யோங்கிச்
சாரண்டத்தினு நடுக்குற முழக்கினர் சங்கம். (அஅ)

முதனாட்போர்.

* வலியதானவன் செவிதனில் வலித்தறை கூவி
யொலிசெயும் வலம் புரிவளை யோதைசென்றேங்கி
யிலகவங்கவன் கேட்டலுங் கீடுஞ்சின மெய்தித்
தலநடுங்குறத் தானையோ டெழுந்தவண் சார்வான். (அகூ)

* கொம்மை சேர்முலை ஞெமுங்குறக் குலவுதோட் கோமி
னிம்மெனும்படி யெழுந்தமர்க் களத்தினி லெய்த
வம்மெனும்படி யழைத்திடன் மானவா யதனாற்
பொம்மெனும்படி முழக்கினுஞ் சங்கொலி பொம்ம. (கூ0)

எழுந்த வன்படை யெங்கணு மெழுந்தன வியமா
யழுங்க வீறின திக்கெலா முற்றன வச்ச
முழங்கி நின்றன நரசிங்கள் படைகளு மூரித்
தழங்கு தெண்டிரைக் கடலென வார்த்தெதிர் சார்ந்த. (கூக)

அணிவ குத்திரு படைகளு மமர்பொரு மாங்கட்
குணில்பொ ரக்கறங் கிடிபுரை முரசங்கள் குமுறத்
தணிவில் சிற்றமோ டிருபடைத் திறத்தருஞ் சமரிற்
கணினெ ருப்பெழக் கனைத்தனர் வெருக்கொளக் ககனம். ()

வேறு.

பண்ணுரு மடற்பரியும் பரியுந்
திண்ணார் கரியுங் கரியின் றிரளு
மொண்ணு யக ० வை யமும் வையமுமோர்
விண்ணோரும் வியப்ப வெதிர்ந்தனவே. (கூ௩)

கறுத்தா ரொருவர்க் கொருவர் கறுவிப்
பறித்தார் கொடியுங் குடையும் பதறி
முறித்தார் முனைவேன் முதன்மொய் கணைகள்
பொறித்தார் முடிமார் பொடுபொற் புயமும். (கூ௪

० வையம்=தேர்.

சிவப்பே றிலைவிழி சிர்வுதன
மூவப்பே றின்வெகு சமர்மீ தயருந்
தவப்பே றினர்சாப மெனச்சாப
மவப்பே றிலதா ரமரா ரவரோ. (௯௫)

மல்லால முதற்பன் மரங்களினும்
கல்லானு மிருக்க கடுங்கணை கொள்
வில்லானு முடற்றின வெஞ்சின மெய்
பல்லார் புலியன்ன படைக் குழுவே. (௯௬)

கறுவோடு புலித்திரள் கண்டதெனு
மறவோர் மதவோடொரொன் றெனர்வா
ளுறவே கமணிப் பரியோடு பரித்
திறமீ ரிவர்கண் டனர்சென் றமரோ. (௯௭)

பரிகற் றிரளிற் பரிகற் றிரளாற்
செருவுற் றதுவல னயிடைக் கதிறற்
கர + ரக்கழுமஞ் சியகன் றனர்கூர்
வெருவப்பல சாரிகைமே வினரோ. (௯௮)

வேறு.

வாசி வைய மதகரி யாளருங்
காசி லாது கறந்த வெழும்புவிக்
தூசி வானிடைத் தூன்னுத லாலக்குங்
கூசினார்விழி மாகர் குழுக்களே. (௯௯)

யானை யூமந்தர்கள் யானையி னூடுறல்
வான ளந்த வரைகள் வரைகளின்
மேனடந்தன மானுயிர் வேழங்க
டான திர்த்தன வவ்வரைச் சாரலின். (௪௦௦)

மீளி மன்னரை வாள்கொடு விட்டுமா
வாளி மல்லரைக் காலிற்று வைத்துமேற்

+ அக்கம்=கண்.

றாளி கொள்ளக் களத்திடைத் தோன்றினு
ராளி யஞ்சு மடற்கரி யாளரோ. (௪௦௧)

நிறைசெய் வேலினர் நீளெழ நீள்பரிக்
கறைசெய் மாக்கடற் றுளைக லங்கியே
யிறிய * வும்பலி னங்கள் பிளந்திற
விரத மூர்ந்தனர் நான்கிர தத்தரோ. (௪௦௨)

சால வொண்பரித் தேர்விடு தன்மையர்
கோல வில்லை வளைத்துக் கொடுங்கணை
நீல மாமுகில் கீரிடை நின்றுபெய்
யாவிபோல வீமர்த்தலை சிந்தினார். (௪௦௩)

ஏதி கூர்மழுத் தண்டமி ருப்பயில்
காது சூலங் கடுங்கணை தோமர
மேதிலா × வயிரங்க ளெறிந்தனர்
தாது லாத்தொடை வேய்சக டத்தரோ. (௪௦௪)

வேறு.

பசும்பன் னிருதார் மாலைகொண் மார்பன் படைமேலே
விசும்பு கலங்கப் பொருதா னவர்கள் வெற்றிப்போர்
கசங்கு திறத்தை யகத்தின் மதித்தே கவிமாவின்
வசங்கொ டுயர்த்தே பொருதான் மறவோர் வல்லோனே. ()

வேறு.

வைவச் சுதனு நடுங்கச்சின மூற்றுவாளாற்
றெய்வப் புரவி பலசாரிகையிற் செலுத்தி
மைவைத்த கண்ணார் மனங்கொள்ளும் வலாரிமானப்
பொய்வைத்த சிந்தை யவுணைசனைப் போக்கினானே. ()

கோணத்திரிந்து தயித்திரியர் வெள்ளங்களைக் குலைத்துப்
பேணுஞ்சினத்துப் பரிமீதி லிவன் பிறங்கல்
பூணுங்கடைநாட் கடல்வாரி புசித்தெழுந்து
காணும்வடவா முகந்தன்னைக் கடுத்ததம்மா. (௪௦௭)

* உம்பல்=யானை. × வயிரம்=வச்சிரம்.

புலசாரிகையிற் சாமப்பிரவி தனைப்பணித்துக்
குலவாநின்ற தானவர் வெள்ளங்களைக் குறைத்த
விலகாநின்ற மஞ்ஞையிலேறி யேற்றுரை
விலகாவண்ணங்கொன்றிடுவேளி னெழில்போலும். (கoஅ)

வேறு.

உயிர்நிலை தெரிந்து வாட்டி யுடற்றுதா னவரையெல்லா
மயினுனி வாளிற் கூட்ட வவுணர்கள் கலங்கியேகப்
பயில்களத்தி டந்தவாறு காரண்ட வவுணன் பார்த்து
மயிலவ னெதிர்ந்த போரிற் குரோனவலியின் வந்தான். கoகூ

பண்ணுறு மரிகள் பூண்ட பாய்மணி யிரதமூர்ந்து
மண்ணொடு விண்ணு மேங்கி மயங்குற வள்ளன்முன்னர்க்
கண்ணனற் பொறிகள் சிந்தக் கறுக்கொடு முனிந்து சொல்
வான், றிண்ணிய வரிவிற் கையிற் செறிந்தகா ரண்டனென்
பான். (கக0)

* மனித்தருட் சிங்கமென்றே வாய்ந்ததான் மதத்துக் கை
யிற், குனித்தவில் லுடனென் முன்னர்க் குறுகினாய் தேவ
ர்கூற்றிற், கினித்த நின்னிதயத்திற்கே யெரியூட்டு கிற்பன்
முன்னர்த், தனித் திரிந்திடுநி யன்றேற்*சல பத்திற்றீர்வா
யென்றான். (ககக)

* முந்தைசூழ் புரத்தோர்சூர பன்மனே முதலாந் துட்டர்
நந்தலி லாதுபெற்ற வரங்களும் o ஞாட்புஞ் சிருஞ்
சிந்துற வவர்கள் கெட்ட செயறமைத் தேர்கிலாயோ
வெந்தைத னடியர் தங்கட் கிழைதுயர் வீணிற்போமோ. ()

* நீயுமத் தகையதுன்பி னிலத்தும்வா னகத்துஞ் செய்தா
யாய்தா விறைவன் வாக்கா லடைந்தனனுன்னைக் கொல்வா
னேயு முன்னு விரோதின்னு மிருந்திட வெண்ணுவாயேற்
றுயினு மினியர்னன்பர் தாள்களைப் பழிச்சுவாயால். (ககங)

* சலபம்=விட்டில். o ஞாட்பு=வலி.

* இல்லையேற் குழுவினோடிவ் வுலகினை யொருவி நீயு
மொல்லையின் மடியும்வண்ண முடற்றுவேனுணர்ந்துகோடி
வல்லையி னனதெண்ணத்தை வகுத்திடா யென்றானன்னோ
ன், றொல்லைநாள் வினைபோல் வந்து தோன்றிய தோன்று
லானோன். (ககச)

* மன்னர்மூ வரைமருட்டு மாறுபோ லெனைமருட்டிச்
சொன்னதை விகவுன்னன்கு மௌலிக ளோடுந்துள்ளிச்
சென்னிவீழ்வுறச் செய்யென்றன் றிறலைநீ யறிதியென்று
வன்னியிற் கொதித்து வில்லைவளைத்துயர்கணைகடொத்தான்.

அப்பொழு தழலின்வந்த வரசனுந் தலைப்பெய் தேற்றுக்
கைப்பொலி கணைகடுவிக் கறுத்தவாள வுணனேவு
மொப்பறு கணைகளெல்லா மொடிபட முறித்துச் சூழ்ந்த
தப்பறு படைகள் சிந்திச் சமர்விளை யாடினானே. (ககரு)

மூவுலகத்து நீண்ட முழுத்தசீர் வேந்தன்றானுந்
தேவரு நடுங்கச்சீறுஞ் செருக்கொள்கா ரண்டன்றானுந்
தரவிலா வமரியற்றுஞ் சமயத்தி னருணைப்பக்கன்
மேவுவல் லூரன்றா பத்தாதையின் மேவினானல். (ககஎ)

கடுந்திறற் றானைநாப் பணின்றகாரண்டன்பாதம், நெடுங்
கிரிக் குலங்கள்சூழப்பனிவரை சேர்ந்ததேய்ப்ப, வுடுஞ்சமர
வுணர்சூழ வடைந்து தாழ்ந்தன்னான்முன்னர், கொடுஞ்
சமர்முறையோவென்றுசொற்றமர் தொடங்கினானல். ()

வேறு.

ஏற்றவா ளரக்கர்கள் வெருக்கொண்டே யிரும்புய, வாற்ற
லா லருஞ்சிலை குனித்தடுஞ் சரங்களைக், காற்றினோடு மின்
னுருங் கலந்து கார்பெய்மாரியின், பேற்றினன்குமுடிகொ
ள்சிங்க வோங்கன்மேற் பெய்தார்களே. (கககூ)

எங்கணும் பரந்துவா னிமிர்ந்துமுன் னெதிர்ந்திடுங்
கங்குனேர் கணைக்குழாங்கள் போன காணுறுவகை

துங்கசாமே பரிகொள் வெஞ்சுடர்க் கரங்கள் போலவே
சிங்கவேறன் வில்லினிற் பல்கணைகளைச் செலுத்தியே. ()

நெடியதீய திருவர் கோலு நீறுகண்டு பின்னரே
கடகரிக் குழுக்களிற் கலந்தவேறு போலவுங்
கொடியவல்லியம் மறிக்குழாம் புகுந்தபோலவு
மடிவிறலவக் குழாத்து மன்னனும் புகுந்தனன். (கஉக)

பாற்கடற் கலங்குறப் படுத்துயர்ந்த மந்தரம்
போற்கதித்த வவுணருக புணரியைக் கலக்கிறொ
னாற்கடற் புவிக்கண் மெச்சு நாரசிங்கனென்றபே
ரேற்கவந்து பார்க்கவன் குலத்துதித்த வேந்தலே. (கஉஉ)

மாலைமார்ப னின்னசெய்து பின்னுமந்த வஞ்சகர்
நீலமேனி மாலைவானை நேருறும் படிக்குவெங்
கோலனந்த மோரிமைப்பி னேவிமிக்க ×கொக்கரைப்
பாலனந்த மொலிதரக் குறித்தனன் பம்பமெனை. (கஉங)

* ஓரிமைப்பி னின்னவா றுடற்றினு னெனத்தெரிந்
தேரிமைப்பிலா ராக்க ரிருவர்தம்மை நோக்கியே
காரிமைக்களா நிறத்தி ரீதுகாறு மெங்கடஞ்
சீரிமைப்பழித்த வன்மை சிதையும் *வைகல்சேர்ந்ததே. ()

* இந்தவாறு சொல்லியும் பரிருகைகொட்டி நகுதல்கண்
டுந்தவாண வத்துடன் சினந்து ரப்பியிளையவன்
முந்துநின்ற முச்சிரத்த னைக்குறித்து மொழிகுவா
னிந்தரத்தர் நகைகொள்வா யரத்தமோ டழுங்குற. (கஉரு)

* அற்பமாக வெண்ணியே யலட்சி யஞ்செய்திட்டநம்
வெற்பின் வன்மை யுற்றமெய்கண் மீதுநொய்ய கணைவிடுத்
தற்புதங்கொ+ளிப்பியூதி னையோர்க ணத்தினிற்
பொற்புடற் புதைப்பனிப் புவிக்கணென்று பொங்கியே. ()

× கொக்கரை=சங்கு. *வைகல்=நாள். + இப்பி=சங்கு.

வேறு.

* வல்லூரன் மூத்த யனிடத்தில் வாங்கும் விறல்கொள்
கல்லூ ரொழிற்கதை காத்திலேந்திப் புவிமீ
தெல்லூர் முடிச்சதுரன் மூன்றுக வெய்திபிரு
மல்லூர் புயக்கிரிதுளங்கவிசை பேசுவனே. (கஉஎ)

வேறு.

* திறமென்றி யாங்கள்விட்டவரசர் மூவரைச்செயித்துத்
தரணிமும் முடிநன் னரசிங்கப்பேர் தாங்கலாலே
முரணுடையா யென்றுன்னி நொய்யவிந்திரன் மொழிந்த
சரணுடை வசனங்கேட்டுச்சார்ந்தனை யாவநேர்ந்தோ. ()

* இக்கதை யரிபாற்சஞ்ச னேற்றதை யேற்றேனெனிற்
றொக்கதை யுயிருக்கியாத் துப்பினை யறிதி*போகி
சொற்கதை கேட்டுவீணிற் றொலையவந் துற்றாயந்தோ
நிற்கதை நிண்ணயித்தேன் விதியினின்னையந் தேறேனே.

* என்று வல்லூரன் சொற்ற தீர்முடியான்கேட்டு
நன்றி மிக்கோர் கடம்மை நவிந்திடுவார்க் கெஞ்ஞான்றும்
வென்றிநின்றிடுமோ பெற்றவரங்கணின்றிடுமோ வெய்யோர்
பொன்றி னரன்றி நின்றோரியார் கொளீபுசுறிமன்றே. (

* விண்ணு ளாருங்கடுன்பின் வெருவிமெய்க் கோவன்
மூன்று, கண்ணு ளார்கழற் றொழும்பா யுணர்முறை
இத்தந்த, வெண்ணு ளார்மொழிக்கேயுங்க ளீடழித்திடுவு
ன்வந்தேன், பண்ணு ளாரரிதண்டத்தோ டெவைக்குநான்
+பாறிடேனே. (கஙக)

வேறு.

* சொற்ற வீறுகேட்ட வுணனுந்தன் முடிதுளக்கிச்
சற்று மெங்களை மதித்திடா துரைத்த நின்றலையை
யெற்று வேறொரு கணத்தி லிக்கதையினு லென்று
சுற்றி மன்னவன் சேனையை யனலெனச் சூழ்ந்தான். ()

*போகி=இந்திரன். + பாறிடேன்=ஓடேன்.

* அயன் வரத்தினாற் கொண்ட வத்தண்டினை [னான்
புயவலிக் கொடுதிரித்துப் பல்சாரிகை புரிந்த
சயமிகுத்ததை விகனற்றூனையுஞ் சாய்த்து
வயமுறச் சொலியிமைப்பின் மன்னவன் முனம்வந்தான். ()

* கதைவூரத்தினாற் கண்டுங் காணுதவனுகி
இதயமாழ்கியே நின்றிடுமேந்தலை நோக்கித்
தகையும் பன்னிரு மாலையாய் நின்சயிவியங்கள்
சிதையுந்தன்மைகண்டின்னுமேனுயிர்ப்பொறைதீர்வாய். ()

* இன்ன பான்மை வல்லூரானு மிழிவுபாராட்டிச்
சொன்ன சொற்செவி வழிபுகுந்துட் சினந்தூண்ட
வன்னி வந்தவன் வன்னிபோற் கொதித்துநின் வலத்தைப்
பின்னமாக்குவ னென்றெனில்பகழிகள்பெய்தான். (கஙரு)

வேறு.

* வில்விட்ட கொடுங்கணை வல்லூரன் விசுதண்டின் மிசைப்படலுங்கருங், கல்விட்ட கலமெனலாயவை கண்டும்பின் பல்கணை விடுத்தானவை, யல்லிவிட்ட சென்மின்னின் மறைதல்கண் டவுணனக்குள் சிரத்தையடற்கதிர்ச், × சொல்விட்ட தடியெனநா றுவே னென்றுசொல்லி நெருங்கியத்தோமிலா. (கஙசு)

* ஆதியண்ணலருட்கொடு நித்தவம் மன்னறன் சிரநீ தீனடற்கதை, மோதவெண்ணிக் கனேந்தருமேறென மொய்த்துவானி*னெறுடனைத் தூக்கினன், காதுகாலனை யோர் சுதனுக்குமுன் காய்ந்தநிதாப்பக்கருணை கொண்டேயிளஞ் சிதவெண் பிறையானவன் பாலிவன் சேரொணுது செந்தியின் விலகினன். (கஙஎ)

* ஆத்திரத் + தசியா லெயிற்சுட்டவ னன்புகொண் டனலா லெயிற்சூழறச், சூத்திரத்தி னளித்தமை தேர்வுறுத் துட்

டன் கிட்டுறுந்தோறு மவன்வலிக், ௦ காத்திரத்தைச் சுடும வணிங்கி னேகதித்த வாணவத்தீயுள்த்தைச்சுடு, மாத்திரத் துஞ் சலாயுங்கைச் * சீர்விட மனம்பொருந்திலன் வஞ்சக நெஞ்சனே. (கஙஅ)

* இத்திறத்தி னிடருறுவான்பினு மென்னுவா னென்ணரும் லவகனேற்றுக்கொள், சித்திரக்கதை விட்டன்றித் திர்கலாதினன்று கொண்டயன் சீரருட்சிந்தித்துக், கைத் தலத்து ஊதண்டைச் சுழற்றிமெய் கண்டதைவிகன்மேல் விட்டேரப்பினன், சுத்தநிர்க்குணத் தெம்பிறை சூழ்ச்சியாற் சூழனற்கதை தோய்ந்து நொந்தெய்தியே. (கஙகூ)

* அயன்வரப்படி பன்னிருமாலை யானகலமோதிய னென் கையின்மேவுற, வியன்மிகுத்த தெய்விகன் மயங்கியே மெய்யுயிர்ப்பின்றி வீழ்ந்தனன் வையத்தே, நயன்மிகுத்து வல்லூரன்முன்னேனெ டிந்நரன் புரந்தாறு விறந்தானென்றே, வயமிகுத் திருவோருங் களிப்பொடு மருவினார் புனாயூர்முன் வணங்கவே. (கசO)

* பைங்கதிர்ப்பரியானை வென்றோமென்றே பச்சிமத்திருபேரோர் வரக்கண்டே, செங்கதிர்ச் + சவிதா வெருண்டே கடற்சேர்ந் தொளித்தனன் வல்லிருள்சேர்ந்ததே, பொங்குறுங் களிப்பால் வரும்வைகல்போய்ப்போகி நாமொடும் பொன்றுவிப்போமெனக், கனகுனிக்கக் கருதினர் தானவர்களத்தி னண்ணலுக்காயகழுவாம். (கசக)

வேறு.

* கண்ணுத லருளாற்றீயிற் கருகிய வகையாற்றண்ட
நண்ணூரங் குறைந்து நம்பியுரத்தினை நலிந்ததாலி
னெண்ணுறு முயிர்ப்புமாவி யடங்கியே யிறந்தார்போலப்
பண்ணுறு பரித்தேர்ச்சாயச் சூதனும்பரிவினேந்தி. (கசஉ)

× சொல்=நெற்பயிர். * ஏறும்=கதை. + அசி=அவமதிப்புச்சிரிப்பு.

---

௦ காத்திரம்=சரீரம். * சீர்=கதை. + சவிதா=சூரியன்.

* எடுத்துமார் பிணைத்துக்கூடு முபசார மியற்றியுந் *தொக் கடுத்தில வுணர்வுபாக னைகம்வெரீ இயந்தோறுந்தோ வடுத்தவிர் மன்னர்மூவர் தமைவென்ற வலிபோனுலுந் தொடுத்தமங்கல மாதர்க்குச் சோராது சோர்வுற்றாலும். ()

* முனிவரும் பர்கண் மற்றோர்கண் மொழியிலை பொய்போ ஞலும், மினிவரும் வழியிற்றெய்வ நிமித்தம் விலைப்பிறு லுக், துனிவரும் படித்தீயோர்க்குத் தமியராற் சூழ்விக்கு ம், பனிவரு மிழமிழியெம்மான் பகர்சொல் விண்போனதெ ன்னே. (கசச)

* எம்மொழி மாறுற்றாலு மெவ்விதத் திலுமம்பீசர் தம்மொழி மாறுதென்று தனிவலி தரித்துத்துன்ப விம்மொழித் திரதந்தூண்டி மேவுமக்கணத்திலெம்மான் செம்மொழி வழியே ÷யூதை செறித்துதைவிகற்றே. ()

* ஊதைவக் தசையவுள்ளே புணர்வுண்டா யதனுளீசன் பாதபங் கயமலர்ந்த வுடன்பஞ்சாக் கரநற்பாகர் வோதுதல் பாகன்கேட்டம்மலைச் சாரில் வையமுய்த்தே யாதர வோடுங்கோவை யவணிறங்குற வமைத்து. (கசரு)

* நின்னுடை லாயமூன்று மன்னர்க ளேர்ந்திருந்தும் மன்னுயி ராய்விரட்ட வள்ளலா ரிருந்தும்பல்லோர் துன்னுற மவ்வியவம்போ லிருந்துமோர் துணையுமின்றி யின்னவா றிருளிற்றோந்தா யாதியான் செய்கேனெந்தாய்.

* பலவிதம் வருந்திக்கூறிப்பார்த்திபபன் ேறோர்விண்ணோர் மெலிவின யகற்றவந்து மேவினபோதுங் கோவம் சூலவும் வூம்மின்றேர்மேற் கொள்குதி யென்றான்கேட்டு நிலவுலவுறுங் *கோடீரன முதுண்டா னிகழ்ந்துவர்றால். ()

* தொக்கு=உடல். ÷ ஊதை=காற்று.
* கோடீரன்=சடையையுடைய சிவபிரான்.

* இமையவர்முறைக்கென்னத் தனிநிறைபுனைப்படி புனை த்த, வமைவுறமந்தொழில்வகுத்தோனந்தணனாகி யன்னச சுமைகொடுவந் தெல்லோர்க்குந் தோயமோடளித்துகந்தே யெமையொரு பொருட்டாக் கேட்டுக்கொண்ட தோரமைவு மென்னே. (கசகூ)

* இந்தவெய்யோனைக்கொல்லவல்லவோ வதற்கெல்லோ ரும், வந்துமற் றோரிராது மாறுறக் கொடுத்துந்தீயோ ருய்ந்தன ராகியேக விடுத்துமென் னுயிரோடின்னு, நந்த மூர் செவிற்காண்முத்த நகையருமிகழுவாரால். (கடுo)

* ஈதன்றி வசையுமூன்று முலகமுள் ளளவுமெய்தக், கோ தன்றிச் சிறந்தோர் வாக்குங் குறைபடக்குறையாயுற்றோர் தீதுறவாற்றி யின்னு முடற்பொறை சுமக்கச்செல்லேன் சாதலிற்றுணிந்தேனீயூர்மனப்படிசார்கவென்றான். (கடுக)

* அவ்வுரை கேட்டசூதன கம்வெரீ இமையவுங்கட் கெவ்வித மனமோவெற்கு மெய்துகவதுவே யென்று னெவ்வமோ டிறைதன்னுன் மாநிக்குரு மென்னுங்காலை நவ்விவா மூண்ணல்செய்தவிசித்திரநவிலற்பாற்றே. (கடுஉ)

நினைத்திடை குளிக்கும் வாளா னிணைப்பிறே டறிவுநிற்கக் குணத்தொடு கரணமூன்றைம்புலன் செயற்குறுகித்துஞ்சக் கணத்துச்சாக்கிரத்துவந்தான்கனவெனக் கறையரர்கண்டன் றுணித்தவுணைசர்வெள்ளஞ் சுவற்றுமவ்வடவைபோன்றே.

நல்லவர்க் கடைந்ததீமை நாட்செல நில்லாதாங்குப் புல்லருக் கடைந்தவாழ்வும் பொருந்திநில்லாது கண்டாய் oசெல்லிடை யுதித்தமின்போற்சிதையுநன் னெறிசேர்தேவ ரல்லலுங் கொடியசெய்கை யடையலார் புரமும்போன்றே.

மதனுருவெடுத்தோயுன்றன் மனத்துயர் தணப்பாய்மாண்டு கதிபெறுன் சயினியங்கள் கதித்தெழச் செய்வோந்தேர்.

o செல்=மேகம்.

துதிபெற விளித்தெல்லர் தொலைவுறப் புரிதீத்துன்பிற்
கதைவரப்படியேயின்னைக்காட்டிமீட்டனம்விழ்ப்பா. (௧௫௫)

அஞ்சனி யெழுந்துவைபக்குதடுகளமடைதி யென்று
நஞ்சணி கண்டன்கூறி மறையவன் முடிகொணம்பி
தஞ்சமுன் னடிக்கேயாரு மென்றெழுந்திரதஞ் சார்ந்து
துஞ்சினரமர்க்களத்திற் சூழ்ந்தனன் சூதனோடும் (௧௫௬)

* கனத்திடை யமைச்சராதி மடிந்தசேனை யிரிக்கணத்தை
வளத்திடைக் *திகலனுதி கணமுண்டுமகிழக்கண்டே, புளக்
கிடையெரியானெக்கிற்கலமிருத்தொழுகச்சார்ந்து, ◦குளத்
திடைக் கணனேவென்ன மோகனுக்குறித்த தென்றே.

* விழுந்தவூ ணிறப்பதன்றி யிவன்வந்தித் துயரின் வெம்பி
யொழிந்திட றகவோவென்றென்று யங்கினனப்போதெம்
மான், கொழுஞ்சிகை முந்நூல்வேய்ந்த குலமறைக் கிழ
வனைச், செழுங்கமண் டலந்தையிற்பண் டென்றிமுன் சிற
ப்பின்வந்தான். (௧௫௮)

வந்தமா மறையோரான காரண்ட வனத்துநாதர்
தந்தடக் கமண்டலத்திற் கார்புனற் கரத்திலேந்திச்
சந்தனுசலத்தோள்வேந்தன்றனைமேற் புரோக்கித்தன்பாற்
சிந்திய வுயிர்கண்மீண்டு சிறப்புற வெழுப்பினேரே. ()

மறந்திகழ்ரீனையெல்லா மறிக்கரத் தண்ணனீரா [சோகந்
திறந்தசொல் லிறந்துதுஞ்சியெழுந்த போலெழுந்துஞ்
துறந்தில் கண்டுமுன்போற் சொற்பொதி புழுக்கலிந்தா
னறந்திக டெய்விகன் போலார் பெற்றுரிவை தாமம்மா.

ஆரரு ளமுதந்துய்த்தே யாவருமகிழ்ந்த பின்னர்த்
தாரண்ட னவரவர்க்குத் தகுஞ்சிலை படையுங்கேம
வீரந்மோ டவையும் வேந்தற் கிதயதிற் களிப்புந்தந்தே
வந்தன்விணிற் காந்துசிக்க மன்னனுக் கிவைபுகன்றான். ()

* இலன்=கரி. ◦ குளம்=நெற்றி.

வருகதை விகவுனக்கு வலிமிகத் தந்த மேலும்
பொருபடைக்கும் முனக்குஞ் சகாயமாப் புரப்பதற்குத்
திருமலி நந்திதேவை யிவன்பார்க்கச் செய்வோநியவ்
விருவர்தானவரைவென்றங்கெய்துவா யென்றுசொற்றான்.

எனவிறை யிசைத்தமாற்ற மிருசெவி கேட்டமன்னன்
மனமகிழ்க் கடலிற்புக்கு வாழ்த்தியங் கிறைஞ்சிநின்றான்
கனிவொடு மயன்மால்காணு வள்ளலைக்களத்திற் கண்டாற்
பினுமினி யுறுவதென்னோபெரிதவன்பெற்றபேறே. (௧௬௩)

* முக்கண னருளைவாழ்த்தி நர்சிங்கபூபன் முன்னு
மிக்கதன் றுனையோடு மேம்பட முகிலினூர்த்தா
னக்கண மிதுகாண்பான்போ லலரிகீட்டிசை வந்தார்த்தான்
றொக்கவல் லிருளும்வானோர் மாற்றலரிருளுந் துஞ்ச. ()

இரண்டாநாட்போர்.

ஆர்த்தமை கேட்டுத்தூர்த்த ரதிசயித் தகந்தைகூறப்,
போர்த்தொழிற் கிளையோன்போந்த போதவன் பொற்றாள்
போற்றிக், கூர்த்தவன்புடன் முன்னின்று குசம்பன்சம்
பனுமவ்வேந்தை, யீர்த்து வந்திடவே வென்றாரவ்விடை
யீய்ந்தான் முன்னோன். (௧௬௫)

காரண்டன் விடையைக்கொண்டகடும்படைத்தலைவர்வீரப்,
பேரஞ்சா நூறுகோடிப் பொருநர்கள்சூழ்வோங்காலைப்,
பாரெங்கும் வெருவுமன்னர்க்குறும்பொல்லாச்சகுனம்பாங்
மாத், தேரின்கட் காகமேறிச் செயிர்படக் கூவிற்றம்மா.

கொடியினிற் கொடிகண்மேவக் குறுகுதன்னி மித்தங்
கண்டு, மடிவது தேறார்பொல்லா வழிபடர் விதிவசத்தா,
விடிபட முழங்கிச்சென்று ரிருமுடியினன்மேற், கடலெ
னக் காலனேவுங் காலதூதுவர்களென்ன. (௧௬௭)

வேறு.

கொண்டலுரு மொலிகொண்ட சம்பகுசம்பர் முதலிய
வெம்புகா, ரண்டனகல் படைநின்ற நிசிசராங்கனமர்க

டொடங்கினு, ரண்டர்தமு வுளமஞ்ச நரபதிதம்பினவர் சமர்முந்தினு, னெண்டிசையொ டரவங்கொள்க ணபணு மெங்குநெளிபட வன்றரோ. (கசுஅ)

அங்கணமர் தனினின்ற வசுரிலண்டர் வெருவுறுசம்ப னோர், தங்க கொடுமாமங்கை கொடுபல தன்றுகணை கடிற ந்துசிர், பொங்குமட னாசிக்கனொடு வருபொன்றிலகல படையொன்றவே, வெங்கணெரிபட மண்டிவிடலையை வெ ஞ்சினமொடு பிணங்கினன். (கசுகூ)

பொருமவ்வவுணனை வெருவகரபதி பொருதுவெருகணை கொளுவவே, யிருவரெதிர்விடு பகழிவிடுபொறி யிமை யருலகம தடையவே, அரியபருவுட லிருளுமகம்தகபட முடனடு மவுணனே, ரரியசரமது கொளுவியிவனுட லரி துபழிபட முடுகினன். (கஎ0)

அவுணன்விடுசர முடலைபடைத்து மதிகசினமுட னரா யனேர், விசிதகணை படுதனுவை விழியனல்விரவு புகைபு ரை புருவனோர், கவினவனை வுறவலிய பலபல கணையின வன் விடுகணையெலா, முவண்கயிலதறவெருளியவனுயி ரொ ழியும் வகையிவை புரிகுவான். (கஎக)

இலகுகவி ரொளியசனி யழலென விரணகவ மெறிந்த றிபடா, தலகில்பொறி யிடையவுணருயிர்கெட வமரர்பதி கணையருளினன், மலியுமழறனை யனையகணையவன் வலிய முடியினை வயிரநின், பொலியுமலையிற கரிவதெனவது புரி ய யமபுர மருவினன். (கஎஉ)

வேந்தன்விடுகணை யீண்டவுயிரது வியந்தநிசி சாறுயந் ததி, வாய்ந்த முதுவனுமேய்ந்த துயரொடுமாண்ட சினமிக விண்டியே, யேந்தவுறு பரிபூண்ட விரதமுனேந்த லெ னவுரு டாங்குதேர்; சார்ந்துகொடுமர நாண்கொளு விவலி தாங்குகணைகொடு சார்ந்தனன். (கஎங)

விடகுசம் பனுபிரதமேல்வரவிடலைசிங்கனும்விரைவினோர், தடமலைத்திணையெனவுயர்த்திடு சகடமங்கெதிர் கடவியே, கொடுமரந்தனி வளையவம்பழல் கொளுவவெஞ்சமர் கொ ளுவினன், மடமடந்தையர் தெரியறங்கிய மதனமந்தர மார்பினன். (கஎச)

வேறு.

வலியவொருகணை தனிலவன்விடு கணைமறிய வொருகணை யினிலணிகழுமிற, விலகுமொரு கணையினில் ரதம்வலவ னுடிவுளி கெடவிடுமளவி னிலவுணனு, மலகில்சினமொ டுவசி கொளவுடனுட லலறியுயிர்செல வடுகணை யுதவின ன், குலவுமவுணர்கள் குலமுழுதழிவுற குறிகொணரவுறு வெனுமொரு சூரிசிலே. (கஎரு)

அசுரர்குல முழுதழிதர வமர்புரியயில் கொள்பவனு நல்வலவனு மிவனெனப், பிசிதமயில் பவருளமவைவெருவு றி பிரசமயிலுற வெயில்வர விரிவுறு; குசுமன்வர மணிவ கொளு மிருவர்கடிசை குடிகவெண்யுறை யடுகளமொருவி யவ், வசைகொள வுணர்கள் சமுகமதடைதர மறல்செய்வ து யினிமுடிகில மெனவரோ. (கஎசு)

இனையவகையினி லசுரர்கண்முறை சொலியிழிவி னடை தலுமவர் கடமதிபதி, மனனபவமுட னவர்களை வெகுளி யின் வலியவுரை சொலவிளைய வனமையொடு, சினமுமலர ரொருகொடி மடிவுறல் செயுதுமென வெழுமளவிசில் வெருவிய, வசிகதிகிசரர் பிணமமருறவுளையறை யுதிரி சிரவுணனு மொழிகுவான். (கஎஎ)

வேறு.

மானவே லவுணரோ நீர்வலித்தேக மொழிவதென்னே, யூனவே லொன்னார் முன்னமுறு சமர்க்குடைந்துவந்த, தீனமம்மரக்கர் போர்க்கென் றெய்துறிற் றெவ்வை வெல்லற், காளவை யிலேயேலங்கண் மடிந்தும்பாடையற் பாலார். (கஎஅ)

என்றுதா ரண்டன் கூற வரக்கர்க ளேந்தல் சாயக்,
கொன்றிங்கு னடைவோ மென்று கொதித்துப்பீபார்க் கோ
லங் கொண்டார், வென்றிகொண் டடைந்த வில்லூ ரனுமு
னோன் விடைகொண் டேமுன், னின்றதேர் மேற்கொண்
டான்பண் டிருடிசா பத்தை நேர்ந்தான். (கஎகூ)

* கண்ணுத லுடன்வெந் தூசிக் கடன்முனைந் துவன்றி
யேக, விண்ணினுள் ளோர்கண் டின்றென் விளையுமோ வெ
ன்றுளோக, வெண்ணுதம் பத்து ளோன்முன் னிரணிய
னெனவல் லூர, னண்ணுத லானன் றெய்வ நரசிங்கன்னன்
னுசூழல். (கஅ0)

* ஏழிரு புவன மெல்லா நடுங்குறக் கொடுங்கோ லேந்தி
ஞ்ழிகா லத்தின் மஞ்சே மூதையோ டுருமிப் பெய்யுந்
தாழ்விலா மாரி யெய்ப்பச் சரமாரி பெய்து வந்தான், வா
ழிய புகழ்நற் செங்கோன் மரகத வரையான் மாட்டே. ()

வேறு.

* பகழி தூவி வருமொரு பாவிமுன்
னிகழில் தந்திர னென்னும மைச்சனும்
புகர்கு லத்தனைப் பொன்றச்செய் தெய்துவேனத்
தகர்விப் பேனென் றெதிர்ந்தமர் கந்தனன். (கஅஉ)

* ஈயெ மூந்து மலையொ டெதிர்த்தென
நீயெ திர்த்தனை போர்கிமி டத்தெவன்
போயொ ளிப்பைகொல் பொன்றுவை கொல்லெனக்
காயொ ரிக்கணை யெண்ணில் கடாவினன். (கஅந)

* இருவ ரிவ்வடு போர்தி யற்றினர்
மூருவத் தானவன் றனையு வள்ளறன்
கருவித் தானையு நேர்நேர் கலந்தன
விருளு மெல்லொளி யும்மெதிர்த் தாலென. (கஅச)

* வில்லெ டுத்துங் கதையெடுத் தும்விலங்
கல்லெ டுத்தும ரங்களெ டுத்துங்காய்

சொல்லெ டுத்துந் தொதைந்தமர் துன்னினு
ரல்லடுத் திடியாக்கயர் சேனையே. (கஅரு)

* இலைம லிந்தவெ கெந்தறன் சேனைகட்
குலைமெ லிந்த வயமுறழ்ந் தேயுட
னிலைமெ லிந்து பலதிசை நீங்கின
கொலைம லிந்தவன் சேனைக்கு ழாங்களே. (கஅசு)

* அன்னை ருனைக்கொப்பின்றிய மைச்சன்போர்
நண்ண வல்லுரன் தண்டுகக் குங்கனை
மண்ணு றுத்துவ னென்றடல் வன்கணை
யெண்ணி லேவவந் தேவரு மஞ்சுற. (கஅஎ)

* சமைய தந்திர னுதிய தானைக
டமைவ ருத்தவ ருத்தித்த யங்கல்கண்
டிமையைத் தந்தசலோக்கலந் கெய்திநோக்
கிமையிற் காக்க வெழிற்கணை யெய்தனன். (கஅஅ)

* விசையிற் சென்றவ் வசுரன்வி டுங்கணை
யோரியச் செய்துபின் முன்வெங்கிட் டோடிய
வசுரத் தானையருகுறக் கண்டவை
வசையிற் போக மறித்தங்கு மண்டின. (கஅகூ)

* இன்ன வாறுதை விகனெய் யுங்கணை
சின்னஞ் செய்யத் தெரிந்துவல் லூரனும்
வன்னி போலெதிர் வந்துத ருக்கிநீ
னென்னல் பட்ட நினைந்திலை போலுமால். (ககூ0)

* இந்தி ரன்முத லோர்சோதி னெய்தியிங்
கந்த மெய்த வடைந்துமெந் நன்மையோ
வுய்ந்த னுய்ந்தனென் றாரெய்து ருதென்முன்
வந்து பின்னு மெதிர்த்தனை மாளவோ. (ககூக)

* என்று கூறிப்பினென் னிலவேவினை
மன்றற் பன்னிரு மாலையன் மேல்விட

நன்று நன்றென்று நம்பிய மூர்க்கனை
யொன்று கோடிய தாயெதி ருய்த்தனன். (ககூஉ)

* இவன்வி டுங்கணை யாவுமெ திர்ந்தவ
னவன்வி டுங்கணை தம்மைய டற்கும்பார்த்
திவன்வி டுங்கணை தம்மைச்செ யிக்கும்வெய்
யவன்வி டுங்கணை யாவுமிவ் வாறரோ. (ககூங)

வேறு.

வெம்புபோரி லிருவரும்வி ளைத்தவன்மை கண்டுமுன்
சம்பராசு ரனுமனங்க னுந்தரித்த சமரினும்
பம்புதிவி ருத்திராசு ரனும்வலிப் + பலாரியும்
வம்புகொண்ட வமரினுஞ் சிறந்ததென்பர் ஊர்கரோ. (ககூச)

செங்களத்தி னிருவர்தேர்சு மூன்றுபோர்செய் கின்றபி
ரெங்கணும்பல் லையகின்றி யற்றுபோன வேய்ந்தன
வங்குநின்ற வவுணர்சில்ல ரங்கமுஞ்சி தைந்துயிர்
பங்கமாய்சி னத்தினிற்ப லைத்துவீழ்ந்து முந்தினார். (ககூரு)

வாளிழந்த கையொடும்வ லித்துநின்று வாள்பொரத்
தோளிழந்த மெய்யொடுந்து ளைத்துவெங்கொ டோடினார்
காளமந்த செக்கரைக் கலந்தபோல வெஞ்சின
மூளவந்து போர்புரிந்த வவுணசேனை முதல்வரோ. (ககூசு)

மனிறன்மாலை யேந்தல்செய் மறங்கொள்போரின் வந்திடும்
இவன்றிகொள்ப தாதியின்வெ ருக்கொளாத பேரிலை
நின்றபல்வி தங்கொடேர்க ணெரிபடாத தொன்றிலை
வனிறிறக்கொள்கயமயம்மடிந்ததன்றி யில்லையால். (ககூஎ)

அசுரர்வெள்ள வல்லிருட்ட கன்ற*வைக லாமென
விர்த்தவெள்ள மெங்கணும் மியந்தசெக்கர் வானெனக்
கருக்கொள்மெய்வல் லூரனிற்றல் காலகேய ராமென
வுரப்புசும்ப ரிக்கொள் மன்னனொளிருவானென் றாமென.

+ பலாரி=இந்திரன். * வைகல்=விடியற்காலம்.

வேறு.

அமர்கொண்டிருந்த குமரன்கைவென்றி யளவன்றிவ் வண்
ணமறியத், தமர்வந்துவந்து மவர்தங்களின்ற தருவன் வரு
ந்திமுனிவா, னியிர்கொண்டிருந்த யிரதம்வி லுந்தி நேரா
கவந்து கெடுவில், லமையும் பல்கோல்க டமையுந்திமாக
ரகமஞ்சு மாறுபொருதான். (ககூகூ)

தன்மாரிபோல வெதிர்நின்றுவெம்பு காரண்ட வசுரனினை
யோன், வின்மாரியான கணைசென்றுமன்னன் நினிர்ந்தி
னைவுகணையி, னன்மாரிநாண மடையப்புரிந்து நனுகிப்பி
லோர்தன் புகழ்ப்பு, மூன் ×மாரிக்கு யிரதத்திறுழி வலிகொ
ண்டு டைத்தனவரோ. (உ00)

இரதந்தகர்ந்த வுடனன்னல்வேறோ ரிரதங்கொ டெண்டி
சையெலாம், பரதன்றனன்ன னிவனென்னவெய்ய பதகற்
குமுன் னாணுகிச், சரதங்கொளுள்ளி மனல்கொண்டு
oதுரோண சரமாரிபெய்து தனிவிற், சுரதங்கொளுள்ள வ
வுணன் *கொடிஞ்சி சோரப்புதைத்தனனரோ. (உ0க)

* தன்றேரழிந்த வுடனேவலூரன் மிகுகோபமோடுசாரும்
மின்றேரதாதி யனுகாதுசெய்தல் பேசிக்கணத்தின் மாயை,
வன்றேரமைத்து மேற்கொண்டெதிர்ந்து மன்னுவுனக்கு
வாயீந்த, புன்றேரதாதி பலவுந்தொலைந்து போகின்றதறிந்
தென்றே. (உ0உ)

* முறையிற்செருச்செய் திவனைச்சயித்தன் முடியாதெனத்
க்கருதியு, னிறையுற்றமாயை தனையுற்றுநின்று கெடுவிற்
லுதுகொண்டுகணைக, ளிறையிற்பல்கோடி தமையுய்க்கவென்
னரி விரதங்களியானை பரியாள், குறையிற்றவாகி யிருளிற்
பாந்து குகனெப்பனைக் குறுகியே. (உ0ங.)

× மாரி=மேகம். o துரோணம்=வில்.
*கொடிஞ்சி=இரதம்.

வேறு.

* எண்ணற்கரிய விதம்போரை யியற்றக்கண் டிறைவனா க்குத், திண்ணப்பகழி யொன்றாலே யுரகுசிதைப்பச் சி னத்தவுணன், விண்ணைக்கட விவனலைக் காற்றைக் கூற் றைப் போல்விரைந்து, நண்ணக்கண்ட நரசிங்கன் ஞானப் பகழி நல்கினனால். (உ0ச)

* கருமான் சருமந்தரித்தவிறை யிறையன்றென்று கழறு வர்க்கு, வருமான் மனம்போற் பலவகையாய் விரித்ததருவ ன்மாயையினைப், பெருமான் பெருமா னென்றறிந்த் வுட னாம் மனமுற்பேதைமையு, மருமா நெறிசென்றதுபோலச் சென்றதண்ண லவிர்வாளி. (உ0ரு)

* ஆடு மாவ மஞ்சரவங் கண்ட வுடன்பா தலத்தடைய, வோடும் வகைபோற் றைவிக நெறிசேர் வாளி கண்ட வுட, னீடு மாயை காணியிரு ணிலத்திற் புகுத நீங்குத லுங், கூடுந் துணையா னவமன்றி வேறொன் றில்லான் கொடியோனே. (உ0சு)

* தனியே நின்ற வல்லூர னிவனோ டமர்செய் திடுந்தன் மை, யினியே தென்றென் றுளந்தளர்ந்தொன் றெண்ணித் துணிந்தோர் வாட்கொண்டே, பனிமால் வரையை யின் னெடுவான் பரவிவிரைவிற் சூழுதல்போற், குளி*மால் கர த்தன் றனைப்பல்காற் கோலியொன்று கூறுவனால். (உ0எ)

* மூர்த்தக் கதைக்குப் பிழைத்ததுபோன் முடியா திதற்குப் பிழைத்தெய்த, விந்தைத் தரித்தோ னேராக வுனக்குத் து ணையா யெய்திடினுந், சங்கப்புயத்தை விசுவன்றாற் கூடுஞ் சமரைத் தந்திடென்றுஞ், சந்தக் கடவு ளுரைப்படியே மு டிய வந்தங் கடைந்தோனே. (உ0அ)

* ஈது கேட்ட தைவிக் னகைத்திங் கிவனோ டிரதத்தின் மீதுநின்று போர்புரிதல்விதியன்றென்று விரித்தமைச்சிர

* மால்=மேகம்.

மோது சமீது தானையைக்காத் திடுதி யென்றுமொழிந்துவனி காது வாட்கொண் டெழிப்பசிய பரிமீதேறிக் கவினுற்றான்.

* மாவில் வானோர் கைபயழிலாய்வரக்கண் டவுணன் வாள் வீசித், தாவி யெதிர்போ யழுக்காறு தங்கு முளனாய்த் து ங்கப்வயத், தாவி தவிர்ப்பான் வானோர்ச வதுகண் டமைய னகன்றுபடு, பாவி தன்னோ டேதிவிதிப் படிபோரங்கும் பயின்றனனே. (உக0)

* இந்த வாறு சிலபோதங்கொருவர்க்கொருவரிளைப்பின்றி விந்தை யாக வாளமரா விளைக்குங் காலை மெலிந்தரங் கனந்து காலங் குறுகியவங்கட்லை யுடையானட *லசியைச் சிந்தி முடுக்கள் போறுர சிங்கன் சிந்தச் செய்தனனே. ()

* அப்போ திறைவன் கொடும்போரையாற்றும் வகையா ல வன்முனரின், மைப்போ துகுத்த மதப்போல வழிந்த வேர்வை கண்டும்பர், கைப்போ துகுத்து வெரிந்வேர்த்த் தூறென் றவண்போர் கழறினரா, லிப்போ தினுமப் போர்திரி பான் முதுவேத் தாரென் றிலங்கியதால். (உகஉ)

* வஞ்சன் 0வஞ்சந் தனைவஞ்ச மில்லான் வஞ்சம் வஞ்சிக்க நெஞ்சம் பெரிதுந் தளர்ந்தொருக்காதேறி நோய் நின்ற வொரு, மஞ்சு லாவு விருக்கத்தைப் பிடுங்கிச் சுழற்றி வா னெதிர்போ, யெஞ்சு றுன்வா ளாற்சிதைக்க வீதயங் கருகி யிதுசெய்வான். (உகங)

* இனிநா மிவன்மு னின்றமரை யியற்றிற் கெட்டா மென் றெண்ணி, நனிநா னடைந்து காத்துநின்று நவிற்றற் கரு மோர் வரைபிடுங்கித், தனிநா யகன்ற னருள்வலிசேர் தூ ர பதிதன் றலைக்கிலக்காப், பனிநா கத்தி னின்றுவிழும் பான்மை யெறிந்தான் பான்மையிலான். (உகச)

0 அழுக்காறு=பொறாமை. + அயம்=குதிரை. × ஏதி=வாள்.
* அசி=வாள். 0 வஞ்சம்=வாள்.

* இன்னு வாறென் றிறையறியா தியாதே வியற்றவிக்கொ டியோன், மின்னின் *மறைந்தா னெனவெண்ணி நிற்குங் காலை வேந்தேயுன், சென்னி மேற்பா ரின்றோர்சொல் வானிற் றெரிப்பத் தேர்ந்தனதற் பின்னர்ப் பரியைச் செலுத்திமுன்போய் வாளாற் சிதைத்தான் பெருவரையை. ()

* கண்ட வவுணன் பின்னுமுருக்காந்துநின்று கனவரைகள் கொண்டந் நெறியச் சிதைத்தண்ணல் கொடியோன் மாயை நினைநீக்க, வண்டார் குழலா வழற்பிழம்பாய் நின்ற விறைதா ளகமுன்னித், தண்ட மொன்றே வெழும்வலிதற் றருவன் மாயை தணந்ததுவே. (உகசு)

* உள்ள வலியெல்லாநீங்கி யொருவனுமீ மொருவாத், வுள்ள வலியொன் றுடையநனு ஊரப்பி மன்ன னெதிராக *ஞெள்ள லில்லா தோர்மரத்தைக்கதையாய்த் திரித்து நிலங்குழித்து, +ஞெள்ளல் வந்தான் மிருகண்ட முனிசொ னுடனே ÷ஞெள்ளவந்தான். (உகஎ)

* வந்தா யாவென் றேமன்ன னுரைக்கு முன்னே வல்லூர னந்தாப்பரியோ டென்னுதன்னுடைய வெறிய நம்பி oநவிரத் தாற், சிந்தாநின்றான் றைத்திபனுந் திருவிவடக்குத் திசை சென்று, னேந்தா யுமையை யின்றுனு மிவுளி மேற்பின் னெய்தினனே. (உகஅ)

* தொடர்ந்து நார சிங்கன்றன் னுயிரைத் தொலைப்பான் சோனுஞ்சூளைப், படர்ந்த தருவ னறிந்துவிரைந் தனிலம் போலப் பாறிடப்பின், னடர்ந்து பரிமே லனல்வரக்கண் டஞ்சி யவனோர் மலைமறைந்தான், மிடைந்த வாறு முகனை சமரின்வெருண்ட †வேழ முகன்போல. (உகக)

* ஞெள்ளல்=சோர்வு. + ஞெள்ளல்=சீக்கிரம்.
÷ஞெள்ள=உடன்பட. o. நவிரம்=வாள்.
† வேழமுகன்=தாருகாருரன்.

வேறு.

* மூக்கொடி மூன்ற லோடு முடிநான்கு கொண்ட கோமானக்கொடி யவனுற்றுது மறைந்ததையறிந்துசுற்றுங், மைக்கொடி வரையி னேடி வாசவ னோர்வி டாக்கண், டிக்கொடிஞ் ஞாலம் வானுஞ் செயிர்த்தவன் கிடப்பக் கண்டான்.()

* அம்மலை யுடனே சேர வவுணனை யசியா லும்பர் விம்மலை யடையப் பண்டு விருத்திரா சுரனை நாகச் செம்மலை வச்சிரத்தாற் சேதித்த விற்சே தித்தான் கைம்மலை முகனை யீன்ற கன்னியை யின்ற கானே. (உஉச)

* தானவன் றன்னை வாளாற் றடிந்தமன் னவனைக்கண்ட வானவ ரதிச யித்து மலர்மழை பொழிந்து வாழ்த்த வூனறி லெழுந்த சோரி யுவரிபோ லெழுந்தங் குள்ள கானக வரைக ளெல்லா மொன்றெனக் காட்டிற் றம்மா.()

* வல்லூரன் றனைக்க வர்ந்து வாட்டிய வரைக்கு நாமஞ் சொல்லுவர் கவர்த்தி யென்றே யப்பெய ரூர்க்குந் தோய்ந்த, தெல்லுறழ் §கணக்க ணத்திற் கவனுடல் விருந்திட்டேந்த, லல்லுறழ் களவி ரட்ட னருட்டிற மகத்திற் கொண்டான். (உஉக)

* குருதிதோய்ந் திவுளி மீது குலவுதெய் விகனைக் கண்ட பரிதியுஞ் சிவந்து மேல்பாற் பாதலத் தொளித்தான் மன்னன், வருதினி யமச்சர் தாமும் வருந்திவன் னலைவல் லூரன், மிருதிசெய் தனனோ கங்குன் மேவியு மேவி லானே.

* என்றல முற்றுச் சோர்ந்தங் கியாவருந் துருவி யெய்து மன்றன்மா லையினுன் செக்கர் வானெனப் பரியின் வந்தான் பொன்றினர் வரக்கண் டார்போ லெதிர்கண்டார் *பொற்று டாழ்ந்தா, ரின்றிது தகவோ வென்று ரியன்றகேட் டும்பின் சூழ்ந்தார். (உஉரு)

§ கணக்கணத்திற்கு=பேய்க்கூட்டங்களுக்கு.

* அங்கிவ்ங் தவனுக் கியொரு மகங்களித் தாபச ரிக்கப், புங்க
மோ டிருந்தான் சுற்குற் போதினைக் கழிப்பா னெண்ணி,
யங்குமுச் சிரத்த னான காரண்ட வவுணன் றாதர், செங்க
ளத் தியன்ற தன்மை செவிசூட்டச் செப்பக் கேட்டான். ()

* வெம்பிமுச்சிரத்து மீதுமிகுமறுகரத்தான் மோதிக், கம்
பித மடைந்து வீழ்ந்து கதறிக்க ணீர்சொ ரிந்து, கம்பியா
னிருந்தே னெம்பி கான்கையின் றெப்பு வித்தே, னிம்பரி
னிருப்பும் விட்டே னிதோ வந்தே னென்று பின்னும் ()

* உன்வலி யாலே மூன்று மூலகவர் பணியப் பெற்றேன்
பின்வலி யொருவ ரேனும் பேசவு முளரோ வந்தோ
வென்வலி யிறந்த பின்னு மேனிருப் பேனென் றென்று
தன்வலி பொருந்த மூன்று வாயினுற் றயங்கிச்சொன்னான்.

மூன்றநாட்போர்.

* அரக்கியர் குழுக்களங் கங்கலறிட வவுணர்யாரு
மிரக்கமோடலறக் கேட்டவிருள் பயந்தொளிப்பச் சூரன்
கரத்தினை நீட்டிவெம்பு கரண்டனை யெடுப்பான்போல
வரத்துட னெழுந்து கிழ்பாலுதய வெற்பேறினனே. ()

* உதயனைக் கீழ்பாற்கண்ட வுடன்வல் லூரனை வெங்கண்ட
தனையளி முரலீராறு தாமமார் மார்பினன்றன்
சிதைவில்சேனைகள்களிப்பாற்₀திண்டியோ*டழுவமார்ப்பத்
துதையொலி திசைகளெல்லாம் வெதிர்படச்சூழ்ந்ததம்மா.

* தம்பியை யிழந்து பாரிற்றங்கு தறகவோவென்று
வெம்பிவல் லிருளிற்றுஞ்சாமிகு துயரத்தன் கன்னம்
பம்புமவ்வொலிபோய்த்தாக்கப்பதைத்தெழுந்தரியையானைக்
கும்பர்வந் தமர்க்கழைத்த கொள்கையீ தாயிற்றென்றே.()

* கடுஞ்சினத் துடனெழுந்து காரண்டவ்வுணன் பொல்லா
வடுஞ்சமர்க்கோலங்கொண்டேயனிகமோடார்த்தெழுந்தான்

₀ திண்டி=தம்பட்டம். * அழுவம்=முரசு.

கொடுந்தொழி லுடையோர் முன்பின் குறித்தறியாது
வாளாக், கெடும்படி தாமே செய்வா ரென்றசொற் கிழ்
ப்படாதே. (உகூஉ.)

வேறு.

* வானைச் சினத்தெய்து மியானைக் குழுக்கள் வழுக்
கில்லதோர், கானத்து ஆகத்தி னண்டத்தை முதலேறு
கதியும்மிடுந், தேனுக் குழூஉக்கள் செயதற்காக குழூஉக்
கள் செயிற்கொண்ட வாட், டானைக் குழூஉக்க டனைச்
சூழுறச் சந்தனத் தேறினன். (உகூஙு)

* எங்கும்பலிய சாலமார்ப்பத் தனுசர்த்தா னையிருபக்
கமும், பொங்குங் களிப்போடு புகழக் களத்திற் பொரு
ப்பொத்தசிர், தங்கும் புயத்தா னவன்சென்று மூவொ
ன்று தனிவாய்களிற், சங்கந் தரித்தே பிளிர்த்தான்பல
ண்டத்து சலிப்புற்றவே. (உகூச)

வேறு.

* அன்ன ருனையு மகரன் றனையுங்
கண்ணி னின்றமர் கலந்து டற்றினர்
தண்ணி ராறுடைக் கடவு டானையு
நண்ணு சூருடை *ஞாட்பும் போலவே. (உகூரு)

வேறு.

* அடுத்ததா னவர்கண் மீதவ் வாசன்று னைகள்சினந்தே
விடுத்தனர் சிலீமு கங்கள் வியன்பெருட் குழுவு மாவுங்
கடக்களிற் றினமும் பன்மா காணுறுங் தேருஞ் சிந்தக்
கெடுத்தன கண்டாங் கார சித்தனுங் கெழுமி வந்தே.

* சூரிசிறன் றனை மீது கொடுங்கணை யனந்தம் வாய்ப்ப
வரிசிலை நிமிரா வண்ணம் பெய்யவான் மாரி யேய்ப்ப
வரிநிறத் தரச மைச்ச னனகசுந் தானை நிர்ந்தே
யெரிகணையனந்தமுய்க்கவிருவருமுடன்றார்வெம்போர்.

* ஞாட்பு—படை.

* நாள்வலி யுடையோர் விற்போர் நானில நடுங்கச் செய்தும், வாள்வலி யுடனெ டுத்து மந்திரம் பொரு போர் செய்துந், தோள்வலி யாற்றன் டேந்திச் சுழன் றனற் கொளுவச் செய்துந், தாள்வலி மற்போர் செய்து மிருவருந் தளர்ச்சி கூர்ந்தார். (உ௩அ)

* அனுதகந் தானில் வாறு யமர்புரிந் திளைத்தல் கண்ட னுகாட்டவர் வியந்தக்காரண்டன் பொருநீற்கொல்லு னிவலியமச்சற் கிந்தா ருடனெழுந் தாபியன்றேன் றனுவிரு கூற தாக்கி யரியெனத் தருக்கி நின்றான். ()

வேறு.

* தருக்கி நின்ற சாமந்தனைத் தெரிஇக்
கருக்கொண் மெய்யுடைக் காரண்டன் வெகுண்
டுருக்கு செம்பினைக் குடனடைந் தெதிர்
செருக்கு டன்றனன் றேவ ரஞ்சவே. (உ௪0)

* அலகி லாக்கணை யசுர னுய்த்திட
விலகி லாவலி மெய்ய மச்சனு
நிலை தளர்ந்து வெந்நிடவு நேர்ந்தனன்
றலை நிகர்ச்சுகு ணேசன் றார்த்தன்முன். (உ௪க)

* தன்முன் வந்துகூர்ச் சரந்தொ டுத்திடு
மின்னன் மந்திரி வன்மை நோக்கியே
நென்ன லெவ்வினைக் கொன்று நீக்கிய
துன்னி யாணவ முடனெதிர்த் திரோ. (உ௪உ)

* என்று கூறிவெஞ் சினமுட னெனிற்
றுன்று வெங்கணை தூவி யார்த்தனன்
மன்றல் பன்னிரு மாலை மார்பனுற்
பொன்ற வந்தெதிர் பொருது தியனே. (உ௪௩)

* இவன் விட்டவேலா நாறி யெண்ணில்கோ
லவன் விடுத்தவு ணேசனூர்ந்த தேர்த்

துவச மற்று விழத்தொ லைத்தன
னிவரு வாச்சுகு ணேச னென்பவன். (உ௪௪)

* கண்டு வெம்பிக் காரண்டன் வெற்றோர்தோக்
கொண்ட வற்கணை கோடி யேவியே
மண்டு மந்திரி யாகி வாகினி
யெண் டிசைஇ யிரிந்திட வியற்றினன். (உ௪௫)

* வீழி நின்ற தானவனை மேவினர்
பாறு சேனையும் படைம கிபருந்
தேறி வந்தவர் தமைச்செயிர்த்தன்ர
கூறி யாரொடுங் கோவை யண்ணினன். (உ௪௬)

வேறு.

படையொடு சூழ்ந்து பொல்லாக் காரண்ட வவுணன் பாய்மாக், கொடியிர தத்தை யுந்திக் கொடுமர மிமிரா வண்ண, மடுபடை மாரி தூர்த்தா னதுகண்ட வவுண ரார்த்து, விடுகணை மாரி தூர்த்தார் வரைமிசை மேகம் போன்றே. (உ௪எ)

* கடையுகத் தெழிலி யேழுங் கனன்றுபெய் மாரி போலுங், கடையிலா தேழு வாரி நாற்புறந் தகைந்த போலும், விடையிலங் குறுவி ரட்ட ரருள்வலி மேவு வோன்பா, லடையலர் படைக ளெல்லா மொருப்பட வடைந்த தம்மா. (உ௪அ)

* கண்டன விருபோர் தம்மின் மூவேந்தர் தமைவே ந் கண்டோன், கொண்டனேர் கொடும ரங்கைக் கொ ண்டெடனில் பகழி கோத்தான், மண்ட சுரர்கடம் வா லி யவையெலாம் விழுங்கி வானி, லண்டர்க ணடுங்கச் சீறி யரசினை மூடிற் றம்மா. (உ௪௯)

வேறு.

உரத்த வெம்பனி முடலை யரியொழித் தமைபோற்
காத்து வான்கொடு படைபடாந் துரிசறக் கடிந்தான்

விருத்த னுகிய மறையவ னுய்மூன மேவத்
திருத்த குஞ்சொலாற் சங்கரனருட்டிறஞ்செறிந்தோன்

பொங்கு றும்படைக் கலம்பிறும் பினுமுறப் பொரு
க்கெஞ்சிறங்கனும்பரி
டிச், செங்க ரங்களுஞ் சிலவுரு ... ...
க வீட்டினு னவுணரைத் தைவிகன் வலிந்தே. (உடுக)

அரிதி னேவிய கணைகளு மவயவங் களுமன்
பொருது வாளினு லபசயப் படப்பட்ப் புகுந்து
விரவி யோடினர் சிலருயிர் விடுத்தனர் சிலரச்
செருவி னுருடல் பின்னமாய்க் கிடந்தனர் சிலரே. ()

இவ்வ ணம்படை யிரிதரப் புரிந்தெரி யரக்கன்
கைவ ணந்தளர்ந் தேங்கிட வாள்கொடு கடிதிற்
செவ்வி யார்கொடி குடையிர தங்களைச் சிதற
வவ்வி யாங்கவ னுடல்கெடச் சினந்தனன் மறவோன்.

செல்வப் போர்நர சிங்கனற் கரத்துவாட் டிமனுன்
மல்விற் றனையு மூர்தியும் படையையும் வாட்டிக்
கொல்லத் தன்னையுங் குறித்ததை யறிந்தகா ரண்ட
னல்லற் பட்டுள மொருவகை தேறியீ தறைவான். ()

சீத்த வென்னெழிற் றம்பியைச் சிதைத்திடுந் திறலா
ற், பார்த்தி பாவெனைத் திருணமா யெளிக்கொலப் பார
த்தாய், கோத்த விவ்வெரிக் கணையினி னுடலெரி கெ
ள்கை, பார்த்தி டாயெனச் சொலிக்கொரு வினனக்
தப் பகழி. (உடுடு)

சினத்தி னுலெட்டுத் திசைகளும் பொறிகள்போய்ச்
சிதற, வனத்த செந்தழற் கணையினை வருணனத் திரத்
தைக், குனித்த வில்லினிற் கொளுவியங் கொழித்தன
னிருபன், பினற்றயித்தியன்றுமதாத்திரமழைபெய்தான்

1913

எய்த தாமதக் தகைதர விராசதக் கணையைப்
பெய்து பூபதி சூழ்ச்சியிற் கொடியையும் பிளந்தான்
வெய்தி ற்றிவன் சண்டமா ருதக்கணை விடுத்தா
னெய்தி னங்கதை யுணப்பணிக் கணையினை கொடியின்.

* கோவ டுச்செயுங் குரிசிலு முதவினன் குறையிற்
றேவடுச் செயுந் தருவனு மறிந்துடன் சினந்து
நாவ டுப்படச் சிலவுரை கவிற்றிப் பின்னயந்து
பூவ டுத்தவன் பகழிகை யெடுத்திவை புகல்வான். ()

* எனது பின்னவன் முதலெவரை யுங்கொலைத் திருந்து
மனது னைக்கொலவ ரவிலை யேனெனின்மதனன்
றனது சீரிளமையு மற்ப நரனதாய்த் தரித்த
வுனதுருத்தனைக் காண்டொறுங் காண்டொறு முவந்தே

* இந்த வெண்ணநீ யறிவுறு தெனையெளி தாகச், சி
ந்தை கொண்டுகன் னிச்சமா விளைத்திவை செய்தாய,
விந்தை சே*ரசப் பறழ்†புலி மருட்டிய விதம்போ, னிச்
சை யின்னமும் பெறேனுனைக் கொலாதுசெஞ் சிரங்கி

* கஞ்ச னன்முன மெனக்களித் திடுமிந்தக் கணைக்குத்
துஞ்சு வாரெவ ராகினு மீண்டுறுர் தொடுக்கி
னஞ்சு றுதென்மு னிற்கின்ற யிதுவோ யடுக்கிற்
பஞ்சு றுநின்ற தாகுவா யன்லவந்து படினே. (உகூக)

* என்னக் காரண்ட னென்றதனுரை தசைப்பரி யேந்
தல், முன்னைச் சூழலின சூழ்ந்துன் ...ப்பதைத் தே
று, தென்னைப் பார்த்துநீ யிரங்கலே ... கொள்வோ
ரியற்கை, தன்னைக் கூறுத றகுங்கொலோ பழிபவந் தரி
க்தோய். (உகூஉ)

வேறு.

* உன்றனுளே யாகும்வகை யொளியாயென்முன் புரி
வாயா, லென்று வெந்த ளைக்குதைதுப் ... கேட்ட வ்வு

* அசப்பறழ் — ஆட்டுக்குட்டி. † புலி — புலி.

ண விருமுன்றாய்த், தூன்று நோக்கி னெரிபாம்பத் தெழித்துப்பிரமன் றனையடியை, யொன்று படக்கொண்டவன்கனையை யுய்த்தான் வலிமை யெய்த்தானே. ()

* விடுத்த பகழி யொன்றுபல கோடியாக விரிந்துலக, மடுத்த திசையெல் லாங்கால வனலைச் சிவணப் பலவசியாய்க், கடுத்து வரக்கண் டாசன்வெள்ளங் கலங்கியோட நெறிகாணு, தெடுத்த துயரின் முறைகூறி யேங்கற் றூழ வீண்டியதே. (௨௯௪)

* பிரமன் பகழி யாலவிடப் பெருக்கிற் றூழ்ந்து வரக்கண்ட, நரமன் னதங்கின் னதுபுரிந்து நலித்த லென்பதோராது, சிரம னுச்சி யத்தமுங்கொள் சிகர சிகாமணிநாதப், பரம னருளுட் டியானிக்க விதொன் றங்கு பதிந்ததுவே. (௨௯௫)

* எல்லாம் விடுத்தே யகோரமறை யினிதி னறிவினிருத்திநின்றான், வல்லான் மையினால் வரும்பகழி யிவனைக் கண்ட மாத்திரத்திற், சொல்லா லடங்கா மூத்தலைச்சூ லத்தன் போலத் தோன்றுதலான், மல்லார் புயத்தை விகனடி வணங்கி யயன்பான் மருவியதே.

* தீது கண்டோன் விடும்பகழி யெவர்க்கு மோர்தீங்கின்றிச்சேல், போது கண்ட தேவர்களற் போதுகொண்டு போற்றிநின்றார், காது கண்ட தருவன் விண்சொற் காது கொண்டங் கயர்ந்து நின்று, வீது கண்ட நாரசிங்க னிரங்கித் தருவனுக் கிசைப்பான். (௨௯௭)

வேறு.

* யாதொரு குறையில் வாழ்வைநீ யடைந்து நிலைபெற நடந்திடா தந்தோ, மாதொரு பாக னடியவர் தம்மை வலித்துப் பல்வகையினும் புரியுந், தீதொரு வாதால் யாவையு மிழந்தே துவசமற் றிடுமிந்தத் தேரின்

மீதொரு வாதுமின் றிடச் செய்த தினஞ் செய்யும் வித்முநீ தேர்தி. (௨௯௮)

* இதுவரையினுநீ புரிந்ததீங்கெல்லா மிரிந்துமேம்பட வுரைத்திடுவன், விதிவலியதனாற் கொள்ளவுமாட்டாய் கொள்கையேல் விளம்புதற்கிதாந், தகியதுவாகுமென்றனனவன்முற் றன்மையும்வன்மையுந் தெரிந்தோன், பதியுரைத்திடுஞ்சொற் செவிச்சடவுள்ளம் புகைத்தவுணனு மிவைபகர்வான். (௨௯௯)

* அன்னவேலின்சொ னுன்னெறிக்கனியே யாயினுமதையொரு பொருட்டா, யெண்ணலேனஃதென் னெனைபேனுரைப்ப னென்னுயிர்த்துணைவனே முதலோர், மண்ணிலேமடிய வென்னுயிரோம்பி வாளவர்களைக்கமாநிலத்து, நண்ணலேன்மானங் கெடவிருந்தாலு நலத்தரித்தியமனு குறுமோ. (௨௭0)

* இன்னமென்வலியாற் கூடியவரை போரியற்றிவெக்கொ...தி யானிறக்கின், மன்னுமூவுலகி னின்பெயருளவரையினு மருவிசைபோதுங், கொன்னுடையபசே கொன்னுடைவசனங் குறித்திடாதினியமர் குறிக்கொண், டென்னுடன்புரிதி யென்றனனிமையோ ரிறைவதைப்புறங்கண்ட விகலோன். ௨௭௧

* கொடியிழுத்திடுந்தன் றேரினையொருவிக் குந்தவேல் சிகதையாதி, கடிதரும்படைகண் ஞாயிருகரத்திற் கவினுறவரைநின்றே *உழுவை, படிமிசைபாய்ந்த வகைவினிற்றாவிப் பார்த்திப னிதுடலாவி, கொடிதனிலடையும் பான்மையையறிதி யென்றுகாரண்டனு நவின்றே.

வேறு.

* சாத்தின்மிசையுள படைக்குழுவைநனி கதிர்க்கொள் பலவகைகசுழற்றியு, மூரத்தகருநிற முயர்த்தவறுவ

* உழுவை—புலி.

ரை யுரத்தபுயமவை குலுக்கியு, மரத்தவிழிகளொ டெரப்புமொழிநகை யடுத்ததிரிசிர மசைத்துநின், பரத்தவுகைம ததிர்க்கவரவுகள் பதைக்கவிருநடை பதித்துமே.

*கதித்தவலியுள குசைப்பரியினெதிர் கதத்தவவுணனுமதட்டியே, யெதிர்த்துநனெடியி னுவட்டமாறிநியெனச்செரவியிரத முடைத்தலும், விதுப்புடனரதத்தையொருவிநல் விசைப்புரவிமிசை விறற்கொளுநிதிக்கடவுளென வசிப்படையிலக நிசித்தனவன்முனரிநெறித்தனன். உஎசு

*கடுத்தகரன்முன ரடுத்தவிறைவன்மெய்*கடுத்தலைமுதல படைக்கவு, மெடுத்தரவரியை மடுக்கவலமாலெனச்சுழலுறுவேல் விடுத்தலும்,‡வடுச்சுழல்பனிருமலர்த்தெரியவிறை வசிக்கொடு கடிதினசிந்தனன், விடக்கயிலசுரனிடக்குடன்மரைமிகச்செயவரசையடித்தனன்

வேறு.

*இரண்டு கையினில் வாளொடு பரிசையு மேந்தி, யிரண்டு தோளிறை யுடன்கொடும் போரியற் றிடமற், மிரண்டு கையிற்றோம ரமெடுத் தனிகமெய்த் திடச்செய், திரண்டு கையினுங் குரோதமோ டெழிற்பரி மிசையே.

*கூட்ச மாகவே கதைகொடு மோதலுந் தோமின்மாட்சி சேர்பசும் பரிபுமெய் §யனுங்குற வள்ளல்காட்சி வெம்பியப் புரியொரீஇக் காலகா லனைப்போனீட்சி கொள்சினத் துடனக ரனெருங் கினனால்.

*அண்ண றன்னரு கெய்துமுன் னடற்கதை சுழற்றித்துண்ணெ னும்படி மோதுறத் தூக்கிய காலைவண்ண வாளினன் ⊙மன்னவன் கரத்தொடு †வயிரமண்ணின் வீழுற வெட்டினன் மட்டிலா வலியோன்

*கடுத்தலை—வாள். ‡வடு—வண்டு. §அனுங்குற—நடுங்க. ⊙மன்னவன்—மன்-தெய்வீகன்; அவன்-காரண்டன். †வயிரம்—சதாயுதம்.

*கரமி ரண்டறக் காரண்ட வவுணனுங் கனன்றுசுரர்ந டுங்குற விருகரப் பரிசைவாள் சுழற்றிவிரவ நாரசிங் கனுமப்போர் விரவினன் வெகுண்டேயிரணி யன்றனே டரியமர் இயற்றிய வென்ன. உஎகூ

*மூரண்கொண் மாதிரப் பெயர்கொ*ளைம் பொருள்களுதாங்க வேலையும் பாதலக் கொடுநிலை தளர முங்நீர்த்வெருண்டு வானவர் மானவர் விழிபுனைத் திடவவ்வீரண்டு பேர்களு நகைத்தசி யமரியற்றினரால்.

*தத்த மக்குள விஞ்சையை வாளமர் தன்னில்வித்த கம்படக் காட்டி நின்றெவர்களும் வியப்பவொத்த தன்மையிற் போர்புரி யளவையி னுமையாளத்தன் மெய்வலி கொண்டவ னடலினி §தயர்வான்.

*தன் கரத்தின்மே வசியினும் றனிவ லித்தானவன் கரத்தொடு வாள் பரிசையு மற மஞ்சின்மின்க ரத்தொடு புவியில் விழவின் வெட்டி வீழ்த்தேகொன்க ரத்தினிற் சங்கெ டுத்தொலித் தனன் குரிசில்.

*ஈரிரண்டு கைத்தலங்களும் படைக ளொடிறவேகாரி யன்றமுக் குவடுடை வரையிற் செங்கலங்கல்வாரி யாமெனச் சோரிமெய் யொழுகுற வலியுரலோரி ரண்டுகைத் தலத்திற் றோமர முடனுடன்றும்.

*அலகி லாதபன் மாயையின் விச்சையா லரசன்குலவு தானைமுன் பலவுரு வாயமர் குறித்துமிலகு கோடிர னெதிரின் மூன்னுரு வெடுத்தியன்றுஞ்சுலவி நின்றனன் வஞ்சனை யளித்திடுந் தோன்றல்.

*எண்ணரி முனையுந் துயரொடு பலதிசை யிரியவண்ண றன்னொடு பலவகை யவுணன்போ ரடர்க்கச்

* ஐம்பொருள்களாவன— ஆகாயம், திசை, பூமி, மலை, யானை. §அயர்வான்—செய்வான்.

கண்ணை னற்பொறி கலவங் கங்கடைத் தரியா
னன்னு ருக்களைத் தடிந்தன னரசிங்க நம்பி. ௨௮௫

வேறு.

நரபதி யொருவ னோடு நவைசிசா சரன்பல் வாறுய்ப்
பொருதல்கண் டிஃதரன்கொ லோவெனப்புகன் றுநந்தி
விரிவிசும் பிடையே நின்று விளம்புவ னிவனை நோக்கி
யரனுருப் ..... கத்தா லசரி வாகரா லன்றே. ௨௮௬

வேறு.

அகில பாலன வேந்தனே புராரியை யகத்திற்
றிகழுறத்தியானஞ் செய்து செயிரில்வா டன்னைப்
புகலு மாகண்ட பரசின்கண் மந்திரம் புகன்று
பகைநிசா சரன்முடி பொடிபட விடுவாயால். ௨௮௭

பரமநற் பிரசா தத்தா லிவனழி படுவான்
றிருவுளத் தொடுபிறை யவனுள னிடஞ் செறிந்தா
னரைய னேயெனத் தைவிகன் கேட்டக மகிழ்ந்தான்
சருதுமவ் வணமர னடி கருத்தினுட் கொண்டான்.

பிறையு லாஞ்சடைக் கடவுண் மந்திரஞ் சொலிப்பெரிது
நிறையு நல்லொளி வாளினை யெறிந்தன னிருப
னறையு மன்னவா ளழற்பொறி பரந்தமர்க் களத்திற்
குறுகி நின்ற தானவன்றல மாயையைக் கொளுத்தி.

கண்டமா ருதவேகமாய் வாள் வருந் தகைமை
கண்டுகா ரண்ட னீதுநம் முடிவெனக் கடிதிற்
கொண்டல் போலதிர்த் தொருதண்டங் கைக்கொடு கு
லவி, விண்ட லங்களும் வெருவுற வாளெதிர் மேவி.

நின்று ரப்பியத் தண்டினால் மோதுவா னொருங்கு
துன்று ரத்தகா ரண்டன்முச் சிரத்தையுந் துணித்தே
யின்று ரத்தகால் வரைமுடி மூன்றையு மளக்க
வொன்றுறச் செய்த வகையினிற் புவியிலுய்த் ததுவே.

*உரத்த காரண்டன் கருவரை யனையபே ருடலங்
கரத்தி லோங்கிய கதையொடு பாதலங் கலங்க
வரத்தமாலையைப் தணலுளம் வெருவமுன்னடைந்தே
பரத்தல் போற்புவிப் பாவைமேல் விழுந்தது பதைத்தே

*மண்டு மன்னனும் பின்சென்று நகைத்தனன் வசியும்
விண்டு வாதியோர் படிபெண்ணை யாடியே வேந்தன்
பண்டுபோல்வல மலர்க்கைவந் தொளிர்ந்ததுபண்ணோர்
கண்டெனன்னார் கடம்கரை கண்டார் கரியவ னெறும்.

வேறு.

*காம்பிரித் தளிசே ரகங்களித் தளிசேர் கற்பக மலர்
மழை பொழிந்து, முரசமே முதலாம் பல்லிய முழங்க
வரம்பையர் முதுநடம் புரியத், திருவருங் கான விசை
பல செய்யத் திக்கெலா மகிழ்வொடு திகழக், கிருது
கள் வலங்கொள் சுழியொடுங் கிளரக் கேழுடுக் கணங்
கள்வான் செறிய. ௨௯௪

*இந்திரன் புட்ப விமானமீ தெழுந்தே யெகவீரட்ட
ரசி ரியம்பி, யந்தரத் தெவருஞ் சூழ்வர வவுண னடற்
றள மீதுவந் தடைந்தே; கந்த டர்புயமும் வயமலி வா
ள்சேர் கரமும்பன் னிருதொடை யுரமு, நந்த விலாதா
ய் விளங்கு நான்முடிகொ ணரசிங்க பூபனைக் கண்டான்.

*கண்டக குரை யிருபிள வாகக் கண்டவன் றனைக் கண்
டபோலக், கொண்டல் வாகனனு மிகுகளிப் பெய்திக்
குமரனே யெமர்களைப் புரக்க, மிண்டிய வரக்கரோட
மர் விளைத்து மிகுதுன்பை யெய்தினை மேலோர், விண்
டசொற் படியே யுனக்குக் கைம்மாறு விண்ணுலகத்
துமே வில்தால். ௨௯௫

*நாலிரு குணத்தா னுந்தொழி லுடையா னன்முகன்
னாலுந்தே டரியான், பாலிரு மருளை யிம்மை யம்மையி

னும் பழுதறக் கொண்ட பார்த்திபனே, யேனுற வுனக் கொன் றியான்றர வுளதோ வென் றுநல் வாகை மாலை யினை, மேலுறத் தரித்தப் பிரபந்தம் விரித்து விழிகளா யிரங்களுங் களித்தான். உசுஎ

*மகத்தினிற் சிறந்துமூ வுலகமு நின்வலிக் கொடு புரக்கும் வாசவனே, சகத்தினிற் பிறந்து மும்மலம் புரக்குஞ் சழக்கனேற் கிவைதகு மோபொன், னிகத்தனுங் கோவல் வீரட்ட நம்ப னருட்கன்றி யென்றிறை நவின்று, னகத்தினின் மகிழ்பூத் தமரர்நாயகன் கேட்டட னரசிங்கற் கிதறைவான். உசுஅ

*இன்ன மென்மேலாய்க் கோவல் வீரட்டத் திறை யருள்கூட்டு வித்திடுநீ, நன்னகர் தனக்குத் தாளையேயடைதி யென்றுரை நவிற்றியிக் கிரனும், பொன்னகர்க்கடைந்தா னனகசுந் தரனே யாதியோர் பொலிவுடன் பொருந்தி, மன்னவற் றெழுது புகழ்ந்துபைம் பரிமேல் வள்ளலைக் கொளச்செய்து மகிழ்ந்தார். உசுசு

*வானவர் பின்னு மானந்த முழக்கி மலர்மழை சொரிந்தனர் மகிழ்வாற், முனையுந் தலைவர் வாகை மாலையையுச்சரிக்கப் பல்லிய வொலிசால, தானவர் கடலைச் சுவற்றுநல் வடவா முகமெனத் தானவர்த் தொலைத்த, மானவே னிருபன் மாமிசை சென்று னரசமா வனத்தினை மருவ. ௩00

வேறு.

*சிரண்டர் செல்வ மெல்லாஞ் சிதைத்திட வந்த வந்தக்
காரண்டனுடலிற்சோரிக்கடன்முழ்கிச்சிவந்துமேல்பா
கூரண்ட யோனியாறுங் குலவிருட் கடற் கரந்தான் [ற்
பதாண்ட நடுங்க வந்த வவுணன் மாய்ந்தும் பயந்தே.

*துணங்கறலோடும்பொல்லாத்துட்டனைவெட்டுங்காலை
நிணங்கம ழுடலைக் கண்டு வெருவிய நிருபன் றன்னை

யணங்கு செய்திடவே பிர்மஹத்தி மெய்யடைய யாழ்கி
மணங்கமிழ் தெரியலான் பைம்மாவினை யொருவி நின்றான்.

* நின்றவன் முன்னர் மாண்டகாரண்ட வல்லூரார்போர்
துன்றினர் போலப் பிர்மஹத்தி வேந்துடலிற் சூழ
நன்று நன்றென்று சொல்லுங் கலகலவென நகைக்கும்
வென்றி கொண்டனையோ வென்னுமுரந் தட்டுங்கரம் விரிக்கும். (௩0௩)

* இதழ்மடித் தரப்பும் பல்லை கெறுகெறுவெனக் கடிக்கும்
பதமுறப் புசிப்பேனென்று பையென வாயங் காக்கும்
கதமுற நடிக்குங்கேசங் கலைவிரித் தூலவுங் கண்ணைச்
சிதறன வுடன்விழிக்கு மினும்பல தீங்குஞ் செய்யும். ()

* இன்னவா றிருளினன்கு முடியுடை யிராஜராசன்
றன்னிடை புரியக்காணும் போதெலாந் தணிப்பிலாத
வின்னலுற் றுளம்பேதித்தே யாதுசெய்வோ மென்றென்று
துன்னு சொற்றுணைவரேனையோர்களுந் துயரினெய்த்தார்.

* நாட்ட மூன்றுடை வீரட்டநம்பன் ரருளிருக்க
வாட்ட நாமுறுவ தென்னேவென்று மன்னவனைச்சூழ்ந்து
காட்டக நடனனெண்ணி நம்மங்கள் கழறியென்றுங்
கோட்டமில் லரசைக்கொண்டு *குஞ்சராசனக் காடுற்றார்.

வேறு.

* பன்னு தைவிகன் காரண்டன் முதலைப்படுத்த
வன்ன காரணத்தாற் பழியடைந் ததையகற்ற
வன்ன முன்னரிந்திர மாற்பழிச் செப்பழியான்
மன்னு மின்னலை நீக்கிய வாறினி வகுப்பாம். (௩0எ)

காரண்டவல்லூரார் வதைச்சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆக-செய்யுள்-அகூஉ.

---

* குஞ்சராசனம்=அரசமரம்.

சிவமயம்.

தெய்வீகார்ஜன் பிரமஹத்தி நீங்கியசருக்கம்.

* அரசமாவன மடைதனு முன்னலைத் தொடர்ந்து
விரசுறும்பழி விலகிற்றலுங் கொஞ்ச ० மேதை
யரசற்கெய் தியவுட னமச்சரை விளித்தாசில்
புரசுச்செங்கரன் வாழிடத் தெழுமெனப் பணித்தான். (௧)

* அன்ன வாலயப்பாங் கராகு சத்திரலே
நண்ணிக் கங்குலைக் கழித்தெய்த வதிந்தனர்சோசற்
றிண்ணத் திப்பழி யிறைவனற் செயுவிலைவனை
யண்ணக் கூடியிதிலா தெதிரிலந்து நின்றதுவே. (௨)

* மாகர் தந்துயரோ டிரண்டகரனை வாட்டி
†நாகவேந் திருந்துய ரடைவதுகலை மலவென்
றாகமிக்க துயப்பரிதி யுங்குண கடலுதித்தான்
சோக முய்க்குமப்பழி யிருள்விழி யிருடொலைய. (௩)

* இருள் புலர்ந்தது மெவர்களு மிறைவனுமெய்தும்
வெருள் புலர்ந்தது விரைவினிலே வருமேவி
யருள் புலர்ந்திடா வண்ணவீர் விதியிலேனோடாடி
மருள் புலர்ந்திட வயங்கிளர் வெயிலொளிமான. (௪)

* அவ்வ னத்தினிற் பரசிவற் பாவியங்கயலே
செவ்விநிற்றவமியற்றிடு மிருகண்டற் சேர்ந்து
கவ்வை நீங்குற வவனடி வணங்கி முற்கருது
தெவ்வை மாய்த்ததும் பழித்துயர் சேர்ந்ததுஞ்செப்பி. (௫)

* ஐயவன்ன லாருரைப்படி யெவரையு மளிக்க
வெய்யதியரைக் கோறல் செய்தேற்கிது மேவிக்
கையனுக் குதல்கடன தோவித்துயர் கடந்தே
யுய்யுமாறுள தோவென முனிவனு முரைக்கும். (௬)

० மேதை=அறிவு. † நாகவேந்து=மலையரசன்.
* கையன்=இழிவுள்ளவன்.

* சொல்லு காரண்ட வல்லுரர் குழுமுற்பிறப்பி
னல்லாகிய பூசுரர் குலத்தினி லண்ணிப்
பல்லவா மறைபடித்திடப் பிரமசாரி யத்தின்
வல்லசிடரா யெம்மிடை வதிந்திருந் தாரால். (௭)

* ஆதலா லவரைக்கொலு மன்ரியவுன் றன்பாற்
காதலாற் பழியடைந்த தங்கன்றிடக் கருத்தோ
போதுவே னவர்க்கொல்லுற வுத்தா மளித்த
வாதியுற்றவிப் ० பிப்பல வனத்தி னின்றமயா. (௮)

* அனுக்கை கொண்டுகாசிச் சாரதிபடிக் தங்
துனித்தவே தியர்மூன்று நாளுறைது வுன்றீ
னினித்த தன்மையிற் கொடுவந்து கோவலூரிருக்கக்
கனித்த விரிருநாறு பேர்க்ககமு மிக்காவின். (௯)

* நாலிரண்டு நூற்றுவர்களுக் ககமுமே நல்கி
யேலுமானிய மவரவர்க் கியல்பிலே யுந்து
நீலகண்ட னல்லாலயஞ் சிறப்பினி னியவிக்
கோலுமிப் பழியனுகுறு வகையுங்கொன் வாயால். (௰)

* என்று நன்மிரு கண்டுமாமுனி யிசைத்திடவே
நன்று நன்றெனக் காசியினரபதி நணுகி
யின்ற யங்குமாகதி படிந்தங்கன மேவுங்
குன்ற வில்லவன் மறையவர் குழாங்களைக் குறித்தே. (௧௧)

* எந்தல் கூறுவானீவி ரிங்கிருப்பதி னினிதாங்
காந்து பேரொழிற் பெண்ணைகா டடைதிரேற்கவினை
வாய்ந்த நாட்டொடு மில்லங்கள் வழங்குவன்வந்து
சேர்ந்தி டிரென்பின் னென்றவரடிமுடி சேர்த்தான். (௧௨)

வேறு.

* ஆரியர் மகிழ்ந்தங் கெத்தனைபேர்க ளடைந்திடவே
ண்டுமென் றுரைநற்தார், சீரியன் மறியானை மதியினின்

० பிப்பலம்=அரசமரம்.

மதிசேர் செஞ்சடையவன் விஞ்சைத்திறனு, னேரியன் முனிவனிசைத்த வெண்மைறத் தெண்ணூறு பேரொய்து மென்றிசைத்தா, னேரியன் முதன்மூவரசர்களளித்த நேரிழையவர்மகிழ் திருபன். (கங)

* தத்தம் விர்த்திகளோ டெண்சத மறையோர் சதுர்மூடியோனுட னெழுந்தார், வித்தகன் கோவல வருடன் மேவி வீரட்டன் குகனடி விழைந்து, நித்திய விஞ்சிகுழு நன்னுட்டி னிகழ்கோவலூருந் தெள்ளாறு, மெசத்தமீங் குழப்பலூருஞ் சித்தாங்கூ மென்னுமான் கூறிஐயுமாவேர் ன். ()

* ஈரிருசதவி டெய்தற வமைத்தங் கிரிருசதமறையோரை, யேருற வமைத்தங் கொவ்வொரு புரியுமீனல் லாலயமமைத்துச், சீருறு வளமானியங்களும் விடுத்துத் தெய்விகன் பின்புகானூறு, பேருட னரசவன மஃதடைந்தான் பெருமை மூவுலகெலாம்பேச. (கரு)

* முன்ன னாட்டனது விடாய்தணித்திட்ட முசிவிதீர்த்தக் கரைப்பாறை, தன்னிடை வதிந்தெண் ணூறகமமைக்கச் சமையதந்திரனை யாதியர்க்குச், சொன்ன வேந்தடியை யாவருந்தொழுது தோன்றுமக் காடெலாந்தொலைத்து நன்ன கராக்கி வீதிகள் பொருத்தி நவிலுமெண் ணூறகமமைத்தே. (கசு)

* இதமுட னரசர்க்கிசைத்தனர் கேட்டோரெழிற் றிணங்குமித் தெனூறில்லில், விதிமுறை மறையோர் குடிபுகவிடுத்தான் மேவுநானூறுபே ரொழியச், சதுசத வகத்துக்கந் தணரின்றித்தங்கிய தன்னைலக் குறைத்தா, ரதுதெரி யேந்தன் முனிமொழி யயர்ந்ததது கொடும்பாவமென் றயிர்த்தான். (கஎ)

* சகச்சிர விருநூறந்தணர்க் கின்னி தருசெனு முனியுரைதனைத்தென், னகத்துளையாலே வந்ததாழ் வந்தரள்

வினையோவன்றி யாதின், மிகுத்த சோதனையோ வென்செய்கே னந்தோமெய்யனே நின்செயலன்றி, யிக்கினிலடியேற் கொருதுணை யுளவோவென் னபசார நின்னதுவே. ()

* அன்றுநா னனிற்றோன்றிய தொட்டேற்கருளியருட்டிறங்களைப்போ, லின்றி வணமைத்த விலங்கினிற்பதியிலங்கணு னாற்றினுக்கிசைய, நன்றிசேர் மறையோருளுதியன்றே னுயிருயகலேனம்பா, வென்முநரன் முடியேர் னிருகணீர்சொரிய விசைத்துக்கற் பாறையெய்தினனல். (கஅ)

* செல்லு மக்காலை யரியயனிருவர் தேடுதற்கரிய திப்பிழம்பாய், வல்லை நீண்டிடுமென் வாதனுமான்கு முடிபுனைமன்னவன்றன்பா, லல்லலை நீக்கியாட் கொள்வான் வன்றொண்டன் முனமலகிலா வருளா, லொல்லையென் றென்னச் செலவியப்பாகு மொப்பிலா வருவினைமறைத்தே. ()

வேறு.

* நெற்றி யின்கணே புண்ணிய நீறதுநிலவச்
சுற்று குஞ்சி விழ்ந்தசைந்திடச் செவியினிற்காதிற்
பற்று குண்டலமிலங்கிட பரந்திடுமார்பிற்
குற்ற மில்லுபவீத நற்கண்டிகை குலவ. (உக)

* உத்த ரீயந்தோள் கிடந்தசைந் திடவுப்பாத
பத்தி ரங்காம் பொருந்திட வரையினிற் படிந்த
வத்தி ரங்கெகிழ்ந் தசையவார்ந் திடுபத கைணை
யத்த மார்ந்திடு * வேணுவங் கதனுறத் தன்ன. (உஉ)

* மிக்க மூப்புடை வேதிய வடிவத்தை விதுவார்
செக்க ரஞ்சடைச் சிவன்கொடு தேவரும் புகழத்
தக்க நாரசிங் கன்முனை மெய்யியித் தாணிக்
கக்க மேயென வறிஞர்கூ றரசவாழ் கென்றான். (உங)

ேச்சவல்=தோள். ‡ ஆதபத்திரம்=குடை. * வேணு=மூங்கில்.

* வீடும் வெஃகினோர் வேண்டிய வினைநில மனையும்
o மாடும் யாவையு மன்னநீ மறையவர்க் கிதத்
தோடி வந்தனன் விட்டையெற் களியென நவின்றான்
விட ருந்தவர்க் களித்திடு கருணையின் மேலான். (௨௪)

* என்றுவேதியன் கேட்டது மேந்தலு மியைந்து
நன்று நன்றென வணங்கினான் மறையவ னினக்குத்
துன்று மாநிதி யத்தொடு சூழ்புவி யிரக
மொன்று தந்தனன் கோடியென் றன்பினி னுரைத்தான். ( )

* உரைத்த வாசகங் கேட்டது மந்தண னாவோய்
நிரைத்த வீடுகா ணூறுமெற் குதவென நிகழ்த்த
விரைத்த தாரணி வேந்தனும் வேதிய ராசை
தரைத்த லத்தினின் மிக்கவா றென்னெனச் சாற்றும். ( )

* விருத்த னாகிய வேதிய வொருவனீ வினவும்
பெருக்க மாகுநா லாறுமந் திரங்களைப் பேணி
யருத்தி யார்மனை மக்களா தியரொடு மனவி
யிருக்க வந்தண ருளர்கொலோ வென்றன னிறையே.

* இறைவன் வாசகங் கேட்டலு மகைத்திறை வாநீ
யறையு மாறுநா லாறுமந் திரத்தினு மாய்ந்து
நறைக ளோதிய வந்தணர் மனைவியர் சுதரோ
டுறைத னோக்குதி நாளையென் றுன்மறை யுரைத்தான். ( )

* ஆற ணிந்தவ னருளிய மறையையா கமத்தைத்
தேறு மந்தணர் மனைவியர் சுதரொடு செறிந்த
பேறு காண்குதி ஞானியான் பெட்புட னினக்குக்
கூறு மக்கிர கங்களைக் கொடுப்பனென் றுரைத்தான். ( )

* உரைத்து மன்னவன் சென்றபி னொப்பிலான் வெள்ளி
வரைக்க ணுற்றிடு கணர்களை நோக்கிநீர் மருவு
மரைக்க ணத்தினின் மறையவர் படிவங்கொ டரசன்
றனக்க ணுற்றிடு கிரகங்க டங்குதி ரென்றான். (௩௰)

o மாடு = பொன்.

* ஆரவ ணிந்தவ னிவ்வணம் புகன்றபி னிறை
யிரவு நீங்கிய பின்னர்வந் தேந்தலை விளித்து
விரவு வீதிக ளிடாறுமறை தெரிந்தவே தியர்கள்
பரவி யுற்றமை யந்தணன் புண்பினிற் சுட்டி. (௩௧)

* பாச மேபசு வேபதி யெனுந்திரி பதார்த்த
மாசி லாவகை யாரியன் மொழிப்படி யாய்ந்து
வீசி மும்மல விருவினை வேரற விமல
நாச ராயிட்டை யுற்றிடு ஞானியர் தமையும். (௩௨)

* செப்ப ரும்பர சிவத்தினைச் சிந்தையாங் குகையிற்
றப்பி லாதபே ரன்பெனுந் தளையினிற் பூட்டி
யிப்பு விக்கணெங் கேகுவை யெனப்பணிந் தென்று
மொப்பி கந்தது மொருமையார் யோகியர் தமையும். ( )

* படிக மேமுத லுருவினிற் பரசிவன் றனது
வடிவ மின்பினி னட்டிநன் மஞ்சன மாட்டிக்
கடியு ரும்மலர் சூட்டியோ தனங்கடி நாட்டி
விடியு மெல்லையிற் றுதித்திடு விமலர்க டமையும். (௩௪)

* வேத நாயகன் றிருவுரு விளங்குற மனத்துக்
காத லாற்றியா னித்துயர் கண்டிகை விபூதி
* பூதி யந்தனி லணிந்துபொற் புறுமெழுத் தைந்து
மோதி நாவினு லோங்கிடக் கணிப்பவர் தமையும். (௩௫)

* வித்த மேயெனுஞ் சர்வஞா னோத்தரம் விமலஞ்
சுத்த வாதுளம் பவுட்கர முதலவாச் சொல்லு
மத்த கைப்படு மாகமங் களைவிரித் துரையுஞ்
சித்த ராகிய முதன்மையார் தேசிகர் தமையும். (௩௬)

* ஒப்பி கந்தமா னிக்கிய மோங்குறுகை வலியங்
தப்பி லாதசாந் தோக்கிய முதலவாச் சான்றோர்
செப்பு நல்லுப நிடதங்க ளுணர்ந்திரீச் சிவனை
யிப்புவி ருஞ்சக தீசனென் றிசைப்பவர் தமையும். (௩௭)

* பூதியம் = உடல்.

* மறை யுணர்ந்திடு மந்தண ரிலங்களின் மருவி
யுறைதல் கண்டிடு நாரசிங்கன் றனதுள்ளத்
தறைகுதற் கொணு வின்பு மாச்சரியமு மடைந்தங்
கிறைவ ஞகிய வேதியற் கிலங்களை யீந்தே. (௩௮)

* கொன்ஞு வாயெனக் கொற்றவன் கூறநற் குழையன்
வின்று முண்மையோடிச் சுனைப்புனல் காம் விடுவாய்
வள்ளலேயொரு பொருளினை யொருவற்கு வழங்கி
னௌள்ளி னீர்கொடே யன்றியீவது மியல் பன்றால். (௩௯)

* நதிகாந்த செஞ்சடை மறைய வனிவை நவிற்றப்
பதிமிகக் களிப்புட னந்தப் பாமனீர்ப் படிந்து
விதியின் முந்திலா ளளித்தல்போல் விமலனற் காத்திற்
றுதியுடன் னிதியாதி பெய்தந்த நீர் சொரிந்தான். (௪0)

* ஈந்த காலையின் வேதிய னேற்றனன் மறைந்தான்
சாந்த மாதிய குணங்களி னிறைந்த தைவிக
வேந்து வேதியற் கண்டிலன் வீடுக டோறும்
போந்த வற்றினந் தணனைக் காணது துன்புறுவான் (௪௧)

* மோது தானவர் மாயமோ விதன்முடி வென்னுங்
காது காரண்டன் பழிகொலோ விதுவெனக்கழறு
மீது நம்பரசிவன் விளையாடலோ வென்னும்
யாதென் றண்ணலா ரருளன்றி யறிவதோவென்னும். (௪௨)

* நீதிலாத சிற்சபையி னன்முடிகொடு செழித்த
சோதிலா நாசிங்க னங்காலயங் குறித்துக்
காதலா லடைந் தான் திருவுருச் சிந்தை கருதி
யேதமின்றிய வவன் கழலின்பினி னிறைஞ்சி. (௪௩)

* திரிபுரத்தினை யெரித்தருள் சிறுநு புராண
பாமகாரண தாபர காரணர் பரவ
விரவு பூரண வாரண விரியராத் தரித்த
குரவ் கோர ரூபத்த நின் குரைகழல் போற்றி. (௪௪)

பற்று நின்பதத் துற்றிடாப் பாவியென்றன் முன்
ற்ற வேதிய வடிவு கொடேய்ந்து கட்டமுறை
வெற்றியோ டளித்திட வந்த வகையின் விப்பிரனு
யுற்றி லேற்றது நீயன்றியுளதி கொலுணர்ந்தேன். (௪௫)

* ஐயவின்னமுஞ் சோதிப்ப தறனன்று லடியேன்
செய்ய கங்களைச் செய்யுமுந் திறத்தினைச் செப்பி
வெய்ய பாதக மனுகுருதுன் விரைகழற்கீ
ழுய்யு மாறருள் புரிதியென் றுளநெகிழ்ந் துரைத்தான். ()

அனை மறைந்திட வருந்துறு மக நிகராகத்
தனை மறந்திவன் றுங்கருந் தளர்ச்சி கூர்வதனை
நனை மணங்கமழ் வேணிய னறிந்து மிக்கம்பி
யினைமென் செய்குவ னறிகுது மென விருந்தனனே. (௪௭)

* வருந்தி நின்றிடு மன்னனுக் கொருவகை யருளும்
பொருந் துறுமையா னளவிலாத் துயரொடும் புகல்வான்
றிருந்திடும் முனதுத் தாப்படி செருவிற் கொல்
பொருந் தலார்பழி யெற்றெடர் வதுநிற்குப் புகழோ. ()

* அனற் பிறந்திடு நான்முகவிதுவனா யைய
வுனக் கடைக்கல மாகவென்னுடல் பொரு ளாவி
நினைப் புடன்னளித் திருந்துமே னிங்ஙனந் துயரந்
தனைச் செய்விப்பது நின்னருட்குத் தகுங் கொல்லோ. ()

* என்று தைவிகன் கண்கணீர் கலுழ வீதிசைத்து
மொன் றெனும்முறை யிலாதலை யோய்ந்த வாரிதிபோ
னின்ற காலையிற் றன்னுயிர் நீக்குவான் காத்திற்
றுன்று வாளெடுத் தடன்மிட அணிந்திடத் தொடங்க. ()

* ஈதறிந்த தேவரு முனிவரு மிந்திரனுங்
கோதெறிந்த நல்லமச்சரு மேனைய ருழுவுங்
கிதண்டந்துள வுளத்தராய்க் கண்கணீர் சிந்த
ந்த நின்னருட் கிதுதகா தெனத்துதி நவின்றார். (௫௧)

* சுந்தரச் செழுஞ் சோதி தன்னென வுருக்கொடுநீ
தந்தவிற் கொண்டே னஞ்சலஞ்சல் விதோசார்தேன்
மந்தரப் புயா நில் லுநில் லென் றுரை வழங்கிக்
கந்தரத்தை யீர்ந்திடு கரங் கரதனிற் பிடித்தான். (௫௨)

* பிடித்த காலையில் வாளினை யெடுத்தனன் பெட்பா
ணடித்திடுஞ் சிவனுரு வழு நாரசிங்கன்றன்
மிடற்றி னுற்றிடு வடுவுமேன் மறைந்தன வியப்புத்
துடிப்பு முற்றிட நிருபனு மவனரு ளிதித்தான். (௫௩)

* கீஞ்ஞை யொத்தவன் கரையமுக் கண்ணினன் வாக்குத்
துன்று விண்ணினின் றெழுந்தது சுடர்முடி புனைவோ
யின்று நின்னிடத் தெய்திரா னுநில மேற்றுச
சென்ற வத்தனன்யான் செலதீர்குக வென்றே. (௫௪)

* இன்னுங் கேண்மதி யிச்சுனை படிந்திடு னிகலான்
மன்னுறுங் கொடும்பவங்களு மருவிய பிணியு
மின்னல் செய்திடா தேகிடு மியைந்திடு ஞானம்
பின்ன மில்லதோ ரட்டசித்தி கணன்கு பிறக்கும். (௫௫)

* விரும்பி யாமுறை யரசமா வனத்தினில் விரவி
யிருந்து ளோர்கள் சாமீபத்தை யெய்துவா ரென்னி
லரும்பு மன்பினு லெனைத்தரி சித்தவா ருளாற்
கரும்பை யொத்த பேறடைவது கழறவேண் டுமோ. ()

* ஆதலா லெனைத் தரிசித்திங் காலயப்பணியைக்
காதலாற் செய்து வாழ்த்தியேற் கடும்பழி யனையா
தேதிலாளர் போலஞ்சலை யஞ்சலை யென்றங்
கோதி நின்றது சிவபிரா னருளுரை யும்பர். (௫௭)

* இசைத்த வாசக மன்னவன் செவியினி லெய்த
வசைத்த கச்சுடை யிறைவ னருளை வந்தித்தான்
குசைக்கு நேர்மதிக் குரவரைக் கூவியன்னவ ரால்
வசைக்க ணுற்றிடா வாகம விதிவழி யமர்ந்தே. (௫௮)

° செலல் — துன்பம். செல்லல், செலல், என்றுமிற்று.

* மோத முற்றிடு நாசிங்க னமரரை முன்ன
ரோத மார்கடல் விடமுண்டு காத்தவ ருறையத்
கோதி லாக்கர்ப்ப கிருகம் வான்சிகரி யெல்குலவு
மேத மற்றிடு மண்டப மதின்முத லியாவும். (௫௯)

* வண்மை யாகச்செய் வித்து நாலேழென மருவு
மொண்மை யாகிய காமிக முதலிய வுரைகட்
கண்மை யூர்ந்திடு பூசனை யியற்றுவித் தரிய
தண்மை யார் விளைநில முதலிய வற்றைத் தந்தே. (௬௦)

[illegible]த்தனை மித்திகங்களு நிலைபெற நடத்து
வித்துயர்ந் திடுசிவ மறையவர் கட்கு விதியாற்
சுத்த மார்ந்திடு மிலங்களைத் துயரறச் செய்வித்
தத்தனு ரருளாலவர் நன்மை யோடமர. (௬௧)

* நெல் விளைந்திடு நிலங்களும் வேண்டிய நிதியும்
புல்லு மக்கிரகத் தொடுபொருந் துறவளித்தா
னல்லு றழ்ந்த கண்டர்க்களி யகங்களு னூற்றைச்
சொல்லு மப்படி யடியார்க்குத் துன்னுறக் கொடுத்தான். ()

* பாரிற் போந்திடு முயிர்களைப் பருவரைப் புயத்தாற்
காரிற் றாங்குதை விகனென் னுறதாய்க் கண்ட
சிருற் றேங்கு மில்லங்களிற் பாதிகொள் சிவனை
யூரிற் பாதிகொண் டவனென வுலகெலா மோதும். (௬௩)

* சிவனுக் காலய மியற்றலாற் சிறந்த வுற்சவாதி
நவமுற் றோங்கிட நடத்தலா லில்லநா னூற்றை
யவனுக் கீதலா லவற்றரிச் சித்தலா லவன்சொற்
செவியிற் கேட்டலாற் சென்றது தெய்விகன் பழியே. ()

* எஞ்சிவன் றனதருஞ் ஞையாற்றை விகனிறைவன்
செஞ்சரண் டனைத்தினந் தொழுதவ ணெப்பில் செய்யா
பூஞ்சமென் றடைந்திடு மரண்சேரி லஞ்சமைப்பித்
தஞ்சவா கனன்பிதா வெனவுறைய விற்றிருந்தான். (௬௫)

* அப்பதிக் கணையரசனன் மிருகண்டு வாதி
செப்பருந் தவவிருடியர் தமக்குநற் சேவை
யொப்பருந் திறத்துநற் றியன்னவ ரருளுற்றி நல்
லப்பணிந் திடுசிவ னடிமுடி யதாவ ணிந்து. (௬௬)

* மனு வுரைத்திடு நீதியான் மன்னுயிர் புரந்து
சினவுவேற் கரன்வசிக்க வோர்சிவதி சிச்சேனை
தனினற் கோவல் வீரட்டணைப்போல் விழிதாக்க
மனமெய்ச் சைவமா புரமெனக் கருதிவந் திருந்தான். (௬எ)

* அக்கண மிறையாபுரி யெனத்தெளிந் தண்ணின்
முக்கணற் புதனருளி தென்றநகத்தினின் முன்னித்
‡ தொக்கு ○ மக்குநீர் துளித்திட நாத்தழு தழுப்ப
நக்குநம் பன்றனருட் டிதழ்ம்பல பலநவின்றே. (௬அ)

* எங்கணுஞ் சிவபுரத்து நம்பிறை திருவருளே
தங்குகின்ற தென்றெவர்களு மறிவுறச் சாற்றிப்
பொங்கு மன்புட னவனொரீக் கோவலிற் பொருந்தி
யெங்களுடை தன்றிருவடி படிந்தன்பி னிசைப்பான். (௬௯)

* அன்னவே யுன்றனை குளவன் குலாயுதென் றகத்தி
னென்னலில் லதோரதி விலிக்கறி வித்தவெந்தாய்
கண்ணொர் மூன்றுடைத் *துருமமே யெனத்துதி கழறி
மண்ணும் விண்ணும் பாதலமுஞ் சீர்புகழ்வாழ்ந்திருந்தான்.

* மன்னு வீரட்ட சிகாமணி நாதனன் மாண்பாற்
றுன்னு தைவிகன் பழியது தொலைந்தவா சொற்று
மன்னவன் சத்தபுரி யடைந்த வணவணவித்த
மின்ன ளுரைவேட் டடைவகை விருப்பொடுமுரைப்பாம்.

தெய்வீகராஜன் பிரமஹத்தி நீங்கிய சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆக-செய்யுள்-௬௯.

‡ தொக்கு=உடல். ○ அக்கு=கண். * துருமம்=விருட்[சம்]

சிவமயம்.

தெய்வீகராஜன் சத்தபுரிசென்ற சருக்கம்.

கோவலின் கணேசிவனருள் கொண்டு தைவிகன்
றவர் போற்றிசெய் திடவுயர் புகழொடு செறிந்திங்
ரவ லோடுமூ வரசர்க ளளித்திடு மரிவை
வர் தம்மொடு முவந்துல களித்தனன் முன்னாள். (௧)

வேறு.

ணிப்போரான் முங்கொற்றங் கண்டதோர் வகையுங்கோ
ன்ணிப்பார்புரக்க வைத்தவகையுந்தம் முன்னர்மாறு [வன்
ன்றிற்கெண்ணிலதாம்விஞ்சைகாட்டியவகையுமொப்பில்
ன்னற் காரண்டற் கொல்லக்கூறிய வஞ்சியுமாதோ. உ

த்திற் பல்விதமாய் மெய்மை காட்டிய வகையும் யாருந்
ாக்கருங் கருணையோ டன்றக்ககாசுரற் றொலைத்த
க்கரி னருளானன்றி யார்செயற் பாலதொன்றென்
ாத்தினி துன்னியுன்னி யொருவலிலன்பாற் பின்னும்,

யாதொரு சிவநகம்ம விதிமிழைத்தவர் கட்கென்னும்
தகஞ் சூழ்ந்து பொல்லாப் படுரோக மிழ்ந்து மென்றே
ாகிய பெருதேற்கெண்ணில் பழிகழீஇமேன்மையுய்த்த
தொரு பாகன்செய்த நன்மையை மறக்கற்பாற்றோ.

செய்ந்நன்றி கொன்றார்க் குய்விலாதலாற் சிவன்றன்பாத
மய்வகை யருச்சிப்பன்றி விள்ளகைம் மாறென்னென்று
மவண மிடற்றுன் கோலச்சதாசிவ வடிவிரண்டை
வண மமைத்துத் தாபித்தும்பரும் வியக்கமன்னன். (௫)

வேறு.

* விதிவகை யுஷக்காலத்தினி லெழுந்துமல சலம்விடுத்
புழுதிவிளக்கி, நதியிடை படிந்து விமலமொடுத்து நம்ப
ருதிகள் பானண்ணிக், கதுமெனப் பாறேறுநியா யபி

டேகஞ்செய்து கந்தபுஷ்பாதி, துதிபெறச்சாத்தி நிவேதன
மளித்துத் தூபதீபங்களுங் கொடுத்து. (௬)

* மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பவிழி புனல்பெருக விம்மிதங்கரண
ங்கண்மேவக், கைமுகிழ்த்த கீத்தவுடல் பெறுசிறிய கடை
யனே யொருபொருட்டாக, வுய்வகை யளித்தோயெனப் புக
ழ்ந்துள்ளமனவினின் மெழுகெனவுருக, கைவுடனுவக் தழு
தழுங்குற மெய்ஞான்மறைத் துதிபலகவின்றான். (௭)

* இத்தகையாகச் சகச்செயல் சிவச்செயுணி மறங்தெழிற்
வரச்செயலே, மெய்த்தகை யென்றீறனீ றறிந்திரானுண்டு
விமலன்பூசனை விடாதிழைத்தா, னொத்தகை யண்டாண்டங்
களைப் பரிவாலின்றளிப்பவனை முன்னின்ற, ⁰தொத்தகைத்
திமயம் புரந்தனனுதித் தெம்பிறைதரு பெயர்கொண்ட
தோன்றல். (௮)

* இவ்வகையகப் பூசனைபுரியு மிரண்டிலிங்கங்களுக் கே
ந்தற், செவ்விதின்னும மெவன்கொலென் றாசாதில்லிடுமிற்
செப்பியவதுவுங், கௌவையி னடைந்த விந்திராதியர் தீ
கருதலர்க் கொலக்கழறியதுங், தௌவைமே வாதேற்கரு
யவதுவுந் தருமெனவுளத்தினிற் றரித்தே. (௯)

வேறு.

உவ்வகைக் காரணத்தா லொளிர்கா சிங்கநாதர்
செவ்விய சத்தியார்த்த நாதரொன் றிருபேர் செப்பித்
தைவிக னரிச்சித்தேத்தச் சங்கரன் மகிழ்ந்தங்கெய்தி
யெவ்வமில் லரசைநோக்கி யினிதுரை யியம்புவானால். (௧௦)

* இறைவ நின்பூசை தன்னையேற்றன மினிதுகேட்டி
குறையிலாப் புரிகளேழிற் குறுகியங்குள்ள தீர்த்தத்
துறைதொறு மாடிமேவுஞ் சுகங்களை யடைந்துசார்வாய்
நறைகமிழ் தாரோயென்று குறிப்பினினவின்று மீண்டும்.

⁰ தொத்து=பழமை, அகைத்து=செலுத்தி.

ஆதிருமாலை மார்போயன் மினிப்பதிட்டை செய்த
விறலைத் துறைசூழ் காசிமேயவிவ் விலிங்கங்கட்கே
யீறில் சத்தியார்த்தநாரசிங்கப்பேரியல் பாய்க்கொண்டோங்
தேறுமிக் குறிகண்மேன்மை யாரோலோசெப்பற்பாலார்.

அகத்திரு பெயர் நினைப்போர்க் ககலுமுழ்ப்பாவமெய்யம்
பகத்தினுற் றரிசித்தார்க்கே பாலனுதிப்பே றெய்து
மிகுத்துள துதிசொல்வார்க்கே மேவுஞ்சொர்க்காதிபோகம்
வகுத்தவையொடு மர்ச்சிப்பார் கைலையின் மன்னுவாரால்.

பாரட்ட திசையுமீ ரொன்பது புவிக்கர சென்றேத்தச்
சீரட்ட விதங்களோடித் திருக்கோவல் வாழ்தியென்று
வீரட்ட நாதன் கூறிவிழை விலிங்கங்கரந்தான்
சாரட்ட மங்கலங்க டழங்கமன் விண்ணுஞ்சீற்ற. (௧௪)

வேறு.

இனையவுரை பெற்றதற்பி னீரிருமா முடியுடையோன்
களிநிறெடு தவமறையோர் கணங்கணனி புடைசூழ
வினையகற்றுந் தீர்த்தயாத்திரை யதனில் விருப்புற்றுத்
தனிவளரும் புகழார்ந்த வடதிசையைச் சார்ந்தனனால். ()

வடதிசையிற் சிலகாத மருவியடைந் தங்குவருங்
குடவளையி னினந்தாளக் †குவாலுயிர்க்குஞ் சரயுநதித்
தடமலரிற் புனன்முழ்கித் தானியினற் கதிசெயுமா
மடிவில்புக ழயோத்தியெனு மாநகரமினி தடைந்தான். ()

* அந்நகர மினிதளிக்குஞ் சுசிரமனங் கெதிர்கொள்ளப்
பன்னுமறை யந்தணராசிகள் புகலப் பரிவினொடு
நன்னகரத் துள்ளார் கணனிருப் புறநடிப்பணியக்
கன்னியர்கள் காமுறநற் கனிகையர்க ணடமாட. (௧௭)

அடைந்தாண்டுச் சானகியோ டமருமிராகவனை மணித்
தடந்தோட் டைவிகனெழி லறுசநெறி தரினசஞ்செய்

† குவால்=கூட்டம்.

துடன்பாங்கர் மறையவரோ டெவந்தினிதி னன்னகரிற்
பிடஞ்சேருஞ் சுசிரமனைப் பிருமணிமா ளிகைசேர்ந்தான்.

* மிருகளிப்பாற்றை விகளையுபசரித்து விழைந்தவன்றன்
றருமெழி லாதியகண்டு தணிப்பிறவத் தாற்பெற்ற
நகைமுகத்த வொண்டொடியை நல்குவானன் னகரைப்
புலருஞ்சீர்பெறப்புரிந்துபுலவர்கள் போற்றுறவளித்தான்.

எயில்வளையு மயோத்திநக ரினிதளிக்கு மிறையவனல்
லுயிரனைய மாமகளாங் கனகையெனு மொண்டொடியைப்
பூயின்மணத்தின்விதிமுறையானமணம்புரிந்துபார்த்திபனாங்
கியல்பினொடு மகன்றனடைந்தா னெழிலவந்தி காபுரமே. ()

அந்நகர்த் தீர்த்தத்தாடி யரனடியை யரிச்சித்து
மன்னவனும் விசாலாக்கன் மகள்கலா வதிதன்னை
மின்னணியி னொடுமளிப்ப விதியின்மணம் புணர்ந்தனனு
லொன்னலர்கள் முடிசிதற வுரிஞ்சுபத முடையோனே.

வேறு.

அந்நகன்று துவாரகையி லடைந்து கருப்புனலாடி யரி
யைப் போற்றித், துங்கமுடி மனர்வணங்கச் சந்திரவன் மன்
னளித்த துவர்வாய்த்தீஞ்சொற், பைங்கொடி யுற்பலமாலை
தனை விதியின்மணம் புணர்ந்து பரிதிபோல்வான், மங்கலங்
கடனிவளர வாண்டகன்று வடமதுரை மருவினனால். ()

ஆண்டினி யபுனலாடி யிறையடியைத் தாழ்ந்தரசன் போ
சனென்பான், காண்டகைய நகர்புகுந்து விசயவருமன்றனை
யை கமலக்கண்ணி, வேண்டியல் பின்மணம் புரிந்து வியன்
மாயா புரத்தினிது மேவியாங்கு, மாண்டுறைபி னீராடி யர
னடியை வந்தித்தான் மன்னர் மன்னன். (உ௩)

வழிபாடு புரிந்திறையை மகிழ்ந்தரசன் மாசேனன் வரத்
தின் வந்தங், கெழின்மேய வுற்பலலோசனையை மணம்புணா
ர்ந்த தற்பினினிய காசி, யுழிமேவிச் சரநதியிற் றீர்த்தமாடி
விசுவேசற்கு வந்துபோற்றி, யழியாத புகட்டையி லஞ்சக
ரனென் றோரிலிங்க மரிச்சித்தானால். (உ௪)

அன்பினொடு மவ்விலிங்க மரிச்சனைசெய் தருள்பெற்று
றிரண்டுதாரான், பொன்புரையுங் காசிபதி புதல்வியன்னப்
பிரபைமணம் புணர்ந்துதூய, வின்பமுறும் பிரயாகை கயை
படிந்து தருப்பணங்களி னிதிறைற்றித், துன்பமறு மாதவ
ரைத் தொழுதேத்தி வியன்காசித் தொல்லூர்புக்கான். (உ௫)

காசியெனு நகரகன்று பலதுறையும் படிந்தாடிக் காஞ்சி
புக்கு, மாசகற்றும் பலதீர்த்தங் குடைந்து மணியொருமா
வினிறையை வந்தித், தாசகற்று மருளாழி யம்பிகை காமக்
கோட்டத்திலைத் தாழ்ந்து, பேசரியன் பேரிரதன்மகள்
கமலாவதியை மணம்பெற்று னன்றே. (உ௬)

வேதமுனர் மாதவர்க ளிதிகாச முதல்விளம்பும் விதியி
னங்கங், கேதமறு புனல்படிந்து சங்கரனைப் பணிந்திறைஞ்,
சி யேத்திச்சென்று, போதநறுந் தீர்த்தயாத்திரை புரிந்து
சிவனடியார் புடையிற்சூழ, நீதியுட னெழுமாதர் சிவிகை
வரக் கோவனகர் நிருபன்புக்கான். (உ௭)

வேறு.

தீர்த்த யாத்திரை சென்றுவருந் திருப்
பார்த்தி பன்றனைப் பான்மையிற் கோவலா
மூர்த்த யங்கு சனங்களு வகையி
னூர்த் தெதிர் கொண்டனைந் தனராங்கரோ. (உ௮)

சிறப்பினு லச்சிவ புரத்தா ரோதி
றுறத்தமைந்த வுவகை யுடன் பதி
விறற் புரந்தனன் மேவியல் வேந்தனன்
மறிக் கரத்தண றன்னை வணங்கியே. (உ௯)

செய்ய சத்தபுரி யினிற்சேர்ந் தெழு
தைய லாரை மணந்ததுஞ் சாற்றினும்
தூய சிங்கள மன்னவன் றோகையை
வைய முய்ய மணந்ததுங் கூறுவாம். (௩௦)

தெய்வீகராஜன் சத்தபுரி சென்ற சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக-விருத்தங்கள்-௩௩.

சிவமயம்.

தெய்வீகராஜன் அங்கவை சங்கவை

திருமணச்சருக்கம்.

* ஓங்காரப் பொருளாய சிவபிரான் வீற்றிருக்க வுறைபு ளாழுமுப், பாங்காருந் தென்கலா சந்திருக்கே தீச்சரஞ புக்கர்தம்பா, ளீங்காத வருட்குமரி னிலவுசோ திட்ஜாம கிரியிங்கேமி, தாங்காவிற் குய்வரத்த சிவசோதி பதசைலந் தீங்கலானும். (க)

* பொன்மையவா மிமயகிரி போற்றுவிராட் புருடற்குப் புனிதமார்ந்த, தொன்மையாம் பிங்கலையாத் தோன்றியன் றே பிறங்கல்போற் சோதிமுன்னு, வன்மையதாம் பிரமா ண்ட மதையினிது படைத்தவன்றே கவிலவொன்று, மூன் மையதா மியல்புறுமவ் விடைகாடி யாய்ப்பிறங்கி முற்றலா னும். (உ)

* வலத்தியல்பாற் கைலாச வரையதனைத் தூக்கியமெய் வன்மைசூரன்று, பலத்தினுயர் சாமமறை படித்துமைசா யகனடிமேற் பத்திசெய்து, சலத்தினமர் காராய ணன்முத லா மமரர்தமைச் சாலவென்ற, புலத்தியனற் புத்திரனு தி யூரானேட் சுவர்க்கபலம் பொருந்தலானும். (ங)

* மற்றையமண் டலங்களினின் றேங்கிலங்கை யெனப் பெயருறு † மாழைமேவு, ‡ பொற்றைவதிந் திடுதலினால் § ளீழமெனும் பெயரதனைப் புலவர்போற்றப், பெற்றுமுள தாகவினுற் சிங்களதே சஞ்சிவற்கும் பெருந்தவர்க்குங், கூறி றுவர்க்கும்வியனுலகிலுற்றவர்க்கு மந்திரமாக்கவினுமன்றே.

† மாழை=பொன். ‡ பொற்றை=மலே. § ஈழம்=பொன்.

* அத்தகைய தாய்க்கவினுஞ் சிங்களதே சத்தினுக்கே ரதனைச்செய்வ, தெத்தகையோ ருந்துதிக்குஞ் சதாசிவனா தீசானு திகளிமைந்து, வத்திரத்தி னின்றுதித்த வாதிசை வர் சிவாகமத்தை மருவுசித்தீ, சத்தியுள புத்திரர்க்குப் போ திக்குந் தூயமட மொருபாற்றுன்ன. (ரு)

* அருள்விரவு ஞானதே சிகர்சிவா கமத்தினம ரியவுரா முப், பொருளெனுமப் பசுபதிபா சங்கட்குத் தட்த்தவிலக் கணமும்வோற்பார், சொருபவிலக் கணமுமுறைத் தூய்வ ந்து நிச்சயமுஞ் சொலக்கேட்டன்பிற், பெருமைபெறு சாதகர்கள் ஞானபிட்டை யுறுமடமோ ரூற்பிறங்க. (சு)

* வேதசிவா கமமன்றி மெய்ந்நூல்க ளிலையென்றும் விரி யாநின்ற, பேதமிலா வவைபிரதி பாதிக்குங் கடவுள்சிவ பிர ரானேயென்றுங், கோதகன்முத் தியைக்கொடுப்போ னவ னன்றி யிலையென்றுங் குழைந்துசாலீ வோதியினு வுபநி யாசஞ்செய்சம யிகள்சாலை யொருபான்மன்ன. (எ)

* காசினிநற் கருத்தாவை யுடைத்ததுகா ரியமாகலாற் கடம்போ, லாசிலெது காரியமா மதுகருத்தா வினையுடைத் தாவிதுவுமற்றே, நாசமுறு காரியமா தலிற்றரணி கருத்தா வை நண்ணிற்றென்று, பேசியவ யவவை‍ந்தைப் பிரசங்கிப் போரவை யோர்பாற்பிறங்க. (அ)

* ஈசனில னென்றிகலி யாந்தநியா யங்கடமை யெடுத் தடுக்கிப், பேசிடுவார் குதர்க்கவுரா யறுவதித்து நிராகரித் துப் பின்னுந்தாமே, யாசகலப் பூருவபக் கஞ்செய்து கண் டித்தெண் ணனுமானத்தா, லீசனுள னென்றுசித்தாந் தப் படுத்தும் வாதசபை யெங்குமல்க. (கூ)

* விளங்கியுள தொப்பிலதாங் கண்டிநக ரங்கர்க்கண் வீ ற்றிருந்து, வளங்குலவ வரசுபுரிந் துயிர்கடமக் குயர்கவொ ன வயங்கா சிற்போன், றுளங்கவிலா வடமொழி தென்

மொழிகளுந் தூய்மையுறுங் நலமீதேயென், றுளங்குடி
கொண் டிடவவற்றை யுதறிமடை திறந்ததென வுரைக்க
வல்லோன். (௧௦)

* விரவுறுவான் றணிநீக்க விபூதியுருத் திராக்கமவை மெ
ய்யணிந்து, வரமுறுசி குமாபதியை மருவுபஞ்ச சுத்திசெய்
து மலர்நீர்கொண்டங், கிரவுபக லபிடேகித் தரிச்சித்து
விதிமுறையா லெந்தாய்நின்றாள், பரவுமவ் வரமதனை
யருளுகவெப் பொழுதுமெனப் பணியாநிற்போன். (௧௧)

* விழுப்புண்கள் படாதகா ளெவற்றினியும் வீணாகக் க
ழிந்ததானா, வழுத்திடுபே ராற்றலம ரிறைவர்பலர் திறை
கொணர்ந்து வாய்தனின்று, பழுத்தமனத் தோடுகர பதி
யேசி யெமைப்பரிந்து காவாயென்று, விழுந்தவணங் கிடமு
டிக ளுரோஞ்சுதலி னனிசேந்து விளங்குதாளான். (௧௨)

* விண்டலத்தி னமர்பரிதி மண்டலத்தி னுறுசலத்தை
விரவவாங்கிக், கொண்டபினம் மண்டலத்திற் கேகொடுத்
தல் போலவுயர் குடிகடாங்க, ளெண்டிசையும் புகழவாழ்ந்
திடுமாறு சானுமற நெறியாவீட்டிக், கண்டகர மறைவாங்
கிக் கொண்டவர்க்கே பினுமீயுங் கன்மம்பூண்டோன். (௧௩)

* அன்னவனற் பேர்பாரி சாலவெனப் பவன்பாரி யவனே
யன்றி, மன்னுபிற தெய்வத்தை வணங்காதா ளங்கசனும்
மயங்குமோரான், பன்னுமுயர் நிறைக்காவ லுறுதலாற் சி
றைக்காவற் படுதலில்லா, டன்னொடுமன் னவன்வாழ்ந்து
மறநீதி முறைசெய்து சாருநாளில். (௧௪)

* பாவைசூழ் தரணியைப்பின் புரந்திடவுந் திலதருப்ப
ணதிபணி, விரவுறவு மொருமகப்பே றிலாமையினை யக
த்துன்னி விசாரமெய்தி, மருவுமறி மந்திரிக டமைவருவித்
தவர்களொடு வலத்தாலுற்ற, பெருமைபெறு நரபதியுஞ்
சுருதிவிதி யினிதுணர்ந்துங் கிவைகள்பேசும். (௧௫)

* புத்திரரி லாதார்கட் கம்மையினிற் போகமலை பெ
ருந்தாவென்ற, லத்தனுரை யானுமுய ரனுமானத் தானுமி
ம்மை யறிந்தாமன்று, வித்தமலை பலபோகம் விளங்குபுக
ழாதியவை விரவாவென்ற, இத்தமமாம் பிரத்தியக்கத் தா
லுகனி புணர்ந்தனமா லானீக்கினின்னும். (௧௬)

* மண்ணுலகிற் சுருதிகடா மகப்பேற்றின் பொருட்டு
மணம் புரிகவென்றே, கன்னியுனாத் திடுமதனுல் வியானும
ணம் பொருட்டொருகன் னிகையைவேட்டேன், பனியிடு
கற் றவமுன்னைப் பிறப்பினி லாமையினு லென்பன்னிதம
பா, னண்ணியதன் றுயர்மதலை யாட்டினதர் போன்றனனா
னன்னுபாரி. (௧௭)

* ஆதலினு லியானுமினி யாரணிய மடைந்துநனி யகித்
தமார்ந்து, யாதனைமுன் னையுமுற்றுச் சேதனற்கு வேறுகி
நன்னுமாக்கைக், கேதம்வரு மெனவுன்னு றிழிவிறவ மிய
ற்றியெலா மியுஞானங், கோதகலப் பெற்றழியா முத்தியை
யு மானீயக் கொள்வேனென்றான். (௧௮)

* என்றிவைக ளன்மதியக் நிருபனிசைத் திட்டுமவ ணி
ருந்தோர்தம்முட், டுன்னுமதி யொடுசுருதி யுணர்ந்தவை
யோர் மெச்சிடவே சொல்லுமாற்றல், லென்றியுன முதல்
மைச்சாஞ் சுபுத்தியெழுந் தண்ணலடி வியந்துதாழ்ந்து,
கன்றலிலா வெம்மதிப நீகேட்டி யெனவுணர்ந்து கழறுமன்
றே. (௧௯)

* மண்ணுயிரைப் புரந்திடுவோய் ‡ காந்தார நீபுகுந்து
சரீரம்வற்ற, விண்ணவரும் புகழ்தவத்தைப் புரிந்துனுயிர்
புரக்கினைமை வேறுகாக்க, நண்ணிவொ ரியாகலானுடின
தாகமிக வீனவெய்தப், பண்ணுமஃ ததனுலுமுயர்தவஞ்
செய் திடச்சேறல் பழுதாயினுமே. (௨௦)

‡ காந்தாரம் = வனம்.

* அத்தவத்தாற் பெறற்குறிய பலமவற்றை யீண்டிருந்தே
யரியவாய, வித்தகமாங் தானங்க ளானினிது பெறலாநீ வி
ழைந்தவண்ணம், புத்திரப்பேற் றின்பொருட்டுத் தவம்புரி
த லொல்லாது புரையிலாத, முத்தியையு முறலாகு மில்ல
றத்தாற் றுறவறத்தை முயலவ்வினால். (உக)

* வினைக ளானடவி யடைந்துதவம் புரிந்திடேல் விரவா
லேத்துங், செஞ்சுடர்க் கதிபதிமால் விரிஞ்சருறு குறைநீக்
கி யருளுஞ்செவ்வே, ளுஞ்ஞுநங் கவர்பணிய வுறைசோதி
ட காமகிரி கண்ணியன்னான், றுஞ்ஞு முறையினங்கி னுயர்
ஞானித் தருமகவைத் தருமாலின்னும். (உஉ)

* நண்ணரிய போகங்க ளெவற்றினையு மவனல்கும் நவில
நெஞ்சா, லெண்ணரிய முத்தியையு மீந்திடுமாற் பின்னித
ஞ லெவருமேநீனும், பண்ணவனை யடைந்தருஞ்சேய் பெ
ற்றெமைகன் கொடுபுரந்து பரிதியென்ன, மண்ணதனின்
வயங்கிடுக வெனவுரைத்து வணங்கினனல் மதிவலோனே.

* வார்த்தையது செவியுறலும் வரதனருள் பெற்றாற்போ
ன் மகிழ்ச்சிமிக்குத், தீர்த்தமலை யுறுசோதிட் காமகிரிக்
கேகிடவுஞ் செவ்வேள்பொற்று, ௦ ளார்த்தியொடு தரிசித்து
வேண்டுவன பெற்றிடவு மகத்தினெண்ணிப, பார்த்திபனு
மெழுந்தனனற் சதுரங்கந் தனைச்சூழ்ந்து பரவவன்றே. ()

* ஏறினறு பண்ணுறுத்தி யிவுளிபூண் டிருமிரதத் தெ
ஞ்சிவன்றன், மாயிலதாந் திருவுருவை மனக்கிழியி னெழு
திமூரு வைந்தெழுத்தைக், கூறிவிர வலர்பணியும் பாரிசா
லக்குரிசில் குற்றநீக்க, †வாறறியத் தணராகி சொற்றிடமற்
றையர்துதிக்க வன்பினன்றே. (உரு)

* பொன்னகர முமவிரும்பு மங்கள யொருவியெழு பு
வித்தேர்மேன், மன்னீவனற் காங்கனிரு பன்னுருவிற்

௦ ஆர்த்தி=மகிழ்ச்சி, † ஆறு=வழி.

தெய்வீகராஜன் அங்கவை சங்கவை மணச்சருக்கம். ககக

பொருந்தாத வாறெமமமை, தன்னறிய கரங்களினுற் றுன்
னுறவே தகைந்தாற்போற் றழைத்தோவிர்ந்த, புன்னமிக
வடைவிருக்க மன்னடவி யடைந்தனனற் பன்னுபாரி. ()

* பாரில்வளந் தருகான மூலமுதலா யினகடந்து பகைவ
ரோத்து, சீரியனற் பாரியவன் செய்மையினிற் குமரனமர்
சிலம்பைநோக்கி, நேரியவன் பொடுவணங்கி மனவேகத் தி
னிதன்பா னெடிதுபோந்து, கூரியனுவன் மதியளிக்கு மா
ணிக்க கங்கையினிற் குலவமூழ்கி. (உஎ)

* எழுந்துசிவ சாதனமாம் விபூதியுருத் திராக்கமிணிந்
தெம்பிரான்பா, லழுந்துமனத் தினின்வன்ற னெழுத்தை
விதிப்படியுச் சரித்தாங்கண்டர், தொழுந்தகைய கிரிவலஞ்
செய் திறைசந்தி தானத்திற் சோர்விலன்பால், விழுந்து வி
ழுந் தறவணங்கி மனமுருகித் தோத்திரத்தை விளம்பா
நின்றான். (உஅ)

* வேதனையார் சனனமர ணங்களினிற் புக்குழலும் வீண்டு
யாதி, யேகமுறு மயர்தமை யேற்றமிலாப் பசுக்களென
வெண்ணிநீத்துக், கோதகற்று பசுபதிநீ யெனத்தெளிந்து
நின்னடியைக் கூடும்வண்ண, மோதிதரு சிவகுமா வுயர்
சோதிட் காமகிரி யொருவபோற்றி. (உகூ)

* போதினனை யுலகமெலாந் தன்னகத்தா லம்விதைபோற்
பொருந்தவைத்த, வாதியெழுத் தின்பொருளை வினவுதலு
மவன்றெரியா தயர்ந்தகாலைப், பாதிமதி யணிபரனுக்கோ
ரெழுத்தின் பொருளருள்செய் பரனேமேலா, மோதிதரு
சிவகுமர வுயர்சோதிட் காமகிரி யொருவபோற்றி. (௩௦)

* வேதமரு ளாரியவீ ரியரோக நாசவிரிஞ் சனைப்புரந்த
காதலுறு குரவசுர நதிகுமர தாரகசங் காரசூர
ரூதசரு வேசுரமா யாதார காரணனு நியர்பராவ [ற்றி.()
வோதிதரு சிவகுமர வுயர்சோதிட் காமகிரி யொருவபோ

* என்றினைய வாறுதுதித் தெம்பிரா னடியர்தமக் oகிரணி யங்க, ளென்றியபீ தாம்பரநற் கலையுறுமன் னம்முதலாச் சொன்னதான, நன்றியோ டளித்தருந்தி நாருளத்தி னுறைகுமர னண்ணுங்கோயி, றன்றமரி னிருடுவலஞ்செய் தென்றுமிவ்வா றியற்றினனற் றகைசான்மன்னன். (கஉ)

* இவ்வாறங் கநுதினமும் வழிபாடு புரிகாலை யேற்றநல் குஞ், செவ்வானை யுறழ்மேனிச் சிவகுமரன் சந்நிதியிற் சேயைவேண்டி, யொவ்வாத சமயநூ லெலாமுணர்ந்தே யவநறையொரீஇ புலகமேத்து, மவ்வாதன் றிருவடியை யனவினித் துயிலொருநா ளயர்ந்தானன்றே. (கங)

* துயிலுந்தனங் குமரனவ வரதனங்க ளினிற்குழிற்றித் துலங்குகாக்கி, பயிலுறுநற் கிரீடமுமுப் புண்டரமுந் திலகமுமேய்ந் தேசூர்பாதி, வயமுறுமா றம்புலியை நிரையாகப் பதித்தன்ன நுதலும்வாய்ந்த, கயமமர்பங்கயமீரா றென்னவொளி பொழிகின்ற கருணைக்கண்ணும். (கச)

* சூரியர்க ளுதித்ததென வொளிர்மகர குண்டலமுந் துலங்குமூர, லேரியதுந் திருவாயுஞ் செம்மணிடாய் நீக்குகின்ற வின்பவாக்குஞ், சீரியநூ முலகவிரு ணீக்கவொளி தருமுகமுஞ் சிறந்ததொண்டர், கேரியவன் பிணிற்றுதிக்க வவர்க்குவா மனிக்குமுக § நிசாகரன்னும். (கடு)

* வேதியர்தம் வேள்வியினை யளிக்கின்ற திருமுகமும் வேதார்த்தத்தை, யோதுதிரு வதனமுமுற் றிடுசூரா தியர்ச்சேகுக்கு முகமுமோரும், பேதமறு வள்ளிக்கு நேயமளித்திடுமுகமும் ‡ பிதிர்தேன் ¶ பில்கு, சீதமுறு கடம்புகுரா மலர்மாலை யணிக்குதிற றிகழுந்தோளும். (கசு)

* ...ரத்தி னியங்குதவர்ப் புரக்கவேங் கிடுகாமு மருமருங்கிற், றந்ததிருக் காமுமங்கு சந்தாங்கு திருக்காமுந்

o இரணியம்=பொன். § நிசாகரன்=சந்திரன்.
‡ பிதிர்=புகரந்தம். ¶ பில்கு=கக்கு.

தொடையிற்றுழ்ந்து, வந்துகிடக் குங்காமும் பரிசைதாங் கிடுகாமும் வலமாய்வேலே, நந்திடவே சுழற்றுகின்ற திருக் காமும் மார்பினுடு நண்ணுங்கையும். (கஎ)

* தாரோடு பொலிகாமுங் களவேள்வி முத்திரையைத் தாராகின்ற, வோருந் திருக்காமும் மண்ணியிரட்டு காமுமுழை யெய்துவிக்குங், காராருங் காமுமர மாதர்க்கு மணிமாலை சூட்டுங்கையும், போராத வீரலைகளு முந்நூலுங் கண்மணியும் பிறங்குமார்பும். (கஅ)

* அரைஞாணும் பீட்டுடையுங் கச்சுமினி துறுமறையு மறிவோர்கேட்க, விரையாகின் றிடுநாதக் கழலுமுயர் பரிபுரமு மியைந்ததாளும், விரியாது வாயிரகோ டியர்விளங்கி யுதித்தன்ன மெய்யுங்கொண்டு, தெரிபாத வுருவனெனி னுங்கனவின் கட்டோன்றித் தெரியுகின்றான். (கசு)

வேறு.

* தெரிய நின்றிடு சிவன்மகன் சேணின றிறைக்குங்
கரிய மேனிய மாலிற்றுங் கஞ்சமா ரயற்கும்
விரியு நோன்புடை யறவர்க்கு முணரொணு வேத
மருணு நேரிய வாக்கினு லரசனுக் கறையும். (சo)

* மன்ன கேட்டிநன் மைந்தனை வேண்டினை மருவு
முன்ன ராற்றிடு பவத்தினு லன்னது முற்று
தின்னு நின்றலக் கியலுறு சிறுமிய திருவர்
மன்னு வாரவ ராலுனக் கெய்தும்பின் மகிமை. (சக)

* என்று தான்றிய வருளினு னேந்தலுக் குறைத்துச்
சென்ற வலையிற் பாரியு னவினைச் சேர்ந்தே
குன்றி னைப்பினர் தவன்றிரு வருளினைக் குறித்து
நன்று நன்றெனப் பாடின னுடின னயந்தே. (சஉ)

* ...தாங் கியோன் புத்திர னிலையெனச் சாற்றுஞ்
...த வாசகஞ் செய்திடு துன்பையும் புவியிற்

கத்து நின்சொல றுணர்வுறுக் காங்கெயன் கனவி
லத்த மேயென வந்தவின் பகற்றிய தன்றே. (௪௩)

* சோதி சந்நிதி வந்தனன் றுளங்கிரு பாதப்
போதினைத் துதித் தானந்த வாரிதிப் புக்குக்
காத லால்விடை பெற்றனன் கண்டியூ ரடைந்தா
ளேறு பாரிதன் பாரியுங் கருப்பம துற்றாள். (௪௪)

* உற்று வாழுநா ளன்னணன் னிமித்தங்க ளுற்வே
பெற் றெடுத்தன ளிருமக வவ்வழிப் பெரிதுங்
கற்று வந்திடத் தணர்க்குயர் காஞ்சனு மாதி
குற்ற நீங்குறக் கொடுத்தனன் விடுத்தனன் குரிசில். (௪௫)

* பேசு மங்கலை சங்கலை யெனப்பெய ரிட்டே
பாச மங்கவ ரிடத்துறப் பன்னிடு கணிதர்
தேசு றுந்தம மதியினுற் றெரிந்து மன்னவனுக்
காசி றேல்புக ழரிவை தேளென வறைவார். (௪௬)

* இனைய ரீண்டுறி னினதுநா டிறைவரா லிகந்து
மனைவி யோடுநா னடைகுத றிண்ணநீ மதித்தே
யினைய லாருயிர் போன்றிரு மிவரை நீக்கிடுநல்
வினைய னாடுதி யென்றனர் கணிதரின் மிக்கார். (௪௭)

* வாச கூஞ்செவி யுறுதலு மன்னவர் மன்ன
§ ஞசு கஞ்செவி யுற்றென வருந்தியன் னவரா
ஞச மிங்கெனக் குறினுநற் சிறுமியர் தம்மை
நேச மென்கணே வைத்துநீக் கேனென நிகழ்த்தும். (௪௮)

* பொன்னை யும்புவி தன்னையும் பூவையர் தமையும்
மன்னு கல்வியை யும்மதி தன்னையும் மன்னர்
துன்னு வாழ்க்கை யையும்பெற லாகுமாற் ‡ றோகை
யன்ன விச்சிறு மியர்பெற லரியதா மன்றே. (௪௯)

§ ஆசுகம்=அம்பு. ‡ தோகையன்ன=மயில்போன்ற.

* மேலு மாலமுண் டவன்ரு ளாலுமுன் மேனாட்
சில மேவிய கனவில்வந் திச்சிறு மியராற்
சாலு மாலுனக் குயர்வுநீ ளெனத்தன தருளா
லேல வேயுரைத் தருளின னீதுபொய்த் திடுமோ. (௫௰)

* ஆத லாலிவ ணிக்கல னினையவர் தம்மை
நீதி யாயுள கூறினீர் நிற்கலிர் போதிர்
போதி ராமென வுரைத்தனன் புராரியி னெழுத்தைச்
சோதி யன்னுதே யுறுதுணை யெனவெணி யுற்றான். (௫௧)

* உற்று வாழுநா ளூழ்வினை வலியினுன் னலனுச்
சுற்று தானையோ டடை † விர சேனற்குத் தோற்றுப்
பெற்ற மக்களன் மனையொடு பெயர்ந்து வாரிதியை
யற்ற நோக்கியே கடந்தனன் குடதிசை யடைவான். (௫௨)

* துன்னு தற்கரி தாகிய வனங்களுந் தொக்கு
மன்னு § மத்திரி களும்பல வாய்வதி ந்தியும்
பின்னு மேனைய ¶ வதரெலாம் வருந்தியே பெயர்ந்தான்
மன்னன் வன்மனை மக்களோ டுறுவிதி மதித்தே. (௫௩)

* பெயரு றும்வழிப் பசிப்பிணி பெரிதலைத் திடலா
லயரு றும்மவர்க் கத்திரி வாழ்குந ரரிய
துயர கற்றிட வேண்டிநற் கனிமது துவன்றிச்
செயிர றுஞ் || சகுனமாதிய யாவையுந் தெரிந்தே. (௫௪)

* நண்ணி யன்னவர் தம்வயி னுமளிப் பலவக
ளுண்ணு மென்றவை கொடுத்திட வுண்டபி ‡ னுதகங்
கண்ணி யெங்குள தெனவவர் காட்டிடக் கடிதி
னண்ண லாதிய ருண்டுதெ மயர்வுதீர்ந் தகன்றார். (௫௫)

* அக்க ணும்பொழு தாற்றிலார் சிவாலய மனைத்து
மிகுதி கொண்டிடு மன்பினுற் றரிசித்து வேண்டும்

† விர்சேனன்=விரசேனன் எனக் குறிகிற்கு. § அத்திரி=மலை.
¶ அதர்=வழி. || சகுனம்=கிழங்கு. ‡ உதகம்=ஜலம்.

பகுதி யாயவை யளித்தருள் பாமனூர் பதத்தைத்
தகவொ டுந்துதித் தோங்குறற் குடதிசை சார்ந்தா

* குடதி சைக்கணை யாற்றுயர் நீத்தைக்குறுகி
யடவி யொன்றினிற் புக்கொரு சிறுகுடி லமைத்துக்
கொடிய தாகிய பசிநிக ருடலினைக் குறைக்க
§ வட்டு மூலநற் பலமுத லியவயின் நமர்ந்தார். (ருஎ)

* அமரு மேல்வையி னருமறை யாகம மவற்றிற்
றிமிர நீக்கிடு ஞானபா தத்தினைச் சிறப்பா
னமரு ணர்ந்துயு விரித்துரை னக்குந் தொன்னுஞ்
சமமி லாதுல கத்தவர் நான்முத றந்தார். (ருஅ)

* கீர னேமுதற் புலவர்தங் கிளையினை மூலத்
தாரு மேரம்ப னருளினால் வென்றவ னடியைச்
சார யாமெலாமவற்புக முகவலைத் தந்தான்
பேர தில்லதோ ரன்பினாற் சிவன்கழல் பணித்தே. (ருகூ)

* இட்டு நெஞ்சமாங் குகையினி லெய்தியே யினையி
லட்ட சித்தியை யரிமுத லமரர்க ளாமச்
சிட்ட ரோத்திடப் பெற்றிடு மௌவை சீர்க்கானி
னட்ட மாற்றினேன் றிருவரு ளன்குசூட் டிடலால். (கூ0)

* கான மன்னதின் மழையினி னனைந்தனள் கடிதி
னான மின்றிய பாரிதன் குடிசையி னுற்றாள்
வான மின்னனோ ரங்கவை சங்கவை வருமத்
தேனு றழ்ந்தசொ லம்மையைக் கண்டனுள் திகைத்தே. ()

* கோல் மேய்ந்தவன் னவளடி முடியிசைக் கொண்டே
யுவியானனைந் தனையமே யடியரோங் கொடுக்கு
‡ நீல மார்ந்தசிற் றுடையைத் தரியென நிமலன்
பால தாகிய புணர்ப்பினுள் கையிற்பரிந் தளித்தார். (கூஉ)

§ அட்டு—இலைக்கறி. ‡ "நீலமார்ந்த சிற்றுடை" என்பதை "பாரிபரித்த" எனவரும் வெண்பாவினீற்றி னுணர்க.

* வாங்கி னுடரித் தாடரித் துங்குளிர் வீலிகண்
டேங்கி யிந்தன மிட்டெரி கொளுவ வேந்திழையார்
வீங்கு மூழ்வினைக் குளிர்கெடக் காய்ந்தவண் மெய்யிற்
றுங்கொ ளுக்குளிர் நடுக்கமுந் தணந்திடக் காய்ந்தாள். ()

* அன்ன காலையிற் கனிமுத லாயவை யடவி
மன்னி நேடமுற் சென்றிடு பாரியு மனையும்
பன்னு மூலநற் கனிமுத லாயின பறித்துத்
துன்னி னார்சிறு குடிசையிற் றுகளிலாட் கண்டார். (கூச)

* கண்டு விம்மிதங் கொண்டவள் கமலமேர் பதத்தை
மண்டு காதலின் வணங்கிமற் றெமையளித் தருள்வான்
விண்டு வாதியோர் புகழ்சிவ னீருரு வாவி
மண்டி வந்ததோ வோவென மனத்தினின் மதித்து. (கூரு)

* ¶ கந்த மேகனி முதலிய யாவையுங் கிருதி
முந்த வேகொடுத் தவளயின் றிடமுக மலர்ந்தா
ரந்த வேலையிற் பாரியென் றொருவெண்பா வறைந்து
பந்த முற்றவுன் வாழ்வையெற் குளாயெனப் பணித்தாள்.

வெண்பா.

க... பாரி பரித்த பரியும் பழையனூர்க்
காரி கொடுத்த களைக்கொட்டுஞ்—சேரமான்
வாரா யெனவழைத்த வாய்மையு மிம்மூன்று
நீலச்சிற் றுடைக்கு நேர்.

* அன்னை கேட்டரு ளடியனேன் சிங்கள தேச
மன்ன னிச்சுகாங்கிக் கொடியென்மனை யாட்டி
துன்னு மின்னவர் சுப்பிர மணியன தருளால்
மன்னி னார்புதல் வியர்களா யிவர்வதி யுங்கால். (கூஎ)

¶ கந்தம்—கிழங்கு.

* ஊழ்வி னைப்பயி னல்வரு மொன்னல னொருவன்
றூழ்வி லீறுறு மென்னொடு மமர்செயச் சார்ந்து
சூழ்ப டைத்தலை வரைகனி கொன்றுதொன் னகரைப்
பாழ்படச்சிதைத்தெனைக்கொலத்துரத்தினன் பயந்தால். ()

* ஈண்டு வந்தன னிச்சிறு குடிலினை யியற்றி
யாண்ட வன்றனை தருளினுற் காய்கனி யவைக
o தேண்டி யுண்டுநாட் போக்கியுற் றனனுயர் ‡லவன்பாற்
பூண்ட வன்பினு யினுநிகழ்ந் ததுவெனப் புகன்றான். (௬௯)

* புகலு மெல்லியி னவ்வையும் புகரிலா நற்‡பா
வகன கத்தினி னுதித்தனன் கோவலூர் வலத்தா
லிகம தைப்பதித் தரனிடத் தாசினைச் செய்வான்
சகம திற்பயி றபித்தியர்ச சாடிய சயத்தான். (௭௰)

* மூன்று வெந்தர்க்கும் முடிகளைப் பெற்றனன் முன்னாட்
டோன்று மன்னவர் கன்னிய ரைச்சொல வேட்டா
னென்ற தேவரும் வந்தடி வணங்கிடு மருளா
னென்ற நாரசிங் கப்பெய ரேய்ந்தனை விகனே. (௭௧)

* அன்ன தைவிகன் போழ கொடுகுக னருளாற்
றுன்ன லாற்புவி தன்னினி தூயவே ளரியாற்
பின்ன மற்றிடப் பெற்றிடச் சிறுமியர் தமக்கு
மன்ன வொத்துள ராதலான் மணம்புரி விப்பாய். (௭௨)

* மணமு வந்துசெய் திடுவனேல் மற்றவ னின்றன்
குணம றுங்கொடும் பகைவனைக் கொடியவாளதற்குக்
கணம திற்கொடுத் திரையெனக் கடிநகர் காவல்
பண்ணி வந்துபின் கொடுத்திடு வெனக்கெனப் பகர்ந்தான். ()

வேறு.

* உரைத்திடு காலை பாரி யோங்கரு ளம்மே யென்னாளும்
வரைக்கர சான நார சிங்கன்வா னவர்க்கு மேலான்

o தேண்டி=தேடி. ‡ பாவகனகத்தினில்=அக்கினியினிடத்தில்.

றரைத்தலத் தெளியேன் பெற்ற தையலார் தம்மை § மந்தி
யிரைத்தாரணிந்தான்மன்றலியற்று மோவியம்பாயென்றான்.

* இயம்புகவென்ற மாற்றங் கேட்டது மேந்த லேநீ
பயந்திடு வோரை யெந்த விதத்தினு பன்னு மன்னு
னயந்துறு மன்றல் செய்ய வியற்றுவ னுனி சற்றுந்
தியங்கிடே லென்ன வன்னான் றிருவடி முறையாற்போற்றி.

* கொடுத்தன னருளாற் பெற்ற குமரியர் தம்மைக் குன்று
வடுத்தவி ரவ்வை கையின் மலைமக ளன்னாய் நின்னை
யடுத்தவிச் சிறுமி யாருக் கம்மைநீ யேயென் றின்பு
டுத்தன னென்ன நின்று னன்னளு மகிழ்ந்துகொண்டாள்.

* சிலபக லங்கு வைகிச் சிறந்திடு மகளிர் தம்மை
நிலவுற மணஞ்செய் விக்க நினைந்தவ ளருளி னுலே
யிலகுற வழைத்துக் கொண்டே †யிறும்புகா டவைக டந்து
குலமுறு கோவ லூரைக் குறித்தவ ணுற்ற ளன்றே. எ

* கோவலை யடைந்து வீரட் டேசனைக் குறுகி யன்னான்
சேவடி படியின் மீது சிரமுறப் பணிந்து தெய்வப்
பாவினுற் பாவிப் பின்பு பாணவயர்ப் பணிவித் தம்மை
தேவரு நெருங்கிச் சூழுந் தினகர நீங்கிச் சென்றாள். ()

* சென்றவ ளுறுமோ ரில்லிற் றெரிவையர் தமை யிருத்தி
நன்றியை யுறுதை விக னண்ணுபே ரவைக்க ணெய்தத்
துன்றினள்வாயில்காப்போர்தனுக்கிற்சென்றவ்வை வந்தா
ளென்றனரதனைக்கேட்டானெழுந்தெதிர்விரைந்துசென்றே.

* கண்டன னுலக மெல்லாம் புரந்தருள் கருணை யார்ந்த
முண்டக முகத்தா டன்னை யடியனேன் முன்ன ராற்று
மெண்டிக டவமே யின்ன வுருவுகொண் டெய்திற்றென்னுக்
கொண்டனன் மகிழ்ச்சி யன்னா டிருவடி முடிமேற் கொண்
டனன். (௮௰)

† இறும்பு=மலை.

* துதித்தன னின்பி மென்னுந் தொடுகடன் மூழ்கி யம்மை
மதித்தெனி யேனை யீண்டு வந்தருள் வளைத்தா ளுனுங்
கதித்தவென் கிளையு முத்திக் கரையினை யடைந்தா யிம்
மைப், பதித்தவன் புடைய ராவேனம் பரமன்மாட் டெனப்ப
ரிந்தே. (அக)

* தனதிரி யணியி ருத்தித் தடமலர் கொண்ட ரிச்சித்
துனதுயர் வரவை யம்மை யுளைத்தரு ளென்றி றைஞ்சி
விளைவது மதற்கெ மம்மை விங்குதோள் விரவ லாளாச்
சினவுறு வாளோய் கேட்டி யென்றனள் செப்பா நின்றான்.()

* யிருத்தனு ரோங்கு பாத நீதியத் தினமு மேத்துங்
கருத்தனு யிலங்கு மீழ தேசமுங் காவல் பூண்டா
ன்ருத்தமா தியவெ லாமீ சன்றனை தாகக்கொண்டா
னொருத்தனு மத்தாழ் பாரி சாலனென் றுரைக்க நின்றான்.

* அன்னவன் றவத்தாற் பெற்ற வரிவைய திருவர் தெய்வ
மின்னுனு ரழகிற்செய்ய மதியினின் வென்றார் மேன்மை
மன்னுமங் கவையே சங்க வையெனு நாமம் வாய்ந்தார்
பின்னுமங் கவளை நீகைப் பற்றல்செய் திடுவா னென்னி.

* வந்தன னவளைக் கொண்டு மன்னநீ வதுவை செய்து
கந்தனை கோடி யென்றான் காவலன் மூவர் வேந்தர், தந்த
கன் னியரைச் சத்த புரியிறை யவர்தந் தோளை, முந்தவே
வதுவை செய்தே னினிச்செயன் முறையோவென்றான்.()

* முறைகொ லென்றுரைத்த வார்த்தை முற்றுமு ணுவி
ரண்டு, நறைமலர் மணித்தாரேய்ந்த வகையிறைநியர் நான்
மூவுறென், றுறையவே யுலகத்தோர் கனோயகூறினா மின்
னினாக், குறைவறக் கோடி யென்றான் குரிசிலு முண
ர்ந்து கூறும். (அா).

* இன்றெனப் படியான் மன்ற னோர்க்குசெய் திடினுமின்
னுய், னமுறு பொதிய வெற்ப ருதியாங் காவன்மன்னர்,

மாமுவந் தங்கே காரஞ் செய்திடா சதுரன் மாண்பன்,
றெனவறைந் தனன்றை வீக னிவ்வுரைகேட்டங்கவ்வை.()

* தனத்தினின் மிக்க போந்தின் ருரவ னிம்பத் தாரோ,
னினத்தொடு மளிரு மாரின் ருரவ னெனுமு வேந்தர்,
மனத்தினி லுவந்து வந்தான் மன்றலே முடிக்கச் செய்வா,
மெனத்துணி போடு மாங்கே யிசைத்தன ளதுகேட் டேடந்
தல். (அஅ)

* சிவந்திடு காங்கள் சென்னி சேர்த்துளத் தவகைதேங்
கத், தவம்புரி வோர்கே ளேத்துந் தையனின் னருளீ தாயி,
னவந்தரு மன்ற றன்னை யியற்றுவி னன்மை யோங்கச்,
சிவந்தா வருள்வா யென்றங் கவளடி சென்னிசேர்த்தான்.

* சிரத்தினி லடியைச் சேர்த்த சேவகன் றன்னை நோக்கி,
வரத்தினின் மிக்கா யென்றும் வாழியூ வென்று வேதச்,
சிரப்பொரு டேர்ந்து மேலாஞ் செந்தமிழ் நடையிற்செய்
த, வுரத்தினை யுரைத்தா னந்த நிருபனு முவந்துநின்றான்.

* அதுபொழு தரசர் தங்கட் கவிர்மணி யொளி நீட்ட,
விதுவணி வேணி யாய்நீ வருகென விளம்பி னன்றன், மது
மல ரன்னபாத மனத்தினிற் றியானஞ் செய்து, முதுசொ
லி, யொருகொம்பென்றே. யெடுத்தனன் மொழிய வெண்
பா. (அக)

வெண்பா.

உ.. ஒருகொம் பிருசெவி மும்மதத்து நால்வாய்க்
கரியுரிவை கங்காளன் காளாய்ப்—பரிவுடனே
கண்ணுவ லோலை கடிதெழுத வாராயேல்
தன்னுண்மை தீர்ப்பேன் சபித்து.

*இலங்குபொன் முடியும் வேழ முகமுமோரார் முக்கண்ணு
நலங்கொணு லார்ந்த மார்பு நளினனோர் பதமுந் தீயை

வலஞ்செய லுணர்த்த வோலை † யிலேகனி மருவு கையுந்
துலங்குறத் தோன்றி னானங் குசபாசந் தரித்த தோன்றல்.

* எழுந்தரு ளாதலு மெழுமா னேதமொன் றில்லாவவ்
வை, விழுந்தன ளடியிற் றாழ்ந்து விளம்பின டோத்திரங்க,
ளாழ்ந்திடுமனத்தா ளன்னாளன்பினி னவனைநோக்கிச், செ
ழுந்தவ வதிஞர்போற்றுந் தேவநின் கெமைக்காவென்றாள்.

* எனத்தவ ரேத்து மவ்வை யிசைத்தலு நாரசிங்கன்
றனுத்தினை நிகர்த்த வேழம் பன்பதந் தாழ்ந்தெந் தாயின்
மனத்தினின் மன்று வோலை யெழுதவந் ததனன் மற்றெம்
மினத்தொடு நனிவாழ்ந் தேனன் றோவென விசைத்து
நின்றான். (௯௪)

* அதற்பின ரம்மைமிக்க வகமகிழ்வுட னீராறு, விதப்ப
டுபுயத்தோய்கந்குல்விடிமு முன்வருகவிங்கென், றிகத்துச்
செந்துவர்வா. யென்றந் தெடுத்தொர் வெண்பாப் புகன்
றாண், மதுப்பொதி நீபத்தாரோய்மார் பினனஃதறிந்தான்.()

வெண்பா.

*.. செந்துவர்வாய்க் கன்னியரைத் தெய்வீகன் மன்றலியல்
சந்தரவோ லைக்கிரா தோளசையக்—கந்தன்
மயிலேறி யிங்குவர வாழ்கதிரோன் றோன்றி
வெயிலெழா முன்னே விரைந்து.

* மவ்வது கோடியென் னக்கோடீர மாறிலங்கு
மல்லறு வதனந்தம் மின்வாய்ந்த புன்முறுவலுன்ன
மெல்லிய திருவரோடும் விண்ணவர் வியந்துவாழ்த்த
வில்லியர் பணியமஞ்ஞை மிசையெம்மான் மேவினானல்.()

* மயினடம் புரியவந்தன் வருவதையறிந்த வம்மை
ஒ யயின்மலி நாரசிங்கனுதியோ டெதிர்ந்து தாழ்ந்து

† இலேகனி=எழுத்தாணி. ஒ அயில்=அழகு.

வெயின்மலி தவசினும்பர் மேவுறவிருத்தி மாடே
ஒகுயினிகர் மொழியாளனி நின்றிவை கூறினாளால். (௯௭)

* எம்பிரானே வள்ளிக்குங் கிசைந்தநாயகனே தேவர், தம்
பிரானே கற்றோர்கடலை வனேதமியாள் சொற்குத், தும்பி
மா முகனேமுக்குத்தோன்றலென்றவ மோவென்று, பம்பி
னாள் குகப்பேர்கொண்ட முனிவனும் பணிந்துசொல்வான்.

வேறு.

* ¶ பயந்தட னீர்போனின்னருட் கலந்தபாவி யென்றனை
ப்பிரித் தந்தோ, நயந்தட னுலகினேடனைச் சுழலினனு
குறவிடுத்த நான்மூன்றும், புயத்துடை யாசேபோது மித்
தொடக்கு நினதுபூவடி நிழற்பொலிய, வியத்துட னருள்
வாயெனக் கவிழ்ந்துரைத்தான் விமலனுமகிழ்ந் திவையுரை
த்தான். (௯௯)

* எவ்வித சித்தியெய்திடு னெவருமிகத்தின் மூவேடனை
வழியே, யொவ்வி யொவ்வாது சருடகோன்ன வுயர்மதிப்
புதல் வரைநிறுவிக், கவ்வை கூராதிக்கரும பூமியினைக்கட
ந்து மேற்றிருவருட் கலப்பாந், செவ்வி யோயுனக் கேய்ந்
தவையின் மற்றவர்க்குச் செப்பமுப்போ துசேர்த்திலையால்.

* இன்றுசிறு னீயிண்டுறைந்து நின்மகற்கே யெழிற் சு
தர்க்கிரு கிலமுய்யக், கனஞ்செறி விதிகள்சில வுரைத்தே
மை நீகருத நம்பால்வந்துகலப்பாய், மனஞ்செறி நயமோலெ
னச் சொலியவ்வை மலர்முகநோக்கி வள்ளலுக்குத், தனஞ்
செறி மினார்வேண்டு மற்புதத்தாற் றருதியென் றுருக்கா
தனனால். (௧0௧).

வேறு.

* அதுபொழுதி லவ்வைதிருக் கோவலூர்க்கோ வுமங்க
வை சங்கவை தம்மையன்பாக வீண்டு, வதுவைசெய வி

ஒ குயின்=மேகம். என்றும்-ஆம். ¶ பயம்=பால்.

றைசந்தனைற் பதினெட்டாநாளின் மன்னிடுசேரியசேரமாற னிநீவிர், கதுமெனவே வருகவெனுங் கருத்ததனை யமை த்துக்காட்டிடு மூவெண்பாக்கள் கவிவலோர் புகழ, முது மொழியாற் சேரலர்கோன் புகார் வைகை யென்று மு றையானே வரைவித்து மூவர்க்கும் விடுத்தாள். (௧௦௨)

வெண்பா.

௪... சேரலர்கோன் சேரன் செழும்பூர் திருக்கோவ
லூரளவுந் தான்வருக வட்காதே—பாரிமக
ளங்கவையைக் கொள்ள வரசன் மீனமிசைந்தான்
சங்கவையை யுங்கூடத் தான்.

௫... புகார்மன்னன் பொன்னிப் புனனுடன் சோழன்
றகாதென்று தானங் கிருந்து—நகாதே
கடிதின் வருகக் கடிக்கோவ லூர்க்கு
விடியப் பதினெட்டா நாள்.

௬... வைகைத் துறைவன் மதுரா புரித்தென்னன்
செய்யத் தகாதென்று தேம்பாதே—தையலர்க்கு
வேண்டுவன கொண்டு விடியவீ ரொன்பானு
ளீண்டு வருக விசைந்து.

வேறு.

* ஒற்றுவர் தம்பாலம்மை யுய்த்தவெண்பாக் கடம்மைப் பெற்றிடு மரசர்மூவர் பெட்பினோ டேற்றுவந்தார், கற்றவ ருரையைமிக்கா கியாவருங்கைக் கொள்வாரோன், முற்றுண ர்ந்திட்டவம்மை மொழியையார் விலக்கற்பாலார். (௧௦௩)

* ஆண்டு மூவரசர் தாமுமௌவை செய்மணத்தினுக்கு வேண்டி யபொருள்கள் கொண்டுமேவுற விழைவுபூண்டா ரீண்டு மேம்புரிக்கு மற்றையி ராசர்தம் புரிக்குமோலை யாண்ட கவிடுத்தாள் மூன்றுபுவனமுங் கழறநின்றாள்.

* கருணையி னுருவாய்நின்ற வன்னைதன் கழல்பணிந்தே பரவைசூழுலகினுள்ள பார்த்திப ரெவருமீண்டி வருவரோ லவுரையிந்த வறியனே னுபசரிக்க வெருவரு கின்றதம்மே யினிச்செயல் விளம்பாயென்றான்.

* என்றிறை கூறக்கேட்ட § வகண்டதி ரகைத்திங்கேத்தால் கொன்றை யஞ்சடையான் கோவல்வீரட்ட னருள்குலாவ வொன்றினுங் குறைபாடுண்டோ வொழிகவுன் றுன்பென் றோதி, நின்றன ளுலகுக்கெல்லா நிதிமுதற் பொருளென் றுன்னி. (௧௦௬)

* இருணிறத் தவுணன்றன்னை வாட்டுமெம்மிறை தாரு ன்னிக், கருணையாலென் றெடுத்துக்கனக காட்டவர்கள் போற்ற, வருணனைக் குறித்தோர் வெண்பாவழுத்தினள், வழுத்துமந்தத், தருணமே யவனும் பொன்மாரியைத் தருவிப்பானுல். (௧௦௭)

வெண்பா.

௭... கருணையா லிந்தக் கடலுலகங் காக்கும்
வருணனே மாமலையன் கோவற்—றிருமணத்து
முன்மாரி பெய்யு முதுவூரி யைமாற்றிப்
பொன்மாரி யாகப் பொழி.

* புட்கலா வர்த்தகோக்கிக் குடகனும் புகலவெய்தின் வெட்கவான் புவிபுமிக்க சேதிராட் டும்பர்மேவி கட்கமார் கான்கடிக் காங்கனகங் கோவலைச்சூழ்காதத் துட்கொளாவோர்முகூர்த்தஞ் சொரிவகை யுரைக்கற்பாற்றோ.

* இம்பருள் ளோர்களின்பமெய்த † நால்வகையா லேய்ந்த செம்பொனம்பரத்தைமேவச் § சென்மிகப்பொழியக்கண்ட வும்பர்க டங்களுட்டி னுவப்பொழிந் திரங்கிநிற்க நம்பியுநோக்கியை யன்றிருவரு ளாயந்துநின்றான். (௧௦௯)

§ அகண்டதி—நித்தியத்தைப்பெற்றவள் என்னுங் குறிப்பு. † நால் வகைப்பொன்.-ஆவள-ஆடகம்-கிளிச்சிறை-சாதரூபம்-சாம்பூநதம்.
$ செல்—மேகம்.

* சொற்குவை வல்லார்தம் மாலலகிடத் துணையிலாத
பொற்குவை தம்மையே வலாளர்கள் பொலியிற்சேர்த்து
விற்குவை யிடத்தைகாட்டி மேருவின் விளங்குமன்ன
னிற்குவை தம்மிற்சேர்த்தா ரியாவர்க்கும் வியப்பதெய்த.

வேறு.

* நாட சிங்கனு மவ்வைதன் றூடனைநயந்து
திர செஞ்சடை யமைச்சரைத் திறத்தொடு விளித்தே
யேறூருங் நமதூரினை யெவரும் வியப்பத்
திருவூரும் படியலங்கரித் திடுமெனச் செப்ப. (௧௧௧)

* கேட்ட மந்திரிகார்களுங்களிப் பலகிளர
வாட்ட டக்கரவள்ளலை யம்மையை வாழ்த்தி
நாட்ட மூன்றுடை நம்பனிவாழ் வீரட்டநகரைக்
கோட்ட மின்றியே யலங்கரித்திடும் வகைகுறித்தார். ௧௧௨

* நகரமெங்கணும் பலைறயறை வித்தாங்கன் கமைவா
னிகரிலா தவிந்நகருளார் நெஞ்சக மகிழ்ந்து
புகரில் வீதிகளாங்கு களிலங்களைப் புதுக்கப்
புகர்மகன் மகன்மணப் பொருட்டென விதுபுகல்வீர் ௧௧௩

* குறித்த வேவலர்களிப் பொடுதூண் னைக்கோவற்
செறித்த வீதிகளெங்கணுஞ் சென்றுசென் றெழிலி
னெறித்துவாதணிசெய் யுமினென நிகழ்கடியைப்
பொறித்த வோலையின்படி பறையறை வித்துப்புகன்றார்.()

* சொன்ன மாரிகண் டுவகையோ டுற்றிடுந்தோமி
லீநகர்க் கணர்பவரி ஃதறைந்திடக் கேட்டங்
குன்னுதற் கருமின் பிணையுற்றனரு வந்தார்
கன்னல் பான்மதுவுண் டவர்களித்திடு பண்பின். (௧௧௫)

* பெண்ணை சூழ்தப்பெரு நகரெங்கணும் பெட்பா
லண்ணன் மன்றலுக்கீரம் வகையலங் கரித்திடவே
பெண்ண முற்றவராகிப் பேரன்பினு வியற்றும்
பண்ணவன் படைப்பென வலங்காரத்தைப் பணுவார். ()

* பொன்னங் குன்றினைப் பொருவுந்திகோபுரம் புதுக்கி
மின்னு மாளிகை விதானங்கள் மேற்படவிளக்கிப்
பன்னு மண்டபந் தெற்றிநற்பண் புறத்துளக்கி
துன்னு மெண்ணிலா வோவிய மெங்கணுந்துலக்கி. (௧௧௭)

* கதலிதோரண மெவணினுங் கவினுற நாட்டி
யிதமுறும்படி † யேமு நற்பூரண கும்பம்
விதமுறும்படி வைத்தநன் மணிகளால் விளங்கும்
பதமுறும் பலமாலைகள் பண்புற விக்கி. (௧௧௮)

* § காமனன் னகர்க்கவினொளி மழுங்குறக் கமலப்
பூமனன் னகர்பொலிவது மழுங்குறப் பொற்பு
¶ மாமனன் னகர்வயங் கொளிமழுங் குறவனைத்தாங்
‡ சோமனன் னகரன்ன கோவன்னகர் குந்தே. (௧௧௯)

* இன்னவாறு மேனகரெலாங் கிறப்பீட வியற்றி
நன்னகர்க்கனோர் களிப்பெனு நதியின் மூழ்கினரான்
மன்னவன் னாண்மனையை யவ்வவளியினும் வயங்க
வன்னயத் துடனியற்றி னரவண் மணநயந்தே. (௧௨0)

* வந்த மன்னவர் வதியநல்வைரத் தூணுடைடிச்
சந்த மார்ந்த சாம்பூநதத்தான் மிகவெய்நதங்
கிந்து காந்தமேருறப் பதித்திட்டிடு மிலங்கள்
பந்தி பந்தியாவியற்றினர் ‡ புலவர்மெய் பனிப்ப. (௧௨௧)

* மங்கைமா ரிருவோர்தமை வதுவைசெய் திடுதற்
கங்கணு டகத்தாலு மாணிக்கமே யாதி
பொங்கு காந்திகொணவ மணியாலுமேர் பொருந்த
வெங்கு மில்லதோர் விவாகமண்டப மினிதமைத்தார். ()

---

† ஏமம்=பொன். § காமன்=இந்திரன். ¶ மாமன்=இலக்குமிக்குத் தலைவனுகிய-திருமால். ‡ சோமன்=குபேரன்.
‡ புலவர்=தேவர்கள்.

* கமுகராம் பைகம்பூரண *கும்பங்கள் கவினுந்து
சுமுகமான் *சபையியற்றி மேல்விதானமுந் தூக்கி
யமுதனு ரிருவரு மாசனமுற வமைத்த
† குமுத முற்றிடு மரியணைநடுக் குயிற்றினரால். (கஉக)

* கந்தமூரி *பனிநீரையுங் கலவையோ டளவுஞ்
சந்தனக் குழம்பொடு முகவாச நறுமம்
விந்தைசேர் கவரியுங்கொடு வினைகளைச் செய்ய *
வெந்திரப்பது மைகளெணி லவணியற் றினரால். * (கஉச)

* மணத்தினுக் கணிவேண்டுப வியற்றிமன் னவன்பாற்
குணத்துடன் னமைச்சர்கள் வந்துகூறவுங் கோமான்
றணக்கருங் களிப்பெய்திவோர் குறையுளந் தாக்க
வணக்கமோ டவ்வைமங்க ரடிவணங்கிச் சொல்வழங்கும். ()

* மன்னர் மூவருமவித்திடு § நத்த மாநாட்டிற்
றுன்னுமாறி லொன்றாய்வரும் பணையினிற் றெக்க
செங்கெலிம் மணத்துறுபவர்க் குணவுசெய் விக்க
மன்னுதற் கொருவகையினு மாகுமோ வழங்காய். (கஉசு)

* என்றுமன் னவன்வருந்தி நின்றேங்கலு மெந்தாய்
மன்றன் மார்பகி வருந்துறேல் வேண்டியவகுப்பேன்
யின்றயங்கு நின்றுடு கல்லரிசியாய் விளைய
வின்றுசெய் குவமவை கொடுமுடித்தி, யென்றிசைத்தாள்.

வேறு.

* தாய்நிகரும் பெண்ணை யெனவெடுத்தொரு வெண்பாச் சாற்றத்தணிவில் பண்ணை, யாய || பயம் வித்தின்றியுடன் மூளைத்தங்கெழுந்த ‡ பைங்கூழார த்தாம, மேயவாலரிசியாய் விளைந்தன கண்டெல்லோரும் வேந்தன்பாங்கர்ப், போய்வாழுய் கண்டபுளிற்றிளங் கன்றெனமகிழ்ந்து புகலக்கேட்டான். (கஉஅ)

† குமுதம்=ஒலி. § நத்தம்=நடு. || பயம்=ஜலம்.
‡ பைங்கூழ்=நெற்பயிர். ஆரத்தாமம்=முத்துமாலை.

வெண்பா.

அ... தாய்நிகரும் பெண்ணைத் தனிநாட்டுப் பண்ணையெலாம்
பாய்பயிர்க ளுண்டாய்ப் பகரிசி—யாய்விளைய
விண்ணோ ரிடாகற்றி மெய்யமிழ்தி வீரட்ட
வண்ணலே நீயருளு வரீய்.

* கேட்டவுட னகங்கொழுமி யமச்சர்களை முகநோக்கிக் கிளைத்தவன்றோர், வாட்டமிலா மகிழ்ச்சியுடனேவ வோரைக் கொண்டு வயல்விளைந்தங், கிட்டமுறு மரிசியைப் பண்ணுமிற் கொடுவந் § திரசித மாமலைபோல் யாண்டுங், கோட்டமறக் குவித்திட்டார் கண்டோர்கூ ணதிசயித்துக் குதூகலிப்ப. ()

* பின்னுமவ்வை திருவருளாற் .றுவில்புகழென் றெடுத்து ப்பெரிதும் வெண்பா, பன்னியிட நாரசிங்கன் கடிக்கடையும் பார்த்திபர்பன் னியர்படர்ந்த, கன்னிய ராடவர்க்கிவை ந்தவகை பீதாம்பரமுதலாங் கலைகளாகப், † பன்னல்கள ல்லாஞ்சேதி நன்னாட்டிற் பலங்கடமைப் பண்பினியந்த. கக0

வெண்பா.

க... தாவில் புகழுா சிங்கன் றனதுகடிக்
கோவி லருட்சேர்ந் துயர்ந்ததிருக்—கோடிற்
கருத்தி யுடனே யடைவோர்கட் கேற்பப்
பருத்திகலை யாய்க்காய்க்கற் பாற்று.

* எந்தநாளினு மெந்தவுலகத்து மில்லாத வெறிலார் மேன்மை, கந்தமார் செஞ்சடை வீரட்டேசன் றிருவருளாற் கலைகளாய்ந்தாள், சந்தமார் திருவாக்கா னடுகோட்டி லோங்கல்கண்டோர் தைவிகன்றன், மூந்தை நாட்டவ மன்றோ வுயர்தவமென்றார் களியின் மொழிந்திட்டாரால். (ககக)

* இந்தவகை கோவனக ரின்புறநன் மணவோலை யேற்ற வேந்தர், சிந்தைமிகக் களிப்புற்று வெய்யமுதனுள் வகைச

§ இரசிதம்=வெள்ளி. † பன்னல்=பருத்தி.

சேனைகளுஞ்சூழ, விந்து நுதன்மின்னனை ரவர்களொடும் பல்லியங்க ளியம்பிவிண்டி, வந்தடைந்தார் சைவபுரம் வளை கடலெலாஞ் செறிந்த வண்ணம்போல. (கரு-உ)

* செம்பியன் சேரன் மாறனென்னு மூவரசரவ்வை தெரிந்தபாவுக், கன்னியைந்தின் கங்கவை சங்கவை மணத் துக்கான்வை கொண்டவளிபோற்றப், பைம்பொனெடுந் தேரேறிப் பல்லியங்க ளொலிப்பநதி பலவிரைந்தாங், கம்பு ராசியை யடைந்தாற்போற் கோவனகரதை வந்தடைந்தா ரன்றே. (கரு-ரு)

* சத்தபுரி யரசருயர் பாரிசீலக் குரிசிற்ரணி போற்று, மூத்தர்களாய் நித்தியத்தைப் பெறுபிருகுகவி முதன்முனி வர்பூவி, னெத்தகை யோருங் கோவலீண்டி னராவிமயமலை தன்னிலெங்க, ளீத்தனருடி ருமணத்திற் தேவர்களுமடை ந்தவைபோலாவலோடும். (கரு-ச)

* ஓரரசர் குழுவொடு மற்றோரரசர் நகர்புகினே யுரைக் கொணாது, பாரரசர் முனிவர்களு மவரவர்கள் குழுவோடு படரும்வண்மை, யாரறிந்து சொலற்பா லாராங்கவர் வுட னெறிலோ டடைந்தோர் தந்தஞ், சீரறிந்துண் பனமுதல செய்வித்து வசிப்பிடங்கள் சிறப்பினீந்து. (கரு-ரு)

*முடிஞான் கையுடையோன் பின்னவ்வைதிரு வடிபரவி மூடனை, வடியேனை யொருபொருட்டா யகங்கொண்டு மாறையுட் னரிசியாடை, படியோர் விண்ணோர் வியப்பத் தந்தனை யங்கவை மிகுதிபற்றுகிற்கு, நெடியகுழுக் களுக் கெல்லா நெய்தயிர் பாலளிக்க நேர்ந்திலையென் செய்வேன்.

*எனக்கூறு மிறையவனை நோக்கியஞ்சேலேவலரையேவிப் பெண்ணை, வனக்கூறு மாறிவரும் பாறயிர்நெய் வேண்டிவ கொள்வாயென்றோதி, வினைக்கூறு செய்தவளு முத்தெறி யுமெனை வெடுத்தவியுஞ்சேர் வெண்பாத், தனைக்கூறுதலு †மவி பாறதிபெருகிப் பெண்ணைநதி தழைந்தோங்கிற்றே. ()

---

† அவி=நெய்.

வெண்பா.

கOo.. முத்தெறியும் பெண்ணை முறுகீரதுதவிர்த்து
தத்திய நெய்பா றலைப்பெய்து—குத்திச்
செருமலைதெய்வீகன் றிருக்கோவ லூர்க்கு
வருமளவுங் கொண்டோடி வா.

* நந்திவரை தொட்டிருபாற் கரைபுரட்டி நகீமுருட்டி நளிர்தருக்கள், சிந்துறவே வேரோடு பிடுங்கிநவ மணிகொ ழித்துத் திரைகள்வீசி, முந்துறவே மூன்றாகியொருபெண் ணை மூவுலகத்தவருமேத்த, விந்துவளர் முடியனுன் மூன்றாகிப் பெருகிபோலெய் திற்றம்மா. (கரு-அ)

வேறு.

* வலம்பெறு நரசிங்கனுக் கம்மத்தமா மணத்தினுக்கவ் வை வரைந்த, புலம்பெறு கவிதைகேட்டு மாந்திரத்தோர் குடகனும் பொருக்கென வெழுந்து, குலம்பெறு மணிபு மலர்களுமணிந்தா குருகுசேராடையு முடித்து, நலம்பெறு சிலம்புபுலம்புறு பெண்ணைநறு நெய்பாறயிர்தர விடுத்தான்.

* விரிந்திடு திருப்பாற்கடலை யெம்பெருமான் வியாக்கிர பாதனற் சுதற்குப், பரிந்தளித்திட்ட பண்பினுங்கோவற் பதிநிலவுறுமிறை தனக்குந், தெரிந்திடற் கரியகலைக் கட் டறாத் தெய்வீகன் மணத்தில் வந்தவர்க்கு, மருந்துற நெய் பாறதிநதியளித்த வவ்வைபண் பதிகமாறிவார். (கசO)

* ‡கயத்தடங் கரையிலமுதிடுஞ் சேய்க்கே கருணையினுருக் கொடுவந்து, பயத்தைமாத்திர மீந்தருளிய வம்மைபண்பி னுமவ்வை மேம்பட்டாள், வயப்புயத் தைவீகனுக்கு மன்ன வர்க்கு மன்னவர்ச் சேர்ந்தவர்தமக்கு, நயத்துடன் பயமு ¶ சேயமுந் தியுமாகிய நதியைநல் குதலால். (கசக)

* அந்தரவமரர் கூறுவாரமுதிற் கரியையாங் கொடுபெயோ ததியை, மந்தரமதனுற் கடைந்தெனிறு யரைமரீஇ யொரு

---

‡ கயம்=குளம். ¶ சேயம்=நெய்.

சிறு ‡ மருந்தயின்றுஞ், சிந்தையும் வருந்தாதொரு பெருங்
கவியாற் சிறியமான வருண்டுதேக்கத், தந்தனடயிர்பானெய்
யெனினவ்வை பெருமையார் சாற்றுவரொன்றுர். (கசஉ)

* அரிமுனர் திருப்பாற் கடலினை யரனல்லடியவற்களித்
திடவதனு, லெரிகொள வோர்காலூன்றி நின்றதனை வேண்
டிவே யிருந்தவமியற்ற, நரியினைப் பரியாயளித்தவனுரசிங்க
ளுமீ வியர்சத்தை நாட்டி, யுரியபாலன்றித் ததிநெயுமுதவு
வித்தனன் பிறிதுபொய்யுரையோ. (கசங)

* திண்மைசேர் சத்தசாகர மூவற்றுட் சிறப்புறு ததிநெய்
பாற்கடல்கள், தண்மைசேரேனை நாற்கடறங்கட் குரிமை
யில்லனவெனத்தணந்து, வண்மையார்கவியவுரிமையாலொ
ன்றுய் வயங்குமென் னன்னசொற் கேட்ட, வுண்மையாற்
கோவலடைந்தது வியப்பன்றுலகினி வியல்பதாமன்றே. ()

வேறு.

* அவ்வை யன்போ டறைந்த வெண்பாவினுற்
றவ்வ மென்னநெய் பாறயிர் வந்தவென்
றெவ்வ மில்லவரே வருங் கேட்டவ
ணவ்வி நோக்கிய ரோடு நணுகினுர். (கசரு)

* வந்தித்தார் சில ரவ்வை மலரடி
சிந்தித்தார் சிலர்தை விகன் சீர்ப்புகழ்
நிந்தித்தார் சிலர் தேவர் நிலையினை
† யுந்தித் தாரன் மணத்தி லுற்றுர்களே. (கசசு)

* பாலை யுண்டனர் சிற்சிலர் பாறினெய்
யேல வுண்டனர் சிற்சில ரொண்டயிர்
சால வுண்டனர் சிற்சிலர் தாவிலேழ்
வேலை யுண்ட முனியின் விளங்கியே. (கசஎ)

‡ மருந்து—அமிர்தம். † உந்தி—உயர்ச்சி.

* பொன் ‡ றாரதரந் தந்ததும்பைம் § புல
மொன்று பன்ன அடை|| யரி தந்ததுந்
துன்று மாற்றினெய் பாறதி சூழ்ந்தது
மென்றுங் கேட்டில மென்றனரோ வரும். (கசஅ)

* விரியுமைம் புலம் விட்டி யருந்தவம்
புரிதலான் மும்மைசத்தினோ டேர்க்கியே
பரம் னல்லருளைப் பரித்தா ளுக்கி
தரியதன் றென்ற றைந்தனா சிற்சிலர். (கசகூ)

* கண்டு நேர்மொழிக் கன்னிய ராடவர்
மொண்டு வந்து குடித்தனர் மோதத்தால்
வண்டு வீண்டிய மாலையெம் மக்களைக்
கொண்டு வந்தில மென்று குழைந்தனர். (கரு0)

* இப்பெருக்கினி நீங்கிலென் செய்வமென்
றப்பெருக் ¶ கிடங்கர்க் கொடடைந்தினின்
மூப்பெருக் கடங்காமையின் மோதிநின்
றெப்பெருக் குடையோரு நின் றேங்கினர். (கருக)

* நீண்ட காலநெய் நிற்குமென் றெண்ணினு
நீண்டி தன்னை யிகழ்ந்துமொண் டேகினுர்
வேண்டு மாறுசெய் வித்திடு மூகமேற்
பூண்ட வுள்ளதர் பான்மொண்டு போயினுர். (கருஉ)

* என்று மிப்பெருக் கெய்திட வீரட்டன்
றுன்று தாளைத் தொழுதனர் சிற்சிலர்
குன்ற வில்புகழ் கொண்டவெம் மவ்வையின்
மன்றற் பதம் வழுத்தினர் சிற்சிலர். (கருங)

வேறு.

* இவ்வகைபெண்ணை யாற்றைக்கண்டமு விறைவருள்ளஞ்
செவ்வைவயின் மகிழ்ச்சிமிக்குச்செழுஞ்சுருக முனிவன்றேர்ந்த

‡ தாராதரம்-தாராதரமெனக்குறுகியது. தாராதரம்—மேகம்.
§ புலம்—வயல். || அரி—அரிசி. ¶ இடங்கர்—குடம்.

வவ்வைசீர்ப் பதங்கள்போற்றி யருந்தவத்தீர் தைவிக
னெவ்வழி திருமணத்தை யியற்றுதற் கருண்மினென்றார்.

* என்றலு மவ்வாறே செய்திடுமென வியம்பவேந்தர்
மன்றலங் குழலினாளை மணத்தினுக் கணிசெய்விக்க
மின்றயங் குறுமாமேனி மெல்லியர் தம்மையேவ
வன்றவ ரங்கனன்று ரழகினுக்கழகு செய்வார். (கடுடு)

* நானமென் புனலாலாட்டி நறும்புகை கூந்தற்கூட்டி
யினமி oதொய்யிறீட்டி யிழையெழி லணிகள் பூட்டித்
தேனவிர் மாலைசூட்டிச் செழுமணிக்கோவைத் † தூட்டி
யானது தரித்தீக்காட்டி யணிநிலை நாட்டினார்கள். (கடுசு)

* காமனுங் காமுற்றெய்து மிரதியுங் காமற்பெற்ற
வீமன்மார் பகத்துமேவும் விந்தையு நாணுநின்ற
வாமமே கலையினார் கண்மணத்தணி செய்துநோக்கி
‡ நாம மேகொள் வீராஞலவ ரொழினவிறற் பாற்றே. ()

* நான்முடி யரசன்றன்னை நவிலுமஞ்சனஞ் செய்வித்து
மேன்மையா லலங்கரித்து வேந்தநற் குமரியாரும்
பான்மையாற் கொண்டுவந்து § பரிணயச் சாலைவைத்தார்
நோன்மையாற் குமரனென் றங்கேவருநுவல மன்னே. ()

* புவிதைக்காவெழிலைப்பூண்டபொன்னனா ரிருவர்தம்மைச்
சிவிகைக்கோரணியாவேற்றித் திகழ்ந்தபல் லியங்களார்ப்பக்
கவிகைக்கீ ழுலகங்காக்குங் காவலன் பாங்கர்வைத்தார்
செவிகைக்காப்புகழ்கொள்வள்ளியாளையிற்செறியமாதோ.

வேறு.

* வேண்டு மன்னவர் வேண்டு முறைசெய
வாண்டகைக் கன்னியாரோ டமர்ந்தனன்

o தொய்யில் = சாந்தினால் உடலினிடுங்கோலம். † தூட்டி = ஒளி.
‡ நாமம் = அதிசயம். § பரிணயச்சாலை = கலியாணமண்டபம்.

பாண்டியன் குடகன் பொன்னிப் பார்த்திப
னுண்டவள் சொற்படி மணமாற்றினார். (கசுo)

* அங்கண் முக்குல மூவரு மங்கவை
சங்கவைக்கு மணமிடச் சார்ந்ததைப்
புங்கமுற்றுப் புலவருய்யப் புவி
தங்குமம்மை யதிர்திவை சாற்றுவாள். (கசுக)

* பண்டைநூ லுணர்பாவலர் போற்றிடக்
கொண்ட திங்கட் குடையொன வெயெடுத்
தெண்டரு மணப்பந்த ரியல்பனாக்
தண்டீ நோக்கிப் பழகீதரச் சொல்லினள். (கசுஉ)

கலித்துறை.

கக... திங்கட் குடையுடைச் சோனுஞ் சோழனும் பாண்டியனு
மங்கைக் கறுவிட வந்துநின்றார் மணப்பந்தலிலே
சங்கொக்க வெண்குருத் தீன்றுபச் சோலை சலசலத்து
கொங்குக் கண்முற்றி யடிக்கண்கனத்து நனிவந்து
பங்குக்கு மூன்று பழந்தரவேண்டும் பனந்தண்டமே.

* சொற்ற காலையி லப்பனைத் துண்டமுஞ்
சற்றுந்தாமத மின்மித் தழைத் தொன்பா
னுற்றிடும் பலமங்க ளுதிர்த்ததாற்
கற்றமும் மனர்கண்டு களிக்கவே. (கசுங)

* அன்று காழியர் கோனோர் பதிகத்தா
லொன்று மாண்பனை பெண்பனை யாயுற
நின்றமேன்மையினுந் துண்ட நீள்கனி
யின்றோர் பாத்தந்த தேற்றமன்றோ வென்றார். (கசுச)

* பொற்பின் மிக்கவிந் நந்தப் புவிதனின்
வெற்பின் மன்னை யெந்நாளும் வியக்கவிக்
கற்பு மிக்கவள் காட்டுறு காட்சிக
ளற்புதம் மற்புதமென வார்த்தனர். (கசுரு)

* பிருகுவாதி முனிவரும் பெட்புறு
செருவில் வல்லமு வேந்தருந் தேவரு
மருகு நின்ற வனைவரு மவ்வையை
யுருகு முள்ளத் துடன்புகழ்ந் தாரரோ. (௧௬௬)

வேறு.

நகரமெங்கு மணமுர சறைந்திடவு நடனமாதர் நனியாட
வீந், சிகரிதுங்க மதினடுவிளங்கு மணிதிகழுமண்டப வின்
னீடவுங், கணமெங்கும் வெதிர்படுபவைந்து பலகவிநயங்
கூளதிர்கூடவு, மகுடமைந்தர்களு மறைசொலந் தணருமரு
வி வேண்டுவன நாடவும். (௧௬௭)

வனமடந்தை யருமிளைய மைந்தர்களு மகரசிந்து வென
மறுகவு, மினமோ டண்டர்களு முயர்விசும் பினிடையி
னிதணங்கி னொடுசெறியவுங், கனகமெங்கு மழைபொழிய
னன்றதுயர் சிவபூரங்க வினின்மலியவு, மினியதென்று
சொலவரிய தன்றரசனினிது வந்தகடிமணமரோ. (௧௬அ)

நறியநாளதனி னறியவோரை யதுநனுகு போதுகுல
முனிமுத, னெறிகொண் மாதவர்களுடன் விவாகமறை
நெறியின்மா கிருதுபுரியவே, மறியின் மேயவிழி யரிவை
மாரைநனிமனித ரேறனையமதனவே, எறிவின்ஞாயறெனு
மணியிராறு தொடையரசன் மாலைமுறை யணிசெய்தான்.

வேறு.

அங்கவை சங்கவை தம்மையங் கந்தணராசி முழங்கவே
சிங்கள மன்னனு வந்துநீர் செம்பொனினொடு வழங்கவே
மங்கள மாவியமெங்கணும் வண்டொனி யோதைகறங்கவே
செங்கமலம்புரையங்கையைத்தெய்விகனன்றுபிடித்தனன்.

பிடித்திரு மாதர்களோட னல்பெட்புறவே வலம்வந்திட
வடித்தவிர் கறபுடைமாதர்தம் மாதவமேதென வாழ்த்தினர்

: இயம் = வாத்தியம்.

தடப்புய மன்னனு மாமறை தருவிதி யின்படி சார்மண
முடித்திடு வேலையின் முனிவர்கள் சயசயவென்றுமுழங்கினர்.

* அன்னனு மங்கவை சங்கவை தம்மொடு மவ்வைசெவ்
வடிகளை, நன்னனி வணங்கவு மன்னவ னனிமகிழ் வெய்தி
நாரதிப, வன்னிய மாதொடு வாழ்கவென் றருள்செயுமாறு
நவாயனென், றெண்ணி யெடுத்தொரு பாவினுலே யரு
மேத்திட வாழ்த்தினள், (௧௭௨)

வெண்பா.

௧௨... ஆயன் பதியி லான்புதிவர் தற்றனது
மாயனு துங்கருவி யானுலுந்—தாயமணிக்
குன்றுபோல் வீறு குவிமுலையார் தம்முடனி
யன்றுபோ லென்று மிரு.

* அங்கணிருந்திடு குகபிரு காதிகன்மாதவ ரனைவரு
மிங்கிவனுக் கொருகுறையுள சுதர்களென்ன சொலியெய்துற
வங்கை யெடுத்தன ரசருமக மகிழ்வெய்தின னன்னவ
மங்கைய ரோடுவயங்கினன் மலர்மழை வானவர் பெய்தனர்.

வேறு.

* அதற் பினங்கரசனு மடைந்துளார்க் கெலாம்
விதச்சுவை யமுதங்க ளூட்டி மேற்கலை
யிதந்தட னளித்து நல்லின்ப மெய்துபொன்
முதத்தொடு தொடுத்துயர் முகமன் கூறினன். (௧௭௪)

* பன்னிய சாலையிற் பாரைத் தாங்கிடு
†சென்னியே முதலமு வேந்தர் தேர்ந்தருண்
மன்னிய குகமுனி வயங்கு தாள்களை
யுன்னரு மன்பினோடு வந்து தாழ்ந்தனர். (௧௭௫)

* தாழ்ந்து நின்றேவிடை தருக வென்றலும்
வாழ்ந்திடு வேந்தர் காள்வம்பி னீண்டிருட்

† சென்னி = சோழன்.

போழ்ந்திடு வீரட்டன் பொருவிலா வடி
யாழ்ந்திடு மன்பிஞ லரிச்சிப்பி றென்முன். (௧௭௬)

சாமமார் களத்த வீரட்டற் றொழுந்தபின்
பேமவேற் சேரலன் வழுதி யோர்தரு
சோழுக்ன் செம்பிய னிவர் குணத்திற்றம்
நாமமா லிலங்கங்க ணுட்டின ரரோ. (௧௭௭)

மூவரு மூவிலிங்கங் கணுட் டியத்
தேவர்க டேவனைச் சிந்தை யன்பிறைற்
கோவலி லருச்சிங்குலவி யாற்றினர்
தாவருஞ் சிவாகம விதியின் சார்பினல். (௧௭௮)

தம்பெய ருறவிறை தன்னைப் பூசனை
செம்பியன் முதலமூ வரசர்செய்து முன்
னம்பிகை பாகனல் லருள்பெற றன்பொடு
மிம்பரிற் றக்கம டிடங்கண் மேவினர். (௧௭௯)

* அன்னவர் பூசித்த விலிங்கந் தன்னையாண்
டென்னினல் லரிச்சனை யுஞற்ற வேண்டுமா
பன்னினுஞ் சிவகதி பெறுவர் பாரினே
ரின்ன தீர்கோ வலத்தீச னூனையால். (௧௮௦)

* எழுமா புரிமுத லேயவவ் வவர்
தாழுரு விறையருள் கொண்டு சார்ந்தபின்
பாழுரு மதியுடைப் பாரிசா லனும்
மூழுரு வவ்வை யினடி விரும்பியே. (௧௮௧)

வேறு.

* அடியனேற் கன்னேமுன்ன ரறைந்தவாபோல வென்பூங்
கொடிகளைத் தைவிரீற்குக் குவலயம் வியப்பவீந்தாயீ
இநடியதுன் பதனுல்வாடி நிலேதளர்வேற் கின்னென்றெம்
படியினை யடையும் வண்ண முளதனும் பாவிப்பாயால். ()

* எனப் ‡பரிசாலன் வெம்பி யிசைத்தவை கேட்டவிம்மை
மனத்தின்ற் கருணைகூர்ந்து நரசிங்கமன்னை நோக்கி
வினைத்தொழி லுடனேயிழ் தேயத்தின் மேவியின்னேன்
றனைத்தூரந் தரசியற்றுஞ் செழுநனைச் சாடிப்பின்னர். ()

* பாரியை யாசனைக்கப் பகர்மடி சூட்டிவைத்துச்
சீரியலி ரொன்பானுச் சிறந்திடு நிலங்கடம்மு
ளோர்பெற வுனக்குவாய்ந்த வல்லன வெற்றியெய்தி
சோர்பெற வாழ்தி மேன்மே லின்குலந் தழைகவென்றுள்.

* சிங்களத் தாசே யஞ்சனீ நரசிங்கனேடுஞ்
சங்லைகயிலாது சார்வூரயென் றுரைசாற்றி நாக
கங்கணமணிந்த கோவற்கண் ணுதலடியைப் போற்றி
யங்கணன் ஞட்டைநோக்கி யருளுருக்கொண்டு வந்தாள். ()

* பொன்மாரி யென்றெடுத்துப் புகழ்ந்து வெண்பாப்புகன்று
மின்மாரி சொரியுங் கொண்டன் மேனிவேந்தாதியோர்க
ளென்மா றென்மாறென்றேத்த வினியசொல்லுரைத்துச் சென்றுள்
சொன்மாரி சொரிவோ ரொந்த நாளினுங் துதிக்கமாதோ. ()

வெண்பா.

௧௯... பொன்மாரி பெய்யுமூர் பூம்பருத்தி யாடையா
மக்நான் வயலரிசி யாகுமூ—ரொக்நானும்
தேங்கு புக ழேபடைத்த சேதிமா நாடதனி
லோங்குந் திருக்கோவ லூர்.

* பாரெலாம் பணியவவ்வை பாரிசாலன் மகார்க்கங்
கெரொலாந்திகழமன்ற லியற்றிய சொல்லினுமொன்
ஞரெலாம் பணியக்கோவ னரசிங்க வாசிரொட்டுச்
சீரொலாங் கொண்டரொன்பான் செழுநிலம்புரத்தல் சொல்வாம். ()

தெய்வீகராஜன் அங்கவை சங்கவை திருமணச்சருக்கம்
முற்றிற்று.

—

ஆ செய்யுள்-௩௪௨௦.
அவ்வையாருளிச்செய்த-திருவருட்பா. ௧௯.
ஆ செய்யுள்-௩௪௩௯.

---

‡ பாரிசாலன்=பரிசாலன்-எனக்குறிகிற்று.

உ

சிவமயம்.

தெய்வீகராஜன் அரசாட்சிச்சருக்கம்.

* சிவனருட்டி யானஞ்செய்து திருத்தகு கோவறன்னி
லவமிலா தயிர்கடம்மை யறநெறியாற் புரந்துக்
குவிமுலைதாங் கிராறங்களை களைக்கூடி யின்புற்
றவிமையிலாத் தெய்வீக னரசுசின் னுஞ்ஞுற்றி. (க)

* அம்மைமுன் கூறிப்போன வுரையகதகத் தறுத்த
மும்மையு முணர்ந்தஞான முனிவிடை கொண்டுமாறுச்
செம்மையார் சிவபுரத்தெம் மிறைதாளைச் சிந்தித்தேத்தி
யிம்மனவ் வினில்வசிப்போ ரெவருள்ளளி துறும்ப. (உ)

* கோவலூர்ப் பெருமானின்குகுறைகடலெழுந்ததென்னத்
தாவுமா வாதினான்கு தளங்களுங் குழுமியார்ப்ப
வோவிலா தமைந்ததேர்மே ஞன்முடி யொளிகள்வீச
பூவிலான் போலக்கொண்டான் புரந்தரன் பங்கமுன்வென்றான்.

* பாரிதனரியைக் கொல்வானவ னெடும்படைக ளீண்
டச், சோரியையருந்தி யொன்றுருயிரினைத் தொலைக்கும்
§ வாணன், மாரிபோலாசுகம் பெய்யுயர்தனு வாங்கி மன்னு,
வசரியைக்கீடந்து செய்யாண் மருவுசிங்கள தேசத்தை.(ச)

* உற்றநான் முடியோன்முன் போற்சமய தந்திரனை
யொற்றுய்ப், பற்றலர் பணியும்வீர சேனன்பா லிபோய்ப்
பாரிக், குற்றவிர்நகரை நீயும்விடுவையே லய்வாயன்றேற்,
சீற்றநின்றனை யொடுமுடிவையாலெனச் சொல்வாயால்.

* அமைச்சனுங் கடிது சென்றங் கவனிட மீது செப்பி
யுமைப்பெறுவான் சிர்வெற்றியாவையுமுரைப்பக்கேட்டோ

ளிமைப்பொழு துள்ளே யானங் கெதியவ் விறைவ னேடு
முமைச்சம னூர்க்குச் செல்வா யப்பனென் றுரைத்தி
யென்றான். (சு)

* அண்ணன் மாட்டதை யமைச்சனடைந் துரைத்திடச்
சினந்தே, யெண்ணறுந் தானையோடங் கமர்க்கள மெய்தி
யங்ஙன், பண்ணுறுத் திடுமாவைய மிவர்ந்தனன் பகைவன்
கேட்டுக், கண்ணனற் பொறிகள்சிந்தக் களத்தினுற் றுழு
வோடுற்றான். (எ)

* ஆர்த்திருபடையும் வெம்போ ரார்த்திட வீரசேனன்
சேர்த்தசேனைகள் பின்னிட்டே குலைந்திடக்கண்டு கோபம்
போர்த்திடக் கொடும்போர் செய்துபுகழ் நரசிங்கன்சேனை
பேர்த்திடக் கண்டுறுத்துங் கெதிர்த்தனன் கணைகள் பெ
ய்தான். (அ)

* அக்கணை களைமறுத்தே சிங்களமாண்ட கோவுங்
கைக்கணை யனந்தமேவிக் காரெனவார்த்தான் வேந்தன்
றிக்கெலா நடுங்கச்சீறித் தீயவன்கொடுங் கோனூறி
யுக்கிர வீரசேனனுப பலங்கெடுத்தா னன்றே. (கூ)

* கெடுத்தனும் வீரசேனன் கேடிலா வேவாலன்றன்
பிடித்திடுந் தனுவைத்துண்ட மாக்கலும் பெயர்ந்துவாளை
யெடுத்தனன் கோபமிக்கங் கெய்திமற்றவனை நோக்கி
முடித்தலைதுணிப்பெனென் றவனுமவ்வகைமொழிந்தே.

* மாசிலா வசிகொண் டேற்றனிருவரு மாறிமாறி
வீசினார் தாந்தாங்கற்ற விசித்திரம் பயிற்றிவீரம் [செய்தார்
பேசினார் நகைத்தா ரார்த்தார் தளர்வில்வாட் பெரும்போர்
கூசினார் மாகர்கண்கள் குவலய நடுங்கிற்றுமால். (கக)

* ஒருவருக் கொருவராக வாளமருட்டற்றுங் காலைக்
கருவுருத் தம்பெறுத காளைதன் கரத்துவாளா
லிருவருக் கொண்டகோவ னாரெம்மானருளா லொன்றா
வெருவரும் படியன்னானை யிருதுண்டாய் வெட்டினனால்.

*பழுதுபட் டிருகூறுக வீரசேனனுமப் பாரின்
விழுதல்கண் †டைராங்கிரீவன் சுதன் ¶வீவின் வியந்தாரா
முழுதறிபுலவ ராதியேயவரு முடிந்தோர் தாதுக் [த்தார்
கழுததி கணம்புசித்துத் தேக்குடன் களித்தீமாதோ. (கச)

* அன்னது தெரிந்தபாரி சாலனுமக மகிழ்ந்தே
நன்னிகரில்லா வவ்வைதாண் மலர்தமைச் சிந்தித்த
நன்னல மிதுவேயென்று நரசிங்கனைத் தழீஇத்தன்
னுன்னகரடைந்தான்கண்டோர்துதைந்தெதிர்தொழுதுசொல்வார்

* ஆழியனைப் புரந்துநீங்கை யழித்தருளாய பண்டு
நிழிலைப் பொருவும் வீரசேனனைபா லெமைவிடுத்தே
போயினை யவ்வுறுங்கள் புன்கணை நலியடைந்தேம்
நீயிவண் வருதலானன் னிதிபெற்றார் போன்றுமன்றே. ()

* எனத்துதி புகலக்கேட்ட வேந்தனு முவந்து நீவிர்
மனத்துய ரினித்தநீந்து மயிலவ னருளான் மாண்ட
தனத்தினையவன்பாலன்பைத்தருதியிற்பெற்றுறங்க [தான்.
வினத்தொடு மின்பைச் சாலவேய்ந்துவாழ் கென்றிசைத்

* கேட்டமு னமைச்சராதி யாவருங்கெழுமி யன்னன்
றட்டினை யலங்கரித்து நரசிங்க பூபனோடு
கோட்டமில் பாரிதன்னை யரண்மனை கொண்டுபுக்குத்
தோட்டணி மாலைவேய்ந்து சுடர்முடி சூட்டியார்த்தார். ()

* ஆர்த்திடு காலைதன்னி லந்தணராசி சொற்றார் [தார்
கூர்த்த வன்பொடு மேல்வாழும் புலவர்கொய் மலர்கடூர்க்
கீர்த்தன தருளையுன்னிச் செந்தமிழ் மாலைபாடிப்
போர்த்தனர் புன்கப்போர்வை யவனுறு புலவரெல்லாம்.

* என்டுறு வீரசேன் விருளினை வாளாற்போழ்ந்து
மாண்டசீர்ப் பாரியென்னும் பொருட்டினை வண்மையோடு

---

† ஈரைங்கிரீவன்=இராவணன்.

¶ வீவின்=விவின்-எனக்குறிகிற்று. வீவு-இறப்பு.

காண்டகக் காட்டும் பச்சைச் §கந்துக மூற்றகூரப்
பூண்டகு மார்போயுன்றன் பெருமையார் புகலற்பாலார். ()

* இந்தவா றெவருமேத்த விரதுதா ராஜனுக்குச்
சந்தமே முதலவாய தருக்களும் பரத்தைமன்னுங்
கந்தவே ஞறையுஞ் சோதிட்காம மாங்கிரியை யண்ணிச்
சிந்தை யன்புடன் மாணிக்க கங்கையிற்றிகழமூழ்கி (உ0)

* எழுந்தெமை யென்றுமாண்ட குமாவேள் கோயிலெய்திச்
செழுங்கமலத் தின்மேயான் சிரத்தினின் வைத்தபாத
மழுந்துறு மனத்தனாகிச் சந்நிதியடைந்தங் கன்பாற் [ற்று.
றெழுந்தொறுங் கண்ணீர்வாரத் தோத்திரித் தருளைப்பெ

* மிக்கவர் புகழும்வேற்கை விமலனெல் விடையுங்கொண்டு
செக்கரஞ் சடையுமங்கை திகழுறு புரமுங்கொண்ட
முக்கண னடியார்க்கெல்லா முத்தியையளித்து வாழுந்
தக்கிண கயிலாயத்தைச் சார்ந்தனன் சரணமுன்னி. (உஉ)

* சார்ந்தநன் முத்தியுந் தகவுறு தீர்த்தமூழ்கிச் [யிறி
சேர்ந்து மாதவர்கள் வாழுஞ் சிலம்பினை வலங்கொண்டே
யார்ந்திடுங் கங்கைதங்கு மவிர்சடைப் புனிதன்றன்னைக்
கூர்ந்த வன்புடன் பணிந்து குலவுதோத்திரங்கள் கூறி. ()

* கங்கண மாகநாக மணிந்தவன் காமற்காய்ந்த
செங்கணற் றிருமால் சாத்தும்விழி மலரோற்றான் சேர்ந்த
இங்கணன் குறவேசாபந் தீர்த்தவன் திரிகோணேச
வங்கண னருளைப்பெற்றுச் சிலபக லாண்டுவைகி. (உச)

* மால்விடை யாகக்கொண்டான் விடைகொண்டு வனர்
காஞ்சி, வால்வளை திகழுமோத முற்றமா தோட்டமெய்
தி, மேலுறு தன்மை செய்பா லாவியின் மூழ்கி †மேதை
சாலுமன்போடு கேதீச்சரம் வலம்வந்து சார்ந்து. (உரு)

---

§ கந்துகம்=குதிரை. † மேதை=அறிவு.

சந்நிதியடைந்து முக்கட்டாள்தைதன் னடியைத்தாழ்ந்தா
மன்னுறு மன்பாலிக வரதவென் றெடுத்துவாழ்த்தி
யுன்னுதற் கரியபோ னந்தமுற் றுயர்கேதீச்ச
ரன்னருள் பெற்றங்கன் பாலுறிதினினீங்கிச் சென்று. (௨௭)

* கண்டியிற் பாரிசால னெடுமீன கடிதடைந்தங்
கெர்ண்டொடி மாரகண்முன் வந்துபசரித்திட வுயர்ந்த
வண்டமிழ் வானர்வாழ்த்த வதிந்தனன் சிலநாட்பின்ன
ரண்டருந் தொழுநல்லவ்வை யருளுரையுன்னி யண்ணல்.

* சிங்களத் தரசன்றன்பாற் றெரிவித்து விடையுங்கொ
ண்டே, யெங்கணுங் கருவியார்ப்ப வேந்திழை மார்களேத்
தப், பங்கயில் குணத்தூன் மிக்கவமைச்சரும் படையுஞ்
சூழச், சங்கரன் றாளைச்சிந்தித் தெழுந்தனன் படைதரித்
தான். (௨௮)

வேறு.

* செழித்த செந்தமிழ்சேர் நாட்டையுமீண்டு சிங்களநா
ட்டையு மொழியக், கொழித்திடுஞ் செல்வக்கடாரமே மு
தலாங் குலவுமீரெட்டு நாடவற்றின், வழுக்கலில் வலியோ
டிருபடையு மருவுறவ வணவண்மருவி, யிழுக்கலில் வெ
ற்றி கொளும்வகை யெம்மாலியம் புதற்பாலவம்மா. ()

* உரைத்த வீரெட்டு நாடுளவேந்த ரெப்பிலா நசி
ங்கன் போருக், கிரைத்த தானைகளோ டெய்தினனெனு
மூன்னெதிர் சிலர்வணங்கின ரிதையங், கரைத்தனர் சிலர்
வெங்காட்டினர் சிலர்சேர் கலந்தபோர் பலவிதமுடற்றி,
தரைத்தலத் திறந்தார் சிலரன்றி வெற்றிதரித்து நின்றவ
ரிலைச்சாற்ற. (௩௦)

* நாரசிங்கன் றனும்மீரொன்பா னட்டினு நாட்டி யெய்
து றுதல், சீரமார் கோவற்பதியுளோ ருணர்ந்து கெழுமிவ
ந்தெதிர்கொளக் கிளர்ந்த, சீரமார் புயத்தை விகறுமங்க

சேர்ந்து வீரட்டன்றாள் சிந்தித், தாரமார் சடையற்றி யா
னஞ்செய் குகன்றனடியை வந்தித்தர னடைந்தான். (௩௧)

* தன்மதி கண்டசந்திர காந்தக்கல்லெனத் தணிவிலன்
பூறி, யுன்மதி கெழுந்து பற்பலமாத ருபசரித்திட மனை
புகுந்தா, னென்மதி யுடையகோவன மாநகர விறையருள்
கொண்டுவிண்டிக்கு, மண்மதி புகழ்சேர்திருமுடிசேர்பவர்
மகிழ்வனவரு மன்னன். (௩௨)

* வழுதிதன்மகளேயாதியாயுள்ள வனிதையர்பன் னிரு
வரையும், பழுதிலா வின்பமுறத்தழீஇ யூடிப்பகர்புனல்
முதல்விளையாடி, வழுவிலாவுடலமுயிரும் போன்மருவி
மன்னவர் வணங்குறப்புவிப், விழிவுடை யிருகாற்குற்றமு
நீக்கிக்கொன்முறை யரசுசெய்திருந்தான். (௩௩)

* அகமதிற்பதினைன் புவிக்காசாக வணிமுடிதரிக்க
வன்னவக்குக், ககவுடனமச்சர் கருதியெகுமரன் றன்னரு
ளுடன் மெய்த்தவஞ்செய், குகமுனியடலே யுரைத்திட
வனுங் குவலயத்தினி னுறைமன்னர்க், கிகமதின்ப மெய்
யுறநிருப மெழுதகவென வெழுதினரால். (௩௪)

* அங்கநற்கலிங்கங் கௌசிகந்தேன மருணங்காம்பிபாசந்
சவகமத், கொங்கணஞ் சிந்துசோனகந் துளுவத்திரவிடங்
கொளமகதம், வங்கஞ்சிங்களமெய் மராடம்பப்புரமா மரு
வைவாறு நாட்டவருஞ், சங்கவைபண்ணைப் பெண்ணைக
டையாண் சார்திருபக் தகைக்கொண்டார். (௩௫)

* அவரவர்க்கமைந்த விறைகொடு தானையன்னுற வாரி
போலார்த்தே, யிவருமெய்க் கோவலகமகிழ்வுடனே யெய்
திட வெழுந்தனரிப்பால், தவமறுகுக மாமுனிவிட்டப்
படியே சமயதந்திரன்முத லமைச்சர், நிவரவந்தகரை யிறை
நகரத்தை யலங்கரித்திட நியமித்தார். (௩௬)

வேறு.

வச்சிரத் தூண்களுட்டி மணியிற்போதிகைகள் சேர்த்துப்
பச்சையுத் திரங்கள்பாவிப் பானிலாவரத னித்தர
லச்சயில் பலகைமீது பரப்பியூடகத்தின் மேய்ந்து
விச்சைசேர் சிற்பரான்மின்விளங்குமண்டபமுஞ் செய்தார்.

அருமணி மண்டபஞ்செய் ததனிடை விசிதமான
திருமணி குயிற்றிப்பேழ்வாய்ச் சிங்கநற் றவி சமைத்து
விரிபுனற் கங்கையாதி வியன்றுறைப் புனலமைந்தங்
குரிமையாற் கோவலூரை யும்புரும் வியக்கச்செய்தார். ()

வெற்றிகண் முதலாயெங்குஞ் செழும்பணி நீர்கள்சிந்தி
வெற்றிசெய்ப தாகைநீட்டித் தோரணம் விளங்கச்செய்து
நற்றிரு வரம்பைநாட்டி நகரெங்கு மலங்கரித்தார்
கொற்றவற் காக்கஞ்சூண்ட கோவன்மா நகரத்தோரே. (௨௯)

* சீரொன்பான் வடிவிறந்த செழுஞ்சுட ருருவாய
வோரொன்பான் கண்டமேலாயுயர் திருக்கோவ லூரி
னீரொன்பான் பதியோராதி யெவருமிறையோ டெய்தி
யேரொன்பான் மணிமிக் கேத்தலிணையடி யிறைஞ்சினரால்.

* நிறைகொண் டங்கவரவர்க்கு முகமனுஞ் செப்பியண்ண
னிறைகொண்ட வருள்வீரட்ட நிமலன்றன் புகழ்ந்துநின்று
ளுறைகொண்ட பிருகுவாதி முனிவருநக் தெண்ணில்லாத்
துறைகொண்ட புனிதநீராத் ரேன்றனுக் காட்டினரால்.

முனிக்குழாம் விதியினுட்டி முனியனுக் காடகத்தாற்
புனைத்திரு வாடைசாத்திப் பொன்மணி யங்கதத்தோ
டனைத்துள வணிகள்பூட்டி யலர்மழைபொழிந்து வாழ்த்தி
யினித்தநான் முடிதொண் ||மோலிக்கெழிற் றபதிபயிய்ந்தே.

|| மோலி—கிரீடம்.

மங்கள வியங்களார்ப்ப மாதர்பல்லாண்டு கூற
வெங்கணு மறையோரீட்ட மினிதுடனாசி சொல்லச்
சிங்கள முதன்மூவாறு சீர்நாட்டைப் புரப்பாயென்று
சங்கரனடியை யுள்ளிமுனிவர்க டரித்தார் மோலி. (௩௩)

மணிவளைத் தடஞ்சூழ் கோவன்மா நகரதனிலுள்ள
கணிகையர் கவிஞர்வேதர் காவலர்வேந்தர் யார்க்கு
மணிதுகின் முடிகளாய வணியுமாடகமு நல்கி
மணிமுரசியம்ப வேந்தன் மடங்கலாதனத் திருந்தான். ()

தைவிகன் றனக்குமிக்க தங்குகளுற்றி யோர்க
ளிவ்வண மௌலிசூட்ட வரியணையவ னிருக்க
வவ்வணங் கண்டோர்யாரு மகமகிழ்ந்துடல் கம்பித்து
மைவ்வணக்கள் வீரட்டனருள் வியந்திவை வகுப்பார். (

வேறு.

* வன்னிதனிற் பிறந்தவினால் வல்லசுரர்ச் செகுத்தவினாற்
பன்னியர்பன் னிருவர்களை யுடைமையினாற் பண்ணவர்த
மின்னலினை நீக்குதலா லினியமான் மகருதலான்
மன்னுகங்கை கொடுவரலால் வரையிளந்தா னிவனென்பார்.

எழிற்சாம வடிவத்தா லிகலரக்கர்க் கோறலினால், ‡ விழுப்
பெயரா னரைடியின் மேன்மே லன்பேறலினா, விழுக்கில்
கதை கொள்ளுதலா லிரட்சிக்கு மியல்புடைத்தா, லொழுக்
கமலர்த் திருவுறலா லிவன்புருடோத்தம னென்பார். (௩௭)

* பாருந்தபூ நான்முகமுநான் முடியின் மேற்புறலாற்
றமறை ||வாணியங்கந் செறிதலாற் றிருக்கோவ
டலாற் சிவர்களை வினைவழியி னியற்றுதலா
தாழிலே முற்றுதலா லயனிவனேயா மென்பார். ௩௮

---

‡ விழுப்பெயர்—நரசிங்கன். || வாணியங்கம்—சொல்லுறுப்பு.
திருக்கோவல்—திருக்கு, (சீவர்கள்)குற்றத்திற்கு. ஓவல்-வருந்தல்.

* ‡ கோவலத்தை யுடைமையினாற் கோவலத்தை யுடைமையினான், மாவலத்தை யுடைமையினான் மாவலத்தை யுடைமையினாற், றாவலத்தைக் கெடுத்தலினாற் றனிப்பரத்தை யடுத்தலினாற், சேவலத்த னிலைபெறலாற் றேவர்கோ னிவனென்பார். (௪௯)

* பரிக்வெண்ணை யளைதலினாற் பலபெண்ணை யளைதலினாற் கோல்வலிக்கோத் துரத்தலினாற் கோக்குலத்தைப் புரத்தலினூ, னூல்வழிசொல் லேறுதலா னுவல்பழிக ளூறுதலாந், கால்வழிக ளடுத்தலினாற் கண்ணனிவனெ னென்பார்.

* சீரியலவ்வை யுளாக்குத் திருநாட்டை யொருவுதலால் வாரிதனைக் கடத்தலினான் மான்பின்னே நடத்தலினாற் பாரியுளாப் படிமீட்பான் பகைகெடவே தடிதலினாற் காரியனுங் தனுவுறலாற் காகுத்தனிவ னென்பார். (௫௧)

* அரியணை நான்முடியோனை யரசரெலாந் தொழுதேத்தி பெரியனையா மதனனு மெழி லுருவைப் பார்த்தபடிப்"

---

* ‡ கோவலத்தை-வச்சிராயுத வெற்றியையும்-கோவலத்தை-காமதேனு (வசிக்கும்) வலபாகத்தினையும்-மாவலத்தை (வெள்ளை) யானையின் வலியையும்-மாவலத்தை (திரிலோகாதிபத்திய) மேன்மைவலியையும்-தனித்தனியுடைமையானும்-தாவலத்தை (மலைகளின்) பரத்தலைக் கெடுத்தலினானும்-தனிப்பரத்தை-ஒப்பிலாத தேவதாசிகளை அடுத்தலினானும்-சேவல் அத்தன்-கோழிக்(கொடியையுடைய) குமாரக்கடவுளால் (சூரனைச்சயித்துக் கொடுக்கப்படும் தேவவுலக) நிலையைப் பெறுதலினானுந்-தேவேந்திரன்.

கோவலத்தை—அரசர்களுடைய வெற்றியை-கோவலத்தை முதேனு (வலம்வந்த) க்ஷேத்திரத்தை—மாஅலத்தை—பெருமை பொருந்திய வலப்பையை-மாவலத்தை குதிரைவலமாய்வந்த நாட்டைத் தனித்தனியுடைமையானும்—தாவலத்தைப் பகைவர்கள் வல்லமைக் கெடுத்தலினானும்-தனிப்பரத்தை ஒப்பிலாத பரமசிவத்தை யடுத்தலினானும்-சேவலத்தன் குமாரக்கடவுள் (கைவேல்காட்டிய) இடமிதனைப் பெறுதலானும்—தைவீகனே—என்பார்.

பிரியவுளத் தினராயப் பேசுமவர் தமைநோக்கிக் கரியவற்கி னாங்குபிறப் பளித்தமுனி கழறுமால். (௫௨)

* எதிவனுங்கனி னொருவனென வெண்ணிப்பல வாறுய்ச் சிதானை முதலோரை யுவமானுஞ் செப்புகின்றீர் மாதொருபாகத் துடையான் மதியுடையா னதியுடையா னேதவருமெய்யருளின் விஞ்சையென வுரையாதே. (௫௩)

* எனவுரைக்கு முனிதானை யெவர்களும் பணிந்தேத்தி முனிவபவை யுள்ளடக்கி யெங்களிலோர் மனித்தனென்று நினைத்தற்கென் னறிகுறிக ளெனவெவினி னுரைக்குகின்று தினையவைகேட் டகமிவெம்பி யெழுந்துமுனி யறையுமால்.

* அண்டமெலா மோரிமைப்பிற் படைத்தளித்துத் துடைத்தருளு, மொண்டொடியை முழுமையிற்பெற் றொருவனுங் கனிந்தலினாற், றொண்டர்பெருமா னுரைக்குச் சூர்தடிந்தோன் வேல்காட்டுங், தண்டலிலாக்குக முனிவன் றனிவேள்வி தனிற் பிறந்து. (௫௫)

* ஈரொட்டு வயசுடனே யெழிற்பசிய முடிகுலவி யோரொட்டுத் திசைபணிய வொப்பிலுப பலங்கொண்டு காரொட்டும் பசும்புரவி மிசைகொண்டு கவினெம்மான் வீரட்ட னருள்பெயனை மேவுதலால் வியன்கங்கை. (௫௬)

* இனமாடிச் சேதுபரற் குடன்புனலாட் டித்தில்லை வனமாடி யடியருளை மகிழ்ந்தாடி வந்ததனு வினமாகு மூவரசர் தமைவென்றங் கெழின்முடிகள் தனமாகன் னியர்நாடு தமைமூன்றாய்ப் பெறுதலினால். ௫௭

* அமுதுண்டு நித்தியமே யண்டரா கண்டலனுங் [கொண் களமைகொண்ட முனிவரருங் கசிந்துளைப்ப விறையுளாடமைதலினு லரசவனத் தன்னனுண்ணீர் பொதிசோறு தனமயருளிப் போர்காண மேற்குழுகளு சார்தலினால். ௫௮

* வஞ்சனை கோவதை யளித்த வல்லூரகாரண்டர் கஞ்சமலர்த் தவிசுறைவான் றனைகோற்றுக் கைக்கொண்டு

வெஞ்சுதலில் வரவலியா லியற்றுபல ‡ வாகவத்தின் [கால்.
விஞ்சையெலாங் கெடத்தொலைத்தவ் வசுரர்தமை விட்டுங்

* சிகரசிகா மணிநர்தா திருவருளைப் பலவாக
நிகரறப்பெற் றிடுதவிறு னேரிலா வவ்விறையே
புகரறுநா ளுறயில்லம் போந்திவன்பா லெற்றிடலாற்
றகவுருமேழ் புவிவேந்தர் தவப்பெண்கட் கோடலினால். ()

* [illegible] தவரப்
பொன்மாரி பெய்யமிகு புலங்கள்வா லரிசிராய்ப்
பன்னெல்கள் சிக்கலைகடாப் பாறதிகெய் பெண்ணைதரத்
துன்னுபனங் துண்டமொன்பான் பழங்கடா வேசொற்று.()

* அவ்வையிறாற் சிங்களதே சத்தரசன் பாவையனாச்
செவ்விதியின் மன்றவேனி பெற்றபெருஞ் சீதனமும்
பவ்வமது கடந்திந்தப் பாரிபகை தடிதலினாற்
கவ்வையறக் கதிர்தாழ முதன்மூன்றைக் கன்றுறலால். ()

* மூவாறு புவிகளினு முடிவேந்த ருமைச்செயித்திக்
கோவாதிவ் வரசியற்ற வொருநான்கு முடிகொளலாற்
ருவாத புகழினுங்கொ டைவிகளைப் புவியிற
கோவாய்நீர் சொல்லுவது மந்தோ கொடும்பாவம். (௬௩)

* இனுங்கேண்மி னித்தலத்தெம் மிறையருளின் மலிவா
லே, முனமிவன் † மஞ்சரியுடையான் முடிவிலருட் கடவு
டையா, டனைமகளாய்ப் பெறவுடையான் சங்கரன்கைக் கீவு
டையான், பின்மனவிற் பிறப்புடையான் பின்னடையு மிய
ற்கேசம்ப. (௬௪)

* பன்னிருமா லைகளுடையான் பதினெட்டுக் கொடியுடை
யான், பின்னுவா டனுவுடையான் மேழிபைம்பொன் முடி
யுடையான், மன்னுபச்சைப் பரியுடையான் மார்பிடை மூ

‡ ஆகவத்தின்—உயுத்தத்தின்.

† மஞ்சரி—மஞ்சு-அரி. மஞ்சு-பனி. அரி-மலை. அது-இமயமலை.

நூலுடையான், தானுமறை கலையுடையான் சோதியருள்
பெயருடையான். (௬௫)

* வழுதிமுதன் மூவரசர் வழங்குமுடி நாடுடன்சீர், முழுது
நிறை கன்னியர்கள் மும்மூன்றாய்க் கொளுமுடையா
பழுதிலிந்தி ராதியர்கள் பயமிரிவெற் றியையுடையான்
மழவிடைநம் பரனில்லம் வந்திரப்ப வீவுடையான். (௬௬)

* சத்தபுரி வேட்டுடையான் றனியவ்வை பாட்டுடையான்
நத்தமெனு நாடுடையான் நவிறுன்று முடியுடையான்
பத்தொடிரு மனையுடையான் பாடைபதி னெட்டுடையான்
முத்தெறிபெண் ணையையுடையான் மூவாறு புவியுடை
யான். (௬௭)

* பேருடையான் புகழுடையான் பெரியோர்க ளேவுடை
யான், காருடைய காமுடையான் கதியுடையான் நிதியுடை
யான், தாருடையா னளவில்விறல்வசை யின்மையுடையானமை
யுடையான், சீருடையான் றிருவண்ணா மலைமுதல திகழ்
வுடையான். (௬௮)

* எக்குலமுந் தொழவுடையான் எவ்விருதுகளு முடையா
ன், றிக்குவிசை யமுமுடையான் றிகழ்சைவ நெறியுடை
யான், முக்குலக்கா ரணமுடையான் முடிவிறவ வலியுடை
யான், மைக்குழலெம் பெரியநா யகியருளின் றிண்மையுடை
யான். (௬௯)

* வேலார்ந்த பெருமாறல் வியந்துரைக்கும் விழைவுடை
யான், காலார்ந்த கழலுடையான் கதித்தபகற் றியுடையான்
௦ மாலார்ந்த மதியுடையான் மண்விணுள பொருள்களிவன்
பாலார்ந்த தன்றியொன்று பகரவுளவோ விதனால். (௭௦)

* சேர்ந்த தெய்வீக நரசிங்க வுடையானென்
றேசேர்ந்த பேரேய்க வின்மதுபா † லயிரேய்ப்பக்

§ மைந்து—வலி. ௦ மால்—பெருமை. † அயிர்—சருக்கரை.

காரேய்ந்த காதலத்தி ரெல்லீரும் யான்கழறும்
பேரேய்ந்து கோடி ¶ ஏழுக்காறு பின்னிடவே. (எக)

* இத்தகைய மம்பெருமை யிந்திரனே யயனன்றே
யித்தனிவர் கட்குளவோ வந்தகனே வாட்டுறுமிவ்
வித்தகவி ரட்டேசன் வியனருளே யிவ்வுருவென்
றுய்த்துணர்வீர் வேறுகு றுணாமறமி னென்றுரைத்தான்.()

* யிருகுமுனி யிவையுரைக்கப் பெருமகிழ்ச்சி கூர்ந்தள
கன், குருவினரைப் புகழ்ந்துரைத்தங் குயரரச ரெல்லோரும்
பெருமகிழ்ச்சி யொடுபின்னர் தத்தநகர் பெயர்ந்தனரால்
கருகுகண்டர் கழலடியைக் கைதொழுது தோத்திரித்தே.()

கோலைகளவு கட்காமங் கூறுகாறு மன்னுயிர்க
ளலைவெய்த கல்லவிவு சார்ந்தினிது கோல்வழியே
நிலைபெற வுலகளித்து நிருபரெலாந் திறையிடவிம்
மலர்தலைமா நிலம்புரந்தான் வண்கோவ லிறையருளால்.()

வேறு.

* இன்ன வாபதி னொன்புவிக் கும்முடி
தன்னைத் தைவிகன் பூண்டறு சாறதினும்
பின்னர் மைந்தர் தன்மூவரைப் பெற்றது
மின்ன ருாவர் வேட்டதும் விள்ளுவாம். (எ௫)

தெய்விகராஜன் அரசாட்சிச் சருக்கம், முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-௯௨0அ.

¶ அழுக்காறு=பொறாமை.

சிவமயம்.

தெய்விகராஜன் புத்திரப்பேற்றுச்சருக்கம்.

வேறு.

எழிலரி வையர்கள் பன்னிருவ ரின்பந்துய்த்
தொழுகு காண்முதல மூவொன் றெட்டிக்குமெய்
மழவிடை யாளனல் லருளின் வண்மையாற்
பழுதி லாக்கரு வுதரத்திற் பற்றின.

* உருக்கொண் முக்கன்னிய ருதரத்துறுசெங்
கருக்கொளல் செவிலியா லறிந்த காவலன்
மருக்க மழிதழியா னருளெவங் கித்தே
யிருக்குணா விதிர புஞ்சக மெய்தாழவே.

* புங்கமார்ந் திடுபும்ச வனம் புரிந்துருப்
பங்கமுறு றெழில் பருகச் சிமந்த
மங்கல மியற்றியும் வள்ள லாலய
மெங்கணு நாடொறும் விழ வியற்றியும்.

* மகம்பல புரிந்துந்தி வறுமை யார்களி
புகுந்திடச் செய்துநற் புண்ணியந் திகழ்ந்
திகம்பதி னெட்டினு மியலச் செய்தனன்
§ னிகங்கொள் பொன் மாரியெய் திருபரேற்றோ.(௪)

வேறு.

* இத்தகை யாகமுக் கொடிகளுக்கு மியல்கருப்பச் சட்டங்
கியற்றி, ¶முத்தகை யாகவிரு விதவறங்கண்முறையிற்செய்
திறையடி முன்னி, மெய்த்தசிர்த் தைவிகன் னிருந்திடுங்
காற் சண்பகமாலை மெல்லியலும், பத்துமாதாந்தம் பங்குனி
யவிட்டம் பானுவாரந் தனிலம்மா. (௫)

¶ முத்தகை=தன்னால்-தன்பரிசனத்தால்-தன்குருக்களால்.
§ நிகம்=பிரகாசம்.

* சீர்பெறுஞ் சரியையாதி யோர்புகழத் தேவர்கண் மகிழ் வோடு திகழ, வேர்பெறுஞ் சுதனை யளித்தனளப் போதிரு விசும்புலகு மெய்ப்பிருகு, கூர்பெறுங் குலத்தை விளக்க வுதித்தகுல §சேகராவெனக்கூறப், பேர்பெறுஞ்சுதற்கு மிகமகிழ்வடைந்தான் பெருந்தகை யிறையருள் பேசி. (௬)

* செந்திரு வனையசோன் மாமகள் பத்மாவதி மாசியாந் திங்கீட், புநிரோகிணியிற்பூதி ருத்ராக்ஷம் புனைபவரிடத் தினிற் பொருந்து, நந்தலெள்ளாது கொளற்கொருகரியாய் ஞர்வமுள்ளளவு நாட்டுதற்கே, தந்தனளொரு மாமைந்த னைத் தரளமொன் றினைத்தரு சுததளம்போல். (௭)

* கயற்கணி யிவளென் றுசிதர்கள் போற்றுங் காஞ்சனமா பாடியிவில், மயற்றவி ரத்தம் †பிருகுவாரத்தின் மறை தற் சின்னங்கள் வாய்ந்தோ, ருயிர்க்கினுசெயினு மெய்ப் பொருளெனக்கொண் டுயர்கதிபெறுதற்குக் கரியா, யியற் நணிமுடைய வோர்சுதனின்றுளெழில் ‡வயமாவின் போ தகத்தின். (௮)

* ஒவ்வொரு சுதனும் பிறந்தநாளதனி லுயிர்த்திடு மனைபி தா சிசுவு, மெவ்வமிலாயுள் விருத்தியின் பொருட்டுக் குக முனி யேந்தலைக்கொண்டு, செவ்விதா யோமதானம் பத்தி ந்து சாதகன்மங்கள் செய்வித்து, நவ்விவாழ் கரவிரட்ட நா யகற்கு நவந்திருவிழா வயர்வித்தும். (௯)

* சூதகவுந் தாபனஞ்செய்வித்தப்பாற்றேன் றன்மூவருண் முதற்றோன்றற், காதரவாய்ப் பேரமைந்தும் பேரமையா மற்றிரண்டழகிய சுதர்க்கு, மேதகுநாம காணத்தின் விதி யின் விளங்குமோ மாதிசெய் வித்து, மேதமில் செழியன் மகள் பெறுசுதற்கு மெழிற்கொங்கன் மகளளிசுதற்கும். ()

§ சேகரா-என்பது=சேகராவெனக்குறுகியது. † பிருகுவா ரம்=வெள்ளிக்கிழமை. ‡ வயமாவின் போதகம்—சிங்கக்குட்டி.

வேறு.

சிரத்தை யாற்றை விகன்சிந் தித்தேத்திய
வுருத்த சத்தியார்த் தர்தமுரிய நாமமுந்
திருத்தகு நரசிங்கச் சிவன்ற னுமமுங்
கருத்தொடு புனைவித்தான் காளைமைந் தர்க்கே. (௧௧)

வேறு.

* நம்பெரிய நாயகியை நயந்திடப்பால் கொண்டருளு மெம்பிரா னருண்மலிவாற் பின்னடையு மியற்கேற்பப் பைம்பொன் மாலையின் சுதற்குப் பகர்ந்தசத்தியார்த்தப்பே ரிம்பரும்பர் மெய்ப்பொருளென் றிசைப்பமுனி யிசைத்த னனல். (௧௨)

* நரசிங்கன் றனிச்சரப மாயடக்கு நம்பரனை
நரசிங்கன் றுதித்தே நயந்தருச் சித்திடுநாம
நரசிங்க நாதனென நவில்பெயலாக் குகமுனிவ
னர்சிங்க நூனையனென்றே நானிலம் போற்றுறவளித்தான்,

* செம்பொன் வரைவில்லான் றன்றிருக்கோயிற் சிறப்பளி த்துப், பைம்பொன் மணிச்சிவிகை தனிற்பாலர்களைக் கொ டுபோந்தே, யெம்பெருமானைப் பசுவை யிந்துவைக் காண் பித்தமுனி, யும்பர்வியந்திட விதியி †னுபநிட்டானம் மு டித்தான். (௧௪)

* வளவன் சேரன்மாறன் முதலான மன்னரையுந் தளர்விற வப்பிருகாதி முனிவரையுந் தாமழைப்பித், தளமகிழக்கன் னவேதன மைந்தர்க்கு நற்றிவலங், கிளர்கோவ லணிவீதி யியங்கவிப்பக் கெழுமிவந்தான். (௧௫)

* மாதவர்கள் புகழ்ந்தேத்த மன்னவர்கள் பணிந்தேத்த
வோதுபுகழ்க் குகமுனியு மோமாதிக்கிரியை முற்றக்
கோதறுமுக் குமாருக்குங் கொற்றவர்க்கு நற்றவர்க்கு
மாதுவர்க்கும் §பயவசன மருமருந்தி னரசளித்தான், (௧௬)

† உபநிஷ்கிரமணம்-என்பது=உபநிஷ்டானம்-என்றுமிற்று,
§ பயவசனம்=பாலன்னம். அது-பாயசமெனவழங்குகிறது.

* பரிகரிவை யத்திடை நற்பரலர்களை யடைவித்தே
யெரியிடையாகுதி விண்ணோர்க்கிக் தருளன் முதலான
பிரியமுடன் முனியாகம் பிண்டவர்த்தனம் புரிந்தார்
விரியுலகி னுளதியோர் மெய்யுளமுக் திடுக்கிடவே. (கஎ)

* இந்தவிதக் கிரியைகளை மூவாண்டுளே யியற்றிச்
சந்தமுனி யோமாதிச் சடங்குசெய மனன்கொள்ள
மைந்தர்கட்கு நடத்திமிக மனமகிழ்ந்தான் மாநிலத்தோர்
நந்தன நந்தன மென்றூர் நரசிங்கநந்தனனை. (கஅ)

* ஐயாண்டு மைந்தர்க் கடைந்தமை கண்டறமுனியு
மெய்யாண்ட வையும் விதியி னுபயனஞ்
செய்யா விழைந்துபல தேவர்களுந் தேக்குறவே
நெய்யாதி யாகுதிக ணெருப்பினிடை சொரிந்தே. (ககூ)

* தொன்னூ லறிந்தடங்குந் தோயில்குக முனிவன்
முன்னூ லெவ்வக்கு முதற்கா ரணமான
நன்னூ லுரைத்தளிக்க நான்மறைச் சைவத்தொடர்ச்சி
மன்னூல் வருஞ்சுதர்க்கு மார்பிற்பொன் னூலணிந்தான்.

* முத்தீக்கை கட்குமுதற் றீக்கையு மோதி
வைத்துப் பஞ்சாக்கரமு மைந்தர் செவிக்கோதி
யெத்திக்கை பெற்றுஞ்சிவ தீக்கையில் லார்மெய்
செத்தபிணை மொக்குமென்றுஞ் செப்பிமுனி களித்தான். ()

* இருக்குமுத் லாரணங்க ளெழில்வேதாந்தம் முதலாம்
பெருக்கமுறுஞ் சாத்திரங்கள் பேசவரும் புராணங்க
ளருக்கனொளி யினுஞ்சிறக்க வக்காலக் கணமளித்துக்
கருக்கடலைக் கடப்பார்க்குக் கலைக்கடலை யடைவித்தான். ()

வேறு.

காமமே முதலவா நயக்கச் செய்தருந்
தேமவேற் றனயர்கள் சிறப்ப விஞ்சையுங்
காமரு மகிழக் களித்து போற்றினன்
சாமமா வூர்தியான் றனப்பி லன்பினால். (உங)

வேறு.

* வளர்வுற வளர்கின்ற வாய்மையும் பொறையுமன்புங்
கிளருநல் லொழுக்குங் குன்றாச்சீலச் சைவக்கிளர்ச்சி
விளைவுமுப் பானிரண்டா மெய்யுறுப்பின் கிளர்ப்பு
முளைநகை வேறுண்டா முன்முளைத்தன மேன்மேலாக. ()

* கந்துகமடிக் குங்காலைக் கந்துகமேறக் கற்றுந்
தந்திரம் விரும்புங்காலைத் தந்திகளேறக் கற்றுஞ்
செந்துகளாடுங் காலைத்தேர் விடுந்திறலைக் கற்றுஞ்
சிந்துவிளையாடுங் காலைச்சிலைமுத லாடல் கற்றும். (உரு)

* ஈகையினென் பீந்தோனைப் புகழினி லிரவிதன்னை
வாகையின் முருகன்றன்னை வடிவினின் மாரன்றன்னை
யோகையி லுமையையுள்ளக் குளிர்ச்சியி ‡னுடுக்கோன்ற
ன்னை, †யூகையிற் சேடன்றன்னை யொப்பென வுயர்ந்தானன்றே.

* தம்மிற்றம்மக்கண்மேன்மேற்சமைவுறுந்தகைமைநோக்கி
விம்மிதவுளனா யண்ணன்மெய் முனிதாளைப் போற்றிச்
செம்மைசேர் திறலையுற்ற சிறார்க்கிள வரசியற்ற
மும்மையு முணரமைச்சர்க் குரைத்தனன் முகமலர்ந்தே.

வேறு.

* அண்ணல் வாசகங் கேட்டது மமைச்சருமஃதே
நண்ணவாற்றுது மென்றுநல் லோரையைக் குறித்துத்
தண்ணுலாம் பெண்ணைத் திருநகர்க் கணிக்கணித்தே
யெண்ணுமுவ றுபுவியு ளோரேவரு மீண்டி. (உஅ)

* அங்கணை துறவரவழைத்த சனியே றென்ன
வெங்கும் பல்லியசாலங்க ளிரட்டுற வெண்ணின்
மங்கலந்திகழ் பாடகர்முறை முறைவாழ்த்தப்
பங்கயில்லிள வரசனைப் பாரிரோன் பதுக்கும். (உகூ)

* ஆக்கினர் குலசேகரன் றனையனி கத்துக்
காக்கினோர் நரசிங்க மாமுனையனை யரசா [லுண்

‡ உடுக்கோன் = சந்திரன். † யூகை = கல்வி.

யூர்க்கினுர் கண்மெய்ப் பொருளெனுஞ் சுதனைமைக்தொழி
டாக்கினுர் முதலாலயச் சிறப்பினை யளிக்க. (கூ0)

* இன்னவாறு கண்டபிறனு மேந்தலு மிறைவன்
றன்னருட் டிறமுளங்கொடு மீதிழ்ந் ¶ தலோசனத்தை
நன்னயத்திமை காத்தலிற் காத்தனர் ‡ நவிரங்
தன்னையொத்த மும்மைந்தைத் தரணியின் வியக்க. (கூக)

* செய்யவீ ரொன்பான் புவியின்முக் குமாருஞ்சென்று
வெய்யதீ வினையெய்துரு தவணவண் விலக்கித்
துய்யகோன் முதலா † றமைதிகளையுந் தூலக்கிச்
சைவநன்னெறி மெய்ம்மையென் றெங்குந்தாபித்தே. (கூஉ)

* அங்கங்குள்ள பல்லரசர்பா லாறிலோர் கடமை
புங்கஞ்செய்துபின் குடிகளிற் பெறும்படி புகன்று
மெங்கணுயகனு லயவீதிகளி யிசைத்துத்
தங்களுக்குள விறைகொடு கோவலைச் சார்வார். (கூகூ)

* மைந்தர் மூவருந்தின்மை வண்மைகளின் மாநிலத்தை
யித்தவாறு ‖ நான்முடியுளோன் வியூகரை யெய்ப்ப
நந்தலின்றியே புரப்பதை நாரசிங்கன்றன்
முந்தைநாட் செய்ததவர் தவமெனக்கார்மொழிவார். ()

வேறு.

* இவ்வணந்திகழுநாளி லீரிருமுடிகொ ளெம்மான், செவ்
வண மேனிமைந்தர் வளர்ச்சியுந் திறனுநோக்கிப், பைவ
ணப் பாந்தள்வேந்தன் பொறைபரிப் பாருக்சேற்ற, மைவ
ணக் குழலார்தம்மை மணஞ்செய மனத்துட்கொண்டான்.

* அமைச்சர்கடங் கட்குள்ளே யறிவுரை யாளியாவோர்
திமைக்குறித்து வகையோடு சமயதந்திரி காணீவிர்

¶ உலோசனம்=கண். ‡ நவிரம்=மலை.

† ஆறமைதிகள் ஆவன=செல்வம்-விளைநிலம்-செங்கோல்-நோ
யின்மை-வளம்-குறும்பின்மை. ‖ நான்முடியுளோன் வியூகர்=பிர
மாவின்றொழிலுக்குத் துணையாயுள்ளவர்.

கமைச்செறித நயருக்குக்கடிமணம் புணர்த்தும் வண்ணம்
குமைச்செறி மூலையினுரொங் குற்றனர் கூறுமென்றான். ()

* என்றசொன்மகிழ்வாற்கேட்ட வியன்முதலறியமைச்ச
நன்றுளர்பான் மைந்தர்க்காகாரியர்க் கோடலன்றி
யின்றமி ழருமைதேரு ரிடம்பெறும் பரிசையெய்ப்பப்
புன்றொழிற் குலத்தார்பெற்ற பூவையமணக்கற்பாற்றே.

* கன்னியரெழிலினுக்குங் கதித்தபல் செல்வத்திற்குந்
துன்னியபிரியத்தோர்கள் குலகுணத் தூய்மையோரார்
பன்னுநற்குல நாணுதிகுணச் செயல்பலவும் பார்ப்போர்
மன்னுபல் செல்வத்தோடு ¶ வனப்பையு மதித்துப்பாரார். ()

* பாலொடு தேன்கலந்த பான்மையிற் றுளபம்வேய்ந்த
மாலொடு செய்யாள்சேர்ந்த மாண்பினற் குலத்துவந்த
வேலொடு பொருநோக்கத்த மேம்படுகுண நாணுதி
நாலொடுமெழில் சிறந்தநகையர் நம்பியருக் காமால். (கூகூ)

* எனவுரைத்திடலு மீரொன்பது புவிக்கேந்தல் கேட்டு
மனமகிழ் வெய்திநீர்போய் மன்னர்கன்னியரை யெல்லாம்
விநயமாய் நோக்கிநோக்கி மேம்பட்டோர் படங்கடீட்டி
யெனதிடைக் கொணர்மினென்றே யேவினு னேகினுரோ.

* சமயதந் திரனையாதி மூவமைச்சர்களுந் தக்க, விமயமா
மலைதொடங்கிச் சேதுவின் வரையிறுக, வுமையினைத் திரு
வைவெண்டா மரையெம்மோய் தன்னை யொத்த, வமைய
மை தோளினர்தங் குலகுண மெழில்களாய்ந்து. (சுக)

* ஓவியந்தேர்ந்த வங்கங்குள்ள ராலுருவின்மிக்க, பூவையர்
தம்மையெல்லாம் பொறித்துண்மை சொலக்கேட்டேனீ
க்குக், காவலமொனுங் களிற்றுக்கே றெனுங்காவல் பூண்ட,
கோவலூ ருடையானீன்ற சுதர்க்கெனக் கூறிக்கூறி. (சுஉ)

¶ வனப்பு=அழகு.

* இத்தகைப் படங்கடம்மை யெடுத்தன ராகவெய்திச்
சித்தசற் குவளைகொண்ட திறலரியேற னன்முன்
வைத்தழ குடனே யாங்காங்குற்றன வளவனப்புஞ்
[illegible]த்தன் றுமையாவுந் துலங்குறச் சொற்றார்மன்னோ. ()

* ஆயகப் படங்கடம்மி லழகொடு மிக்கதான
தூயமூக் கன்னிகாமப் படங்களைத் தூக்கிநோக்கி
நேயமிக் குளனயண்ண லிவையெவ ணிகழ்ந்ததென்றான்
கையதா லனைத்துங்கண்ட வமாத்தியர் கழறுவாரால். (௪௪)

* வீரியங் காதமுற்று முலையினர் மறுதினெங்குந்
தூரியங்கொண்டு நீடின்று சித்திரச் சுவர்கடோறுஞ்
சூரியன் கரத்தைநீட்டிச் † சொக்கினை யெடுக்கலுற்ற
வாரிய தேசமாளு மரசனால் லாண்மையுற்றான். (௪௫)

* ஆரதனகிரி யிராசலிங்கத்தி னருளை வேண்டிப்
பரவிய காவிரிக் கண்ணுறைகமத் துறைபடிந்து
விரவிபீடக மாதிவிருப்பினி னியற்றிப் பின்னர்
வரமளை விலதாய்ப் பெற்றமதி மரபதனில் வந்தோன். ௪௬.

* அன்னவ னிரர்ச்சூடா மணியென வறையப்பெற்ற
மன்னவன் புரிதவத்தின் வந்திடு மதங்கமானி
யென்னநன் றுமைபெற்ற விப்படத்தி னடன்னீர்மை
பொன்னலத் தினுக்குமேலாள் பொன்னெனப் பொற்பின்மிக்காள்.

* இவ்வுரு வுடையாள் கோமளாங்கியென் றிசைக்கும் பே
ராள், செவ்விதா மகதமன்னன் செயசூர சேனனென்பா
னவ்விவாழ் காத[illegible]க நவ்விதன்னரு ளாற்பெற்றான்
மௌவலங் குழலா[illegible]மாரன்கரும்பென வளருமெய்யாள்.

* மற்றுமிப் படந்தன்மிக்க வளஞ்செறிமச்ச நாடாள்
கொற்றவன் வனமாலப்பேர் கொண்டவன் குமரற்போற்று
நற்றவத்தா லுதித்தநங்கை நாமகளை யொப்பாள்
கற்றறி மதனசிந்தா மணியெனுங் கன்னியாமல். (௪௬)

† சொக்கு=அழகு.

* என்னுநல் லுரைகள்கேட்ட விறைவன்மிக் குவகைபூத்தம்
மன்னர் மூவர்கள்பாற் சென்றுமதங்க மானியனையாதிக்
கன்னியர்ப் பேசிவைத்த கால்நுக் கோலகொண்மி
னென்னனு மணப்பெண் பேசமுறைமையி னேகினாரே. ()

* படங்கொடுத் திருந்தவேந்த ரேவரும் பரிவானுள்ள
மிடங்கொடுத் திடவேறன் றங்கெய்து திருந்தார்பெண்
ணைத், தடங்கொடுத்திடுங் கோமகரான் குளோன் றனயர்க்
கெய்துங், கடங்கொடுத்திடுஞ் ‡ சுவர்க்கக்கன்னிய ரெவரோ
வென்றே. (௫க)

* ஏகுமூவமைச் சர்முன்றென்றி யம்பிய நீட்டினெய்தி
வாகியல் வாகுமன்னர் மதிமுகமகிழ் விநோக்கி
நாகியல் பெண்ணையாற் றினகர்க்கிறை யருண்மைந்தர்க்கே
பாகியல் கிளவியாளைத் தருகெனப் பரிவிற்கேட்டார். ௫உ.

* கேட்டலும் வடிவேற்கையர் கிளர்ச்செழு முவகைபொங்கி
மீட்டுமீட் டன்றார்கீர்த்தி விறலமு ○ தன்னாம்வாரி [தந்
தீட்டுவன் பெட்டிபொலித் தநுமையுள் றுவட்டெடுத்
தாட்டிய தொப்பமூரான் முறுவலித் கழறலுற்றார். (௫௩)

வேறு.

* உமைப்பெறு வானெம் மனோருய்யவந்தெண் ணரும்பு
கழ்ந டமைப்பெறுவான் மூவேந்தர்தந்தையர் தம்மாற்பெ
றுவான், கமைப்பெறு வானுற்ற சுதாகையிலெங்கள் கன்
னியர்கை; § யமைப்பெறு வான்றவமுள தோவென்றென்
றாரசர்களும். (௫௪)

* குறிப்புவெளிப் படையாகக் கொற்றவர்க ளங்கங்கே
மறிப்புரையா மையைக்கேட்ட மந்திரியர் மனவோகை
யெறிப்படி முன்குகமுனி வனியமிக்க நானடக்கப்
பொறித்தன்று கன்னியொடு கோவலூர் புகுமென்றார். ()

‡ சுவர்க்கம்=முலை. ○ அன்=காது.
§ அமைய-என்பது=அமை-யென்றுகெட்டது.

¶ அவ்வவணிற் குறித்தெழுதும் பத்திரங்கை யடைந்தவரா
ய்ச், செவ்வண்ணற் கோவறிருப்பதி சேர்ந்தநா ரசிங்கன்,
றெவ்வர்தொழும் பதமிறைஞ்சி மணநிருபுந் தெரிவித்தா,
ரெவ்வமிலா விறைக்கு ‡ மருத்துவர் நிகரோனுதியர்கள். ()

*கேட்டபதினெண்புவியான்கிளர்மகிழ்வொடமைச்சர்காள்
வாட்டடங் கணம்பெரிய நாயகியின் மணவாள, ஞட்டின
நணத்தணியியற்றவிற்று மென்றுனதுகேட்ட, கோட்டமி
லார் முன்முறுவற் கொண்டெணிங் கிவைபுகன்றூர். (ருஎ

வேறு.

*எண்ணிய வெண்ணெமெல்லா மிமைப்பினி லீயும்வண்மை
திண்ணிய காமதேனு சிந்தித்தபடி யளித்த
கண்ணுதல் வீரட்டேசன் கருணையிக் குலவுமிந்தப்
புண்ணிய நகருக்கியாது குறையென்று புகலற்பாற்றே. ()

* புத்தமுதாம் வெண்பாவா லௌவையாற் பொழிவித்திட்ட
மெய்த்தபொன் மாரியின்னும் விருக்கம் வீடகர்களெங்குஞ்
சித்திரபானு வெண்ணிலிகழ் தல்போற்றிகழுங்காலை
நத்தநன் ஞட்டிற்கென்ன வலங்கார நவிலற்பாற்றே. ருக.

* ஔவையாங் கனதையன்பா லரிவையர் தமைப்புணர்த்த
செவ்வியோ ளிவண்மூன் ஞட்டும் புதுமைகடெரிந்து மின்னுங்
கிளைக்கூர் யாங்கண்மே லெவ்வலங்காரங் காட்டுகிற்போ
மெவ்விதஞ்செயினு §மென்முன் மதியெனவிழிந்துபோமால்.

* அன்னசொற் கேட்டவேந்த னகமிகமகிழ்ந்து நீவிர்
பொன்னி னாடாகியான நாடெலாமுடங்கல் போக்கு
மென்னலு மணநிருப மெழுதினரெங்கும்விட்டார்
மன்னவர் சிரமேற்கொண்டு மகிழ்வுடன் வருவதானார். ருக.

* மன்றலின் புறமிகுக்கும் வருத்தமுக் காவனீக்கி
மின்றயங் குறவிருக்கே விளாசந்தான் மெழுகிக்கோல,

‡ மருத்துவர்=வயித்தியர். § எல்=சூரியன்.

ன்றுறத் திட்டிக்கும்ப மகரிகை நாட்டிமன்றந்
தன்றகிற் புகைவிடுத்து நறுமலர்த் தொடைகடூக்கி. (ருஉ)

* பல்லிய முகிலிஞரப்பக் கோவலம் பதியுள்ளாரும்
வல்லிய முயர்த்தோ ஞகிமன்னரு மகிழச்செய்து
சொல்லிய படியேநாளுஞ் சொல்லுமுவா கண்முவேந்த
ரல்லியங் குழலாரோடுங் கடிமணத்தை நோக்கினாரே. (ருங)

* ஈண்டிவ் வாறிருக்க வீரசூடாமணிப்பே
ராண்டகையாகிய மூவரசரு மகிழ்வாற்றத்தஞ்
சேண்டகுநாட்டைநீங்கிமேற் சிறப்புறுத்தோரைநோக்கிப்
பூண்டகு மகளிரோடு மெழுந்தனர் தெய்வப்போற்றி. ருச.

* தன்மதி யமைச்சரோடுந் தரும்பரிசனத்தரோடு
நன்மதி யாளரெண்ணி லாரொடு நண்ணப்பெற்று
முன்மதி யாதகாலு நதிகளுமுற்று நீங்கிப்
பொன்மதி லுடுத்தகோலக் கோவலூர்ப் புறம்பிறுற்றார். ()

* கம்பந்தன் னிடையுதித்த கடவுட்பேர்க் காளைகேட்டுக்
¶ கம்பத்த மில்லாதூதக் கடலெனப் பணைகளார்ப்பச்
† சம்பந்த பதினெங்கா ளெதிர்கொண்மி னென்றுசாற்றச்
சம்பாரஞ் செயவந்தோரை யெதிர்கொண்டு தழுவினாரால்.

* மங்கலங் கரத்திற்கொண்டு வனிதையர் ‡ வரைக்கோடா
ங்கும், § பிங்கலச் சிவிகைமன்றிற் பொன்னனுரி மிறங்க
வேந்தர், சங்கலர் கரத்தரோடே யோர்களுங் கருக்கிச்சூழக்,
கொங்கலர்தாரினன் றன்மனைக்கோவில் விடைகொண்டிற்றார்.

* வந்தவ ரெவர்களுக்கு மன்னவன் முகமன்கூறிச்
சந்தரங் கருமோர்சாலை தோய்வுற விடுத்துத்தன்னைத்
தந்தசெம் முனிதாள்போற்றித் தனயர்மூ வருக்கிசைந்த
பைந்தொடி யவரைவைத்து மணவிதிப் படிசெய்யென்றான்.

¶ கம்பு=சங்கு. † சம்=சீக்கிரம்.
‡ வரை=மூங்கில். § பிங்கலம்=பொன்.

* கேட்டது முனியமைச்சர் கிளர்முக நோக்கிங்கள்
வாட்டமின் மைந்தர்தம்மை மஞ்சனமாட்டித் தூய்ய
நாட்டமுன் துளவிரட்ட நம்பன்றூள் பணிவித்திங்ங
னீட்டமோடடைதொன்றுவேள்விசெய்வதற் கிசைந்தான்.

* மங்கள வியங்களார்ப்ப மாகதர்புகழ்ந்து வாழ்த்தத்
துங்கமூர்முனி சொல்வண்ணஞ் சுமதியர் சுதாகருக்குப்
புங்கமோடெற்றிவேந்தர் புதல்வர்கள் புனைதல்செய்யச்
சிங்கமாய் மகளிர்வாழ்த்தப் பரிணயச்சாலை யுய்த்தார். (௭௰)

* திருமண மில்லாதிந்தக் காசினியுய்யவந்தோன்
பெருமண மவர்கட்கேற்பப் பேதையர் மூவருக்கு
மருமண மாலைகந்தம் பணியாடை யால்வனைந்து
திருமணக் கோலஞ்செய்து சாலையிற்சேர்ப் பித்தார்கள். ()

* காலமுன் றையுமுணர்ந்த குகமுனி கடிதெழுந்து
பாலைநேர் மொழியார்தந்தம் விதிவகை யருத்தறிந்து
சீலமார் கவிகுலத்தின் சேகரனென் பானோடு
மாலைதாழ் குழன்மதங்க மானியை மருவவைத்தும். (௭௨)

* நரசிங்க முனியனோடு நவில்கோம ளாங்கிதன்னைச்
சுரசங்க மிருவைத்துந் தோமிலாக் குணத்தனைக்
கரசங்க னெப்பாய்வந்த மெய்ப்பொருட் காளையோடம்
மரசங்க வதனசிந்தா மணியெனு மணங்கைவைத்தும். ௭௩.

* நம்மவ ருய்யக்கொண்ட நம்பன்வீ ரட்டநாதன்
மம்மர்நீக் கிமயவல்லி வரைபுகழ்வுறிந்த வேலான்
செம்மல ரடிகளுன்னிக் கடிவிதிசெய்யக் கண்டோர்
விம்மல்கொண் டவராய்மிக்க மகிழ்வலை வெள்ளத்துற்றார்.

* சாற்றுயும் விதிப்படிக்கு முனிவரர் சடங்கியற்றிப்
போற்றுமுத் தேவொப்பாரால் பூவையர் கந்தரத்தி
லேற்றமங் கலநாண்பூட்டி யெரிவல மியையும்வண்ண
நாற்றியம் மியைமிதிப்பித் தருந்ததி காட்டினரால். (௭௫)

* அரசெலா மவணதானை யணியெலா மூவணவார்க்கு
முரசெலா மவணமற்றைக் குழுவெலா மவணமூரித்
திரைசெய் வாரியினொலித்துச் சேர்ந்தவை யனந்தனுவா
லுரைசெய வடங்காவென் புன்மொருநாவா லுரைக்கற்பாற்றோ.)

* ஆயபின் வந்தவேந்த ராதியோர்க் கணிபூணாடை
நேயமோ டண்டிகந்த முகவாச நிறைத்தனுப்பி
மாயன்மா வேழுறுங்க மாநிலம் புரந்தானின்ற
தாயென நரசிங்க னெம்பிரா னருளைத்தாங்கி. (௭௭)

வேறு.

* கொற்ற மார்முக் குமரரைத் தைவிகன்
பெற்றவர்க்கு மணஞ்செய்தல் பேசினும்
முற்றுணர்ந்த முனிவனம் மூவர்க்குஞ்
சொற்றவா றுபதேசத்தைச் சொல்லுவாம். (௭௮)

தெய்வீகராஜன் புத்திரப்பேற்றுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள்-௩௨௮.

௨

சிவமயம்.

குகமுனிவன் உபதேசச்சருக்கம்.

* கன்னியரோடு மைந்தர் கலத்தலைப் புரிமுகூர்த்தந்
துன்னுநா டெய்வீகற்குக் குகமுனிசொலக் கேட்டன்பான்
மன்னவ ராதியோர்கட் கறிவித்தன் முதல்வகுத்தா
னன்னதை முன்னோர்மெய் நூலறிந்துலகடைவு நோக்கும்.

வேறு.

* மைந்தர்க ளறிந்திக்கன்னியர் புணர்ப்பால் வரும்பயனெ
வனெனமதிக்க, விந்தமாவுலகோ டுள்ளனவெல்லாஞ் சல
னமுறீ திறந்திறந்தென்றும், வந்துதோன்றின வென்றத்
தகையிந்த வனிதயர் மயன்முதன் மருவா, தூய்நிடு நெறி
யைத் தனித்தனி கருதியுள மனன்மெழுகெனவுருகி. (௨

* ஒருவருக் கொருவருள் முளவெல்லா முசாவினருலக வின்பத்தி, லருவருப் படைந்தெம்மேக்கி ரட்டத்தடிகள் சேவடிகளைத் தொழுதே, யுருவருவென் றங்குரைப்பதற் கில்லோயுன தருளன்றி நோக்குதற்கு, வெருவரு கின்ற தென்செய் வோமென்று விழிபுனல் சொரியவிழ்ந்திசைத் தார். (ங)

* $ வந்தியன்பினுக்கோ ராளதாய் வந்த வள்ளலு மந்தர வாக்கரன், மைந்தர்கா ளுங்கள் பிதாமக னுலே மனமயக் ககறுமென் றுரைத்தா, னந்தமெய்ம் மொழிகொண் டருங்குக் முனிதா ளடைந்துதாழ்ந் திறையுரை யறைந் தார், நந்தவே ளருளான் கேட்டக மகிழ்ந்து கழறுமின் கருத்துள வென்றான். (ச)

* தரணியி லோரைம் பொறியொடு முதித்த விருதினையு யிர்கள்சஞ்சரித்து, மரணம தடைந்தங்கூசலின் மருவும் வனிகையினில் யாங்களுமந்தக், கரணவைம்புலங்கள் காட்டிய வழியே கன்னிமண் பொன்னினைக்கருதித், திரணமா கா திங்குத் தமதிலையைச் சேருதல் குறித்தனமென்றார். (ரு)

* அன்னவை கேட்டமுனிவனு மகிழ்வுள்ளடக்கி யுங்களைத் தருமண்ண, னன்னயந்தரு மீரொன்பது புவியுகவையமு மலவனைக்கிதியு, முன்னுதற் கரும்போகங்களும் முங்கட்கு தவுவான் கருதிமுன்னுதவு, மின்னனோரோடு சுரதவின் பத் தின்மேவி யேனையவு மேவாது. (சா)

* இகச்சுகமடைதற் கேதுவிலா வெம்போலியர் போலிவை யுரைத்த, னகைப்பிட மாமென்றுரைத்தனு மைந்தர்நகை முகங்கோட்டியேரவில்வார், தொகைப்படுபூர்வபுண்ணியத் தாலேதோ மிலாநரசென்ம மெடுத்தோர், மிகச்செல்வம் பெற்றும்வீவிலாப் பதத்தைமேவுற விரும்புறுதந்தோ. ( )

$ வந்தி=மதுரைச் சொக்கப்பெருமானை யேவல்கொண்ட பிட்டுவாணிச்சி.

* மெய்ம்மைசேர் கலைகடாமறியாது மறிந்தவரிரங்கி தாழ்மே வி, யுய்நெறிசொலினு முளங்கொளா திழிவாமுரை பலவு ரைத் தவமதித்தும், பொய்கருசெல்வந் தனுவகீயெழிலும் புகழ்ந்துபூவையர் சொற்குத்தாழ்ந்துங், ||கைதவருரையு மதித்திழிகுலத்துச் செல்வரை வலிதினிற்கலந்தும். (அ)

* ஏழையாஞ் சுற்றத்தவர்களை யிகழ்ந்துமிழிகுலச் செல் வரைப்புகழ்ந்தும், பீழையாலேற் றோர்க்கணுவள 0ஈயா தும் பெருநிதி யோர்க்கிழிந்தீய்ந்து, மாழையொண் கண் ணியுமை யொருபாக வள்ளலாரடியர் நேர்வந்து, தாழுற நிற்பதறிந்திறுமாந்து தவிசிடையஞ் சுறுஇருந்தும். (கூ)

* பெருமையைக் குறித்தோர்கால மீந்திடினுமுளங் கலங் கியு நல்லபெரியோ, ரருமையையறியாத ரிவையரருமை யறிந்தவர்சொல்வகையடங்கும், கருமையையடைந்துகாய நோயிடைந்து காலம்பாழாகவே கடந்து, வருமைமெய்க் காலதூதர் கைப்புகுந்து மலிநரகங்களினுழ்ந்தும். (க0)

* திரிந்திடற்கான போகங்கடம்மைச்சிறப்பென வெமக்குநீ சேப்பக், கரிந்திடுமெங்களுள மடைந்திடுமிக் கன்னியர்க் கலத்தலே முதலாம், விரிந்திடுமுலக வின்பமுங்கருதோ மெய்ந்நெறி காட்டுதியன்றே, லெரிந்திடுகானத்தின்று நீங் குறுவோமென முனிதாள் பணிந்திசைத்தார். (கக)

* மூவருமுலக விச்சையையொழிக்க மொழிவதைமுனி செவிக்கேட்டுத், தேவரும்பெறுதற் கருநிராசையைக் கொ ள்சிறுவரை நோக்கியேநீங்கள், யாவருமடைதற் கரியவோர் வீட்டையெளிதினி லடைந்திடக்கருதல், தாவருங்காலால் வாரியைக்கடக்குந் தன்மையாஞ் சாற்றுவன்கேண்மின். ( )

* நீங்கள் சொன்மார்க்க முலகினிற்பல்லோர் வாயினுளிக ழ்த்துவதன்றி, வீங்குதத்துவ சோதனைபுரிந் திதயமேவுமு

|| கைதவர்=பொய்யர். 0 ஈயாது=இயாது-எனக்குறுகியது.

திருக்குகடணந்து, தூங்குதற்கரு மெய்யோக நிட்டையி
னைச் சாதித்தும் பேதிப்பொன்றில்லா, தோங்கறிவே யெ
லாமெனு நினைவுமிறந்துள பிரமநிட்டையினை. (கச)

சாதித்து நிற்றலெளி தலவென்று சாற்றியமுனி மொழி
கேட்ட, கோதற்றமைந்த ரெழுந்தனைகு வித்துக்கூறிரு
வகையனுபவமுந், தீதற்றொன்றாக வடையுமெய்ப்பதமுஞ்
சிறுவரியா மறிந்துயஞான, போதத்தின்மிக்கோ யெனிதி
னில்விளங்கப் போதியாயென வவன்புகலும். (கரு)

* அருவிகவொன் றூற்று நிலக்கணத்துதைக் கிசறதத்தெரிக்
கூமெய்க்குருவைத் தருவியேகண்டங்கவர் மனமிரங்கத்
தொண்டுபென்னுட் புரிந்தவர்சொல், லருவியைச் செவிக்
கொண்டகத்தினி னிரப்பியாற தாமுட்டலங்கோணம், பரு
விதழ்க்கணிதம் பீடமக்ரங்கள் பகலாந்து மூன்றுறும்
பதிகள். (கசு)

*தோந்துமானதத்தா லொவ்வொரு பீடத்திகழ் விநாயகன்
பிரமன்மால், கூர்ந்தருத்திரன் மகேசுரனொடு சதாசிவன்
குறைகழல்களைக்கண், டார்ந்தவன் பலர்கள் விதிப்படியரு
ச்சித்தவாருளுநீஇ யொருமூன்றென், றார்ந்தமண்டலங்
கண்டடி மூலாதாரவுற் பவக்காலெழுந்துலவி. (கஎ)

* மேருவின் முட்டிகந்தியின் சொலுவைவிட் டிருவழிவந்
தினீறைப், பாரியங்கிடுங் கால்கலந்தொரு நாலும்பாழதாய்
போகுறுவகையே, சீரியன்மூன்று மக்கரந்தாலே ¶ரேசபூ
ரகும்பஞ் செய்து, கூருளக்கவலை யொழித்தொரு வழியி
ற்சேர விடுத்தறிவினைக் கொடிதாம். (கஅ)

* புலன்பொறிகரண பேதகமற்றுப் புண்ணிய பவவினைய
ற்று, மலஞ்சலமற்று மாயைகளற்று மனநினைவுகள் பலவ
ற்று, நிலஞ்செறிய சலத்தடைவிற் செய்யோகநிட்டை யீ
தாமிதுபோன்ற, குலஞ்செறியோகம் பலவுளவிலவதுள் கு
றித்தவாரடைபயன் கேண்மின். (க௯)

¶ இரேசக=கும்பக=என்பவையிற்றுக் ககரங்கெட்டன.

* காயகற்பங்களுண்டு பல்காலங் கறையுறு வரைக்குகைப்
புகுந்துந், தீயையொத்திடுஞ் செஞ்சடை யுடையருமாய்ச்
செழுந்தவ மனவிருட்செய்து, மாயையுற்றிட நால்பலவு
சாவியும்பின் மனத்தினை நிறுவியுமெவர்க்குந், தாயமாயெரு
சமாதி யையுமுஞ் சடத்தினைவிடுத்து கல்லோர்கள்.

* உடற்புகுந்திலங்கு கருவுருவடைந்திங் கொருசீவுருவி
யாயுதித்தே, யிடக்கனும் ஞானமெனிதினி லடைந்தெம்மி
றையுட னிரண்டறக்கலப்பார், சடத்தவாவின்றிச் சமாதி
யுற்றிருந்தோர் சகத்தின் வேண்டுவபகறங்கி, யடுத்தமெய்
ஞ்ஞானமடைந்து வீடடைவாரல்லது மறுமையிலடைவார். ()

* பிரமநிட்டையினைப் பேசவன்கேண்மின் பேசுமத்தத்துவ
முணர்ந்து, பரமசற்குருவி னொருரையுணர்த்திம் பதிந்துள
குள பலவகையுஞ், சருமமாதிய வேழ்தரு வாருடலுஞ்
‡ சரவிகிதம் மெனத்தள்ளிக், கருமமோன் றுண்டென்று
ன்றுதலிலாது கதித்தெழு நிராசையைக்கலந்து. (உக)

வேறு.

* † தொத்தனை மறுதிமாய்த்துச் சகாசனந் தன்னிறுனுஞ்
சித்திரத் தீபமென்னத் திகழமெய்யினை நிறுத்தி
மெய்த்தனி யறிவுதானே சிவமென மேவச்செய்த
வித்தகைப் பிரமநிட்டை யீதன்றிப் பிறிதுமுண்டே. (உஉ)

* கூறுமிந்நிட்டை யுற்றோர்குணம் புலன்காண்பேத
ஆறுகளற்றங் காசாறுரையு மற்றொன்றே யொன்றுயத்
தேறியபின் னரித்தச் சகத்துடன் செம்பினீர்போல்
வேறதாயிருப் பரன்னோர் செயலினும்விளம்பக்கேண்மின்.

* அகம்புறம் யாதோர்பற்று மடைந்திடா ரடைந்தோர்
போலச், சகந்தனின் மனைவியாதி யெடனையினுந் தரிப்பர்,
நிகழ்ந்திரு வினையும்மற்றே யெங்கணுந் திரிவார்முன்பின்,
நிகழ்ந்திடாநிகழ்காலத்திற் சேர்ந்தவைபுசிப்பார்மன்னே.

‡ சரவிகிதம்=நீரிலெழுத்து. † தொத்து=பழமை. அனை—கலந்த.

* பேருட னாரு சொல்லார் பிறந்திடு மரபுசொல்லார்
யாரொடும் புகழ்ந்திகழ்ந்து கூறிடார் பகைகட்பாடார்
சீருடற்புனிதம் வேண்டார் செத்தவர் பித்தர்போல்வா
ரூருடனொத்தும் வாழ்வாரோ ரிடத்திரா ரிருப்பார். (௨௫)

* அவர்கடம் பெருமையெம்மாலறைந்திடப்படுமோவந்தத்
தீவறுஞானம் பெற்றோர் சரீரத்தை மறந்தெஞ்ஞான்று
மிவறு மனத்தீர் சுத்தசிவத்திரண்டறக் கலப்பா
ரவர்பிறப்பிறப்பற்றோர் மெய்யறி னுமாண்டுறி னுமொன்றே.

* என்றுமா முனிவன்கூறக் கேட்டமைந்தர்களு மெந்தாய்
நன்னுநன்றி யாங்களுய்ய நவிற்றியகொண் டாமன்றோர்
சென்றபின் னுடலைத்தீ ரோதிநாற்பூதஞ் சேர்க்கா
தொன்றெனும் பிருதிவிக்குணுட் படுத்துவதே தென்றும்.

* மகன்மகார் கூறக்கேட்ட வரமுனிகளித்துச் சொல்லுந்
தகைவுட னுரைத்தயோக ஞானத்தின் சாப்புள்ளோருள்
ளகமுந்தத் தடைவார்பிராண வாயுவினடக்கங் கண்ட
சகமுளோ ரிறந்தாரென்று சரீரத்தைக் கெடுப்பரென்றும்.

* இயல்புதாய்ச் சிவத்தான்மாவு முடல்விடுத் தெய்திறைவுஞ்
செயன்மறந் திருந்தமெய்யே சிவலிங்கக்குறியே யென்றுஞ்
சயமதாந் தவத்திமுன்னஞ் சுடச்சயித்திருந்த தென்றுங்
கயமனல் சால்வானன்றோர் காயத்தைக் காக்கா தென்றும்.

* திகழ்ந்தவன்றோர் பேரிந்தச்செகத் தென்று நிற்கவென்றும்
புகழ்ந்தவாவ வொழுக்கம் புலப்பகை வெல்லவென்று
முகந்தறி வுடையோரன்றே ருடவினுக் குரவுபூவென்
றகழ்ந்தடக் கிச்சமாதி யாலயம்மைப் பித்தார்கள். (௩0)

* வாய்ந்தவச் சமாதியன்றி மற்றவருடற் குக்கேடு
தோய்ந்திடச் செய்வரேவராயினுஞ் சுதர்பெண் டீரோ
டேய்ந்தநற் செல்வமற்றங் கிழிவுகொண் டடல்குறைந்து
மாய்ந்தவருடல் கெடுத்தவகை நரகமூழ்ந்து வாரால். (௩௧)

* இந்தயோகஞ் ஞானத்தை யியல்புறு வலியான்மாயை
சிந்துறவனந்த கோடி சென்மத்திற் கெடுத்துமேவன்
மைந்தர்கா ளெளிதேயன்றால் மானுடர் தம்மிற்சில்லோர்.
சிந்தனையிலாது தத்தமடமையே சிறப்புற்றேஞ் (௩௨)

* மெய்மைசேர் சைவசித்தாந்தபபடி மேவுமே [illegible]
பொய்மைசேர்ந் தவர்களென்றும் புகலுதல் [illegible]யேயென்று
நைவிலா துறைப்பர்ஞான நூலெலா நவில்[illegible]ர்ஞானச்
செய்கையி விறையுமில்லாச் சி[illegible]ாரூத் தாடித்தே. ()

* இருவகைத் துணையுமின்[illegible]யய்துவர் நரகதண்ட
மொருவ விலாதமுத்தி யுடைவதற் குன்னுவோர்க
ளுரிமையாற பத்தி[illegible]மெய்க் கடவுடனுபா சனத்தால்
வருதிருக் கெல்லாநீங்கி யெளி[illegible]றன்னுவாரே. (௩[illegible]

* உற்றதோ ருபாசனத்தை யன்றிதம் முகத்தாலே
பெற்றிட முயலுவோர்கட் கனந்தயேதீங் தடுக்கும்
நற்றவத்தா லாஞ்சன்மத்துயர் ஞானநனுகுங் காலை
பற்றற முத்திசார்வ ரெனவவன் பகரக்கேட்டே. (௩௫)

* புதல்வர்கள் மிகவெருண்டு பொருந்துமிப் பிறப்பின் மு
த்தி, யிதமுறவடையும் வண்ண மெண்ணரிய விரைவாலிந்த,
வித்மெலா மறியாயாங்க ளெளிதினில் விளம்பன்மன்னித்,
தெதிரினல்லதரிற் செல்லக்காட்டுதி யிறைவவென்றார். ()

* ஒருநான்கு யோனியுள்ளு மோரெழுதோற்றத் துள்ளு
மிருநான்கோ டொன்று நூறாயிரசன்மத்துள்ளும்
பெருநான்கு மறைகளுண்மை பேசுமிக் கருமபூமி
வருநான்கு வருணமாந்தர் முதன்மையாய் மற்றுங்கேளீர்.

* அந்தணர் முதலாயுள்ள வறைந்தநால் வருணத்தோரா
யிந்தநல் லுலகினெம்மான் கோட்டக மிலங்குமூரில்
வந்துருக் குறைவிற்றி மறுமதத் தோய்விலாத
தந்தைதாய்க்குப் பிறந்துதகு கலையறிந்து மெய்ம்மை. ௩௮.

* சேர்விதிப் படிக்காயுள்ள வாசிரியன் பாற்சேர்ந்து
பேர்பெறுசமய ‡ சேஷநிர்வாண தீட்சை பெற்றுங்
கார்பெறு களத்தெம் மண்ணலருள் யாவுமென்றுகண்டங்
கேர்பெ ... துதித்தோடில் லறத்தினையோம்பி னாளும். ()

வேறு.

* என்குணத் தெம்மிறை பூசைமுறையியற்றி யாலயத்து
மெய்த்திப்போற்றித், தன்குணத்தவடியவரே பசுபதியென்
றுட் கொண்டு ... றும், பண்குணத்துக்கூட்டி
நாட்கழிப்போ ரிறையருள் ... பகர்ந்தஞானக், கண்குணத்
தீதோன்றவிருந்த மலவிடை ... நிலை கலப்பர்மன்னே.

இந்தவிதிப்படிக்கு மேவிலக்கணங்களுங்கள் பாலிருப்பக்
... டே, னந்தவிலா திம்மையிமேல நீங்கள்குறித்திட்டபடி
நவ்விபாகச, ... டேசன் றிருவருள் பெற்றிகபோ
கந்துய்த் தெஞ்ஞான்று, மந்தமிலாச் சிவத்தொன்றுயர்
தத்திலடைவி ரென்றுறையக்கேட்டார். (சக)

* குக்முனிவ னகமகிழ்வாற் சொலக்கேட்ட முக்குமார்குர
வோய்மால்கொள், ளிகமுனியாதரும் பதத்தை யெய்தவெ
ளிதன்றேனு மிகபரத்துந், தகவுடையோ யிறையுரையுத்
தரப்படி நீசாற்றியதாற் றவறெய்தாதென், றகமிகவுமகிழ்
வுற்றே மினியாங்கள் செய்வினையு மறைதியென்றார்.(சஉ)

* அவ்வுரைகேட் டந்தணனுமகிழ்ந் தறைவானமலவாகம
த்தின்விர்த்திக், கொவ்வுமுறைப்படியண்ணல் குறித்தகாட்
கன்னியரோ டொன்றுவிர்பின், னவ்விவாழ் கரணுங்கட்கிர
ங்கியருளத் தீக்கைநவிற்றுவேன்வே, றெவ்விதமுங் கருதா
திர்சூளென்றுன் மைந்தர்களவ்விசைவு பூண்டார். (சங)

* ஈங்கிவ்வாறிவர்தேற வண்ணலேலவயின்படி நல்ருதுசாந்
திக்கே, யாங்காசர் முனிவார் மற்றவரெவருமண்மிவேண்டு
வவமைத்தா, ரோங்குமுக் கன்னியர்பூப் பின்றேட பரிகா
ரமுதனுடற் றிமைந்தர், பாங்கமளி தனிற்றனியே மாதர்
கண்மேவுற வைத்துப்பல தானங்கள். (சச)

‡ விசேஷம்=சேஷம்-என்வாயது.

* ஆகமத்திற் சொற்றபடி சேதுமுதனுன பலனடைவித்
தேர்லிச், சோகமிலாப் புத்திரப்பே றடைதிரென்று சீர்
வதித்துத் தோகைமாரோ, டேகமா யவரவர்நாயகரிருப்பக்
கபாடபந்தன மிட்டார்கண், மோகமலியாடவர் கன்னிய
மறையோர் மங்கலங்கண் மொழியமாதோ. (சரு)

* இவ்வுலகின் மர்யையின்றன் காரணமாமரிவையர் சிற்றி
ன்பமென்றே, செவ்விதாய் மூவகையாலறிந்தவுளச் செய
ன்மாற்றத் திகழிம்மார்க்க, மெவ்விதமா மோவென்றங்குள
வொன்றையுங் கருதாதிருந்தார் மைந்த, ரொவ் † வுவதியு
டன்றனிபுற்றிவ்வெண்ணமுறுவர்போலுண்டோவுண்டோ.

* மாரனுடவர் கன்னியர்க்காசை மூட்டுவிக்கும் வாளியாதி
யிரமீர் மலர்க்கணையைந்தையு மாறிமாறிவிட்டு மியலார்
மைந்தர், திரமாருளந்தமையு நீண்முதனுன் காண்குழத்
திவேட்டோர்கை, சேரவெழ வடங்குமிது ருளந்தமையும்
வெல்லவலி திகழாதோய்ந்தான். (சஎ)

* மூவர்மைந்தரா யிருந்தும் விதிவலியாலுள வுள்ளமொன்
றுமூவாத், தாவறுசீர் விரட்டத்திறையுரையின்படி முனி
வன் சாற்றுமாறுந், தேவர்குறை தவிர்த்தசெழும் பிதாநி
ருமித்திடுமாறுஞ் சிலபோன்றி, யேவர்களுமில் லாளோடி
றுமாறு மெண்ணிமுதி ளிளகிற்றம்மா. (சஅ)

* உள்ளவலிகாட்டி மிகவுளகானி நின்றமதனெப்பி கந்த
வள்ளன்மகா ருளநின்ற நிலைநெகிழ்தலறிந் திருவிவதன்மு
பார்த்தான், கன்னவிழ்மோதிப்பளை மைந்தர்கடைக்கணித்தார்
விறகழையிற் கைவேள்வைத்தான், மெள்ளரிவையர்கடோ
ளாங்கழைகண் மீதாடவருஞ் செழுங்கைவைத்தார். (சகூ)

* மதன்வில்லின்றலை வளைத்தான் மங்கையர் விற்றலைவளை
த்தார் காணும்வண்டை, யிதமுறவின் மாட்டினு னேந்தி
ழையார் நாண்கண் வண்டையெழிற் $ புருவர், தனையுற்
வின் மாட்டினூர் சமமோக வசோகலரின் சரத்தைவிட்
டான், றகிபிதாமெனுங் குறிப்பிற்றத்மாடவர் மேற்கட்சு
ரத்தை விட்டார். (ருo)

† உவதி=பதினறுவயசுப்பெண். $ புரூரம்=புருவம்.

* மைந்தர்கள் செங்கரத்தினுன் மாதர்சிரநிமிர்த்தினர் மதலைகையுற்ற, சுந்தரவின் னிமிர்த்திப்புன்ன கைகொண்டாரேகையரீங்கைகையே கொண்டார, ரந்தவுருவிலி முளரிக்ஷணதொட் டானவர்முளரிக்கணை தொட்டாரீய்ந்தா, சொந்விதமீதன் கருத்தோ வந்தவிதத் தாடலன்ஞரியற்றினரால்.

* காமமெனுங் கொடுநெருப்பி னிதையவளி கலத்தலன்றிகாமனும், வாமமேகலை யுடையவனி தையராலுங்கதிக்கவகைக்குச்சாட்சி, யேமவேற் குமரர்களே யாயினரொல்பரன்ஞர்மானரிச்சை, நேமமுலகின் விர்த்திக்கட்ஞகு பெணக்கொண்டார் நேர்மைகொண்டார். (௫௨)

* சின்னுட்பின் குகமுனிவற பாவியெங்கட் குறுதிநிலைசெப்பாயென்ன, முன்னுட்செய் தவமன்றே வுள்ளபடியுலகவின்ப முனிந்தாரென்று, நன்னுட்பாத் தத்தினத்தவனிதையர்க்குமுன் சமயதீக்கைநல்கிப், பின்னுட்செய்வானின்வருவான் மைந்தர்க்கம் முனிவன் பெட்பினேடே.

* புநிதமாந்திடு சைவசித்தாந்த நூற்களினிற் புகலுஞ்சாரத், தினியவாம் விசேடமொடு நிருவாணதீக்கையெனுமிரண்டைமுன்றுற், கனிவின்முனி மறையோடு காட்டிமைந்தர்காளாசான் காட்டிம்மார்க்க, மினியுரைத்த விதிப்படி நம்மண்ணறனை வழிபடுவீரி லிங்கமார்க்கம். (௫௪)

* இவ்விரண்டை நிலைபடுத்து மொருமார்க்கமுள வஃதுமியம்பக்கேண்மின், னவ்விமுன் றுடையபிரான் சின்னங்கள்வாய்ந்தவரை நம்புனென்று, செவ்விதா யுபசரித்தங் கவர்புரையெனுதன்பு திகழ்வீர்சங்க, மொவ்வுமார்க்கமு மெனமூர்க்கமு மூன்றுமெனு மிவற்றுனுய்குவீரே. (௫௫)

* என்றுகளிப்புடன் முனிவனுரைத்தலு மைந்தர்களவன்றனிருதாள் போற்றி, நின்றெங்கள் குறைதவிர்த்தோய்நிமலனடியார் சின்னநிகழ்த்துமென்னத், துன்றுருத் திராக்க நீறுதியவென்றுன் கேட்டோர் சித்தசுத்தி, யொன்று

பாதாதோ மற்றவைவேண்டுமோ வவையு முரைத்தியென்றூர். (௫௬)

வ கேட்டமுனி வனுரைத்து விடலைகாளெக்காலுங் கேடிகரத, நாட்டமூன் றுளவெம்மா னெவ்வொரு காரியத்தாரீமநனுரப்பூண்ட, வாட்டமிரி கண்மணி நீறணிந்து பஞ்சாக்கர த்யானமருவுவோருட், கோட்ட மெய்மைதவிர்த்தன்றி யெளிதாகச் சித்தசுத்தி கூடாதன்றே. (௫௭)

வ நீற்றெருடு கண்மணி பூண்டோர் நெறித்தவறன்னவர் நீகரநிற்பர் கண்டோர், தாற்றியவமதிப் பாரோன்மைந்தர்காரிவர்செயறங் தொலைந்துபாவ, வேற்றமடைக்துலக விர்த்திகுறியுன வெல்லாங் கெட்டங் கிழிந்துவெய்ய, கூற்றனுவத் தண்டங்கொண்டி வுலகிழிந்தசன் மங்குலவுவாரோ. ()

வேறு.

ஆடவரோடில் லமர்ந்தகன்னியர் பல்லணிகள் கந்தம்புனைதாலு, காடுமங்கலநா † ணரிசனமோடு நாயகத்தியானமில்லாரே, வீடுயில்லறத்தி னெறிக்கலார் போலநிமல் பஞ்சாக்கரத்தியானங், கேடிரிபூதி கண்டிகையில ரேற்கிளர்சைவநெறிக் கலாதாரே. (௫௯)

அவசியஞ் சைவாகம நெறிக்கணிக்கி கனிந்தியாஞ் சொல்வழி நடமின், சிவபெருமானற் சோதனைதவிராநிச்செனமத் திறைபதஞ்சேர்வீர், கவலையுறு திரென்றனன் முன்னுறாலமு முணர்குகமுனியு, மவமறு புதல்வீரவனுரைப்படியெம்மண்ணல் பூசனைமுறையாற்றி. (௬0)

எந்தை வீரட்டத்திறையடி நாளுமேத்தியெய் தாறும்டியார்கள், சிந்தையின்படியே நடந்துமெய்ப் பத்திதிகழமற்றியாதொன்றுகருதா, மைந்தர்கணெறியை யறிந்ததைவீசமன னுளமகிழ்வச் சமலியத், தந்தைமந்திரி கட்கிரு நிலப்பொறையைத்த நயருக்களித்திடச் சாற்றும். (௬௧)

† அரிசனம் = மஞ்சல்.

வேறு.

அரனடியார்க் கஞ்சலிசெய் தைம்பாதகம் பகைத்துக்
குரவனின்று ளருட்கொண்டு குலமறையோ ராசியிவர்க்
கிருண்மேனி யர்தகனை யிருத்தவனுக் கடிமைபுகுத்
தொழுநெறியிற் செலவுலகமேழொழு நாளுண்டாண்டும். ()

* திருவனைய பன்னிருமா தனாகாளுஞ் சேர்ந்திடவு
மருமருந்தை யனையவுண்டி நாளுளுமயின்றிடவும்
பெருமையுளிரினு முன்னல் பேதைமையல்லா தூண்டோ
வுரிமையுட னுச்சிட்ட முண்டவகை யொப்புறவே. (௬௩.)

* ஊன்பெற்ற வுடல்பெற்ற வுயிர்பெற்ற வுணர்வுரைத்த
மான்பெற்ற காம்பெற்ற வள்ளறிருண்டீட மருவாதி
யான்பெற்ற வுலகீவின்பத் திறமாத்தயர்த்து பிணக்
கான்பெற் றழியுங்கட னெனக்கேன் கட்டுரையின். (௬௪)

* ஆதரவின் மைந்தர்க்கு மூன்றுலகளித்து
மாதொரு பாகத்தன் மலரடியைச் ¶ சானித்து
தீதொருவு முப்பதத்தைச் சேரும்வகை குறித்தே
னீதமுனீரென்று விமலிதனை முன்னின்றான். (௬௫)

வேறு.

* அண்ணல் சொற்படிமுனியு முற்குமரன் பூவாளும்
வண்ணமா முடிசூட்டு நாள்குறித்தி டவ்வகைகேட்
டுண்ணடுங்கித் தன்பிதா மகற்செருமுநிவை யுரைத்தா
னெண்ணுதற் கரும்புகர் குலசேகர னென்பான். (௬௬)

* ஐயவென் னுளத்தவா வின்னதென்பதை யறிந்தும்
பொய்யதா ழிந்தப்புவி கொளப்பொருத்தத லழகோ
தூய்யவெம் பியர்க்கடை விப்பாயென் றுரைசொற்றான்
செய்யமா முனிகேட்டு முற்புதல்வ னீசெப்பல். (௬எ)

* முறைமையன்றென மொழிந்து பின்னவர்க் கவைமொழிந்தா
னிறைகுணக் கடலிருவர் பன்னிதிக ணிகழ்த்தி
யிறைவன் பின்னவராவ தென்வழக்கென விசைத்தார்
குறைவிலாத் தவமுனி யமைச்சாக ளொடுகுழுமி. (௬அ)

¶ சானித்தல்—தியானித்தல்.

* வேண்டு நீதிகளெடுத் தெடுத்தவர்க் கவர்விளம்ப
மீண்டு மைந்தர்கள் பசுபதிக்குரிய மெய்வேடம்
பூண்டு நாங்களோர் பதியெனப் பொலிவுறக் கருதோ
மீண்டு வற்புறுத்திடல் விடல்வேண்டு மென்றிசைத்தார். ()

* மைந்தர்மூ வருமுரைத்த வைகேட்ட மாதவத்தோன்
றந்தைசொல் வழிநடந்திடப் புதல்வக டன்மை
யெந்தமேன்மை கொளினுஞ் சிறிதாமென விசைத்தங்
கிந்தமூவரு புவிமுக்கூறுய்க் கொளீரென்றான். (எ0)

* அன்னவாசகங் கேட்டமூவருங் கடனென்
றுன்னிவீரட்டத் திறையடி யுளங்கொளா வுவந்தார்
சொன்ன வந்தணன்றன் மகற்கறி வித்துத்தொல்பூ
மன்னராதிய ரெவனீயும் வூவழைத் தம்மா. (எக)

வேறு.

* மூவறு புவியுமாவல நாடுமூன்று பங்காக்கிமேல் பாற்சேர்
தாவறுபுவிகட்கிறைநரசிங்கமுனையனுமெனத்தனிநடுப்பான்
மேவறு புவிகடமக் கிறையாமெய்ப் பொருளெனவின்று
தெழ்பால்சே, ரோவறு புவிகடமக்கிறைகுல சேகரனென்பா
¶ னோமென வுன்னி. (எஉ)

* குகமுனி யுரைத்தபடி நரசிங்கக்கொற்றவ னற்றவர் வா
ழ்த்தச், சகமெங்கும் புகழுமுப்புதல் வருக்கும் மும்மனர்
மும்முடி தரித்தங், ககமகிழ்வோடு பிதாவிடம் ஞானதீக்
கையை யறிந்தாண்டுறந்தம், பகமொரு மூன்றேனுலயத்
தேமம்படர் மடமமைத்ததில் வதிந்தான். (எ௩)

வேறு.

* தாவில் குகமுனி தைவிகன் சீரார்க்
காவலி னுணர்த்திய தறைந்து மன்னனு
மோவலில் சுதனு மூர்தியும் பதத்தினை
மேவலை யறிந்தவா விளம்பு வாமரோ. (எ௪)

குகமுனி உபதேசச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ.ச்செய்யுள்-௩௩௰.

¶ ஆம்—என்பது-ஓம்-எனமருவியது.

உ

சிவமயம்.

பதவிச்சருக்கம்.

க—வது நுகழனிவன்.

* அந்தகவரியெம் மண்ணன்மெய் யுருவமகமுக மெழுதிரற்
காணப், பந்தனமகற்றிச் சந்ததமவன் றுள்பணிந்தொரு
விலேநின்றுன்பதினெண், விந்தைசேர் பாடைப்புவி யுளவரச
மீளியாகிய விறல்வேந்தன், கந்தவேண் முந்துகழலியூவிது
காலமென்றெணிக் குகமுனியும். (க)

* மீண்முகம் பனிநீன்மைந்தனுயிர்க்கு மருவுதன்னிலே
சொலிமகிழ்வாய், விண்முகக்குறைதீரெந்தை யென்னன்னே
விரைமலரடிகளைத் தொழுது, சண்முகப்பெருமான் சந்நிதி
யடைந்து தாழ்ந்தெழுந்திருந்த வனுருவை, யுண்முகத்தி
ருத்தியாண்டவா இங்பாங்குறவிஃதமைய மென்றுன்று. உ.

* உன்னுமக் கணத்திற் குமரவேளதிந்தங் குருமொரூ வி
ரன்பாலோத, வன்னசொற்படியே யோர்விமானத் தோட
னேகர்சூழ்ந்திட வியமார்ப்பக், கொன்னுறு கோவற்கம் பர
ங்குலவிக் குகமுனிபாற் சென்றவ்விமானத், தின்வரவோர்
வீரன்பணிந்துரைப்ப விருந்தவன் களிப்புடனெழுந்தே. ()

* அண்ணிலம்மையின் சிரடிதொழுதடைந்த வந்தணற்பா
வுவேந்தாதி, மண்ணவரெவர்க்கு நன்னெறிபயிற்றி மைந்த
நின்குலந் தழைத்திடவென், றுன்னெகிழ்ந்துரைத் தங்கு
ளாகரைந்துவப்ப வொப்பிலாத்தவன் விமானத்தின், கண்
ணெழுந்தருள வெழுந்தது விமானங்காசினி விண்ணெங்
கு்ங்களிப்ப. (ச)

* கணந்தனிற் கந்தமாதனத்தெந்தை † கற்கி முனிற்குமவ்
விமானந், தண்ந்தறுமுகனே யெனில்வலங்கொண்டு தாளி

ரண்டையு முடிதரித்து, மணந்தருநீப மாலையாய் நீங்காவுர
மினி யருளுதியென்றுன், குணந்திகழ் முனியே யினியென்
றுநம் பாற்குலவுதியென வெம்மான்கூற. (ரு)

* கேட்டமெய்ம்முனி வனகமகிழ்ந்தாசான் கிளர்வலயாக
த்தின்றும், வாட்டமிலாது வசித்திருக்கின்றுன் வளர்
சைவபுரத்திறை பிதாசெல், கோட்டமில் மனமதி குருவர்
ங்குலவ விட்டம் முதற்கொண்டங், கூட்டமாதியு வந்
தோர்க்கெலா மோராண்டுதவுற நியமித்தாதுரவோன். (சா)

உ—வது பச்சைக்குதிரை.

* அவ்விதநியமித் தைந்தவித்திறை சீநுகமுனி மடத்தண
லமர்ந்தான், செவ்விதிற் பதினெண் புவிகண் முப்புதல்வர்
திக ‡ மூவிநயர் களிற்புரந்தா, ரெவ்வமில் பச்சைப்பரிக்கு
முற்பதவி யெய்துறுகால மெய்தியதாற், || றுவ்வுதல்வெறுத்
தோர்வைகலப்பை மாசூழ்பல பந்தங்கடுணித்து. (எ)

வேறு.

* தென்னுதிரைமணி கொழிக்கும் விண்தகிக்கும் பெண்ணை
நதித்தீ நீராடி, வள்ளலம்மை யாலயத்தை யோரொழுநாள்
வலங்கொண்டு வாயிறுேக்கி, யென்னளவு மொன்றைக்
கருதாதுணுறக்கமின்றி யிறைதாள்சிந்தித், துள்ளபடி
நின்றுநோற்றிடச் சைவபுரத் தெந்தையுள மிரங்கி. (அ)

* அருள்செய்த மாத்திரத்தங் கந்தரவாத்தியங் கலிப்பவீவ
ளிபெங்கும், பரிபவமுற்றிடக் கண்டோரதிசயித்துக் கன்
பணித்தெம் பரனைவாழ்த்த, வெரிநாணு மொருசோதிபரி
வலக்காதிருந்து மேலெழுந்தவக்கால், விரியொளிமா வட்ட
படியின் மாகதமாமலை யென்னவிழ்ந்தம்மா. (கூ)

* அச்சோதியெழக் கண்டோ ரதிசயித்தைந் தொழிற்குமு
தியைவாாக்கு, மெய்ச்சோதி திருவருளை விழைந்துவிழை
ந்தனு பின்மெயினி மேவின்பம், கைச்சோதி வழிநின்ற

தைவிக நரசிங்கக்கருணையானை, மைச்சோதிப் பரிவலக்கா
ணட்சோதியெழுந்வகை வணங்கிக்கேட்டார். (க0)

* ஆதிநாளடி யேற்கென்பிதா வுரைத்தவிதன் சரிதமறை
யக்கேளீர், பாதிநாண்மதி மிலைச்செம்பரற் குரியகண்போ
டீருநிதி படைத்தோன், தீநிலவச்சிர கேசரிபூர்க் குய்யா
ன்மெங்குந் திரிந்தம்மாவிட் டோநிமனனடைய ரொடுங்
கலந்து விளையாடல் பலவுடற்றி நின்றான். (கக)

* வனப்புடைய விஞ்சையர் மாமகளிரோடவன் சரசமவி
யக்கண்ட, கனப்பரிய நம்மினத்தோடிச் சரசம்புரிந்தி க்க
ங்கதண்டற் கில்லூ, விளைப்பயா னென்னமக்கென்று வெகு
ண்டுவெருவின்றி மதமீறிப்பெட்டை, யினத்துடனே கலக்
கவெவணியவனீங்கிச் செலுநெறியோ † ரிராடகிற்ப. (கஉ)

* காண்டலுமவ் வச்சிரகேசரி சரசஞ்செய்ததனைக் கலந்தா
வேசம், பூண்டமதமழிந்த வுடல்பலவெண்ணி யொருவ
கையும் பொருந்தாநின்ற, நீண்ட ‡ கரங் கருக்கொண்டு முதி
ர்ந்து குட்டியவ்வடிவினி மிடமீன்ற, தாண்டவனன் பளூகே
சன் பரிகாணுதோர் விஞ்சையவனுக்கோர. (கஙு)

* § வேசரிதன்னொடு வச்ரகேசரி நின்றிடக்கண்டான் மீட்
டும் வச்ர, கேசரிபோல் வடிவுளவோர் குட்டியுங்கண்டான்
பரியைக்கிட்டி நீயே, கூசழுதுந்தொழில் புரிந்தாயென்று
மூன்றையுங்கொண்டு நரர்பிரான்முன், பாகுரைத்து விட்ட
னன் கண்டளகேசன் கொதித்தயத்துக் கறைவான்சாபம். ()

வேறு.

* கருமபூமியினிற் கருவுருவடைந்து கரியமெய்கொளு நர
னொருவன், பரியதாய்ப் பிறந்தங்கினந்தழுவாது பகர்ந்தவ
ன்பெருருச்சுமந்து, திரிதியல் காலமென்று கர்த்தபமே
செகத்தினின் மிலேச்சர் கைச்சோர்ந்து, பெரியபாரங்கள்
சுமந்தினந் தெய்த்துப்பேசரு மிழிவையும்பெறுதி. (கரு)

† இராடம். ‡ கரம். § வேசரி—என்பவை—கழுதை.

* என்றுமக்குட்டி நோக்கிநற் புரவியுடற்பெறினும் முனே
யிகத்தோர், துன்றுறுங்கழுதை யென்றிழித்துரைக்குந்
துணைச்செவி பெறுதியென்றுரைத்தா, னன்றுகேள் பரியா
திய தொழுதியாங்களறி விற்கூடா வொழுக்கத்தா, லொன்
றுமிச்சாப விமோசன மருடியெனத் தனதனு நகைகத்
துரைப்பான். (கசு)

* வச்சிரவண்ண கேசரிகேட்டி மகத்தின்மா புருடனோடு
தித்துப், பச்சைவாசிப் பேர்கொண்டு செம்பரிதிப்பரியின்
மேல்விரைவு கொண்டவன்ற, னிச்சையின்படி யோர்பதுன்
மையத்துள்ளே காசிசேரெய்தி யம்பலங்கண், டச்சமிலா
தங்கனந்த நாட்புரிந்தென் னரசர்மூவரைவெற்றியடைந்து.

* இந்திரன் முதலோர் பகைகெடத்தடிந்தீ ரொன்பதுபுவி
வெற்றியெய்திச், சந்திரமோலி வீரட்டாகாசத்தம் பானரு
ளுறீச் சார்வா, யிந்தநல்லுருவ மெய்தியெம்பாலி லென்று
பின்காரத்தினை நோக்கித், தொந்தரவனந்தம் பெறினுமாங்க
ங்குசுகமுடனுணவையுந்துய்த்தி. (கஅ)

* பின்னுமெம் பெருமாற்குரிய கண்மணியின் பெரும்பொ
றைசுமந்த கான்மேன்மை, துன்னுதியென்றுங் குட்டியை
நோக்கிச் சொலுங்குசைத் தீவினையாறு, மன்னவன்
† குசேந்திரனூர் பரியாகு மகிமையைப் பெறுதியென்று
ரைத்தா, னின்னவைநிகத்தாற் பரியிடைச் சோதியெழுந்த
தெம்பிரானருளென்றான். (கக)

௯—வது தெய்வீகராஜன்.

* எனநரசிங்க பூபதியுரைப்பக் கேட்டவர் பரவசத்தேந்தல்
புனைகழலிறைஞ்சி வீரட்டத்தெந்தை யருண்மலிவினும்
புரிந்திடுமென், றனைவருமகன்றார் தைவிகவரசு மகிலநீங்
குற வமலன்று, டனைவிழைந்தொரு மெய்நிலையின் மெய்ம
றந்து சந்நிதிநின்றிவை சாற்றும். (உ0)

† குசேந்திரனூர் பரி—யென்பது-கோவேறுகழுதையெனற்பாலது.

வேறு.

* மாசின்முற் பதித்தொதீங்கி மாயைவல்விருளா லோங்கிக்
காசினிதனிற் பிறந்து கன்னியன் னிருவரோடு
நேசமுற் றுழலுவேற்குன் னிகாறுமருளாின் மேன்மை
வாசகம் பரவச்செய்த வாறிதேகருள்வாய் மன்னே. (௨௧)

* செய்யனே போற்றிவேதச் சிரத்தினி னடநபோற்றி
துய்யனே யார்ந்தசெல்வச் சுந்தராபோற்றி மானார்
கையனே போற்றிமூன்று கண்ணுடைப் பரனேபோற்றி
மெய்யனே போற்றிமுத்தி வீரட்ட நாதாபோற்றி. (௨௨)

* ஆதியே போற்றிபோற்றி யனாதியே போற்றிபோற்றி
சோதியே போற்றிபோற்றி துரியமே போற்றிபோற்றி
நீதியே போற்றிபோற்றி நிமலனே போற்றிபோற்றி
வேதியா போற்றிபோற்றி வீரட்ட நாதாபோற்றி. (௨௩)

* ஈறிலா முதலேயோல மிறைவனே யோலமொப்பார்
வேறிலா யோலம்பொல்லா விடமுண்ட கண்டாவோல
மாறுசேர் சடையாயோல மகிலகாரணனே யோலம்
வீறுகொ ணடனவோலம் வீரட்டநாதா வோலம். (௨௪)

* என்றிந்த வாறும்வேறு மொழிதுடை யிராஜராஜ
னின்றுணைத் துதிக்கேட்ட நிமலனுந் திருவுளங்கூர்ந்து
குன்றவில் லியங்கவிப்ப விண்ணோர்கள்சொரி மலர்கடவே
மின்றிகழ் விடையினும்பர் விமலையோர் பாகந்துன்ன. ௨௫.

* விளங்கினன் கண்டவேந்தன் மெய்மறந் திருகணுவா
கனிந்தெறி களத்தெம்மான் றனுருவுண் டொன்றாய்க் களி
த்தான், குளஞ்செறி நயனதேந்தி வியந்துபுன் னகைகொ
ண்டான்மன், வளஞ்செறியுருவமாறிமலையவேந்தாகினனல்.

* முன்னுருவடைந்த நான்குமுடியுடை வேந்தனெந்தை
தன்னிக ருருவங்கட்குத் தனித்தனி துதிகள்கூற
வன்னகால் பூவிமானமடைய வொன்றதி னிவர்ந்து
மன்னவ னின்பதத்தின் மருவென்றங் கிறைமறைந்தான். ()

* கேட்டதோ ரிமையவேந்துங் கிளர்வீரட் டேசனம்மை
வாட்டமி லெழிலுருக்கண் மனக்கிழியெழுதிச் சானித்
திட்டமாய்ச் சூழ்ந்தமைந்த ராதியரெவர்க்குங் கூறு
நாட்டமூன் றுடையவெந்தை பெரியநாயகியை நாளும். ()

* எவரும்விதி யன்போடிங் கேத்துவீராயி னென்னின்
மேவருஞ் சுகங்கடுய்த்து வேண்டுமேற் பதம்பெற்றுய்வீர்
யாவருங் கோவனென் றங்கமர்விமா னத்திலேறத்
தேவரு மலர்கடுவத் தெய்வமங்கையர் கொண்டாட, (௨௯)

* ஆனக மாதியான கருவிகளெங்கு மார்ப்ப
வானக மெழவிமான மண்ணுளோர் விண்ணுளோராய்த்
தானகங் கரைந்துநையத் தனிமுதல்வியை யின்றேன்றன்
மாநகங் குறுகவங்ஙன் வசிப்பவரிகிர் கொண்டுற்றார். (௩௦)

* ஆதிரா ளம்மைவேண்டற் காதிசொற் படியுதித்து
மேதினி யுய்வித்திங்ஙன் மேவெங்களரசே யென்றென்
றுதரூவோடு போற்றி யரசுசெய்திட வமைத்தார்
கோதிலானருளின் விஞ்சிக்குளிர் வரைபுரந்தான் மாதோ.

* உம்பர்கடொழ விமானத் தும்பர்வேந் துருமக்காலைச்
சண்பக மாலையாதித் தையலார் தழற்கலந்தா
ரிம்பரிற் கண்டோர் கேட்டோர் களியன்பாச்சரியமென்னு
மம்புராசி களமிழ்ந்திப் பலபல வறைவதானார். (௩௨)

* உலகினி லீதுகாறு முள்ளவ ரெவரோனு
மலமுறு ¶ பேறீரெட்டு நவையிலா துற்றுரில்லைக்
குலமுறிப்பேறுரோனு மொருவர் கொண்டாலு மன்னே
ரிலகுமிவ் வேந்தல் போலுற்பவ புதமெய்திடாரே. (௩௩)

¶ பேறு, பதினாறு—ஆவன: புகழ்-கல்வி-வலி-வெற்றி-நன்மக்கள்-பொன்-நெல்-நல்லூழ்-நுகர்ச்சி-அறிவு-அழகு-பெருமை-இளமை-துணிவு-நோயின்மை-வாழ்நாள்.

வேறு.

* மகந்தனிநிறை மதியோண நாள் வந்திவ்
விகந் தனிலேழு நூற்றறுப தாண்டிருந்
திகழ்ந்துபூ † சிராவண வவிட்டத் தெய்திறு
னுகந்து முற்பத நரசிங்க வோங்கலே. (கூ௪)

மக்களு மாக்கமும் வளரமன் னவன்
றிக்கெலாம் புகழினூற் செறித்துக் கோல்வழித்
தக்கமா நிலம்புரந் தருளிச் சான்றதோர்
முக்கணன் ஹெண்டினு முழுதும் விழினன். (கூ௫)

அந்த கன்றனை யடுமெரியகோவலூ
ரிந்து வின்புனற் சடையிறை செந்தாளரு
ளுந்திமுற் பதத்தினோ வேந்துயரச் செய்ததென்
விந்தை யென்றனை வரும் பலவிளம்பினர். (கூ௬)

இப்படி யின்னமு மளவிலார்க ளெம்
மப்பணி சடையனை யரியகோ வலிற்
றப்பற வருச்சனை புரிந்து சார்ந்தன
ரொப்பறுஞ் சிவகதி யுவந்து நாளுமே. (கூ௭)

* குகமுனி மாநர சிங்கன் கோவலின்
றிகழ்னிர் தரும்பத மெய்தல் கூறினந்
திகழ்குல சேகரன் செழுநிலம் புரந்
திகழ்வென நீங்கிமே லேய்ந்த சொல்லுவாம். (கூ௮)

பதவிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௩௱௯௰௮.

---

† சிராவணம்=ஆவணி மாதம்.

சிவமயம்.

குலசேகரச்சருக்கம்.

வேறு.

கன்னயஞ்சேர் தைவிகார சிங்கராஜ வுடையா னென்
றோது, மன்னவனம் மிறையருளின் மலையாசனுயி மையம
ருவத்தேர்ந்த, வன்னவன் முற்புத்திரர்மூவரும் வீரட்டேச
னருண் மன்னவனாளு, முன்னியுன்னி மூவாறு புவிபாகப்
படிபுரந்தா ரொருவாறுக. (க)

* முதற்புதல்வ னயகுலசேகரன் சித்தாந்தத்தின் முதிர்ந்து
† மூன்று, விதத்தொடருக் கழிந்தமைச்சர்பா லரசொப்பித்
தெழவுமெல்லி வெம்பி, யிதத்துடன் வந்துப் சரித்தங்கி
யானுமே வுறவருடியென் றிசைத்தா, ளதற்கண்ண லொரு
தொடர்பு மெனக்காகா வெனச்சொல்லி யகல்வதானன். (உ)

* அடியாருக் குணவிடவோர் கதியுளவோ வெனச்சொல்லி
யடியின் வீழ்ந்தாள், பிடியானை நடையாளே யான்றனியூர்
திகவின்றிப் பெயரா நின்றேன், கொடியாளே யென்புணர்
ப்பை யுளங்கொளா தெழுந்தாணிற் குழுகாயென்று, படி
யாளு மன்னவனுஞ் செலப்பின் சென்றரிவை பின்னும்
பகருவாளால். (௩)

* உனைநீங்கு மற்றவைக்கோ ருய்வுண்டு வேறூர் வகை
யு மிலாத, வெனைநீங்கு நெறியுண்டோ வாதலாற் கொடு
யோதி யிலையேற் சின்னாட், பினைநீங்கு வாயென்று மதங்க
மானிய னுள்ளம் பேதித் தேங்கி, யனைநீங்கக் கண்டவான்
கன்றென்னக் கனைந்துரைத்தா ளவைகேட் டண்ணல். (௪)

* இன்னமு மெவ்வளவு முறையெடுத்து நீயுரைத்தாலு
மென்ற னுள்ளந், தன்னையுன் வசமாக்கல் கூடாது நிற்றிநீ

---

† மூன்றுவிதத்தொடர்=மண்-பெண்-பொன்.

யென்றுபோற்றி, மன்னவனுஞ் செலக்கண்ட வனிதைமிக வெகுண்டுரைப்பாண் மண்வின் காண, வென்னிலைமை யறியாது புணர்ச்சி விருப்புடையே னென்றிழித்துக் கூறி.

* செல்லுகின்றுயெனைப்போன் றோர்க்கேவல் செய்வாண் மகளோடு சேர்வாயென்று, வல்லிமின் டனள்வேந்தன் மங்கைசொலை மதியாது மகிமை மிக்கங், கெல்லையிலாப் பல தலங்கடரிசித்துக் காசிநகரெய்திக் கங்கை, புல்லுநதி படிந் தனந்த நாளிருந்தான் விசுவேசன் பொற்றுள் போற்றி. (சு)

* அண்ணனிங் குறவடைந்த வரிவையணி யுயராடையக றறி நாளும், பெண்ணைநதிப் டிந்துநறு மீலமொடுத்துத் தொ டுத்துமிகு பிரியத்தோ டென், னுண்ணிவரும் விரட்டத் திறைபெரிய நாயகியு முவக்கச் சாத்திக், கண்ணருவி சொ ரியவுள நெகிழவம்மை கழல்விழுந்து கழறு வாளால். (எ)

வேறு.

* தேசுருவிலிக்கே யாவுஞ் செயிருடை யன்வா யெய்ந்துங் காசினிவிணு மயங்கக் கண்ணருள் புரிந்தாய் போற்றி வாசவ னயன்மால் தேவர் மறைமுனிவரர் மற்றேரும் பேசரும் பொருளே போற்றி பெரியநாயகியே போற்றி. ()

* என்ன துன்புறினுங் காந்தனுலது சுகமேயென்று கன்னியர்க்கமைதல் தேர்ந்துங்குல நலங்கடக்கும் வண்ண மன்னனுக் கறிவிலேன் சொல்வண்மை யாக்குவையாலன்பர் பின்னநீக்கன்னே போற்றி பெரியநாயகியே போற்றி. (கூ)

* திருந்தயா வுலகுநோக்கும் மொருநோக்கிற் சிறியேனுக் காய், வருந்†திறந்தன்றுனுய்யற்கில்லேனுன்மலர்விழிக்கட் பொருந்துசீர்ச் சொந்தநோக்கஞ் சிறிதருள் புரிதியண்டப் பெருந்தகையிடத்தோய் போற்றி பெரிநாயகியே போற்றி.

* விதுவணி யிறைபான்மேவி மிளிர்கடைக் கண்ணுனேக்கு மதுபொழு துலகமைந்து தொழிற்படுமொரு னுன்றன், கரு

† திறம் = மேன்மை.

மெனு மகிமைகண்டு கழறுதற்பாலோ நாயேற், கிதுபொழு திரங்கியாட் கொண்டிச் சென்மங்களோதி யென்று. (கக)

* பலவகை னைசந்திகத்தின் பற்று விட்டிசைத்தல் கொண்ட வலகிலா வருள்சேரம்மையுலவ் சன்மவினையை நீக்கி யிலகுமெய்ப் பதத்திலாகச் செய்தனளிகம் விண்போற்றக் குலமறைச் சிரத்தானந்தங் கொளுநடங் குலவுங் கோதை.

* காசியிற் பன்னீராண்டு கழறுமன்னவ னிருந்து மாசிலாக் கங்கைகொண்டு மாவலக்கோவல் புக்கான் றேசடைமனைவி யிம்மைதிருவருள் சேர்தல் கேட்டங் கேசறு தம்பிமாக ளிருவர்க்குந் தனீனுமீந்து. (கங)

* கங்கை கொண்டேகிச் சேதுக்கண்வளர் கருணைமிக்க மங்கையோர் பாகற்காட்டி மன்னனும் பலதலங்க ளெங்கணுந் தரிசித்தப்பா லின்றுளையின்றுன் செய்வாழ் துங்கமார்குடந்தைமேல்பாற்சோழமாளிகையைச்சார்ந்தே.

* ஞான தீக்கையைப்பெற்றெண்ணநனுகிடஞ்சிவமேயன்றி யின மற்றெல்லா மென்றங்கிருந்த காலபயன்கூறு, மூன வி லாதோய் கன்னியொருத்தி நாயகன் வேண்டாது, மோன முளோர்கள்போல விருக்கின்றுளென மொழிந்தான். (கரு).

* அன்னவள் வியப்பைக் கேட்டவண்ணனு மறிவோமென் றம், மன்னவனுடனே சென்று வனிதைக்கு வரவுணர்த்த முன்னதாய்த் திரைவிட்டுள்ளே மொய்குழலிருந்து வந்த தென்ன காரணமோ வென்றுன் கோவல்வேந் திசைப்பதானுன். ()

* மாதுநீ புருடன்வேண்டா வகையெனக் குணர்த்தாயென னத், நீதொரு வாதகன்மஞ் சேருதல் வேண்டேனென்றுள் காதலர் தொண்டையன்றிக் கன்னியர் கரும ... யாதொரு வுகையினுலு மாகுமோ வறைதி ... ன்றுன். ()

* அற்பமாங் காமவிச்சைக்காடவர் கீழ்ப்படிந்தோ, ரிற்புகுந் தயங்கேன் வாமநூற்படிக்கீ றிலாத, சிற்பனாத் தொண்

டாற்சென்ம தோடங்கடேயத் தெஞ்ஞான்றும், பொற்ப
மை யுருவத்தோடு பொருந்துவனெனப் புகன்றாள். (௧௮)

* அன்ன சொற்கேட்டவேந்தனரிவையேநீ தொண்டாற்றுந்
தன்னிகரில்லா வம்மைக் காட்டுவனிலையோ சாற்றாய்
முன்னவ னுலகவிர்த்தி முன்னி யாண்பெண் புணர்க்கப்
பன்னகப் பணியானேர்பால் வதிந்தனளெனப் பகர்ந்தாள்.

* நீதொழு நிமலவம்மை யிறைபானிங்கா திருக்கப்
பூதலத் தனந்தமாயை யுற்பவம் பொருந்தித் தோன்று
மாதுநீ புருடன்வேண்டா வகைநிலைபடுமோ வுன்ன
வேசதவனுக்கு சேவையுருவையே யுன்ன மாட்டாய். (௨௦)

* அல்லதுகீழ்ப்படிந்தங்கவுள் தொண்டை யாற்றுவாயேல்
வல்லவள் வருத்தமார்க்கந் தவறியே மருவமாட்டாய்
மெல்லியே தோன்றுமிந்த வினவுக்குத்தரங் கூறென்றான்
† செல்வியல் கோட்குலத்தின் சேகரனென்பான் மாதோ.

* கேட்ட நங்கையுந் தியங்கிக் கேழ்கிளராசே நீமுன்
வாட்டடங் கண்ணினுளை மணந்துவிட் டேகலென்னை
கோட்ட மில்லறிவோர் நாரிநீக்கியுங் குலவலாகுந்
தோட்டணி மகளீர்கொண் கன்றனையன்றிவாழ்தறாய்தோ

* இடவறிவுடன் வாழ்ந்தாலுஞ் செகத்துளோ ரிழிவுங்கூ
றப், படுவர்கள் துறந்தோரேனும் பழிமொழிக் கஞ்சுவா
ரான், மடமிலாத் [illegible] நபதன்றன் மகள்ஞான மகத்துட்கொ
ண்டு, மடலைவர் பு[illegible]போற்கொண்ட தமிந்திலாய்போது
மென்று. (௨௩

* பதிவிரதையர் பல்லோர்கள் சரிதங்கள் பகர்ந்துஞானத்
திசமுளபுர் [illegible] கூடியிருந்து மெய்ப்பதம் பெற்றுய்தி
ததியிதா பெ [illegible] வேந்தன் சாற்றிய கேட்டாணக்கிங்
கதிபதியார்கொ ன்னையன்றி யென்றவ ளறைந்தாள். (

† செல்வியல்கோள்=சுக்கிரன்—செல்-மேகம்.

* அவ்வுரை கேட்டவேந்த னகங்கொளாத ரிவையேநீ
யிவ்வுரை யெனைவிரும்பிச் சொல்லுத லேலாதென்று
னெவ்வுரை வேறோர்பாலி லியம்பினுங்கொளேனீ கொள்
ளுஞ், செவ்வுரை யிலையேல்யானுந் தீயிடைபுகுத றிண்ணம்.

* என்னு மவ்வுரையைக் கேட்டவேந்தனு மதங்கமானி
தன்னுரை பலிதமாகுந் தகுதியோவென வுட்கொண்டு
முன்னொருத்தியை வெறுத்துமொய்குழா லுன்னைச்சேர்தல்
மன்னுறுதொழுவெறுத்துவல்விலங் கேய்தலென்று. (௨௬)

* வீதிவலியாலே யுள்ளந் திரிந்தொருவாறு வேந்தன்
கதுமெனும் பழிக்குநாணிக் காமாரி யருளையன்றி
யெதுவுரு மெனவூகித் தங்கிருந்தனன் மௌனமாக
வதுபொழு திருவருள்ளைக் கலைவலி யளவிற்சொற்ற. (௨௭)

* யாவையுங் கேட்டிருந்த வபயனுங் களித்துக்கூறுந்
தேவெனச் சுருதிக்கேற்பச் செப்பியவைய நின்னைப்
பூவையஞ் சுருதிமன்னென் றுரைத்திடப் பொருந்துமிந்தப்
பாவைப்பாரதியென்றேதப்படுந்தொடர் பழுதன்றென்றான்.

வேறு.

* அன்ன வாசகங்கேட்டலும் பெண்ணை நாட்டதிப
னின்ன கன்னியாரிசைத்திடு மெனவது கேட்ட
பொன்னி நாடனு மையவிப் புகழுடையாட
னன்னை யென்குலத்துதித்த வளம்புலி மாபில். (௨௯)

* வந்த பாண்டியகுலத் துதிபட்டு வாமத்தோற்
கந்த நாளினற்பாரியா யடைந்தவற் றழுவி
யிந்த மாதினையின்றபி னவனிறந் திடவே
சிந்தை யாகுலம்பெற மகளுடனிவண் சேர்ந்தாள். (௩௦

வேறு.

* மங்கலை யெனுமம்மாது மானினியெனப் பேர்பெற்ற
கொங்கலை குமுதவாயிக் குமரியுங் குறைபாடின்றிச்

சங்கனை பழனவிங்கு பிரந்திடவரன் டரித்தா
ரங் ¶கனைவுட னெம்மாதர்க் கன்னையி னுபசரித்தே. (௯௧)

* அணியாடை மாலைகந்த மணிந்தவப் பேரிலாது
தணியாத கற்புநீதி மங்களைசாந்தி வந்தாள்
கணியாத வன்புகண்டோ ரெவர்களும் பரிகாசத்தாற்
றுணியசுகத் தாதியம்மை யென்றுமுன் சொலி நகைப்பார்.

* அத்தகைக் காரணப்பேரிடு குழியாயிற் றின்னுண்
மெய்த்த சீரிளமைதன்னிற் கலையறிந்தொடுக்க மேவு
மித்தகை கண்டோர் §மூப்பியெனும் பெயர்தந்தார் ஞான
வித்தக வீதறிந்தோர் விளம்புறவிழிவு முண்டோ.. (௯௩)

* இந்த வேந்திழையா ளடிவருமரசர்களை யெல்லாஞ்
சிந்தனை கொளாதிகழ்ந்தாள் செயிரறு நின்மேலன்பு
வந்ததிம் மரபோர்செய்த மாண்டவமாகு மீண்டிப் [றான்.
பைந்தொடிதனை மணந்தென்றெடும் பரிந்திருத்தி யென்

* அன்னைபின் னவனுங்கூறக் கேட்டவேந்தன் னாட்பாரி
சொன்ன சாபத்தைக்கூறி வீரட்டன்றுணைத்தாள் சிந்தித்
தென்ன நின்மனமோ வேந்தேயவ்வித மியற்றுயென்ன
வன்ன சொற்கேட்டசோழ னகங்களித்தோர் நன்னாளில்.

* மடந்தையாம் பருவத்துற்று மனவொழுக்கத்தான் மூப்பி
யுடந்தையாம் பெயரைக்கொண்ட வொண்டொடியாளை
மன்றற், சடங்கியற்றித் தைவிகத்தாபதிதனயர்க்கீந்தான்
றடங்கடலுலகும் வானுஞ் சயசயவென்று வாழ்த்த. (௯௬)

* பாரதியெனப் பேர்பெற்ற பாவையுஞ் சுருதிமன்னுங்
கூருளமொன்றுயச் சோழன்குறித்த வோரிடத்திருந்தெம்
மீரமார் சடையற்றியான மிடைவிடா தியற்றிவந்தார்
சீரியன் மதங்கமானி செப்புரை பலிதத்தாலே. (௯௭)

¶ அளைவு=குழைவு. § மூப்பி=(கல்வியறிவொழுக்கங்களின்)
முதிர்ந்தாள்—என்னுங்குறிப்பு.

சிலவாட் பின்னரந்தத் தெரிவையுங் கருப்பமானாள்
கலைவலான் மாதின்காதல் ‡குருமதிகடுப்பத் தேய்ந்தெம்
மலமிலாவருள் வீரட்டத்தடிகள் சேவடிகள் காண்பான்
றொலைவிலாநசை முன்னீர்ப்பவன்பு பின்புறமேதள்ள. ()

* கோவலம் பதியின்மேவக் கனிட்டர்கள் குறைத்தாள்பே
ற்ற, வாவலோ டன்னலம்மை யடிமலரக நிரப்பி.
நாவலான் முனைமடத்து ஞானநிட்டையி லிருந்தான்
பாவையுங் கருமுதிர்ந்தோர் பாலனைப் பயந்தாண்மாதோ.

* கண்டனுஞ் சுதற்குச்சாது கருமமாதிய வியற்றி
யொண்டொடியோ டின்னன்புபெறவீ வந்தளித்தா னுங்கு
கண்டவரெவரு மன்பான் மூப்பியாங் கனைதையின்ற
தண்டலின் மகற்கு மூப்பனெனும்பெயர் சாற்றினால். ()

* பொன்னியந் துறைவன்மைந்தற் பொற்பொடு குணங்
கட்கேற்ற, தன்னிகரிலா வப்பேரோ தகுந்தருமெனக் களி
த்துக், கொன்னுறு மறைகளாதி கொளுத்துவித்தே றன்
றனை, மன்னுறத் தம்பாலென்றும்வைத்தனன் மருவிலாது.

வேறு.

* வளர்கலை மதியின்மைந்தனு நானைன்மனுமுதலிய வல
கிலமெய், கிளர்கலை பலவுமறிந்தரசவையிற் கெழுமுநிதி
யின் விதிகிளத்தக், தளர்வறு வளவன்கேட் டுளமகிழ்ந்தீங்
கமைச்சரிற்றலைமையுந் தந்தான், துளவகலான்போற் சது
வுபாயத்தால் வசுந்தரைகோன் முறைதுலக்கி. (௱௨)

* பாலனு முதன்மைக் ககமகிழ்வுற்ற பான்மையைக்கண்ட
பாரதியா, கூலமுற்றவளாய் மைந்தனின் னரசுக்குட்படு மர்
சனுற்கொடுத்தற், கேலவே மகிழ்ந்தா புன்பிதாமகன் றனி
யல்வழிகேட் டிலைபோலுங், காலமீ தென்றுளவனு நம்முன்
னோர் காதையைக் கழறுதியென்றான். (௱௩)

‡ குருமதி=அமாவாசிச்சந்திரன்.

§ மைந்தகே ளென்றுதை விசனனசில் வந்ததுமுதலிய
சரித, நந்தலிலாது கூறினள்கேட்டே நாணமுற்றவ னென்
றன்பிதமே, வந்தநன் னகரமடைந்திட வெழுதியென்றன
னவ்வுரைகேட்ட, செந்திருவனையா ணகைத்தவண்டா னுஞ்
சேர்வுறுவி திவகை செப்பி. (சச)

* நீசென்று வருதியென விடைகொடுத்தா ணேர்மையனே
ரியற் குணக்க, மாசொன்றிலாத மதியுளாயென்றன் வண்
மையின் முதாதை வண்மையதே, யேசென்றதுண்டோ
வினொன்று மிருத்தியெனப்பலவிறை யுரைத்திடக்கேட்,
டாசென்று மிலாதோய் பிதாக்கள்பா லடைந்திங்கடைவ
னென்றெழச் செம்பியன்றான். (சரு)

* கலைவலியினு நற்கண்வலியினு மெய்காட்டுறு வலியினுங்
கதித்த, சிலைவலியினு மெய்த்திடவலியினு †மூழ்சேர்தவர்
வலி கொளச்சினத்து; மலைவலியினு மற்றையவலியினு மேம்
படுத்திமருவு மூப்பப்பேர், கிலைபெறு மிவனுசீங்க விங்குறு
மோகிறை புகழெனவெணி கிகழ்த்தும். (சகூ)

* உனைத்தனியாகப் போகவிட்டிங்கி யானுறைந்திட றகாதி
னிச்சென்றேட், பினர்ச்செல்வோமிருத்தி யென்றுபசரித்துப்
பேசுறவிருந்தனன் பண்டை, வினைத்தொட ரறுக்கக்கோவ
லெம்மான்றாள் விழைகுலசே கரமேலோ, னினைப்பொடு
மறப்பிலாத மெய்ஞ்ஞானகிட்டையை விட்டிவைகிகழ்த்தும்.

* மெய்த்தநீர்ப்புகழ்கொள் வீரட்டநாதன் மெய்யருள் கொ
ளூமுடற் றுணைகாள், பொய்த்த விவ்வுலகநீங்கி நற்சிவத்திற்
பொருந்துவ னீங்களும் பொருவி, லுத்தம நெறியைக்கைக்
கொண்டி ரதனுளுய்குவீரந் சன்பினனன்றே, வித்தகச்
சுருதி மன்னனும்விளம்பி மேடமாமதி புணர்பூசம். (சஅ)

* ஆதிவாரத் தெம்மிறையடி பணிந்தங்கமல மிட்டையிலிருந்
திடுங்கால், பாதியாம் பகலிலுடல் விடுத்தான் மாபரவெளி

† ஊழ் = பகை.

யடைந்து சாரூப்ய, சோதியானுருக் கொள்பதவி யெய்திய
தாற் றுணைவர்களே னையோர் சூழ்ந்தங், காதியானுடலைச்
சமாதியுட் பொருத்தி யாலயமமைத்தன ரம்மா. (சகூ)

* கருதிமன்னவ னற்பதவி மேவினதைத் தோகைசேய்
கேட்டனமிகவு, முருகினர் மகிழ்ந்தா ரன்னையங் கிருக்க
வுயர்சுதனொடு பலர்சூழப், பரிதிமா மரபோன் கோவலூ
ரடைந்து பார்த்திபர்க்கண்டு மிப்பாலன், புரிவலி சொலக்
கேட்டவன் சிறுபிதாக்கள் புகலுவர் மன்னவிப் புவிக்கு. ()

* அரசர்க்கோ ரரசபுதல்வனை நின்னுளமச்சனு யமைத்தனை
யதுவெம், பரசுக்கை யண்ணலருள் கொலோவிங்கிப் பால
கனரசுரியானென், றுரைசொலக் கேட்ட §வளுவனுண்
ணடுங்கியுங் கண்மெய்ப்பிதா வருளாசென், வரையுற்ற
வதுவுமிவன தாமென்றான் மறுத்துமெய்ப் பொருளண்ண
லவகுப்பான். (ருக)

* உண்மை யோராதவதிலா திவனைமூப்பியின் புதல்வனெ
ன்றுன்னி, வெண்மையா யிழிவுகூறுவ ராங்குமேவுதற கா
தென விளம்பி, வண்மைசேர் சோணாட்டிறைவனு நகைத்
தியான் மருகனுக் கொளினிழி வென்னென், றிண்மையு
மிவனே யன்றியூரே கேனென்றுபல்கூ றுரைசெய்தான். ()

* கேட்டவேந்தோர் நாட்குறித்திதின் மகளைக்கிளருமித்நீ
நயனுக்கலங்கல், சூட்டுவிப்பாய் முன்போகென விடுத்துக்
குறித்தநா ளவரொடுஞ் சோழ, நாட்டினி லடைந்து விதி
ப்படி மூப்பநம்பிக் கந்நரபதி சுதையை, வேட்டங்குச் சின்
னாளிருந்து கோவலின் பான்மேவினன் விடலை மெல்லி
யொடும். (ருங)

* கோவலிற் புதல்வன் காந்திமாமதியாங் கொம்பனையொடு
மிருந்திடுங்கா, லாவலோ டெம்மானருட் டிறங்களைக்கேட்
டகமுல கயிர்த்திறையமலச், சேவடி படிந் தங்கிருந்தனன்

§ வளுவன் = சோழன்.

வருந்திச்செம்பியன்றன் னகர்குறுகப், பூவையோடவனைய
ழைத்தனனினியான் பொன்னிநாட்டடைவுறேனென்றான்.

வேறு.

* கேட்ட கண்டனும் வருந்திமெய்ப் பொருளுடன் கிளத்தி
வாட்ட முற்றிடக் கண்டவம் மன்னனு நகைத்துக்
கோட்டமில் சுதவங்கு கின்று னின்றிக் கோவன்
மீட்டும் வந்திடா யெனச்சொல வேய்ந்தமெய்ச் சிறுவன். ()

* தந்தை சொல்லின்மேன் மந்திரமிலை யென்றுட் டரித்தே
யெந்தை தன்றிருச் சேவைவிட் டேகுதற் கில்லாச்
சிந்தை யாதரந் தணிக்தொரு வுவகைசெலற் கியைந்தான்
விந்தை யார்ந்த கண்டனு மவனுட னகர்மேவி. (௫௬)

* குமரவென்னை மாமுடிபூள தொற்றவ னெனப்பே
ரமரவைத் தலைகைப் புரந்தருளு கியவுணர்
சமரவென்றி யான்மகன் மகவென் றுரைதந்தான்
விமலமிக் கவனவனன்னை யன்னையும் வியக்க. (௫௭)

* கிள்ளிசொற்படி யுலகிலென் குறும்புகள் கெடுத்துத்
தெள்ளிதிற் செழுங்கோன் முறையரசினைச் செலுத்திக்
கொள்ளுநற் பொருட்பவ நசிவிட்யத்திற் கொடுத்து
வள்ளல் சேதிமமுறை குறைவின்றியே வழங்கி. (௫௮)

* மன்னுயிர்க் குடறன்னுட லெனவுமாற் கரியான்
றன்னுயிர்க் குயிரென்னவு மெய்யகந் தரித்தே
பொன்னிநாட்டை யம்மூப்ப நம்பியுங் கணிற்புரந்தா
னுன்னுதற் கருமிவன் செயல்பின்னரு முரைப்பாம். (௫௯)

வேறு.

சிவபுர மூர்த்திதாள் சிந்திக் தேத்தியே
ருவகையோ டடைந்த பேறுரைத்தனம் மினித்
தவமுனி யுரைப்படி யடியர் சார்பினு
லவமறுத் தரும்பத மடைவார்க் கூறுவாம். (௬0)

குலசேகரச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-௩௬௫௮.

நரசிங்கமுனையர் சருக்கம்.

சிவன்கழற் கடிமைபூண்ட தெய்விக நாரசிங்க
னவன்குலந் தழைக்க வந்தசுதரின்மேன் மலைநாடரீரு
நவிலருஞ் சிர்த்திவேந்த னரசிங்க முனையனென்பான்
கவின்மலி மார்பன் காரணமுரைக்கற் பாற்றே. (௧)

முனிவருக் கருளுடாறு முன்னவனருளோர் மூன்று
மனியவவ் வொன்பானுட்டை நரசிங்கமுனைய னென்பான்
மனுவிதிப் படியாங்காங்கு வலியவரெளியோர் தம்மைத்
துனியுற நலியாவண்ணஞ் சொல்வழி நிருபம்போக்கி. (௨)

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலிருந்து சீருறப் புரந்தாங்
காரடித் தொண்டர்தம்மை யாரெனமதித்துட் கொண்டு
விரிபுனற் குமிழியென்ன மேதினிவாழ்வை யெண்ணி
யருநெறி யவர்கடொண்டே யாமெனவாற்றிப் பின்னும். ()

தெய்விகற் கருள்கூர் வென்றி திகழ்மழுப் படையினுன்றன்
சைவமா புரத்தையாதித் தலங்களா லயங்களெல்லாஞ்
செவ்வனே நடாத்திச்சைவ நெறியிகழ்வார்ச் செயித்துத்
தெவ்வரிலா தங்கன்பர் செயிர்கணவினுங் கொளாதே. (௪)

* கைப்போதிற் கனிபோற்றுலங் காத்திடுங்காற் புரக்கச்
செப்போதுந் தனவிலாட் கோர்சிறுவன் சேர்கிலையேசேர்ந்தான்
முப்போதும் வீரட்டேசன் முளரித்தாடரிசித் துள்ள
மெப்போது மடியார் தொண்டையியற்றிட நலமாமென்றே

* அல்லதன் னியருக்குள் ளிவ்வரசை நீதியினேடோம்பும்
வல்லவோர் சுதன்கிடைத்தான் மணிமுடி சூட்டி வைத்திங்
கெல்லையில் லருள்வீரட்டத் தெந்தையோ டடியார்தொண்டை
யல்லொடு பகல்வீண்போகா தாற்றலாமெனவுட் கொண்டு

வேறு.

* எந்தவித மிந்தணிவா னருளோவென் றேந்தலரசியற்றுங் காலம், விந்தையார் திருநாவலூரின் வேதியர்குலத்து விம லன் றோன்றி, சந்ததமாற்றுஞ் சடையனருக்கு மவர்மனை யாந் தணிவில் கற்புப், பைந்தொடியாரிசை ஞானியார்க்கு மெம்மனோருய்யப் பாலனாக. (எ)

* எம்பெருமான் றிருவருளா லவதரித்த செம்மலுக்கங்கின் றூரன்பா, னம்பியாரூர னெனநாம மளித்தணிக ளொளிநல் கச் சாத்திப், பைம்பொனெழிற் சிறுதேர்வீதியிற் சிறுவ ரொடு முருட்டபூரத்திருப்பா, ரிம்பரின் மெய்ச்சுகம் புதல் வரன்றியுண்டோ வுண்டோவென் றெண்ணி யெண்ணி. ()

* இத்தகையா யணிவீதிவிளையாடு மிளம்பரிதியனை யான்செ ய்ய, மெய்த்தகையை நரசிங்கமுனைய னொருநாட்கண்டு வி ழைந்திரண்டு, கைத்தலத்தா லெடுத்தணைத்தெம் பரனருள் சாதனனேவிக் காளையென்றங், குய்த்துணர் வாற்பெற்றோர் பாலடைந்து பணிந்திவனரசுக் குரியானென்றான். (கூ)

* அதுகேட்ட சடையனாரந்தணர்க்கே னரசுரிமை யமைவ தென்னப், பதிகேட்டேற் கன்புளத்திக் குழவியையென்பா லளிக்கப் படுவீரென்ன, வெதுவரினுங் குலநலம் விட்டெ ணில் சுதரையுளரொருசே யியாரானல், மதுமலர் மார்போ யரசர்வலிகொண்டு புரிவதற்கென் வகைசெய்வாரார். (க0)

* என்றுமறையவன் கூறக்கேட்ட வேந்துவரி சூழுலகமெல் லாம், வென்றரசு புரிபவருந் தம்முறையை மறுப்பவர்கள் வேறில்லென்று, துன்றுநெறிக் கல்லனவுஞ் சொல்வரோ சொல்வரேற் சொல்லுண்டோர்நெஞ், சொன்று மனலவர் செல்வங்குலந் தகித்துற்பவனிலையுய்க்காதோ வந்தோ. (கக)

* என்ன வறுமையிற் றாழ்மையெய்தினனுந் தத்தமியல்கு லத்து, மன்னுநெறி யினிற்றவறார் செல்வமாதியவுன்னிமதி

லாதோர், துன்னுபல செல்வமொடு குலமிருந்தாலு மற் பசுகமேற்கொண்டு, பன்னரியகுலநலங் கெட்டிகபரத்தும் பழிமொழி பாராட்டுகிற்பார். (கஉ)

* இனும்பல ஞாயங்களெல்லாங் கவிதுலவெம்பிதா மகனு லிசைக்கக்கேட்டேன், மனஞ்சிறிதுமிச்சுதனை மறையோர்க ணெறிபிழைக்க வைத்தற்கில்லேன், முனம்பரசுராமனென் முடிசூட்டி யரசிருத்த முன்னினேனும், மினக்கவிர்தலன் றின்றே யரண்சேரக் குழவியையு மீவீரென்றான். (கங)

* இச்சுதனை யன்றியெங்கட் கொருதுணையே யிலையேனு மிறையே யுன்ற, னிச்சைமறுத் திதலுங்கோ டியென்றோர் வணங்கியேவந் திருகையாற்கொண், டுச்சிமிசை வைத்து மோந்தானந்த பரவசனா யுளங்குளிர்ந்து, நச்சுபிறவிக் குரு டன்விழி பெற்றாற்போற் கோவனகரிலுற்றான். (கச)

* எண்ணரும் பல்லியந்துவைப்ப வேவர்களுங்கொண்டாட விறைவிரட்ட, வண்ணலம்மை தாள்பரவி யாண்புகுந்து கோமளாங்கி யின்கரத்து, நண்ணருஞ்சீர்ப் பதம்பெற்று நம்மவருய்யப் பிறந்தநம்பி தன்னை, யுண்ணெகிழ்ந்தங் கன் சிந்தான் வாங்கினனுளத்து வகையுடலிற் பூத்த. (கரு)

* இருவருட னுயிருணர் வொன்றுபுதித்ததென விரட்டே சன்மிக்க, திருவருளே நாமுய்ய விவ்வுருக்கொண் டெழுந் ததெனச் சிந்தித்தன்னார், பருவமைந்தற்கேற்க வுபநயன முதலின்றேனுற் பண்ணுவித்தங், கருமறை யாகமமாதி கலைகளெலாம் பயிற்றுவித்து ளமகிழ்ந்தார். (கசு)

* வெம்பியசி வப்பைங்கூ ழுய்யப்பண்மாரி பெய்யமேவு மீறி, னம்பிகொண்டு நரசிங்கமுனையர் திருமனைவளர் நன்மையாலு, மெம்பிரானருளாலுங் கோமளாங்கியு மொர் சுதனின்று ளண்ணல், பம்பியசீர் நம்பியார் தம்பியென்ற பெயர்பகர்ந்தான் பரிவாலன்றே. (கஎ)

* மகன்பிறந்து மரசுநம்பி யாரூரற்கென் றுள்ளமருவ வே
ந்த, னகஞ்சிறந்த சடையனார் தமைநோக்கிக் கன்னிகை
யொன்றணிமைந்தற்குத், தரும்படிபார்த் துரையுமெனப்
புத்தூரிற் சடங்கவியார் தம்பாற்பேதை, யீகந்துமணம் பே
சுவித்துச் சடையனார்முனையர் பாலுரைத்தார் மன்னோ. ()

வேறு.

* அந்தவாசகங் கேட்ட வேந்தக மிகமகிழ்ந்து
விந்தைசேர் மணவோலை மேதினியெங்கும் விடுக்க
வந்தகாவல ரந்தணர் மற்றையோர் மகிழச்
சந்தமிக்கதோர் நம்பிக்கு மணவணி தந்தே. (கக)

* எங்கும பல்லியஞ் சாலங்களிரட்டுற வேந்தல்
பொங்கு மன்பொடு நம்பியாரூரனைப் பொற்புத்
தங்குமொண் பரிமிசை யெம்மானெனக் கொடுசாற்று
மங்கலத் துவைகலி லெவரொடும் புத்தூர்வந்து. (உ0)

* வண்மைசேர் சடங்கவியர் மாமனையிடை வதுவை
யொண்மையோடு நம்பிக்கவனு ளுற்றிடுமமையத்
துண்மை யோடிறை கையிலையின் முன் னுரைப்படியே
யெண்மைசேர் வயோதிக மறையவ னெனவெய்தி. (உக)

* இந்த நம்பியாரூரான் றன்பிதாமக னெனக்குத்
தந்த சாதனம் வழிவழியடிமை யாந்தகமை
முந்திருந்திட வெனையலாதி வன்மண முடித்தற்
கந்தணீ ரரசிரேந்த விதங்கொலோ வறையீர். (உஉ)

* என்றியர்வரு நமைத்தடுத் தாளுமோ வென்று
துன்றருந் தவம்புரியினு மறிவுறுத் தொல்லோ
னென்றுகூறக் கேணம்பியு மந்தண ரடிமை
யின்றுகேட்டன மந்தணர்க் காவதென் றிசைத்து. (உங)

வேறு.

* நக்கனைநோக்கிப் பித்தனீகொலோ வெனநகைத்திந்
திக்கணத்தடிமை யோலையென்றதை யெடுப்பாயென்னு

மக்கணத்திறை காண்பித்தனுங்கண்டவுடன் தொண்டாற்றத்
தக்கணத்து மாமென்றோர் சாதனங்கயி லெடுத்தான். (உச)

வேறு.

* கைத்தெடுப்பக் கண்டநம்பி வெகுண்டெழவும் வெரு
ண்டோடு நம்பன்கையாற், றகைத்தவோலையைப் பிடுங்கிக்
கிற வந்தோமென்றவனைத் தான்பிடித்து, வகைப்படுமென்
றாயமனைக் கண்டுரைப்பா ரில்லையோ மாநிலத்து, மிகைப்
படுசெல்வம்முதலவிக்கஞ்சிநீதிசொலார் மேன்மையென்றே.

* என்றெம்மான் கூவுதல்கேட்டங்கிருந்தோ ரிருவரையும்
விலக்கவேந்தல், பொன்றுவர்போல நின்றுதளர்ந்து கூவி
சன்முனார்ப் போந்துபோற்றி, நின்றுநின் பதியாது நிகழ்த்
துகென வதுகேட்ட நிமலன்மெய்மை, துன்றுதிருவெண்
ணெய் நல்லூரா மென்றுளவலூர்ச்சு குலன்சொல்வான். ()

* பொய்வழக்கா விவனாசே பல்லோரைக் கொண்டவனைப்
போதுமீது, மெய்வழக்காவது வெண்ணெய்நல்லூர்க்கே
நிட விளங்குமெனத் தினைத்தா, துய்யவறக்கி தென்றறியா
யவனெழுக முலசாதன மொப்பித்துன், னைவழக்கால் வெ
ன்றுதொண்டெற் காற்றலறிவாயென முன்னவின்றெழுந்
தான். (உஎ)

* நடந்திடு முன்னவன் பினம்பிகாந்த குசியின் விரைவி
ன்னணக்கண்டு, தடம்புயவேந்தாதி மறையோர் தொடர
வெண்ணெய்நல்லூர் தன்னிற்புக்கம், மடந்தையோர் பாக
னங்கு வேதியர் பாலாதிமுதல் வகுத்திடக்கேட், டேந்தி
யுன்வழக்கை யாருரவுரைத்தியென்று ருரைக்கலுற்றான். ()

* ஆதிசைவ குலத்துதித்த வெனையென்று மறிவீரிவ் வந்த
ணாளன், சாதனையாருஞ் சொல்லோடு சாதனங்காட்டிய மா
லென் சாற்றுகிறபே, னீதியுளீரிவைக ளுண்மையெனக்
கொண்டுந்தோன்ற விலநிகழ்த்தீரென்றான், நீதொருவா
லெம்மனோ ருளங்கரைக்கும் பண்சொரியச் செனித்த கொ
ண்டல். (உகூ)

* ஆண்டுரைத்த மொழிகேட்ட வான்றோருமதி சயித்தந்த
ணனைநோக்கி, யீண்டுரைப்பா யாருதலா வணஞ்சாட்சி
மூன்றிலொன்றங் கென்றார்கேட்ட, § காண்டவிலான் மூல
சாதன மிருக்கென்றான் காட்டாயென்றாரனீறான், மீண்டும்
வலிசெய்யாமற் காப்பிரே லளிப்பனென்றான் மேலாய்நின்
றான். (௫0)

* தீங்கொன்று மடையாது செய்குவோங் காட்டென்றார்
சீரோங்காரப், பூங்கொன்றை முடியானோ ராவணத்தை
யெடுத்தொருவன் புகவவீந்தா, னங்கொருவர் மறுத்து
ரைக்கா துரைத்தவதற் கனந்தனிலே யையன்காட்டப், பாங்
கடைந்தோ ராரூர்வந்தணற்கு நீயடிமைப் படுதியென்றார்.

வேறு.

* அன்னது கேட்டு நம்பியாரூ ரனதற்கிசைந்தான்
றுன்னிய மறையோ ரிங்குநுகளிலாய் நிவசிக்கு
மன்னிய † வகரமெங்கே காட்டுதியென்றார் வள்ளன்
மின்னிலே ‡ நிகேதனத்துள் மேவினனுருக் கரந்தான். ()

* உருமறைந்திடலு நாவலூரனு மயங்கிக் கூவப்
பெருமறை முடிநடங் கொள்பெருமையன் விடையினும்பர்
திருவுரு விளங்கி நம்பியாரூர சென்றகாலத்
தொருவலினந் தொண்டாற்றினையொரு வேட்கையாலே. ()

* இப்புவிதன்னிற் பிறக்கவிசைத் தனமிசைத்த வாறே
தப்பிலா துதித்தாய் துன்பவாழ்க்கையிற் சாராதியாரு
மொப்புறும் வழிதடுத்தாட் கொண்டனமென் றுரைத்தா
னெப்பொழுதுந் தன்றொண்டர்க் கெளியவனீறில் சோதி.

* உம்பரின் விடைநின்றெம்மானுரைத்தவாசகங்கள்கேட்ட
நம்பியாரூர னுள்ளநவிலரு மன்பான் மிக்கு
வெம்பியாவையும் வெறுத்துவிழி மலர்ந்திருகை கூப்பி
யெம்பிரான் வலியவந்தென்றனை யாண்டவிய லென்னென்றான். ()

§ காண்டம்=மலை. † அகரம்=வீடு. ‡ நிகேதனம்=கோயில்.

* எங்கணுங் கரிவியார்ப்ப விண்ணவ ரிரங்கிநின்று
கொங்கலர் சொரியவேந்தர் குலமறைய வருமேத்த
வங்குவந்தடிமை யோலைகாட்டி நின்றாருங் கோமான்
புங்கவனுவலூரெம் புநிதனைநோக்கிக் கூறும். (௫௬)

* என்னிடம் வன்மைபேசு மியல்பால் வன்றொண்டனாந்
தன்னைநீ பெறுகபல்லாறிழி வெனைச்சாற்ற லேற்று
நன்னயமாகக் கொண்டேனு னிலத்தமிழா லென்னைப்
பண்ணுதியென்றான் வேதமாதிய பகர்ந்த வாக்கான். (௫௭)

* விண்ணவரயன்மாலாதியே வருவிழைந்து வேதப்
பண்ணிசை நாத்தழும்பு படத்துதித்தாலுங் காண்டரி
தொண்ணுத சோதிதானே வலியவந்திழி சொல்லோம்பிக்
கண்ணுதிங் கெனைப்பாடென்றல்கேட்டநம்பியுங்கைகூப்பி.

* மறையவனாய் வந்தென்னை வழக்கினால் வென்றுபண்டைக்
குறையறி வுறுத்தியுய்யக் கொண்டவா கோதிலாது
நிறையுயக் கொண்டோயாரும் பேசரும்புகழை நொய்ய
சிறியனே னறிந்துபாடுந் திறமனுவுளவோ வென்றான். ()

* நித்தனு மன்பானோக்கி நிகழ்த்துவன் முன்னரென்னைப்
பித்தனென் றுரைத்தாயஃதெற்கேற்குமப்பித்தாவென்றே
யுத்தம வடியெடுத்துப் பாடுதியெனலு மூரா
னத்தமதெடுத்துப் பித்தாபிறை சூடியென வடுக்கி. (௬0)

திருவெண்ணெய்நல்லூர்த் தேவாரம்.

பண்—இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தா பிறைசூடி பெருமானே யருளாளா ... ... *
வெத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை ... ... *
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு*
ளத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. ... ... (௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

* பண்பத்தும் புகலக்கேட்ட பரன்மகிழ்ந் தினிமைந்தாவிம்
மண்பற்று முலகமீதென் வண்புகழ் பாடாயென்று [டோர்
கண்பத்தோ டைந்துளானுங் கரந்தனன் கண்டோர்கேட்
வின்பற்ற நெஞ்சங் கண்ணீர் பொழிந்திட வியந்துநின்றார்.

* இனையவை யறிந்தானந்த மெய்திய நரசிங்க
முனையனு மினியாதொன்று முன்னுதவி லாநிச்சென்ம
வினைகளூறு மக்காலவன விவருடனே மேவிப். [டான்.
புனையடித் தொண்டாற்காலம்போக்குதுமென வுட்கொண்

* கொண்டவக் குறிப்பறிந்தவன் றொண்டர்கோவே நின்பா
லுண்டவெற் கடைந்தவெம்மா னருளுனக் குண்டஞ்சேல்
பாற், றெண்டிரைப் பெண்ணைசூழுந் திருக்கோவலூர் வீர
ட்டத், தண்டர்நாயகன் றொண்டாற்று யென்றசொல் லண்
ணல்கேட்டு. (௪௨)

* இந்தவற்புதத்தை விட்டங்கேகிலே னென்றுன்கேட்ட
சுந்தரமூர்த்திநக்குத் தோன்றலே கோவற்புக்கு
விந்தையா திரைநாடோறு மேவிறையடி யார்க்கன்னந்
தந்திடாய்பொன்னேமேற்றிற்றனிப்பதம்பெறுவாயென்றே.

* சாற்றிவேந் தாதியோடு திருநாவ லூரைச்சார்ந்து
கூற்றுதை யிறைமுன்னின்று கூறியபதிகந் தன்னி
லேற்றிநாதனுக் கூரென்ற பண்ணிடை யெடுத்து
போற்றினனர சிங்கமுனையனைப் புகழ்ந்து மாதோ. (௪௫)

தேவாரம்.

பண்—நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாதனுக்கூர் நமக்கூர் நரசிங்க முனையரைய
னாதரித்தீ சனுக்காட் செயுமூரணி நாவலூரென்
றோதநற் றக்கவன் றொண்டனாரூர னுரைத்ததமிழ்
காதலித்துங் கற்றுங்கேட்ட வர்தம்வினை கட்டறுமே. (௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

* வென்றிகொள் வேந்தேகோவன் மேவாயென் றனந்த
ஞாயம், வன்றொண்டர் கூறிப்போக்க மன்னனு மறுத்தற்
கஞ்சி, யன்றுகன் றீன்றவாவி னுளங்கரைந் தாரிடைந்தான்
குன்றவில் லவனுட்கொள்ளுங் கோலங்களகத்திற்கொண்டு.

ஒன்னலர்க் கடிந்து மன்னுமுரியரைப் புரந்துவையத்
தின்னறீர் புகழைமீட்டி யிறைதிருவெண் ணீறென்று
நன்னயமென வுட்கொண்டு நம்பிசீரறிந்து போற்றி
யென்னிறை மருவுங்கோவ லிடமெலாம் விளங்கச்செய்து.

அன்பினாரூரன் றோற்றவிதி முறையாக வண்ணன்
மன்பெருந் திருநாள் காட்டிமகேசனுந்திரை நாடொட்டுங்
கின்பமுற்றிறை தன்பூசை குறைபடா திழைத்துநித்தன்
பொன்பொலி தொண்டர்வந்தோ ரனைவர்க்கும் பூசையாற்றி.

நீறணியன்பர் தம்மைநிமல னுயகத்திற்கொண்டு
நூறுபொன் னொருவர்க்காங்குக் குறைபடாதளித்து †நோ
ன்றன், மாறிலா வன்புபோன்று மகிழினிதன்னனந் தன்னை
யாறணிசடையா னுண்பதாமென நுகருவிப்பான். (௪௯)

* மலையமன் கோங்கனென்பான் வளர்நாட்டை யுடையான்
மிக்க, சிலைவலியுடையானெங்கடெய்வீகனளித்த செம்மல்
கலைமலியுளத்தான் பூதியணிபவர் கழலைப்பேணு, நலமிகு.
முனையற்றன்மை நாயினே னுரைப்பதென்னே. (௫0)

உலகளந்த வனுங்காணு வுருபதகோவத் தாதை
செலவலிற் பரவைபாலிற் றேவதே வனைவிடுத்த
கலைமலி நாவலூரன் றனையிளங் காலம்பேணி
யிலகுமுன் மகவாய்க்கொள்ளவ்விறையிய லுரைப்பதென்னே.

* அண்ணலாலயஞ் சிறப்பித் தடியரை யுபசரித்து, நண்ணு
ருஞ் செல்வந்துய்த்து நவநிலம் புரக்குநாளில், வண்ணமெ
ய்க்கோமளாங்கி யொருமைந்தன்பெறவன்றொண்ட, னெண்
ணமிக்காட் கொண்டானென் றேந்தல்பேரிட்டழைத்தான்.

† நோன்றல்—நிலைநிறுத்தல்.

* நம்பியார் தம்பியென்று நவிலுமாட் கொண்டானென்று
மெம்பிரானுவலூரற் கிசைந்தபேரிட்டு நாளுந்
தம்பிரான் றோழனேரோர் தலம்பெறும் பேறுகேட்டு
ளன்புமாச்சரியம் விஞ்சியத்திசை நோக்கித் தாழ்ந்து. ( )

* மைந்தர்களிரு வருக்குமாநிலம் புரக்கும் விஞ்சை
வந்துறக்கொளுத்தி யேற்றமன்னர் கன்னியரைத்திருமுன்
றந்தொன்பா னுலகங்காக்குந் தலைமையுந் தலைவற்கீந்து
தந்தைமுன்னுறு மடத்துத்தரித்து முற்பணிகள்செய்தான்.

இத்திறமொழுகு நாளிலிறைவனுதினரையினோர்கா
ணித்தன தடியார்க்கெல்லா நீதியால்வந்த பொன்னை,
பத்தியினுதவும் போதுபல நெறிக்காமஞ் சார்ந்து,
மெத்தமேனியிற் புண்சேழுமுதிரந் துர்க்கந்தமேவ. (௫௫)

புன்னெறிபடருங் காமக்குறிமுதன் மானம் போக்கி, மன்
னுவா னொருவனீறு புனைந்தங்கு மருவனாங்கர், துன்னுவா
ரிகழ்ந்துநீங்கச் சொலநாணி யொதுங்குவானை, மன்னவனெ
திர்போய்த் தாழ்ந்துமணிக் கரங்குவித்துப்போற்றி. (௫௬)

* அண்ணல் சோதனை கொலோவீ தம்மையிம்மையினுமா
ற்று, மண்ணுளோன் கருமத்தா லிவ்வகைபெற்றான் கொல்
லோவென்றுள், ளெண்ணிலெத் தன்மையோராயினும் வெ
ண்ணீறிட்டாரிறில், கண்ணுதலெம் மானன்றே வென்ற
கங்க சிந்தங்கேந்தல். (௫௭)

ஆதனமன்பினிந்து முகமனுங் குரைத்துமேனிக்
கோதிரிசுகந்தந்து குணமிகவு வந்துசிந்தை
தீதடர் நெறியினோர்கள் வெருவுறச் சிறியோர் ஞானம்
போதரவுற விவ்வாறு புகலுவன் புகர்குலத்தோன். (௫௮)

பொடிபணிந்தவர்கண் மேவக்கண்டு காணார்கள் போல
மடமுறவிருந்த வீனமனத்தவர் குருடராவா

ரிடமுறவெழுந்து போற்றுதிருப்பவர் மூடவராவார்
கடிதவர் தம்மையேத்தார் மூகராய்க் கலங்குவாரே. (௫௯)

பின்னுமந்நீரணிந்தார் துவன்மொழி பெரிதாய்க்கேளார்
கன்மன ‡ வெதிரராவரவர்க்கொருகளங்கங் கூறிற்
றுன்னருஞ் செல்வஞ்சிந்திச் சூழ்பல நோயிற்றுழ்ந்து
பன்னருங் காலம்பொல்லாப் படர்நிறையத்துளாழ்வார். ( )

மறைமுடி கடனமேய வள்ளனீறணிந்தார் தம்மை, மூன்ற
யினால் வேண்டிப்போற்றி யெதிர்சென்றங்கிறைஞ்சிமுத்தி,
யிறைவனென் றவர்கட்காய வீபவர்தமக்குவேண்டுஞ், செ
றியருள் குறைபாடின்றிச் சிந்தையிற் புகவேநண்ணி. ( )

* இகத்திலீரெண் பேறுந்துயத் தெம்பிரானருளான்ஞான
மகத்தினிற்பெற்று நித்தியத்தினையடையா நிற்பர்
தொகைப்படு சனனநீக்க விரும்பியிற் றுறந்தநீவிர்
வகைப்படுவது நீற்றோரையிகழுதும் வண்மை கொல்லோ.

* மின்னனேர் செல்வமேற் கொள்வேந்தர் களதிகாரத்தின்
சின்ன முளோர்களென்ன தாழ்வினைச் சேர்ந்தாரேனு
மன்னவர் தமைமேற்கொண்டு மலகில் பேரின்பச்செல்வந்
துன்னெம்மான் சின்னத்தோரை மேற்கொளாதது மென்றாய்தோ.

இனையனமொழிந்து வேந்தனவரவர்க்கிந்த பொன்னிற்
றனியிரட்டியு நோயூர்வான் றனக்களித்து வந்துபோற்றிக்
கனிவுடனமுதளித்து விடைகளிப்புட னளித்தா
னினியுலகடியார் குற்றமெண்ணுமைக் கோர்கரியாய் மாதோ.

வேறு.

* ஆங்கடியார் மற்றோருமுனையர் தொண்டைவியந்து விய
ந்தன்பினீங்க, வோங்குமாதிரைப் புணியைவள்ளல் சின்னு
ளன்புமலிந்துடற்றிச்சன்மத், தீங்ககற்றி வீரட்டத்திறை
யருட்செஞ்சேவடிக்கீழ்ச் செறிந்தநீழற், பாங்கு § பாத்திர
மாதச்சதையநாள் வினைவெய்யிற் படாதடைந்தான். (௬௫)

---

‡ வெதிரர்=செவிடர். § பாத்திரமாதம்=புரட்டாசிமாசம்.

* காரூருங்களத் தெம்மான் றிருவருள்பெற்றுய்ந்தவர் தங்
கழலைப்போற்றி, யாரூரனுரைத்த தொண்டத்தொகையுள்
ளு § மெய்யடியென் றன்பினேடிவ், வேரூருநரசிங்க முனை
யரையர்க்கடிமையென விசைத்துங்கால் யான், பாரூரர்தமக்
கறியமுனையர் புகடமை யெடுத்துப்பகர்வ தென்றே. (௬௭)

* தேறுமிவர் மாபிலாட் கொண்டா னென்பான் மேல்பாற்
சேர்ந்துவெற்றி, மாறுதலிலாது கொங்கர்கோ னென்றும்
பெயர்வாய்ந்து மறைநான்காகக், கூறுமுனி பாரதத்தைச்
செந்தமிழில் வில்லிபுத்தூர்க் கொண்டலைக்கொண், டாறு
படக்கூறுவித்தந் நூனிலைபெற்றுன்கு லீச்சிறைவனென்றே.

* வண்மைசெறி பிருகுகவி வெள்ளிகுக முனிவரனீன் றவி
கவள்ள, வுண்மைசெறி * நரசிங்கமுனையர் வரைக்குலப்
பெயருமுரைத்தும் கொண்ணுத், திண்மைசெறி மலைமன்
னர்மலாடர் கொங்கர்முதற் சாதிப்பெயருஞ் செல்வத்,
தொண்மைசெறி *ராயருடையார் முதலசிறப்புப்பேருங்
கொண்டம்மா. (௬௮)

* எம்பெருமான் குகமுனிவ னருள்வாக்கின் வலியானுமிய
லார்வெண்மை, யம்புயாசனிநிகர்நம்மௌவை திருவாக்கின்
வலியானும் விர்த்தி, பம்பியெங்கும் பூவினையார் செல்வர்க
ளாயெவர்க்குங் கிழ்ப்படியாதியாண்டு, நம்பனடியார்க்கடிய
ராய்வாழ்வார் குலப்பெருமை நவிலற்பாற்றே. (௬௯)

வேறு.

* மலையமன்னென்று மூவகைகொண்டான் புக
ழலகிலவாகினு மறிந்தவா சொற்றுந்
தலமதிற் புகழ்கொண் மெய்ப்பொருட்டாபதி
யிலகுமெய்ப் பத்திசெய் தேய்ந்த கூறுவாம். (௭௦)

நரசிங்கமுனையர் சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்-௩௨௮.
தேவாரம் ௨. உள்பட-௩௩௦.

§ மெய்யடியன் நரசிங்கமுனையரையர்க்கடியேன் என்றார்.

சிவமயம்.

மெய்ப்பொருணயனார் சருக்கம்

வேறு.

மருமலர்த் துணர்கமழ் சினைமலய மீர்த்துயர்ந்த
கரையலைத்தகல் § வசுமதி கிண்டெளவை கவிகேட்
டிருநிலைத்தர் மெச்சிழுதை பாறதியையி பெண்ணோக்
திருநதிப் பீறந்திகழ்ந்து மேம்படுஞ் சிவபுரமே. (௧)

வழுத்துமிச் சிவபுரத்தெம் விரட்டரை வழிபட்
டிழுக்கின்மா மனுவழியொன் பானிருநிலம் வாய்மை
யொழுக்கி னீடியமாட்சிய னென்னலர் கடிந்த
முழுத்தவென்றி யன்மலைய நத்தமனெனு முதல்வன். (௨)

* இமயவேந்து தெய்விகனு யெய்திய தானு
மமையுமா மலையுடைய நாடுகளுள தானும்
விமலநாடு பங்கொடு நடுவென விள்ளலானு
மழுலவேந்தனை மலைய நத்தமனென வறைவார். (௩)

வென்றியேபுரி மலைய நத்தமனெனும் வேந்த
னென்று மன்பினுல் வழிவழியடிமை யென்றிறைதன்
பொன்றிலாப் பணிகோ வன்மாநகர் புரிந்தருளு
நன்றி மேய்தோர் சேதிநாடுடை நரேந்திரனே. (௪)

சேதிநாடுடைத் தெய்விகன் குலமகன் சிறந்த
நீதியாளன் மெய்ப்பொருண் மன்னனிலவணி பெருமாற்
காதரம் பெறவாலய மெங்கணும் பூசை
காதலாற் புரிந்தாசிய லளித்தனனன் காமன். (௫

அறநிலைக் கணின்முக்கிய பொருள்களு மாண்மை
மறநிலைக் கண்வந்துற்றன பொருள்களு மற்று
மிறைவனல் லடியவர்க்கென வகத்தினி லெண்ணி
முறையினங்கவர் மகிழ்தரவளித் ¶ துரன் முதிர்ந்தான். (

§ வசுமதி=பூமி. ¶ உரன்=ஞானம்.

வேறு.

திருக்கோவலூரின் மன்னுஞ் சிவனடிக் கடிமைபூண்டு
கருக்கோலம் புகுதும்பாதை கடிந்தானடி யார்க்கென்றும்
பெருக்கோதை வழியினின்று பேருலகளிக்கு நாளி
கிருக்கோதை முனிவாக்காலு மெம்மிறை யருளேக்காலும்.

* ஒப்பருமதன சிந்தாமணி கருக்கொண் டுரைக்கு
மெப்புவன முங்களிக்க வீன்றன னொன்றென்றாக
ருப்புதல்வரைக் கண்டேந்தல் முடிவின்முக் கண்வீரட்டத்
தற்பூதமுள்ளிச் சாதகரும மாதியவு மாற்றி. (அ)

* அந்திவண்ணனை மதிக்காதானவ மேலாய்க் கொண்ட
சிந்தையரெவரு முன்னஞ்செயிர் படச்செய்த வண்ணல்
விந்தையைத் தகைமையோ ருமக்கொடியவ ரின்மேவி
நிந்தையை யடையாவண்ணம் வியாபகநிலை பெற்றுய்ய. ()

* தாமாரிக்கொண்முழவொப்பா னாகித்துச்சுதர் மூவர்க்குங்
காமாரிபுராரியந்த காரியென்றருட் பேர்தந்து
தேமாரியத்தை யாதிப்பாடைக டெரிவித் தெஞ்சா
மாமாரியெனவே வேவின்மறவலி பயிற்று வித்தான். (கo)

* ஆதிநாட் சிந்தூதேய வதிபனும் புத்திராதன்
மீதுதைவீக வேந்துபோர் செய்துவெற்றி கொள்ளப்
போதுதொட் டனுகற்கில்லா திருந்தவன் புகன்றநாட்டுக்
காதிபனுகப் பரகமெய்ப் பொருட் கண்ணலியந்து. (கக)

* புதவிபெற்றதுமேல்வேந்துபரமனல்லடியார் தொண்டை
யிதமுறப்புரிந் திராசாங்கத்தி னிலிச்சை யில்லா
விதமெலா மறிந்திக்காலம் வெற்றிநாம் பெறலாமென்று
ஒதமுடன் கோவல்சூழ்ந்தான் கடலெனப் படைகளார்ப்ப.

* ஆண்டவன் வரவுணர்ந்த மெய்ப்பொருளண்ணல் வீரட்டத்
தாண்டவ னருளெலா மென்றக்குமா மணியுநீறும்
பூண்டவன் சதுரங்கத்தோ டெழிலமர் பொருந்தும்வேட்டம்
பூண்டவன் செருக்களத்துப் புகுந்துபோர் புரிவதானான். ()

டவா ணொற்றிவெங் கனும்பமேறரி காலாள்வேகக்
ாடைநீ ளணிகளோடும் வாண்மறக் குமாரோடு
வந்தவனுங் கோவ்னிருபனை வெலற்கருஞ் சூட்சி
யெண்ணருழ் போர்விஞ்சை பலபலநனுகிச் செய்தான்.

த்தழுக் காறுகூரு மவன்புரி யமருக்கேற்ற
கத்திறல் புரிந்துமா வோடடுப்படை பாறவிட்டி
த்தகா ருறுமேறென்ன மெய்ப்பொருள் வேந்தனார்ப்ப
த்தமர்க் கழைக்கவந்தோ னடுங்கியுண் ணுணிநின்றான்.

ச்வலி யிழந்துவெள்கித் தனிநின்ற வரசைநோக்கி
ாவலிக் கிறையிருப்ப தோர்கிலா தெய்திறுய்கொல்
§வலித்தலையூர் போய்வந்துடற்றுதி போதியென்று
†வலிப்படையனேர் வான்மொழிந்து தன்கோயில் புக்கான். ()

ன னுநெஞ்சழன்று சிந்துமகிபன் பல்லணிகள் கூட்டிப்
னும் வீரச்சொற் கூறிப்பேசும் வேந்தொடு போராடிப்
மறை வலியிழந்து போயுளம்பலைதத் தெவ்வண்ண
னவன் றன்னை வெல்வதெனுஞ்சூட்சியெண்ணிநின்றான்.

துநிற்கக்கோவல்வேந்துமிசைத்தமுப் புதல்வர்கட்கும்
மச்செல்வியின் மூவேந்தர் பாவைமூவரை விவாக
முற்றி யுலகமெங்கு மெய்ப்பத்தி வலிகொண்டாட
முற்ற முடியான் றொண்டுமாற்றி நானிலம் புரந்தான். ()

முறை வெரிந்தந்தேகப் பார்த்திபனிவனை வெல்லுஞ்
தாற் பலவுநாடிச் சதித்துவஞ்சனையால் வெல்வான்
புகழ் மலையநத்தன் மாறிலாச்சில முன்னி
வணிபெருமான் வெண்ணீற்றால் வெலநினைவுகொண்டு.

நிவெண்ணீறு சாத்திவேணிகள் பொதிந்து சென்னி
னசிப்படைகாந்த ¶கோசமுந் தரித்துப்பொல்லாக்
ரிமிர்புலி ‡கோவேடங்கலத்தல் போன்றெம்மானன்பர்
னிறையுருவு முத்திராதனும் பெயரும் பூண்டு. (உ0)

*கோடை=குதிரை. § வலித்தல்=உயுத்தம். † வலிப்படை
=வானரப்படையையுடைய-இராமன். || அசி=வாள், ¶ கோ
=புத்தகம். ‡ கோ=பசு.

பொய்யணியகமுங் கையிற்கோசமும் புறத்து நீண்ட
மெய்யணி மணியுநீறும் விளங்குறும் படிவமாக
மையணி களத்தான் கோவன்மா நகர்வீதி புக்கு
செய்யணி மணியிற்செய்த சேதிபன் வாயில்சேர்ந்தான்.()

மணிக்கடைக் காவலாளர் வந்தனை புரிந்து பெம்மா
னணித்தன னென்றுவாழ்த்தியகத்தெழுந்தருளுமென்னப்
பணிப்பச்சென் றங்கங்குள்ள பலதடைகடந் தூற்றுனைத்
தணிப்பில்வாட் படைகொடுத் தனையுற்று தடுத்துச்சொல்வான். ()

துயில்கொளுமிறைவனுங்குத்தெரிந்துபின்றெருககவேண்டு
மியல்பினென்றுஞாப்யுத் நீபத்திருண்மனத் தவனுங்கேட்டுப்
பயிலருமுறு தியுங்கள் பார்த்திபற் குணர்த்தவேண்டித்
தயவினல் வந்தவெற்குத் தடையுண்டோ வென்றுபோந்தான்.(௨௩)

* அல்லிவ னடைந்துமிக்க வானவத்தொடு பல்வார்த்தை
சொல்லுவ தாலையுந்துந் தடைசொல்வ தரசனீறு
புல்லுணர லாரையென்று புகன்றதாற் போகாதேநீ
நில்லெலன மறுத்தற்கஞ்சி நின்றனன் றத்தனம்மா. (௨௪)

போந்தவன் பள்ளிக்கட்டிற் புனையிமையிருப்ப ஞாங்கர்
வேந்தனு முறங்கக்கண்டும் விரைவினுற் புகுந்தவன்று
ணுந்திருவே டங்கண்டே யையென விரங்கித்தேவி
மாந்தரின் மூதித்தசிர்த்தி மன்னனை யெழுப்பினளால். ௨௫

திகழ்மலரவணேர் சிந்தாமணி வெருண்டெழுப்பத் தேர்ந்து
நிகையினுற் புரத்தைவென்ற நாதனுர் தொண்டராமென்
றிகல்புயநிருபன்ன் பற்கெதிரெழுந் திறைஞ்சி நின்று
மகிழ்வுடனெனது மாட்சிவாழ் வுவந்தணைந்த தென்றான்.()

* முனிவரண் டர்களானுலு மொய்குழலி யர்களோடு
தனியுறு மிடத்திலெந்த மேலோர்கள் சார்ந்தாரேனு
நனிவருங் கோபமின்றே னராரசா யிருந்துங்
கனிவுடனெழுந்து போற்றுஞ் சாந்தமியார் கழறற்பாலார்.

ஊழ்புரி தவமோவென்று முகமன்சொற் றுளமகிழ்ந்து
தாழ்விலா வடிகளிங்குத் தனிப்புகப் பெற்றதென்கொ
லாழ்துயர் நீங்கவென் பாலருளுவி ரெனலுமீசன்
கேழ்வுற வுரைத்த சைவாகமத்தொன்று கிளத்தவந்தேம்.

ஆரணாகமத்தி லொன்றுயுலகினி லறிந்திலாத
திருமுறை யறிவான் மிக்கநினக்கது செப்பவந்தோ
திருபவென் றுறையப்போற்றி கெடிதில்யான் பெறும்பேறன்றோ
பரமனுருரைத்த மர்றுலாகமம் பகர்வீரென்றான். (௨௯)

படித்தருள் செய்கவென்று பார்த்திபனுரைப்ப வன்னுன்
மடக்கொடி தவிரநீயும் யானுமோர் மருங்கிருந்து
திடத்தினி லுரைக்கவேண்டு மெனத்திறற் சேதிவேந்தன்
பிடிக்குறழ் நடையாயந்தப் புரத்தினிற் பெயர்கவென்றான்.

* மாறுவேந்தடி வணங்கி வள்ளலாகமத்தை யிம்மைப்
போதிவ ணொலக்கேட்டற்கும் பொருந்துமோ பகலிற்றுய்தா
மோதுதலென மேலோர்வந் துற்றதானலமே நீயுட்
பேர்துதி யெனக்கோ கூறப்பொற்றொடி நைந்துட்புக்காள்.

தவமணி வேடத்தானைத் தவிசினிலிருத்தித் தானும்
புவியினிற் குனிந்துநின்று புகல்செவி கொடுத்துக்கையா
லுவகையோ டிறைஞ்சுங் காலையுட் படிற்றவனுங்கோசக்
கவளிகையவிழ்ப்பான்போலக்கத்திகைக்கொண்டானன்றே.

* படையது கரத்திற்கொண்டு பகைத்திற முடித்தற்காக
விடறுதல் செய்யவன்று னைத்தனிப்பதை யறிந்த
வடலுடை யாசனென்றிங் குடலுக்கிங் கடைவுற்றாலும்
பொடியணியிவர்க்குத்தீங்கு புரிவனோவெனவுட் கொண்டான்.

பத்திரங்கையிற் கொண்டோ னினைத்ததே பதறிச்செய்ய
மெய்த்தவ வேடமேமெய்ப் பொருளெனப் பணிந்துவென்றான்
பொய்த்தவன் புகுங்காலையம் பொருந்திநோக் கங்குவைத்த
தத்தன்கைத் தலத்திலங்கு வாளோங்கிக் கனத்திற்சார்ந்தான். (௩௪)

அன்னவன் வருதல்†சோரி சொரியவி ழரசறிந்து
மன்னுறும் கரமமைத்து வாள்வலியுடையோய் சூழ்வோ
ரின்னவரேமக் கென்றேதிப்படி விழவிறைஞ்சித் தத்தன்
றன்னிலைதளர்ந்து தேம்பியினிப் பணிசாறீறு மென்றான்.()

* தன்னுருச்சிதைதந்துந்தீங்குசிதைத்தவர் தமக்குச்செய்யா
மன்னெள் டதங்கள்போலும் வாண்முதற் கருவியால்வான்
றூன்னுருக் குறைக்குங்காலுந் துண்டுதுண் டாக்கியில்லலந்
தன்னிடைப் பொருத்துங்காலு மிழலருடருக்கள்போலும்.

* எனக்கிவர் கொஞ்சமேனும் பவமென்று தீறுசெய்தார்
மனத்தவர்க் கீறுசெய்ய வெணம்வரப் படுமோவாய்ந்த
வினைத்தொட ரீதோவெந்தை மிக்கசோ தனையோவென்று
நினைத்திடலோடு முள்ளத்துள்ள நிண்ணயமுங் கேளாய். ()

* எம்பிதா மகனீற்றேடு கண்டிகை யெழிற்குப்பூண்டோ
ரெம்பிரா னவரேயென்று மவர்செய்தீங் கெணுதேயென்று
நம்பனார் போலவர் நாணவிற்றலை யிதுகாறு
நம்பலிற் றினுங்கெடாது நடத்தனின் கடமைத்தாமே. ()

எம்பிரா னடியார்தம்மை யெவராலுந் தீங்குசெய்யா
வெம்பணி தவிராதீண்டு கொண்டுபோய் விடுதி ‡மன்றி
லும்புகழ் மலியுமென்ன வுரைத்தசொற்றலைமேற்கொண்டு
தம்பிரான் வேடத்தானைத் தத்தனுங்கொண்டு போந்தான்.

இச்செயலறிந் தாரெல்லா மிறைவனைத் தீங்குசெய்த
பொய்ச்செயல் வேடத்தானைக் கொல்லுவோ மென்னப்புக்கு
மச்செய லவரையெல்லா மாசனதானை கூறி
மெய்ச்செயல்விளங்கத்தத்தன் றடுத்திட வெம்பிச்சொல்வார்.

வேறு.

* என்ன வாச்சரியம் மிவனிவ் வுருத்
தன்னைக் கொண்டெணி லாததடை கடந்
துன்னற் குமரிதா முள்ளிடம் புகுந்
தின்னற்செய்த வியற்கை யென்பார் சிலர். (௪௧).

† சோரி=இரத்தம். ‡ மன்று=வெளி.

* கொலைத் தொழிற்புரியத் தருங்கோள் கையான்
கலைக்கை யண்ண லடியரிற் காண்பது
நலத்த மெய்யடி யாரையு நம்பொணு
விலக்கண மினியாய தென்பார் சிலர். (௪௨)

* என்னபுத்தி நம்மேந்தலுக்கே யிவன்
றன்னைக் கொல்ல வெணுதது தன்மை நூல்
தன்னைக் கொல்லவருங் ‡குரஞ் சாடலா
மென்னக்கூற லறிந்துமென் பார்சிலர். (௪௩).

* பழுது பட்டுப்பின் னிட்ட பகைவர்கள்
தொழுது வெல்லவுஞ் சூழ்வரென்பார் தன்னைத்
தொழுது வேண்டச்செய் யிக்குலைச் சூட்சிகண்
முழுது மாச்சரியம் மொழிவார் சிலர். (௪௪).

* என்ன மெய்யடி யாரென் றிளகியே
யண்ண லிக்கொலை யானைக்கொண் டாலுநம்
மண்ணல் வீரட்டத்தை மெய்யடியர் தீங்
கொண்ணக் கண்டதென் னென்றுரைப் பார்சிலர். (௪௫)

* பண்டு சன்மப் பழிகழித் துய்விக்கத்
தொண்டற் கீறிவன் சூழ்வித்தக் காலிறை
கண்டிருந்ததொ ராதுகழறுதன்
மிண்டதென்று விளம்பிரை வார்சிலர் (௪௬)

* நம்முயிர்க் குயிராகு நரபதி
தம்முயிர்க்குந் தறுகண்புரிந்தவன்
வெம்முயிர்க்கெட வீட்டியபின்னுடல்
விம்முயிர்ப்பு விலகுமென்பார் சிலர். (௪௭)

* வஞ்சவேடங் கொண்டானை மடித்துநந்
நெஞ்சங்கொண்ட துயரினை நீக்கவென்
றஞ்சலின்றி வந்தாராசானைகேட்
டென்செய்வோ மென்றுள்ளேங்கிச் செல்வார்சிலர். (௪௮)

‡ குரம்=பசுமாடு.

* நீறுகொள்வர் நிமலனென்றுட்கொரு
மாறுதேறன் மறுதிம்மையிற்றனக்
கிறதெய்தினுமென்றுங் கொளேந்தல்சீர்
கூறுகிற்பதென்னென்று கொண்டார்சிலர். (சகூ)

* இன்னவாறும் பிறவுமங்கெய்தினோர்
பன்னிப்பன்னி மெய்யுள்ளம் பதறிநொந்
துன்னுற்றும் மரிதாந் துயரூர்கட
னின்றிற்புக்க தறிந்தென்கொல் சாற்றுகேன். (ரு0)

வேறு.

அரசனதானை யஞ்சியடைந்தவர் மறுகினிற்ப
விரைவினிற் தத்தன்றானும் விழிக்கிமை யென்னசூழ்ந்தங்
கிருகரத்தேதியேந்திக் காத்துச்சென் றடவியெய்தி
கரவடத்தானை விட்டுப்போ வென்றுகடிதின் மீண்டான். ()

* இவ்வணம்வெளி செல்தத்தனெறியொடு மியற்றவுள்ளே
யுய்வணமிலாத விச்சையுடைய மெய்ப்பொருளாமோங்கல்
செவ்வணல் வேடத்தார்கோர் தீங்கின்றிவிட விடுத்த
தெவ்வணமாமோ வென்றுளையமுற்றீது வேண்டும். (ருஉ)

அங்கவன்கொண்டுபோன வர்ள்வினைவேடத்தான்மேற்
பொங்கிவந் தடுவார்நீக்கிப் போற்றுநன் னெறியின்விட்ட
மங்களவுரையைக்கேட்கும் வரையிவிவ்வுடலிலாவி
தங்குறவருடியென்று விரட்டன்றாள்சிந்தித்தான். (ருங)

* சிந்தித்தலோடு மற்றையாவையுந் தெரிந்திருந்த
வந்திச்செஞ் சடையானன்பு மவ்வகைகூட்டுகிற்ப
பந்தித்த சோரிசிந்தப் பத்திமைசிந்தா வேந்தன்
மூந்துற்றுத்தத்தனன்பான் முளரித்தாள்வணங்கினால். ()

வந்தடியிறைஞ்சிநின்றான் வாழ்தவவேடம்பூண்ட
மைந்துகூரவற்கிவ்வாறு மருவிடாநெறியின்விட்டே
னெந்தையேயென்னக்கூற விறைவன்கேட்டுவகைபூத்தே
யிந்தநற்சமயமைய நின்போல்யார்செய்வரென்று. (ருரு)

* மிகுதுயரோடுமுந்து மேவுமெல்லியன்மைந்தர்க்கும்
தகுமிதுவோவென்றேங்கிச் சார்பரிசனித்தருக்கும்
புகுமிதுதக்கதென்று ஞாயங்கள் புகலக்கேட்டன்
புகுமவர்தம்மைநோக்கி யொள்ளியன் குலக்கோகூறும். ()

அன்பினுற்கலுட்சிசெய்திங் கண்ணுநீர்கேண்மினேனீபா
னம்பெருநாட்டைக் காமாரிக்கு நன்மகுடஞ்சூட்டி
நம்பியரிருவரன்னேன் சொல்வகை நடக்கப்போதித்
திம்பரும்பரும் வியப்பவாகசெய்வித் தெல்லீரும். (ருஎ)

* கண்மணிவெண்ணீறஞ்சக் கரம்புரமகத்திற்கொண்டுங்
கண்ணல் விரட்டத் தெங்கித யாலயமுதலா யெங்கு
நண்ணுமாலயச் சிறப்பு நம்பனாடியார் தொண்டு
மெண்ண மாறுதியற்றி ரிறைதிருவருள் பெற்றுய்ந்திர். ()

என்றவர்க் கினிதுகூறி யிரும்புனற் பெண்ணைசூழ்ந்த
வென்றியங் கொடிகளோங்கு மேனிலை மாடவீதி
நன்றணி விழவுகுன்றாக் கோவன்மா நகரவேந்தன்
றுன்றலி லுளத்திற்கொண்ட கொள்கையை நாவாற்கூறும்.

* ஈறிலா முதலே வெண்ணீறிட்டவ ரெவராகுலுங்
கூறுநின் வடிவமென்றேகொளுமென் கொள்கையினிக்குற்று
வேறுதாழ் வுரைப்பாரென்று நாணுறவிரிந்த வன்பு
விறுநின் பதந்தந்தாள்வாய் விமலவீரட்ட வாழ்வே. (சு0)

* கைத்தலக்கனிபோன்முந்து முனிவரன்கருணைகூர்ந்தேற்
குய்த்துணர் வளித்தவாறே யுன்னடித்தொண்டேயாற்றுஞ்
சித்தமா தியகளிக்க வற்பமெய் சிதையிக்கால
மெய்த்த நின்பதந்தந்தாள்வாய் விமலவீரட்ட வாழ்வே. ()

* ஒண்ணுத லுமையாள்பாகா வுலகளந்தவனுங் காணக்
கண்ணுதற் பரனேமூல காரணநின்னை யன்றி
யெண்ணுதற் குளவோவேறிங் கெளியனை யாதரிப்பார்
நண்ணுதற் குளரோ கோவல்விரட்ட ஞானவாழ்வே. (சுஉ)

* எனப்பரிபாகத் தோட்டவ்வேந்த னெந்துரைப்பத் தேர்ந்த
வினைத்தொட ரறுக்குங்கோவல் வீரட்டத்தெம்மானின்னே
னனைத்துல கிற்குஞ்சாட்சியாறு னம்மடியார் தொண்டா
லினித்தடை யென்னோமங் கேகுதற்கெனவுட் கொண்டே.

அக்கணங் கௌரிபாகத் தவிரொளி வீரட்டேச
முக்கணன் கடிதுசென்று முன்றமைக் கண்டவாறே
நற்கணிற் காணத்தோன்ற நரேசன்கண் டுளத்துருப்போ
லெற்கணித் தாய்ப்புறத்திங் கெய்தியுமெழுந்து சூழ்ந்து.()

*அந்தோவென்செய்கேன்போற்றுவசுறுனேனேயென்று
நைந்தோது மொழியைக்கேட்டநம்பனுமிவனற்றெண்டின்
மைந்தோதப் படுமோவென்றுவரையிலாவருண்மிக்கேந்தா
னெந்தோ தேல்யாமுன் றெண்டையியந் தனறவலக்கேண்மோ.()

* உன்போலக் குவலயத்துண் முக்காலு மொருவரேனு
மின்போலுமுடலென்றுன்னி வெண்ணீற்றெ ரொவரானுலு
மென்போலு மென்னக்கொண்ட தொண்டிலிவ் விடரைப்பெற்றும்
பின்§போலக்கொலையற்காக்கமுயலல்போற்பேசவுண்டோ.

*ஈண்டுநின் னுடற் புண்மாறச்செய்குவே னினிச்சின்னாட்பூ
வாண்டுநின் மகற்களித்துன் னரும்பத மடைதியென்று
பூண்டவன் பெம்மான்கூறக் கேட்டவேந்துடல் பொருந்த
வேண்டுமோவுலகினென்றுவிழிபுனல்சொரியச் சொல்லும்.

* ஐயவிவ்வுலகை விட்டுன்னடி யென்றுந்தொழுந் தொண்
டேற்குத், துய்யனே பணிக்கினுய்ந்தேன் மற்றென்றுந்
துன்னற்கில்லேன், மெய்யனேயென்று தன்னைமறந்து மெ
ய்ப்பொருளிருப்ப, மையுலாங்கண்டன் றெண்டன் பத்தி
வண்மைக்குநைந்தே. (சுஅ)

எக்குவலயத்தும் வெண்ணீறிட்டார் நாமென்று நம்பூ
வுக்கொருகரி நீயாறையஞ்சற்க வுன்னும் வண்ணங்

§ஓலம்=துக்கக்குறிப்பு.

தொக்கநற் காட்சிதந்தோ மென்றவ்வையன் மால்தோயா
மிக்கநற்கழலை யென்றுங் கும்பிடுமேன்மை யீந்தான்.(சுகூ)

பின்பெறற்கரியவாவி பெயர்தரச் சிந்தக்கண்டு [றுன்னி
மன்பிறைலெம்மான் வெண்ணீறணிவர் மெய்ப்பொருளென்
முன்பெற வரியபேறு முந்தினன் முனைத்தைவிக
னன்குலத் தழைக்கவந்த மெய்ப்பொரு ணரேசனிம்மா. (*)

வேறு.

* தவவேடக் குகமுனிவன் சாற்றுபதேசப்படிக்குத் தனி
வினுள்ளஞ், சிவவேடமதுவே மெய்ப்பொருளென்ன வுன்
னும்வகை செயிர்சேர் தெய்வன், பவவேட முட்கொண்டு
தற்கொல்வதறிந்தவனைப் பாதுகாத்தா, னவவேடங்கொள்
ளாது தாபித்தவண்மையார் நவிற்றற்பாலார். (எக)

* அரவிளிடைத் துயில்வோன் றேடத்தேட வரியசேவடிக்
ேறவப், பரவைவாயிலிற் றூதுகொண்டோன் முன்பகர்
தொண்டத் தொகையினுள்ளே, விரவுவதாய் § வெல்லுமா
மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடிமையென்றே, புனைசெய்
யக் கண்டுமிந்த மெய்ப்பொருள் வேந்தியலையா ருரைக்கற்
பாலார். (எஉ)

* அமலநான் முடிவேந்த னரிச்சித்த விலிங்கப்போதைபூசி
த்து, முமலநீக்கருண் முனிவன்மெய்ப் பொருளென்றுரை
த்தபெயர் முறைதப்பாது, கமலன்மாலறியான் மெய்ப்பொ
ருள் வடிவமடியரென்றே கருத்துட்கொண்ட, விமலமீற்றி
னுமாறுதப் பெயர்கொள் பெருமையார் விளம்பற் பாலார்.

* புனிதமாறுச்சைவ நெறியிகழ்புன்மை யருள்ளந்துனி
பொருந்தி, யவிதமாறப்பேர் கொண்முப்புதல்வர்க ளின்
மூத்தவடன் மைந்தற்கே, யினிமைசேர் பரிசனத்தா ரேவர்
களும் பரிவாலெம் மிறைதாளுன்னிக், கனிவுமாறுதேந்தல்
சொற்றபடி முடிசூட்டிக் கவினைவைத்தார். (எச)

§ வெல்லுமா மிகவில்ல மெய்ப்பொருளுக்கடியேன்-என்றூர்.

* காமர்ரியெனுங் குமரன்றனைவரோ டொன்பானிலமுங் கதித்தசீர்த்தி, மாமாரிசொரிய நீதியிற்சொற்றபடி புரந்து மருவாரெல்லா, மேமாறி யொளிப்பச்செய் வலிகண்டோ ரேவர்களு நரசிங்கக்; கோமானென் றடிபோவக் கொண்ட வுன்றன் குலப்பெருமை குறிப்பதென்றே. (எ௫)

* பண்டைநாட் பிருகுசுகமுனி யெனவை முதலான்றோர் பகர்ந்தவாக்கா, லெண்டிசையும் புகழுறுமெய்ப் பொருளு யீன்றின்ற வியலார்வர்க்கன், கொண்டவிர்த்தி குறையாமற் சூலத்கல்வி செல்வம்வலி குறைபடாமற், றண்டமிழாதிய காவெடுங்களுங் கிகழ்ந்தபொன்னி நதித்தன்மை யேய்ப்ப.()

* பிருகுகவி வெள்ளிசுக முனியொடு தைவிகவினறபெரி யோரன்புக், குருகுளமெய்ப்பொருள்வேத்தன்வளையுளைத் தவில் வறுவர்க்குனற்றும் போற், பெருகுகுலப் பேயர் மலைய நத்தமன்னனோனுந் சாதிப்பெயருங் கொண்டங், கரு குதவிலா வுடையார் ‡ நாயனார்பண்டாரி யாதியான. (எஎ)

* மிக்கசிறப்புப் பெயர்கொண்டந்த கற்செற்றுன்றளான் மிடலின்விஞ்சி, யெக்குவலயத்து முளதுட்டர்களை யடக் கியின மிசையைநாட்டி, மைக்கள நம்மண்ணலடி யார்க்க ன்றித்தாழாது § மகியின்விர்த்தி, புக்குமிக்கக் குலப்பெரு மை யெவர்களுமளவிட்டுப் புகலற்பாற்றே. (எஅ)

* நரசிங்கபூபனருண் மெய்ப்பொருடன் புதல்வர்களிநளு கியேழுக்கும், பாவலைவயச் சொன்னிக்கி நத்தமன்னனென் றுலகம் பகரும்பான்மை, விரவியவப்பெயரு நத்தமான் மன்னென் றுஞ்சுருங்கிவிளங்குமுன்ன, குறைசெய்மற்றை யிருசாதிப்பெயரிதுபோற்சுருங்கியெங்கு மொளிருமாதோ.

---

‡ நாயனார்=நயினாரெனத்திரிந்து வழங்குகிறது. இப்பெயர் மெய்ப் பொருணாயனாருக்கேற்பட்ட ஒழுக்கச்சிறப்புப்பெயர். § மகி=பூமி.

குசமுனிதைவிக விறைகுலசேகரப் பெருமான் கொன் றையான்சீ, ரகமுடைய நரசிங்கமுனையன் மெய்ப்பொரு ளோங்க லாதியாமே, ரிக்கவழி செல்வங்களெச்ச விருத் திகண்மெய்ப்பதங்கண்மற்றுமேய்தன்முன்றம், பகமுடைய கோவல்விரட்டனருண் மலிவன்றிப் பசரவுண்டோ. (அ0)

வேறு.

இவ்வகை கோவல்வாழு மிறைவனுக்கடிமை பூண்ட
செவ்விய வன்பர்தம்மைத் தினந்தொறும் பூசைசெய்து
† கைவல மெனிதிற்பெற்றோர் பலர்வைகமுறைத் பாற்றோ
கொவ்வைவா யுமைதன்கேள்வன் கூறுவதின்றி யம்மா. ()

சதகோடி கற்பத்தேனுஞ் சாற்றுதற் கரியவான
மதிவேணிக் கோவலண்ணன் மூர்த்தியின் மகிமைதன்னை
யிதமாகச் சிறிதுசொன்னே மினியெம்மான் மகிழ்ந்துவாழும்
பதியாகுங் கோவலூரின் மான்மியம் பகருவாமே. (அஉ)

மெய்ப்பொருணாயனார் சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ-ச்செய்யுள்-௩௬௪உ.

உ

சிவமயம்.

தானவிசேடச்சருக்கம்.

வேறு.

செழித்த புண்ணிய பலத்தினை யருளித் திகழ்ந்தி
விழித்திருத் தனிவீட்டினை யருள்வது கண்டாய்
பழிப்பினல் லருளந்த காந்தகனுறை பதியாய்
விளைந்த நற்றிருக் கோவன்மா நகரமேன்மேலும். (௧)

முன்னஞ் சொல்லிய வீரட்டமெட்டினு முதிர்ந்த
வன்னிதன் பெருமைத்திற மறிவதற் கரிதா
முன்னுதற் கரிதுத்த மோத்தமமிடை யூற்றின்
றன்னந்தி யினைத்தணித் தருண்மேகமே சாலும். (௨)

சூதமாமுனி யிவ்வண முரைத்தலுந் தொழுது
காதலான ளகூபரன் காளகந் தரனார்
பானுகோ வல்வீரட்டநற்பெயர்முதற் பான்மை
போதவிங் கெனக்குரை யெனவம்முனி புகல்வான். (௩)

இமயமால் வரையீன்ற பைங்கொடி யெழில்பூத்த
விமைமணாளனுக் கன்னவீரட்ட மொண் கயிலை
தமிழுமாசை கொண்டன்பொடு சார்ந்துறை குதலாற்
றிமிரமாற்றிய சிவபுரமெனப் பெயர் திகழும். (௪)

திருக்கை யீராறுவன்கை வேனின்ற செய்கையினாற்
றிருக்கை வேளூராம் புரமெனத்திகழ் பெயர்மூன்று
புரத்தினும் பிரசித்தமாய்ப் பொலிந்தது சைவ
புரத்தினுக் கானருளினா லெனமுனி புகன்றான். (௫)

தாமரைத் தவிசணங் கொடுதாவில் வானமுதக்
காமதேனுவே முதலவாங் கபிலையின் கணமுந்
தாமமாபலி தானுமர்ச் சனைசெயுந் தகையா
னாமமொண் டிருக்கோவல மெனநயந் ததுவே. (௬)

† கைவலம்=முத்தி.

* நேமமோடு ரோமச முனிவனு மிகுஞேயத்
தாமரைக் § குசுமங்கொளுந் தபனனு நான்கு
தாமமார் முடித்தந்த விகனும் மருச்சித்த
நாமமொண் டிருக்கோ வலமெனநயந்ததுவே. (௭)

* தாமரைக் கணன்ற விசினனும் முலகளித்த
வாமமே கலையுமையும் வானகமு மெண்டிசையும்
பூமிவேந் தர்களனேகரு மருச்சித்த் பொலிவா
னாமமொண் டிருக்கோ வலமென நயந்ததுவே. (௮)

கண்ணுவன் னருச்சனையினாற் கண்ணுவ புரமாய்
மண்ணினின் மீ தொளிர்ந்தது பினர்மாமுனி கபிலன்
பண்ணு பூசையாற் கபிலமாபதி யெனப்பரவும்
பெண்ணைமா நதிவலம் புகுஞ்சிவ புரப்பெயரே. (௯)

ஐந்தலர்க் கணையவ னருச்சனை செயுமதனால்
வந்தமாபெயர் காமநற் புரமென மலியுந்
தந்திமா முகன் பூசனைபுரிந்த தன்மையினாற்
கந்தநீள் பொழிற்கணேச மாபுரமெனக் கவினும். (௧0)

கிருட்டிணன் றனதருந்தவங் கிளர்தலா லதன்பேர்
கிருட்டிணா ரணியம்மெனக் கிளத்தச்சேர்ந்தது மெய்த்
திருத்தருஞ் சிவபுராமு ருத்திர ரருச்சிப்பாற்
றிருத்தரு முருத்திர புரமெனச் சொலத்திகழும். (௧௧)

பின்னுமிப் படிப்பெட்பி னலங்கெழிற் பூசை
துன்னியாற்றி னோர்பெயரினும் பதிப்பெயர் துலங்கு
மன்ன புண்ணிய க்ஷேத்திரத்தருந்தவ மிழைத்து
மன்னினார்பலர் பெறலரும் பேற்றினை மன்னோ. (௧௨)

ஆதவன் சதுயுகமு மைந்துறைந் தனனாங்கு
வேதியன் சதுயுகமு மூன்றிருந்தனன் விருப்பான்
மாதவன் சதுயுகமு மேழ்வதிந்த னன்பாக
சாதனன் சதுயுகமு மைந்தமர்ந் தனன்சரர்பால். (௧௩)

§ குசுமம்=மலர்.

ஒருசுவேண் முனிமூன் றிரண்டுரோம சன்காளி
பொருவிலா தொன்றுமாகர் போற்றுறுங் குருவொன்றே
கரிமுகத்தவன் மூன்று சண்முகன்கவி னான்கு
வரைமடந்தை யைந்திவை சதுயுகமுமாய் மதியே. (௧௪)

சேடனான்குமா கபிலனங் கிரண்டுசெங் கோற்றே
வாமூன்று ‡ பார்க்கவ னிரண்டணி மிருகண்டு
நாடுமொன்று நற்சதுயுகமா மவனண்பாற்
றேடிவாழ்ந்தன ரருந்தவப் பேற்றினிற் சிறந்தே. (௧௫)

பிரமஞானியாங் கபிலன் கண்ணுவன் குகன்பெருமை
மருசுவேண் முனிகுண்டி வச்சிரன் மிருகண்டு
கருதுமுத் தமவிம்முனி யெழுவருங் காம
புரமருந் தவத்தினில் வசித்தருங் கதிபுகுந்தார். (௧௬)

ஆயுளுந் திடபலமுட னுடகத் திருவு
மேயவின்பமும் புதல்வரும் வென்றியும் விளங்குந்
தூயவிஞ்சையு மேற்கபி முகத்தனுய்த் தோன்று
நாயகன் சிவபுரத் தடைந்தவரெலா நயந்தார். (௧௭)

வேறு.

பூருவவுததிமேற்கு யோசனையோர் மூன்றினிற் பொன்னி
யின் வடபாற், சேருறுமைந்தியோசனையினி லருணபூதரத்
தினுக் கழற்றிசையி, லோருயோசனையிற் காஞ்சிமா நகரத்
துற்ற தென்பாலி னன்காகச், சாரும்யோசனையிற் சிவபுர
மீதனிற் சார்ந்தவர் மடங்கணந்திடுமே. (௧௮)

இசைத்தருடானம் யோசனைதூர மியற்றரும் புநிதமாமங்கு
வசித்தவர் பாவக்கடலது சுவற்றிக்கை வலம்வழங்கு கேத்
திரமா, முசித்துடன் மெலிந்து பிறவியிற்றிரிந்து முடிவி
லா வறுமையிற்றாழ்ந்து, பசித்தவரெல்லா மவ்விடம்புகுத
விட்டகாமியமெலாம் பலிப்பார். (௧௯)

‡ பார்க்கவன் = பரசிராமன்.

அவ்விடத்தணுகியாவரோயெனினுமைந்தெழுத் தொருதரஞ்
செபித்தாற், கைவலம் புகுவார் காமியமெல்லா மிகத்தினிற்
றுய்த்தது கடிந்தே, செவ்விதினிறையை யருச்சனை புரிந்
தார் சேர்கதி மதிந்திடப்படுமோ, வெவ்வினை தவிர்க்கு மத்
தலத்தொன்று கோடியாய்விளையும் புண்ணியமே. (௨0)

சூலபாணியனற் றரிசனமுதல வல்லது சொற்றகோ வலத்
தில், வேல்பொரு விழியார் மையலாதிய தீவினைகளைக் கு
றித்தடைவார்க், கேலவே யொருநாளிரவு தங்குவரேல்வர்
கடமிருவினைத்துயர்தீர்ந், தாலமுண்டவனருளினாற் பரம
மாஞ் சிவலோகத்தை யடைவார். (௨௧)

வேறு.

அந்தகன்றனை யடர்த்தவீ ரட்டனை யன்பாற்
முந்து வேதிய ரேழுபத்தோ டிருமூவர்
சிந்தை யன்பினா லருச்சனை சிவபுரத்தியற்றி
நந்திலாத்தனி ‡ விபூதியை நணுகின ரன்றே. (௨௨)

அன்ன சைவமர் கேத்திரத்தா னருச்சனையைத்
தென்னல் வேழ்வியைத் தவத்தினைச் சிறிதுமாற்றிடினும்
பின்னர்நாயக னருளினாற் பெருக்கவு முற்றி
நன்னயந்து நற்சிவகதி நணுகுவ ரன்றே. (௨௩)

வேறு.

தவத்தோருமற்றோருமக்கோவலத்தேதாவாதுவியாவெருக்
கொண்டிடாம, லவப்போடு மிம்மைக்குண் மனமேடுகூட
வுற்றுளானத்தங்கினலங்களுற்று, ரவப்பேறுமேமன்சிவப்
பேறுமாகா வம்மைக்கு ளெழுக்குளாழும் பழிப்பாம், பவ
ப்பேறு மெய்தாது வீரட்டநாதன் பதப்பேறு பேறென்ப
தென்கொல் வியப்பே. (௨௪)

கண்டீர்கள் வீடெய்து வீரட்டநாதன் கழற்சேவையுங்
கண்டு பெண்ணைக்கு ணீரா யுண்டார்க டேவாவ ரொண்

‡ விபூதி = அட்ட ஐசுவரியம்.

ணீரதுறையு முலவாத்காவுந் தவத்தேறு ஞானங், கொண்டோர் வதிந்தெங்கு மெங்கும் பொலிந்தகோவற் புரங்கண்டபேருங்குமுண்டோ, பண்டோதுமற்றோர் தலந்தாசையும் பின்பாவங்களுந் தீயலோகங்களும்மே. ௨௫

வேறு.

* ஈடிலாத வத்தலத்தினி லெய்துவ தன்றி
நீடுவீரட்டத் திறைநகர்ப் பெயரினை நிறுவிக்
கூடுமன்பொ டெங்காகினும் பூசனைகுறிப் பார்
நேடுதற்கருஞ் சித்தியுற்ற மலன்றாள் சேர்வார். (௨௬)

* என்றுகூறக் கேளியக்கர் கோன்மதனியு முனிவன்
றன்றுசீரடி வணங்கி நின்றையநீ சொற்ற
னன்றவ்வா றெவர்நனுகினர் நவிற்றுதி யென்றான்
பொன்றிலாத் தவச்சூதனுண் மகிழ்ந்திவை புகலும். (௨௭)

* முன்னஞ் சொற்றவோர் மூப்பநம்பியு மியற்சோழன்
றன்னை யொப்புற வர்சுசெய்தும் முளஞ்சசிசேர்
மின்னையொத்த செஞ்சடை கொளெம்வீ ரட்டன்சேவை
துன்னவந்து வந்தடிக்கடி தொழுது போங்காலே. (௨௮)

* மைந்தன் வண்மைக ளறிந்தமெய்ப் பொருளண்ணன்
விந்தை மிக்கவித் தலப்பெய ராதியவிளங்க [மகிமேல்
வந்தமா நகர்தனி லமைத்தண்ண றொண்டாற்று
யிந்தமேம் படுதலத் தியற்றியவரு ளெய்தும். (௨௯)

* ஆதலா லுவண்புரிதி யென்றரசனும் விடுப்பக்
காத்லோ டேழின்மூப்ப நம்பியுங் கடிதபயன்
றீதில்பொன்னி நாடடைந்து சீர்க்குடந்தையைச் சேர
வாதரத்தொ டெம்பிரான் கோயிலய மமைத்தே. (௩0)

* எம்பிரானிமா சலவல்லி வனைபுக வெறிந்தோன்
றம்பிமா முகன்றந்தை தாபணித்தவன் முதலாம்
பம்புசீர்ச் சிவாகம விதிப்படியுளார் பதிட்டை
யும்பரிம்பருந் தெரிழுந்தகை செய்தரு ளோங்க. (௩௧)

வேறு.

* நலஞ்சிறந்த வந்நகர்க்குக் கோவலென்ற பெயர்நாட்டி நாணுட்பூசைக், குலஞ்சிறக்க வுற்சவங்கள் புரிவித்துப் பத்திநெறி குலவலானன், வலஞ்சிறந்த பன்னிருதார் நான்முடியோன் குலப்போன் வண்மைகண்டோர், தலஞ்சிறக்கத் திருமூப்ப கோவலென வோர்பெயருஞ் சாற்றினால்.

* அத்தலத்தின் மூப்பநம்பி திருக்கோவல் வீரட்டத் தம்மான்சேவை, யெத்தகையோ வத்தகையிற் றரிசித்துப் பொன்னிநதிக் கிறைவனுட்டை, மெய்த்தகையாகப் புரந்து விண்மண்ணும் புகழ்நிறுவி மிக்கசெல்வர், துய்த்திரண்டு சுதரளித்து நம்பெருமா னடித்தொண்டைத் துணையாக்கொண்டு. (௩௩)

* இகம்வெறுத்தங் கமைத்ததிரு வாலயத்திலிருந்து பணியியற்றிமாசி, மகதினத்துற்சவ விற்றிவுடன் மறந்தெந்தையைத் துதிக்கவள்ளலுள்ள, மிகமகிழ்வாற் றரிசனந்தந்தீரடிநிழலி லென்றுமே வத்தந்தான், றகவுடையோர் புகழ்ந்தேத்தும் வெள்ளிகுல சேகரன்றன் றனையற்கம்மா. (௩௪)

* அயனளித்த சுதபிருகு முதற்குல சேகரன் வனையாமறுவர்போல், வியனுள மெய்க்குலப் பேருஞ்சுருதி மானெனுஞ்சாதிப் பேருமேம்பட், டுயர்மூப்பனெனுஞ் சிறப்புப்பேருங் கொண்டெழில் வலிசெல்வத்தோ டுண்மை, யியல்புடையதா யென்றுஞ் சிறப்புளவக் குலப்பெருமை யிசைப்பதென்னே. (௩௫)

* இந்தவிதம் பல்லோர்கள் வீரட்டன் றிருவருள் கண்டிச்சைவைத்தே, யந்நகர் தனிலெம்மானைத் தாபித்தரிச்சிப்பதன்றி மற்றை, யெந்தவெந்த விடங்களினுங் கோவலென்ற பெயர்நாட்டி யிறையைப்பூசித், தந்தமிலா முத்தியோடிட்டகா மியமெல்லா மடைந்தாராமால். (௩௬)

* அவரவர்தங் குலமாதிப் பெயர்களின்பின் கோவலென்றே யறைந்தநாமங், கவருலகிற் கோவிலென்றே திரிந்து வழங்குறுந் தன்மைகாண்டி கோலத், துவணவிறைக்கெம் பெருமானகமகிழ்ந்து முனைமுனைத்த வுணாயிருக்கத், தவமலிகோவலின் மகிமையெவாாலு மளவிட்டுச் சாற்றற்பாற்றோ. (௩௭)

வேறு.

திருநதி இயுங்கச் நதியுந்தின
மருவு சங்கம மாயபி னுகியிற்
பொரு புனற்படிந்தே தர்ப்பணஞ்கியை
யொருதரமே புரிந்தோர் கதியோங்கு வார். (௩௮)

மேன்மை மேன்மையு மிக்கதோர் புண்ணியப்
பான்மையும் பெறும்பான்மை கருதினோர்
வேன்மை யுங்கண் மணாளன்றன் வீரட்டந்
தான் வசிக்கத் தனிக்கதி சாருவார். (௩௯)

யாது வேண்டினு மெந்தை சிவபுரத்
தோது பெண்ணை முழுகியொருதரம்
பாதிமாமதி யானைப் பணிந்தொரு
போதுவைகி லடைகுவர் போதமே. (௪0)

சீர்த்தி விஞ்சிய சீர்கொளி யக்கர்தம்
பார்த்திப திருக்கோவம் பதிப்பர
மூர்த்திதான் மொழிந்து மகிழ்ந்தவா
தீர்த்தமும் மினியாஞ் சில கூறுவாம். (௪௧)

தலவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௩௬௫.

திருக்கோவலூர்
தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

பாரும் விண்ணும் பணியும் பரிசினாற்
சீரு நீரு மிலங்கு செருக்கினாற்
பேரும் வையம் பிணுகியென் றோதலா
லாரும் பெண்ணை யெம்மை யனைமானுமே. (௧)

* உலகை யூட்டியுய் வித்துறங்கிச் சங்கோ
டிலகு மாழியை யேய்ந்து திருமலிந்
தலகில் பாலவி யண்மி விளங்கலாற்
சலசைகொண்கன் றனைப்பொரும் பெண்ணையே. (௨)

* தாமலிந் தரியுந் திச்சூழ்ந் வயின்
பூமலிந் துலகுக் கிதமூட்டிப் பொற்
பாமலிந்து விளங்கலிற் பன்னு நா
னமலிந் தவனொடு நதி யரோ. (௩)

* நம்ப னுதிடை நண்ணியு நந்தியூர்ந்
திம்பரோர் வரையிற் பிறந்துந் தமிழ்
பம்புபா லளித்தும் வினை பாறியு
மும்பரேத்த நிற்கு மும் பெண்ணையே. (௪)

* அய்யன் பாலுதித்தும் மமைபால் சென்றும்
வெய்ய திவினை விட்டியும் வேல்கொடு
செய்ய வாரிக லக்கியுஞ் சேர்ந்தவ
ருய்ய வர்த்தி யுயர்வரை மேவியும். (௫)

* ஒண்ணி னுவாய் கொடும் மெதிர்த்தார்களை
மண்ணின் மாய்த்தும் வரைகட கர்த்துமுக்
கண்ணெம்மானை வலம் வந்துங் காணலாற்
பெண்ணை யாமுரு கப்பெரு மானரோ. (௬

வேறு.

* குளிர்வரைபுரந்து கொடுவரைபிளந்து கோடைமேற்பரந்து செஞ்சுடிலத், தளிர்விரிகொன்றை யானுரைப்படியே தணந்துபன்மலர்க் கொடிதழுவி, மிளிர்தரு வானிற்றருகை நீண்டிமைப் பின்வேண்டு காவதஞ்சென்று விமல, ஞளிர்மலநடிகள் வலங்கொடு பணிந்துநந்தி மால்வரை வரைகொண்டு. (எ)

* பாதிரிப்புலியூர்க் குணகடல் படிந்து பார்த்தவர் வெருவுறப்பரந்து, கோதிரித்தளவின் மணிகொடு புவனங் குனிய மேம்படுத்து மால்கொண்டு, கேதிரித்தர்சர் மூவர்கன்னியர்தங் கேண்மைகொண் டெழிற்பிரமரங்கள், தாதிரித் தலவுமலங்கற் றைவீசன் றூனெனவரும் பிணகியுமே. (அ)

வேறு.

மிருத நீக்கி விளங்கு புனிதத்தா
லுருவம் வாலிய வொண்ணிற மாதலாற்
சூரும் வந்து துதைந்து தொழுதலா
லரிய பெண்ணை யமுதமு மாமரோ. (கூ)

கங்கை யாதி நதிகளுங் காதலி
னங்க ணீத்த மமரும் பிணகியிற்
றங்க வார்புனற் றெட்டவ ருண்டவர்
பொங்கு வாரருள் புந்திகொண் டாருமே. (க0)

மக்களு மக்கண் மக்களுங் காந்திபு
மொக்கலு நிதி யோங்கிய செல்வமும்
புக்கு வாழ்ந்து புராந்தகன் பாதமே
தொக்கு வார்பெண்ணை யாற்றி னிற் றேய்குவார். (கக)

சித்திரைத் திங்கட் சித்திரை நாளினி
லத்த மஞ்செய்பு வாவினில் வீரட்ட
வித்தன் மென்முகத் தார்ந்த பிணகியிற்
சித்தி சேரு முருத்திர தீர்த்தத்தில் (கஉ)

நான மாடி நவிலுஞ் சிவபுரத்
தான வண்ணலை யன்பிற் றெழுதர்ச்சித்
தேனை யோரு மிறைஞ்ச விசையுடன்
ஞான நாதன் செய்நல் லவிதியினால். (கங)

கோவ னுதனை யாட்டினர் கோறல்போய்த்
தாவி லாமுதற் பாவந் தணந்தகல்
பூவில் வாழ்ந்திட்ட காமம் பொருந்தியே
தேவருந் தொழச் சேர்வர் கயிலையே. (கச)

எவ ராகினு மெத்திறத் தாகினும்
வாவு முத்தர் வாகினிப் பெண்ணையின்
மூவர் நாதனை யுன்னி முழுகினோர்
தேவ ராகுவர் திண்ண மிஃதரோ. (கரு)

மற்று மந்த மகேசனை யக்கினி
யுற்ற பெண்ணையி லோங்கு கபிலர்த
நற் றுறைக்க ணனைந்து பணிந்தவர்
பெற்ற பேறம ரர்க்கும் பெரிதரோ. (கசு)

அத் துறைக்கு வடக்கி லமர்ந்தருட்
சுத்த கண்ணுவ தீர்த்தமுந் தோன்றுமாற்
பத்தி யாக விசாக பருவத்தி
லுத்த மத்தரதிற் குடைந் தோங்குவார். (கஎ)

வழுத்து காலத்தி லாயவத் தீர்த்தத்தின்
முழுத்த வன்பொடு மூழ்கி முதல்வனைப்
பழுத்த நெஞ்சிற் பணிபவர் காமங்கள்
செழித்து முன்னர் தினந்தின மோங்குமே. (கஅ)

இதற்கு மேற்கி லிராகவ தீர்த்தத்தின்
மதித் திலக்குவன் சீதைசெய் வாழ்தடத்
திதத்தி லாடின ரீட்டிய பாவம்போய்க்
கதிக்குண் மேய கதியிற் கலப்பரே. (க௯)

வேறு.

இசைத்தகல் லிராமதீர்த்தத் தப்புறத் தியைந்த மேல்பான்
முசிப்புறு பிரசிராம னற்றுறை மூழ்கினோர்கள்
வசைத்தபொய் மறையோர்க்கீயு மற்றுமா பாவந்தீர்ந்து
நசைத்தவ ரோடுங்காம நற்பொரு டானுஞ் சேர்வார்.

அப்பரசி ராமதீர்த்தத் தடுத்ததென் றிசையின் மன்னுந்
தப்பறுதரும தீர்த்தத் தனிப்புனன் மூழ்கினோர்க
ளொப்பறு மறங்கள் பொன்று தோங்கித் தியத்துமேவிச்
செப்பிய நிறைந்தவாயுட் சேர்ந்தினி தூடுவாழ்வார். (௨௧)

இறையவன் வடபாலோங்குந் திருநதி யிசைந்துநின்ற
துறையினிற் பத்ர ரகமெனும் பெயர்சூழ்ந்த தீர்த்தத்
தறையுந்தென்றுலத்தார் தீர்த்தமரிதினில் விளங்குமாங்குக்
கறையிலாக் கயைக்குமேலாய்க் கதிவழங் குறையுளாமே.

அன்னநற் றுறையின் முன்னுளருஞ் சலக்காருவென்பான்
மன்னிநீர் குடைந்து தென்பால் வருகதி மருவினுறு
லின்னறீ ரதனீராடி யியைந்தமா ளயத்திற்பிண்டந்
தன்னையங் கிறந்தார்க் காற்றிலவர் பயன்சாற்றலாமோ. ()

அனந்தகாலமும் பிதிர்க்கண் மகிழ்வாராற் கயையின்வானீர்
நினைந்தருள் பயனுங்கங்கா நானத்தின் பயனுமேவிக்
கணம்படு கதியிற்சேர்வார் கழறுமத்துறைக்குக் கீழ்பாற்
றினந்திகழ்ந் திலங்குசுத்த விருடியர் தீர்த்தமன்றே. (௨௪)

மங்கள் நிறைந்தவன்ன மாதட மூழ்கினோர்கள்
பங்கமில் சுத்தான் மாவாயிசுர பதத்தைச் சார்வா
ரங்கணற் றுறைக்குக்கீழ்பா லாதவதீர்த்த மாகுங்
கீர்த்தையிற் படிந்தோர் நாளுங்கண்டிடார் பிணிநோயம்மா.

இரதசத்தமியிற் றோய்ந்தோ ரிரவிதன் னுலகஞ்சேர்வர்
பரவுமத்தடத்திற் றென்பாற் †பாவகதீர்த்தந் தோய்ந்தோர்

† பாவகன் = அக்கினி.

கருதறிவுட னன்மைந்தர் பவுத்திரர்க்கணங்கள் சார்வார்
மருவிய றடக்குத்தீர்ந்து மனப்புகி தத்தினூலை. (௨௬)

அவ்வழி தீர்த்தத்தோர்க்கு மாவணியுவாவிற் றோய்ந்தோர்
திவ்விய பிரமதேச செறிந்தயன் பதத்தைச்சேர்வார்
வெவ்வினை தவிர்க்கும் பத்ரசங்கம மேவியன்பாற்
செவ்வியதை யுவாவிற் சிரத்தையிற் படிந்தோரம்மா. (௨௭)

வினையைவென் றவன்றன்மேய கருணையாற் றிருமேதக்கி
தனிமகிழ் கதியைச்சார்வர் சாற்றுமப் புநிதமான
புனனிறை தடங்கடம்மிற் போற்றியமாகத் திங்கண்
மனநியமத் தோடாடு மனித்தருந் தேவராவார். (௨௮)

அதிகர்ன் னியமத்தோடு மாகமாதத்தி லன்பால்
விதிமுறை நானமாடி விளம்புதீர்த் தங்களெல்லா
மதியணி கோவலேசன் மலரடியருச்சித் தேத்திற்
சிதைவிலா வீடுசேர்வார் சிவநிசிமுறையுஞ் சேர்வார். (௨௯)

மாதரா ரணங்கைநேர வாழிராகவ புரத்து
நாதனை வலஞ்சூழ் பெண்ணைநதி குளித்திறையை யன்பா
லோதுமார்கழி மாதத்தினுற்ற வாதிரையிற் பூசை [வார்.
போதவங்கிழைப்பார் நம்பன்பொற்பதந் தமதாய்க் கொள்

ஆயுளு மிசையுமாறு தனுவிரு செல்வமோடு
மேயநல் லறிவுமிம்மை மறுமையும் பயனைமேவித்
தாயினுங் கருணைமேய சங்கரனடியி னீழற்
றாயகன் முத்திசேர்வார் சொற்றதீர்த் தங்கடோய்வார். ()

இச்சிவபுரத்து மேயகபிலாதி யெண்ணி றீர்த்தத்
துச்சிதப் புனலிற்றோய்வா ருயர்பலமென் செய்வோமென்
னச்சமாம் விசாரத்தேங்கி யடைதர வழியுமின்றி
நச்சயில் விழைப்போல நாசத்தை நணுகுமன்றே. (௩௨)

வேறு.

பார்புகழ் பத்திர சங்கமத் துறை
யாரொனும் படிந்தபோர்க் கினிய மங்களஞ்
சேரு மங்கதற் குளஞ்சேர் கிலாதென
வோருவோ ரிவ்வுல குழியி னில்லையே. (௩௩.)

வேறு.

* கூறுபெண்ணையி லெண்ணரும் பேர்கண்முன் குடைந்தே
வேறுவேறு செய்பாவங்க டீர்ந்து மேம்பட்டா
ரீறிலாதவர் நதித்தகை யளவில தெனினுந்
தேறுமாறினு மறிந்தவா சிறிதுசொற் றிடுவோம். (௩௪)

* விரதுவிஞ் சியாசன் பணிமேவுறுந் தன்மப்
பிரகலாதன னக்குரு மகனுயிர் பிரித்த
நரகுறும் பவம்விலக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை நணுக
வுரமுட னளித்ததுமந்த வொப்பிலோர் நதியே. (௩௫)

* கங்கை யாதியா நதியெலாங் காசினியோர்செய்
பொங்குபாவங் கடனைத்தலாற் காளிமம் பொருந்தி
பங்கயாசன னுரைப்படிப் பிஞ்கியிற் படிந்து
புங்கமாரொளி பெற்றுறின் புகலுவ தெவனோ. (௩௬)

* காமமாபுரி யெசுவையர் வேழ்விக்கா வின்பா
னேமமோட்டையெடுக்க வுட்கன்றிறந் திடத்தீ
வீமமா ரிருங்கத்தியால் வெம்பிமெய்ப் பெண்ணை
நாம்மார்நதி யாடிமேம் படினென்னோ நவில்கேன். (௩௭)

வேறு.

அலகில்சீர்ச் § சொன்னநதி சாருராரூரி
லந்தணன் பதுமயோ னியனும்
அலகிலா நிதிகள்பல வகையீட்டி
யணுக்கணு பிரர்க்குமீ யான்பால்

§ சுவர்ணம்=சொன்னம்-என்றுயது.

நலமறிதே வதத்தனு மறையோன் வறுமையா
னலிந்துண விற்கு
நணுகியன் னேன்சொல் லேவலி னடந்து
முணவரிதாய் வந்தோனவினும்
நிலையென்று கொளுமுன் செல்வமுநீயுங்
கேடுண்டு நிரையமும்பெற்று
நிலத்தினில் வேதாளத் துருவடைதி யென்று
சாபப்படி நேர்ந்தே
யுலவுகால் பிரகச்சோ மனன்மனைவி
யுடன்றொடர்ந்த வண்மெய்யைமெலிக்க
வுயர்பெண்ணை தோயமுன் னுருவடைந்தே
யொளிர்ந்தனர் தனித்தனிமாதோ. (௩௮)

* காசிப நதிசார் பிரமதேசத்தைக்
காவல்செய் சுதவன் மனிகத்தைக்
காதலர்க் களித்து மனையொடு வினைத்துக்
கருதருந் தவம்புரிந் திடுங்காற்
றேசிகன் வசிட்டனுதி னன்முனிவர்
சேரவேந் துபசரித்துண்ணச்
செப்புபோ தரசமுனிவரீ யுலகாள்
செய்கையில் பசுத்தொழுப் புகும் †கான்
பூசையார் வங்கேட்டாயனும் வெகுண்டு
புகலிருளிற் குறிப்பாகப்
§ புங்கமொன்றேவப் பூனைமேற்படாது
பொருந்தொராவிற் பட்டங்கொழிந்த
வாசினுக் கிழையாப் பாமுகமடைந்த
வப்பழி யுன்னைவிட்டகல
வாடுதி பினுகியென வவ்வாறுடி யருநெறி
கொளினென்னே வறைவேன். (௩௯)

† கான்பூசை=காட்டுப்பூனை. § புங்கம்=பாணம்.

வேறு.

* தீவினையுலகி னுள்ளனவெல்லாந் தனதெனக் கொண்டுஞ் சீர்கெட்டுப், பாவியென் றன்னையாதியோர் நீக்கப்படுங் கொடுநோயினல் வருந்திப், பூவினிலேற்றற் கேதுவுமின்றிப் புலம்பிக் கான்சென்று வீழ்சுத்த, ஞவிபோங் காலைப் பெண்ணைமாநதி நீராடிச்செல்படிக ளென்பானும். (சு௦)

* என்னுற் றுறவியிக்கன் மெய்த்திருப்ப வேனஞ்சேனி†மெகின்சூழக், கன்னும்பஞ் சடையவாய் பிளந்தவனுங் கிடந்தமைகண்டு கைக்கடங்கொள், பெண்ணைநீ ரவன்வாய்ப் பெய்தலும் புசிக்கப் பிரிந்திவான் மாவினைக்கொன்ள, நண்ணெமதூதர் சிவகணுநிபரு நடுவன்பாலடைக்திவை சொற்றூர். (சுக)

* யாங்கள் நீண்டுவதற் கருவருப்படைந்த விக்கொடும்பதகனை யரன்சிர், தாங்குவார்கொள்ளுந் தகுதியுமுண்டோ சாத்துதியென விறைகணத்த, ரோங்கனேர் பன்னற்கொரு சிறுபுலிங்க முறலன்றி வேண்டுமோவதுபோற், நீங்களிலவாயினும் பிறுகியினேர் திவலைமேல் வேண்டுமோநீர.

* என்றுரைத்திடக் கேட்டிருசெவி யிதயமிதமுடன் களித்தெ மான்கணத்தீர், நன்றிவற்கொடு போமென விடுவிக்க நம்பன் மெய்யடியரிற் கொடுபோய்த், துன்றுசீர்ச் சிவலோகத்தினிலென்றுந் துலங்குறவ சுத்தனைவைத்தார், வென்றியோய்பின்கிப் பெருமையை யய்ன்மால் விளம்பரிதெனிலென்னே விரிப்பேன். (சுந)

வேறு.

* மெச்சுறு மறைகிளர் வியாதனே நிகர்
குச்சமாமுனி கௌசிகப்பேர் கொண்டமெய்
யிச்சையா லிருவரு நோற்றன் மிக்கிட
நச்சியா வுலகினு நணுகித் தேடினர். (சுச)

§ உதீவி—எறும்பு. † எகின்—நாய்.

மண்ணை நீக்காதி யாமகிமை மீக்கொளும்
பெண்ணையை யறிந்தன் ஞேராடிப் பெட்பினி
லெண்ணருந் தவமெளி தெய்த மேம்படி
னுண்ணிய நதிச்செய னுவ்லும்பான் மைத்தோ. (சரு)

வேறு.

நின்மலனெனு மோரந்தணன்பான் மண்டுகனென்பானி றக்லை கற்றுட், டுன்மலமகலா தாணவமலங் கொண்டா யற்றாற வோரவன்வெஞ், சொன்மலப் பிரமராக்கதனுகித் யயோனில் கொண்டுநாரதனுற், பொன்மலர் திகழும் ஞகியிற்படிந்து ஐகரனுயினென் புகல்வேன். (சுசு)

வேறு.

அகத்தியன் காக்கடத்தினைக் கவிழ்த்திட வதனுன் மிகுத்த கோபத்தான் மகோதரம்பெறச் சொலவேழ் மகத்தெமா னதிலர்டவத்துயர் கெடின்முடிவின் மகத்துவஞ் செறிபினுகியின் பெருமையார் வகுப்பார். ()

வனப்பின்மிக்க தன்றமையனன் மனைவியை மருவி னைப்பின் வைத்தொரு நாளிரவசுர னின்னேரக் னக்கருங் குழலறிந்து கற்புகற்றக்கொள் கருத்தோய் ளைச்குவாய்க் கத்திநிரயங்கோ நோயென நிகழ்த்த. (சுஅ)

கேட்டுவெள்கி நின்மலனிறந் தெணிற்கிளர் நரக ட்டுதுன் பத்தினுழன் றுலகிடை முன்போன்முனைத்தூழ் ட்டுமராச ரோகமும்பெற வவையவங் குறைந்து ட்டுமெய்த் தவரோம சன்சொலப் பெண்ணைநணுகி. (சுகூ)

வேறு.

ஆடியோ ராண்டுட் செய்யமெய்யினை யடைந்தானந்தங் டின னிவனையன்றிச் சனந்தன்ன் மனைவியோடு டுகண் ணிலாதிருக்க வவர்க்குப் சரிக்கனோா தூடுதறவத் தாற்கொண்ட சுதற்கிரு வருமுறைப்பார்.

† ஊடுதல்—நீங்குதல்.

* தந்தைதா யிருவர்செல்வ னிருப்பினுந் தணந்துபோகன்
மைந்தர்கட் கிலாதிருக்க நயனுதிலவி யொன்றின்றிச்
சிந்தைநொந் தழலுமெங்கடமைவிட்டுச்செலனீ தூய்தோ
வெந்தமேன்மையுநீயெங்கட்பின்னெய்திவெய்தாயென்றார்.

* அச்சொலை மதிக்காதன்னோ னிகன்றருந் தவமியற்ற
மெச்சுமதீ தவங்கெடுக்க விண்ணவர்க் கிறைவனேவா
‡ லச்சுதன் கவானுதித்தா ளடைந்தவன் றனைமருட்டி
நச்சுறுதவத்தைப் பின்னுநணுகாது செய்து சேர்ந்தாள்.

சின்னாட்பின்னன கனந்தத்தெரிவை யின்பம் வெறுத்து
முன்னாற்சொன்னதைமறுத்துத்தவமுயன் றிடுங்காலின்றோ
சொன்னடா வகைகளாதித் தோடங்கடொடர்ந்து மெ
யின்னன் னீர்மை குறையமேக ரோகமாய் நணுகிற்றம்ம.

வேறு.

* மனம்வெறுத்துப்பராசனடிவணங்கி வருத்துவதுனைக்க
மைந்தநிய, வினைவெறுத் தேகப்புரியும் பெண்ணையாடுதி
யென்றான் விதித்தவண்ணந், தினம்விதியா லோராண்டு
வரையாடிக் குட்டநோய் தீர்ந்துய்ந்தானற், றனதகதடு
ன்மைமிச வனமுனிவர் தாங்கேட்கத் தமியேம்பண்டு.

* வதிட்டனியிச் சக்கரவர்த்திக் கன்பால் வகுத்தபடி விரி
துவண்மை, கதித்திடவுங் கூறினும்பிரமாண்ட புராணத்துட
கனைத்தயாவ், மதித்திடத்தா லறிந்தவன்னோர் யாவருமக்
நதியாடி மகிழ்வாருள்ளத், துதித்தபடி சித்தியுற்றே கின
வெவ்யுட் சிறிதுசிறிதுனக் குரைத்தேன். (௫௫)

* கூறுமிந்தப் பினாகிநதி தனக்கடைந்த கொள்கையெல்லாங்
குமரற்பெற்ற, வாறுடையெம் வீரட்டத்தம்மான் றனரு
ண்மலிவையன்றியுண்டோ, வீறுகருமக்கழிப்பாற் பூவுலக

‡ அச்சுதன்கவான் உதித்தாள்=திருமாலின் றொடையிற்பிறந்த உருவசி.

த்துள தீர்த்தமென் மேலென்று; தேறும்வகை புகன்றாரந்
நதிகள் படியிந்நதியின் செயலென் சொல்வேன். (௫௬)

* செந்துவர்வாய்க் கௌரிதவம் பெருக்கும்வனி யிருந்து
நந்தி செய்தவத்தீ, நந்தவிறை பினாகத்தாற் சடைநீவிக்கங்
கைநந்தி சிரத்தினல்க, வந்தநெடும் புனல்பொங்கி யெவ்வு
லகத்தையு முய்வித்தருள்வதற்கே, வந்ததும் பாநதிநேயம்
வந்ததாதியமகிமை வகுக்கற்பாலார். (௫௭)

* தண்ணிறைந்தபினாகி பாறதிநேயதரங்கிணிவே கவதிகங்
கை, யுண்ணிறைந்த வருளவ்வை வாக்கனுசாரியு நந்தி
தமொப்பில், கண்ணிறைந்த சருவதீர கருணியகண் டகுடி
னை கரைப்பரின்னு, மெண்ணிறந்த *கௌரிநாமப் பெண்
ணைநதிப் பெருமையா ரிசைக்கவல்லார். (௫௮)

வேறு.

* பன்னுநந்தி மால்வரை முதற்பா திரிப்புலியூர்
துன்னுபெண்ணை யாறெவண்படியினு மிட்டந்துய்க்கு
மன்னபான்மைய தாயினுங் கோவல்வீ ரட்ட
மன்னெம்மா னடியுள்ளி ஸ்நானஞ்செய்து மகிழ்வால். (௫௯)

அன்னங்காஞ் சனமாநிலந் திலந்துகில் கன்னி
யின்னதே முதற்றானங்க ளேனுமா றீய்ந்தோர்
பன்னுமொன்றொரு கோடியாய்ப் புண்ணியம் பலித்துத்
துன்னுவார் பரகதியினை யெளிதினிற் றொடர்ந்தே. (௬௦)

கோவனுதனைக் கூவிள மாதியோ ரிலையா
லாவலா லருச்சித்தவ ரகண்ட பேறடைவார்
தேவர்கட் கரும்பதத்தினை யெளிதினிற் றிகழ்ந்தே
நாவிமான் மதமணிந்தவர் நகரமே கைலை. (௬௧)

சாதிசண்பகம் பாடல மல்லிகை தழைந்த
கோதில்புன்னை மாமலரினாற் கோவலத் திறையைக்
காதலா லருச்சித்தவர் கயிலையை யடைவார்
யாது மங்கவர்க் கரிதிலை யையமுமிலையே. (௬௨)

பரவுபெண்ணை நீராடியே பரம வீரட்ட
னிருகழற் கமலங்களுக் கருச்சனை யியற்றி
யொருபகற் றிருக்கோவலி லுறைந்தவ ரன்றிக்
கருதுநற் சிவன்வே றிலையென் றுநீ காணே. (௬௩)

அறிவினுய் நளகூபர யாமுனக் கின்று
சிறிதிசைத் தனந்தீர்த்தங் களங்குரோச மதா
நறியக்ஷேத்திரக் கோவலூர் நயந்தநீ ரொல்லா
முறுமவத்தை தீர்கங்கை யென்றுள்ள மீக்கொள்ளே. ()

வுரைத்த தீர்த்தங்கள் வைகறை துயிலெழுந்துள்ளத்
திருத்தினை விருங்கங்கை யாடியுபல னெய்தும்
விரிந்துரைப்ப தென்னிச்சய மிஃதென விரித்தான்
றிருத்தகுந் தவச்சூதமா முனிமகிழ் சிறந்தே. (௬௫)

வேறு.

கோவன்மாநகர் சூழ் தருபஞ்சகுரோச புண்ணிய க்ஷேத்திரமதனில், யாவரேனு மங்கிறந்தவர் காளகண்டமும்மதிவேணியுமிலகத், தேவதேவனுஞ் சிவனுருத்திகழ்வார் திண்ணமிங்கிஃதுண் மகிழ்ந்தறிவாய், தாவிலா வருட்சுரந்த வீரட்டன் சரித்திரந்தனை வினவியநவனே. (௬௬)

* என்றுசூதபுங்கவ னுரைத்துள்ள மிழுதையொத்து மெய்கம்பிதமெய்தத், துன்றுநோக்கி லானந்தநீர் சொரியத் துணைக் கரஞ்சிரமுகிழ்த் தெழுந்தசல, மின்றபான்மையிற் றென்றிசைநோக்கி நிற்றல்கண்டிரு நிதியுளான்றனய, னன்றம்மா முனிக்கதிதவானந்த மடைந்துநாழ்ந் தெம்மானருண் மலிவடைந்தான். (௬௭)

* வெய்யவேலையில் வீழ்ந்துழல்வேனை மீட்டவெண்ணியில் வேலையைக்கொடுத்திங், கையவேலை நீங்குறக்கரியறிவித் தருந்தமிழ்ச் செயுளமைத்திடும் லலிதந், துய்யுஞ்சேடியாரொடு தானுமுகந்து கொண்டருள் வீரட்டத்தெம்மான், செய்யசேவடிக் காமுதகாதல் சேர்வதன்றி யான்செய்வதென்னின்றே. (௬௮)

வேறு.

* எண்ணலா னன்ப ரெண்ணலா னெண்ணலா ரிதைய
நண்ணலான்பர வெளியொளி கண்ணலா னவிழுமுக்
கண்ணலான் புறக்கண்ணலான் கண்ணனென் கணற்கு
மண்ணலா னண்டத் தண்ணலா னென்னுளே யமர்ந்தான்.

வேறு.

வினையை வென்றார் திருக்கோவன் மான்மியமா மிக்கதையை மெய்ஞ்ஞானத்தாற், கனிவினொடாகினு மஞ்ஞானத் தேனும் வினவினோர் கற்றோர்சொன்னோர், ரினிதிம்முறைவரைந்தோர்கள் சுமந்தோர்கள் நினைந்தோர்க ளியாருமிம்மை, தனிலதிக செல்வமேலாந் துய்த்திறைவ னடிநிழற்கிழ்ச் சாருவாரே. (௭௦)

வேறு.

* திருநீறு பஞ்சாக்கரம் ருத்திராக்கந் திகழ்ந்தென்றும் வாழிகுழாழி சீகாழி, வருஞானசம்பந்தர் வாகீசாரூர் வரதர்மணி வாசகரை யாதியர்சொல்வாழி, குருஞானகுகமுனி தெய்வீகவேந்தா திக்குலசேகரன்வாழி நரசிங்கமுனையர், தெருளேறு முளமார்மெய்ப் பொருளுபனுர் சீர்சேர்கோவலம்பதியுளார் வாழி வாழி.

வேறு.

மறைவாழி மறையாகமமும்வாழி மதியிரவி மழைவாழியிம்முறைவாழிமகிழ்கோவனகர்வாழிமுத்திக்கண்முந்துசைவநனெறிவாழி சிவநாமமிகவாழி யிந்நூலி னிறையன்பினேரறிவாழியுடனுறுமிகவாழி வீரட்டனருள் வாழியே. (௭௧)

தீர்த்தவிசேஷச்சருக்கம்—முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வீரட்டேசுரர் திருவடி வாழ்க.

தெய்வீகபுராணமென்னும்

திருக்கோவலூர்ப்புராணமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்—௧௭௨௫.

உ

சிவமயம்.

மாயூரம் சைவசித்தாந்த பாடசாலை தலைமை உபாத்தியாயர்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ குஞ்சிதபாதம் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

வண்மையார் முன்செய்யுளைந்து சதமிருபத் தொன்பானும் வாக்கின், றிண்மையா ரௌவை யிருப்பாபதின் மூன்றூரன் றிருப்பா ரன்று, முண்மையோர்ந் திறையருளார் சௌந்தரராஜன் கவியா யிரநாற்றெண்பத், தன்மை யொன்றியாவுஞ் சேரவாயிரத் தேழ் சதமிருபத் தைந்ததாமே. ... ... (க)

உ

திருக்கோவலூர்ப்புராணத்தடங்கிய செய்யுட்டொகை.

	செய்யுள்.
சிறப்புப்பாயிரம்	27
முகவுரையில்	7
கொட்டின் விசேஷத்தில்	10
அவையடக்கம்	9
தலப்பதிகம்	25
நூலின் கூடுதல்	1725
ஆக	1803

பிந்தியகப்பட்ட பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	அடி.	பிழை.	திருத்தம்.
	அவையடக்கம்.			
8	5	3	தெருளிருக்கும்	தெருளிருக்கா.
178	57	2	வாழ்த்தி.	வாழ்தி.
66	28	2	தொடன்றல்.	தோடன்றல்.
179	65	4	வீற்றிருந்தான்.	வீற்றிருந்தான்.
276	10	2	அன்புளத்திக்.	அன்புளதிக்.
285	62	1	பேறுந்துயத்து.	பேறுந்துய்த்து.